

BIULETYN

URZĘDU PATENTOWEGO

Wydawnictwo Urzędu Patentowego
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

Nr 2 Warszawa 1973

BIULETYN

URZĘDU PATENTOWEGO

Warszawa, dnia 26 luty 1973

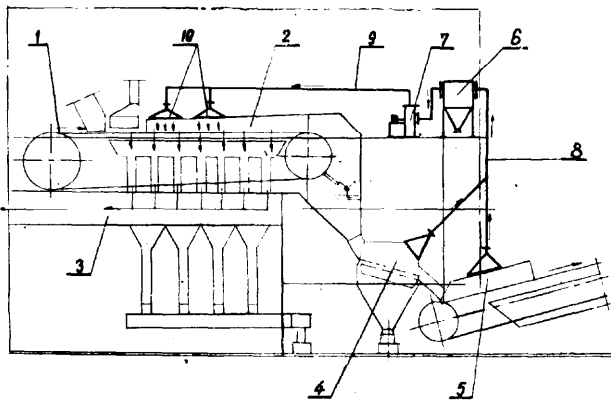
Nr 2, Rok I

Ogłoszenia o zgłoszonych w Polsce wynalazkach - do opatentowania

la (P. 131897) 21.02.1969.

Biuro Studiów i Projektów Hutnictwa „Biprostal”, Kraków, (Mieczysław Piątek, Zbigniew Szpil, Kazimierz Kemmer).

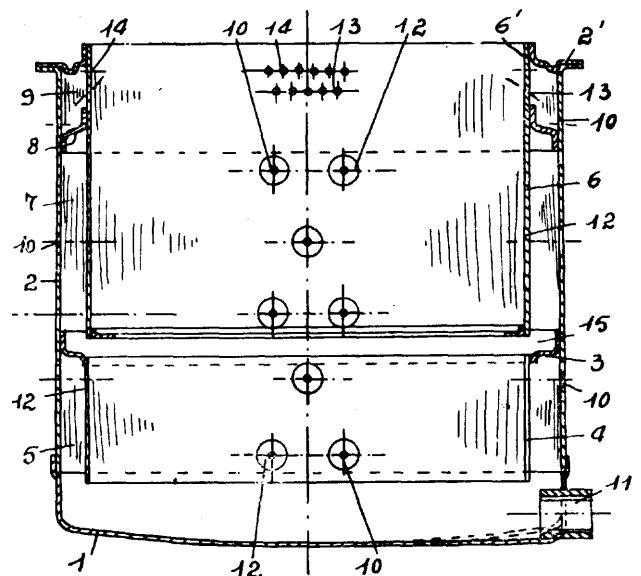
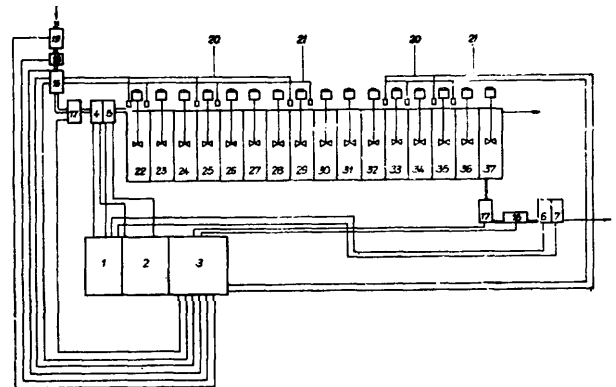
Sposób odpylania przesiewacza i zsyków gorącego spieku w spiekalniach taśmowych znamienny tym, że zapyłone powietrze z nad przesiewacza spieku i przesyków kieruje się najpierw na urządzenie odpylające, chroniące wirnik wentylatora a następnie do wentylatora, który tłoczy przewodem rurowym do obudowy nad taśmą spiekalniczą powietrze zanieczyszczone pozostałością pyłu nie wychwyconego przez odpylnik.

1c (P. 134651) 7.07.1969.

VEB Mansfeld Kombinat Wilhelm Pieck, Lutherstadt Eisteben, NRD, (Rudolf Gnauck, Gerd Försterling, Gerhard Simon).

Układ do całkowitego automatycznego sterowania i dozowania procesów flotacji, znamienny tym, że rentgenowskie spektrometry luminescencyjne (4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15) do ciągłej i całkowicie zautomatyzowanej analizy strumienia mieszaniny materiałów stałych zasilających flotację, w procesie flotacji i przy odejściu koncentratu flotacyjnego oraz odpadów, w połączeniu z przyrządem (16) do pomiaru ilości i/lub z przyrządem (17) do pomiaru zawartości materiału stałego, w celu dozowania odczynników flotacyjnych przez przewody (20) doprowadzające odczynnik flotacyjny są umieszczone w głównym strumieniu materiału stałego lub w adekwantnym strumieniu częściowym, przy czym elektroniczne urządzenie pomiarowe i sterownicze rentgenowskiego spektrometru luminescencyjnego (2) przechowuje wartości ilości materiałów i wyniki analiz oraz wykazuje je jako wartości bilansowe cyfrowo lub analogowo dla z góry określonego okresu czasu.

5a (P. 120055) 17.04.1967.

Główny Instytut Górnictwa, Katowice.

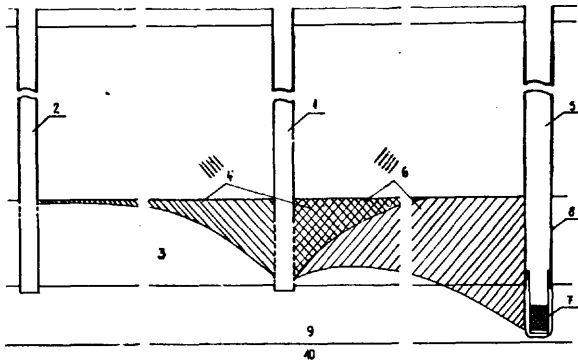
Prowadnik zapobiegający zloczeniu kierunku otworów wiertniczych znamienny tym, że stanowi go grubościenna rura zaopatrzona na zewnętrznej powierzchni w trzy wyprofilowane zwoje (6) w kształcie spirali, których kąt nachylenia do płaszczyzny przekroju podłużnego prowadnika wynosi od 2 do 12°, a najkorzystniej około 6°, przy czym na obu końcach

przewodnika (2) zwoje te są gubione przez stoczenie ich pod kątem 10° i przechodzą w nagwintowane końcówki (8).

5a (P. 141217) 10.06.1970.

Kombinat Kopalń i Zakładów Przetwórczych Siarki im. M. Nowotki, Tarnobrzeg, Polska, (Tadeusz Gałuszka, Nikodem Ślebioda, Tadeusz Szyperko).

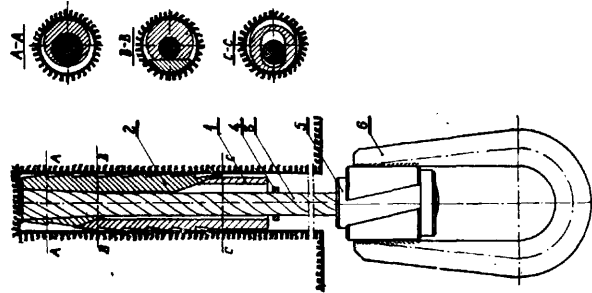
Sposób odprężania złoża przy otworowej metodzie eksploatacji siarki znamienny tym, że wytwarza się depresję w barierze studni usytuowanej na przedpolu frontu eksploatacyjnego z odbiorem wody zimnej z warstw spagowych podścielających złożę siarko- nośne.

5c (P. 142173) 20.07.1970.

Kombinat Górniczo-Hutniczy Miedzi, Zakłady Górnicze „Konrad”, Iwiny D/Sl., (Ryszard Kurlej, Stanisław Frąckiewicz, Jan Sobatkiewicz, Czesław Ludy- nia).

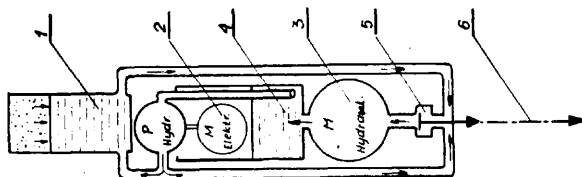
Odzyskowa kotwa linowa do mocowania rolek zwrotnych znamienna tym, że składa się z klina górnego (1) do którego na stałe ekscentrycznie przy- mocowana jest lina stalowa (3) na którą nawleczony jest klin dolny (1) i posiadająca zacisk (4) ustalający jego skrajne położenie.

5c (P. 127271) 30.05.1968.

Patent dodatkowy do patentu nr 125247.
Zakład Energetyczny Gdańsk, Gdańsk (Alfons Tar- gan).

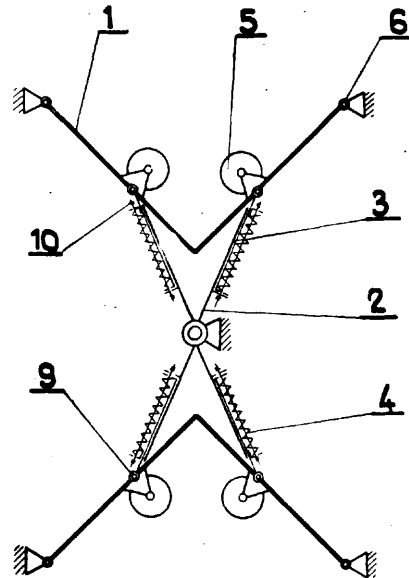
Wiertło głębino wo-nurkowe według patentu nr P. 125247 znamienne tym, że posiada napęd hydrauliczny (3) uruchamiany energią akumulatorową w zbiorniku (1) hydroforowym wysokiego ciśnienia.

5c (P. 133956) 2.06.1969.

Biura Projektów Przemysłu Węglowego, Biuro Pro- jektów Katowice, Katowice, (Tadeusz Tarkowski, Wła- dysław Fryźlewicz, Bronisław Hojka, Stanisław Szoj- da).

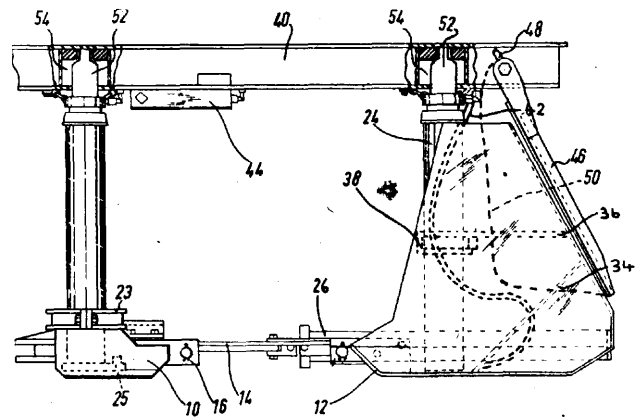
Uszczelnienie szybu tamami statycznie zrównoważo- nymi, znamiennie tym, że tam (1) może być 4, 8, 12 itd., a każde dwie z czterech tam (1) są połączone prze- gubami (9) z dźwigniami dwuramiennymi (2) stanowią układ statycznie zrównoważony.

5c (P. 120316) 29.04.1967.

Mastabar Mining Equipment Company Limited
Marfleet, Hull, Yorkshire, Anglia.

Ruchoma kopalniana podpora stropowa znamienna tym, że zawiera przednie (22) i tylne (24) stojaki hy- drauliczne, zamocowane na podstawie, płytę stropową (40), umieszczoną na tych stojakach i pokrywającą obszar ograniczony przez podstawę, osłonę (30) umieszczoną z tyłu podstawy i skierowaną ku górze, mającą zawinięte brzożę i składającą się z nachylonej ściany tylnej oraz ścian bocznych (32) otaczających tylne części boków podstawy, przy czym osłona ta stanowi część zespołu płóz i ma elementy mocujące dla tylnych stojaków hydraulicznych (24).

5c (P. 136417) 20.10.1969.

Tarnogórska Fabryka Urządzeń Górniczych „Tagor”, Tarnowskie Góry, (Eugeniusz Osowski, Jerzy Motyka, Edward Kowalski, Krzysztof Zajączkowski, Alfons Gwozdź).

Hydrauliczne przenośne urządzenie do zdalnego roz- kleszczania zamka w górniczych stojakach ciernych, znamiennie tym, że pompka (6) posiada zaczep (16) słu- żący do zamocowania w otworze spodnika (1) oraz siodełko (17) do osadzenia na spodnik (1) stojaka, zaś wyciskarka (5) posiada głowicę (11) do wyciskania klinów (3) zamka (4) oraz zaczepów ruchomych (9) służących do szybkiego mocowania z zamkiem (4).

5d (P. 141363) 15. 06. 1970.
Pierwszeństwo: 3. 07. 1969 - NRF.

Chemische Fabrik Kalk GmbH, Köln-Kalk, NRF, (Hans Lewer).

Sposób usuwania pyłów i szkodliwych gazów podczas wykonywania robót strzałowych w górnictwie przy zastosowaniu przybitki w postaci soli, zamiennie tym, że jako przybitkę stosuje się drobnosproszkowany chlorek wapniowy i/lub chlorek magnezowy.

5d (P. 135018) 24. 07. 1969.

Spółdzielczy Ośrodek Zaplecza Technicznego WZSP, Chorzów, (Wiesław Zaděcki, Zenon Kosior, Antoni Kukowka).

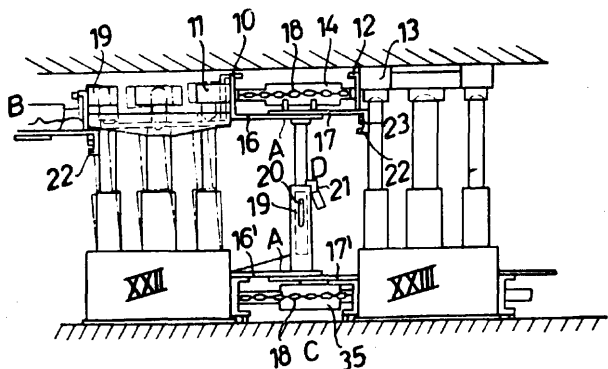
Sposób zwiększania płynności hydraulicznej masy podszkawkowej przewidujący stosowanie piasku, kruszywa i wody zamiennie tym, że wprowadza się związki powierzchniowo czynne, a szczególnie mydła żywiczne i włókna celulozowe zawarte w ługach posiarzanych.

5d (P. 114996) 8. 06. 1966.

Patent dodatkowy do patentu nr 56772.

Karl Maria Groetschel, Bochum, NRF.

Element przewodniczy według patentu nr 56772 osadzony między dwiema sąsiednimi jednostkami obudowy górniczej dający się przesuwać niezależnie od ruchu do przodu jednostek obudowy, wspierający się o podporę, wykonaną w postaci elementu ślizgowego dla górnej jednostki obudowy (patrzac w kierunku pochylni) przy przesuwaniu jednostki i w postaci drażka wychyłnego przy podporze, która podczas przesuwania jednostki górnej za pomocą urządzenia rozpięającego, którego sam określa przez drażek kierunek przesuwającej się jednostki obudowy, wspiera się na ustalonej wtedy dolnej części obudowy, przy czym przy stropie znajduje się taki sam element przewodniczy wspierany przez element podpierający, znamiennie tym, że element podpierający w postaci podpory teleskopowej b regulowanej wysokości, której elementy zabezpieczone są przed obracaniem się względem siebie, nasadzony jest na przyspągowym urządzeniu przewodniczym i dołączony jest do przystropowego urządzenia" przewodniczego w sposób pociągający je za sobą przy postępie do przodu dolnego urządzenia przewodniczego.

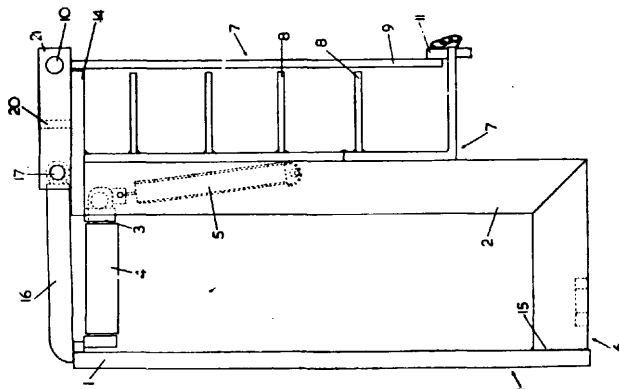
5d (P. 131304) 21. 01. 1969.

Pierwszeństwo: 26. 01. 1968, 10. 04. 1968 - Wielka Brytania.

Perard Engineering Limited, Heanor, Derbyshire, Anglia, (Terence Hubbard).

Przewodnik spętlowanych kabli i przewodów kopalnianych stosowanych do zasilania energią i wodą maszyn górniczych, poruszających się ruchem zwrotnym wzdłuż urabianej ściany, zwłaszcza w kopalniach węgla, znamiennie tym, że zawiera część podporową (2) zamocowaną do płyty wyprzedzającej lub strzeżniaczkowej (1), część przewodnikową, niesioną przez wymienioną część podporową (2), wychyłnie osadzoną zastawkę (9), ściaganą do położenia zamkniętego, wymienione części z wymienioną zastawką lub wymienione części i płytę wyprzedzającą lub strze-

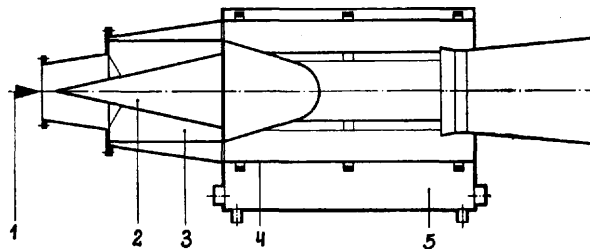
miączkową i płytę wyprzedzającą, przy czym wymieniona zastawka (9) jest przystosowana do zamykania w czasie pracy, obszaru o wymiarach wystarczających do pomieszczenia podwójnej grubości spętlowanych kabli, podczas gdy przez wymieniony obszar przechodzi najszersza część pętli.

5d (P. 134434) 26. 06. 1969.

Heinz Hölter, Gladbeck, NRF.

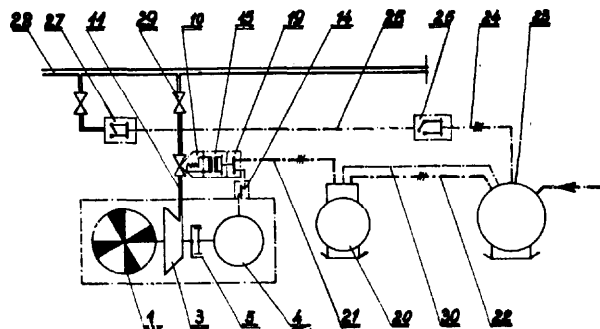
Promieniowy dyfuzor z osłoną oddzielającą do oddzielania i odzyskiwania ciśnienia, znamiennie tym, że zaopatrzone jest w promieniowy dyfuzor (3) i otaczająca go w pożądanej odległości osłonę oddzielającą pył (4), która wraz z zamkniętą budową zewnętrzną tworzy stożkową komorę pyłu i szlamu.

5d (P. 135331) 11. 08. 1969.

Kopalnia Węgla Kamiennego „Jastrzębie”, Jastrzębie Zdrój, (Henryk Buchcik, Antoni Piechota, Jan Kacy, Andrzej Małyjurek).

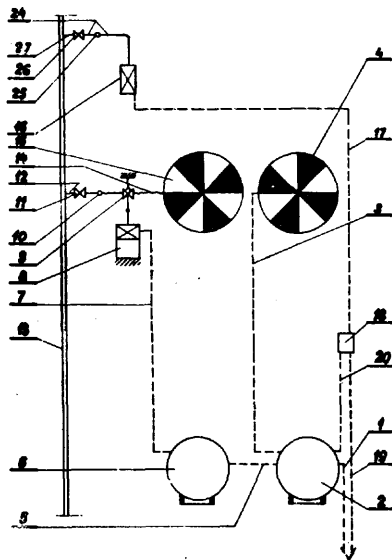
Układ urządzeń do przewietrzania wyrobisk górniczych w podziemiach kopalń o wzmószonym zagrożeniu gazowym, wyposażony w wirnik, turbinkę pneumatyczną, silnik elektryczny, zawór elektromagnetyczny i metanomierz, znamiennie tym, że wirnik (1) napędzany turbinką pneumatyczną (3) jest osadzony na wałku (2), sprzęgniętym sprzęgłem (5) jednokierunkowego działania ze silnikiem elektrycznym (4), przy czym do wlotu turbinki pneumatycznej (3) jest przyłączony zawór elektromagnetyczny (10) w stanie wzbudzone zamknięty, którego uzwojenie jest podłączone do zacisków silnika elektrycznego (4), zasilanego poprzez kopalniany wyłącznik stycznikowy (20) z ognioszczelnej rozdzielni kopalnianej (23), której obwód sterowniczy jest w blokadzie zabezpieczenia metanomometrycznego metanomierza (27).

5d (P. 129032) 12. 09. 1968.

Kopalnia Węgla Kamiennego „Jastrzębie”, Jastrzębie Zdrój, (Alojzy Szromek).

Układ współpracy wentylatorów lutniowych i stacjonarnych w wyrobiskach górniczych kopalń gazowych posiadający dwie odmienne energie zasilania załączające wentylatory poprzez układ sterowniczy znamienny tym, że ma dwa wentylatory o zbliżonych parametrach technicznych (4) i (15) zasilane energią elektryczną i sprężonego powietrza, połączone równolegle do jednego lutniociągu (23) poprzez trójnik (21) z ruchomą klapą (22) przełączaną pod naporem strugi powietrza z uruchomionego wentylatora.

6a (P. 133870) 28. 05. 1966.

Pierwszeństwo: 29. 05. 1968 - Niemiecka Republika Demokratyczna

VEB Ingenieurtechnisches Zentralbüro Mineralöle und organische Grundstoffe, Böhlen, NRD, (Helfried Dietrich, Manfred Pohlan, Klaus Schneider, Günter Röser, Rudolf Wiehmann, Reinhard Piele, Siegfried Hoppe).

Sposób obróbki produktu fermentacji, zawierającego drobnoustroje, otrzymanego w hodowli drobnoustrojów rozwijających się na materiale wyjściowym zawierającym węglowodory w wodnym podłożu odżywczym, znamienny tym, że mechaniczny rozdział tiksotropowego produktu fermentacji, zachowującego się jak konglomerat ciał stałych, przeprowadza się albo w powstałej, po osadzeniu się części fazy wodnej, fazie lekkiej nie zawierającej środka zwilżającego, albo w przypadku kilkustopniowego mechanicznego oddzielenia w pierwszym oddzieleniu produktu w stanie płynnym, pod nieobecność środka zwilżającego, działaniem pola przyspieszenia i poddaje dalszej stopniowej obróbce przez odparowywanie, suszenie, ekstrakowanie.

6a (P. 131423) 27. 01. 1969.

Pierwszeństwo: 2. 02. 1968 - NRD.

VEB Arzneimittelwerk Dresden Radebeul, NRD, (Gerhard Schafer, Horst Topf er, Klaus Piesche).

Sposób wyodrębniania enzymów wytwarzanych mikrobiologicznie za pomocą wytrącania taniną, znamienny tym, że biologiczne roztwory fermentacyjne, korzystnie po oddzieleniu grzybni, traktuje się rozpuszczalnym, dającym się wytrącać, białkiem w takiej ilości, która umożliwi w ogóle współwytrącanie enzymu w przesączu hodowli za pomocą taniny lub umożliwia doprowadzenie procesu wytrącania do końca, przy czym w zależności od potrzeby, zmieniając ilości dodatku białka nastawia się aktywność właściwą wyodrębnionych koncentratów enzymatycznych.

6a (P. 130494) 9. 12. 1968.

Pierwszeństwo: 15. 12. 1967 - Niemiecka Republika Demokratyczna

Forschungsinstitut für die Gärungsindustrie, Enzymologie und technische Mikrobiologie, Berlin, NRD (Hans-Ulrich Lastach, Peter Lietz, Klaus Sattelberg, Waldemar Künzel).

Sposób ciągłej hodowli drożdży, zwłaszcza drożdży gorzelniczych, dla zapoczątkowania zachodzącej dalej ciągłej fermentacji alkoholowej, znamienny tym, że hodowlę prowadzi się w dwustopniowym propagatorze, w którym pierwszy stopień pracujący aerobowo otrzymuje dopływ składający się z zacieru o niskiej zawartości wyciągu (ekstaraktu) i ewentualnie przepuszczony przez sito wywar (a drugi stopień, posiadający osobny, bogaty w wyciąg (ekstrakt) dopływ, pracuje w warunkach anaerobowych, przy czym część odcieku z drugiego stopnia jest zwracana do obiegu do stopnia pierwszego.

6a (P. 129183) 21. 09. 1963.

E. R. Squibb and Sons, Inc., Nowy York, USA, (Olech T. Ratych, Bernard Berk, Robert S. Robinson, John N. Korzun).

Sposób wytwarzania L-asparaginazy, znamienny tym, że komórki bakterii Escherichia coli traktuje się za pomocą lizozymu i z otrzymanego wyciągu nie zawierającego komórek wytrąca L-asparaginazę acetonem.

6a (P. 106807) 24. 12. 1963

Pierwszeństwo: 31. 12. 1962 - Wielka Brytania.

The British Petroleum Company Limited, Londyn, Wielka Brytania.

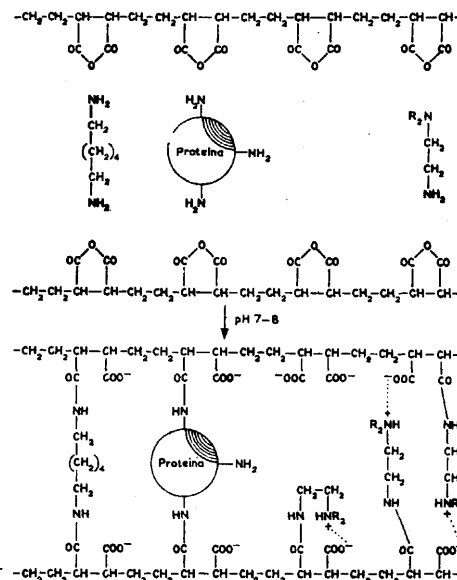
Sposób oczyszczania drożdży otrzymanych na drodze ich hodowli w wodnym środowisku pożywki w obecności węglowodorów jako źródła węgla i gazu zawierającego wolny tlen znamienny tym, że drożdże odwirowuje się z bulionu w obecności czynnika zwilżającego, ekstrahuje się je etanolem, izopropanolem lub mieszaniną n-heksanu i etanolu w znany sposób a następnie odparowuje się pozostały rozpuszczalnik.

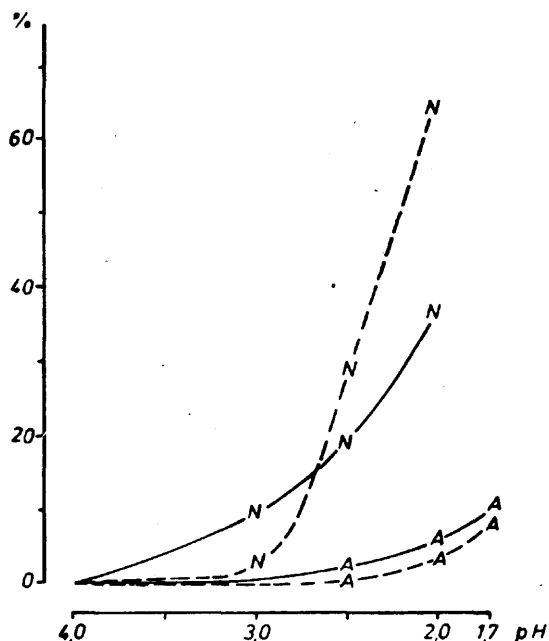
6a (P. 134799) 14. 07. 1969.

Pierwszeństwo: 15. 07. 1968 - NRF

Farbenfabriken Bayer A. G., Leverkusen, NRF, (Eugen Werle, Hans Fritz).

Sposób wzbogacania roztworów polipeptydów, zwłaszcza enzymów i inhibitorów enzymów, znamienny tym, że polipeptyd o wzorze 1 wiąże się kowalentnie z nierozpuszczalnym lub rozpuszczalnym nośnikiem, do utworzonego adduktu wprowadza się grupy zasadowe, addukt poddaje się w środowisku wodnym działaniu roztworu zawierającego substancje o wzorze 2, zdolne

do tworzenia kompleksu z polipeptydem o wzorze 1, otrzymany kompleks oczyszcza się przez przemywanie, poddaje dysocjacji i wyodrębnia tworzącą kompleks substancję o wzorze 2.

6b (P. 118841) 2. 02. 1967.
Pierwszeństwo: 3. 02. 1966 - Wielka Brytania

The British Petroleum Company Limited, Londyn, Wielka Brytania.

Sposób hodowli drożdży wykorzystujących jako pożywkę węglowodory o prostym łańcuchu w obecności frakcji ropy naftowej, składającej się w całości lub w części z węglowodorów o łańcuchu prostym i w wodnym środowisku pożywki, składającej się w części z fosforanu, oraz w obecności gazu zawierającego wolny tlen, przy czym frakcja ropy naftowej i wodne środowisko są w sposób ciągły doprowadzane do kadzi fermentacyjnej zawierającej drożdże w której zachodzi pierwsze stadium hodowli drożdży przy pH w granicach 4—5, znamienny tym, że strumień produktu zawierający drożdże jest w sposób ciągły wprowadzany do kadzi fermentacyjnej drugiego stadium, w której drożdże traktuje się wodnym środowiskiem odżywki drugiego stadium hodowli drożdży i hodowlę prowadzi się przy pH = 5, 5 a następnie strumień produktu zawierający drożdże traktowane recyrkulacyjnymi drożdżami odprowadza się w sposób ciągły z kadzi fermentacyjnej drugiego stadium, przy czym w pierwszym stadium hodowli ilość fosforanu w wodnej fazie kadzi fermentacyjnej pierwszego stadium jest taka, aby prędkość wzrostu drożdży nie była hamowana brakiem fosforanu, a w drugim stadium ilość fosforanu w wodnej fazie w kadzi fermentacyjnej drugiego stadium jest mniejsza od ilości, wymaganej dla niehamowanego wzrostu drożdży w kadzi fermentacyjnej pierwszego stadium lub fosforan jest nieobecny w wodnej fazie kadzi fermentacyjnej drugiego stadium.

6b (P. 131626) 8. 02. 1969.
VEB Berliner Brauerein, Berlin, NRD.

Sposób śrutowania w browarach surowych płodów rolnych zwłaszcza jęczmienia i pszenicy, przeznaczonych do wyrobu piwa, który różni się od sposobu stosowanego poza przedsiębiorstwem produkującym piwo lub od sposobu stosowanego w specjalnych zakładach, znamienny tym, że surowe płody rolne, podane według wyrobu obróbce wstępnej, lecz posiadające strukturę ziarnistą, zwłaszcza jęczmień i pszenica, zostają rozmiękczone razem z częścią zasypu słodowego, a następnie zostają tak samo jak sód, roz-

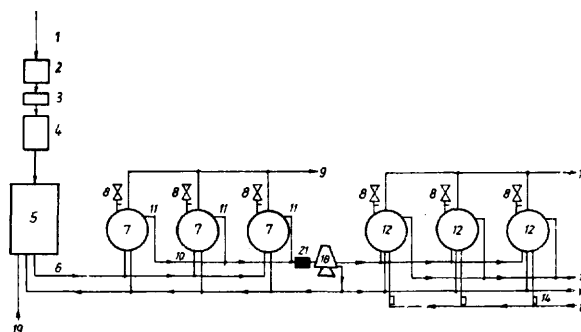
drobnione w śrutowniku, pracującym na mokro, po czym mogą być poddane procesowi zacierowemu, w czasie którego po przerwie białkowej i osiągnięciu stanu płynnego, odbywa się intensywne warzenie.

6b (P. 133895) 29. 05. 1969.
Pierwszeństwo: 29. 05. 1968 - NRD

Forschungsinstitut für die Garungsindustrie Enzymologie und technische Microbiologie, Berlin, NRD (Gerhard Boseswitz, Rudolf Dichtscheit, Helmut Ehliens, Peter Lietz).

Sposób przyspieszonego, ciągłego odfermentowywania i dojrzewania brzezki piwnej, znamienny tym, że optymalnie sklarowaną, ochłodzoną i ewentualnie wyjałowioną brzezkę piwną nasycą się dwutlenkiem węgla i wzbogacą komórkami drożdży o określonej ich liczbie w pojemnikach bezciśnieniowych lub o niewielkim ciśnieniu, wyposażonych w urządzenia do wyprawiania brzezki w ruch obiegowy, a następnie przeprowadza się w wielostopniowym systemie ciekłym ciągłą fermentację pod ciśnieniem i przy cyrkulacji, po czym w fazie końcowej fermentacji sfermentowane i dojrzewające piwo chłodzi się i pozabawia je drożdży, w celu przeprowadzenia dalszego procesu dojrzewania w jednostopniowym ciągu pod ciśnieniem, przy jednoczesnym zgazowaniu dla szybszego wydzielania produktów wymiany komórek drożdży w czasie fermentacji aż do napełnienia, przy czym wstępne rozmnażanie przeprowadza się, stosownie do potrzeb w zakresie utrzymania liczby komórek drożdży, ciągle lub z przerwami przez powtórne doprowadzanie drożdży.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1, znamienny tym, że jest wyposażone w układ (8) do utrzymywania nastawionego ciśnienia, umieszczone przed kadziami fermentacyjnymi (7) oraz posiada przewód (9) do odprowadzania dwutlenku węgla oraz ma pojemniki (5) do wstępnej fermentacji i chłodnicę (21), a ponadto jest wyposażona w oddzielacz (18) piwa młodego i w dojrzewalnik (12) oraz w układy do utrzymania nastawionego ciśnienia.

7a (P. 141413) 2. 09. 1970.

Biuro Projektów Przemysłu Metali Nieżelaznych „Bipromet”, Katowice, Polska, (Mieczysław Piszczek).

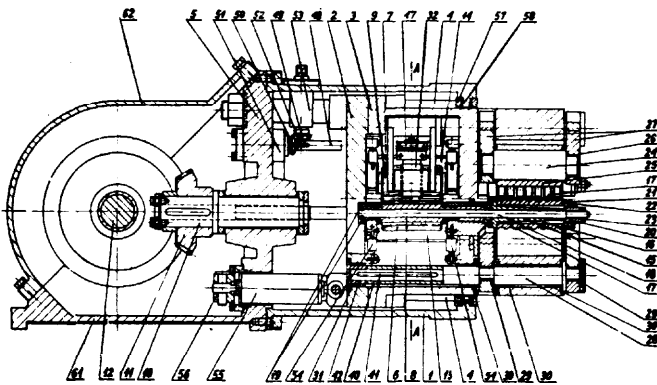
Sposób wytwarzania rur z miedzi i ze stopów miedzi znamienny tym, że rurę wyjściową odlewa się.

7a (P. 140003) 14. 04. 1970.

Instytut Metalurgii Żelaza im. Stanisława Staszica. Gliwice, (Jan Gawlikowicz, Jerzy Krywult, Roman Wusatowski, Józef Garczyński).

Klatka walcownicza wielowalcowa z walcami wysięgnikowymi posiadająca dwa walce robocze, cztery walce oporowe, mechanizmy ich nastawiania i napędu walców roboczych zabudowanych we wspólnej przesuwnej ramie znamienna tym, że w celu zwiększenia sztywności wysięgnikowych walców roboczych (17) ma walce oporowe (25) ułożone dwustronnie w wahliwych płytach (27), usytuowanych na zew-

nałtrż płyty (3) tworzącej z płytą (2) ramę przesuwną na kolumnach (4).

7b

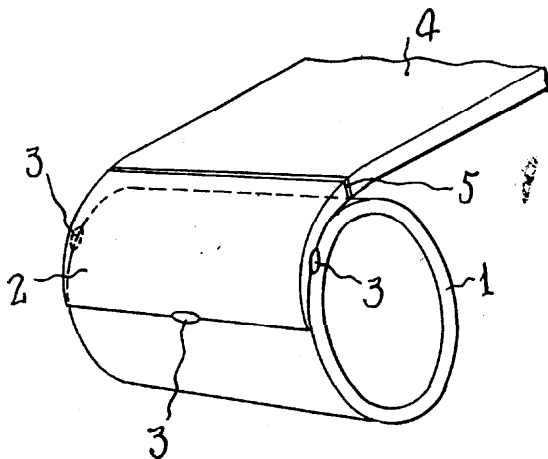
(P. 131696)

12. 02. 1969.

Pierwszeństwo: 15. 02. 1968 - Japonia.

Mitsubishi Jukogyo Kabushiki Kaisha, Tokio, Japonia, (Dengo Shimien, Masno Tasaka, Kunihiko Saotome).

Sposób wytwarzania wielowarstwowej rury polegający na owijaniu spiralnie arkusza metalowego wokół zewnętrznej powierzchni wewnętrznego walca, znamienny tym, że człon klinowy (12) wykonany na jednym końcu arkusza (11) przyległego do zewnętrznej powierzchni wewnętrznego walca mocuje się za pomocą spoin szczepnych (16) wykonanych po obu stronach walca wewnętrznego (13), przy czym nawija się arkusz (14) wokół wewnętrznego walca (13) tworząc uwarstwienie poszczególnych warstw a następnie spoiny szczepne (16) usuwa się i owijanie prowadzi się dalej.

7c

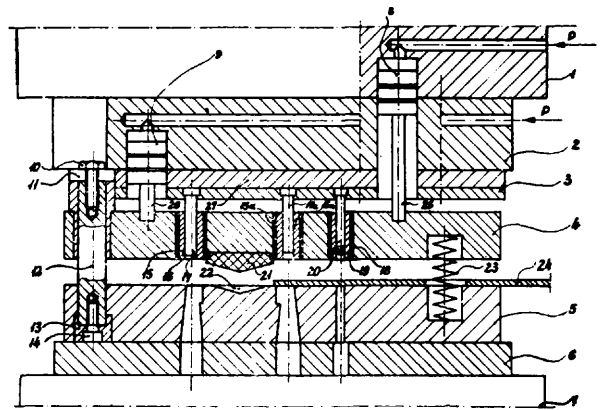
(P. 141338)

13. 06. 1970.

Zakład Doświadczalny Pras Automatycznych „Hydomat”, Warszawa, Polska, (Edmund Nowak).

Sposób prostowania taśm metalowych i kształtowania elementów za pomocą płyty dociskowej narzędzia znamienny tym, że dociskiem wytwarzanym przez płytę dociskową wykonywane są w narzędziu operacje kształtowania plastycznego, zwłaszcza fazowania, gięcia lub prostowania, przy czym kształtowanie plastyczne wykonywane jest razem z operacjami cięcia taśmy, w jednym taktie roboczym.

Narzędzie do wykonywania elementów z taśm metalowych sposobem według zastrz. 1, znamienny tym, że wyposażone jest w siłowniki hydrauliczne (8), (9), umieszczone w stole roboczym (1) lub w płycie górnej (2), przy czym siłowniki sprzężone są z płytą dociskowo-przewodzącą za pomocą popychaczy (25) i (26).

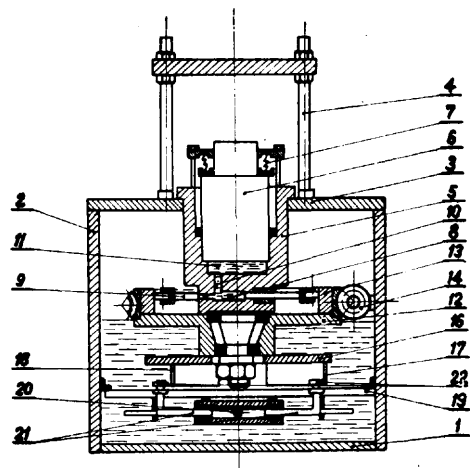
7g

(P. 141442)

19. 06. 1970.

Spółdzielnia Pracy Okręgowe Warsztaty Samochodowe, Kraków, Polska, (Czesław Kuczara, Stanisław Kuczara, Józef Kuczara, Józef Baran, Marian Nodzyński).

Prasa hydrauliczna składająca się z korpusu, do którego jest przymocowana poprzeczka, w którym jest umieszczony cylinder wyposażony w nurnik roboczy, znamienny tym, że w dnie cylindra (5) są usytuowane symetrycznie komory (8) nurników (9) połączone bezpośrednio kanałami (10) z komorą (11) nurnika (6) roboczego, a nurniki (9) tłoczące są wciskane krzywkami (15) umieszczonymi na wewnętrznym obwodzie koła (5) w dolnej jego części.

8f

(P. 133700)

20. 05. 1969.

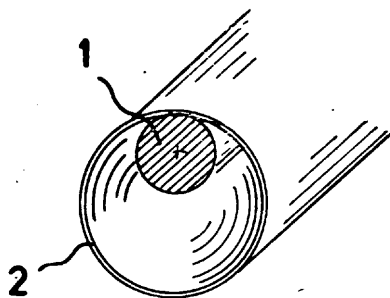
Pierwszeństwo: 21. 05. 1968 - Niemiecka Republika Federalna

Kalke Aktiengesellschaft, Wiesbaden-Biebrich, NRF.

Sposób kompensowania zmian długości, zwłaszcza krótkofazowych i/lub wzdłużnych drgań pasma materiału, wychodzącego z takimi zmianami długości i/lub z drganiami z maszyną, przed przekazaniem go do następnego urządzenia, przy czym pasmo to porusza się między częściami maszyny i utrzymuje się je w stanie naprężenia, znamienny tym, że pasmo materiału prowadzi się na podporze conajmniej częściowo drgającej swobodnie, stosowanie do wielkości występujących zmian długości, którą podpira się w obszarze bezdrżaniowym, przy czym drgające odcinki podpory mają tak małą bezwładność, że są zgodne w fazie z drganiami pasma materiału.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1-4,

znamienny tym, że stanowi go conajmniej jeden wspornik (1) w postaci walca lub pręta o przekroju kołowym, korzystnie osadzony obrotowo, na który nałożona jest podpora (2) w postaci cylindra wykonanego z materiału elastycznego i mająca większą średnicę od średnicy wspornika (1).

8k (P. 131841) 19.02.1969.
Pierwszeństwo: 26. 02. 1968 - NRD.

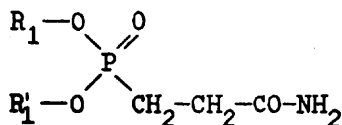
Forschungsinstitut für Textiltechnologie Karl-Marx-Stadt, NRD, (Günter Schröder, Siegfried Ploch, Wolfgang Möschler, Karl-August Reif, Dieter Scharch).

Sposób usztywniania i stabilizowania wyrobów tekstylnych, jak materiały z różnorodnych włókien, tkaniny z włosa runowego i dzianiny z włosa runowego, przez obróbkę środkiem wiążącym, znamienny tym, że mieszaniny środków wiążących stosuje się w postaci stabilizowanych, drobnooporowatych, płynnych pian, a pochodne celulozy jak eter celulozy, eter celulozy i kwasu karboksylowego i ester celulozy jako stabilizatory piany, które równocześnie poprawiają działanie adhezyjne środka wiążącego, dodaje się jako takie lub w połączeniu z niejonowymi lub anionowymi środkami pianotwórczymi i ewentualnie antystatycznymi, preparatami przeciw brudzeniu, barwnikami i innymi.

8k (P. 134609) 4.07.1969.
Pierwszeństwo: 9. 07. 1968 - Szwajcaria.

Ciba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Sposob nadawania ognioodpornosci materialom włoknistym zawierajacym celuloze, znamienny tym, ze na materiały te wprowadza się wodny preparat, który składa się z co najmniej jednego zawierającego fosfor produktu reakcji aldehydu mrówkowego lub środka oddającego aldehyd mrówkowy i ewentualnie alkoholu o nie więcej niż 4 atomach węgla, z produktem kondensacji 1, 3, 5-triazyny podstawionej co najmniej dwiema pierwszorzędnymi grupami aminowymi i co najmniej jednego związku o wzorze 1, w którym R1 i R2 oznaczają rodniki alkilowe, alkenylowe lub chlorowcoalkilowe o nie więcej niż 4 atomach węgla, przy czym grupy aminowe w składniku triazynowym lub w składniku o wzorze 1 są metylolowane i ewentualnie eteryfikowane, a następnie materiał suszy się i poddaje działaniu podwyższonej temperatury.

8l (P. 131205) 15.01.1969.
Pierwszeństwo: 23. 01. 1968 - NRF

Glanzstoff A. G., Wuppertal - Elberfeld, NRF, (Werner Riess, Helmut Schaefer, Bernd Bayer).

Sposob polepszania sklejanania sztucznej skory, a w szczególności przygotowania obróbki wstępnej sztucznej skóry do sklejanania jej klejami lateksowymi, znamienny tym, że sztuczna skórę traktuje się roztworem elektrolitu i wartość pH ustala się w wysokości od 2 do < 7.

8l (P. 127931) 5.07.1968.

Kurashiki Rayon Co., Ltd, Kurashiki, Japonia, (Eiichi Morita, Osamu Fukushima).

Wielowarstwowy materiał płatowy o gładkiej powierzchni, znamienny tym, że składa się z 3 warstw, z których pierwsza stanowiąca podłoże, składa się z tkaniny lub nie tkanej maty albo płata, drugą stanowi warstwa mieszaniny silnie rozdrobnionego proszku z tworzywem polimerycznym, a trzecia warstwa będąca warstwą powierzchniową, składa się z tworzywa polimerycznego.

Sposob wytwarzania materialu według zastrz. 1, znamienny tym, że na podłoże z tkaniny lub maty albo płata z włókien nie tkanych nakłada się ciekłą zawiesinę, zawierającą silnie rozdrobniony proszek oraz roztwór polimeru, przy czym wymiary cząstek tego proszku są takie, że proszek ten nie przenika przez podłoże, lecz jest odkładany na jego powierzchni, tworząc warstwę, na którą nakłada się następnie roztwór polimeru i poddaje go koagulacji, w celu wytworzenia warstwy powierzchniowej.

8m (P. 127965) 6.07.1968.

Pierwszeństwo: 7. 07. 1967 - Szwajcaria.

Ciba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Sposob farbowania naturalnych substancji włoknistych zawierajacych azot w kwasnych, aż do neutralnych, kapielach przy pomocy barwników 1 : 2 metalo-kompleksowych nie wykazujących wolnych rozpuszczalnych w wodzie kwaśnych grup, znamienny tym, że prowadzi się go w temperaturze 70—85°C w obecności rozpuszczalnych w wodzie soli kwasu piroborowego i kwaśnych estrów lub ich soli, tworzących się w wyniku reakcji kwasów tlenowych co najmniej dwuzasadowych i związków poliglikolu uzyskanych z wyższych związków alifatycznych, wykazujących co najmniej jeden zasadowy atom azotu.

8m (P. 132591) 26.03.1969.

Pierwszeństwo: 28. 03. 1968, 27. 01. 1969 - Szwajcaria.

Ciba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Sposob okresowego lub ciaglego barwienia i drukowania materialow włoknienniczych z włokien lub nici zawierajacych hydrofobowe grupy polarne, a zwłaszcza atomy azotu lub grupy estrowe, z roztworu zawierającego co najmniej jeden barwnik w organicznym rozpuszczalniku lub rozcieńczalniku obojętnym wobec materiału włókienniczego nawet i w temperaturze barwienia, znamienny tym, że jako barwniki stosuje się reaktywne wobec włókna barwniki despersyjne.

8m (P. 131928) 24.02.1969.

Pierwszeństwo: 26. 02. 1968 - Szwajcaria.

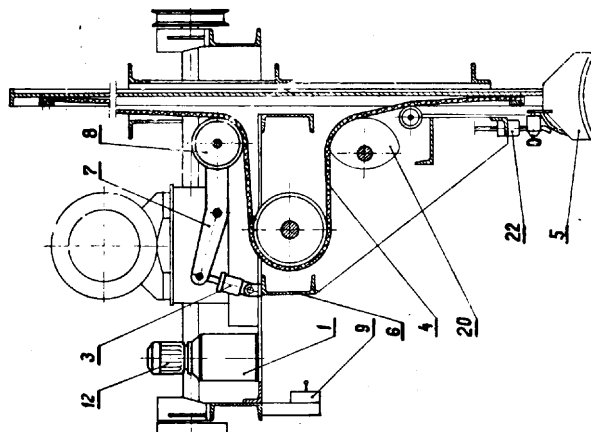
Ciba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Sposob pośredniego barwienia i drukowania, znamienny tym, że się barwi i drukuje naturalne i syntetyczne tworzywo poliamidowe, a także inne tworzywa, z polimerów o liniowej budowie, tworzące włókna, za pomocą barwników reagujących z tworzywem poddawanym drukowaniu i barwieniu i sublimujących w temperaturze niższej od 240°C, najkorzystniej w temperaturze niższej od 200°C, stosując matryce z materiału nierozpuszczalnego w wodzie.

10a (P. 134640) 7.07.1969.

Huta Zabrze, Zabrze, (Paweł Adamski, Jerzy Krzywania, Tadeusz Leszak).

Urządzenie hydrauliczne do sterowania mechanizmu napinania pasów przy podnoszeniu ubijaków w ubiarkach koksowniczych, znamiennie tym, że składa się

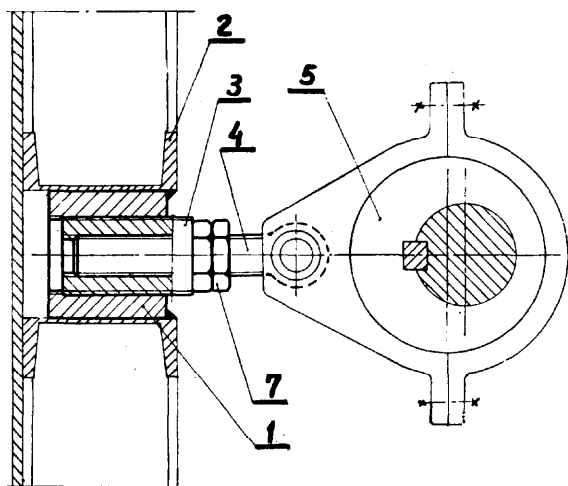

z trzech zespołów hydraulicznych: z agregatu pompowego (1), z pulpitu sterowniczego (2) i z siłowników hydraulicznych (3), przy czym napinanie pasów (4) ubijaków (5) odbywa się za pomocą siłowników hydraulicznych (3), zamocowanych na ramie konstrukcji ubijarek koksowniczych (6) i połączonych z dźwigniami (7) zakończonymi rolkami (8), dociskającymi lub zwalnającymi pasy (4) podczas pracy ubijaków (5).

10a (P. 133871) 29. 05. 1969.

Biuro Projektów Przemysłu Koksochemicznego „Kosoprojekt”, Zabrze, (Roman Kubala).

Urządzenie do regulacji ścian skrzyni nabojejowej wsadnicy, znamienne tym, że składa się z nakrętki (1) przymocowanej do konstrukcji ściany (2), do której jest wkręcona nakrętka (3) obustronnie nagwintowana, gwintem prawoskrętnym i lewoskrętnym, z śruby oczkowej (4) wkręconej do nakrętki (3) i połączonej z mimośrodem (5) za pomocą sworznia (6) oraz z przeciwnakrętki (7) zabezpieczającej żądane ustawienie ściany (2).

10a (P. 133871) 29. 05. 1969.

Pierwszeństwo: 28. 06. 1968 - NRD.

VEB Kombinat „Otto Grotwohl”, 7202 Böhlen Kr. Borna, NRD, (Klaus Bensei, Wolfgang Göhler, Gunter Hänseroth, Dieter Langraf).

Sposób wytwarzania koksu elektrodowego o niewielkiej zawartości siarki i pierwiastków śladowych, z ropy naftowej zawierającej siarkę i pierwiastki śladowe, znamienne tym, że frakcje o niewielkiej zawartości pierwiastków śladowych uzyskane z tej ropy bezpośrednio przed ich rozszczepieniem cieplnym aż do otrzymania koksu, są w celu podwyższenia uzysku koksu poddawane działaniu powietrza w sposób ciągły lub nieciągły w ilości 20 do 600 l/kg. h, (zalecana 100 do 500 l/kg. h) w temperaturze od 100 do 300°C, (zalecana 150 do 250°C), przy dotrzymaniu reakcji od 1 do 10 h, (zalecany 4 do 6 godzin), po czym powstały miękki pak zostaje przekoksowany według któregośkolwiek znanego nieciągłego lub ciągłego sposobu koksovania, a zawartość siarki w koksie surowym zostaje obniżona przez podgrzanie do temperatury 1600 do 1800°C.

10c (P. 122271) 19. 08. 1967.

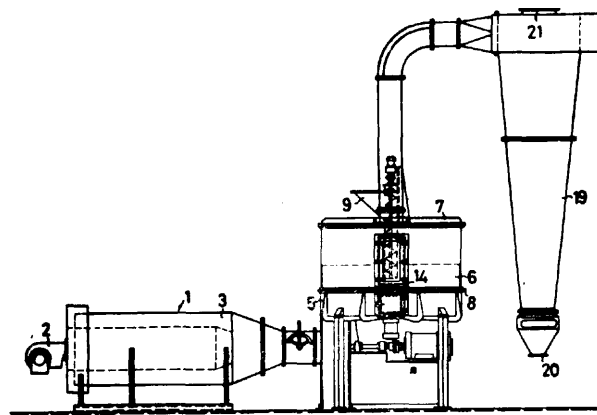
Pierwszeństwo: 25. 08. 1966 - Niemiecka Republika Federalna.

Otto' A. Müller, Hamburg, NRF.

Sposób dalszego suszenia torfu, suszonego uprzednio na powietrzu, gdy torf rozdrobniony doprowadza się do wznoszącego się strumienia gorącego powietrza, z którego zostaje następnie oddzielony, znamienne tym, że przy zastosowaniu strumienia powietrza gorącego usuwa się z torfu wilgoć natychmiast zamieniając ją w parę i wskutek wysokiej temperatury torf zostaje gwałtownie poddany działaniu ciepła, a do-

prowadzenie torfu do strumienia gorącego powietrza steruje się lub reguluje odpowiednio do temperatury doprowadzanego torfu strumieniem powietrza wlotowego, zawierającego wodę w postaci pary.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1-3, znamienne tym, że ma zasadniczo cylindryczną i pionową obudowę, zasilaną torfem od dołu w przeciwnym kierunku do strumienia gorącego powietrza, połączoną z przenośnikiem ślimakowym doprowadzającym rozdrobniony torf, na którego końcu wylotowym umieszczonym w obudowie zamocowana jest tarcza obrotowa, która wrzuca promieniowo rozdrobniony torf do strumienia powietrza oraz zawiera co najmniej jeden wylot do powietrza odlotowego, które jest kierowane do separatora cyklonowego.

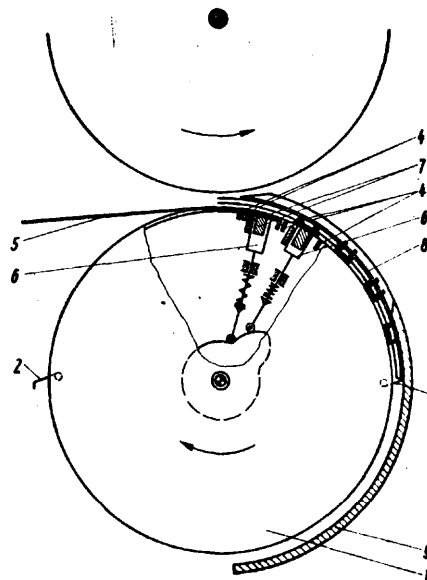
11a (P. 134737) 10. 07. 1969.

Pierwszeństwo: 11. 07. 1968 - NRD.

VEB Druckmaschinenwerke Leipzig, Leipzig, NRD, (F. Piesche).

Sposób zszywania złamanych arkuszy nitką tekstylną, termoplastyczną lub impregnowaną w czasie ich przesuwania się znamienne tym, że wraz z arkuszami, będącymi w ruchu, przesuwają się na określonym odcinku drogi i z tą samą szybkością i w tym samym kierunku igły, które są ustawione prostopadłe do arkuszy, skutkiem czego arkusze podczas przetykania przez nie nitki lub pętliczek znajdują się w stanie względnego bezruchu w stosunku do igieł a końcówki nitki lub pętliczki przesuwają się po nieruchomej szynie zgrzewającej lub w urządzeniu sklejającym i tam zostają zgrzane lub skleione.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1, znamienne tym, że do dowolnego cylindra falcującego domontowany jest wirujący cylinder (1), wyposażony

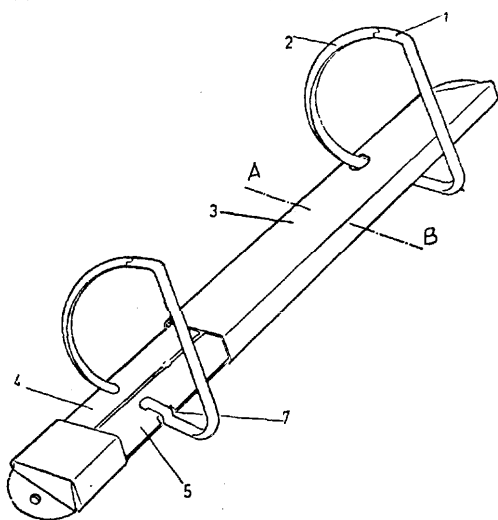

w mechanizmy do trzymania arkuszy lub prowadzenia ich (2) lub też w łańcuch (3) a na obwodzie cylindra falcującego obsadzone są w znany sposób igły (6) poruszające się promieniowo oraz tłoczki dociskowe (7), które również posiadają ruch promieniowy, przy czym tłoczki te na obwodzie cylindra dociskają się do jego płaszcza na określonym odcinku a igły (6) wystają ostrzami swymi z tego płaszcza rias zewnątrz, arkusze zaś, leżące na cylindrze (1) lub prowadzone przez łańcuch (3) przesuwane są na dalszym odcinku obwodu cylindra wzdłuż szyny grzejnej (9) lub przez aparat sklejący.

11e (P. 131306) 21. 01. 1969.
Pierwszeństwo: 27. 01. 1968 - Niemiecka Republika Federalna

Robert Krause K. G. Espelkamp, NRF.

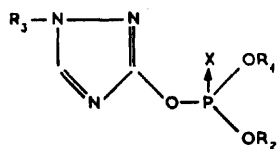
Zespół pałaków zatraskowych z dzielonymi pierścieniami, które umieszczone są na elementach łączących, stykających się ze sobą i opierających się przegubowo długimi bokami na listwie przykrywającej, przy czym część pierścieniowa lub pałakowa jest przeprowadzona w określonym uprzednio odstępie od listwy przykrywającej i do odpowiedniego elementu łączącego, znamienny tym, że części pałaków przyjmującego i przesławnego 1 i 2 umieszczone są na elementach łączących o różnej szerokości, dzięki czemu zakreślają różne kąty otwarcia, a przykrywająca listwa (3) ma kształt asymetrycznego dachu.

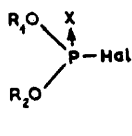
12 (P. 127316) 1. 06. 1968.
Pierwszeństwo: 3. 06. 1967 - NRF.

Farbwerke Hoechst AG - Frankfurt (M), NRF, (Otto Scherer, Hilmar Mildenerger).

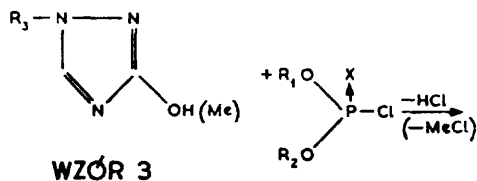
Sposób wytwarzania estrów kwasu tiosfosforowego o wzorze ogólnym 1, w którym R i R₂ oznaczają grupę alkilową zawierającą 1-4 atomów węgla, korzystnie grupę etylową, R₃ oznacza grupę fenylovą lub resztę fenylovą podstawioną atomem chloru, a X oznacza atom tlenu lub siarki, znamienny tym, że chlorki kwasu fosforowego o wzorze ogólnym 2, w którym R₁, R₂ i X mają podane wyżej znaczenie, a Hal oznacza atom chlorowca, korzystnie atom chloru, poddaje się reakcji z 3-hydroksy-1, 2, 4-triazolami, które zgodnie z wyżej podanym wzorem 3 podstawione są grupą R₃, albo z ich solami metalicznymi.

WZÓR 1

WZÓR 2

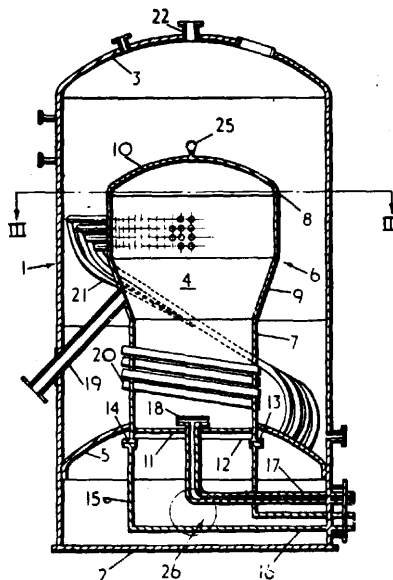
WZÓR 3

12a (P. 133428) 8. 05. 1969.
Pierwszeństwo: 9. 05. 1968 - Wielka Brytania.

Coal Industry (Patents) Limited, Londyn, Wielka Brytania, (Michael Harris Barker, Stephen John Wright).

Sposób podgrzewania cieczy przez wymianę ciepła z fluidyzowanym złożem obojętnych cząsteczek i rozdrobnionego, sproszkowanego paliwa, znamienny tym, że złożo utrzymuje się w stanie fluidyzowanym przez przepływ gazu od dołu poprzez złożo, podczas gdy podgrzewana ciecz, zawarta w przestrzeni otaczającej to złożo, przepływa z jednego miejsca tej przestrzeni w inne.

Urządzenie do wykonywania sposobu według zastrz. 1, zawierające komorę spalania o dolnej części mieszczącej w razie potrzeby złożo rozdrobnionego materiału, wlot gazu utrzymującego złożo w stanie fluidyzowanym, oraz wlot doprowadzający paliwo do wymienionej części, znamienny tym, że komora spalania (4) otoczona jest płaszczem (1), przystosowanym do pomieszczenia podgrzewanej cieczy oraz że zawiera rurki (20) do przemieszczania cieczy z jednego miejsca płaszcza (1), poprzez dolną część (7) komory (4) do innego miejsca płaszcza wodnego.

12a (P. 133986) « 3. 06. 1969.
Pierwszeństwo: 6. 06. 1968, 2. 05. 1969 - Izrael.

Hydro Chemical and Mineral Corporation New York, Stany Zjednoczone Ameryki, (Asriel Osdor).

Sposób wyodrębniania soli, stężonej solanki lub czystej wody za pomocą destylacji słonej wody, znamienny tym, że część słonej wody przed destylacją zastępuje się niemieszającą się cieczą mającą inną gęstość i niższą prężność pary niż słona woda, w celu zwiększenia stężenia soli w słonej wodzie wskutek destylacji z mieszaniny z góry określonej ilości czystej wody w stosunku do stężenia, które uzyskanoby po oddestylowaniu samej słonej wody i czystą wodę oddestylowuje się z mieszaniny w jednym lub w wielu obiegach aż słona woda osiągnie stężenie, w którym zasadnicza ilość lub większość soli wytrąca się, następnie z tej mieszaniny oddziela się wytrąconą sól, stężoną solankę i niemieszającą się ciecz.

12c

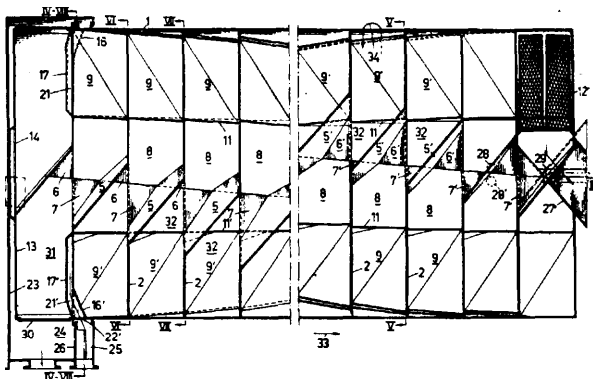
(P. 131873)

21. 02. 1969.

Pierwszeństwo: 23. 02. 1968, 14. 02. 1969 - Belgia.

Rafinerie Tirlomontoise, Bruksela, Belgia, (Georges Francois, Michael Frédéric, Duchateau, Ferdinand, Joseph Vanherwegen).

Urządzenie do ekstrakcji, za pomocą cieczy, produktów wchodzących w skład ciał stałych, drogą przesuwu w przeciwnym kierunku cieczy i ciał stałych w bębnie zawierającym co najmniej jeden przenośnik śrubowy posiadający zakończenie górne i zakończenie dolne i którego przynajmniej jedna część zwojów określa przegrody wyposażone w elementy podnoszące ciała stałe i rozdzielające ciała stałe od cieczy, elementy podnoszące, z których ciała stałe spadają ponownie do dolnej części bębna, każdorazowo do innej frakcji cieczy, znamienne tym, że doprowadzenie ciał stałych znajduje się po stronie górnego zakończenia przenośnika śrubowego a doprowadzenie cieczy znajduje się po stronie dolnego zakończenia przenośnika, tak, * że ciała stałe przesuwają się wspólnie z wymienionymi frakcjami cieczy osiowo w kierunku przeniesienia przenośnika śrubowego, przy czym każdy element podnoszący znajduje się poniżej, w stosunku do kierunku obrotu bębna powierzchni przepływu cieczy z rozpatrywanej przegrody do znajdującej się powyżej przegrody, celem przeniesienia oddzielonych od ciał stałych frakcji cieczy, w kierunku przeciwnym do kierunku przeniesienia przenośnika śrubowego.

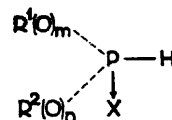
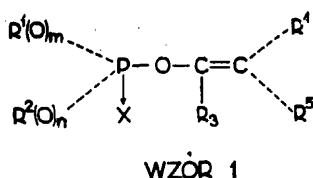
12c

(P. 133266)

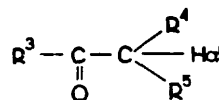
28. 04. 1969.

Shell Internationale Research Maatschappij N. V. Haga, Holandia.

Sposób wytwarzania podstawionych estrów winylowych kwasów fosforowych o ogólnym wzorze 1, w którym X oznacza atom tlenu lub siarki, R¹ i R² oznaczają każdy grupę alkilową o nie więcej niż 7 atomach węgla, lub R¹ i R² razem tworzą ropytonowy zawierający 2 atomy węgla, R³ oznacza podstawioną atomem chlorowca grupę fenyłową, R⁴ i R⁵ każdy z osobna oznacza atom wodoru, chloru lub bromu lub grupę alkilową o nie więcej niż 5 atomach węgla, a każdy z symboli m i n stanowią wartość liczbowa zero lub jeden, znamienne tym, że związek fosforoorganiczny o ogólnym wzorze 2 i/lub jego tautomer, w którym R¹, R², X m i n mają wyżej podane znaczenie poddaje się reakcji z α-haloketonem o ogólnym wzorze 3, w którym Hal oznacza atom chloru lub bromu, a R³, R⁴, R⁵ mają wyżej podane znaczenie, w obecności zasady w całkowitej ilości co najmniej 0, 5 gramorównoważnika na mol α-haloketonu o ogólnym wzorze 3.

WZÓR 2

WZÓR 3

12d

(P. 119647)

23. 03. 1967.

Pierwszeństwo: 24. 03. 1966 - Węgry.

Simonaco Limited, Cumberland, Wielka Brytania.

Sposób obróbki wodnych zawiesin substancji stałych zawierających nie więcej niż 20% wagowo substancji stałych o wielkości cząstek nie przekraczającej 60 mikronów, znamienne tym, że do zawiesiny wprowadza się amfoteryczny polielektrolit stanowiący polimer łańcuchowy o ciężarze cząsteczkowym nie mniejszym niż 100 000 i zawierający w łańcuchach bocznych grupy funkcyjne, każda o molowym przyroście spójności nie mniejszym niż 5 kilokalorii na mol, zagęszcza się zawiesinę przez sedymentację, ewentualnie po wprowadzeniu dodatkowej ilości amfoterycznego polielektrolitu, usuwa przez dekantację klarowną wodę, doprowadza otrzymany szlam do wartości pH nie niższej niż 8 za pomocą wapna i po ewentualnym dodaniu pomocniczej ziarnistej substancji stałej, odwadnia się.

12d

(P. 119672)

24. 03. 1967.

Pierwszeństwo: 31. 03. 1966 - Niemiecka Republika Federalna.

E. Merck Aktiengesellschaft, Darmstadt, NRF.

Sposób wytwarzania środków do chromatografii żelowej, znamienne tym, że zawierający do 20 atomów węgla ester winylowy i/lub węglan winylenu kopolimeryzują się z jednym lub z kilkoma związkami winylowymi zdolnymi do sieciowania i otrzymany kopolimer sieciuje równocześnie lub w dalszej fazie procesu, po czym otrzymany usieciowany kopolimer ewentualnie zmydla się częściowo lub całkowicie.

12d

(P. 129185)

21. 09. 1967.

Pierwszeństwo: 21. 09. 1967 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Amicon Corporation, Lexington, USA, (Alan Sherman Michaels).

Jednolita, anizotropowa, mikroporowata membrana polimerowa, znamienne tym, że na swojej powierzchni ma warstwę w granicach posiadającą dużą ilość porów o średnicy w granicach 1—1000 nanometrów oraz warstwę podłoża o wystarczająco porowatej strukturze, która zapewnia nieznaczny wzrost całkowitej oporności na przepływ hydrauliczny poprzez membranę.

Sposób wytwarzania membran według zastrz. 1—8, znamienne tym, że z roztworu odlewniczego polimeru w organicznym rozpuszczalniku wytwarza się błonę, korzystnie styka ją jedną ze stron z rozcieńczalnikiem odznaczającym się wysokim stopniem zdolności jednorodnego mieszania się z rozpuszczalnikiem organicznym i wystarczająco niskim stopniem zdolności do jednorodnego mieszania się z polimerem, w celu wywołania wytrącania się z niej polimeru natychmiast po zetknięciu się z nim i utrzymuje rozcieńczalnik w zetknięciu z błoną w ten sposób wytworzoną, dopóki rzeczywiście cały rozpuszczalnik nie zostanie zastąpiony rozcieńczalnikiem.

12e

(P. 122002)

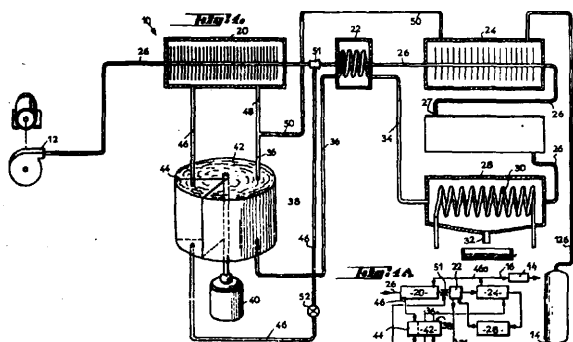
1. 08. 1967.

Pierwszeństwo: dnia 5. 08. 1966 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Oliver, Dyer COLVIN, Hampton, Stany Zjednoczone Ameryki.

Sposób suszenia gazów polegający na tym, że schładza się wilgotne gazy do temperatury rosy, następnie dalej chłodzi się te gazy, w celu skroplenia zawartej w nich części wilgoci, którą oddziela się w postaci ciekłej, po czym przesyła się częściowo osuszone gazy przez bęben sorpcyjny w celu dalszego ich osuszenia i ostatecznie gromadzi się suche gazy przy wyjściu z bębna sorpcyjnego, przy czym materiał absorpcyjny bębna sorpcyjnego desorbuje się za pomocą gazu regenerującego o temperaturze wyższej od temperatury gazów częściowo osuszonych wchodzących do bębna sorpcyjnego, znamienny tym, że częściowo osuszone gazy doprowadza się w sposób ciągły do pierwszego sektora bębna sorpcyjnego, po czym ponownie nagrzewa się małą część osuszonych gazów uzyskanych przy wyjściu z pierwszej komory, którą to część stosuje się jako gaz regenerujący, następnie doprowadza się tę małą część do wejścia drugiej komory w celu desorpcji wilgoci z tej komory, następnie zawraca się tę małą część mającą dużą zawartość wilgoci po jej przejściu przez komorę drugą, przeciwnie do przepływających gazów suszonych w obszarze kondensacji wilgoci, przy czym każdą część materiału osuszającego znajdującego się w bębnie sorpcyjnym umieszcza się na przemian w jednym lub w drugim sektorze bębna sorpcyjnego.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1, znamienne tym, że zawiera dwa sektory (42, 44), przy czym jedna część sektora (42) jest dołączona przewodami (34, 36) do skraplacza (28), a druga część do części przewodu (36), który jest rozgałęziony na dwa przewody (48, 50) zawierające rozgałęzienie pierwsze (50, 126), które jest dołączone do zasobnika (14) oraz rozgałęzienie drugie (48), które jest dołączone do wymiennika ciepła o niskiej temperaturze, natomiast druga część jest połączona przewodem (46) z wejściem drugiego sektora (44), a druga część końcowa tego sektora, jest dołączona przewodem (46) przy zweźce (51) do przewodu (26) głównego dopływu gazów poddawanych osuszaniu, umieszczonego powyżej skraplacza (28), przy czym dwa sektory (42, 44) tworzą bęben sorpcyjny (38), który jest zaopatrzony w elementy napędowe (70, 72, 74, 76, 78, 80) w celu zmienienia przemieszczenia każdej porcji materiału osuszającego z jednego sektora do drugiego dla okresowej regeneracji każdej części materiału osuszającego.

12g

(P. 134092)

9. 06. 1969.

Instytut Chemii Przemysłowej, Warszawa, (Rajmund Chojnacki).

Sposób prowadzenia chemicznych procesów kontaktowych, znamienny tym, że pary i gazy reagentów przepuszczają się przez jeden lub więcej obszarów pola elektrostatycznego.

12g

(P. 142424)

1. 08. 1970.

Uniwersytet im. Adama Mickiewicza, Poznań, (Zdzisław Dudzik, Stanisław Kowalak).

Sposób wytwarzania katalizatorów zeolitowych głównie typu fojazytu X i Y, polegający na wykorzystaniu

naturalnych surowców, jak glinokrzemiany a zwłaszcza kaolin, znamienny tym, że **substraty** w postaci glinokrzemianów zwłaszcza kaolinu miesza się z wodorotlenkami metali I i II grupy a także z łatwo rozkładającymi się termicznie solami tych metali (węglanami), z dodatkiem lub bez substancji zawierających krzem to jest krzemionki, krzemianów lub innych naturalnych glinokrzemianów o wysokiej zawartości krzemu, utrzymując następujące stosunki molowe mieszaniny: Me_2O do gliny (kaolinu) od 1 : 10 do 20 : 1 i SiO_2 do gliny (kaolinu) od 0 do 18 : 1, i następnie spieka się w temperaturze od 200 do 1000°C, głównie w temperaturze od 400 do 850°C po czym spiek rozdrabnia się i dodaje wody w proporcjach molowych H_2O do Me_2O (ze spieku) od 5 : 1 do 250 : 1 i prowadzi się krystalizację w temperaturze od 15 do 300°C a zwłaszcza w temperaturze od 20 do 150°C a następnie otrzymany preparat przemycza się, suszy i granuluje.

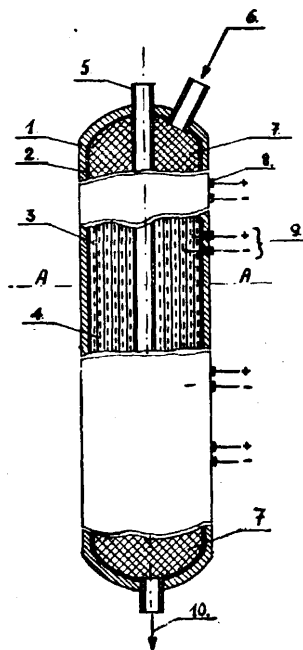
12g

(P. 134093).

9. 06. 1969.

Instytut Chemii Przemysłowej, Warszawa, (Rajmund Chojnacki).

Reaktor do prowadzenia chemicznych procesów kontaktowych, znamienny tym, że zawiera wewnątrz co najmniej dwie elektrody o końcówkach przewodów wyprowadzonych na zewnątrz, przedzielone izolatorem elektrycznym, przepuszczalnym dla par i gazów.

12g

(P. 122376)

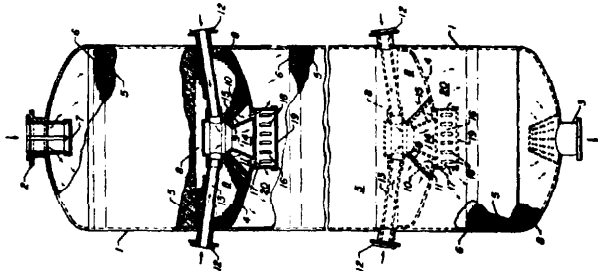
29. 08. 1967.

Universal Oil Products Company, Des Plaines, Illinois, USA, (Henry Charles Borre).

Urządzenie do otrzymywania wielostopniowego styku substancji reagujących, z międzystopniową wymianą ciepła, znamienny tym, że posiada wydłużoną komorę posiadającą wlot strumienia reagentów z jednej strony i wylot strumienia produktów z przeciwnej strony na powierzchni której usytuowane są przeciwne elementy dzielące tworzące w niej wiele stref stykowych, zawierających materiał kontaktowy o zredukowanym przekroju poprzecznym przepływu cieczy rozciągającym się na wszystkie przegrody dzielące, oraz posiada co najmniej jeden przewód umożliwiający dopływ cieczy wymieniającej ciepło do wnętrza komory, przy czym przepływ cieczy odbywa się przeciwnie do przepływu cieczy o zmniejszonym przekroju poprzecznym przepływu cieczy rozciągającym się na wszystkie przegrody dzielące, i kończy się dyszą wypływową skierowaną **współprądowo** do wspomnianych przepływów cieczy, którymi jest ona kierowana z jednej strefy kontaktowej do następnej.

Sposób otrzymywania wielostopniowego styku substancji reagujących, znamienny tym, że w procesie

otrzymywania wielostopniowego styku strumienia reagentów z materiałem kontaktowym na wielu nieruchomych warstwach i przy zastosowaniu międzystopniowej wymiany ciepła, strumień reagentów przechodzi kolejno przez każdą warstwę, przeciska się między tymi warstwami przez specjalne przepływy cieczy o zmniejszonym przekroju poprzecznym, przechodzi współprądowo poprzez środek wymieniający ciepło w każdym kolejnym obszarze przepływu co wpływa na wylot strumienia reagentów z jednej warstwy przeciwaprądowej, rozdził ponownie tego strumienia przed skontaktowaniem go z następną warstwą współprądową i na wydobycie otrzymanych produktów z ostatniej warstwy nieruchomej.

12g

(P. 11839S)

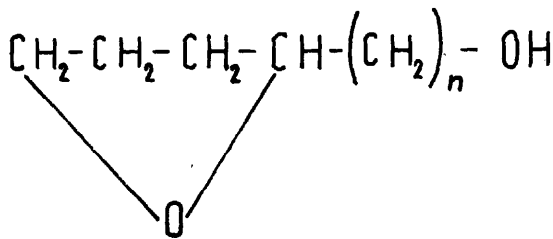
10. 01. 1967.

Pierwszeństwo: 18. 01. 1966 - Włochy.

Snam Progetti S. p. A, Mediolan, Włochy.

Sposób chemicznego wytwarzania pigulek z substancji trudno topliwych, trudnych do skonglomerowania, należących do grupy związków, które można strącać działaniem zasad, obejmujący stadium mieszania wodnego roztworu jednego lub kilku związków wspomnianych substancji z żywicą i następane wkraplanie otrzymanego roztworu do roztworu alkalicznego, w wyniku czego powstają regularne pigułki, które kolejno suszy się i praży, znamienny tym, że do roztworu zawierającego w 1 litrze od kilku do dziesiętnych grama jednego lub kilku z wymienionych związków, w przeliczeniu na tlenki, lub stężonego aż do nasycenia, dodaje się związek zdolny do oddziaływania zarówno na napięcie powierzchniowe jak i na lepkość danego roztworu wodnego.

Sposób według zastrz. 1, znamienny tym, że związek zdolny do oddziaływania na napięcie powierzchniowe i lepkość dobiera się z grupy związków wykazujących co najmniej 1 funkcyjną grupę alkoholową i rozpuszczalnych w wodzie.

12g

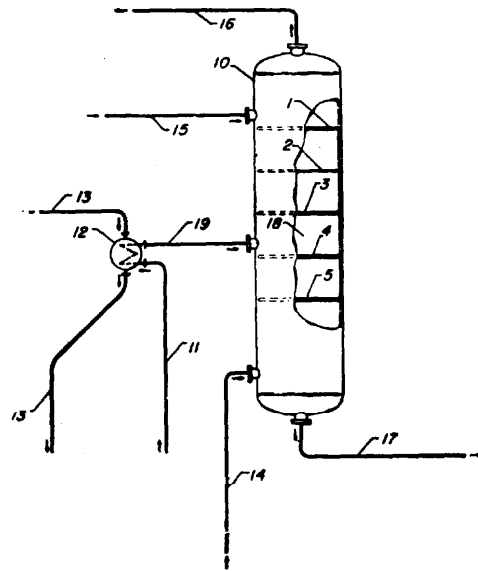
(P. 121765)

17. 07. 1967.

Uniwersal Oil Products Company Des Plaines, Illinois, Stany Zjednoczone Ameryki, (William Beveridge Bovst).

Sposób regenerowania kwaśnego katalizatora z kwasu fluorowodorowego, znamienny tym, że katalizator ogrzewa się i częściowo przeprowadza w stan pary i wprowadza go do kolumny frakcyjnej w punkcie zasilania, znajdującym się pomiędzy wyższą, rektyfikacyjną częścią i niższą, odpędzającą częścią kolumny, a stosunkowo chłodny węglowodór, parafinowy wprowadza się na szczyt części rektyfikacyjnej, podaje stosunkowo gorący węglowodór parafinowy na spodek części odpędzającej, odbiera poprzez szczyt kolumny strumień pary zawierającej zregenerowany katalizator z kwasu fluorowodorowego oraz węglo-

wodór parafinowy oraz odbiera pozostałość jako produkt spodkowy.

12g

(P. 127999)

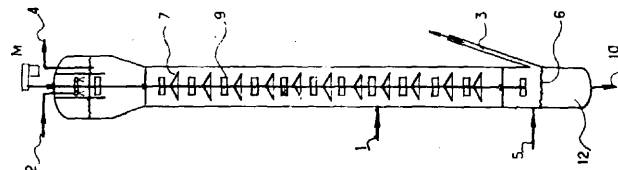
8. 07. 1968.

Pierwszeństwo: 11. 07. 1967 - Francja.

Institut Francais du Petrole des Carburants et Liquides, (Ruell Malmaison, Francja, (Regio Lagay, Jean Claude Macaire).

Sposób selektywnej krystalizacji jednego ze składników ciekłej mieszaniny składającej się z co najmniej z dwóch składników zwłaszcza mieszaniny ksylenów, w zasadniczo pionowej komorze krystalizacji, polegający na bezprzeponowym chłodzeniu mieszaniny niemieszalnym, przepływającym w przeciwaprądzie czynnikiem chłodzącym o temperaturze wystarczająco niskiej dla wykrytowania jednego ze składników, przy czym, gdy tworzące się kryształy mają ciężar właściwy mniejszy od mieszaniny, stosuje się czynnik chłodzący o ciężarze mniejszym od mieszaniny, a gdy kryształy są cięższe od mieszaniny stosuje się czynnik cięższy znamienny tym, że krystalizację prowadzi się w kilku, na przemian rozmieszczonych strefach mieszania z czynnikiem chłodzącym i strefach rozdzielania przez przepływ w przeciwaprądzie ciekłej mieszaniny i czynnika chłodzącego powodując w poszczególnych strefach wytrącenie kryształów i w przypadku lżejszych kryształów, wypływania ich razem z cieczą chłodzącą ku górze, a w przypadku cięższych kryształów ich dekantację i spływanie razem z cieczą chłodzącą do dolnej części komory krystalizacji, przy czym:

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1—3, składające się z wydłużonej zasadniczo pionowej kolumny zaopatrzonej w przewody doprowadzające i odprowadzające znamienne tym, że zawiera wał (8) wprawiający w ruch obrotowy łopatki (9, 20) i przegrody (7) rozmieszczone na przemian wzdłuż wału i połączone z wałem, przy czym przegrody mają kształt stożkowy i zawierają otwory (11) usytuowane w pobliżu osi obrotu.

12h

(P. 132344)

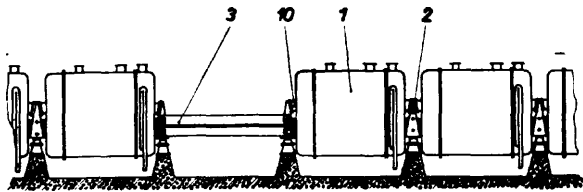
14. 03. 1969.

Pierwszeństwo: 30. 09. 1968 - NRD.

VEB Chemieanlagenbau Leipzig, Leipzig, NRD, (Peter Hobe, Walter Gehnaubelt).

Elektrolizer, składający się z dowolnej liczby jednostek aparatowych, zwłaszcza do elektrolizy chlorku

metalu alkalicznego według metody przeponowej, znamienny tym, że aparatowe jednostki (1) są w ten sposób rozmieszczone między przewodzącymi prąd i ukształtowanymi jako wsporniki podporami (2), że podpory (2) przejmują całkowity ciężar aparatowych jednostek (1), przy czym każda aparatowa jednostka (1) składa się z wieloczęściowego zbiornika, którego dwie przeciwległe boczne części (4 i 5) mają na swoich wewnętrznych stronach wsporniki elektrod i na swoich zewnętrznych stronach przewodzące prąd wspornikowe łapy (10), przy czym wsporniki elektrod są połączone elektrycznie z wspornikowymi łapami (10) a obydwie boczne części (4 i 5) są izolowane względem siebie.

12i (P. 134559) 1. 07. 1969.
 Pierwszeństwo: 2. 07. 1968, 9. 06. 1969 - Francja.
 Institut Francais du Pétrole des Carburants et Lubrifiants, Rueil-Malmaison, Francja, (Philippe Courty, Bernard Delmon, Christian Marcill, Andre Sugier).

Sposób wytwarzania tlenków jednorodnych z kilku pierwiastków w postaci rozdrobnionej, znamienny tym, że wytwarza się stały roztwór jonów zawierający pierwiastki do wprowadzenia w wytwarzanym związku, w substancji organicznej silnie kompleksującej, ulegającej rozkładowi pod wpływem ciepła, po czym otrzymany roztwór zatęża się dla uzyskania produktu bezpostaciowego, który następnie rozkłada się termicznie.

12i (P. 132595) 26. 03. 1969.
 Pierwszeństwo: 27. 03. 1968 - Francja.
 Institut Francais du Pétrole des Carburants et Lubrifiants, Rueil-Malmaison, Francja, (André Deschamps, Philippe Renault).

Sposób otrzymywania siarki elementarnej przez reakcję zawartych w gazie siarkowodoru z dwutlenkiem siarki, znamienny tym, że reakcję prowadzi się w fazie ciekłej zawierającej co najmniej jeden związek spośród tlenków lub wodorotlenków metali lewych kolumn grup I i II układu okresowego, jak również spośród soli mineralnych wywodzących się z tych metali i kwasów mineralnych o pk przy temperaturze 20°C równym, co najmniej 2, 5, oraz co najmniej jeden spośród alkoholi o 6 do 50 atomach węgla, polioli o 6 do 50 atomach węgla i 2 do 5 grupach OH, eterów, estrów i eteroestrów tych alkoholi i polioli o, co najmniej 8 atomach węgla, jak również spośród poliglikoli o, co najmniej, 8 atomach węgla.

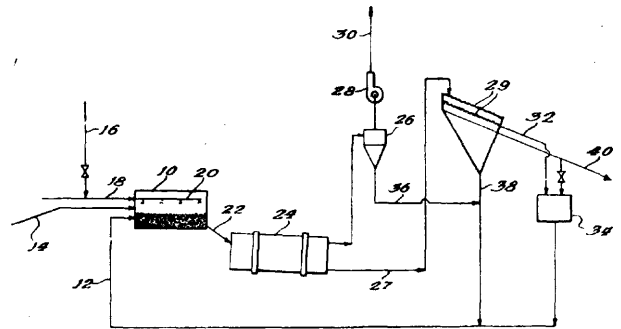
12i (P. 121653) 12. 07. 1967.
 Politechnika Śląska (Katedra Chemii Ogólnej), Gliwice, (Władysław Augustyn, Maria Kozielska, Maria Oskęda).

Sposób wytwarzania grubokryształicznego fluorokrzemianu potasowego z kwasu fluorokrzemowego i soli potasowej znamienny tym, że reakcję prowadzi się przez równoczesne, wolne dodawanie obydwu roztworów, to jest roztworu soli potasowej i roztworu kwasu fluorokrzemowego oddzielnymi strugami do silnie mieszanego środowiska reakcyjnego, którym jest zawiesina kryształów fluorokrzemianu potasowego w roztworze kwasu mineralnego.

12i (P. 131140) 10. 01. 1969.
 International Minerals and Chemical Corporation, Skokie, Illinois, USA, (Francis T. Nielsson).

Sposób wytwarzania granulowanego fosforanu wapniowego z grupy zawierającej fosforan jednowapniowy,

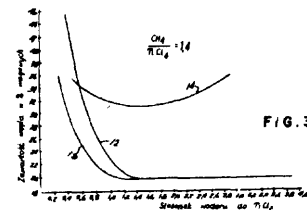
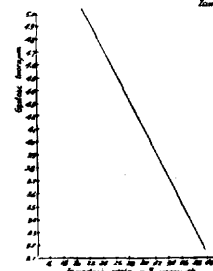
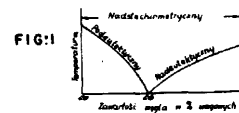
fosforan dwuwapniowy i ich mieszaninę znamienny tym, że poddaje się reakcji kwas fosforowy o temperaturze od około 55°C do 93°C i o stężeniu od około 28% do 80% H_3PO_4 z suchym ziarnistym związkiem wapnia wybranym z grupy zawierającej kamień wapienny lub wapno palone, w proporcji zapewniającej stosunek molowy CaO zawartego w związku wapnia do P_2O_5 zawartego w kwasie fosforowym wynoszący od około 0,9 : 1 do 2 : 1 przy czym reakcję prowadzi się podczas mieszania kwasu fosforowego i związku wapnia z wystarczająco drobno rozdrobnionym fosforanem wapnia wybranym z grupy zawierającej fosforan jedno wapniowy, dwuwapniowy lub ich mieszaninę, który tworzy zarodki granulacji produktu uzyskiwanego w tej reakcji i zapoczątkowuje powstawanie granulowanego fosforanu wapniowego, a ponadto doprowadza się ciepło z zewnątrz do uzyskanego granulowanego fosforanu wapniowego w zasadzie w celu osuszenia.

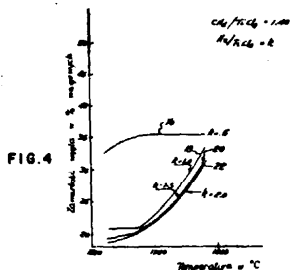
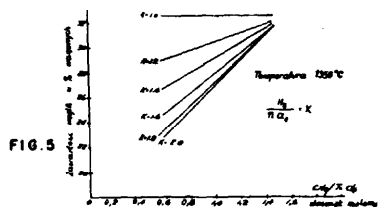

(P. 134984) 23. 07. 1969.

Teeg Research, Inc. Detroit, Michigan, USA, (Paul Fred Woerner).

Sposób wytwarzania tworzywa zawierającego co najmniej jeden węgiel metalu i węgiel, znamienny tym, że mieszaninę zawierającą w określonym z góry stosunku węglowodór i halogenek metalu poddaje się reakcji w atmosferze wodoru i w określonej z góry temperaturze, wynoszącej powyżej około 1100°C i produkt tej reakcji w postaci stałej osadza się na zasadniczo trwałym podłożu, przy czym reguluje się temperaturę reakcji, stosunek węglowodoru do halogenku i wodoru do halogenku tak, aby otrzymać tworzywo o określonym z góry stosunku węgla do węglika metalu.

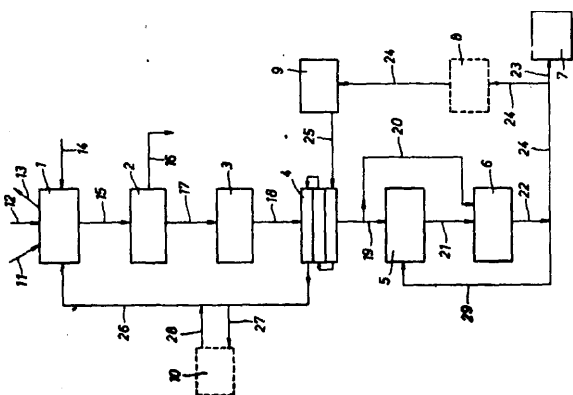

121 (P. 127417) 27. 05. 1967.

Pierwszeństwo: 27. 05. 1967 - NRF; 17. 08. 1967 - USA.
Multi Minerals Ltd, Toronto, Kanada (Wayne Cochran).

Sposób wytwarzania kwasu z materiału wyjściowego, który zawiera sól tego kwasu, rozpuszczalną w tym kwasie, **znamienny** tym, że w pierwszym etapie procesu materiał wyjściowy poddaje się reakcji z samym kwasem, następnie w drugim etapie procesu tworzy się z produktu reakcji kryształy soli kwasu, powstałej podczas reakcji, potem w trzecim etapie procesu z zawiesiny utworzonych kryształów i nierozpuszczonych podczas reakcji w pierwszym etapie procesu składników materiału wyjściowego pozostałych w roztworze oddziela się substancję stałą, a następnie w czwartym etapie procesu oddzielone substancje stałe, a następnie w czwartym etapie procesu oddzielone substancje stałe kontaktuje się z żywicą jonitową, przeprowadzając sól kwasu, utworzoną w pierwszym etapie sposobu, w wolny kwas, podczas gdy składniki nierozpuszczalne z materiału wyjściowego usuwa się przed lub po regeneracji żywicy jonitowej przez wymywanie zwrotne.

12m (P. 120795) 29. 05. 1967.

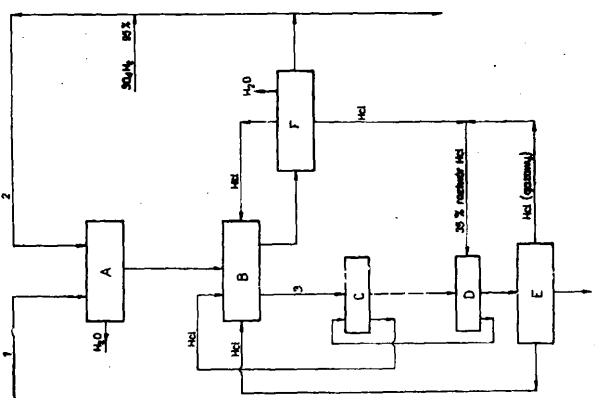
Pierwszeństwo: 1. 06. 1966 - Francja.
Pechiney Compagnie de Produits Chimiques et Electrometallurgiques, Paryż, Francja.

Sposób oczyszczania roztworów **glinianu sodu**, wytwarzanych przez działanie alkaliów na boksyty, **znamienny** tym, że reakcję roztworu oczyszczanego przeprowadza się ze świeżo strąconym dwutlenkiem manganu, wziętym w takiej ilości, aby zawiesina **MnO₂** zawierała powyżej 0, 03 g, korzystnie 0, 05—1, 5 g manganu na litr, a następnie filtruje się roztwór w celu oddzielenia składników nierozpuszczalnych.

12m (P. 120212) 25. 04. 1967.

Pierwszeństwo: 28. 04. 1966 - Francja.
Pechiney Compagnie de Produits Chimiques et Electrometallurgiques, Paryż, Francja.

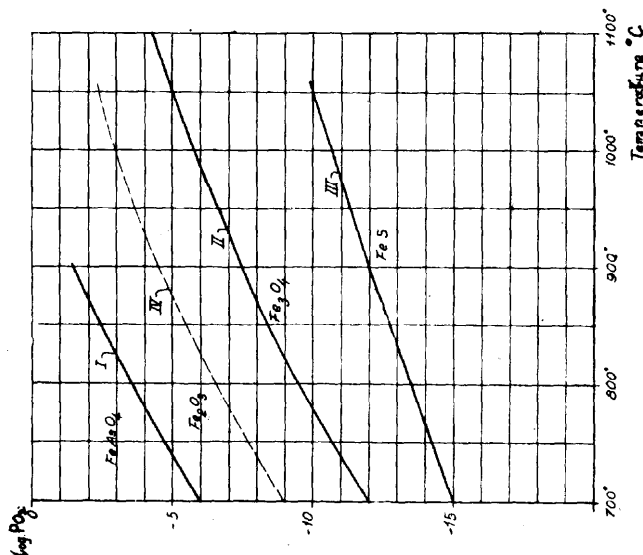
Sposób oczyszczania tlenku glinowego na produkt o wysokim stopniu czystości, polegający na rozpuszczeniu zanieczyszczonego tlenku glinowego w kwasie siarkowym, obrabianiu tak otrzymanego roztworu siarczanu glinowego czystym kwasem solnym dla strącenia uwodnionego chlorku glinowego, oddzieleniu tego chlorku przez filtrowanie zanieczyszczeń, które pozostają w roztworze i na rozkładzie termicznym uwodnionego chlorku glinowego na czysty tlenek glinowy i chlorowodór, **znamienny** tym, że jako materiał wejściowy stosuje się trójhydrat tlenku glinowego, otrzymany metodą Bayer'a, podczas gdy stosowany, roztwór kwasu siarkowego zawiera 500 do 900 g **SO₃** w litrze, przy czym 90 do 125, g zanieczyszczonego trójhydratu tlenku glinowego poddaje się działaniu 1 litra roztworu tego kwasu.

12n (P. 120347) 3. 05. 1967.

BOLIDEM, AKTIEBOLAG, Sztokholm, Szwecja.

Sposób prażenia siarczku żelaza zawierającego jeden lub więcej związków arsenu ołowiu i antymonu z obecnością elementarnej siarki w gazach prażalniczych **znamienny** tym, że proces prażenia prowadzi się w piecu pracującym na zasadzie fluidyzacji w temperaturach 700—1100°C korzystnie ponad 900°C z jednoczesnym wprowadzeniem tlenku w takich ilościach, że cząstkowe ciśnienie tlenku w reagujących gazach prażalniczych wewnątrz pieca może być utrzymane poniżej krzywej funkcji ciśnienie - temperatura w układzie współrzędnych, w których cząstkowe ciśnienie tlenku wyrażone jako **10¹⁰ PO₂** określone jest rzędną temperatury w °C określone są na osi odciętych, a krzywa **przechodzi** przez współrzędne punkty: 700°—6, 0, 800°C—3, 0 i 900°C—1, 5.

120 (P. 133915) 30. 05. 1969.

Standard Oil Company, Chicago, Stany Zjednoczone Ameryki, (George Peter Olsen, Philip Hamilton Towle, Richard Harold Baldwin).

Sposób odzyskiwania kwasu tereftalowego z wodnych roztworów o temperaturze 200—370°C, zawierających także kwas p-toluilowy pod ciśnieniem utrzymującym wodę w fazie ciekłej, na drodze ochładzania i oddzielania produktu, znamienny tym, że roztwór chłodzi się do temperatury rzędu 120—150°C z szybkością nie większą niż 2, 5—5, 5°C na minutę.

Sposób według zastrz. 1, znamienny tym, że roztwór chłodzi się do temperatury 125°—143°, korzystnie 135°—140°C.

120 (P. 131492) 31. 01. 1969.

Pierwszeństwo: 28. 09. 1968 - NRF.

Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft Leverkusen, NRF, (Walter Krönig, Gerhard Scharfe).

Sposób otrzymywania katalizatora do wytwarzania estrów winylowych przez reakcję etylenu, niższych kwasów karboksylowych o 2—4 atomach C i tlenu w fazie gazowej w podwyższonej temperaturze i pod normalnym lub podwyższonym ciśnieniem, w obecności zawierających pallad i złoto katalizatorów na nośnikach, znamienny tym, że nośnik katalizatora traktuje się równocześnie lub kolejno, z ewentualnym suszeniem pośrednim, roztworem A i roztworem B, przy czym roztwór A zawiera rozpuszczone sole palladu i złota i ewentualnie sole innych metali, a roztwór B zawiera związki, które mogą reagować na nośniku katalizatora z solami metali szlachetnych roztworu A z utworzeniem nierozpuszczalnych w wodzie związków metali szlachetnych, praktycznie nie zawierających chlorowca, siarki i azotu i że nośnik katalizatora napawa się roztworami A lub B, lub wspólnym roztworem A i B, w ilościach odpowiadających 10—100%, korzystnie 90—100%, chłonności nośnika katalizatora dla tych roztworów i że nośnik napawany roztworami A i B poddaje się obróbce czasowo-termicznej, tak aby co najmniej 95% napawanego palladu i co najmniej 95% napawającego złota przeprowadzić w nierozpuszczalne w wodzie związki metali szlachetnych, które następnie w znacznym stopniu przeprowadza się przez obróbkę środkami redukującymi, w metale szlachetne, a zawarte w katalizatorze związki rozpuszczalne w wodzie usuwa się przed lub po redukcji przez przemywanie.

120 (P. 122484) 8. 09. 1967.

Patent dodatkowy do patentu nr P. 121738

Pierwszeństwo: 9. 09. 1966 - Niemiecka Republika Federalna

Farbwerke Hoechst Aktiengesellschaft vormals Meister Lucius u. Brüning, Frankfurt nad Menem, NRF, (Sigurd Rösinger).

Sposób wytwarzania alifatycznych kwasów sulfonowych o łańcuchu prostym o 10—30 atomach węgla przez poddanie reakcji metodą ciągłą odpowiednich węglowodorów z dwutlenkiem siarki i tlenem pod działaniem promieni wysokoenergetycznych i następną ekstrakcją mieszaniny reakcyjnej według patentu głównego nr . . . (zgl. P. 121738), znamienny tym, że mieszaninę tych trzech substancji wyjściowych poddaje się działaniu promieni wysokoenergetycznych tył, ko tak długo, aż rozpocznie się tworzenie kwasów sulfonowych, po czym przerywa się napromieniowanie i reakcję prowadzi się dalej samoczynnie.

120 (P. 120875) 1. 06. 1967.

Pierwszeństwo: 13. 06. 1966 - Stany Zjednoczone

Ameryki

Stone i Webster Engineering Corporation, Boston, USA, (Lawrence P. Hallee).

Sposób otrzymywania olefinów zwłaszcza etylenu z płynnych nasyconych węglowodorów przez wprowadzenie tych węglowodorów w obszar reakcyjny, podgrzanie ich w tym obszarze do temperatury wpływającego gazu 815°—897°C przy czasie przebywania ich w obszarze reakcyjnym 0, 10-0, 50 sek. i gwałtowne

chłodzenie wpływającego gazu do temperatury, przy której ustaje reakcja, znamienny tym, że ciśnienie cząstkowe wpływającego gazu węglowodorowego utrzymuje się w granicach 0, 35—1, 4 kG/cm² a prędkość wypływu reagentu utrzymuje się w granicach 73, 2—171 kG/sek. na m² powierzchni przekroju.

120 (P. 131311) 21. 01. 1969.

Pierwszeństwo: 22. 01. 1968 - Francja.

Société Nationale des Petroles d'Aquitaine, Courbavoie, Francja, (Philippe Reulet, Alain Pfister, Jaques Tellier, Jean Blanc, Kirsten Borre Jørgensen, Hans Bohlbros).

Sposób utleniania olefin do nityli, za pomocą tlenu w obecności amoniaku, znamienny tym, że mieszaninę reakcyjną w stanie gazowym w podwyższonej temperaturze przepuszcza się nad katalizatorem, którego substancja aktywna zawiera kwas krzemomolibdenu, ewentualnie związany częściowo lub całkowicie z tellurem lub/oraz z żelazem.

120 (P. 134011) 4. 06. 1969.

Pierwszeństwo: 8. 06. 1968 - Wielka Brytania.

UCB (Union Chimique - Chemische Bedrijven), S. A., Saint-Gilles-Bruxelles, Belgia, (Albert Verheyden, Jean Walravens).

Sposób wytwarzania nitylu kwasu adypinowego przez hydrodimeryzację akrylonitrylu na drodze bezpośredniej elektrolizy, przez przepuszczanie prądu stałego przez elektrolizer w którym anoda i katoda są w kontakcie ze środowiskiem elektrolitycznym, znamienny tym, że stosuje się środowisko elektrolityczne zawierające akrylonitryl, wodę, co najmniej jedną sól metalu alkalicznego wybraną z grupy obejmującej sole metali alkalicznych i skondensowanych kwasów polifosforowych o wzorze $H_3PO_4 - (n - 1) H_2O$, w którym wartość „n” wynosi od 2 do 100, oraz kwasów polimetafosforowych o wzorze $H_nP_nO_{3n}$ w którym wartość n wynosi od 2 do 100, związek powierzchniowo czynny oraz ewentualnie co najmniej jedną kwaśną sól metalu alkalicznego polikwasu.

120 (P. 129095) 17. 09. 1968.

Politechnika Śląska im. W. Pstrowskiego, Gliwice, (Jerzy Szuba, Urszula Mikołaj ska, Stanisław Bał, Roman Swierczek).

Sposób łącznej rafinacji produktów węglowodórnych znamienny tym, że rafinacji kwasem siarkowym w jednym lub w kilku stopniach poddaje się odpowiednio sporządzoną mieszaninę co najmniej dwóch produktów węglowodórnych dobranych w ten sposób, aby mieszaninę tę można było po zakończeniu rafinacji łatwo rozdzielić znanymi i stosowanymi metodami, przy czym rafinacji poddaje się mieszaninę produktów, wśród których co najmniej jeden posiada temperaturę topnienia wyższą niż założona temperatura rafinacji, a powstała mieszanina tworzy w tej temperaturze ciekły roztwór jednorodny, a proces rafinacji prowadzi się w sposób ciągły lub periodyczny.

120 (P. 127971) 6. 07. 1968.

Pierwszeństwo: 7. 07. 1967 - Francja.

Roussel Uclaf S. A., Paryż, Francja, (Jacques Martel, Bernard Goffinet, Antoine Locatteli).

Sposób wyodrębniania izomerów d- i l- trans z mieszaniny izomerów kwasu chryzantemowego przez rozszczepienie, znamienny tym, że kwas dl-trans chryzantemowy ewentualnie w mieszaninie z kwasem dl-cis chryzantemowym przez rozszczepienie kwasu dl-trana chryzantemowego ewentualnie z mieszaniny kwasemol-cis chryzantemowym poddaje się reakcji w środowisku rozpuszczalnika organicznego z D (-) treo 1-p-nitrofenylo-2-dwumetyloaminopropano-1, 3-diolem lub L (+) treo 1-p-nitrofenylo-2-dwumetyloaminopropano-1, 3-diolem jako zasadami optycznie czynnymi, następnie wytrąconą sól diastereoizomeryczną oczyszcza się przez krystalizację, poddaje kwaśnej hydrolizie i wyodrębnia kwas d- lub l-trans chryzantemowy, w zależności od użytej do reakcji zasady optycznie czynnej.

12o (P. 128015) 9.07.1962.

Pierwszeństwo: 11.07.1967 - NRF.

Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft, Leverkusen, NRF, (Walter Krönig, Wulf Schwerdtel).

Sposób wytwarzania octanu winylu przez reakcję etylenu, kwasu octowego i tlenu w podwyższonej temperaturze, pod ciśnieniem normalnym lub podwyższonym w, obecności katalizatora, wydzielanie z produktów reakcji opuszczających reaktor przez ochłodzenie zasadniczej części octanu winylu, kwasu octowego i wody, przemywanie gazu uwolnionego od skondensowanych składników w celu usunięcia zawartego w nim octanu winylu i zwracanie do reaktora, znamienny tym, że fazę ciekłą otrzymaną po kondensacji gazowej mieszaniny poreakcyjnej rozkłada się w kolumnie destylacyjnej na frakcję szczytowa składającą się z octanu winylu i wody oraz frakcję denną składającą się zasadniczo z kwasu octowego, część frakcji dennej stosuje się jako środek do wymywania octanu winylu z gazu poreakcyjnego uwolnionego drogą kondensacji od składników dających się skondensować i środek myjący nasycony octanem winylu wprowadza wraz z fazą ciekłą otrzymaną po kondensacji do kolumny destylacyjnej.

12o (P. 133394) 7.05.1969.

Pierwszeństwo: 8.05.1968 - NRD.

VEB Schmierstoffkombinat Zeitz, Zeitz, NRD, (Klaus Kuhn).

Sposób wytwarzania i oczyszczania kwasów alkenylobursztynowych, znamienny tym, że oddzielenie korojujących składników przeprowadza się za pomocą powierzchniowo czynnych substancji, jak np. ziemi białej, węgla aktywnego lub żeluz krzemionkowego, w podwyższonej temperaturze, korzystnie 60°—130°C, przez jedno-lub wielokrotne oczyszczanie adsorpcyjne.

12o (P. 127765) 27.06.1968.

Zakłady Płyt Pilśniowych w Czarnej Wodzie, Czarna Woda, (Janusz Kulesza, Józef Góra, Jerzy Podlejski, Leszek Kamiński, Zbigniew Echaust, Adam Płoszek Marek Druri).

Sposób wytwarzania wodzianu terpinu z pinenów, frakcji pinenowej lub terpentyn metodą hydratacji w obecności 20—35% kwasu azotowego lub siarkowego w temperaturze 15—35° w obecności niejonowych emulgatorów znamienny tym, że proces hydratacji prowadzi się w obecności antyutleniaczy w ilości 0,0001 do 0,001 części wagowych na 1 część wagową pinenów, frakcji pinenowej lub terpentyny pozbawionych nadtlentków oraz, że skraca się czas krystalizacji wodzianu terpinu przez dodanie do mieszaniny reakcyjnej 0,001 do 0,005 części wagowych krystalicznego wodzianu terpinu na 1 część wagową mieszaniny reakcyjnej.

12o (P. 127348) 4.06.1963.

Pierwszeństwo: 5.06.1967 - Francja.

Société Nationale des Petroles d'Aquitaine, Courbevois, Francja, (Jean Henri Blanc).

Sposób katalitycznego utleniania węglowodorów nienasyconych do jednokarboksylowych kwasów α - β nienasyconych za pomocą tlenu, w obecności katalizatora fosforomolibdenowego, znamienny tym, że stosuje się osadzony na nośniku, korzystnie na krzemionce, katalizator którego aktywny składnik stanowią heteropolianiony f osf oro wanadomolibdeni ano we, korzystnie pod postacią związków takich jak fosforowanadomolibdenian amonowy, antymonowy i/lub tellurowy, zawierający poniżej 0,8 mola MoO_3 na 1 mol TeO_3 i ewentualnie około 0,83 mola MoO_3 na 1 mol Sb_2O_3 .

12o (P. 110262) 29.07.1965.

Pierwszeństwo: 27.03.1965 - Niemiecka Republika Demokratyczna.

VEB Leuna-Werke „Walter Ulbricht” Leuna, NRD.

Sposób wydzielenia węglowodorów parafinowych o nierozgałęzionym łańcuchu węglowodorowym, z mie-

szaniny węglowodorów, w fazie gazowej, za pomocą adsorpcji na sitach molekularnych typu 5A przy stosowaniu fazy płukania i desorpcji w warunkach adiabatycznych, znamienny tym, że węglowodory o nierozgałęzionym łańcuchu węglowym, zawierające powyżej 8 atomów węgla w cząsteczce adsorbują się na sitach molekularnych typu 5A, zawierających mniej niż 60% zdolnych do wymiany jonów magnezowych wprowadzonych przez traktowanie zeolitu 1,8N roztworem soli magnezu w temperaturze 60°C w ciągu 0,5—24 godzin i/lub na sitach molekularnych typu 5A zawierających jony sodu, potasu i magnezu.

12o (P. 133582) 14.05.1969.

Pierwszeństwo: 15.05.1968, 17.04.1969 -

Wielka Brytania.

Merck and Co., Inc., Rahway, New Jersey, Stany Zjednoczone Ameryki, (Meyer Sletzinger, Seemon Hayden Pines, Edward Joseph Glamkowski).

Sposób wytwarzania kwasu (cis-1, 2-epoksypropylo)-fosfonowego i jego soli, znamienny tym, że na halogenki, estry, amidy lub mieszane bezwodniki kwasu (cis-1, 2-epoksypropylo)-fosfonowego lub -tiofosfonowego działa się co najmniej jednym środkiem zdolnym do przeprowadzenia tych związków w wolny kwas (cis-1, 2-epoksypropylo)-fosfonowy lub jego sole.

12o (P. 133491) 10.05.1969.

Pierwszeństwo: 15.05.1968, 16.12.1968 - Stany Zjednoczone Ameryki.

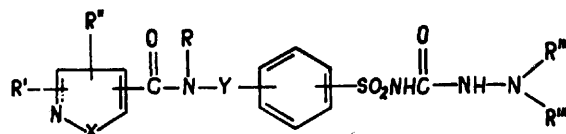
Merck and Co., Inc., Rahway, New Jersey, Stany Zjednoczone Ameryki, (Burton G. Christensen, Raymond A. Firestone).

Sposób wytwarzania kwasu cis-1, 2-epoksypropylofosfonowego, jego soli i estrów oraz analogicznych amidofosfonianów, fosfonotioamidów, fosfonoamidotioamidów, fosfonodwutioamidów, amidotiofosfonianów i pochodnych dwuamidowych, znamienny tym, że fosfitylometylid, podstawiony przy węglu metylidowym grupą dającą się odszczepiać, poddaje się reakcji z aldehydem octowym.

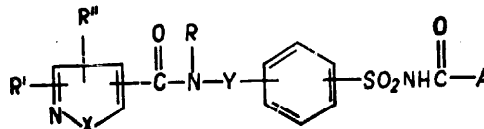
12o (P. 131435) 28.01.1969.

Farbenfabriken Bayer, Aktiengesellschaft Leverkusen, NRF, (Hans Plumpe, Walter Puls).

Sposób wytwarzania nowych arylosulfonylosemikarbazydów o wzorze I, w którym R oznacza atom wodoru lub niższy rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla. R' i R'' oznaczają atomy wodoru niższe rodniki alkilowe o 1—4 atomach węgla, atomy chlorowca, lub rodniki 2,6-dwuchlorofenyłowe, NR'''R'''' oznacza rodnik alkilenoiminowy lub alkenyloiminowy ewentualnie podstawiony rodnikami alkilowymi o 1—2 atomach węgla, który ewentualnie zawiera mostek alkilenowy o 1—3 atomach węgla, X oznacza atom tlenu, siarki lub grupę iminową podstawioną rodnikiem fenylowym i Y oznacza wiązanie bezpośrednie lub niższy rodnik alkilenowy, znamienny tym, że hydrazyny o wzorze ogólnym $H_2N-R'''R''''$ w którym $-NR'''R''''$ ma wyżej podane znaczenie, ewentualnie w postaci soli, poddaje się reakcji z pochodnymi arylosulfonamidów o wzorze

WZÓR 1

WZÓR 2

że 2, w którym R, R' R", X i Y mają wyżej podane znaczenie i A oznacza podstawnik taki jak atom chlorowca, grupa azydo, alkoksylowa, alkilotio, **aryloflo-**, ewentualnie podstawiona grupa aminowa, cykliczna grupa aminowa lub cykloaminowa, łączący się w toku reakcji z atomem wodoru hydrazyny z wydzieleniem związku HA.

120 (P. 132322) 13. 03. 1969.

Pierwszeństwo: 14. 03. 1968 - Japonia.

Sumitomo Chemical Company, Osaka, Japonia, (Ken Jto, Hiroshi Kaminaka, Norio Kotera, Shinji **Yamamoto**, Iwao Dohgane, Kosuke Shigehiro, Hiroshi Kuruma, Takashi Chinuki, Hiroshi Yoshitaka, Kenji **Tanimoto**, Shinichi Hasegawa, Nobuki Kobayashi).

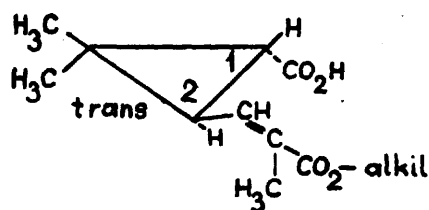
Sposób przeróbki mieszaniny zawierającej wodoronadtlenek alkiloaromatyczny znamienny tym, że mieszaninę zawierającą wodoronadtlenek **aryloalkilowy**, otrzymaną przez działanie gazu zawierającego tlen cząsteczkowy na węglowodory **alkiloaromatyczne**, przed poddaniem tego wodoronadtlenku rozszczepieniu katalizowanemu kwasem, poddaje się reakcji z zasadowym roztworem wodnym związku nieorganicznego w temperaturze od pokojowej do 100°C.

120 (P. 134733) 10. 07. 1969.

Pierwszeństwo: 12. 07. 1968 - Francja.

Roussel - UCLAF, Paryż, Francja, (Sartel Jacques).

Sposób wytwarzania kwasów irans 3, **3-dwumetylo-2/2'-alkiloksykarbonylo-trans 1'-propenylo/-cyklopropano-1-karboksyłowych** racemicznych lub optycznie czynnych o ogólnym wzorze 1, w którym określenie „alkil” oznacza niższy rodnik alkilowy, znamienny tym, że kwas **cis-3,3-dwumetylo-2-/2'-alkiloksykarbonylo-trans 1'-propenylo/-cyklopropano-1-karboksyłowy**, racemiczny lub optycznie czynny poddaje się działaniu czynnika chlorującego, a następnie wytworzony chlorek kwasu **cis-3, 3-dwumetylo-2-/2'-alkiloksykarbonylo-trans 1'-propenylo/-cyklopropano-1-karboksyłowego**, racemiczny lub optycznie czynny o tej samej konfiguracji w pozycji 1 i w pozycji 2 jak odpowiedni kwas wyjściowy, przetwarza się przez epimeryzację w podwyższonej temperaturze w chlorek kwasu **trans 3, 3-dwumetylo-2-/2'-alkiloksykarbonylo-trans 1'-propenylo/-cyklopropano-1-karboksyłowego**, racemiczny lub optycznie czynny o konfiguracji w pozycji 1 odwrotnej do konfiguracji odpowiedniego kwasu wyjściowego, po czym otrzymany chlorek kwasowy poddaje się hydrolizie do wytworzenia kwasu **trans 3, 3-dwumetylo-2-/2'-alkiloksykarbonylo-trans 1'-propenylo/-cyklopropano-1-karboksyłowego** racemicznego lub optycznie czynnego, o konfiguracji w pozycji 1 odwrotnej do konfiguracji odpowiedniego kwasu wyjściowego.

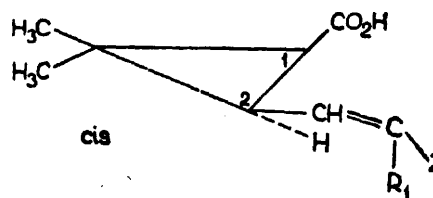
120 (P. 134738) 10. 07. 1969.

Pierwszeństwo: 12. 07. 1968 - Francja.

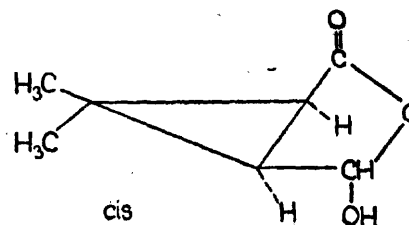
Roussel - Uclaf, Paryż, Francja, (Martel Jacques).

Sposób wytwarzania pochodnych cyklopropanowych stanowiących półacetały wewnętrzne kwasów **cis-3, 3-dwumetylo-2-formylocyklopropano-1-karboksyłowych**, racemicznego lub optycznie czynnych, o ogólnym wzorze 1, w którym podstawnik **CO₂H** przy węglu przy węglu w pozycji 1 i podstawnik o wzorze **CH=CZR1** przy węglu w pozycji 2 są w stosunku do siebie w pozycji **cis**, R1 oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy, aralkilowy, aryłowy, alkenyłowy, alkinyłowy, **cykloalkenyłowy** lub heterocykliczny ewentualnie podstawione niższymi rodnikami alkilowymi lub niższymi **rodnikami** alkiloksyłowymi, lub R1 oznacza grupę cjanową, acylową, formylową, alkiloksykarbonyłową lub

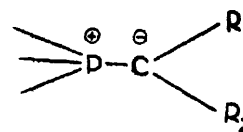
nitrową, Z oznacza resztę R₂ identyczną lub różną od R₁ o tym samym znaczeniu co R₁, lub resztę R₃ stanowiącą rodnik alkilowy, benzylowy, grupę cjanową, acylową, formylową, alkiloksykarbonyłową lub nitrową, lub R₁ i Z tworzą razem pierścień węglowy lub heterocykliczny nasycony lub nienasycony ewentualnie podstawione niższymi rodnikami alkilowymi, niższymi rodnikami alkiloksyłowymi, funkcyjnymi grupami, takimi jak ketonowa, lub tworzą razem resztę aromatyczną policykliczną, taką jak flouorenowa, znamienny tym, że półacetal wewnętrzny kwasu **cis 3, 3-dwumetylo-2-formylocyklopropano-1-karboksyłowego**, racemicznego lub optycznie czynnego o wzorze 5, poddaje się reakcji ze związkiem karbanionowym fosforowym występującym ewentualnie w środowisku zasadowym w postaci ilidowej o wzorze 6, w którym R₁ i R₂ mają wyżej podane znaczenie lub w postaci karbanionu o wzorze 7, w którym R₁ i R₃ mają wyżej podane znaczenie, do wytworzenia odpowiedniego związku o wzorze ogólnym 1, racemicznego lub optycznie czynnego.

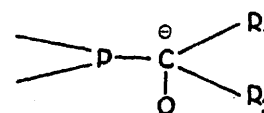
WZÓR 1

WZÓR 5

WZÓR 6

WZÓR 7

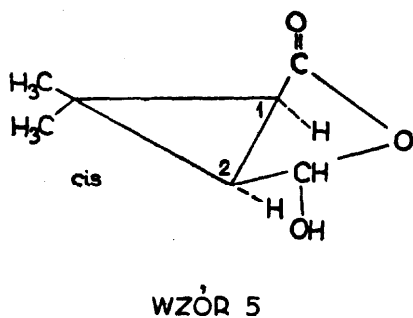
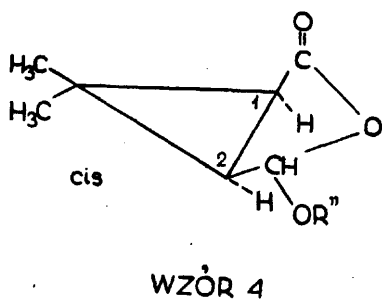
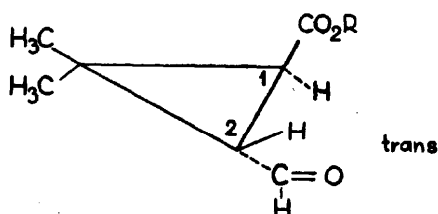
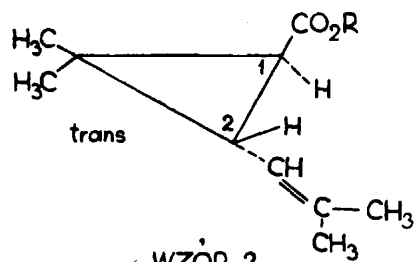
120 (P. 134739) 10. 07. 1969.

Pierwszeństwo: 12. 07. 1968 - Francja.

Roussel - UCLAF, Paryż, Francja, (Martel Jacques).

Sposób wytwarzania pochodnych cyklopropanowych stanowiących półacetały wewnętrzne kwasów **cis-3, 3-dwumetylo-2-formylocyklopropano-1-karboksyłowych**, racemicznego lub optycznie czynnych, o wzorze 5, znamienny tym, że niższy ester alkilowy kwasu **trans 3, 3-dwumetylo-2-/2'-metylo-1'-propenylo/-cyklopropano-1-karboksyłowego** czyli kwasu **trans chryzantemowego** racemicznego lub optycznie czynnego o ogólnym wzorze 2, w którym R oznacza niższy rodnik alkilowy poddaje się działaniu ozonu, w obecności niższego alkanolu, po czym otrzymany związek utlenienia poddaje się rozkładowi redukcyjnemu, przez działanie

czynnikiem redukującym, a następnie otrzymany w wyniku reakcji dwaalkiloketalu estru niższego alkilowego kwasu trans 3, 3-dwumetylo-2-formylocyklopropano-1-karboksylowego, racemicznego lub optycznie czynnego poddaje się hydrolizie kwasowej i otrzymany ester niższy alkilowy kwasu trans 3, 3-dwumetylo-2-formylocyklopropano-1-karboksylowego, o ogólnym wzorze 3, w którym R ma wyżej podane znaczenie, poddaje się działaniu reagenta zasadowego do wytworzenia odpowiedniego laktonu kwasu cis-3, 3-dwumetylo-(alkiloksyhydroksymetylo)-cyklopropano-1-karboksylowego, o ogólnym wzorze 4, w którym Rⁿ oznacza niższy rodnik alkilowy, po czym otrzymany związek poddaje się działaniu środowiska wodnego, ewentualnie lekko kwasowego lub zasadowego i wydziela kwas cis-3, 3-dwumetylo-2-formylo-cyklopropano-1-karboksylowy, w postaci półacetalu wewnętrznego, o wzorze 5, racemicznego, o konfiguracji (1S, 2R) lub o konfiguracji (1R, 2S), w zależności od konfiguracji użytego związku wyjściowego.

12o

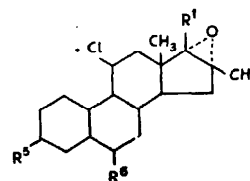
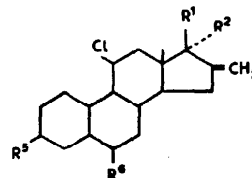
(P. 131445)

29. 01. 1969.

Pierwszeństwo: 29. 01. 1968 - Wielka Brytania.
Glaxo Laboratories Limited Greenford, Middlesex,
Wielka Brytania, (Gordon Hanley Philipps i Leslie
Stephenson).

Sposób wytwarzania steroidów o ogólnym wzorze 1,
w którym R¹ oznacza grupę acylową, R² oznacza grupę

hydroksylową lub grupę acyloksylową, R³ oznacza grupę ketonową lub zabezpieczoną grupę ketonową, grupę hydroksylową lub zabezpieczoną grupę hydroksylową, R⁴ oznacza atom wodoru, fluoru, chloru lub grupę metylową, przy czym podwójne wiązanie występuje w pozycji 1, 2-, 4, 5-, 5, 6-, 5(10)- lub 6, 7- znanym tym, że związek o wzorze 2, w którym R¹, R³, R⁶ ma wyżej podane znaczenie poddaje się reakcji z kwasem, przy czym jeżeli pożądanym jest produkt o wzorze 1, w którym R² oznacza grupę acyloksylową, reakcję prowadzi się w obecności bezwodnika kwasowego lub prowadzi się reakcję estryfikacji.

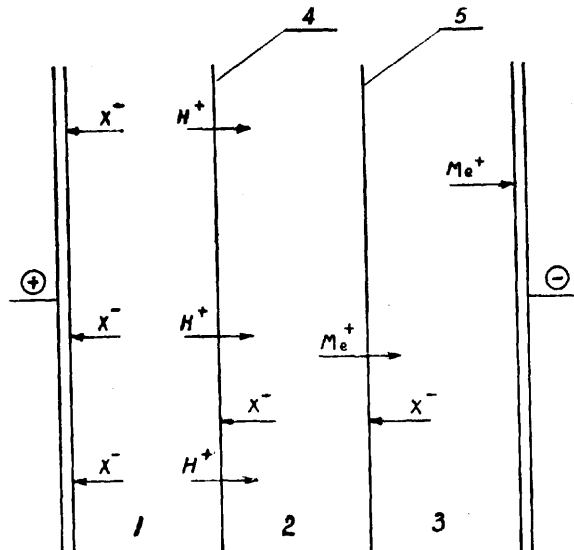
12o

(P. 133824)

26. 05. 1969.

Spółdzielnia Pracy Chemików „XENON”, Łódź,
(Mieczysław Adam Gostomczyk, Stanisław Machowski,
Jerzy Grelewicz, Wiesław Józefowicz).

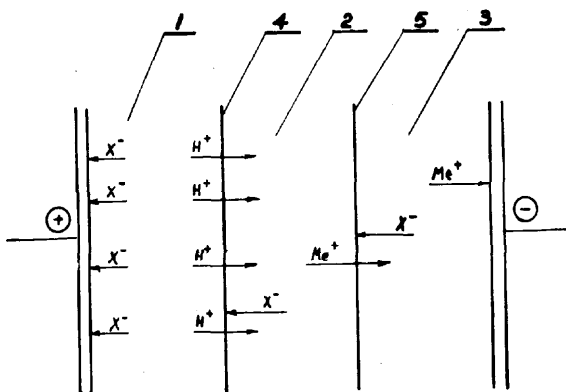
Sposób oczyszczania roztworów kwasu cytrynowego
znamienny tym, że roztwór kwasu cytrynowego
umieszcza się pomiędzy dwiema membranami kationi-
towymi (4) i (5), z których membrana (4) pod wpły-
wem prądu elektrycznego w granicach gęstości od
0, 5 mA/cm² do 500 mA/cm² powierzchni membrany
przepuszcza jony H⁺ z komory (1), a membrana (5)
kationy do komory (3), przy czym proces prowadzi się
w warunkach statycznych lub w przepływie z szyb-
kością liniową do 20 m/sek, w temperaturze od 0°C
do 80°C, zaś w komorze (1) znajduje się roztwór
kwasu, a w komorze (3) roztwór elektrolitu.

12o (P. 133738) 21. 05. 1969.

Spółdzielnia Pracy Chemików „XENON”, Łódź. (Mieczysław Adam Gostomczyk, Wiesław Józefowicz, Stanisław Machowski, Jerzy Grelewicz).

Sposób otrzymywania kwasu mlekowego czystego i spożywczoego, znamienny tym, że roztwór po fermentacji kwasu mlekowego traktuje się taką ilością kwasu siarkowego, aby związać w formie siarczanu wapnia tylko 70 do 95% obecnych w roztworze jonów wapniowych, a następnie po oddzieleniu osadu roztwór kwasu mlekowego umieszcza się pomiędzy dwiema membranami kationitowymi (4) i (5), z których membrana (4) pod wpływem prądu elektrycznego w granicach gęstości od 0,5 mA/cm² do 600 mA/cm² powierzchni membrany, przepuszcza jony H⁺ z komory (1), a membrana (5) kationy do komory (3), przy czym proces prowadzi się w warunkach statycznych lub przy przepływie z szybkością liniową do 20 m/sek. w temperaturze od 0°C do 85°C, zaś w komorze (1) znajduje się roztwór kwasu, a w komorze (3) roztwór elektrolitu.

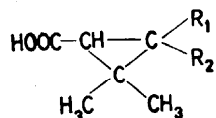
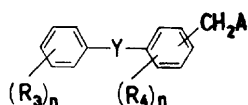
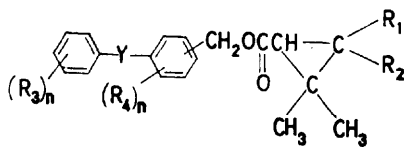

12o (P. 133914) 30. 05. 1969.

Pierwszeństwo: 3. 06. 1968, 10. 06. 1968 - Japonia.

Sumitomo Chemical Company, Ltd. Osaka, Japonia. (Nobushige Itaya, Katsuzo Kamoshita, Toshio Mizutani, Shigeyoschi Kitamura, Shinji Nakai, Nobuyuki Kameda, Keimei Fujimoto, Yositosi Okuno).

Sposób wytwarzania nowych estrów kwasów cyklopropanokarboksylowych o ogólnym wzorze 1, w którym Y oznacza atom tlenu lub siarki, R₁ oznacza atom wodoru lub rodnik metylowy, R₂ oznacza rodnik metylowy, 2-metylo-1-propeny lowy, 2-metoksykarbonylo-1-propeny lowy, fenylowy lub 3, 4-metylenodwuoksyfenylowy, gdy R₁ oznacza atom wodoru, zaś rod-

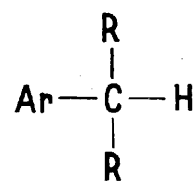
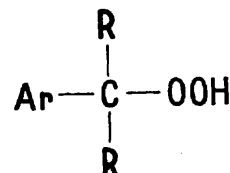
nik metylowy, gdy R oznacza rodnik metylowy, R₃ i R₄ są jednakowe lub różne i oznaczają atom chlorowca lub rodnik metylowy, a n oznacza zero lub liczbę całkowitą 1—3, znamienny tym, że związek o ogólnym wzorze 2, w którym Y, R₃, R₄ i n mają wyżej podane znaczenie, a A oznacza atom chlorowca, grupę wodorotlenową lub tosyłową, poddaje się reakcji z kwasem caklopropanokarboksylowym lub jego zdolną do reakcji pochodną o ogólnym wzorze 3, w którym R₁ i R₂ mają wyżej podane znaczenie.

12o (P 131159) 13. 01. 1969.

Pierwszeństwo: 13. 01. 1968 - Niemiecka Republika Federalna.

Phenolchemie Gesellschaft mit beschränkter Haftung, Gladbeck, NRF.

Sposób wytwarzania monowodoronadtlenków aryloalkilowych o wzorze ogólnym 1, w którym Ar oznacza rodnik aromatyczny a R oznacza rodnik alifatyczny, przez utlenianie węglowodorów o wzorze ogólnym 2, w którym Ar oraz R mają wyżej podane znaczenia, przy czym utlenianie prowadzi się w fazie ciekłej za pomocą tlenu lub gazów zawierających tlen, w temperaturze 0—135°C, w nieobecności środków wiążących kwasy lub dodatków przyspieszających reakcję oraz w nieobecności wody, znamienny tym, że produkt utleniania, posiadający podwyższoną temperaturę, wprowadza się bez dodatkowej obróbki bezpośrednio do aparatu, w którym panuje takie ciśnienie, że praktycznie cała ilość ciepła wydzielonego w reaktorze w postaci ciepła tworzenia monowodoronadtlenku arylalkilowego zostaje zużyta do odparowania nieprzereagowanego węglowodoru.

12o (P. 131139) 10. 01. 1969.

Pierwszeństwo: 12. 01. 1968 - Niemiecka Republika Federalna.

Farbwerke Hoechst A. G. vormalis Meister Lucius Brüning, Frankfurt n/Menem, NRF, (Lothar Hoerning, Helmut Meidert, Wilhelm Riemenschneider).

Sposób oddzielania sześciochlorobenzenu, przy wytwarzaniu czterochlorku węgla, który powstaje podczas chlorowania węglowodorów aromatycznych do czterochlorku węgla, znamienny tym, że z mieszaniny reakcyjnej oddestylowuje się utworzony czterochlorek węgla tylko o tyle, aby znajdujący się w niej sześciochlorobenzen pozostawał w roztworze w temperaturze ponad 76, 7°C i pod ciśnieniem równym co najmniej ciśnieniu par czterochlorku węgla, a sześciochlorobenzen w postaci tego roztworu odbiera się z układu reakcyjnego w sposób periodyczny lub zawraca w sposób ciągły do stadium reakcji chlorolizy.

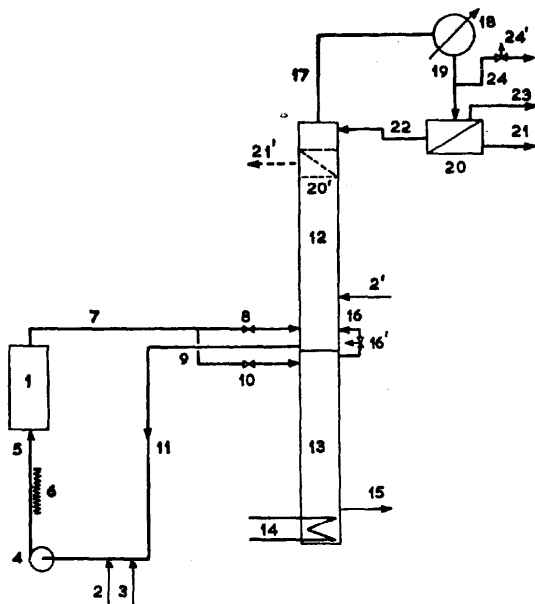
120

(P. 134121)

11. 06. 1969.

Melle - Bezons, Melle, Francja, (Jules Mercier).

Sposób ciągły wytwarzania estrów, o temperaturze wrzenia wyższej od temperatury wrzenia wyjściowego alkoholu i kwasu, w którym wychodząca z reaktora surowa mieszanina reakcyjną zawierającą alkohol, kwas ester i wodę doprowadza się do środkowej części kolumny destylacyjnej, podzielonej na dwie oddzielne części, korzystnie znajdujące się jedna nad drugą, służące, dolna do oddzielania estru, górna - do odwodnienia mieszaniny, przy czym sekcja oddzielania ogrzewana jest przy podstawie, pary opuszczające wierzchołek sekcji oddzielania doprowadza się do podstawy sekcji odwadniania, a conajmniej część cieczy z początku sekcji odwadniania, zawierającej nadmiar alkoholu i kwasu zawraca się do reaktora, zaś do wierzchołka sekcji oddzielania doprowadza ciecz, której skład odpowiada conajmniej w przybliżeniu składowi cieczy w początkowej części sekcji odwadniania, którą to ciecz pobiera się w tym celu z instalacji na poziomie podstawy tej właśnie sekcji, ester odbiera się przy podstawie sekcji oddzielania, a wodę odprowadza przy wierzchołku sekcji odwadniania, po zdekantowaniu heteroazeotropu wodnego utworzonego w tej ostatniej sekcji, znamienne tym, że w czasie pracy kolumny utrzymuje się ciśnienie w sekcji oddzielania estru większe od atmosferycznego, a w sekcji odwadniania - nie przekraczające ciśnienia atmosferycznego przy czym ciśnienia te mierzy się w głowicy każdej sekcji.

120

(P. 134650)

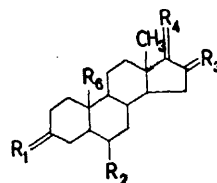
7. 07. 1969

Pierwszeństwo: 9. 07. 1968 - NRD.

VEB Jenapharm, Jena, NRD, (Gerhard Teichmüller Kurt Barnikol-Oettler, Werner Hartmann).

Sposób otrzymywania związków steroidowych, znamienne tym, że pierwszo-, drugo- i trzeciorzędowe, a także fenolowe grupy wodorotlenowe alkoholi steroidowych o wzorze ogólnym 1, w którym pierścienie A, B, C i D mogą być w różny sposób ze sobą połączone tworząc związki typu homo-, nor- i seko, a wiązania pomiędzy atomami węgla mogą być nasycone albo nienasycone, i w którym R1 oznacza atom tlenu albo grupę o wzorze 2, 3, 4 lub grupę -OR₁; albo -OR₂, R₂ oznacza atom wodoru, chlorowca albo grupę OR₃, R₃ oznacza grupę H₂, atom tlenu, grupę o wzorze 2, 3 lub 4, R₄ oznacza atom tlenu, grupę o wzorze 2, 3, 4, 5 lub 6, R₅ oznacza atom wodoru, R₆ oznacza atom wodoru albo niższą grupę alkilową (R₆ nie występuje przy odpowiednim nienasyconym wiązaniu w podstawowej siatce związku steroidowego), R₇ oznacza grupę acylową zawierającą najwyżej 5 atomów, grupę benzoilową, cyklopentylową albo niższą grupę

alkilową zawierającą najwyżej 5 atomów węgla, R₈ oznacza grupę alkenylową albo alkinyłową, R₉ oznacza atom wodoru albo chlorowca, a R₁₀ oznacza atom wodoru albo grupę -OR₅, poddaje się reakcji z trójalkilochlorosilanem i/ albo sześćoalkilodwusilalanem przekształcając alkohole steroidowe w związki trójalkilosililoksyteroidowe o wzorze ogólnym 1, w którym teraz R₅ oznacza grupę trójalkilosililową albo w przypadku związków polihydroksyteroidowych oznacza grupę trójalkilosililową lub atom wodoru, z wyłączeniem związków, które zawierają, w położeniu 3 grupę = O albo H₂ i równocześnie zawierają w położeniu 4 albo w położeniach 1 i 4 podwójne wiązanie oraz w położeniu 17 a atom wodoru albo nasyconą niższą grupę alkilową.

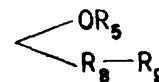
Wzór 1

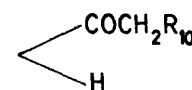
Wzór 2

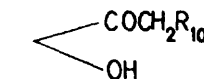
Wzór 3

Wzór 4

Wzór 5

Wzór 6

120

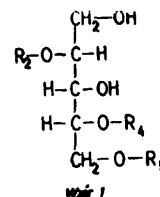
(P. 134577)

2. 07. 1969.

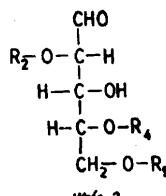
Pierwszeństwo: 5. 07. 1968 - Szwajcaria.

Ciba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

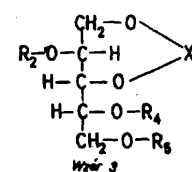
Sposób wytwarzania pochodnych D-arabitolu o wzorze 1, w którym każda z reszt R₂, R₄ i R₅ oznacza rodnik węglowodorowy, ewentualnie podstawiony, jak również ich pochodnych tlenoacylowych i soli tych związków, które zawierają grupy tworzące sole, znamienne tym, że w związku D-arabitolu o wzorze 2, w którym R₂, R₄ i R₅ mają wyżej podane znaczenie lub w jego pochodnej 3-tlenoacylowej grupę karbonylową w położeniu 1 redukuje się do grupy karbinolowej, lub ze związku o wzorze 3, w którym R₂, R₄ i R₅ mają wyżej podane znaczenie, a X oznacza rodnik metylenowy, ewentualnie podstawiony, odszczepia się rodnik X i w razie potrzeby w otrzymanym związku grupę tlenoacylową przeprowadza się w wolną grupę hydroksylową lub wolną grupę hydroksylową przeprowadza się w rodnik tlenoacylowy i/lub ewentualnie otrzymany związek zawierający grupę tworzącą sól, przeprowadza się w sól lub otrzymana sól przeprowadza się w wolny związek.

Wzór 1

Wzór 2

Wzór 3

12a

(P 128156)

16. 07. 1968.

Pierwszeństwo: 22. 07. 1967 - NRF.

E. Merck Aktiengesellschaft, Darmstadt, NRF.

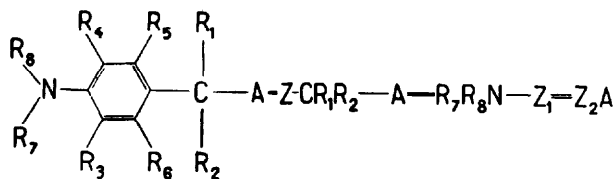
Sposób wytwarzania podstawionych kwasów **amino-fenylooctowych** i ich pochodnych o ogólnym wzorze 1, w którym R_1 i R_2 są jednakowe lub różne i oznaczają atomy wodoru lub grupy alkilowe o 1—4 atomach węgla, R_3 oznacza atom fluoru, chloru, bromu lub jodu grupę CF_3 , OH , NO_2 , CN , R_9 , OR_9 , SH , SR_9 , NR_{11} , COR , NR_1R_2 , $SO_2NR_1R_2$, SOR_9 lub SO_2R , symbole R_4 , R_5 i R_6 oznaczają atomy wodoru, względnie jeden z tych symboli oznacza także atom fluoru, chloru, bromu lub jodu, grupę R_9 , OR albo SR_9 , przy czym podstawniki R_4 i R_5 mogą razem oznaczać również czterometylen, ewentualnie zawierający jedno lub dwa wiązania podwójne, R_7 i R_8 są jednakowe lub różne i oznaczają proste lub rozgałęzione rodniki alkilowe o 1—7 atomach węgla, lub razem tworzą prosty albo rozgałęziony łańcuch alkilenowy o 2—14 atomach węgla, ewentualnie przerywany za pomocą atomu tlenu lub siarki, R_9 oznacza rodnik alkilowy o 3—4 atomach węgla, A oznacza resztę o wzorach $COOA_1$, $CONA_2A_3$, $CONA_4$, $C = NOHOH$ lub $C(OR_9)_3$, w których A_1 , A_2 i A_3 są jednakowe lub różne i oznaczają atomy wodoru lub grupy alkilowe albo cykloalkilowe o nie więcej niż po 12 atomów węgla, zawierające ewentualnie 1 lub 2 wielokrotne wiązania pomiędzy atomami węgla i/lub grupę OH i/lub grupę NH_2 i/lub są przerywane 1—3 razy atomami tlenu i/lub podstawnikiem Y , albo też oznaczają reszty o wzorze A_5-NA_6 , grupy **fenylowe** lub **aralkilowe** o łącznie 6—14 atomach węgla, A_4 oznacza rodnik alkilenowy o nie więcej niż 6 atomach węgla, ewentualnie przerywany atomem tlenu lub grupą Y , A_5 oznacza rodnik alkilenowy o 1—6 atomach węgla, Y oznacza atom siarki, grupę NH , albo ewentualnie podstawioną za pomocą grupy OH resztę **N-alkilową** o 1—6 atomach węgla, grupę **N-fenyłową** lub **N-fenyloalkilową** o 7—10 atomach węgla, przy czym jeżeli R_4 i R_5 razem oznaczają czterometylen, zawierający ewentualnie 1—2 podwójne wiązania, wówczas R_3 może oznaczać atom wodoru, a równocześnie R_6 może oznaczać atom wodoru, fluoru, chloru, bromu lub jodu, grupę CF_3 , OH , NO_2 , CN , R_9 , OR_9 , SR_9 , NR_1COR , NR_1R_2 , $SO_2NR_1R_2$, SOR_9 lub SO_2R_9 , jak również soli związków o wzorze 1 z kwasami lub ewentualnie z zasadami, a także ich czwartorzędowych soli amoniowych i ewentualnie ich bezwodników, znamienny tym, że w przypadku wytwarzania kwasów **karboksylowych** o wzorze 1 ($A = COOH$), funkcjonalne pochodne takich kwasów, zwłaszcza amidy, tioamidy, tioestry, estry, hydrazydy, halogenki kwasowe, azydki, bezwodniki, iminoestry, amidyny, kwasy hydroksamowe, nitryle, pochodne **trójchlorowcometanowe**, halogenki iminokwasów, **zmydła** się w środowisku obojętnym, kwaśnym lub alkalicznym, albo rozkłada termolitycznie, zwłaszcza w przypadku I-rzęd. -est-rów alkilowych, takich jak III-rzęd. -estry butylowe, albo też utlenia się związki o wzorze 2, w którym L oznacza grupę dającą się utleniać na grupę karboksylową, zwłaszcza grupę $-CHO$, CH_2OH , CH_3 , **1-alkonyłową**, **1-alkinyłową**, **1, 2-dwuhydroksyalkilową** lub **ke-toalkilową**, albo też dwuazoketon o wzorze 3 poddaje w zwykłych warunkach przegrupowaniu **Wolffa** w obecności A_1OH , A_2A_3NH , A_4NH lub NH_2OH , albo związek metaloorganiczny o wzorze 4, w którym M oznacza metal, zwłaszcza metal alkaliczny, grupę $Cd-R_9$, $Zn-R_9$ lub $Mg-Hal$, poddaje się reakcji z dwutlenkiem węgla, albo chlorowcoketon o wzorze 5 poddaje w zwykłych warunkach przegrupowaniu **Jaworskiego**, albo związek o wzorze 6 lub 7, w których to wzorach B oznacza grupę OH , zestryfikowaną grupę OH , grupę OM , atom chloru, bromu lub jodu, a B_2 oznacza grupę alkilową o 1—4 atomach węgla, podstawioną przez B_1 poddaje się reakcji z tlenkiem węgla, albo pochodną kwasu malonowego o wzorze 3 **dekarboksyluje** się, albo pochodną β -kotonokwasu o wzorze 9, w którym R_{20} oznacza resztę acylową lub węglowodorową, poddaje kwasowemu rozszczepianiu, albo związek o wzorze 1, w którym dodatkowo znajduje się jedna lub kilka grup dających się wymieniać na wodór lub redukować i/lub wielokrotne wi-

zania pomiędzy atomami węgla, zwłaszcza takie związki o wzorze 1, w którym R_1-R_9 i A mają wyżej podane znaczenie, ale co najmniej jedna z tych reszt zawiera jeden lub kilka atomów chlorowca i/lub jedną albo kilka grup OH , SH , NH_2 i/lub grup OH , SH albo NH_2 podstawionych resztami węglowodorowymi i/lub jedną lub kilka grup $C = O$ i/lub $C = S$ i/lub $C = N$ i/lub podwójnych albo potrójnych wiązań pomiędzy atomami węgla i/lub w którym R_1 i R_2 oznaczają razem atom tlenu albo siarki lub grupę alkilodonorową o 1—4 atomach węgla, albo w którym R_1 oznacza Hal , OH , SH , NH_2 lub grupę OH , SH albo NH_2 podstawioną resztami węglowodorowymi i/lub w którym w pozycjach 2, 3, 5 i/lub 6 pierścienia benzenowego dodatkowo znajdują się atomy chlorowca lub ugrupowania soli dwuazoniowej i/lub gdy R_4 i R_5 razem oznaczają grupę czterometylenową, ewentualnie zawierającą 1—2 wiązania podwójne i na niej dodatkowo znajduje się jeden lub kilka atomów chlorowca i/lub ugrupowań soli dwuazoniowych i/lub w którym A oznacza ugrupowanie estru benzyłowego lub amidu benzyłowego albo ugrupowanie estrowe lub amidowe równoważne benzyłowemu, które za pomocą hydrogenolizy może być przekształcone w grupę karboksylową lub w grupę $-CONHA_1$, względnie związek o wzorze 10, w którym R_{11} oznacza grupę o wzorze $R = NR_{13}$ lub R_7R_8N- , $B-$ oznacza anion, korzystnie chlorowec, R_{12} oznacza grupę alkilidonorową o 1—7 atomach węgla i R_{13} oznacza grupę alkilową o 1—7 atomach węgla, przy czym reszty R_{12} i/lub R_{13} zawierają jedno lub kilka wiązań podwójnych lub potrójnych pomiędzy atomami węgla, a także mogą być ze sobą połączone bezpośrednio lub przez atom tlenu albo siarki, tworząc pierścień, traktuje się środkami oddającymi wodór lub katalitycznie aktywowanym wodorem, albo też związek o wzorze 11 poddaje się reakcji ze związkiem o wzorze 12, albo związek o wzorze 13, w którym X oznacza resztę, która wraz z M daje się odszczepiać jako MX , zwłaszcza chlorowec, resztę kwasu siarkowego lub kwasu sulfonowego, poddaje się reakcji ze związkiem o wzorze 14, albo też związek o wzorze 15 poddaje się reakcji ze związkiem o wzorze 16, ewentualnie w obecności katalizatora Friedel-Craftsa, lub związek o wzorze 17, w którym Q oznacza atom wodoru ? ? poddaje się reakcji ze związkiem o wzorze 18, również ewentualnie w obecności katalizatora Friedel-Craftsa, albo związek o wzorze 19 poddaje się reakcji z aminą o wzorze 20, lub aminą o wzorze 21, 22 albo 23 poddaje się reakcji ze związkiem o wzorze 24 lub 25 w warunkach powodujących alkilowanie przy azocie, przy czym związki o wzorach 24 i 25 w przypadku reakcji ze związkiem o wzorze 21, jak wyżej podano dla symboli R_7 i R_8 mogą także stanowić jeden związek, przy czym R_7 we wzorze 19 oznacza korzystnie grupę przyciągającą elektrony, zwłaszcza grupę NO_2 , CN , SO_2NR_1 , R_2 , $NR_1 - COR_9$ lub CF_3 , a X oznacza resztę dającą się zastępować grupą aminową, zwłaszcza chlorowec, grupę OH , grupę acyloksylową, drugorzędową lub trzeciorzędową grupę aminową, resztę kwasu siarkowego, alkilosiarkowego lub sulfonowego, zaś obie reszty X we wzorach 24 i 25 w przypadku reakcji z aminą o wzorze 21 mogą także oznaczać razem atom tlenu lub siarki, albo też związek aminowy o wzorze 21 poddaje się reakcji z jednym lub dwoma jednakowymi lub różnymi olofinami o łańcuchach prostych lub rozgałęzionych o 2—7 atomach węgla lub z alkanidionem o łańcuchu prostym lub rozgałęzionym, zawierającym 4—14 atomów węgla, ewentualnie przerywanym przez atom tlenu lub siarki, albo związek aminowy o wzorze 22 lub 23 poddaje się reakcji z olefinem o łańcuchu prostym lub rozgałęzionym, mającym 2—7 atomów węgla, który także może być połączony z resztami R , lub R_9 bezpośrednio lub przez heteroatom, zwłaszcza atom tlenu lub siarki, albo związek o wzorze 26 poddaje się reakcji z aminą o wzorze 27, zwłaszcza w obecności katalizatorów Friedel-Craftsa, albo też do związku o wzorze 1, w którym na miejscu R_3 , względnie gdy R_3 oznacza atom wodoru, a równocześnie R_4 i R_5 razem oznaczają grupę czterometylenową, ewentualnie zawierającą 1—2 wiązania podwójne, na miejscu R_6 , znajduje się wodór, wprowadza się podstawnik R_3 lub R_6 , a mianowicie jeżeli R_3 lub R_6

oznaczają chlor, brom lub jod, wówczas wprowadzenie to odbywa się za pomocą chlorowcowania, zwłaszcza na drodze reakcji z elementarnym chlorowcem, korzystnie w obecności katalizatorów, zwłaszcza halogenków żelazowych, glinowych, **antymonawych**, cynnowych, lub za pomocą kwasów podchlorowcowych. Związków kwasów podchlorowcowych z III-rzęd. -butylem, związków chlorowców między sobą, zwłaszcza **ClJ**, **ClBr**, **BrJ**, chlorowcosulfotlenków, korzystnie z dodatkiem kwasów nadlennowych i amidów oraz imidów kwasów **N-halogenokarboksylowych**, a w przypadku, gdy **R₃** względnie **R₆** oznacza atom jodu, przez jodowanie, zwłaszcza przez reakcję związku 3- (lub 6 - Hg - octanowego z jodem, lub gdy **R₃** względnie **R₆** oznacza grupę **NO₂** - przez nitrowanie, zwłaszcza przez reakcję z tlenkami azotu, solami nitronowymi, korzystnie z dodatkiem katalizatorów Friedel-Craftsa, **NHO₃**, ewentualnie w mieszaninie z kwasem octowym, bezwodnikiem octowym **H₂SO₄**, kwasem pirosiarkowym, dymiącym kwasem siarkowym, **H₂SO₄**, przez reakcję z azotanami acylowymi, jak azotan acetylu lub azotan benzoilu, estrami kwasu azotowego takimi jak azotan etylu, kwasem nitrosulfonowym, kwasem nitroziosiarkowym, **nitroguanidyna**, azotanami metali, takich jak **Cu**, **Fe**, **Mn**, **Co**, **Ni**, w mieszaninie z bezwodnikiem octowym lub lodowatym kwasem octowym, albo w przypadku, gdy **R₃** względnie **R₆**, oznacza **R₉**, **SR₉**, **SOR₉**, **SO₂R₉** lub **NR₉R** zwłaszcza przez reakcję z **R₃X₂** lub z olefinami zawierającymi do 4 atomów węgla, albo przez reakcję z **R₃SX₂**, **R₃SOX₂**, **R₃SO₂X₂** lub **R₃R₃N - X₂** w obecności kwasów Lewisa, zwłaszcza katalizatorów Friedel-Craftsa, ewentualnie w warunkach powodujących odszczepianie się związku o wzorze **HX₂**, w którym **X₂** oznacza atom chlorowca, grupę **OH**, grupę acyloksylową lub alkoksylową o korzystnie nie więcej niż 4 atomach węgla, resztę, kwasu siarkowego lub sulfonowego, albo też w związku o wzorze 1, w którym **R₃** oznacza grupę **NH₂**, grupę tę przeprowadza się w sól dwuazoniową i następnie wymienia na chlorowec lub na grupę **NO**, **CN**, **R₃S** lub **OH**, lub gdy **R₃** oznacza grupę **CONH₂**, grupę tę przekształca się w grupę **CN** za pomocą środków odszczepiających wodę, zwłaszcza za pomocą **P₂O₅**, **POCl₃**, **PCl₅** lub **SOCl₂** albo gdy **R₃** oznacza grupę **NO₂** lub **JO** albo **JO₂**, wówczas grupę **NO₂** redukuje się na grupę **NH₂**, a grupę **JO** lub **JO₂** na jod, albo też gdy **R₃** oznacza grupę **NH-NH₂**, ewentualnie podstawioną resztą węglowodorową wówczas to ugrupowanie hydrazynowe zastępuje się bromem lub jodem, albo gdy **R₃** oznacza atom chlorowca, wówczas chlorowec ten wymienia się na grupę **NR₃R₂**, albo gdy **R₃** oznacza resztę o wzorach **OM**, **SM₁**, **N(M₁)₂** lub **SO₂N(M₁)₂**, w którym **M** oznacza atom wodoru lub metalu, zwłaszcza metalu alkalicznego lub ziem alkalicznych, wówczas podstawniki te poddaje się reakcji z olefinami o 2—4 atomach węgla, dwuazoalkanami o 1—4 atomach węgla lub ze związkami o wzorze **R₃X₁**, ewentualnie w warunkach powodujących odszczepianie związku o wzorze **M₁X₁**, albo gdy **R₃** oznacza grupę o wzorze **NH-R₁**, wówczas przez traktowanie ketonami o nie więcej niż 5 atomach węgla lub pochodnymi kwasów karboksylowych zdolnymi do reakcji acylowania, zwłaszcza estrami, bezwodnikami, halogenkami kwasów karboksylowych, wyprowadzonymi z kwasów karboksylowych o 1-5 atomach węgla, acyluje się grupę **NH-R₁**, przeprowadzając ją w grupę **NR₁-COR₁**, albo też tę grupę karboksamidową uwalnia hydrolitycznie z jednej z funkcjonalnych pochodnych, albo też gdy **R₃** oznacza grupę **SR₉** lub grupę **NO**, wówczas grupę **SR₉** utlenia się na grupę **SOR₉**, względnie **SO₂R₉**, lub grupę **NO** utlenia się na grupę **NO₂**, albo też gdy **R₃** oznacza resztę kwasu sulfonowego, zwłaszcza halogenek, ester lub bezwodnik kwasu sulfonowego, tę pochodną sulfonową poddaje się reakcji z aminą o wzorze 28, albo też w związku o wzorze 1, w którym **R₃** oznacza atom wodoru, a **R₄** i **R₅** równocześnie tworzą razem grupę czterometylenową, ewentualnie zawierającą 1—2 wiązania podwójne, a w którym **R₆** ma znaczenie podane wyżej w odniesieniu do **R₃**, podstawniki te przekształca w analogiczny sposób, albo też w związku o wzorze 1, w którym dwie z reszt **R₄**, **R₅** i **R₆** oznaczają atomy wodoru, a trzecia oznacza atom wodoru lub

grupę **NH₂**, **OH** lub **SH**, podstawnik w miejscu tej trzeciej reszty zastępuje się w sposób analogiczny do wyżej opisanych atomem flouru, chloru, bromu lub jodu albo grupą **R₉**, **OR₉** lub **SR₉**, albo też wiązki o wzorze 1, w którym **R₇** i **R₈** oznaczają jednakowe lub różne grupy alkilowe o 1—7 atomach węgla, podstawione grupami **OM** lub **SM₁**, przy czym jeden z podstawników **OM** lub **SM₁**, może też być zastąpiony przez **X** w warunkach powodujących odszczepianie **H₂O**, **H₂S** lub **M₁X** przekształca w wiązki zawierające pierścień z atomem tlenu lub siarki, albo też dekarbonyluje się wiązki o wzorze 29, albo wiązki o wzorze 30 traktuje się środkami oddającymi wodór lub katalitycznie aktywowanym wodorem, albo też poddaje się je reakcji ze związkami o wzorze 14, albo też związek o wzorze 1, w którym **A** oznacza grupę o wzorze **COOM** **COOR₁₄**, w którym **R₁₄** oznacza resztę węglowodorową, korzystnie alkilową o 1—4 atomach węgla, ewentualnie podstawioną, lub o wzorze **COOAcyl** albo **COHal**, poddaje się reakcji z związkiem o wzorze 31 lub z olefinem wyprowadzonym z tego związku przez formalne odszczepienie **H₂O**, albo z epoksydem wyprowadzonym ze związku o wzorze 31 przez formalne uwodornienie, lub ze związkami o wzorach 32, 33, 34, 35 albo 36, względnie z etyloiminą wyprowadzoną ze związku o wzorze 33 przez formalne odwodornienie, lub z dwuazometanem, dwuazoetanem fenylodwuazometanem albo hydroksyloaminą, albo też wiązki o wzorze 1, w którym **A** oznacza grupy o wzorach **B = C - OA₁**, **E = CNA₂A₃** lub **E = CNA₄**, w których **E** oznacza grupę = **NR₁₅**, = **S**, = **NOR₁₅** lub = **N - NR₁₅R₁₆**, a **R₁₅** i **R₁₆** są jednakowe lub różne i oznaczają atomy wodoru lub reszty węglowodorowe, korzystnie alkilowe o 1—4 atomach węgla lub fenylowe, ewentualnie podstawione, hydrolizuje się na kwasy karboksylowe, estry lub amidy o wzorze 1, albo też do związków o wzorze 1, w którym **A** oznacza grupę **CN**, przyłącza się **H₂O**, wytwarzając amidy o wzorze 1, albo też wiązki o wzorze 37 w obecności amin o wzorach 33 lub 34, zwłaszcza z dodatkiem wielosiarczków, poddaje się reakcji Willgorodta lub wiązki o wzorze 38 poddaje się przegrupowaniu Beckmanna, zwłaszcza z dodatkiem kwaśnych katalizatorów, albo też na wiązki o wzorze 39 działa się amoniakiem, rozkładając je metodą Schmidta, albo też aldehyd o wzorze 40 poddaje się reakcji z kwasem nitrohydroksyloaminowym lub benzenosulfonylohydroksyloaminą, zwłaszcza w roztworze alkalicznym, lub aldoxyn aldehydu o wzorze 40 utlenia się na kwas hydroksamowy o wzorze 1, zwłaszcza za pomocą nadtlenu wodoru lub kwasów nadlennowych, albo też wiązki o wzorze 1, w którym **A** oznacza grupę **C(=NR₁₅)OR₁₄**, korzystnie w postaci soli, poddaje się reakcji z alkoholami o wzorze 41 lub wiązki o wzorze 42 poddaje się reakcji z estrami kwasu ortowęglowego o wzorze 43, otrzymując ortoestry o wzorze 1 albo też poddaje się reakcji wiązki o wzorze 44 ze związkami o wzorze 45 lub wiązki o wzorze 46 ze związkami o wzorze 47 lub wiązki o wzorze 48 ze związkami o wzorze 49, prowadząc te reakcje w warunkach powodujących odszczepianie związku o wzorze **M₁X₃**, lub ze związków o wzorach 50, 51, 52, 53 lub 54, w których **D** oznacza grupę **COO** lub **CONA₂**, **X₃** oznacza grupę **OH**, **SH**, **OAcyl**, **SAcyl** lub **X**, a grupa **A₆-Y-A₇** i **A₈Y** oznacza grupę **A₁**, zaś grupa **A₉-Y-A₁₀** oznacza grupę **A₄**, odszczepia się związek o wzorze **M₁X₃**, albo też wiązki odpowiadające wzorowi 1, ale w których zamiast co najmniej jednego podwójnego wiązania w pierścieniu benzenowym, względnie (gdy **R₄** i **R₅** razem oznaczają czterometylen, mający ewentualnie 1—2 podwójne wiązania) w pierścieniu naftalenowym, znajduje się nasycone wiązanie pomiędzy atomami węgla, traktuje się środkami odwodniającymi, zwłaszcza katalizatorami odwodniającymi lub katalizatorami z tlenków metali, chloranilem, siarką, selenem lub dwusiarczkami alkilowymi, albo też wiązki o wzorze 1, ale w których w miejscach **R₄** i **R₅** znajdują się atomy wodoru lub reszty **R₁₇**, oznaczające grupę o wzorze **-(CH₂)₃-CHX₄X₅**, grupę o wzorze **-(CH₂)₄-X₂**, ewentualnie zawierającą dodatkowo 1—2 podwójne wiązania, lub też grupę **butenylową-3**, **butinylową-3**, **butadienylową-1**, 3 lub **buten-1-inylową-3** przy czym **X₄** i **X₅** we wzorze **(CH₂)₃-CHX₄X₅** są

jednakowe lub różne i oznaczają grupy OR_{15} , SR_{15} , NR_{15} , R_1 lub też razem oznaczają atom tlenu lub grupę E, poddaje się cyklizacji, zwłaszcza w obecności kwasów i/lub kwasów Lewisa, takich jak katalizatory Friedel-Craftsa lub ewentualnie za pomocą środków odszczepiających wodę, takich jak P_2O_5 , $POCl_3$, PCl_5 lub $COCl_2$, lub ewentualnie w innych warunkach powodujących odszczepianie związków o wzorach HX_4 , HX_5 lub HX_2 , albo też w związkach o wzorze 1, ale w których na miejscach reszt R_4 i R_5 znajduje się grupa czterometylenowa, podstawiona jednokrotnie przez X_6 , ewentualnie zawierająca jedno wiązanie podwójne lub podstawiona dwukrotnie przez X_6 , wytwarza się jedno lub dwa podwójne wiązania przez wyeliminowanie podstawnika lub podstawników X_6 w postaci HX_6 , przy czym X_6 oznacza resztę, która wraz z atomem wodoru daje się odszczepić jako HX_6 , zwłaszcza Hal lub grupę OH, SH lub NH_2 , ewentualnie podstawioną grupę alkilową, acylową, alkilosulfonylową lub alkoksulsulfonylową o korzystnie nie więcej niż 4 atomach węgla, albo też ze związków o wzorze 1, ale w których na miejscu reszt R_4 i R_5 znajduje się grupa czterometylenowa o jednym ewentualnie podwójnym wiązaniu, podstawiona podwójnie w pozycjach 1, 2 lub 1, 4 lub 3, 4 resztami X_7 i X_8 , które są jednakowe lub różne i oznaczają Hal lub grupę OH, ewentualnie podstawioną grupę alkilową, acylową, alkilosulfonylową lub alkoksulsulfonylową o korzystnie nie więcej niż 4 atomy węgla, eliminuje się oba podstawniki X_7 i X_8 , wytwarzając podwójne wiązanie, zwłaszcza za pomocą metali, takich jak Zn, Zn-Cu, Na lub Li, albo za pomocą związków metaloorganicznych, takich jak związki Grignarda lub związki litowoorganiczne, po czym wytworzone związki o wzorze 1 przekształca się ewentualnie w fizjologicznie dopuszczalne sole z kwasami lub z zasadami albo w czwartorzędowe sole amoniowe i/lub pochodne ulegające rozszczepianiu w warunkach fizjologicznych zwłaszcza w bezwodniki, jak również mieszaniny racemiczne o wzorze 1 rozdziela się ewentualnie na poszczególne racematy, a racematy o wzorze 1 rozdziela ewentualnie znanymi metodami na ich antypody optyczne i/lub uwalnia związki o wzorze 1 z ich soli z kwasami albo z zasadami.

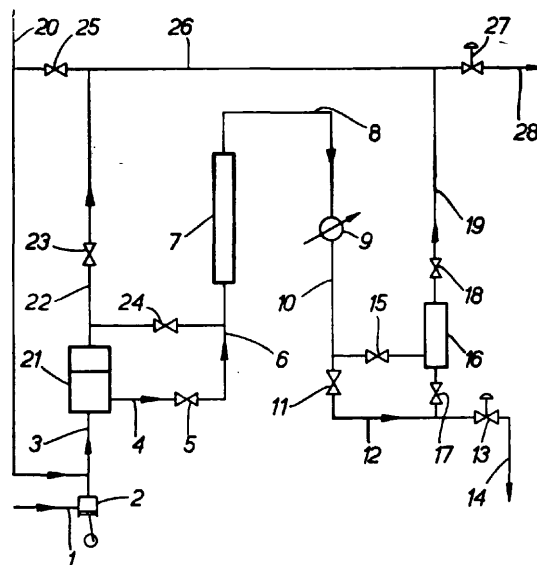

120 (P. 128042) 10. 07. 1968.

Pierwszeństwo: 11. 07. 1967 - Wielka Brytania.

B. P. Trading Limited, Londyn, Wielka Brytania.

Sposób odsiarczania destylatów ropy naftowej i przetwarzania zawartych w nich związków aromatycznych, polegający na odsiarczaniu destylatu ropy naftowej o zakresie temperatur wrzenia 60–250°C, zawierających do 2% wagowych siarki oraz do 25% wagowych związków aromatycznych i przetwarzaniu w nich związków aromatycznych, znamieny tym, że destylat ropy naftowej poddaje się w pierwszym stadium procesu hydrokatalitycznemu odsiarczeniu, w celu przetworzenia większej części siarki na siarkowodor, a następnie po usunięciu siarkowodoru, destylat ropy naftowej z obniżoną zawartością siarki poddaje się w drugim stadium procesu kontaktowi z osadzonym na nośniku pierwiastkowym niklem w warunkach powodujących na nim absorpcję pozostałej części siarki bez istotnego wyzwolania siarkowodoru oraz bez istotnego uwodorniania związków aromatycznych i bez istotnego uwodorniającego krakingu produktu wsadowego, po czym w trzecim etapie poddaje się związki aromatyczne znajdujące się w odsiarczonym produkcie uwodornieniu nad osadzonym na nośniku pierwiastkowym niklem.

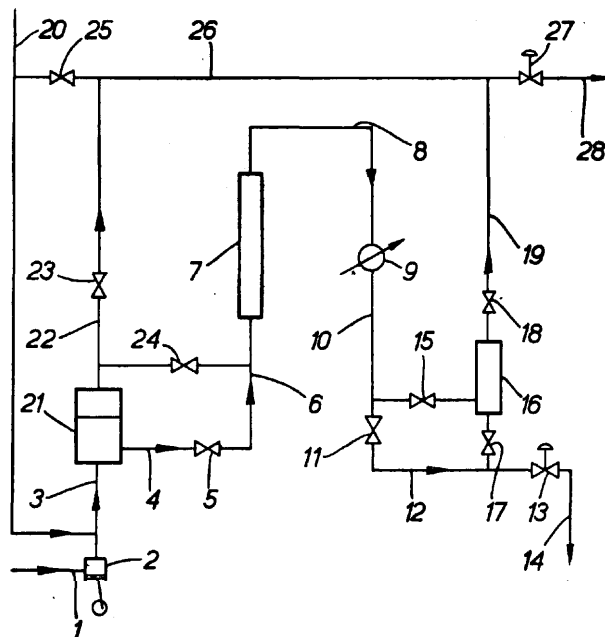

120 (P. 128041) 10. 07. 1968.

Pierwszeństwo: 11. 07. 1967 - Wielka Brytania.

B. P. Trading Limited, Londyn, Wielka Brytania.

Sposób odsiarczania i uwodorniania frakcji węglowodorowej zawierającej związki aromatyczne i siarki do 50 ppm oraz powyżej 50 ppm w stosunku wagowym, bez znaczącego uwodornienia węglowodorów aromatycznych, znamieny tym, że frakcję o zawartości siarki do 50 ppm przepuszcza się w fazie ciekłej w przepływie dolnym lub górnym przez złożo katalizatora stanowiącego nikiel osadzony na nośniku, w podwyższonej temperaturze i podwyższonym ciśnieniu oraz w obecności wodoru w ilości nieprzekraczającej maksymalnej, która rozpuści się w ciekłej frakcji w temperaturze i przy ciśnieniu procesu w warunkach powodujących łączenie się siarki z niklem, lecz bez istotnego wytwarzania się siarkowodoru, a następnie poddaje się uwodornieniu nad katalizatorem niklowym, natomiast frakcję zawierającą siarkę w ilości powyżej 50 ppm poddaje się przedtem stadium hydrokatalitycznego odsiarczania.

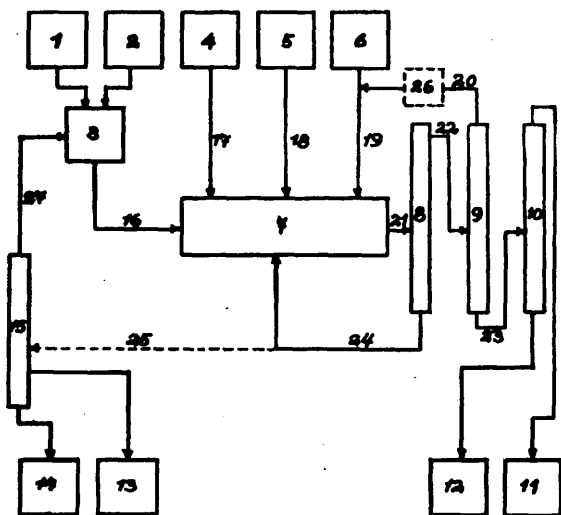

120 (P. 128040) 10. 07. 1963.

Pierwszeństwo: 17. 07. 1967 - Norwegia.

Sontralinstutt For Industriell Forskning, Oslo, Norwegia, (Normann Bergen, Ulf Blindheim, Olav-Torgeir Onsager, Hagbarth Wang).

Sposób wytwarzania olefin C_5-C_8 przez katalityczną kodimeryzację mieszaniny etylenu, butenu i propylenu w podwyższonej temperaturze i pod zwiększonym ciśnieniem, znamienny tym, że reakcję etylenu, butenu i propylenu prowadzi się utrzymując w strefie reakcji stężenie butenu większe od stężenia krytycznego butenu (C_4)_{kryt.} przy którym przemiana butenu na wyższe olefiny zachodzi z taką samą szybkością, jak dimeryzacja etylenu na buteny po czym z otrzymanej mieszaniny poreakcyjnej składającej się głównie z normalnego butenu, izopentenu, heksenu, głównie w postaci 3-metylopentenu i niewielkich ilości olefin C_7 i C_8 wydziela się normalne buteny i zwraca się do strefy reakcji a 3-metylopenteny i izopenteny oraz olefiny C_7 i C_8 odbiera się jako produkty reakcji.

12o

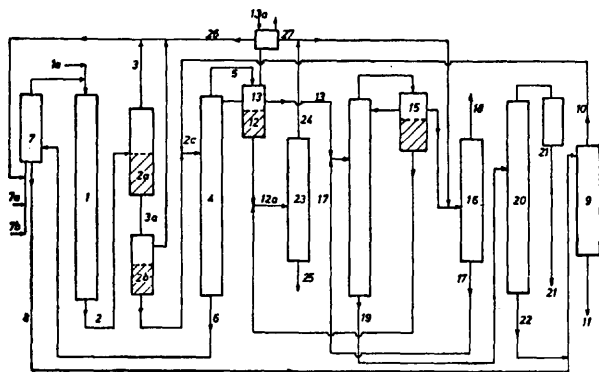
(P. 133449)

9. 05. 1969.

Pierwszeństwo: 10. 05. 1968 - NRF.

Farbenfabriken Bayer, Aktiengesellschaft, Leverkusen, NRF, (Walter Krönig, Wulf Schwerdtel).

Sposób przerobu surowego ciekłego octanu winylu zawierającego jeszcze zasadniczo kwas octowy, wodę i małe ilości octanu etylu na drodze destylacji azeotropowej, znamienny tym, że octan winylu, otrzymywany przez kondensację destylatu azeotropowej destylacji i następne rozdzielanie faz, doprowadza się jako flegmę do azeotropowej destylacji w takich ilościach, przy których w toku destylacji azeotropowej wodę zawartą w surowym octanie winylu odbiera się głównie w destylacie w postaci azeotropowej mieszaniny z octanem winylu, a jako produkt dolny odbiera się praktycznie czysty kwas octowy około 0, 5-6% wody.

12o

(P. 127733)

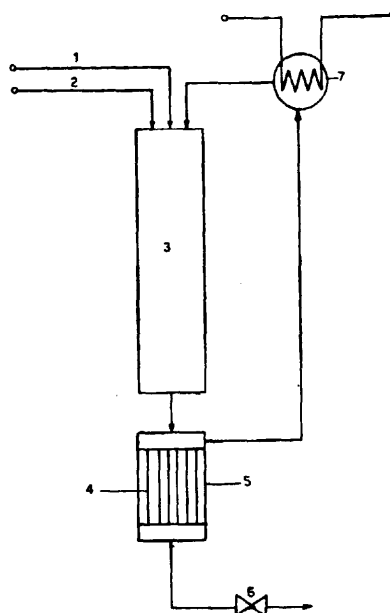
25. 06. 1968.

Pierwszeństwo: 29. 09. 1967 - Włochy.

Snam Progetti S. p. A., Mediolan, Włochy, (Mario Guadalupi, Umberto Zardi).

Sposób wytwarzania mocznika, znamienny tym, że doprowadza się dwutlenek węgla i nadmiar amoniaku

do strefy syntezy w reaktorze, przeprowadza się reakcję dwutlenku węgla z amoniakiem tak, że wytwarza się jako produkt reakcji roztwór mocznika zanieczyszczony karbaminianem amonowym i nadmiarem amoniaku, powoduje lub pozwala się wymienionemu roztworowi na przepłynięcie w postaci cienkiego filmu po podgrzewanych powierzchniach dostatecznie nagranych, by dokonać przynajmniej częściowego rozkładu karbaminianu amonowego na gazowy dwutlenek węgla i amoniak, a produkty rozkładu jak również nadmiar amoniaku zwraca się do strefy syntezy, przy czym uzyskuje się roztwór mocznika o zmniejszonej zawartości karbaminianu amonowego.

12o

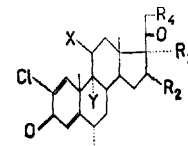
(P. 134433)

26. 06. 1969.

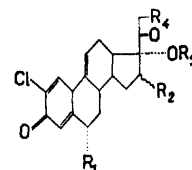
Pierwszeństwo: 28. 06. 1968 - Szwajcaria.

Ciba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

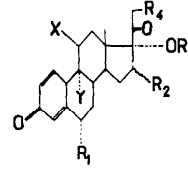
Sposób wytwarzania nowych halogenowych pochodnych pregnadienu o wzorze 1, w którym R oznacza atom wodoru, rodnik metylowy lub atom chlorowca. R₂ oznacza atom wodoru lub rodnik metylowy umiejscowiony w położeniu β, lub β, R₃ oznacza wolną lub zestyfikowaną grupę wodorotlenową, R₄ wolną; zestyfikowaną, lub zetyfikowaną grupę wodorotlenową a każdy z symboli X i Y oznacza atom chlorowca, znamienny tym, że związek o wzorze 2, w któ-

Wzór 1

Wzór 2

Wzór 3

rym R , R_2 , R_3 , R_4 mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji ze związkami zdolnym do oddawania atomu chlorowca o dodatnim ładunku, jak **N-chlorowcoamid** lub **N-chlorowcoimid**, w obecności anionu chlorowca, lub związek o wzorze 3, w którym R , R_2 , R_3 , R_4 , X i Y mają wyżej podane znaczenie poddaje się reakcji chlorowania w obojętnym rozpuszczalniku, za pomocą chloru, rozpuszczonego w niższym alifatycznym kwasie karboksylowym, w temperaturze -30° do $+40^\circ\text{C}$, po czym z otrzymanego **1, 2-dwuchlorozwiązku** odszczepia się chlorowódor za pomocą organicznej zasady, w temperaturze od 0 do $+40^\circ\text{C}$ i w otrzymanym związku o ogólnym wzorze 1 ewentualnie estryfikuje się wolną grupę wodorotlenową i/lub eteru je grupę wodorotlenową umiejscowioną w pozycji 21 i/lub zestryfikowaną lub zetyfikowaną grupę wodorotlenową przeprowadza w wolną grupę wodorotlenową.

12p (P. 133893) 29. 05. 1969.

Pierwszeństwo: 31. 05. 1968 - Szwajcaria.

Sandoz A. G. Bazylea, Szwajcaria, (Edward Fluckiger, Franz Troxler, Albert Hofmann).

Sposób wytwarzania nowego związku heterocyklicznego o wzorze ogólnym I i jej soli addycyjnych z kwasami, znamienny tym, że ergokryptynę w rozpuszczalniku, obojętnym w warunkach reakcji poddaje się bromowaniu za pomocą łagodnego środka bromującego, jak **N-bromomid** kwasu bursztynowego, **N-bromokaprolaktan** lub **N-bromomid** kwasu fialowego i tak wytworzoną 2-bromo- α -ergokryptynę w danym przypadku następnie przeprowadza w jej sole addycyjne z kwasami.

12p (P. 134124) 11. 06. 1969.

Pierwszeństwo: 14. 06. 1968, 24. 10. 1968, 18. 03. 1969 -

Stany Zjednoczone Ameryki.

Ciba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania kwasów 4-hydroksy-3-chinolinokarboksylowych, w których aromatyczno-karbocykliczna część pierścienia chinolinowego zawiera grupę cykloalfatylooksyłową lub cykloalfatylomerkaptę i wyższą grupę alifatylooksyłową lub grupę alifatylomerkaptę albo ich 1-podstawionych tautomerów lub odpowiednich estrów, amidów, hydrazydów lub nityli jak również soli takich związków według patentu głównego nr (zgłoszenie nr P. 122775), znamienny tym że reaktywną funkcją pochodną kwasu α -1-fenylamino-1, 1-alkilideno/-malonowego, w którym reszta fenylowa zawiera grupę cykloalfatylooksyłową lub grupę cykloalfatylomerkaptę i który jest w grupie fenylowej w położeniu sąsiadującym z grupą aminową nie jest podstawiony albo tautomer takiego związku w którym grupa aminowa nie jest podstawiona, cyklizuje się przez kondensację wewnątrzcząsteczkową lub w kwasie 4- Y_1 -3-chinolinokarboksylowym, w którym aromatyczno-karbocykliczna część pierścienia chinolinowego zawiera grupę cykloalfatylooksyłową lub grupę cykloalfatylomerkaptę i wyższą grupę alifatylooksyłową lub alifatylomerkaptę i gdzie Y_1 oznacza grupę dającą się przeprowadzić w grupę hydroksyłową lub w 1-podstawionym tautomerze takiego związku, gdzie Y oznacza resztę dającą się przeprowadzić w grupę ketonową lub w estrze, amidzie, hydrazydzie lub nitylu takiego związku- grupę Y przeprowadza się w grupę hydroksyłową lub w grupę ketonową albo w kwasie 4-hydroksy-3-chinolinokarboksylowym, w którym aromatyczno-karbocykliczna część pierścienia chinolinowego zawiera grupę hydroksyłową lub grupę merkaptę i wyższą grupę alifatylooksyłową lub grupę alifatylomerkaptę lub w 1-podstawionym tautomerze tego związku albo w estrze, amidzie, hydrazydzie lub nitylu takich związków lub też w soli takich związków eteryfikuje się benz-związaną grupę hydroksyłową lub merkaptę za pomocą rodnika cykloalfatycznego lub w kwasie 4-hydroksy-3-chinolinokarboksylowym, w którym aromatyczno-karbocykliczna część pierścienia chinolinowego zawiera grupę hydroksyłową lub grupę merkaptę i wyższą grupę cykloalfatylooksyłową lub cykloalfatylo-

merkaptę albo w 1-podstawionym tautomerze takiego związku lub w estrze, amidzie, hydrazydzie lub nitylu takich związków, eteryfikuje się benz-związaną grupę hydroksyłową lub benz-związaną grupę merkaptę za pomocą rodnika alifatycznego lub kwas o-amino-benzoilo-octowy, w którym reszta fenylowa zawiera grupę cykloalfatylooksyłową lub grupę cykloalfatylomerkaptę i w którym grupa aminowa lub ester kwasu octowego w położeniu α -zawierają niższą grupę alkanoilową albo ester, amid, hydrazyd lub nityl tego związku cyklizuje się na drodze kondensacji wewnątrzcząsteczkowej lub w kwasie 4-hydroksy-3- Z_0 -chinolinowym, w którym aromatyczno-karbocykliczna część pierścienia chinolinowego zawiera grupę cykloalfatylooksyłową lub cykloalfatylomerkaptę i wyższą grupę alifatylooksyłową lub alifatylomerkaptę i w którym Z_0 stanowi resztę dającą się przeprowadzić w grupę karboksyłową, zestryfikowaną grupę karboksyłową, grupę karbamyłową, grupę hydrazyno-karbonyłową lub grupę cyjanową albo w 4-0-estrze tego związku lub w 1-podstawionym tautomerze tego związku, - grupę Z_0 przeprowadza się w grupę karboksyłową, zestryfikowaną grupę karboksyłową, grupę karbamyłową, grupę hydrazyno-karbonyłową lub grupę cyjanową albo kwas 4-hydroksy-3-chinolino-karboksylowy, częściowo wysycony w aza-cyklicznej części pierścienia chinolinowego, który w aromatyczno-karbocyklicznej części pierścienia chinolinowego zawiera grupę cykloalfatylooksyłową lub grupę cykloalfatylomerkaptę i wyższą grupę alifatylooksyłową lub alifatylomerkaptę albo tautomer tego związku, który może być ewentualnie 1-podstawiony albo ester, amid, hydrazyd lub nityl takich związków odwodniona się w razie potrzeby otrzymany związek przeprowadza się w inny związek i/lub ewentualnie otrzymany wolny związek przeprowadza się w sól lub otrzymaną sól przeprowadza się w wolny związek lub inną sól i/lub ewentualnie otrzymaną mieszaninę izomerów rozdziela się na poszczególne izomery.

12p (P. 134122) 11. 06. 1969.

Pierwszeństwo: 14. 06. 1968 - Szwajcaria.

Ciba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wyosabniania trudnorozpuszczalnych związków, nadających się do dalszej przemiany w cefalosporynę C lub kwas 7-amino-cefalosporanowy z roztworów, które otrzymuje się przy fermentacyjnym wytwarzaniu cefalosporyny C, znamienny tym, że wytrąca się trudnorozpuszczalne kompleksy cefalosporyny C z metalem ciężkim.

12p (P. 132326) 13. 03. 1969.

Pierwszeństwo: 14. 03. 1968, 28. 02. 1969 - Szwajcaria.

Ciba-Geigy A. G. Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania nowych pochodnych p-aminoalkilobenzosulfonamidu o wzorze ogólnym 1, w którym m oznacza 2 lub 4, R oznacza grupę alkilową o najwyżej 12 atomach węgla, grupę alkenyłową o 3-5 atomach węgla, grupę cykloalkilową lub cykloalkenyłową o najwyżej 7 atomach węgla albo grupę fenylową o najwyżej 9 atomach węgla. R_2 oznacza atom wodoru lub grupę alkilową o najwyżej 2 atomach węgla, R_3 oznacza atom wodoru, grupę alkilową albo grupę chloroalkilową o najwyżej 7 atomach węgla, grupę alkenyłową o najwyżej 5 atomach węgla, grupę cykloalkilową lub cykloalkenyłową o najwyżej 8 atomach węgla, grupę fenylową lub fenylalkilową albo fenylalkenyłową o najwyżej 10 atomach węgla, przy czym grupa fenylowa jako R_3 lub występująca w podstawniku R_3 może być podstawiona 1-3 atomami chlorowca do liczby atomowej 35, grupami trójfluorometylowymi, grupami alkilowymi o najwyżej 4 atomach węgla, grupami hydroksyłowymi, grupami alkoksyłowymi lub alkilotio o najwyżej 2 atomach węgla, a R_4 oznacza atom wodoru lub grupę metylową, ewentualnie w postaci ich soli addycyjnych z nieorganicznymi lub organicznymi kwasami, znamienny tym, że zdolna do reakcji funkcją pochodną kwasu sulfonowego o wzorze ogólnym 2, w którym m, R_3 i R_4 mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji ze

związkiem o wzorze 3, w którym R_1 i R_2 mają wyżej podane znaczenie i otrzymany produkt reakcji ewentualnie przeprowadza się w sól addycyjną z kwasem nieorganicznym lub organicznym.

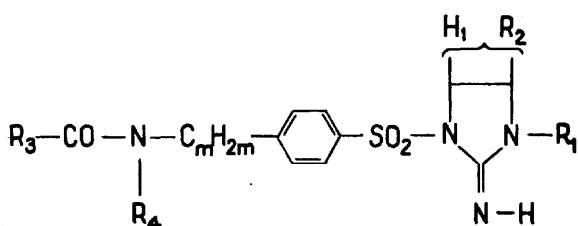
Odmiana sposobu według zastr. 1, znamienna tym, że kwas o wzorze ogólnym R_3-COOH , w którym R_3 ma znaczenie podane w zastr. 1, lub zdolną do reakcji funkcyjną pochodną takiego kwasu poddaje się reakcji ze związkiem o wzorze ogólnym 4, w którym m , R_1 , R_2 i R_4 mają znaczenie podane w zastr. 1 i produkt reakcji ewentualnie przeprowadza się w sól addycyjną z nieorganicznym albo organicznym kwasem.

Odmiana sposobu według zastr. 1, znamienna tym, że związki o wzorze ogólnym 6, w którym m , R_1 , R_2 , R_3 i R_4 mają znaczenie podane w zastr. 1, a R_5 oznacza atom wodoru, grupę arylometrylową, dwurylometrylową lub trój arylometrylową albo grupę metylową lub allilową poddaje się reakcji kondensacji ze zdolną do reakcji pochodną kwasu cyjanowego z zamknięciem pierścienia i ewentualnie z odszczepieniem halogenu - R_5 , a otrzymane związki ewentualnie przeprowadza się w sole addycyjne z nieorganicznym lub organicznym kwasem.

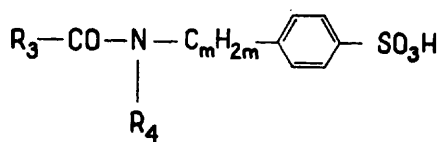
Odmiana sposobu według zastr. 1, znamienna tym, że związki o wzorze ogólnym 8, w którym m , R_3 i R_4 mają znaczenie podane w zastr. 1, poddaje się reakcji kondensacji z zamknięciem pierścienia ze zdolnym do reakcji estrem związku hydroksylowego o wzorze ogólnym 9, w którym R_1 i R_2 mają znaczenie podane w zastr. 1 i otrzymany związek ewentualnie przeprowadza się w sól addycyjną z nieorganicznym lub organicznym kwasem.

Odmiana sposobu według zastr. 1, znamienna tym, że zdolny do reakcji ester związku o wzorze ogólnym 10, w którym m , R_2 , R_3 i R_4 mają znaczenie podane w zastr. 1, kondensuje się i cyklizuje z aminą o wzorze ogólnym R_1NH_2 , w którym R_1 ma znaczenie podane w zastr. 1, i otrzymany związek ewentualnie przeprowadza się w sól addycyjną z nieorganicznym albo organicznym kwasem.

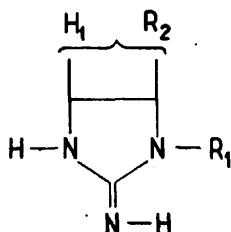
Odmiana sposobu według zastr. 1, znamienna tym, że związek o wzorze ogólnym 11, w którym m , R_1 , R_2 i R_4 mają znaczenie podane w zastr. 1 formuluje się chloralem, a otrzymany związek o wzorze ogólnym 1, w którym R_3 oznacza atom wodoru.

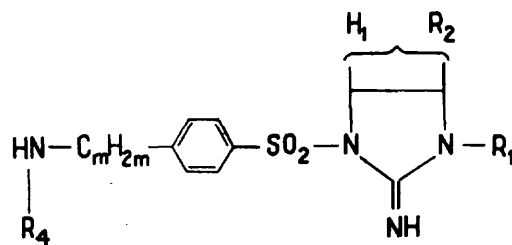
Wzór 1

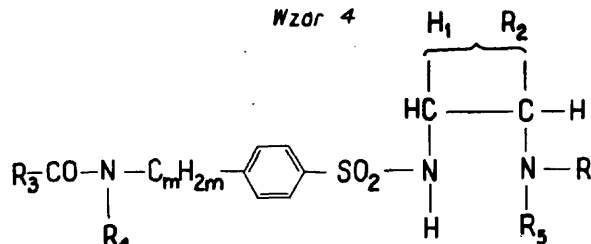
Wzór 2

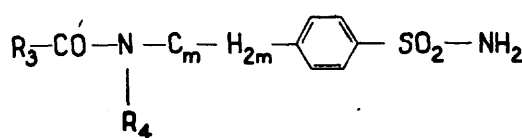
Wzór 3

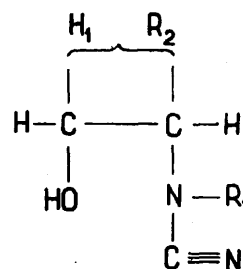
Wzór 4

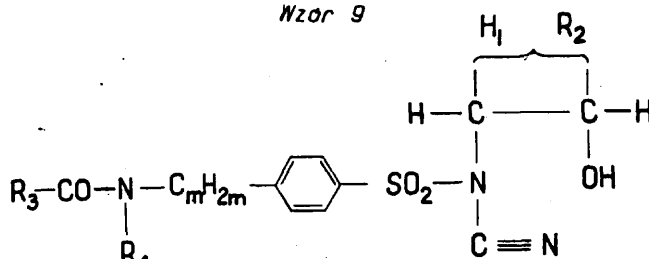
Wzór 6

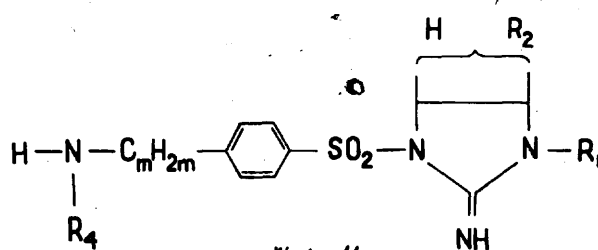
Wzór 8

Wzór 9

Wzór 10

Wzór 11

12p

(P. 134743)

11. 07. 1969.

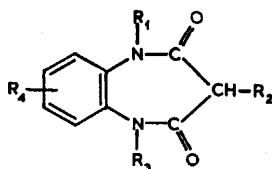
Pierwszeństwo: 12. 07. 1968 - Austria.

C. H. Boehringer Sohn, Ingelheim, NRF, (Karl-Heinz Weber, Herbert Merz, Karl Zeile).

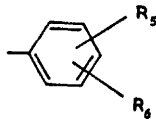
Sposób wytwarzania nowych 5-arylo-1H-1, 5-benzodiazepino-2, 4-(3H, 5H)-dionów o ogólnym wzorze 1, w którym R oznacza prosty lub rozgałęziony rodnik alkilowy o 1-4 atomach węgla, który może być pod-

stawiony przez atom chlorowca lub grupę hydroksylową, alkoksylołą albo acyloksylołą, grupę dwualkiloaminową o 2—4 atomach węgla lub 5- albo 6-członowy pierścień heterocykliczny, który jest związany przez atom azotu z łańcuchem alkilowym, rodnik alkilowy, który może być ewentualnie podstawiony przez jedną lub dwie grupy metylowe albo przez atom chloru, rodnik cykloheksylowy, rodnik cykloalkilometylowy lub rodnik cykloalkenylometylowy o 4—7 atomach węgla, rodnik aryłowy, który może być ewentualnie podstawiony jedno- lub dwukrotnie przez grupę metylową lub metoksylołą albo przez atom chlorowca, rodnik fenylalkilowy o 7—8 atomach węgla albo rodnik heteroaryłowy, R_2 oznacza atom wodoru albo rodnik metylowy, R_3 oznacza rodnik naftylowy, pirymidynylowy, pirazylinowy, pirydazylinowy, tienylowy, furfurylowy lub pirydylowy, przy czym ten ostatni może być ewentualnie podstawiony przez grupę metylową lub atom chlorowca, albo rodnik o wzorze 2, R_4 oznacza atom wodoru, grupę metylową, metoksylołą, trójfluorometylołą lub cyjanową, atom chlorowca albo niższą grupę acylołą lub alkoksykarbonylołą o 1 lub 2 atomach węgla.

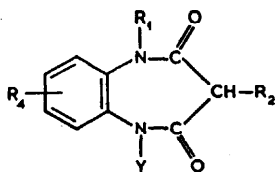
R_5 oznacza atom wodoru, grupę metylową, etylołą, metoksylołą, trójfluorometylołą, cyjanową lub nitrową, atom chlorowca albo niższą grupę acylołą lub alkoksykarbonylołą, a R_6 oznacza atom wodoru, grupę metylową, etylołą lub metoksylołą albo atom chlorowca, znamienny tym, że 1H-1, 5-benzodiazepino-2, 4-dion o ogólnym wzorze 3, w którym R_1 , R_2 i R_4 mają wyżej podane znaczenie, a Y oznacza atom wodoru, atom metalu alkalicznego lub grupę acylołą, aryluje się lub heteroaryluje przy atomie azotu 5 ze związkiem o ogólnym wzorze X- R_3 , w którym R_3 ma wyżej podane znaczenie, a X oznacza atom chlorowca.

WZÓR 1

WZÓR 2

WZÓR 3

12p

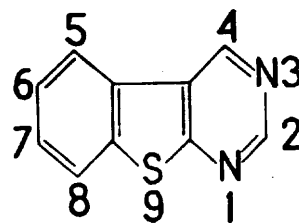
(P. 134802)

14. 07. 1969.

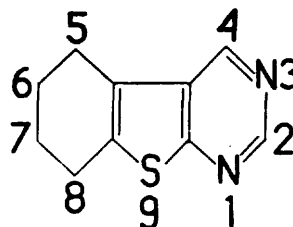
Pierwszeństwo: 15. 07. 1968 - Szwajcaria.

Ciba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania (1)-benzotieno-(2, 3-d) pirymidyn oraz ich 5, 6, 7, 8-czterowodoropochodnych, które w pierścieniu karbocyklicznym zawierają co najmniej jeden aromatyczny podstawnik karbocykliczny i które posiadają w położeniu 4 grupę aminoniskoalkiloaminową, znamienny tym, że w 4-Y-(1)-benzotieno-(2, 3-d)-pirymidynie, która posiada na pierścieniu karbocyklicznym co najmniej jedną aromatyczną resztę karbocykliczną i w której Y oznacza resztę dającą się przeprowadzić w grupę aminoniskoalkiloaminową, lub w 5, 6, 7, 8-czterohydro-pochodnej, Y przeprowadza się w grupę aminoniskoalkiloaminową i jeżeli to pożądane, w otrzymanych połączeniach, w ramach definicji produktów końcowych, podstawniki wprowadza się, przemienia lub odszczepia i/lub uzyskane mieszaniny izomerów rozdziela na czyste izomery cis i trans, i/lub otrzymane racematy rozdziela się na antypody optyczne, i/lub otrzymane wolne zasady zamienia w ich sole, bądź otrzymane sole w zasady.

Wzór 1

Wzór 2

12p

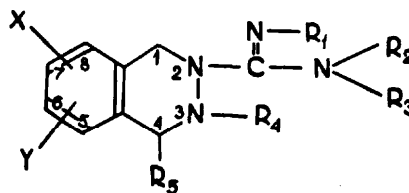
(P. 134962)

21. 07. 1969.

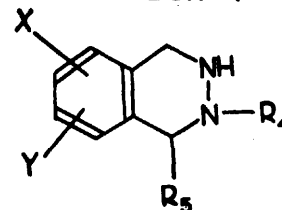
Pierwszeństwo: 23. 07. 1968 - Holandia.

N. V. Organon, Oss, Holandia, (Harn Jan Panneman)

Sposób wytwarzania nowych związków ftalazyny ściślej 1, 2, 3, 4-czterowodoroftalazyno-2-karboksyamidyn o wzorze ogólnym 1, w którym R_1 , R_2 , R_3 i R_4 oznaczają wodór lub grupę alkilową o 1—4 atomach węgla, R_5 oznacza wodór, niższy alkil, aryl lub aralkil, a X i Y oznaczają wodór, hydroksyl, merkapto, niższy alkil, niższy alkosyl, chlorowec, grupę aminową, trójfluorometylołą lub sulfamylową, ich soli addycyjnych z terapeutycznie dopuszczalnymi nieorganicznymi lub organicznymi kwasami, znamienny tym, że związek o wzorze ogólnym 2, w którym X, Y, R_4 i R_5 mają podane wyżej znaczenie, lub sól addycyjną tego związku z kwasami, poddaje się reakcji z cyjanamidem jedno lub dwualkilocyjanamidem lub ich solą addycyjną z kwasami, albo z 2-alkilo-1-nitroizotiomocznikiem lub 2-alkilo-1-nitroizotiomocznikiem, po czym powstały związek nitroguanidynowy redukuje się do produktu końcowego, albo też z kwasem rodanowodorowym lub alkiloizotiocyanianem, po czym powstały związek tiomocznikowy alkuluje się, a powstała sól S-alkiloizotiuuronową przekształca się w końcowy produkt.

WZÓR 1

WZÓR 2

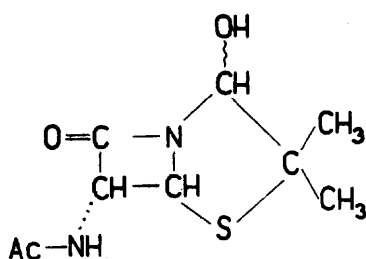
12p

(P. 134955)

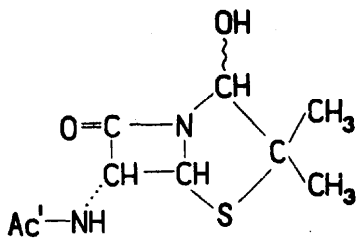
21. 07. 1969.

Pierwszeństwo: 2307. 1968, 11. 12. 1968 - Szwajcaria.
Ciba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób otrzymywania pochodnych **tiazacyklicznych** związków hydroksylowych o wzorze 1, (konfiguracja kwasu 6-amino-penicylanowego), w którym symbol Ac oznacza reszt  acylową kwasu organicznego, jak również O-estrów tych związków, znamienne tym, że związek o wzorze 3 w którym X oznacza podstawioną grup  hydroksylową lub merkaptanow , rozszczepialną w warunkach neutralnych lub s bno kwaśnych, gdzie grupa X rozpada się w warunkach neutralnych lub s bno kwaśnych pod wplywem wody, i jeśli potrzeba wolną grup  hydroksylową w położeniu 2- w otrzymanym związku można zacylowa , i/lub jeśli trzeba, występujące w otrzymanym związku chronione grupy funkcyjne zawierające grupę acylaminow  można uwalnia  i/lub jeśli potrzeba, rozdzieli  otrzymaną mieszanin  izomerów na poszczególne izomery.

Wzór 1

Wzór 2

12p

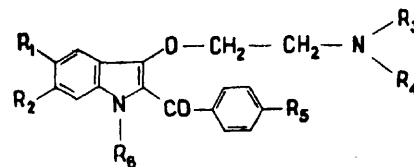
(P. 134956)

21. 07. 1969.

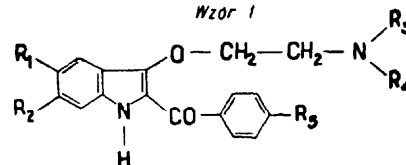
Pierwszeństwo: 23. 07. 1968 - Szwajcaria.

J. R. Geigy A. G. Bazylea, Szwajcaria.

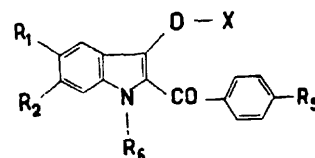
Sposób wytwarzania nowych pochodnych indolu o wzorze ogólnym 1, w którym jeden z symboli R_1 i R_2 oznacza atom wodoru, chloru, grup  metylową albo metoksylową, a drugi - atom wodoru, albo razem oznaczają grup  metylenodwuoksy, R_3 i R_4 oznaczają oddzielnie grup  alkilową o najwyżej 4 atomach węgla lub razem z sąsiednim atomem azotu jako $-NR_3R_4$, grup  1-pirolidynylow  albo piperidynow , R_5 oznacza atom wodoru, chloru, grup  metylową albo niższą grup  alkoksylową o najwyżej trzech atomach węgla, a R_6 oznacza grupę alkilową, alkenylową lub **alkynylow **, każda najwyżej o trzech atomach węgla i nasyconym wiązaniu i ich soli addycyjnych z kwasami nieorganicznymi i organicznymi, znamienne tym, że związek metaliczny pochodnej indolu o wzorze ogólnym 2, w którym R_1 , R_2 , R_3 , R_4 względnie grupa $-NR_3R_4$ i R_5 mają znaczenie podane przy omawianiu wzoru 1 lub taką pochodną indolu poddaje si  reakcji w obecności zasadowego srodku kondensującego ze zdolnym do reakcji **estrem** związku hydroksylowego o wzorze ogólnym R_6-OH , w którym R_6 ma znaczenie podane dla wzoru 1, a otrzymaną pochodną indolu o wzorze ogólnym 1 ewentualnie przeprowadza się w sól addycjn  z kwasem nieorganicznym lub organicznym.

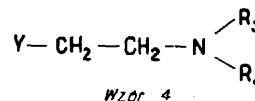
Wz r 1

Wz r 2

Wz r 3

Wz r 4

12p

(P. 134500)

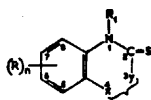
28. 06. 1969.

Pierwszeństwo: 1. 07. 1968, 15. 04. 1969, 25. 04. 1969,
11. 06. 1969

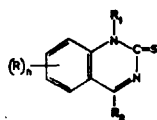
Sandoz A. G., Bazylea, Szwajcaria, (Hans Ott, William J. Houlihan, George A. Cooke).

Sposób wytwarzania związków heterocyklicznych o wzorze ogólnym 1, w którym XY oznacza grupę o wzorze 19 lub grup  o wzorze 20 i, jeżeli n oznacza 1, R oznacza atom wodoru, fluoru lub bromu, grup  alkilową, zawierającą 1 do 5 atomów węgla, grup  low  lub alkiotiolow , zawierającą 1 do 4 atomów węgla, grup  nitrową, trójfluorometylową lub grup  dwu - (C_{1-n})-**alkiloaminową** lub jeżeli n oznacza 2, R są jednakowe lub różne i oznaczają atom wodoru, fluoru, chloru lub bromu, grup  alkilową, zawierającą 1 do 5 atomów węgla lub grup  alkoksylową, zawierającą 1 do 4 atomów węgla, **R** oznacza grupę alkilową, zawierającą 1 do 5 atomów węgla, grup  alkilową lub propargilową, R_2 oznacza grupę fenylową lub podstawioną grup  **fenylową** o wzorze ogólnym 5, w którym Y oznacza atom fluoru, chloru lub bromu, grup  alkilową lub **alkoksylową**, zawierającą 1 do 4 atomów węgla lub grup  trójfluorometylową i Y oznacza atom wodoru, fluoru, chloru lub bromu, grup  alkilową lub alkoksylową zawierającą 1 do 4 atomów węgla, znamienne tym, że związki o wzorze ogólnym 2, w którym R, R_1 , R_2 i n posiadają powyżej podane znaczenie, wytwarzają się poddając reakcji związki o wzorze ogólnym 6, w którym R , R_1R_2 i n posiadają powyżej podane znaczenie, z **pięciosiarczkiem** fosforu w rozpuszczalniku organicznym, obojętnym w warunkach reakcji, w **podwyższonej** temperaturze lub związki o wzorze ogólnym 8, w którym R , R_1R_2 i n posiadają powyżej podane znaczenie, z chlorkiem lub bromkiem kwasowym i z izotiocyanianem o wzorze ogólnym $MN=C=S$, w którym M oznacza kation metalu alkalicznego, metalu ziem alkalicznych lub amoniowy lub z produktem reakcji chloru lub bromku kwasowego i izotiocyanianu o wzorze ogólnym $MN=C=S$, w wyniku której następuje **cyklizacja** lub związki o wzorze ogólnym 8 z kwasem **izotiocyanowym** lub związki o wzorze ogólnym 3, w którym R, R_1 , R_2 i n posiadają powyżej podane znaczenie wytwarzają się poddając reakcji związki o wzorze ogólnym 10, w którym R , R_1 , R_2 i n posiadają powyżej podane znaczenie, z kwasem izotiocyanowym lub związki o **wzorze** ogólnym 4, w którym R' oznacza atom wodoru, fluoru, chloru, bromu, grup  alkilową,

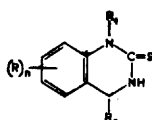
zawierającą 1 do 5 atomów węgla lub grupę alkoksylową, zawierającą 1 do 4 atomów węgla, R_1' oznacza grupę alkilową, zawierającą 1 do 5 atomów węgla i n' oznacza 1 lub 2, przy czym, jeżeli n' oznacza 2, tylko jedna z grup R_1' oznacza atom chlorowca lub rozgałęziony łańcuch lub też R' w położeniu 5 lub 8 nie może oznaczać grupy z rozgałęzionym łańcuchem i Y oznacza atom wodoru, fluoru, chloru, bromu, grupę alkilową, zawierającą 1 do 3 atomów węgla lub grupę alkoksylową, zawierającą 1 lub 2 atomy węgla wytwarza się poddając związki o wzorze ogólnym 13, w którym R_1' , R_1' i n' posiadają powyżej podane znaczenie, reakcji w podwyższonej temperaturze z związkami o wzorze ogólnym 14, w którym Y posiada powyżej podane znaczenie.

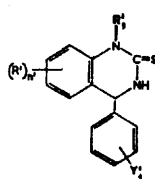
WZÓR 1

WZÓR 2

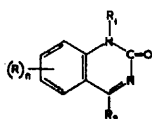
WZÓR 3

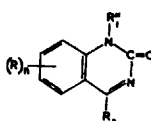
WZÓR 4

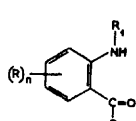
WZÓR 5

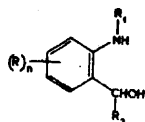
WZÓR 6

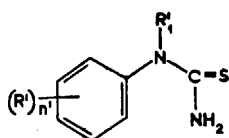
WZÓR 7

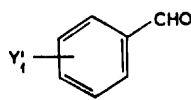
WZÓR 8

WZÓR 10

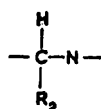
WZÓR 13

WZÓR 14

WZÓR 19

WZÓR 20

12p

(P. 134501)

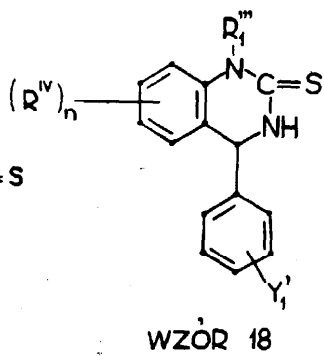
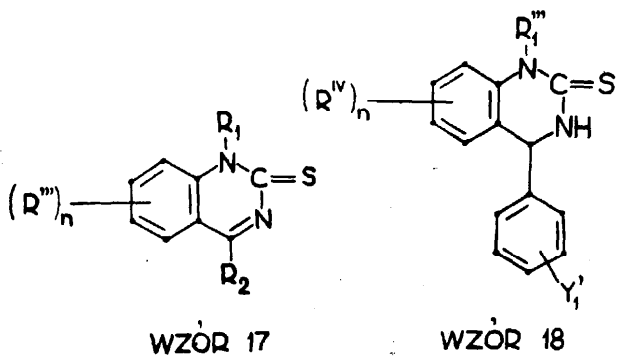
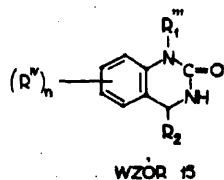
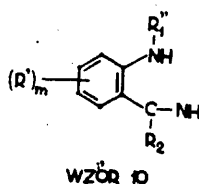
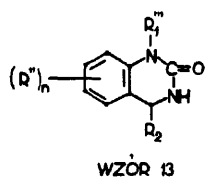
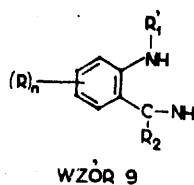
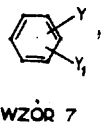
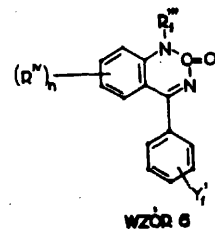
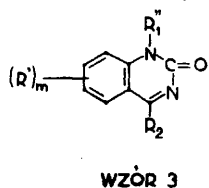
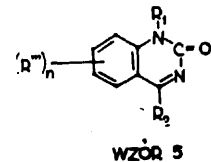
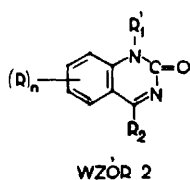
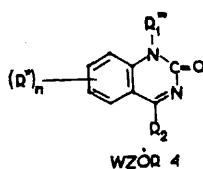
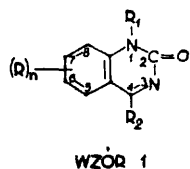
28. 06. 1969.

Pierwszeństwo: 1. 07. 1968, 26. 12. 1968, 15. 04. 1969,
25. 04. 1969 - Stany Zjednoczone Ameryki,
12. 06. 1969 - Szwajcaria

Sandoz A. G., Bazylea, Szwajcaria, (Hans Ott).

Sposób wytwarzania związków weberocyklicznych
o wzorze ogólnym 1, w którym R oznacza atom wodoru, fluoru, chloru, bromu, grupę alkilową, zawierającą 1—5 atomów węgla, grupę alkoksylową lub alkiloliolową, zawierającą 1—4 atomów węgla, nitrową, cyjanową lub trójfluorometylową, n oznacza 1 lub 2, przy czym, jeżeli n oznacza 2, wtedy grupy R, które mogą być jednakowe lub różne, oznaczają w każdym przypadku atom wodoru, fluoru, chloru lub bromu, grupę alkilową, zawierającą 1—5 atomów węgla lub grupę alkoksylową, zawierającą 1—4 atomów węgla, R_1 oznacza grupę alkilową, zawierającą 1—5 atomów węgla, grupę alkilową, zawierającą 1—5 atomów węgla, grupę alkilową lub propargilową, R_2 oznacza grupę fenylową lub podstawioną grupę fenylową 0 wzorze ogólnym 7, w którym Y oznacza atom fluoru, chloru lub bromu, grupę alkilową lub alkoksylową, zawierającą 1—4 atomów węgla lub grupę trójfluorometylową i Y oznacza atom wodoru, fluoru, chloru lub bromu, grupę alkilową lub alkoksylową, zawierającą 1—4 atomów węgla, znamienny tym, że wytwarza się związki o wzorze ogólnym 2, w którym R_1 , R_2 i n posiadają powyżej podane znaczenie i R posiada takie znaczenie jak R_1 z tym wyjątkiem, że nie może oznaczać trzeciorzędowej grupy alkilowej, której trzeciorzędowy atom węgla jest związany bezpośrednio z atomem azotu, poddając związki o wzorze ogólnym 9, w którym R_1 , R_2 i n posiadają powyżej podane znaczenie, cyklizacji za pomocą C_{1-2} chlorowęglań alkilowych lub za pomocą C_{1-5} karbaminianów alkilowych lub za pomocą 1, 1'-karbonylodwumimidazoli w temperaturach powyżej 140°C, lub związki o wzorze ogólnym 3, w którym R_2 posiada powyżej podane znaczenie i R_1 oznacza albo grupę alkilową, zawierającą 1—5 atomów węgla lub grupę alkiloliolową lub grupę propargilową, m oznacza 0 lub 1 i R' oznacza atom fluoru, chloru lub bromu lub w którym R_1' oznacza grupę izopropylową, R' oznacza atom fluoru, chloru lub bromu, grupę alkilową, alkoksylową lub alkiloliolową, zawierającą 1—4 atomów węgla, grupę nitrową lub trójfluorometylową i m oznacza 1 lub 2, przy czym jednak - jeżeli m oznacza 1, R' nie oznacza chlorowca, i jeżeli m oznacza 2, podstawniki R' , które mogą być jednakowe lub różne, oznaczają wtedy atom fluoru, chloru lub bromu, grupę alkilową lub alkoksylową, zawierającą 1—4 atomów węgla, wytwarza się podając związki o wzorze ogólnym 10, w którym R_1' , R_2 i m posiadają powyżej podane znaczenie, cyklizacji za pomocą fosgeny lub związki o wzorze ogólnym 4, w którym R_2 posiada powyżej podane znaczenie, R'' oznacza atom wodoru, fluoru, chloru lub bromu, grupę alkilową, zawierającą 1—5 atomów węgla, grupę alkoksylową zawierającą 1-4 atomów węgla, grupę nitrową, cyjanową lub trójfluorometylową i n posiada powyżej podane znaczenie, przy czym jednak, jeżeli n oznacza 2, podstawniki R'' , które mogą być jednakowe lub różne, oznaczają wtedy w każdym przypadku atom wodoru, fluoru, chloru, bromu, grupę alkilową, zawierającą 1—5 atomów węgla lub grupę alkoksylową, zawierającą 1—5 atomów węgla, wytwarza się utleniając związki o wzorze ogólnym 13, w którym R'' , R_1'' , R_2 i n posiadają powyżej podane znaczenie lub związki o wzorze ogólnym 5, w którym R i n posiadają powyżej podane znaczenie i R''' posiada takie znaczenie jak R, z tym wyjątkiem, że nie może oznaczać grupy cyjanowej, wytwarza się hydrolizując związki o wzorze ogólnym 17, w którym R_1 , R_2 , R''' i n posiadają powyżej podane znaczenie, w temperaturach 10°C—150°C, lub związki o wzorze ogólnym 6, w którym R_1^V oznacza atom wodoru, fluoru, chloru, bromu, grupę alkilową, zawierającą 1—5 atomów węgla lub grupę alkoksylową, zawierającą 1—4 atomów węgla, n oznacza 1 lub 2, przy czym jednak, jeżeli n oznacza 2, tylko jeden z podstawni-

ków R^{IV} może oznaczać atom chlorowca lub podstawnik o rozgałęzionym łańcuchu, a podstawnik R^I przy węglu 5 lub 8 nie oznacza rozgałęzionego łańcucha, R_1^{III} posiada powyżej podane znaczenie a Y oznacza atom wodoru, fluoru, chloru, bromu, grupę alkilową, zawierającą 1—3 atomów węgla lub grupę alkoksyłową, zawierającą 1—2 atomów węgla, wytwarza się utleniając związki o wzorze ogólnym 18, w którym R^{IV} , n , R_1 i Y posiadają powyżej podane znaczenie.

12p

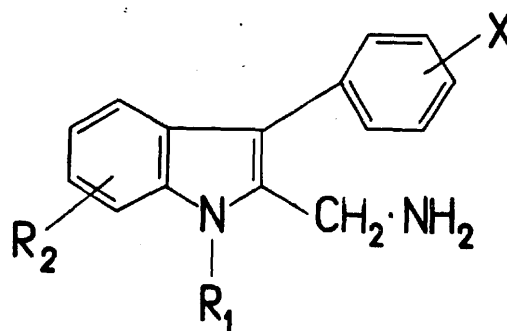
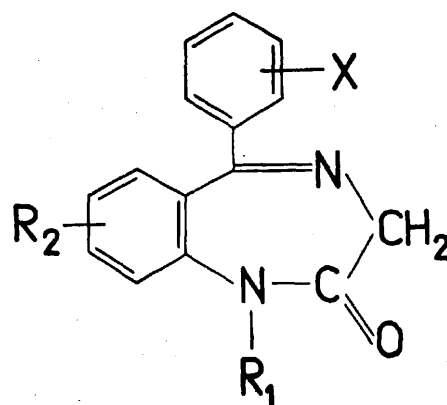
(P. 129184)

21. 09. 1968.

Pierwszeństwo: 22. 09. 1967, 27. 09. 1967, 9. 10. 1967, 18. 10. 1967, 2. 11. 1967, 6. 11. 1967, 8. 11. 1967, 9. 12. 1967, 15. 12. 1967, 21. 12. 1967, 10. 01. 1968 - Japonia.

Sumitomo Chemical Company, Ltd., Osaka, Japonia, (Hisao Yamamoto, Shigeho Inaba, Tadashi Okamoto, Toshiyuki Hirohashi, Kikuo Ishizumi, Michihiro Yamamoto, Isamu Maruyama, Kazuo Mori, Tusuoshi Kabayashi).

Sposób wytwarzania pochodnych **benzodwuzepiny** według patentu głównego nr (zgłoszenie nr P. 126950), w odniesieniu do wytwarzania związków o wzorze 1, w którym R_1 oznacza atom wodoru, grupę alkilową o 1—3 atomach węgla lub grupę cykloalkilometylową o 4—7 atomach węgla, R_2 oznacza atom wodoru lub chlorowca, a X oznacza atom chlorowca, znamienny tym, że pochodną 2-aminometyloindolu o wzorze 2, w którym R_1 , R_2 i X mają wyżej podane znaczenie, albo sól tej pochodnej, poddaje się działaniu środka utleniającego.

12p

(P. 128347)

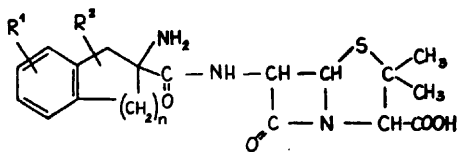
27. 07. 1968.

Pierwszeństwo: 28. 07. 1967 - USA

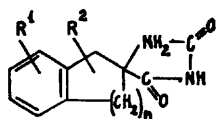
American Home Troducts Corporation Nowy Jork, USA (Hervey Eugene Alburn, Donald Eugene Clark, Norman Howard Grent, Peter Byron Russell).

Sposób otrzymywania nowych penicylin na drodze syntezy o ogólnym wzorze 1, w którym R^1 i R^2 są takie same lub różne i każdy z nich oznacza atom wodoru, niższy alkil, niższy rodnik alkoksyłowy, aryłowy lub rodnik aryloksyłowy, n jest równe 1 lub 2, przy czym jako „niższy” alkil lub alkoksył należy rozumieć, że rodnik zawiera do 6 atomów węgla, znamienny tym, że kwas 6-aminopenicylanowy, jego sól lub pochodną siliłową o ogólnym wzorze 7, w którym R^4 oznacza atom wodoru lub rodnik o wzorze 8 a R^5 , R^6 i R^7 są takie same lub różne i każdy z nich oznacza alkil, cykloalkil, arył lub grupę aryloalkilową albo

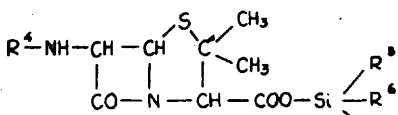
roztwór pochodnej siliłowej poddaje się reakcji z kwasem o ogólnym wzorze 5 w którym R¹, R² i n mają wyżej podane znaczenie albo z jego reaktywną pochodną przy czym w kwasie lub jego reaktywnej pochodnej grupa aminowa jest chroniona, a otrzymany produkt poddaje się alkoholizacji lub hydrolizacji w celu usunięcia grupy lub grup siliłowych albo uwodornieniu w celu usunięcia grup ochronnych innych od grup siliłowych i ewentualnie przeprowadza w sól.

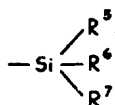
WZÓR 1

WZÓR 5

WZÓR 7

WZÓR 8

12p

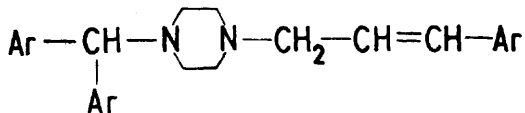
(P. 134557)

1. 07. 1969.

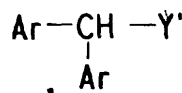
Pierwszeństwo: 2. 07. 1968 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Janssen Pharmaceutica N. V., Beerse, Belgia, (Paul Adriaan Janssen).

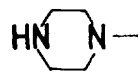
Sposób wytwarzania pochodnych N-cynamylo-N'-benzhydrylopiperazyny o wzorze 1, w którym Ar oznacza rodnik fenyłowy lub fluorofenyłowy, z tym, że co najmniej jeden z rodników Ar jest fluorofenyłem, znamienny tym, że poddaje się reakcji związek o wzorze 7 ze związkiem o wzorze Y-CH₂-CH=CH-Ar, w których Y i Y' są różnymi podstawnikami i niezmienne oznaczają atom halogenu lub grupę o wzorze 8, w obecności zasady i otrzymany związek ewentualnie przeprowadza się w sól addycyjną z kwasem.

Wzór 1

Wzór 7

Wzór 8

12p

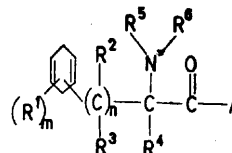
(P. 134558)

1. 07. 1969.

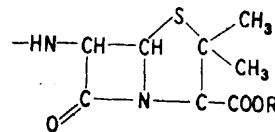
Pierwszeństwo: 2. 07. 1968 - Stany Zjednoczone Ameryki.

E. R. Sguibb and Sons, Inc., Nowy Jork, Stany Zjednoczone Ameryki, (Frank L. Weisenborn, Joseph E. Dolfini, Georges G. Bach, Jack Bernstein).

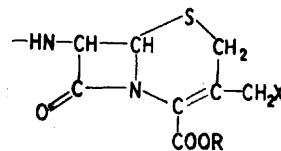
Sposób wytwarzania nowych antybiotyków o ogólnym wzorze 1, w którym R¹ oznacza atom wodoru, niższy rodnik alkilowy lub niższą grupę alkoksyłową, R², R³, R⁴, R⁵ i R⁶ oznaczają atomy wodoru lub niższe rodniki alkilowe, m oznacza liczbę całkowitą 1 lub 2, n oznacza liczbę całkowitą 0, 1, 2, 3 lub 4, a A oznacza rodnik kwasu 6-aminopenicylanowego o wzorze 2, w którym R oznacza atom wodoru, niższy rodnik alkilowy lub jon metaliczny, na przykład jon metalu alkalicznego, takiego jak sód lub potas, albo A oznacza resztę kwasu 7-aminocefalosporanowego o wzorze 3, w którym R ma wyżej podane znaczenie, a X oznacza atom wodoru, niższą grupę alkanoloksyłową, taką jak grupa acetyloksyłowa lub propionyloksyłowa, albo czwartorzędowy rodnik aminowy, na przykład pirydyniowy, jak również soli związków o wzorze 1, znamienny tym, że grupę acylową kwasu cykloheksadienilo-α-aminoalkanoilowego o ogólnym wzorze 4, w którym R¹ - R⁶ i m mają wyżej podane znaczenie, ewentualnie przekształconą funkcjonalnie, sprzęga się z grupą kwasu 6-aminopenicylanowego o wzorze 2, w którym R ma wyżej podane znaczenie lub z grupą kwasu 7-aminopenicylanowego o wzorze 3, w którym R i X mają wyżej podane znaczenie.

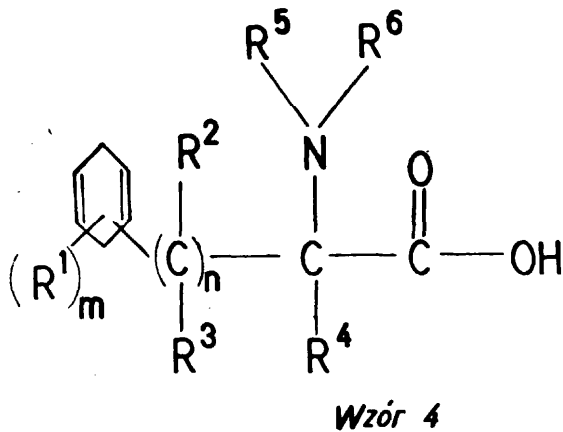
Wzór 1

Wzór 2

Wzór 3

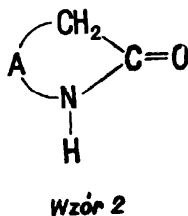
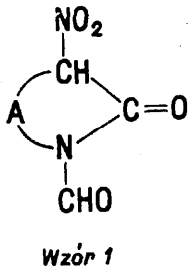
12p

(P. 131309)

21. 01. 1969.

Pierwszeństwo: 22. 01. 1968 - Szwajcaria
 Agripat S. A., Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania 1-formylo-3-nitroazacykloalkanonów-2 o ogólnym wzorze 1, w którym A oznacza resztę alkilenową o 4—10 atomach węgla, ewentualnie podstawioną niższą resztę alkilową, znamienny tym, że azacykloalkanon o ogólnym wzorze 2, w którym A ma wyżej podane znaczenie poddaje się reakcji ze środkiem formylującym, utworzonym z N-dwupodstawionego formamidu i kwaśnego środka chlorowcu jęcego, w obecności organicznego, aprotycznego rozpuszczalnika i/lub rozcieńczalnika i powstały związek kompleksowy nitruje, a następnie hydrolizuje.

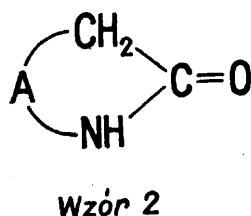
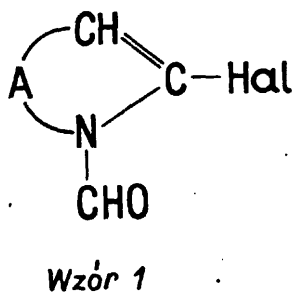
12p

(P. 131308)

21. 01. 1969.

Pierwszeństwo: 22. 01. 1968 - Szwajcaria
 Agripat S. A., Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania 1-formylo-2-chlorowcoazacykloalkenów w ogólnym wzorze 1, w którym A oznacza resztę alkilenową o 4—10 atomach węgla, ewentualnie podstawioną niższą resztę alkilową, a Hal oznacza atom chlorowca, znamienny tym, że azacykloalkanon o ogólnym wzorze 2, w którym A ma wyżej podane znaczenie, w środowisku organicznego aprotycznego rozpuszczalnika i/lub rozcieńczalnika poddaje się reakcji z środkiem formylującym, składającym się z N, N-dwupodstawionego formamidu i kwaśnego środka chlorowcującego i produkt tej reakcji hydrolizuje.

12p

(P. 133745)

21. 05. 1969.

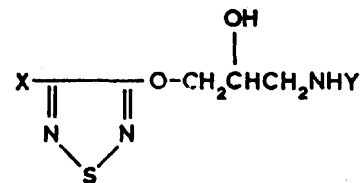
Pierwszeństwo: 21. 04. 1969 - Stany Zjednoczone
 Ameryki.

Charles E. Frosst Co., Montreal, Kanada, (Leonard M. Weinstock, Roger J. Tull, Dennis M. Mulvey)

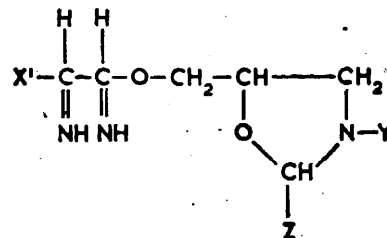
Sposób wytwarzania optycznie czynnego tiodiazolu o konfiguracji „sinister”, o wzorze 3, znamienny tym, że 3-X-4-chloro-1, 2, 5-tiodiazol poddaje się reakcji z alkiloaminą o konfiguracji „sinister” taką jak 1, 2-dwuhydroksy-3-(YHN)-propan, 3-Y-5-hydroksymetylookszolidyna lub 2, 2'-metyleno-bis-3-(Y-amino)-1, 2-propendiol lub 3-X-4-RO-1, 2, 5-tiodiazol wprowadza się w reakcję z alkiloaminą o konfiguracji „sinister” taka jak; 1-(R4O)-2-hydroksy-3-(YHN)-propan, 3-Y-5-(R4O-metylo)-okszolidyna i 2, 3-epoksy-3-(YHN)-propan, przy czym zmienny rodnik X oznacza chlor, niższy alkil, niższy alkoksyl, fenyl, benzyl, morfolin, piperdydyl, hydroksypiperdydyl i niższy N-alkilo-piperazydyl; Y oznacza prostołańcuchowy lub rozgałęziony niższy alkil, dowolnie podstawiony grupą hydroksylową; R oznacza wodór i metal alkaliczny; a R4 oznacza pozostałą grupę.

Odmiana sposobu według zastrz. 1, znamienna tym, że gdy X oznacza chlor, 3-chlorotiodiazolowy związek poddaje się reakcji z (β, β'-dwuhydroksy)-dwytyloaminą, co prowadzi do otrzymania S-3-[(β, β'-dwyhydroksy (dwytyloamino)-tiodiazolu), który wprowadza się w reakcję z halogenkiem sulfonylu, a następnie z zasadą w celu utworzenia związku S-3-morfolinotiodiazolowego.

Odmiana sposobu według zastrz. 5, znamienna tym, że w przypadku wytwarzania S-3-X'-4-[(3-Y-okszolidyn-5-ylo) metoksy]-1, 2, 5-tiodiazolu oksazolidynę o konfiguracji „sinister”, o wzorze 6 wprowadza się w reakcję z mono-chlorkiem siarki lub dwuchlorkiem siarki, przy czym X' oznacza rodnik: morfolinowy, piperdydylowy, hydroksypiperdydylowy lub N-niższy-alkilo-piperazydylowy, a Y jest prostołańcuchowym lub rozgałęzionym niższym alkilem ewentualnie podstawionym grupą hydroksylową.

WZÓR 3

WZÓR 6

12p

(P. 131599)

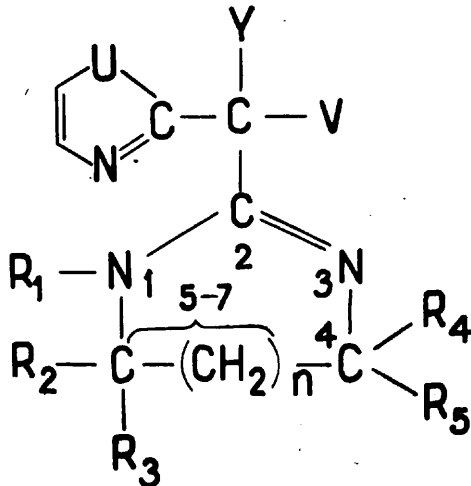
6. 02. 1969.

Pierwszeństwo: 9. 02. 1968 - Stany Zjednoczone
 Ameryki.

Scherico Ltd., Lucerna, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania nowych cyklicznych amidyn o ogólnym wzorze 1, w którym n oznacza liczbę 0, 1 lub 2, U oznacza ugrupowanie atomów służące do uzupełnienia pierścienia pirydynowego, pirymidynowego, pirazynowego lub tiazolowego, przy czym pierścienie te mogą być podstawione niższą grupą alkilową, grupą trójfluorometylową, niższą grupą alkoksylową

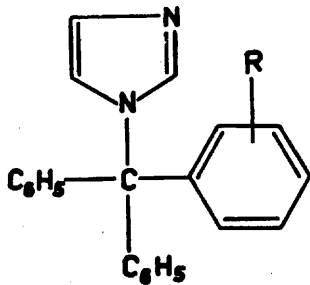
i atomem chlorowca, V oznacza pierścień fenyłowy, tienyłowy lub pirydyłowy, przy czym pierścienie te mogą być podstawione niższą grupą alkilową, grupą trójfluorometylową, niższą grupą alkoksylową, atomem chlorowca i grupą dwualkiloaminową, Y oznacza atom wodoru, niższą grupę alkilową, grupę wodorotlenową, grupę alkoksylową lub grupę acyloksylową, R₁ oznacza atom wodoru, niższą grupę alkilową, aminoalkilową, hydroksyalkilową, aryloalkilową lub acylową, zaś każdy z podstawników R₂, R₃, R₄ i R₅ oznacza atom wodoru lub niższą grupę alkilową albo dwa spośród tych podstawników tworzą razem z oddzielającym je ugrupowaniem atomów nasycony pierścień karbocykliczny o 5-7 atomach węgla, jak również sposób wytwarzania soli związków o wzorze 1, znamienne tym, że wytwarza się je metodami analogicznymi do tych, jakie stosuje się do wytwarzania znanych związków o podobnej budowie.

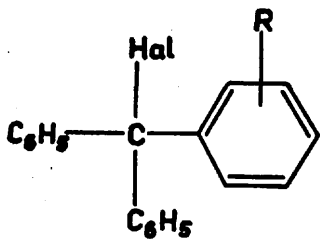
12p (P. 131420) 27. 01. 1969.

Pierwszeństwo: 29. 01. 1968 - NRF
 Farbenfabriken Bayer, Aktiengesellschaft Leverkusen, NRF (Karl Heinz Buchel, Erik Regel, Ferdinand Grewe, Hans Scheinplug, Helmut Kaspers).

Sposób wytwarzania N-trójj enylometylo -imidazoli o wzorze 1, w którym R oznacza atom chlorowca, grupę nitrową, niższą grupę, alkiloaminową, dwualkiloaminową, alkilową, alkoksylową, alkilomarkapto, alkilosulfoksylową, alkilosulfonylową lub chlorowcoalkilową, znamienne tym, że halogenki trójfenyloma-

WZÓR 1

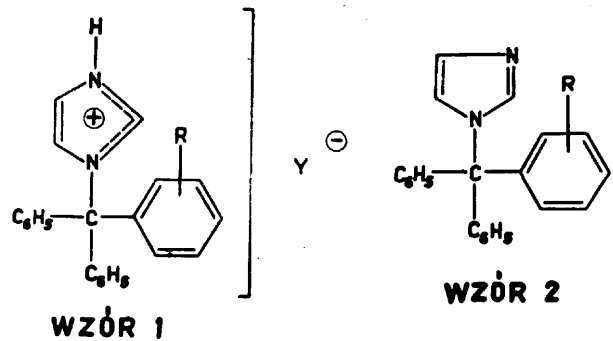
WZÓR 2

tylu o wzorze 2, w którym R ma wyżej podane znaczenie Hal. oznacza atom chlorowca, zwłaszcza chloru poddaje się reakcji z imidazolem w polarnych obojętnych rozpuszczalnikach organicznych w temperaturze 0-100°C w obecności środków wiążących kwasy.

12p (P. 131421) 27. 01. 1969.

Pierwszeństwo: 29. 01. 1968 - NRF
 Farbenfabriken Bayer, Aktiengesellschaft, Leverkusen, NRF (Karl Heinz Buchel, Ferdinand Grewe, Hans Svheinplug, Helmut Kaspers, Erik Regel).

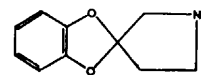
Sposób wytwarzania soli N-trójj enylometylo-imidazoliowych o wzorze ogólnym 1, w którym R oznacza atom wodoru, chlorowca, grupę nitrową, niższą grupę alkiloaminową, dwualkiloaminową, alkilową, alkoksylową, alkilomarkapto, alkilosulfoksylową lub chlorowcoalkilową, Y oznacza anion kwasu nieorganicznego lub organicznego, znamienne tym, że N-trójj enylometyloimidazole o wzorze 2, w którym R ma wyżej podane znaczenie poddaje się reakcji z kwasami nieorganicznymi lub organicznymi.

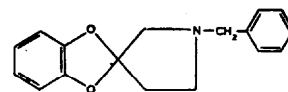
12p (P. 131340) 23. 01. 1969.

Pierwszeństwo: 24. 01. 1968, 29. 05. 1968, 8. 04. 1968, 30. 11. 1968 - Szwajcaria
 Sandoz AG, Bazylea, Szwajcaria (John Gmunder, Richard Berthold).

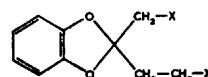
Sposób wytwarzania nowego związku heterocyklicznego o wzorze ogólnym 1 ewentualnie w postaci jego soli addycyjnych z kwasami, znamienne tym, że od 1'-benzospiro [1, 3-benzodioksolo-2, 3'-pirolidyny] o wzorze ogólnym 2 odszczepia się grupę benzyłową lub związki o wzorze ogólnym 3, w którym każdy z obu symboli X' oznacza resztę zdolnego do reakcji estru poddaje się reakcji z amoniakiem w obecności 2 moli substancji wiążącej kwas i ewentualnie przeprowadza się otrzymany związek przez reakcję z kwasami nieorganicznymi lub organicznymi w odpowiednie sole.

WZÓR 1

WZÓR 2

WZÓR 3

12p

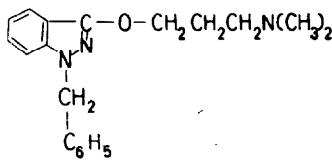
(P. 133839)

27. 05. 1969.

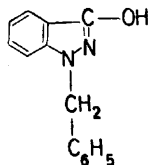
Pierwszeństwo. 28. 05. 1968 - Włochy

Aziende Chimiche Riunite Angelini Francesco, Rzym, Włochy, (Giuseppe Palazzo).

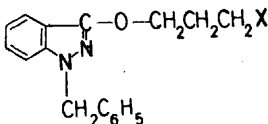
Sposób wytwarzania 1-benzyl-3-/3-N, N-dwumetyloaminopropoksy/izoidazolu, o wzorze 1, znamienny tym, że dwumetyloaminę traktuje się w obecności wodnego lub bezwodnego rozpuszczalnika, w temperaturze 30—90°C, związkiem o ogólnym wzorze 3, w którym X oznacza atom chlorowca, takiego jak chlor lub brom, albo resztę kwasu sulfonowego, taką jak grupa tosylova, przy czym związek o wzorze 3 otrzymuje się w wyniku reakcji soli metalu alkalicznego 1-benzyl-3-hydroksyizoidazolu o wzorze 2 ze związkiem o ogólnym wzorze $Y-CH_2-CH_2-CH_2-Z$, w którym Y i Z oznaczają takie same lub różne atomy chlorowca, lub też Y oznacza atom chlorowca zaś Z oznacza grupę hydroksylova, przy czym w ostatnim przypadku następna reakcja polega na traktowaniu 1-benzyl-3-/3-hydroksypropoksy/izoidazolu chlorowcowodorem lub chlorkiem kwasu sulfonowego.

Wzór 1

Wzór 2

Wzór 3

12p

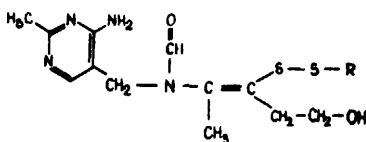
(P. 122462)

5. 09. 1967.

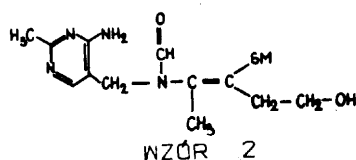
Pierwszeństwo: 7. 09. 1966 - Węgry

Takeda GmbH Import-Export Hamburg, Niemiecka Republika Federalna, (Györgi Cermely, György Lugosi, Peter Szentmiklósi, Antal Friesz).

Sposób wytwarzania pochodnych formamidu o wzorze 1, w którym R oznacza grupę alkilową lub alke-

WZÓR 1

WZÓR 2

R - SCN
WZÓR 3

nylowa, ewentualnie podstawioną grupę czterowodorofurylowa, znamienny tym, że związki o wzorze 2, w którym M oznacza metal alkaliczny, poddaje się reakcji ze związkami o wzorze 3, w którym R ma wyżej podane znaczenia, w obecności środka wiążącego cyjanek.

12p

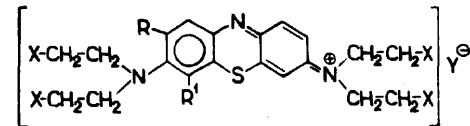
(P. 131750)

15. 02. 1969.

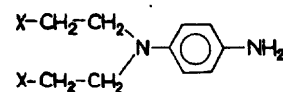
Pierwszeństwo: 16. 02. 1968 - Węgry

Egyesült Gyógyszer és Tápaszergyár, Budapest, Węgry, (Jenő Körösi, György Csaba).

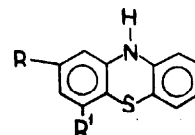
Sposób wytwarzania nowych pochodnych tioniny o wzorze ogólnym 1, w którym R i R¹ oznaczają wodór, chlorowec lub niższą grupę alkoksylowaa, X oznacza hydroksyl lub chlorowec, Y oznacza hydroksyl lub organiczną względnie nieorganiczną resztę kwasowaa, znamienny tym, że pochodną fenyleneodwuaminy o wzorze ogólnym 2, w którym X ma wyżej podane znaczenie, utlenia się w kwaśnym środowisku i w obecności substancji podatnej do oddania siarki, albo mieszanine pochodnej fenyleneodwuaminy o podanym wyżej wzorze 2 i N-dwuhydroksyetylo- lub N-dwuchlorowcoetyloaniliny utlenia się w kwaśnym środowisku w obecności substancji podatnej do oddania siarki, albo pochodną fenotiazyny o wzorze ogólnym 3, w którym R i R¹ mają podane wyżej znaczenie, utlenia się w obecności drugorzędowej aminy o wzorze ogólnym 4, w którym X ma podane wyżej znaczenie, a B oznacza atom wodoru lub chlorowca, albo związek o wzorze ogólnym 5, w którym X, R i R¹ mają podane wyżej znaczenie, poddaje się reakcji ze środkiem utleniającym w kwaśnym środowisku, albo w związku o wzorze ogólnym 1, w którym R, R¹ i Y mają wyżej podane znaczenie, a X oznacza hydroksyl, grupy hydroksylowe X zastępuje się atomami chlorowca.

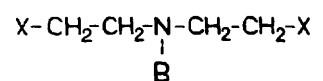
WZÓR 1

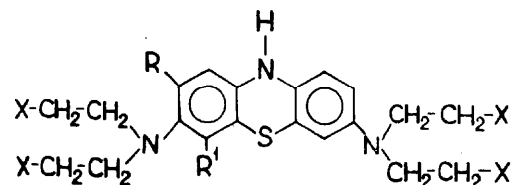
WZÓR 2

WZÓR 3

WZÓR 4

WZÓR 5

12p

(P. 133744)

21. 05. 1969.

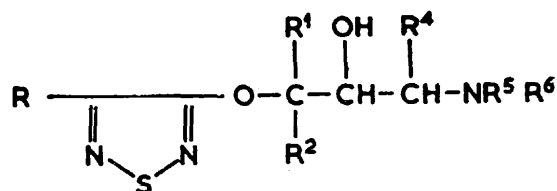
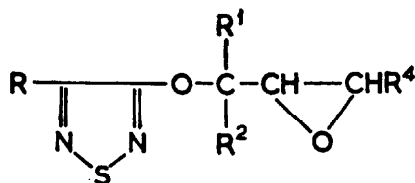
Pierwszeństwo: 22. 05. 1968, 21. 04. 1969 -

Stany Zjednoczone Ameryki.

Charles E. Frost Co., Montreal, Kanada.

Sposób wytwarzania pochodnych tiadiazoli o wzorze 1c, w którym R oznacza wodór, chlor, brom, niższy alkil, niższy alkenyl, grupę Y—X—Z, (w której Y oznacza niższy alkil, niższy fenylalkil lub też fenyl, ewentualnie podstawiony jedną bądź więcej grupami takimi jak halogen, grupa hydroksy, niższy alkil i niższy alkoksyl, X oznacza tlen lub siarkę, a Z jest niższym alkilem), cykloalkil, niższy alkoksyl, fenyl, ewentualnie podstawiony jednym lub kilkoma podstawnikami takimi jak halogen, niższy alkil i niższy alkoksyl, niższy fenylalkil, podstawiony niższy fenylalkil (w którym część fenylowa podstawiona jest jednym lub więcej halogenami, niższym alkilem i niższym alkoksylem) i grupę aminową o wzorze -NR⁷R⁸ (w której R⁷ oznacza wodór, niższy alkil, niższy hydroksyalkil, a R⁸ oznacza wodór, niższy alkil, niższy hydroksyalkil i fenyl, przy czym R⁷ i R⁸ mogą być połączone razem tworząc 3- do 7-mio członowy pierścień z azotem, z którym są związane, ewentualnie podstawiony jednym lub kilku podstawnikami, takimi jak niższy alkil lub niższy hydroksyalkil, a ponad to R⁷ i R⁸ mogą być połączone przez tlen, azot lub siarkę tworząc 5- lub 6-cio członowy pierścień z azotem, z którym są one związane), R oznacza ponadto 5-lub 6-cio członowy pierścień heterocykliczny związany poprzez atom węgla i zawierający tlen, azot lub siarkę jako heteroatom i grupę R³HNCO, w której R³ jest niższym alkilem; R¹ oznacza wodór i niższy alkil; R² oznacza wodór i niższy alkil; R⁴ oznacza wodór i niższy alkil; R⁵ oznacza wodór, niższy alkil, niższy fenylalkil; R⁶ oznacza nasycony lub nienasycony alkil (ewentualnie podstawiony jedną lub więcej grupami takimi jak: hydroksyl, halogen, karboksyl, alkoksykarbonyl, niższy alkoksyl, niższy alkilol, niższa grupa dwualkiloaminowa, piroolidyl, piperazynyl, piperidynyl, morfolino, tiadolidynyl, tiazinyl, fenyl, ewentualnie podstawiony jedną do trzech podobnych lub niepodobnych grup takich jak niższy alkoksyl, halogen i hydroksyl, fenoksyl, ewentualnie podstawiony jedną do trzech podobnych lub niepodobnych grup takich jak: niższy alkoksyl, halogen lub hydroksyl, 5- do 6-cio członowy pierścień heterocykliczny przyłączony przez węgiel pierścienia i zawierający tlen, azot lub siarkę jako heteroatom), fenyl ewentualnie podstawiony niższym alkilem piroolidylem lub piperidynylem, niższy cykloalkil, ewentualnie podstawiony niższym alkilem lub 5-6 członowym pierścieniem heterocyklicznym zawierającym N- lub O-, 5- do 6-cio członowy heterocykl zawierający tlen, azot lub siarkę jako heteroatom, który przyłączony jest przez węgiel pierścienia i ewentualnie podstawiony, niższym alkilem lub 5-, 6-cio członowym heterocyklem zawierającym N- lub O-, ponad to zaś gdy R⁵ i R⁶ oznaczają niższy alkil lub niższy alkenyl wtedy mogą one być połączone wprost razem tworząc 4- do 6-cio członowy pierścień z azotem, z którym są związane i gdy R⁵ i R⁶ oznaczają niższy alkil lub niższy alkenyl wtedy mogą one być połączone przez jeden lub dwa heteroatomy takie jak tlen, azot i siarka, tworząc 4- do 6-cio członowy pierścień z azotem, z którym są związane, przy czym wspomniane heterocykle mogą być ewentualnie podstawione niższym alkilem, znamienny tym, że epoksyd o wzorze 4, w którym wszystkie symbole mają wyżej podane znaczenie wprowadza się w reakcję z aminą o wzorze HNR⁵R⁶, mają wyżej podane znaczenie.

Odmiana sposobu według zastrz. 1, znamienna tym, że gdy stosuje się związek, w którym R jest chlorem lub bromem wtedy produkt końcowy poddaje się reakcji z aminą o wzorze -NR⁷R⁸, w którym R⁷ i R⁸ mają znaczenie podane w zastrz. 1.

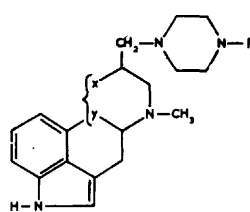
12p

(P. 131226)

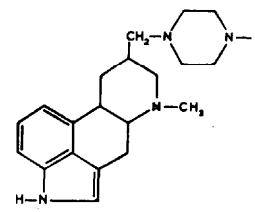
16. 01. 1969.

Pierwszeństwo: 18. 01. 1968, 16. 12. 1968 - Szwajcaria
Sandoz AG, Bazylea, Szwajcaria, (Franz Troxler, Albert Hofmann).

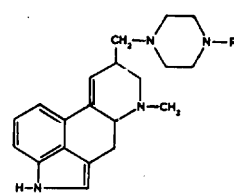
Sposób wytwarzania nowych związków heterocyklicznych o wzorze ogólnym 1, w którym x y oznacza grupę o wzorze ogólnym 6 lub grupę o wzorze ogólnym 7, a R oznacza podstawioną resztę arylową lub aralkilową, zawierającą 7-9 atomów węgla i w danym przypadku podstawioną przez jeden lub kilka atomów chlorowca, niskocząsteczkowe grupy alkilowe, zawierające 1-4 atomów węgla, niskocząsteczkowe grupy alkoksylo-owe, zawierające 1-4 atomów węgla, grupy aminowe lub acyloaminowe, których reszty acylowe pochodzą od alifatycznych kwasów karbonowych zawierających 2-5 atomów węgla lub od aromatycznych kwasów karbonowych, znamienny tym, że związki o wzorze ogólnym 1 wytwarza się, poddając związki o wzorze ogólnym 4, w którym x y posiada powyżej podane znaczenie i R' oznacza resztę arylową lub aralkilową, posiadającą 7-9 atomów węgla i w danym przypadku podstawioną przez jeden lub kilka atomów chlorowca, niskocząsteczkowe grupy alkilowe, posiadające 1-4 atomów węgla, niskocząsteczkowe grupy alkoksylo-owe, posiadające 1-4 atomów węgla lub grupy aminowe, przy czym te grupy aminowe w danym przypadku mogą posiadać grupy ochronne, redukcji za pomocą środków redukujących selektywnie grupę karbonylową, zwłaszcza za pomocą wodorku litowo-glinowego w rozpuszczalniku lub mieszaninie rozpuszczalników, obojętnych w warunkach reakcji, odszczepia się od wytworzonych związków, posiadających grupy aminowe, pozostałe jeszcze grupy ochronne i tak wytworzone związki aminowe acyluje w danym przypadku za pomocą funkcjonalnych, aktywnych pochodnych alifatycznych kwasów karbonowych, posiadających 2-5 atomów węgla lub aromatycznych kwasów karbonowych, lub wytwarza związki o wzorze ogólnym 2, w którym R posiada powyżej podane znaczenie, poddając związki o wzorze ogólnym 3, w którym R posiada powyżej podane znaczenie, katalitycznemu uwodornieniu w rozpuszczalniku lub mieszaninie rozpuszczalników, obojętnych w warunkach reakcji, tak wytworzone związki, posiadające grupy aminowe acyluje w danym przypadku za pomocą funkcjonalnych, aktywnych pochodnych alifatycznych kwasów karbonowych, posiadających 2-5 atomów węgla lub aromatycznych kwasów karbonowych i tak wytworzone związki o wzorze ogólnym 1 przeprowadza w ich sole addycyjne z kwasami.

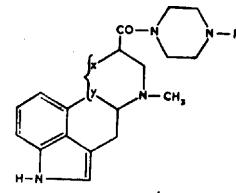
WZÓR 1

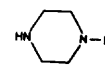
WZÓR 2

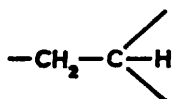
WZÓR 3

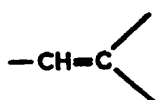
WZÓR 4

WZÓR 5

WZÓR 6

WZÓR 7

12p

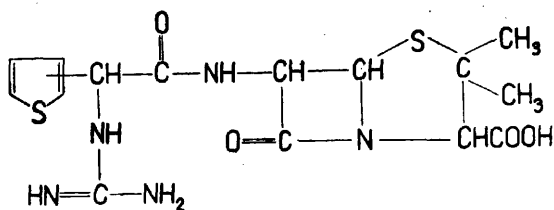
(P. 131843)

19. 02. 1969.

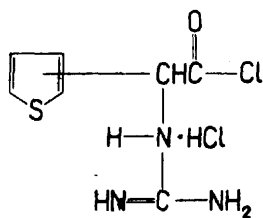
Pierwszeństwo: 20. 02. 1968 - Stany Zjednoczone Ameryki

Bristol-Myers Company, New York, Stany Zjednoczone Ameryki, (Leonard Bruce Crast, John Michael Essery).

Sposób wytwarzania α -guanidynotylenopicylin o ogólnym wzorze 1, znamienny tym, że kwas 6-amino-picylanowy lub jego sól poddaje się reakcji z środkiem acylującym o ogólnym wzorze 2, w silnie kwaśnym środowisku wodnym w temperaturze od -50°C do 20°C .

Wzór 1

Wzór 2

12p

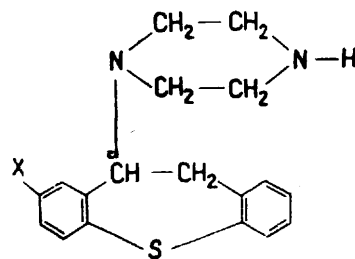
(P. 131849)

20. 02. 1969.

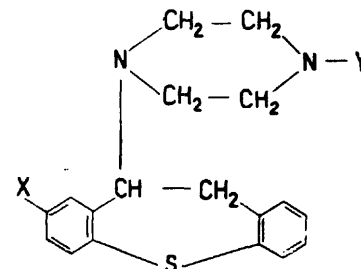
Pierwszeństwo: 21. 02. 1968, 27. 06. 1968, 4. 12. 1968 - Szwajcaria.

J. R. Geigy A. G., Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania nowych pochodnych tiepiny o wzorze ogólnym 1, w którym X oznacza grupę metoksyłową lub grupę metylołio, znamienny tym, że hydroлізуje się lub hydrogenolizuje związek o wzorze ogólnym 2, w którym X ma wyżej podane znaczenie a Y oznacza rodnik, który za pomocą hydroлізу lub rozszczepienia redukującego można zastąpić wodorem, i otrzymany produkt reakcji ewentualnie przeprowadza się z kwasem nieorganicznym lub organicznym w sól addycyjną.

Wzór 1

Wzór 2

12p

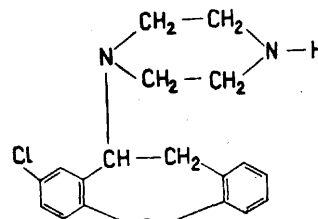
(P. 131848)

20. 02. 1969.

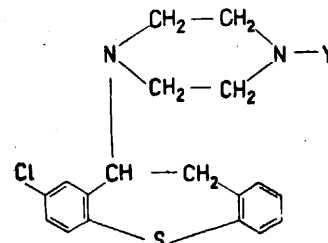
Pierwszeństwo: 21. 02. 1968 - Szwajcaria

J. R. Geigy A. G., Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania nowej pochodnej tiepiny a mianowicie 8-chloro-10-(1-piperazyiny 10)-10, 11-dwuwodurodubenzo [b, f] tiepiny o wzorze 1, znamienny tym, że hydroлізуje się związek o wzorze ogólnym 2, w którym Y oznacza rodnik, który za pomocą hydroлізу można zastąpić wodorem i otrzymany produkt reakcji ewentualnie przeprowadza się w sól addycyjną z kwasami nieorganicznymi lub organicznymi.

Wzór 1

Wzór 2

12p

(P. 131019)

24. 02. 1969.

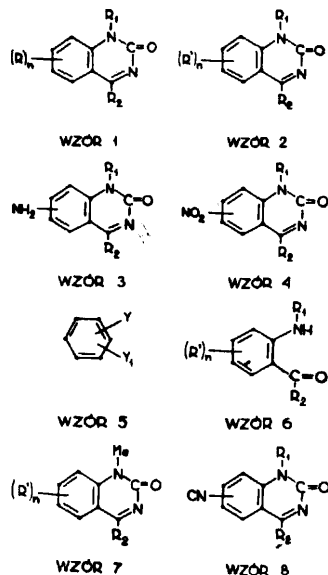
Pierwszeństwo: 26. 12. 1968, 1. 07. 1968 -

Stany Zjednoczone Ameryki.

Sandoz A. G., Bazylea, Szwajcaria, (Hans Ott).

Sposób wytwarzania nowych związków heterocyklicznych o wzorze ogólnym 1, w którym R oznacza atom fluoru, chloru lub bromu, grupę alkilową, zawierającą 1-5 atomów węgla, grupę alkoksyłową, zawierającą 1-4 atomów węgla, grupę alkilotiolową, zawierającą 1-4 atomów węgla, grupę nitrową, aminową cyjano-

wa, acetamidową lub trójfluorometylową i n oznacza 1 lub 2, przy czym jeżeli n oznacza 1, R posiada znaczenie **różne** od atomu fluoru, chloru lub bromu i jeżeli n oznacza 2, obydwa R są jednakowe lub różne i oznaczają grupę alkilową, zawierającą 1—5 atomów węgla; grupę alkoksylową, zawierającą 1—4 atomów węgla lub atom fluoru, chloru lub bromu. R₁ oznacza grupę alkilową, zawierającą 1—5 atomów węgla, z wyjątkiem trzeciorzędowej grupy alkilowej, w której trzeciorzędowy atom węgla jest związany z azotem, grupę alkilową lub propargilową, przy czym R₁ tylko wtedy oznacza grupę izopropylową, gdy n=1 i R oznacza grupę aminową, cyjanową lub acetamidową i R₂ oznacza grupę fenylową lub grupę o wzorze ogólnym 5, w którym Y oznacza atom fluoru, chloru lub bromu, grupę trójfluorometylową i Y, oznacza atom wodoru pę alkoksylową, zawierającą 1—4 atomów węgla, lub grupę trójfluorometylową i Y, oznacza atom wodoru fluoru, chloru lub bromu, grupę alkilową zawierającą 1—4 atomów węgla, lub grupę alkoksylową, zawierającą 1—4 atomów węgla, znamienny tym, że wytwarza się związki o wzorze ogólnym 2 w którym R' oznacza atom fluoru, chloru lub bromu, grupę alkilową, zawierającą 1—5 atomów węgla, grupę alkoksylową, zawierającą 1—4 atomów węgla, grupę alkiloliolową, zawierającą 1—4 atomów węgla, grupę nitrową cyjanową, acetamidową lub trójfluorometylową i n oznacza 1 lub 2, przy czym jeżeli n oznacza 1, R' posiada znaczenie **różne** od atomu fluoru, chloru lub bromu i jeżeli n oznacza 2, obydwa R' są jednakowe lub różne i oznaczają grupę alkilową, zawierającą 1—5 atomów węgla, grupę alkoksylową, zawierającą 1—4 atomów węgla lub atom fluoru, chloru lub bromu, R i R₂ posiadają powyżej podane znaczenie, poddając reakcji związki o wzorze ogólnym 6 w którym R', R₁, R₂ i n posiadają powyżej podane znaczenie, z karbaminianem etylowym, w obecności katalicznej ilości kwasu Lewisa, lub związki o wzorze ogólnym 7, w którym R', R₂ i n posiadają powyżej podane znaczenie i Me oznacza atom metalu alkalicznego, ze związkami o wzorze ogólnym R₁X, w którym R posiada powyżej podane znaczenie a X oznacza atom chloru, bromu lub jodu w rozpuszczalniku organicznym, obojętnym w warunkach reakcji, lub wytwarza związki o wzorze ogólnym 3, w którym R i R₂ lub posiadają powyżej podane znaczenie, oraz pochodne acetamidowe tych związków, poddając redukcji związki o wzorze ogólnym 4, w którym R₁ i R₂ posiadają powyżej podane znaczenie w kwaśnym środowisku za pomocą metalu i tak wytworzone związki o wzorze ogólnym 3 ewentualnie następnie przeprowadza za pomocą bezwodnika kwasu octowego w ich pochodne acetamidowe lub wytwarza związki o wzorze ogólnym 8, w którym R₁ i R₂ posiadają powyżej podane znaczenie przeprowadzając grupę aminową, związków o wzorze ogólnym 3, w którym R₁ i R₂ posiadają powyżej podane znaczenie za pomocą reakcji Sandmeyera w grupę cyjanową.

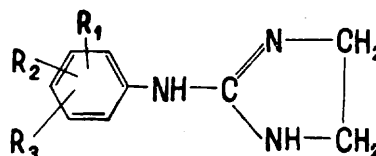
12p

(P. 131922)

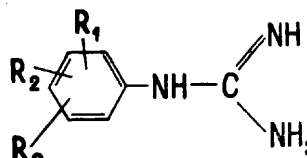
24. 02. 1969.

Pierwszeństwo: 11. 03. 1968 - NRD
VEB Arzneimittelwerk Dresden, Radebeul, NRD,
(Dieter Lehmann, Werner Pöbel, Gottfried Faust, Werner Fiedler).

Sposób wytwarzania pochodnych **2-(chlorowcofenyloamino)-2-imidazoliny** o ogólnym wzorze 1, w którym co najmniej jedna z reszt R₁, R₂ i R₃ oznacza atom chlorowca, a inne reszty oznaczają atom wodoru i/albo chlorowca, jak również soli tych pochodnych, zamienny tym, że odpowiednio podstawione pochodne fenyloguanidyny o ogólnym wzorze 2, w którym R₁, R₂ i R₃ mają wyżej podane znaczenie, lub sole tych pochodnych z nieorganicznymi lub organicznymi kwasami ogrzewa się z etylenodwuaminą albo jej jednosolami kwasów nieorganicznych albo organicznych, w temperaturze 100—200°C, a korzystnie 130—150°C, ewentualnie w obecności rozpuszczalnika.

Wzór 1

Wzór 2

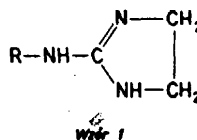
12p

(P. 131923)

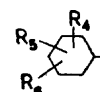
24. 02. 1969.

Pierwszeństwo: 20. 06. 1968 - NRD
VEB Arzneimittelwerk Dresden, Radebeul, NRD.

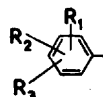
Sposób wytwarzania pochodnych **imidazoliny-2** o ogólnym wzorze 1 i ich soli, w którym R oznacza grupę o ogólnym wzorze 2, gdzie reszty R₁, R₂ i R₃ oznaczają atom wodoru lub chlorowca lub grupę alkilową lub alkoksylową, przy czym reszty R₄, R₅ i R₆ są jednakowe lub różne i mogą znajdować się w pozycjach 2—6 pierścienia fenylowego, bądź też R oznacza grupę o wzorze 3, w którym reszty R₄, R₅ i R₆ oznaczają atomy wodoru lub chlorowca albo grupę alkilową lub alkoksylową, przy czym reszty R₄, R₅ i R₆ są jednakowe lub różne i mogą znajdować się w pozycjach 2—6 pierścienia cykloheksyloвого, znamienny tym, że dwuchlorowco pochodną izonitrylu o ogólnym wzorze 4, w którym R ma wyżej podane znaczenie a Hal oznacza atom chlorowca poddaje się reakcji z etylenodwuaminą.

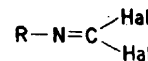
Wzór 1

Wzór 3

Wzór 2

Wzór 4

12p

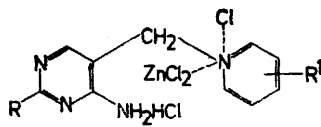
(P. 134680)

8. 07. 1969.

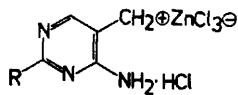
Pierwszeństwo. 10. 07. 1968 - Węgry

Chinoin Gyógyszer-és Vegyészet Termékek Gyára RT, Budapeszt, Węgry, (Lajos Guzczoghy, Mária Puklics, György Csermely).

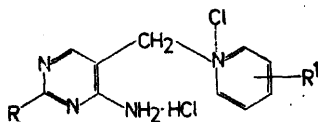
Sposób wytwarzania nowych, czwartorzędowych pochodnych pirymidyny zawierających cynk, o ogólnym wzorze 1, w którym R oznacza rodnik alkilowy, a R¹ oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy oraz ewentualnego usuwania chlorku cynkowego ze związków o wzorze 1, zamiennie tym, że związek kompleksowy o ogólnym wzorze 2, w którym R ma wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z pirydyną albo z pirydyną podstawioną rodnikiem alkilowym lub z jej solą, albo też związek o ogólnym wzorze 3, w którym R i R¹ mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z chlorkiem cynkowym, z otrzymanego związku o wzorze 1 przygotowuje w razie potrzeby preparaty do bezpośredniego leczenia ludzi lub zwierząt albo ewentualnie usuwa z niego chlorek cynkowy.

Wzór 1

Wzór 2

Wzór 3

12p

(P. 150910)

5. 10. 1971.

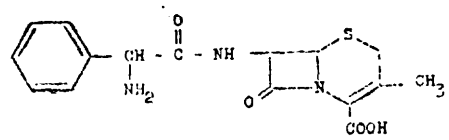
Pierwszeństwo: 5. 10. 1970 - Stany Zjednoczone

Ameryki

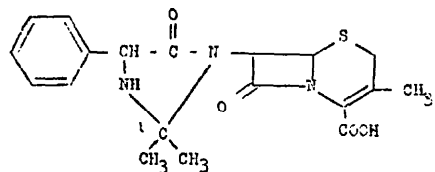
Bristol Myers Company, Nowy Jork, USA, (William Joseph Gottstein, Lee Cannon Cheney).

Sposób wytwarzania cefaleksyny i hetacefaleksyny o wzorze 1 lub 2 oraz ich nietoksycznych, dopuszczalnych w lecznictwie soli zamiennie tym, że związek o wzorze 3 poddaje się nitrozowaniu lub formylowaniu, prowadzącemu do zablokowania grupy iminowej w położeniu 3, uzyskany związek o wzorze 4, w którym Z oznacza grupę nitrozową lub formylową, lub jego sól utlenia się do sulfotlenku o wzorze 5 lub jego soli, blokując następnie, w razie potrzeby, grupę karboksylową znanymi sposobami, otrzymując związek o wzorze 6, w którym B oznacza grupę blokującą grupę karboksylową, a Z ma znaczenie podane powyżej, który z kolei ogrzewa się w obojętnym rozpuszczalniku organicznym w obecności katalizatora kwaśnego, a otrzymany związek o wzorze 7, w którym Z ma znaczenie podane powyżej, a X oznacza grupę o wzorze COOH lub COOB, lub jego sól, poddaje się w razie potrzeby, reakcji prowadzącej do oblokowania zablokowanej grupy iminowej, przy czym otrzymany związek o wzorze 2 lub jego nietoksyczne, dopuszczalne w lecznictwie sole poddaje się, w razie potrzeby, hydrolizie prowadzącej do otrzymania związku o wzorze 1.

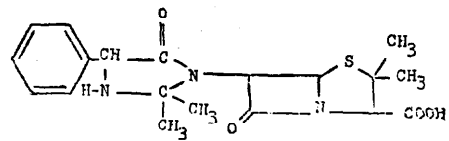
WZÓR 1

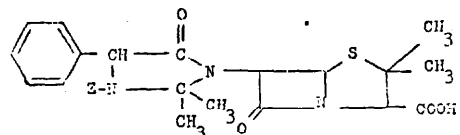
WZÓR 2

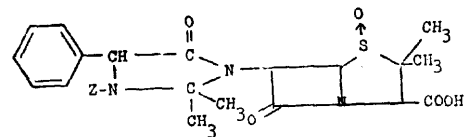
WZÓR 3

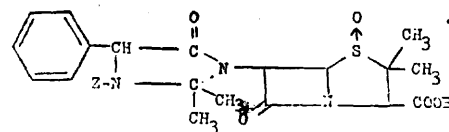
WZÓR 4

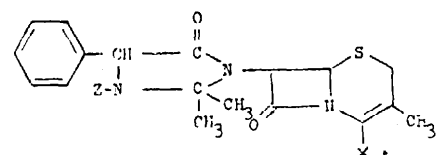
WZÓR 5

WZÓR 6

WZÓR 7

12p

(P. 121637)

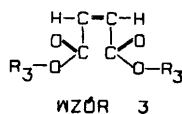
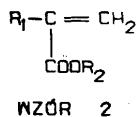
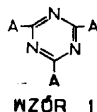
11. 07. 1967.

Pierwszeństwo: 26. 07. 1966, 21. 02. 1967 - Austria

Vianowa Kunstharz Aktiengesellschaft, Wiedeń, Austria.

Sposób wytwarzania monomerów dających się polimeryzować, znamienny tym, że związek o ogólnym wzorze 1, w którym A oznaczają grupę o wzorze $-\text{N}(\text{CH}_2\text{OR})_2$ lub wzorze $-\text{NH}-\text{CH}_2-\text{O}-\text{R}$, w których to wzorach R oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla, poddaje się reakcji ze związkiem o ogólnym wzorze 2, w którym R₁ oznacza atom wodoru lub rodnik metylowy, a R₂ oznacza atom wodoru lub grupę hydroksyalkilową o łańcuchu prostym lub rozgałęzionym zawierającą 1—5 atomów węgla, przy czym reakcję prowadzi się w obecności odpowiedniego katalizatora.

Odmiana sposobu według zastrz. 1, znamienna tym, że związek o ogólnym wzorze 1, w którym A ma znaczenie podane w zastrz. 1, poddaje się reakcji ze związkiem o ogólnym wzorze 3, w którym R₃ oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy zawierający 1—10 atomów węgla lub grupę hydroksyalkilową o łańcuchu prostym lub rozgałęzionym zawierającym 1—5 atomów węgla, przy czym reakcję prowadzi się w obecności odpowiedniego katalizatora.

12p

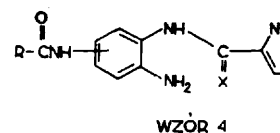
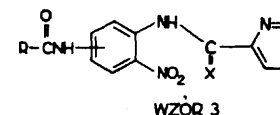
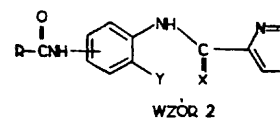
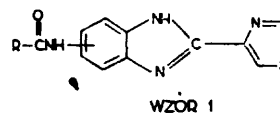
(P. 134506)

28. 06. 1969.

Pierwszeństwo: 28. 06. 1968 - Kanada.

Merck and Co., Inc., Rahway, Stany Zjednoczone Ameryki, (Robert L. Ellsworth, David F. Hinkley, Erwin F. Schoenewaldt).

Sposób wytwarzania pochodnych benzimidazolu o wzorze 1, w którym R oznacza niższą grupę alkoksylową, fenyłową lub p-fluorofenyłową, a grupa R. (CO). NH - występuje w cząsteczce w pozycji 5 lub 6, znamienny tym, że związek o wzorze 2, w którym R ma wyżej podane znaczenie, X oznacza atom tlenu, siarki lub grupę iminową, a Y oznacza grupę nitrową lub aminową, lub związek o wzorze 3 w którym R i X mają wyżej podane znaczenie, albo związek o wzorze 4, w którym R ma wyżej podane znaczenie poddaje się działaniu kwaśnego, zasadowego lub katalitycznego środka redukującego lub obojętnego lub kwaśnego środka amidującego, korzystnie w obecności rozpuszczalnika, przy czym kwaśne, zasadowe, lub katalityczne środki redukujące stosuje się w przypadku, gdy Y oznacza grupę nitrową zaś obojętne lub kwaśne środki amidujące w przypadku, gdy Y oznacza grupę aminową, po czym wyodrębnia się otrzymany produkt.

12p

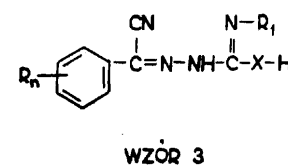
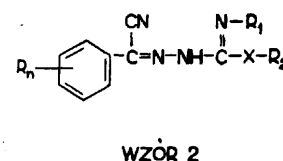
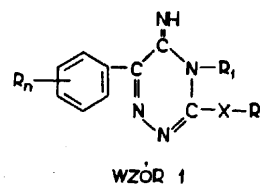
(P. 134503)

28. 06. 1969.

Pierwszeństwo: 29. 06. 1968 - NRF.

Farbenfabriken Bayer A. G., Leverkusen, NRF, (Werner Meiser, Ludwig Eue, Helmut Hack, Helmut Timmler).

Sposób wytwarzania pochodnych 5-imino-1, 2, 4-triazyn o wzorze 1, w którym R oznacza atom chlorowca, grupę trójfluorową, cyjanową, tiocyjanową, nitrową, małowcząsteczkowy rodnik alkilowy małowcząsteczkowy rodnik alkoksylowy lub małowcząsteczkowy rodnik alkilomerkaptanowy, n oznacza liczbę 0, 1, 2 lub 3, R₁ oznacza małowcząsteczkowy alifatyczny rodnik węglowodorowy, grupę aminową, małowcząsteczkową grupę alkiloaminową lub małowcząsteczkową grupę dwualkiloaminową, R₂ oznacza małowcząsteczkowy alifatyczny rodnik węglowodorowy, X oznacza atom tlenu, siarki lub grupę o wzorze $-\text{NR}_3-$, w którym R₃ oznacza atom wodoru lub małowcząsteczkowy alifatyczny rodnik węglowodorowy, znamienny tym, że pochodne hydrazonów o wzorze 2, w którym R, R₁, R₂, X i n mają wyżej podane znaczenie traktuje się w obecności rozpuszczalników pochodnymi metali alkalicznych lub pochodne hydrazonów o wzorze 3, w którym R, R₁, X i n mają wyżej podane znaczenie traktuje w obecności rozpuszczalników pochodnymi metali alkalicznych i następnie lub jednocześnie alkiluje otrzymaną pochodną 5-imino-1, 2, 4-triazynę wprowadzając rodnik R₂ zamiast atomu wodoru związanego z rodnikiem X.

12s (P. 134846) 15.07.1969.

Georges Henri Salomone, Paryż, Francja.

Sposób wytwarzania środka **emulgującego** węglowodoru z wodami słodkimi lub zasolonymi, znamienny tym, że sporządza się mieszaninę stężonego kwasu mineralnego, soli metalu alkalicznego lub metalu ziem alkalicznych i **hydrofilowej** substancji organicznej.

12q (P. 131872) 21.02.1968.

Pierwszeństwo: 21. 02. 1968 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Toms River Chemical Corporation, Toms River, Stany Zjednoczone Ameryki.

Sposób wytwarzania 2, 3, **3-trójmetyloindolenin** przez cyklizację na gorąco fenylohydrazonów metyloizopropylketonu, przy czym pierścień fenyłowy musi posiadać co najmniej jeden atom, wodoru w pozycji orto względem grupy hydrazynowej, znamienny tym, że hydrazon w obecności 1 do **10-krotnej** ilości molowej kwasu o wartości pK niższej od 1, 3 ogrzewa się w temperaturze od około 65 do **100°C**, przy czym stosunek między molową ilością kwasu a jego stężeniem kształtuje się jak to podano na załączonym wykresie.

12q (P. 131273) 20.01.1969.

Pierwszeństwo: 14. 02. 1968 - Wielka Brytania.

Imperial Chemical Industries Limited, Londyn, Wielka Brytania, (Thomas Leigh)

Sposób rozdzielania racemicznego tetramizolu, znamienny tym, że roztwór racemicznego tetramizolu w rozpuszczalniku organicznym zadaje się arylosulfonową pochodną kwasu **L-piroglutaminowego** lub dwuaroilową pochodną kwasu (+)-winowego, stosując dobór stężenia reagentów w rozpuszczalniku organicznym, powodujący krystalizację odpowiednich soli (+) - lub (-)-tetramizolu bezpośrednio z rozpuszczalnika organicznego.

12q (P. 134712) 9.07.1969.

Pierwszeństwo: 11. 07. 1968 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Halcon International, Inc., New York, Stany Zjednoczone Ameryki, (Chai Yang Choo).

Sposób **wyosabniania** aniliny o wysokim stopniu czystości z mieszaniny aniliny z fenolem, zawierającej co najmniej 1 mol aniliny na 1 mol fenolu, znamienny tym, że mieszaninę aniliny z fenolem poddaje się destylacji frakcyjnej w kolumnie destylacyjnej, w głowicy której utrzymuje się ciśnienie poniżej **600 mm Hg**.

12q (P. 133444) 9.05.1969.

Ciba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania peptydów zawierających cystynę oraz ich pochodnych z zawierających **cysteinę** fragmentów peptydowych o określonej sekwencji aminokwasów, w których to fragmentach grupy merkaptu zabezpieczone są grupami trytylowymi, znamienny tym, że fragment(y) peptydowy(e), **zawierający(e)** reszty cysteinowe, przeznaczone do związania traktuje się jodem.

12q (P. 133342) 3.05.1969.

Pierwszeństwo: 6. 05. 1968 - NRD.

VEB Leuna-Werke „Walter Ulbricht”, Leuna, NRD.

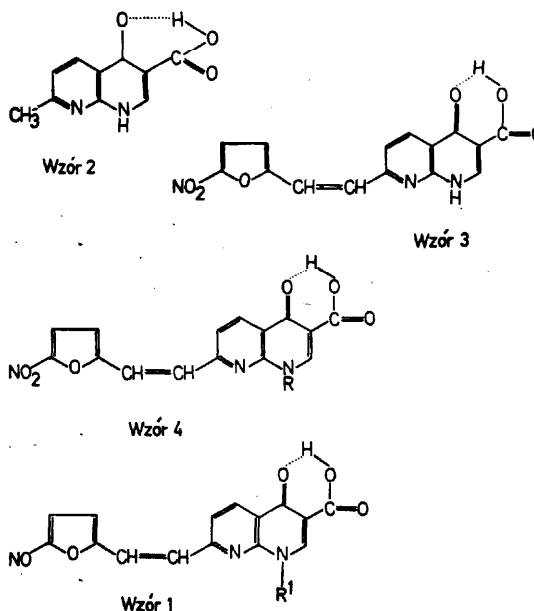
Sposób **ciągłego** wytwarzania **etyleaminy** i/lub **dwu-etyloaminy** i/lub **trójetyloaminy**, na drodze uwodornienia acetonitrylu na katalizatorze na nieruchomym nośniku, przy czym produkty i wodór znajduje się w obiegu, znamienny tym, że uwodornienie prowadzi się pod ciśnieniem **5-230 atm** a produkt oddziela się w temperaturze od **-33°C** do **+50°C**.

12q (P. 134778) 12.07.1969.

Pierwszeństwo: 15. 07. 1968 - Węgry.

Chinoin Gyógyszer-és Vegyészeti Termékek Gyára RT, Budapeszt, Węgry, (Gábor Kovács, Zoltán Mészáros, Peter Szentimikósi, János Dodnár, Vilmos Simondesz)

Sposób wytwarzania nowych pochodnych **nitrofuranu** o ogólnym wzorze 1, w którym R^1 oznacza atom wodoru lub niższy rodnik alkilowy oraz ich soli, znamienny tym, że związek o wzorze 2 poddaje się reakcji z 5-nitro-2-furfuolem lub ze związkiem wydzielającym 5-nitro-2-furfurol, otrzymany w ten sposób związek o wzorze 3 alkiluje w razie potrzeby do związku o wzorze 4, w którym R oznacza niższy rodnik alkilowy, a otrzymany związek o wzorze 1 przekształca w razie potrzeby w sól lub wydziela go z soli.

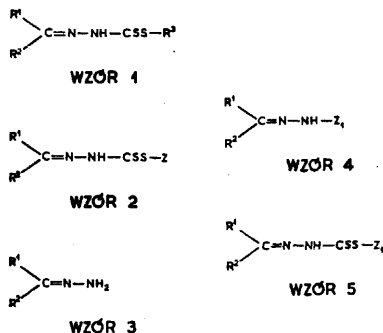
12q (P. 134961) 21.07.1969

Pierwszeństwo: 24. 07. 1968 - WRL.

Egyesult Gyogyszer es Tapszergyar, Budapeszt, WRL (Jeno Korosi)

Sposób wytwarzania nowych estrów kwasów **hydrazono-N-dwu-tiokarbokrylowych** o wzorze ogólnym 1, w którym R oznacza atom wodoru, liniową lub rozgałęzioną grupę alkilową, alkenylową, aryloalkilową lub aryloalkenylową, przy czym grupy tę są w szczególności podstawione grupami alkoksylowymi, karboksylowymi, karboksylanowymi, karboksylalkoksylowymi i/lub aminowymi, alkiloaminowymi, dwu-alkiloaminowymi i trój-alkiloaminowymi lub dopuszczalnymi pod względem farmaceutycznym kwaśnymi solami addycyjnymi: grupę **fenylową**, w szczególności przypadku podstawioną przez jeden lub więcej podstawników, przy czym podstawniki są jednakowe lub różne i są to atomy chlorowców, grupy alkilowe, alkoksylowe, acylowe, hydroksylowe, karboksylowe, karboksylanowe, karboksylalkoksylowe lub grupy kwasów sulfonowych: grupy heterocykliczne, na przykład grupę pirydylową, indolilową, tienylową lub furylową, w szczególnym przypadku podstawione przez jeden lub więcej podstawników, przy czym podstawniki te są jednakowe lub różne i są to atomy chlorowców, grupy alkilowe, alkoksylowe, acylowe, hydroksylowe, karboksylowe, karboksylanowe, karboksylalkoksylowe lub grupy kwasów sulfonowych, a R_2 oznacza atom wodoru, liniową lub rozgałęzioną grupę alkilową i aryloalkilową, w szczególnym przypadku podstawioną zgodnie z definicją grupy R_1 , a także grupę karboksylową lub karboksylanową, a poza tym R i R_2 mogą tworzyć razem z atomem węgla, z którym są połączone, jednopierścieniowy lub wielopierścieniowy układ

zawierający co najmniej jedną grupę karbonylową, w którym atom tlenu grupy karbonylowej może być podstawiony grupą N-NH-CSS-R_3 , pochodząca od związku $\text{H}_2\text{N-NH-CSS-R}_3$, w którym R_3 oznacza liniową lub rozgałęzioną grupę alkilową, alkenylołą lub aryloalkenylołą, w szczególnym przypadku podstawioną jednym lub więcej podstawnikami, a mianowicie atomami chlorowca albo liniowymi lub rozgałęzionymi grupami alkilowymi, znanymi tym, że związki z grupami karbonylowymi o wzorze ogólnym $\text{R}_1\text{-CO-R}_2$, w którym R_1 i R_2 mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z **estrem** kwasu dwutiokarbazonowego o wzorze ogólnym $\text{H}_2\text{N-NH-CSS-R}_3$, w którym R_3 ma wyżej podane znaczenie, związki z grupami karbonylowymi o wzorze ogólnym $\text{R}_1\text{-CO-R}_2$, w którym R_1 i R_2 mają wyżej podane znaczenie poddaje się reakcji z solą kwasu dwutiokarbazonowego o wzorze ogólnym $\text{H}_2\text{N-NH-CSS-Z}$, w którym Z oznacza atom metalu alkalicznego, atom metalu z III grupy układu okresowego, kation amonowy lub hydrazyniowy i podstawia się w znany sposób w uzyskanym związku o wzorze ogólnym 2 podstawnik Z przez grupę R_3 ; hydrazon o wzorze ogólnym 3 poddaje się reakcji z metalem alkalicznym, amidkiem sodowym lub wodorkiem sodowym i uzyskany związek o wzorze ogólnym 4, w którym Z oznacza atom sodu lub potasu, poddaje się reakcji z dwusiarczkiem węgla, a uzyskany w ten sposób związek o wzorze ogólnym 5 przeprowadza się w odpowiedni związek o wzorze ogólnym 1 przez zastąpienie podstawnika Z grupą R_3 ; związek o wzorze ogólnym 4, w którym Z_1 oznacza atom sodu lub potasu, poddaje się reakcji z **estrem** kwasu chlorodwutiokarbazonowego o wzorze ogólnym Cl-CSS-R_3 , w którym R_3 ma wyżej podane znaczenie; związki o wzorze ogólnym 4, w którym Z oznacza atom sodu lub potasu poddaje się reakcji z tiofogenem i uzyskana w wyniku tego pochodną o wzorze ogólnym 6 poddaje się reakcji z merkaptidem o wzorze ogólnym $\text{R}_3\text{-S-Z}$, w którym Z oznacza atom metylu alkalicznego, a R_3 ma wyżej podane znaczenie, atom metalu z III grupy układu okresowego pierwiastków, kation amonowy lub hydrazyniowy; hydrazon o wzorze ogólnym 3 poddaje się reakcji ze związkiem o wzorze ogólnym $\text{R}_4\text{-S-CSS-R}_4$, w którym R_4 oznacza grupę alkilową lub aryloalkilową, w temperaturze nie przekraczającej 150°C .

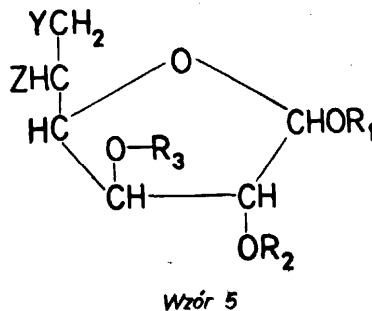
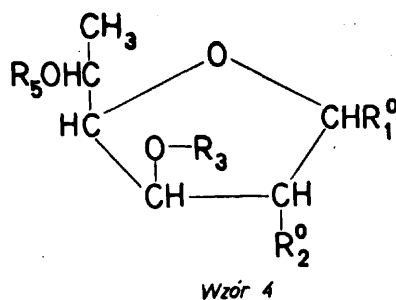
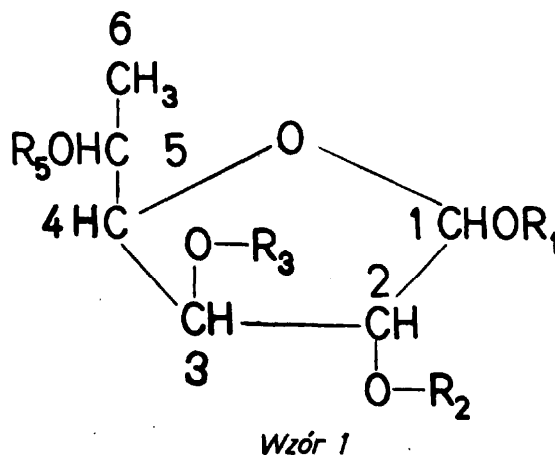

12q (P. 120997) 11. 09. 1968.

Pierwszeństwo: 11. 09. 1967, 2. 07. 1968 - Szwajcaria.
Ciba Société Anonyme, Bazy lea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania 6-dezoksy-D-ksyloheksafuranozyd w o wzorze 1, w którym R_1 oznacza resztę alifatyczną, cykloalifatyczną, cykloalifatyczno-alifatyczną lub aralifatyczną a R_2 oznacza atom wodoru lub grupę acylołą organicznego kwasu karboksylowego i w którym jedna z grup R_3 i R_5 oznacza atom wodoru lub resztę alifatyczną, cykloalifatyczną, cykloalifatyczno-alifatyczną lub aralifatyczną a druga grupa resztę alifatyczną, cykloalifatyczną, cykloalifatyczno-alifatyczną lub aralifatyczną jak też sole związków takich z grupami tworzącymi sole, znanymi tym, że 6-dezoksy-D-ksyloheksafuranozy o wzorze 4, w którym R^0 oznacza wolną grupę hydroksylołą a R_2^0 wolną grupę hydroksylołą lub resztę acyloksylołą, w której acyl stanowi resztę organicznego kwasu kar-

boksylowego lub reszty R_1^0 i R_2^0 razem oznaczają ugrupowanie o wzorze -O-X-O- , w którym X stanowi ewentualnie podstawioną grupę metylenową, poddaję się reakcji ze związkiem $\text{R}_1\text{-OH}$ w obecności kwasu, lub w 6-dezoksy-D-ksyloheksafuranozie o wzorze 4, w którym R^0 oznacza reaktywną, zestryfikowaną grupę hydroksylołą a R_2^0 oznacza resztę acyloksylołą, w której grupa acilowa oznacza grupę acylołą organicznego kwasu k(...)ksylowego wymienia się resztę R_1^0 na resztę R_1 lub w -bis-dezoksy-D-ksyloheksafuranozydzie o wzorze 5, w którym Y oznacza reaktywną grupę dajac  się odszczepi  a Z oznacza ugrupowanie $\text{R}_3\text{O-}$ lub w którym Y i Z razem oznaczają grupę oksydow  (epoksydową), grupę Y lub ugrupowanie epoksydowe utworzone przez Y i Z odszczepia się redukcyjnie względnie rozszczepia i jeśli to po adane w otrzymanym związku wysyca się nienasyconą resztę niższego węglowodoru alifatycznego i/albo jeśli to po adane w otrzymanym związku resztę acylołą w pozycji 2 przeprowadza się w wolną grupę hydroksylołą i/albo, jeśli to po adane, w otrzymanym związku wolną grupę hydroksylołą w pozycji 2 przeprowadza się w zestryfikowaną grupę hydroksylołą organicznym kwasem karboksylowym i/albo, jeśli to po adane, otrzymany związek z grupą tworzącą sole przeprowadza się w sól lub otrzymaną sól w wolny związek i/albo, jeśli to po adane otrzymaną mieszanin  anomerów rozdziela się na poszczególne anomery.

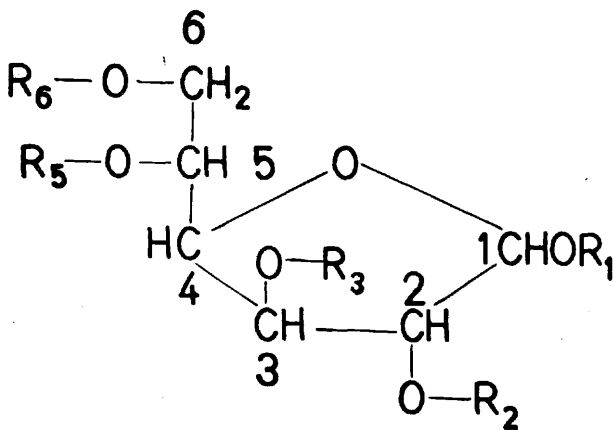

12q (P. 129002) 11. 09. 1968.

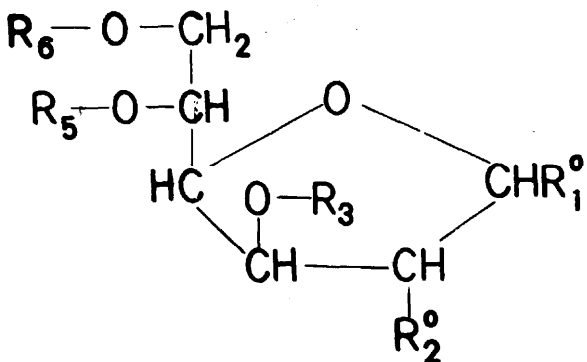
Pierwszeństwo: 11. 09. 1967, 25. 04. 1968 - Szwajcaria
Ciba Société Anonyme, Bazy lea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania nowych D-glikofuranozyd w o wzorze 1, w którym R_1 oznacza niższą resztę alifa-

tycznego węglowodoru posiadającą ewentualnie grupy hydroksylowe lub niższe alkoksylowe, resztę węglowodoru cykloalifatycznego posiadającą ewentualnie niższe grupy alkilowe lub resztę benzylową ewentualnie podstawioną w pierścieniu fenylovym, R_2 oznacza wodór lub resztę acylową organicznego kwasu karboksylowego, R_3 oznacza wodór lub niską alifatyczną resztę węglowodorową, a każda z reszt R_5 i R_6 oznacza resztę benzylową ewentualnie podstawioną w pierścieniu fenylovym, z tym, że gdy R_1 oznacza niską alifatyczną resztę węglowodorową, grupy R_5 i R_6 posiadają razem co najmniej 3 atomy węgla, jak również soli związków posiadających grupy tworzące sole, znamienne tym, że D-glikofuranozę o wzorze 3, w którym R_1^0 oznacza grupę hydroksylową, a R_2^0 grupę hydroksylową lub resztę acyloksylową, w której acyl oznacza resztę organicznego kwasu karboksylowego, albo reszty R_1 i R_2^0 oznaczają razem ugrupowanie o wzorze $-O-X-$, w którym X oznacza ewentualnie podstawioną grupę metylenową, poddaje reakcji ze związkiem o wzorze 4 w którym R_3^0 oznacza niską alifatyczną furazie o wzorze 3 w którym R oznacza reaktywną zestyfikowaną grupę hydroksylową, a R^0 oznacza resztę acyloksylową, w której acyl oznacza resztę acylową organicznego kwasu karboksylowego, resztę R_1 wymienia się grupę $-CHOH-CH_2-Y$, w którym Y oznacza atom chlorowca, lub mieszaninę związków o wzorze 4 w których X ma obydwa wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z aminą o ogólnym wzorze NHR^1R^2 , w którym R^1 i R^2 mają wyżej podane znaczenie lub w celu wytworzenia pochodnych alkanoloamin o wzorze 1, w którym R^1 oznacza atom wodoru a R^2 oznacza grupę nieulegającą hydrogenolizie związek o ogólnym wzorze 6, w którym R^1 , R^2 i R^3 mają wyżej podane znaczenie a R^4 oznacza rodnik ulegający hydrogenolizie, poddaje się uwodornieniu lub fenon o ogólnym wzorze 7, w którym R^1 , R^2 i R^3 mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji ze związkiem o ogólnym wzorze $X-CH_2NR^1R^2$, w którym R^1 , R^2 i X mają wyżej podane znaczenie, wytworzone w wyniku redukcji racemiczne pochodne alkanoloaminy o wzorze 1 ewentualnie rozdziela się znanym sposobem na izomery optycznie czynne lub addycyjną sól kwasową wytworzonej pochodnej alkanoloaminy o wzorze 1 ewentualnie poddaje się reakcji ze związkiem acylującym do wytworzenia pochodnej estrowej lub pochodną alkanoloaminy o wzorze 1, w którym R^1 oznacza atom wodoru lub addycyjną sól kwasową tego związku poddaje się reakcji z aldehydem o ogólnym wzorze R^6CHO , w którym R^6 oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy o nie więcej niż 4 atomach węgla lub z addycyjną solą kwasową tego związku, do wytworzenia produktu kondensacji z aldehydem lub wytworzoną pochodną alkanoloaminy o wzorze 1 lub jej ester produktu kondensacji z aldehydem, ewentualnie poddaje się reakcji w postaci wolnej zasady z kwasem, w znany sposób, do wytworzenia addycyjnej soli kwasowej użytego do reakcji związku.

Wzór 1

Wzór 3

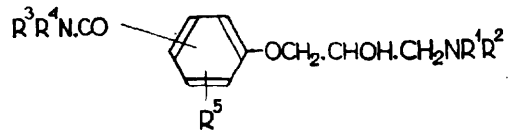
12q

(P. 134576)

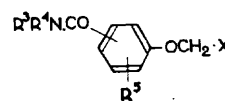
2. 07. 1969.

Pierwszeństwo: 18. 07. 1968 - Wielka Brytania
Imperial Chemical Industries, Londyn, Wielka Brytania, (Leslie Harold Smith)

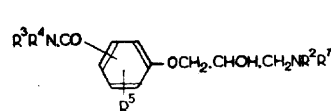
Sposób wytwarzania pochodnych alkanoloamin o wzorze 1, w którym R^1 oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy, R^2 oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy ewentualnie podstawiony jednym lub kilkoma podstawnikami, takimi jak grupa hydroksylowa, rodnik arylový lub aryloksylowy lub oznacza rodnik cykloalkilowy, R^3 oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy, R^4 oznacza rodnik alkilowy, hydroksyalkilowy, alkoxyalkilowy, cykloalkilowy, alkenylový, arylový, ewentualnie podstawiony lub aryloalkilowy ewentualnie podstawiony, R^5 oznacza atom wodoru lub atom chlorowca lub rodnik acyloaminowy, alkilowy, alkenylový, grupę nitrową, rodnik tioalkilowy, alkoxylový, alkenoloksylový lub acylový oraz estry, produkty kondensacji z aldehydami i addycyjne sole kwasowe tych związków, znamienne tym, że związek o ogólnym wzorze 4, w którym R^1 , R^2 i R^3 mają wyżej podane znaczenia, a X oznacza grupę o wzorze 5 lub grupę $-CHOH-CH_2-Y$, w którym Y oznacza atom chlorowca, lub mieszaninę związków o wzorze 4 w których X ma obydwa wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z aminą o ogólnym wzorze NHR^1R^2 , w którym R^1 i R^2 mają wyżej podane znaczenie lub w celu wytworzenia pochodnych alkanoloamin o wzorze 1, w którym R^1 oznacza atom wodoru a R^2 oznacza grupę nieulegającą hydrogenolizie związek o ogólnym wzorze 6, w którym R^1 , R^2 i R^3 mają wyżej podane znaczenie a R^4 oznacza rodnik ulegający hydrogenolizie, poddaje się uwodornieniu lub fenon o ogólnym wzorze 7, w którym R^1 , R^2 i R^3 mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji ze związkiem o ogólnym wzorze $X-CH_2NR^1R^2$, w którym R^1 , R^2 i X mają wyżej podane znaczenie, wytworzone w wyniku redukcji racemiczne pochodne alkanoloaminy o wzorze 1 ewentualnie rozdziela się znanym sposobem na izomery optycznie czynne lub addycyjną sól kwasową wytworzonej pochodnej alkanoloaminy o wzorze 1 ewentualnie poddaje się reakcji ze związkiem acylującym do wytworzenia pochodnej estrowej lub pochodną alkanoloaminy o wzorze 1, w którym R^1 oznacza atom wodoru lub addycyjną sól kwasową tego związku poddaje się reakcji z aldehydem o ogólnym wzorze R^6CHO , w którym R^6 oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy o nie więcej niż 4 atomach węgla lub z addycyjną solą kwasową tego związku, do wytworzenia produktu kondensacji z aldehydem lub wytworzoną pochodną alkanoloaminy o wzorze 1 lub jej ester produktu kondensacji z aldehydem, ewentualnie poddaje się reakcji w postaci wolnej zasady z kwasem, w znany sposób, do wytworzenia addycyjnej soli kwasowej użytego do reakcji związku.

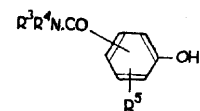
WZÓR 1

WZÓR 4

WZÓR 6

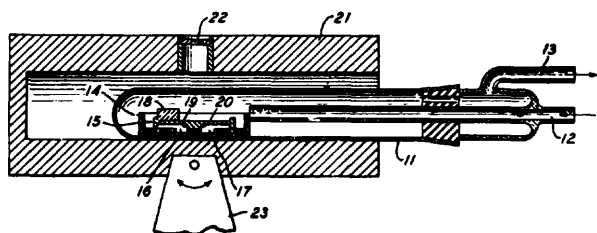
WZÓR 7

12q (P. 133356) 5. 05. 1969.

Pierwszeństwo: 9. 05. 1968 - Stany Zjednoczone Ameryki Północnej.

Western Electric Company, Tucorporated, New York, Stany Zjednoczone Ameryki Północnej.

Sposób przeprowadzania wzrostu epitaksjalnych warstw związków układu okresowego i pierwiastków grupy III(G) i V(G), zawierający etapy umieszczania płytki podłoża w odpowiedniej oprawce podłoża, wstawiania oprawki do urządzenia do krystalicznego wzrostu, umieszczenia przynajmniej jednego źródłowego roztworu w urządzeniu, ogrzewania źródłowego roztworu do temperatury w zakresie 1050°C, -1150°C, stykania płytki podłoża ze źródłowym roztworem oraz studzenia roztworu źródłowego w styczności z płytką z kontrolowaną szybkością w celu narośnięcia na płytce epitaksjalnej warstwy o pożądanej grubości, znamienny tym, że płytkę podłoża (31) styka się ze źródłowym roztworem (16, 17) przez przemieszczanie oprawki przyległej do źródłowego roztworu, a przed tym zetknięciem, z powierzchni źródłowego roztworu usuwa się substancje zanieczyszczające.

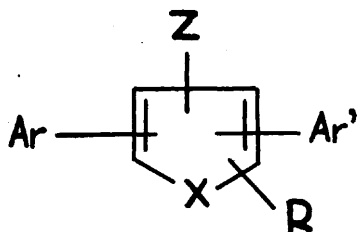

12q (P. 133391) 7. 05. 1969.

Pierwszeństwo: 7. 05. 1968 - Wielka Brytania.

John Wyeth & Brother Limited, Taplow, Wielka Brytania, (Kevan Brown, John Frederick Cavalla).

Sposób wytwarzania nowych aromatycznych związków heterocyklicznych o wzorze ogólnym 1, w którym X oznacza atom tlenu, siarki lub grupę o wzorze -NY-, Ar i Ar' oznaczają grupy aryłowe lub heteroaryłowe, które mogą być takie same lub różne, R oznacza alifatyczną grupę kwasową, zawierającą od dwóch do sześciu atomów węgla lub jej pochodną, Y oznacza atom wodoru lub grupę alkilową, cykloalkilową, aralkilową, aryłową, lub heteroaryłową, ewentualnie podstawioną, lub grupę acylową, a Z oznacza atom wodoru lub grupę alkilową, znamienny tym, że prekursor pierścienia furanowego, tiofenu lub pirolowego poddaje się cyklizacji z jednoczesnym wprowadzeniem heteroatomu.

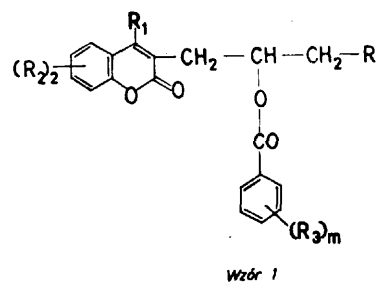
12q (P. 131248) 17. 01. 1969.

Pierwszeństwo: 19. 01. 1968.

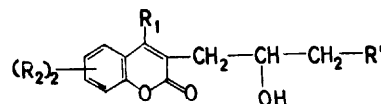
Cassella Farbwerke Mainkur A. G. Frankfurt n/Me-nem, NRF.

Sposób wytwarzania nowych pochodnych kumaryny zawierających zasadowe podstawniki o ogólnym wzorze 1, w którym R, oznacza przyłączoną poprzez atom azotu alifatyczną, cykloalifatyczną, aryloalifatyczną, lub aromatyczną grupę aminową, albo wolną od grup acyloksylowych 5-cio, lub 6-cio członową heterocykliczną, zawierającą azot grupę zasadową, zaś R oznacza niskocząsteczkowy rodnik alkilowy, albo aryłowy,

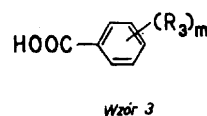
R₂ oznacza grupy alkoksylowe, które mogą znajdować się w pozycji 5, 7—, 6, 7— albo 7, 8—, R₃ oznacza grupę alkoksylową, m oznacza liczby 1, 2, albo 3, znamienny tym, że przeprowadza się reakcję pochodnej kumaryny o ogólnym wzorze 2, w którym R' oznacza związaną poprzez atom azotu alifatyczną, cykloalifatyczną, aryloalifatyczną, lub aromatyczną grupę aminową, albo wolną od grup hydroksylowych 5-cio, lub 6-cio członową, zawierającą azot grupę zasadową, z kwasem alkoksybenzoesowym o ogólnym wzorze 3, lub jego funkcjonalną pochodną, ewentualnie w obecności czynnika wiążącego kwas, acyluje i ewentualnie przyłączone do atomów tlenu, lub azotu grupy R' łatwo odszczepialne grupy ochronne odszczepia przez uwodornienie, albo zmydlenie, bądź też dokonuje się reakcji pochodnych kumaryny o ogólnym wzorze 4, w którym Hal oznacza atom chlorowca, z aminą albo zasadą o ogólnym wzorze RH, ewentualnie w obecności czynnika wiążącego kwas.

Wzór 1

Wzór 2

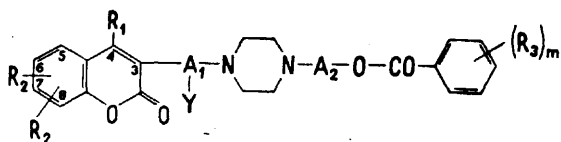
Wzór 3

12q (P. 129084) 16. 09. 1968.

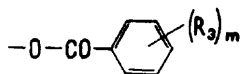
Pierwszeństwo: 21. 09. 1967, 26. 09. 1967 - NRF

Cassella Farbwerke Mainkur Aktiengesellschaft, Frankfurt n/Menem, NRF, (Rudi Beyerle, Adolf Stachel, Rolf-Eberhard Nitz, Klaus Resag, Eckhard Schnaven, Heinrich Ritter).

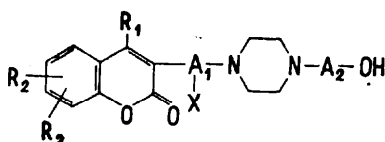
Sposób wytwarzania pochodnych kumaryny o ogólnym wzorze 1, w którym R₁ oznacza atom wodoru, niższy rodnik alkilowy lub aryłowy, R₂ oznacza grupę alkoksylową w położeniu 6, 7 lub 7, 8, R₃ oznacza grupę alkoksylową, m oznacza liczbę 1, 2 lub 3, A₁ oznacza prosty lub rozgałęziony rodnik alkilenowy o 2 lub 3 atomach węgla, A₂ oznacza prosty lub rozgałęziony rodnik alkilenowy o 2—4 atomach węgla, a Y oznacza atom wodoru, grupę hydroksylową lub grupę o wzorze 2, w którym R₃ i m mają wyżej podane znaczenie, znamienny tym, że pochodną kumaryny o ogólnym wzorze 3, w którym R₁, R₂, R₃, A i A₂ mają wyżej podane znaczenie, a X oznacza atom wodoru lub grupę hydroksylową, acyluje się kwasem alkoksybenzoesowym o ogólnym wzorze 4, w którym R₃ i m mają wyżej podane znaczenie, lub funkcjonalną pochodną tego kwasu, prowadząc reakcję acylowania znaną metodą w obecności środka mającego zdolność wiązania kwasów, albo też pochodną kumaryny o wzorze ogólnym 5, w którym R₁, R₂, A i X mają wyżej podane znaczenie, kondensuje się z estrem chlorowcoalkilowym kwasu alkoksybenzoesowego o ogólnym wzorze 6, w którym R₃, A₂ i m mają wyżej podane znaczenie a Hal oznacza atom chlorowca, prowadząc reakcję ewentualnie w obecności środka mającego zdolność wiązania kwasów.

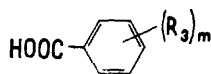
Wzór 1

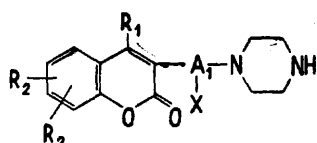
Wzór 2

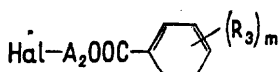
Wzór 3

Wzór 4

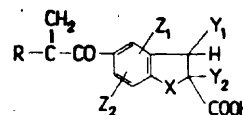
Wzór 5

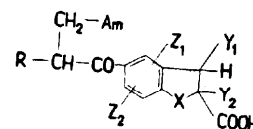
Wzór 6

rze ogólnym 4, albo z bezwodnikiem kwasu karboksylowego o wzorze ogólnym 5, w którym R ma takie same znaczenie, jak we wzorze ogólnym 1, a Q oznacza atom chlorowca, i produkt reakcji ewentualnie przeprowadza się w jego sól za pomocą zasady nieorganicznej albo organicznej.

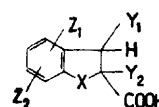
Odmiana sposobu według zastrz. 1, znamienna tym, że od związku o wzorze ogólnym 6, w którym R, X, Y₁, Y₂, Z i Z₂ mają znaczenie podane w zastrz. 1 przy wzorze ogólnym 1, a Q oznacza atom chlorowca, odrywa się chlorowec, a produkt reakcji ewentualnie przeprowadza się w jego sól za pomocą zasady nieorganicznej albo organicznej.

Wzór 1

Wzór 2

Wzór 3

12q

(P. 133897)

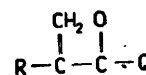
29. 05. 1969.

Pierwszeństwo. 30. 05. 1968 - Szwajcaria.

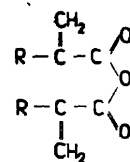
J. R. Geigy A. G. Bazy lea, Szwajcaria.

Sposób otrzymywania nowych heterocyklicznych kwasów karboksylowych o wzorze ogólnym 1, w którym R oznacza grupę alkilową zawierającą najwyżej 6 atomów węgla, X oznacza atom tlenu albo siarki, Y i Y₂ oznaczają atom wodoru albo grupę metylową, a Z i Z₂ oznaczają atom wodoru lub chlorowca o liczbie atomowej nie większej od 35 albo grupę alkilową lub alkoksylową zawierającą najwyżej dwa atomy węgla oraz ich soli z zasadami nieorganicznymi albo organicznymi, znamienny tym, że związek o wzorze ogólnym 2, w którym R, X, Y₁, Y₂, Z i Z₂ mają takie same znaczenie jak we wzorze ogólnym 1, a Am oznacza rodnik drugorzędowej zasady organicznej, rozkłada się z równoczesnym odszczepieniem aminy o wzorze ogólnym H—Am, w którym Am ma takie same znaczenie, jak we wzorze ogólnym 2, a produkt reakcji ewentualnie przeprowadza się w jego sól za pomocą zasady organicznej albo nieorganicznej.

Odmiana sposobu według zastrz. 1, znamienna tym, że związek o wzorze ogólnym 3, w którym X, Y₁, Y₂, Z, i Z₂ mają znaczenie podane w zastrz. 1 przy omawianiu wzoru ogólnego 1, poddaje się reakcji Friedla-Craftsa z halogenkiem kwasu karboksylowego o wzo-

Wzór 4

Wzór 5

12q

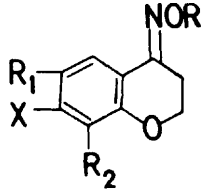
(P. 133998)

3. 06. 1969.

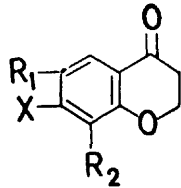
Pierwszeństwo: 5. 06. 1968, 23. 12. 1968 USA.

E. I. du Pont de Nemours and Company Wilmington, Delaware, USA (Robert David Irsay).

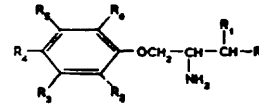
Sposób wytwarzania oksymów i O-metyloksymów pochodnych chromanonu-4 o ogólnym wzorze 1, w którym R oznacza atom wodoru lub grupę metylową, jeden z podstawników R lub R₂ oznacza atom wodoru, zaś drugi oznacza atom wodoru, bromu, fluoru lub chloru, a X oznacza atom bromu lub chloru, znamieny tym, że odpowiedni chromanon o wzorze 2, w którym R₁, R₂ i X mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z hydroksyloaminą lub metoksyaminą.

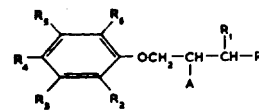
Wzór 1

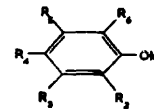
Wzór 2

WZÓR 4

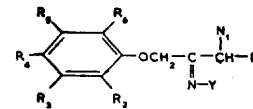
WZÓR 2

WZÓR 3

WZÓR 4

WZÓR 5

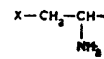
12q

(P. 133773)

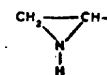
23. 05. 1969.

C. H. Boehringer Sohn Ingelheim n/Renem, NRF.

Sposób wytwarzania nowych racemicznych lub optycznie czynnych 1-fenoksy-2-aminoalkanów o wzorze ogólnym 1 w którym R oznacza wodór lub grupę alkilową o 1—3 atomach węgla, R₂ do R₆ są takie same lub różne i oznaczają wodór lub grupę alkilową o 1—5, korzystnie 1—2 atomach węgla, przy czym jednak co najmniej jedna reszta z pośród R₁ do R₆ ma inne znaczenie niż wodór i w przypadku gdy R oznacza grupę metylową, a R - wodór lub R₁ - grupę metylową, a R - wodór i równocześnie R₄ oznacza grupę metylową lub wodór, jedna z pozostałych reszt R₂, R₃, R₅ i R₆ mają inne znaczenie niż wodór, jak również w przypadku, gdy R, R₁, R₃, i R₅ oznaczają wodór, co najmniej jedna z pozostałych grup R₂, R₄ i R₆ ma inne znaczenie niż grupa metylowa, oraz ich fizjologicznie dopuszczalnych soli addycyjnych z kwasami, znamieny tym, że w związkach o wzorze ogólnym 2, w którym R i R₁—R₆ mają wyżej podane znaczenie i A oznacza drugo- lub trzeciorzędową grupę aminową posiadającą jedną lub dwie łatwo odszczepialne grupy ochronne, grupę A przeprowadza się w pierwszorzędową grupę aminową przez usunięcie grupy ochronnej lub grup ochronnych, albo związek o wzorze ogólnym 3, w którym R₂ do R₆ mają wyżej podane znaczenie, a M oznacza wodór lub kation, wprowadza się w reakcję ze związkiem o wzorze ogólnym 4, w którym R i R₁ mają wyżej podane znaczenie, a Z oznacza grupę o wzorze 6, w którym X oznacza resztę reaktywnego estru lub oznacza o wzorze 7 albo związki o wzorze ogólnym 5, w którym R i R₁ do R₆ mają wyżej podane znaczenie, a Y oznacza wodór, grupę wodorotlenową lub grupę aminową, poddaje się redukcji i otrzymany związek ewentualnie przeprowadza się w fizjologicznie dopuszczalne sole addycyjne z kwasami.

WZÓR 6

WZÓR 7

12q

(P. 122495)

7. 09. 1967.

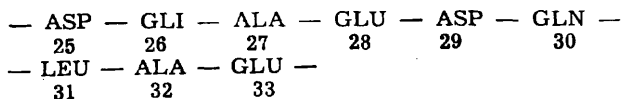
Pierwszeństwo: 10. 09. 1966, 28. 03. 1967 - Węgry.

Richter Gedeon Vegyészeti Gyár RT, Budapeszt, Węgry, (Gyózó Bruckner, Kálmán Medzihradzky, Sándor Bajusz, Lajos Kisfaludy, Miklós Lów, Zoltan Paulay, László Szporny, György Hajós, Zsuzsanna Láng).

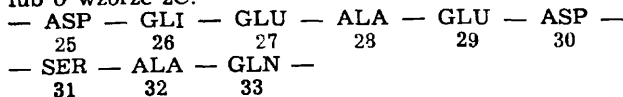
Sposób syntetycznego wytwarzania ludzkiej kortykotropiny o wzorze 2A:

H	SER	—	TYR	—	SER	—	MET	—	GLU	—	HIS	—
	1		2		3		4		5		6	
—	FEN	—	ARG	—	TRY	—	GLI	—	LIZ	—	PRO	—
	7		8		9		10		11		12	
—	WAL	—	GLI	—	LIZ	—	LIZ	—	ARG	—	ARG	—
	13		14		15		16		17		18	
—	PRO	—	WAL	—	LIZ	—	WAL	—	TYR	—	PRO	—
	19		20		21		22		23		24	
—	ASP	—	ALA	—	GLI	—	GLU	—	ASP	—	GLIN	—
	25		26		27		28		29		30	
—	SER	—	ALA	—	GLU	—	ALA	—	FEN	—	PRO	—
	31		32		33		34		35		36	
—	LEU	—	GLU	—	FEN	—	OH					
	37		38		39							

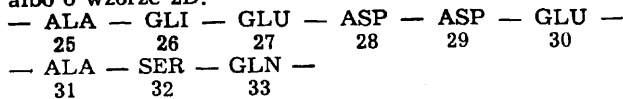
albo analogicznych kortykotropin świńskich, wołowych lub owczych, wykazujących we fragmencie nonapeptydowym (25—33) sekwencje aminokwasów o wzorze 2B:

lub o wzorze 2C:

albo o wzorze 2D:

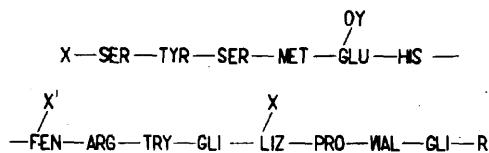

jak też ich fragmentów zawierających co najmniej pierwsze 15 aminokwasów z sekwencji o wymienionych powyżej wzorach 2A - 2D, mających ogólny wzór:

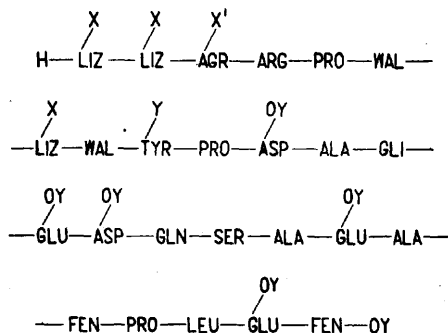
H - SER - TYR - SER - MET - GLU - HIS -
 - FEN - ARG - TRY - GLI - LIZ - PRO -
 - WAL - GLI - Q - T, w którym T oznacza grupę hydroksylową lub aminową, a Q oznacza jedną z odpowiednio chronionych sekwencji aminokwasów (15—39) z naturalnej kortykotropiny, a mianowicie:

- A) - LIZ(X) - LIZ(X) - ARG(X') - ARG - PRO -
 - WAL - LIZ(X) - WAL - TRY(Y) - PRO -
 - ASP(OY) - ALA - CLI - GLU(OY) -
 - ASP(OY) - GLN - SER - ALA - GLU(OY) -
 - ALA - FEN - PRO - LEU - GLU(OY) -
 - FEN -
 B) - LIZ(X) - LIZ(X) - ARG(X') - ARG - PRO -
 - WAL - LIZ(X) - WAL - TYR(Y) - PRO -
 - ASP(OY) - GLI - ALA - GLU(OY) -
 - ASP(OY) - GLN - LEU - ALA - GLU(OY) -
 - ALA - FEN - PRO - LEU - GLU(OY) -
 - FEN -
 C) - LIZ(X) - LIZ(X) - ARG(X') - ARG - PRO -
 - WAL - LIZ(X) - WAL - TYR(Y) - PRO -
 - ASP(OY) - GLI - GLU(OY) - ALA -
 - GLU(OY) - ASP(OY) - SER - ALA -
 - GLN - ALA - FEN - PRO - LEU -
 - GLU(OY) - FEN -
 D) - LIZ(X) - LIZ(X) - ARG(X') - ARG - PRO -
 - WAL - LIZ(X) - WAL - TYR(Y) - PRO -
 - ALA - GLI - GLU(OY) - ASP(OY) -
 - ASP(OY) - GLU(OY) - ALA - SER -
 - GLN - ALA - FEN - PRO - LEU -
 - GLU(OY) - FEN -

lub dowolny odcinek powyższych sekwencji A(—D) z początkową grupą - LIZ(X)-, składający się z 1 do 24 reszt aminokwasów, zmienny tym, że składający się z aminokwasów 1—14 sekwencji naturalnej kortykotropiny i chroniony w znany sposób tetradekapeptyd o wzorze 3, w którym X oraz Y oznaczają grupy ochronne dające się usuwać w jednakowy sposób, X' oznacza podstawnik odpowiedni do ochrony

Wzór 3

Wzór 4

grupy guanidynowej lub atom wodoru, a R oznacza grupę hydroksylową lub podstawnik aktywujący grupę kartoksyłową, łączy się za pomocą metod znanych w chemii peptydów z odpowiednio chronionym peptydem o ogólnym wzorze H—Q—T', w którym T' oznacza grupę aminową, alkoksyłową lub aryloksyłową, a Q ma wyżej podane znaczenie, wytwarzając żadaną kortykotropinę lub fragment kortykotropiny, po czym grupy ochronne otrzymanego peptydu usuwa się w sposób, który jako taki jest znany.

12q

(P. 129003)

11. 09. 1968.

Pierwszeństwo: 11. 09. 1967, 25. 09. 1967, 26. 09. 1967, 28. 11. 1967, 25. 04. 1968 - Szwajcaria.

Ciba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania związków glikofuranozowych

o wzorze 1, w którym każda z grup R₃, R₅ i R₆ oznacza ewentualnie podstawioną reszt  węglowodorową, z tym że R₃, R₅ i R₆ razem zawierają co najmniej 4 atomy węgla, jak również ich związków acylowych lub soli tych związków posiadających grup  solotw rcz , znamienny tym, że na związek o wzorze 3, w którym Y przedstawia ewentualnie podstawioną reszt  węglowodorową, a Z oznacza atom wodoru lub grup  acylową, albo Z i Y razem odpowiadają ewentualnie podstawionej grupie metylenowej X, działa się kwasem w środowisku wodnym, a otrzymany produkt jeżeli potrzeba oczyszcza się, a w każdym przypadku oczyszcza się gdy otrzymanym produktem jest D-glikofuranoza o wzorze 2, w którym jedna z grup R₃, R₅ i R₆ oznacza reszt  benzylov  podstawioną w pierścieniu fenylovym atomem chlorowca lub niższą grup  alkilową, a pozostałym odpowiada ewentualnie podstawioną w pierścieniu fenylovym reszta benzylov , albo w którym R₃ przedstawia reszt  niższego alifatycznego węglowodoru, a każda z reszt R₅ i R₆ oznacza ewentualnie podstawioną w pierścieniu fenylovym reszt  benzylov , albo acylową pochodną tego związku, albo sól tego związku posiadającego grup  solotw rcz , i/albo jeżeli potrzeba w otrzymanym związku nienasyconą reszt  przeprowadza się w reszt  nasyconą i/albo jeżeli potrzeba otrzymany związek przeprowadza się w pochodną acylową lub otrzymany związek acylowy przeprowadza się w wolny związek hydroksylowy, i/albo jeżeli potrzeba otrzymany związek z ugrupowaniem solotw rczym przeprowadza się w sól, lub otrzymaną sól w wolny związek i/albo jeżeli potrzeba otrzymaną mieszanin  anomerów rozdziela się na pojedyncze anomery.

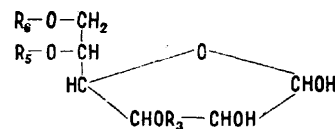

Fig. 1

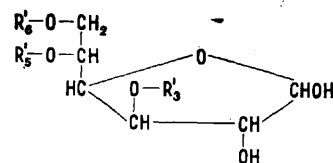

Fig. 2

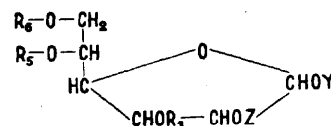
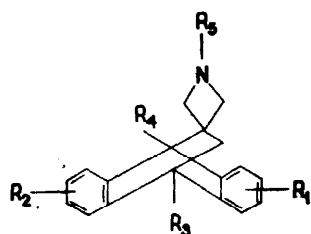
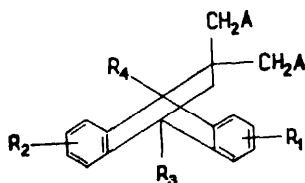

Fig. 3

Wzór 1

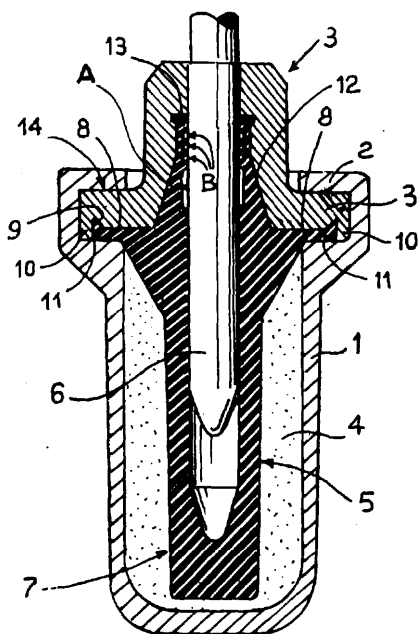
Wzór 2

141 (P. 141965) 10. 07. 1970.

Pierwszeństwo: 18. 05. 1970 — Włochy.

Pier Vincenzo Notte, Turyn, Włochy.

Termostat, przeznaczony szczególnie dla samochodów, znamienny tym, że w kubku metalowym mającym pokrywkę i wypełnionym woskiem, umieszczona jest jednoczęściowa powłoka gumowa otaczająca ruchomy pręt czujnikowy, osadzoną swym kołnierzem oporowo-uszczelniającym na wewnętrznej powierzchni pierścieniowo wywinętej górnej części kubka metalowego a spoczywająca swą dolną częścią na dnie kubka.

151 (P. 141256) 12. 06. 1970.

Zakłady Radiowe im. M. Kasprzaka, Warszawa, Polska, (Bogumił Żurawski, Józef Skulimowski, Jerzy Osajda, Władysław Niedbalski, Janusz Malmowski, Janusz Kowalski, Jerzy Mazur).

Sposób nakładania warstwy metalu lub farby na podłoże ze sztucznego tworzywa, polegający na nanoszeniu na podłoże ze sztucznego tworzywa cienkiej warstewki metalu lub farby napylnych na nośnik, którym jest folia poliestrowa, znamienny tym, że folię poliestrową napylną z jednej strony metalem

lub farbą umieszcza się od strony metalu lub farby na przedmiocie ze sztucznego tworzywa, umieszczonego na podkładce z elastycznego materiału najkorzystniej z gumy i wywiera nacisk stemplem podgrzanym do temperatury 120—180°C, gdzie pod wpływem temperatury i nacisku stempla metal lub farba oddziela się od nośnika i łączy trwale z przedmiotem, przy czym stempel jest wyposażony w nakładkę wykonaną z materiału **termoodpornego** i elastycznego nie adherentnego do nakładanej folii poliestrowej.

17a (P. 141826) 30. 07. 1970.

Wojewódzkie Zakłady Chłodnicze w Bydgoszczy, Chłodnia Składowa we Włocławku, Polska, (Edward Czubakowski, Jerzy Pękalski).

Sposób wymiany ciepła, zwłaszcza w procesach chłodzenia i zamrażania żywności znamienny tym, że procesowi wymiany ciepła towarzyszy działanie fal ultradźwiękowych.

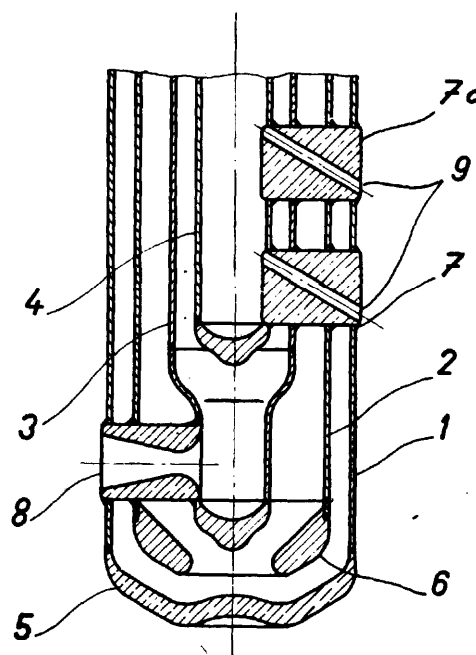
18a (P. 131780) 17. 02. 1969.

Pierwszeństwo: 21. 02. 1968 - Czechosłowacja.

Vitkovicke Želazarny Klementa Gottwalda, narodni podnik - Ostrava - Czechosłowacja, (Zdenek Jasinsky, Pavel Merka, Bretislav Divak, Anotnin Stivar).

Dysza wylotowa dla wytopowych pieców stalowych szczególnie dla **pieców tandemowych**, przeznaczona do wdmuchiwania gazów oraz do spalania gazów palnych i innych paliw, składająca się z rur doprowadzających i odprowadzających wodę dla chłodzenia, oraz rur doprowadzających poszczególne gazy, znamienna tym, że w różnych poziomach ustawionych w stosunku do osi podłużnej dyszy wylotowej, zamontowana jest dysza iniekcyjna (8) i conajmniej jedna dysza spalania (7, 7a).

Dysza wylotowa dla wytopowych pieców stalowych według zastr. 1, znamienna tym, że dysza iniekcyjna (8) oraz dysza spalania (7, 7a) ustawione są pod kątem do 180°.

18a (P. 141997) 13. 07. 1970.

Pierwszeństwo: 14. 07. 1969, 28. 07. 1969 - Wielka Brytania.

Metallurgical Development Company, Nassau, Wyspy Bahama, (Philip Malcolm James Gray).

Sposób przygotowania wsadu do wytopu w wielkim piecu cynkowo-olowowym znamienny tym, że prasuje

się stosunkowo drobnoziarnisty utleniony materiał cynkowo-olowiowy w podwyższonej temperaturze i ciśnieniu w celu uzyskania materiału bryłowego o większych wymiarach.

Wsad do wielkiego pieca wytworzony według zastrz. 1—12 i posiadający mikroporowatość przynajmniej 25%.

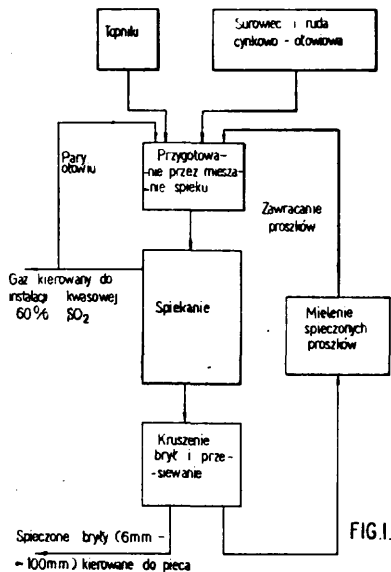

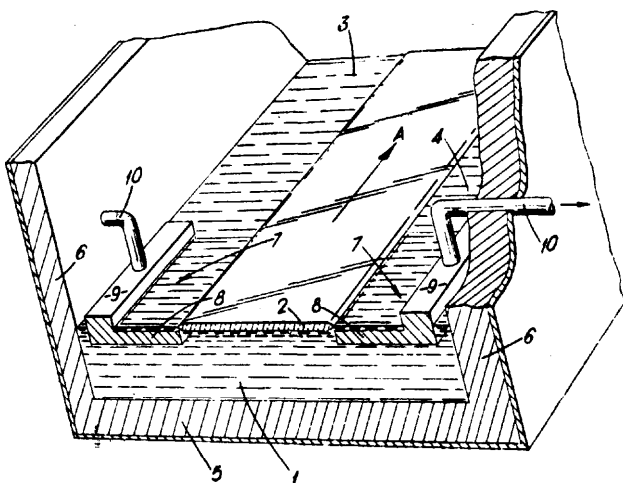
FIG.1.

18a (P. 131924) 24. 02. 1969.

Pierwszeństwo: 26. 02. 1968 - Wielka Brytania. Pilkington Brothers Limited, Liverpool, Wielka Brytania, (Norman Aidan Murphy).

Sposób usuwania gazów z ciekłej kąpieli metalowej znamienny tym, że stosuje się przynajmniej częściowo zanurzony w kąpieli wymienny element z ogniotrwałego porowatego materiału, do którego do elementu dołącza się bezpośrednio przewód ssący celem usunięcia gazów z kąpieli poprzez wymieniony element.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1, w postaci kadzi z ciekłym metalem, z którym styka się szkło, znamienny tym, że zawiera element (7) wykonany z ogniotrwałego porowatego materiału częściowo zanurzony w kąpieli, oraz przewód ssący (10) połączony z elementem (7) i z pompą ssącą do usuwania gazów z kąpieli poprzez ten element.

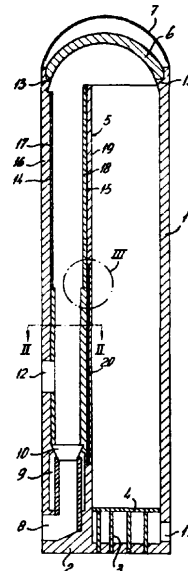

18a (P. 135021) 9. 08. 1968.

Pierwszeństwo: 9. 08. 1968 - Holandia. Koninklijke Nederlandsche Hoogovens En Staalfabrieken N. V., IJmuiden - Holandia, (Jacobus van Laar).

Ogrzewacz regeneracyjny, w szczególności podgrzewacz powietrza wielkiego pieca typu pionowego z jednolitą obudową z cegłą wewnętrzną i wewnę-

trznym szystem płomieniowym oraz przestrzenią wypełnioną stosem cegieł ogniotrwałych akumulujących ciepło, wyposażony w termiczno-izolacyjną wykładzinę w ścianie dzielącej szystem płomieniowy od cegieł akumulujących i ze szczelinami dylatacyjnymi wymurówki umożliwiającymi swobodne przemieszczanie się pionowych lic cegieł wymurówki w stosunku do cegieł po stronie przeciwnej szczelin dylatacyjnych, znamienny tym, że sięgające co najmniej ponad połowę wysokości szystemu płomieniowego warstwy (17, 18) wymurówki obudowy (1) i ścianki dzielącej (5) najbliższe szystemu płomieniowego, które w tej strefie mają więcej niż jedną warstwę cegieł, w warunkach zimnych podgrzewacza, oddzielone są od reszty wymurówki obudowy i ścianki dzielącej przez pionowe szczeliny dylatacyjne (14, 15) a warstwa izolatora termicznego (22, 23) znajduje się po stronie szczelin dylatacyjnych oddalonej od szystemu płomieniowego.

18a (P. 127192) 25. 05. 1968.

Pierwszeństwo: 29. 05. 1967 NRF Gunther Heitmann, Essen, NRF (Gunther Heitmann, Wilhelm Thumm).

Sposób wytwarzania szczególnie ścisłych grudek żelaza gąbczastego za pomocą bezpośredniej redukcji rud żelaza poniżej punktu topliwości w dwóch stopniach redukcji, przy czym w pierwszym stopniu redukcji następuje redukcja wstępna i po ewentualnym wzbogaceniu następuje w drugim stopniu redukcji dalsza redukcja, znamienny tym, że redukuje się wstępnie drobnoziarniste rudy żelazne w pierwszym stopniu redukcji do Fe_3O_4-FeO lub $FeO-Fe$, grudkuje się wstępnie zredukowane drobnoziarniste rudy żelazne, ewentualnie po wzbogaceniu, z dodatkiem koksujących nośników węgla, utwardza się i dalej redukuje grudki w drugim stopniu redukcji.

18a (P. 131537) 4. 02. 1969.

Pierwszeństwo: 8. 02. 1968. - NRF Metallgesellschaft Aktiengesellschaft, Frankfurt nad Menem, NRF, (Günter Heitmann).

Sposób redukcji bezpośredniej materiałów zawierających tlenek żelaza w piecu obrotowym współprądowym za pomocą stałych środków redukujących zawierających węgiel przy współprądowym prowadzeniu wsadu piecowego i atmosfery pieca oraz przy chłodzeniu w i wzbogaceniu produktu wyjściowego pieca obrotowego, znamienny tym, że produkt w postaci żelaza gąbczastego, oddzielony po chłodzeniu i wzbogaceniu, podgrzewa się dla dalszej jego obróbki i wykorzystuje się entalpię przynajmniej części strumienia gazów odlotowych, przy zachowaniu warunków nie powodujących utleniania.

48a

(P. 131536)

4. 02. 1969.

Pierwszeństwo: 9. 02. 1968 - NRF

Metallgesellschaft Aktiengesellschaft, Frankfurt nad Menem, NRF.

Sposób wytwarzania ubogiego w siarkę żelaza gąbczastego przez redukcję bezpośrednią materiałów zawierających tlenek żelaza w piecu obrotowym przy pomocy wniesionych od strony otworu wylotowego pieca obrotowego stałych, zawierających węgiel środków redukujących oraz przy dodaniu wiążących siarkę stałych substancji bezpośrednio do strefy redukcji pieca obrotowego znamienny tym, że przynajmniej część, przeważnie ponad 50% wymaganej wiążącej siarkę stałej substancji jest ładowana bezpośrednio do strefy redukcji pieca obrotowego, przy czym cała ilość użytej substancji wiążącej siarkę wynosi maksymalnie 4%, przeważnie 2%, ciężaru wsadu rudy.

18a

(P. 131358)

22. 01. 1969.

Pierwszeństwo: 23. 01. 1968 - NRF

Metallgesellschaft Aktiengesellschaft Frankfurt/Menem, NRF The Steel Company Canada Limited Hamilton, Ontario, Kanada, (Günter Heitmann).

Sposób obróbki wstępnej materiałów tlenkowych zawierających żelazo, przez redukcję w obrotowych piecach rurowych, przy czym mieszanina materiałów wychodząca z obrotowego pieca zostaje ochłodzona i rozłożona na poszczególne składniki przez przesiewanie i oddzielanie magnetyczne, znamienny tym, że poddaje się frakcję ziaren 1 - 10 mm, najlepiej 1 - 8 mm, wielostopniowemu przesiewaniu dwustopniowemu i oddzieleniu magnetycznemu, przy czym przy pierwszym stopniu działania pola magnetycznego o niższym natężeniu wynoszącym 1000 estedów oddziela się żelrudę, a na drugim stopniu oddziela się za pomocą pola o wyższym natężeniu wynoszącym 1000 estedów frakcję koksową bogatą w popiół, a frakcję koksową ubogą w popiół kieruje się ponownie do obrotowego pieca rurowego.

19a

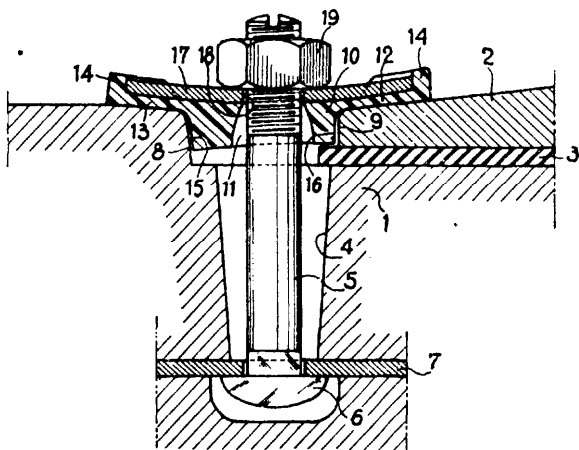
(P. 132290)

12. 03. 1969.

Pierwszeństwo: 13. 03. 1968 - Francja.

Société d'Etudes Ferrorriaires, Paryż, Francja, (Roger Paul Sonneville).

Urządzenie do mocowania elastycznego i izolującego przeznaczone zwłaszcza do mocowania szyny na podkładzie kolejowym, szyny przewodzącej prąd elektryczny, znamienny tym, że posiada łapkę wykonaną z tworzywa sztucznego izolującego zawierającą kadłub (10) z otworem (11) i dwoma skrzydłami (12, 13) w jego części górnej, na którym jest umieszczona płytką (17) metalowa, posiadająca otwór współśrodkowy z kadłubem (10), przez który przechodzi śruba (5) mocująca zestaw do podkładu przy czym powierzchnie oparcia tworzy podkład i stopka szyny.

19a

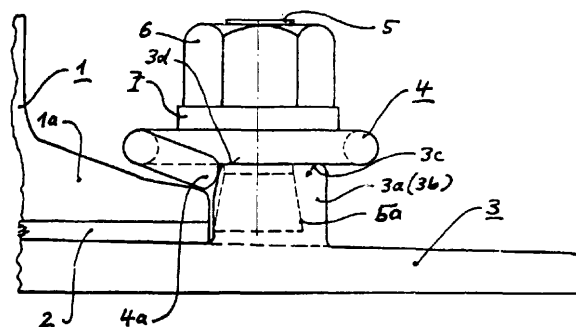
(P. 135293)

8. 08. 1969.

Pierwszeństwo: 10. 08. 1968 - NRF.

Prof. Dr Wolfgang Bäseler, 8031 Stockdorf - NRF.

Sprężynujące zamocowanie stopy szyny za pomocą sprężyny, znanych podkładek i elementów mocujących znamienny tym, że sprężyna (4) o okrągłym lub prostokątnym przekroju pręta i dwu przeciwległych rozchodzących się końcach skrzydeł (4a) i zagięciu (4b), w stanie zmontowanym dociśnięta jest do jednego rowka, ewentualnie do szeregu rowków (3a) wystających ponad stopę szyny (1a), przy czym docisk sprężyny odbywa się na jej poziomej powierzchni nakładania przez znane elementy mocujące, na przykład śruby z dwustronnym gwintem z nakrętką, lub przez wkręty do szyn, przy czym część sprężyny, leżąca poziomo na powierzchni rowka, zagięta jest pojedynczo lub podwójnie i obejmuje element mocujący w postaci śruby z dwustronnym gwintem albo wkręta do szyn, a końce skrzydeł sprężyny (4a) leżą na powierzchniach stopy szyny i na powierzchniach bocznych rowka (3a) podkładki (3).

19a

(P. 135590)

29. 08. 1969.

Pierwszeństwo: 5. 09. 1968 - Austria.

Franz Plasser Bahnbaumaschinen, Wiedeń, Austria, (Franz Plasser, Josef Theurer).

Przewoźne urządzenie do zdejmowania i poprzecznego układania podkładów szynowych, w szczególności stosowane w zestawie do odnawiania torowiska, na przykład w zestawie do wymiany podkładów szynowych, zawierające przenośnik, umieszczony między uniesionymi szynami równoległe do torowiska, służący do przenoszenia podkładów szynowych między wagonem na przykład wagonem do przewozu podkładów a miejscem zdejmowania lub układania tychże, znamienny tym, że do przenośnika (1), który podkłady przenosi równoległe do torowiska przyporządkowany jest od strony miejsca zdejmowania lub układania podkładów, mechanizm do ich obracania o kąt 90°, usytuowany przeważnie poniżej poziomu uniesionych szyn, przy czym przenośnik, na przykład przenośnik taśmowy oraz mechanizm do obracania podkładów są złączone w jedną jednostkę i spoczywają częściowo na podsypce a częściowo na szynach (2) torowiska.

19a

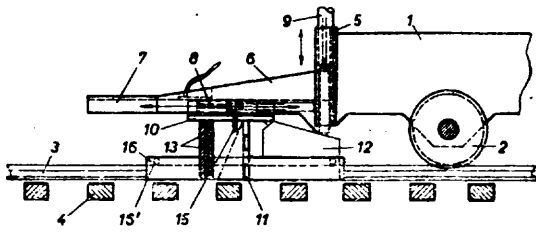
(P. 135073)

26. 07. 1969.

Pierwszeństwo: 26. 07. 1968 - Austria.

Franz Plasser Bahnbaumaschinen, Wiedeń, Austria.

Maszyna jezdna do obróbki tłuczniowej podsypki torów kolejowych, wyposażona w pługi tłuczniowe przestawialne na ramie podwozia i przyporządkowane każdemu z obu ciągów szynowych, znamienna tym, że co najmniej jeden z pługów tłuczniowych jest we wzdluznym kierunku toru przestawialny względem ramy podwozia, niezależnie jeden od drugiego.

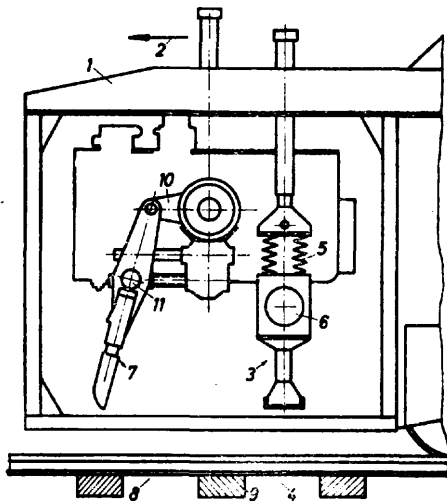
19a (P. 134127) 11. 06. 1969.

Pierwszeństwo: 11. 06. 1968, 25. 02. 1969 - Austria.

Franz Plasser, Bahnbaumaschinen, Wiedeń, Austria, (Josef Dultinger, Ludwig Scherkir).

Sposób zagęszczania podłoża z tłucznia do toru przez podbijanie podkładów i zagęszczanie przestrzeni międzypodkładowej, znamienny tym, że podbija się jednocześnie przynajmniej jeden podkład i zagęszcza się sąsiednią przestrzeń międzypodkładową.

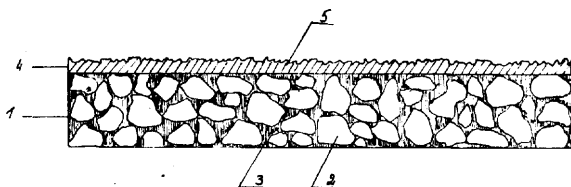
Urządzenie do zastosowania sposobu według zastr. od 1—4, znamienne tym, że stanowi je umieszczony na ramie (1) maszyny szereg pionowo działających urządzeń (3) do zagęszczania przestrzeni międzypodkładowej (4), ustawionych poprzecznie względem ruchu postępowego maszyny, a przynajmniej na jednym boku tych urządzeń (3) umieszczone są poziomo działające urządzenia (7) do podbijania podkładów, przy czym przynajmniej jedna z tych grup urządzeń jest połączona ze wzbudnicami niewyważenia lub mimośrodamami (10), znajdującymi się pod elastycznym naciskiem własnym i wprawiającymi te urządzenia (7) w drganie.

19c (P. 133854) 28. 05. 1969.

Instytut Przemysłu Gumowego, Warszawa, (Jerzy Czuraj, Jan Pieniążek, Zygmunt Spych, Teresa Baumgart).

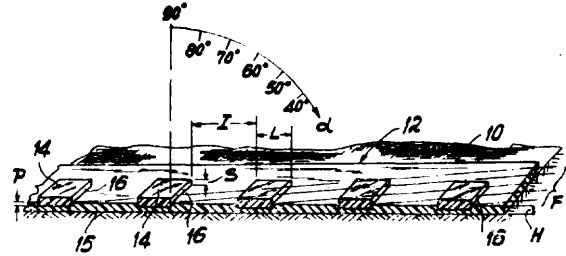
Elastyczna wykładzina na nawierzchnie obiektów sportowych znamienna tym, że stanowi ją płyta (1) o grubości 7—13 mm wykonana z odpadowej gumy zwulkanizowanej z kuczuku dienowego, rozdrobnionej najkorzystniej do wielkości ziarn poniżej 5 mm średnicy, spojonych za pomocą mieszanki gumowej również z kuczuku dienowego wypełniającej przestrzenie puste między ziarnami gumy odpadowej i zaopatrzona od górnej strony w powłokę moletowaną (4) o grubości 2—3 mm zabezpieczającą płytę gumową przed niszczeniem działaniem czynników atmosferycznych.

19c (P. 133013) 17. 04. 1969.

Ludwig Eigenmann, Milano, Włochy.

Sposób znakowania powierzchni jezdni przez nakładanie na jezdnię i utrwalanie na niej materiału znakującego, znamienny tym, że stosuje się materiał znakujący w postaci folii złożonej z warstwy podstawowej (15), trwale związanej z powierzchnią nawierzchni drogi, wystającej ponad tą powierzchnię i posiadającej powierzchnię zewnętrzną, oraz z segmentów odbliaskowych (14), w których składzie znajduje się materiał odbijający światło, trwale połączonych z warstwą podstawową (15), wystających ponad nią i zajmujących jedynie część powierzchni warstwy podstawowej (15).

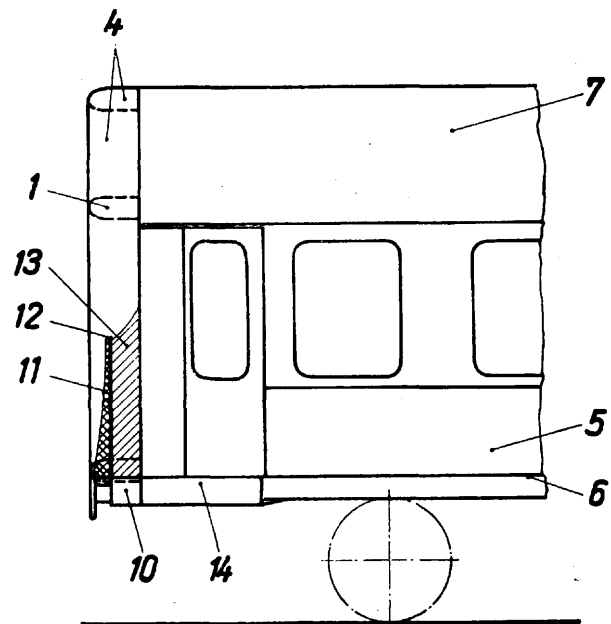

20c (P. 134960) 21. 07. 1969.

Pierwszeństwo: 22. 07. 1968 - NRD

Institut für Schienenfahrzeuge, Berlin NRD (Theopold Lorenz, Franz Moeschler, Siegfried Schulz)

Ośłona przejść między czołowymi ścianami sprzężonych pojazdów, zwłaszcza pojazdów szynowych, składająca się z dwóch przylegających części, obramowujących w przekroju wyjście w czołowych ścianach pojazdu i tworzących zewnętrzną osłonę w gabarycie ścian czołowych pojazdów przedłużając ich ściany, dach i podłogę, o ściankach odpowiednio wyprofilowanych, na przykład o przekroju zbliżonym do paraboli, znamienna tym, że wyprofilowane ścianki tworzące osłonę (1) przejścia i zewnętrzną osłonę (4) stanowią jednocześnie urządzenie stabilizujące, tłumiące zderzenia w strefie deformacji o dużej chłonności energii, będąc sztywne na boki w stosunku do powierzchni czołowych ścian (3), a jednocześnie bardzo podatne na nacisk w kierunku osi pojazdu, przy czym zaleca się wykonanie ścianek w całości z poliuretanu o strukturze komórkowej lub ze rdzeniem poliuretanowo-poliestrowym względnie poliuretanowo-poliestrowym powłoką wytrzymałą na ścieranie i pęknięcie powierzchniowe, na przykład z poliuretanu o strukturze liniowej.

20e

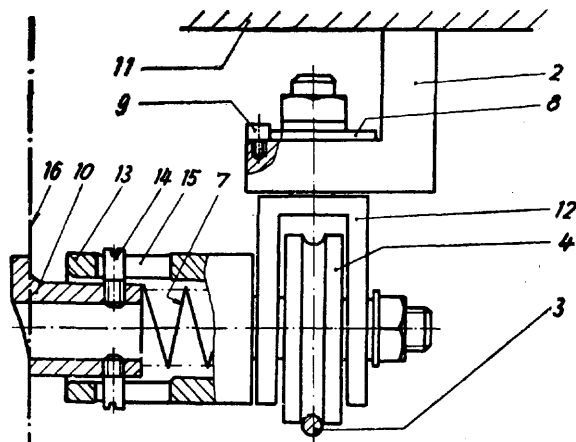
(P. 131646)

10. 02. 1969.

Pierwszeństwo: 10. 07. 1968 - NRD

Ministerium für Verkehrsweesen, Berlin, NRD.

Urządzenie uruchamiające organy odcinające dopływ powietrza w sprzęgu przewodowym automatycznego sprzęgu ciągnowo-zderzakowego dla pojazdów szynowych, za pomocą którego organy odcinające dopływ powietrza w pojeździe trakcyjnym i pojeździe z nim sprzężonym zostają zamknięte jednocześnie przed rozsprężeniem tych pojazdów, znamienny tym, że na zewnątrz, na przykład pod dolną powierzchnią (11, 11') głowicy sprzęgu znajduje się tuleja transmisyjna (10) wyposażona na swej czołowej powierzchni w zabieraki (17) i przenosząca ruch obrotowy wału uruchamiającego (5) organ odcinający wagonu trakcyjnego na wał uruchamiający (5) organ odcinający wagonu doczepnego przy czym tuleja transmisyjna (10) jest osadzona przesuwnie w kierunku osiowym za pośrednictwem kołków prowadzących (14), wewnątrz obrotowo ułożyskowanej obudowy (13) i opiera się o dno tej obudowy za pośrednictwem sprężyny (7), przy czym kołki prowadzące (14) wchodzi w wycięcia wzdłużne (15) wykonane w obudowie, zabezpieczając tuleję przed obrotem względem obudowy (13), której drugi koniec mający postać czopa, połączony jest sztywno z krążkiem linowym (4) a pomiędzy krążkiem linowym i dźwignią (18, 18') zamocowaną do wału uruchamiającego (5, 5') znajduje się linka Bowdena (3, 3').

21a²

(P. 141603)

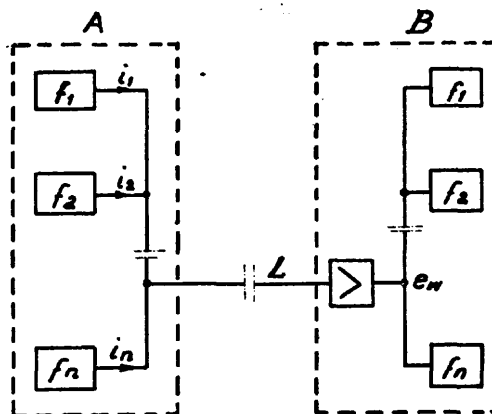
26. 06. 1970.

Zakład Doświadczalny Elektronicznej Aparatury Pomiarowej „Eureka” przy Zjednoczonych Zakładach Elektronicznej Aparatury Pomiarowej „Elpo”, Warszawa, Polska, (Jan Gdak, Stanisław Mażarski, Jan Strzałkowski, Zdzisław Szymański).

Sposób wielokanałowego jednokierunkowego przesłania sygnałów binarnych znamienny tym, że wysłane sygnały binarne o charakterystycznych częstotliwościach (f_1, f_2, \dots, f_n) i wartościach prądów (i_1, i_2, \dots, i_n), niezależnych od impedancji przesyłowej linii (L), na której pracują prądowe źródła urządzenia nadawczego (A), odbiera się przez urządzenie odbiorcze (B), wzmacnia się do optymalnej wartości i po przetworzeniu prądowych sygnałów binarnych na wypadkową siłę elektromotoryczną (e_w) poddaje się indykacji.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1 składające się z urządzenia nadawczego, mającego szereg źródeł sygnałów prądowych o charakterystycznych częstotliwościach i szereg kanałów indykacyjnych, z urządzenia odbiorczego z indykacją oraz przesyłowej linii łączącej urządzenie nadawcze i odbiorcze znamienny tym, że urządzenie odbiorcze (B) ma wejściowy wzmacniacz (W) z ujemnym równoległym sprzężeniem zwrotnym, sumujący prądy (i_1, i_2, \dots, i_n) źródeł sygnałów binarnych, mający impedancję wejściową znacznie mniejszą od łącznej impedancji przesyłowej linii (L) i dołączonych do niej źródeł sygnałów binarnych,

zaś do wyjścia wzmacniacza (W) podłączone są równolegle indykacyjne kanały (K_1, K_2, \dots, K_n).

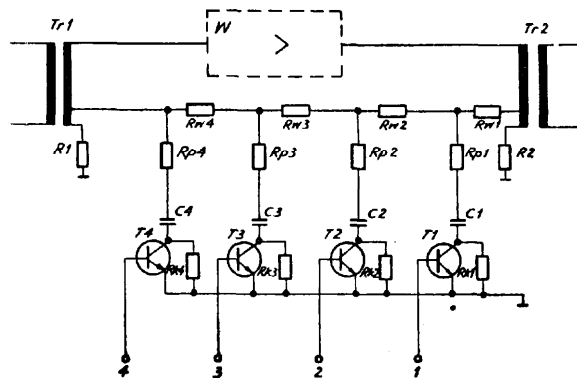
21a²

(P. 141745)

1. 07. 1970.

Wielkopolskie Zakłady Teletechniczne „Teletra”, Poznań, Polska, (Mateusz Czygrinow, Bogdan Czajka, Czesław Stelmaszek).

Układ wzmacniacza tranzystorowego regulowanego dyskretnie zawierającego pętlę ujemnego sprzężenia zwrotnego oraz sterowane z licznika rewersyjnego tranzystory kluczujące do których dołączone są poprzez kondensatory odpowiednio dobrane rezystory regulacyjne znamienny tym, że w pętli wielostopniowego ujemnego sprzężenia zwrotnego umieszczony jest wielozłonowy dzielnik oporowy składający się z n ogniw, gdzie n jest dowolną liczbą całkowitą, z których każde zawiera w gałęzi wzdłużnej rezystor wzdłużny (Rw_1, Rw_2, Rw_3, Rw_4 do Rwn) a w gałęzi poprzecznej rezystor poprzeczny (Rp_1, Rp_2, Rp_3, Rp_4 do Rpn) którego rezystory poprzeczne (Rp_1, Rp_2, Rp_3, Rp_4 do Rpn) dołączone są przez kondensatory (C_1, C_2, C_3, C_4 do Cn) do tranzystorów kluczujących (T_1, T_2, T_3, T_4 do Tn).

21a²

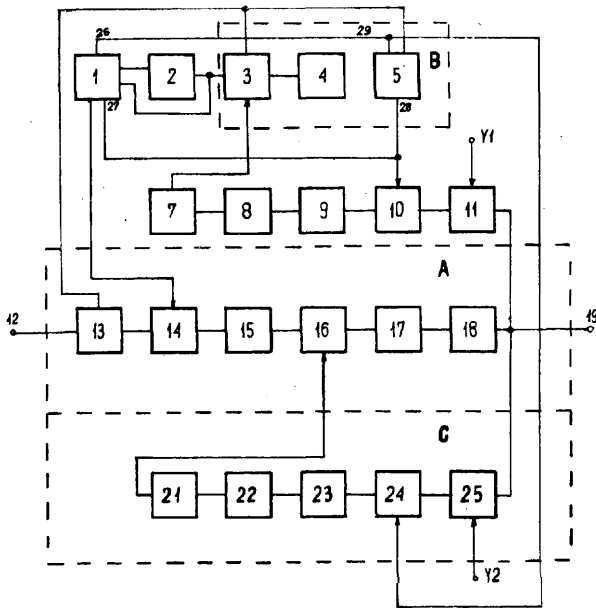
(P. 141487)

22. 06. 1970.

Przemysłowy Instytut Telekomunikacji, Warszawa, Polska, (Stanisław Turczyński).

Układ do automatycznej regulacji nachylenia amplitudowej charakterystyki odbiornika logarytmicznego zaopatrzonego w automatyczną regulację wzmocnienia stopni liniowych składającą się z generatora impulsów pilotujących i korektora wzmocnienia stopni liniowych umieszczonych z wzmacniaczem logarytmicznym znamienny tym, że generator (B) generujący impulsy pilotujące o wyższym poziomie jest wyposażony w tłumik (2) służący do formowania impulsów o niższym poziomie oraz przełącznik elektronowy (1), który z modulatorem (3) generatora (B) jest połączony bezpośrednio i poprzez tłumik (2), który dzięki temu na swe wyjście (6) dostarcza impulsy pilotujące na przemian raz o wyższym raz o niższym poziomie z tym, że wyjście to jest połączone z drugim stopniem

przedwzmacniacza (14) odbiornika logarytmicznego (A), zaś generator (5) swymi wyjściami (28) i (29) jest połączony z wejściami (26) i (27) przełącznika elektronicznego (1), dostarczając do niego impulsy sterujące zapewniające komutację impulsów pilotujących, a wyjście (28) generatora (5) jest połączone z selektorem (10) zaś wyjście (29) z selektorem (24), natomiast do wyjścia (19) odbiornika logarytmicznego (A) jest dołączony korektor amplitudy impulsów pilotujących, składający się z szeregowo połączonych - komparatora (11), selektora (10) dla impulsów pilotujących niższego poziomu, detektora (9), filtru (8) i wzmacniacza napięcia błędów (7), który drugostronnie jest połączony z modulatorem (3) generatora (B), przy czym komparator (25) jest połączony z wyjściem (19) odbiornika logarytmicznego (A), a znajdując się na wejściu korektora (C) i będąc sterowany napięciem odniesienia Y_2 przenosi do dalszych członów tego korektora tylko sygnały o wyższym poziomie od tego napięcia, natomiast w komparatorze (11) ze wzorcowym napięciem odniesienia Y_1 są porównywane impulsy pilotujące o niższym poziomie napięcia.

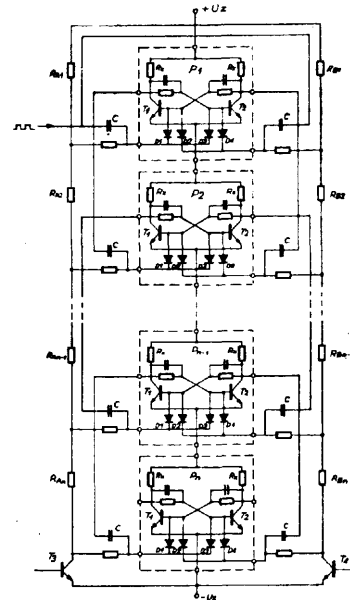
21a²

(P. 142512)

4. 08. 1970.

Politechnika Gdańska, Gdańsk, Polska, (Kazimierz Jankowski, Elżbieta Kasprowicz, Mirosław Radziwanowski, Marian Zientalski).

Układ licznika rewersyjnego z zasilaniem szeregowym składający się z n identycznych i symetrycznych przerzutników bistabilnych znamienny tym, że punkt wspólny oporników kolektorowych (R_k) pierwszego przerzutnika bistabilnego (P_1) połączony jest z dodatnim biegunem źródła zasilania (U_2), a emiterzy tranzystorów (T_1 i T_2) kolejnych przerzutników bistabilnych (P_1, \dots, P_{n-1}), od pierwszego do (n-1)-go, połączone są ze wspólnym punktem oporników kolektorowych (R_k) następnych, od drugiego do n-tego przerzutników bistabilnych (P_2, \dots, P_n), natomiast emiterzy tranzystorów (T_1 i T_2) ostatniego przerzutnika bistabilnego (P_n) połączone są do ujemnego bieguna źródła zasilania (U_2).

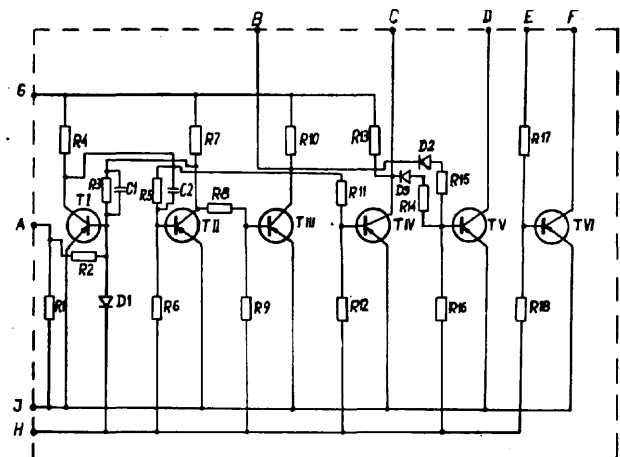
21a²

(P. 142620)

11. 08. 1970.

Państwowy Instytut Hydrologiczno Meteorologiczny, Warszawa, Polska, (Henryk Ostrowski).

Translacja konferencyjna telegraficzna tranzystorowa, będąca wyposażeniem liniowym lub aparaturowym łącznicy konferencyjnej telegraficznej przewidzianej do pracy w systemie dwutorowym współzbieżnym, zawierająca układ wejściowy dla sygnałów kierunkiem prądu z toru odbiorczego oraz układ wyjściowy dla toru nadawczego, znamienna tym, że w części odbiorczej zawiera dwustabilny przełącznik tranzystorowy (TI i TII) sterowany sygnałami toru odbiorczego (A) i sprzężony przez oporniki (R8, R11) z tranzystorami wzmacniającymi (TIII, TIV), z których jeden nie przewodzący w stanie spoczynkowym sygnału, łączy się przez zacisk konferencyjny (B) lub (C) z jednoprzewodową szyną konferencyjną wspólną dla wszystkich współpracujących translacji, i których kolektory przez układ bramki (D2, R15 i D3, R14) sprzężone są z bazą tranzystora nadawczego (TV) w ten sposób, że tranzystor ten (TV) zmienia stan wyłączności przy zwieraniu szyny konferencyjnej (B) sygnałami współpracujących translacji i nie reaguje na sygnały odbierane przez własną translację na zacisku wejściowym (A).

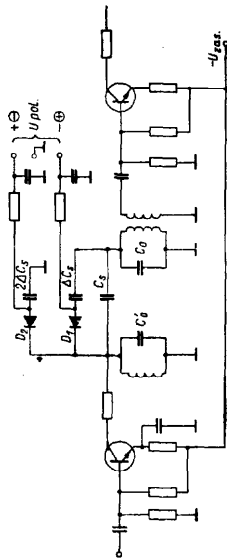
21a⁴

(P. 141939)

9. 07. 1970.

Instytut Tele- i Radiotechniczny, Warszawa, (Janusz Czerniewski, Lech Cwikowski, Wojciech Karasiewicz, Sławomir Pawlak, Leopold Purek, Jerzy Zdrojewski).

Układ wzmacniacza pośredniej częstotliwości z możliwością skokowej zmiany szerokości pasma przeniesienia znamienny tym, że w zastosowanym we wzmacniaczu dwuobwodowym filtrze pośredniej częstotliwości jeden z obwodów składa się z indukcyjności L i równolegle do niej podłączonej pojemności (C_0) oraz szeregowego układu złożonego ze spolaryzowanej diody (D_2) oraz pojemności ($2A C_s$), drugi z obwodów składa się z indukcyjności L oraz równolegle do niej połączonej pojemności (C_0), przy czym suma pojemności (C_0) i ($2A C_s$) jest równa pojemności (C_0), a sprzężenie pojemnościowe od góry obwodów stanowi równoległe połączenie pojemności (C_s) oraz układu szeregowo połączonej spolaryzowanej diody (D) i pojemności (ΔC_s).

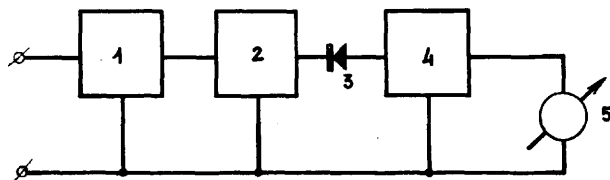
21a²

(P. 140078)

4. 06. 1970.

Instytut Łączności, Warszawa, Polska, (Stanisław Siczek, Andrzej Drozd).

Układ do zwiększenia dokładności pelengacji źródeł zakłóceń radioelektrycznych znamienny tym że wyjście wzmacniacza pośredniej częstotliwości (1) miernika zakłóceń lub odbiornika pomiarowego jest połączone z wejściem czwórnika nieliniarnego zawierającego wzmacniacz linearny (2) którego wyjście jest połączone poprzez detektor napięcia (3) z nieliniarnym wzmacniaczem prądu stałego o charakterystyce ekspandera napięciowego (4), na którego wyjście jest załączony wskaźnik poziomu zakłóceń (5), miernika zakłóceń.

21c

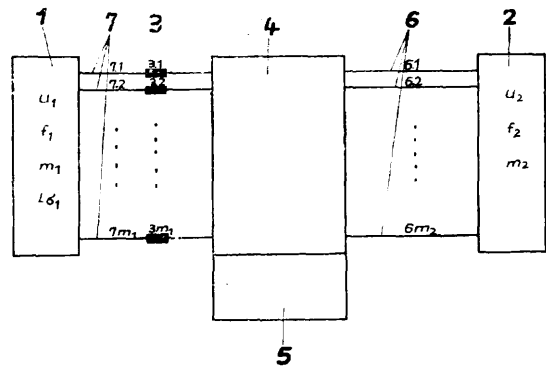
(P. 142371)

30. 07. 1970.

Institut für Schiffbau, Rostok, NRD, (Siegfried Thamm, Erich Hennings).

Układ połączeń do łączenia sieci elektrycznych o dowolnej ilości faz, dowolnej amplitudzie napięcia i częstotliwości za pomocą przekształtnika statycznego, znamienny tym, że w dowolny sposób sterowane tyratrony przekształtnika (4) zwierane i rozwierane są okresowo między dwoma lub wieloma przewodami (7) istniejącej sieci (1) dostarczającej energię, przy czym energia jest gromadzona w indukcyjnościach rozpro-

szczenia (L_i) sieci (1) za pomocą dalszych tyratronów przekształtnika (4) przekazywana do istniejącej sieci lub do przyłączonej sieci (2).

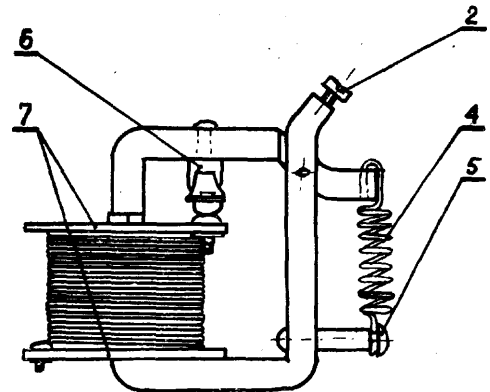
21c

(P. 142426)

1. 08. 1970.

Zakłady Elektro-Maszynowe „Eda”, Poniatowa, (Zenon Szwaczyn).

Wyłącznik elektromagnetyczny do wyłączania fazy rozruchowej silników elektrycznych zwłaszcza małej mocy wyposażonych w układ elektromagnetyczny i styki znamienny tym, że posiada ukształtowaną blaszkę stykową (8) wykonaną w kształcie litery „M”, która swą konstrukcją pozwala na uzyskanie wymaganej elastyczności przy załączaniu i wyłączaniu niezależnie od położenia wyłącznika, oraz jest zaprasowana w tworzywo termoplastyczne i przymocowana do ukształtowanej zwory (1), która zawieszona jest na osi (14) i regulowana wkrętem regulacyjnym (2) w celu uzyskania wymaganej szczeliny między zworą (1) a jazdmem (3).

21c

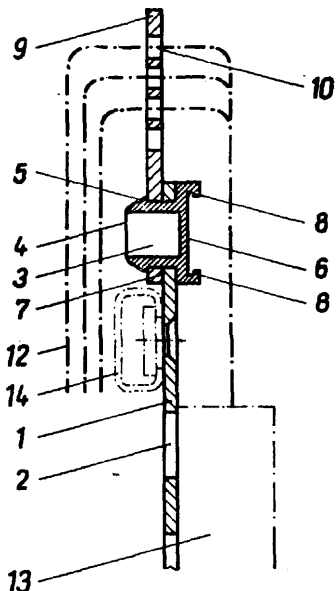
(P. 142199)

21. 07. 1970.

Pierwszeństwo: 4. 08. 1969. NRD

VEB Kombinat Elektroprojekt und Anlagenbau Berlin, Berlin, NRD, (Georg Bernowitz, Heinz Salamon, Horst Regel, Helmut Dietz).

Urządzenie do mocowania przewodów na wspornikach przyrządów w rozdzielniach elektrycznych, zwłaszcza w ramach montażowych, przy zastosowaniu wsporników przyrządów, montowanych na szynach profilowych, znamienny tym że wsporniki przyrządów (1) posiadają jeden lub kilka kwadratowych otworów (2), w które, w zależności od rozmieszczenia przyrządów (13) i podłączanych przewodów (12) włożone są, również kwadratowe w kształcie, sprężyste sworznie (3), posiadające od strony przylegania (6) wystający ponad kwadratowy otwór oporowy kołnierz (7), którego przeciwległe strony mają po jednym prowadzeniu (8) dla napisów, a od strony (4) wetknięcia we wspornik posiadają na całym obwodzie występ mocujący (5) a ponadto płytką (9) prowadzącą przewody, mającą także kwadratowy otwór, wciśnięta jest w sworznie (3) samozaciskowo w różnych położeniach i ma otwory (10).

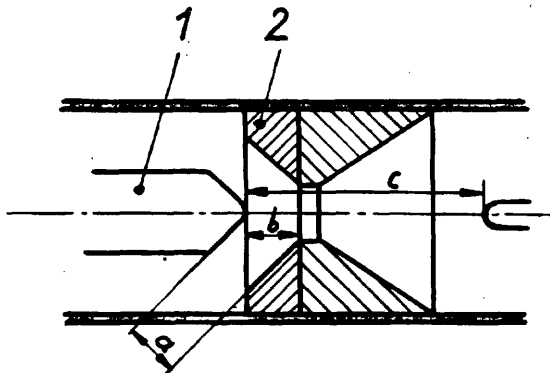

21c (P. 142335) 28. 07. 1970.

Pierwszeństwo: 30. 07. 1969 - NRD

VEB Transformatorenwerk Karl Libknecht, Berlin, NRD, (Fritz Paul, Werner Schaller, Roland Schambach).

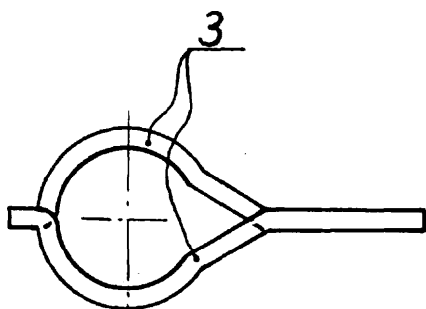
Wyłącznik gazujący z pojedynczym układem dysz i metalowym, lejkowatym doprowadzeniem środka gaszącego, znamienny tym, że w położeniu gaszenia ruchomego styku stosunek wysokości lejka (b) do drogi przeskoła (a) wynosi w przybliżeniu 1, 4.

21c (P. 142686) 14. 08. 1970.

Zakład Doświadczalny Pras Automatycznych „Hydomat” przy Zakładach Mechanicznych, Tarnów, Warszawa, Polska, (Edmund Kowak, Leopold Przytuła).

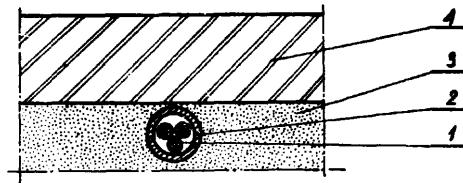
Końcówka zaciskowa, zwłaszcza do elementów elektronicznych, znamienna tym, że posiada monolityczny pierścień osadcy (3), o zarysie kolistym, eliptycznym, prostokątnym lub innym.

21c (P. 135178) 1. 08. 1969.

Biuro Projektowo-Konstrukcyjne Przemysłu Materiałów Budowlanych ZREMB, Wrocław, (Jerzy Tomaszewicz, Oswald Richter).

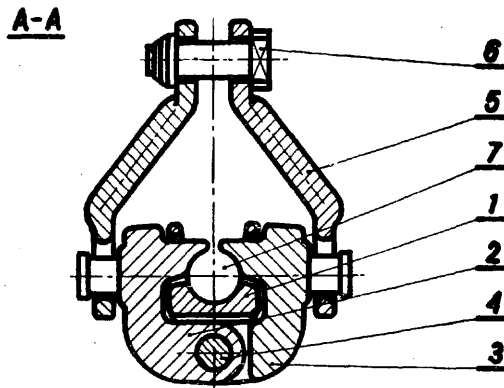
Sposób umiejscowienia przewodów energii elektrycznej, zwłaszcza w pomieszczeniach produkcyjnych znamienny tym, że przewód (1) energii elektrycznej osadzony wewnątrz na przykład rury (2) azbesto-cementowej i będący zagłębiony w sypanym materiale (3) na przykład piasku, umiejscowiony jest wraz z nią pod warstwą nawierzchni (4).

21c (P. 132238) 10. 03. 1969.

Zakłady Wytwórcze Sprzętu Sieciowego, Bielsko Biala (Piotr Pieczora).

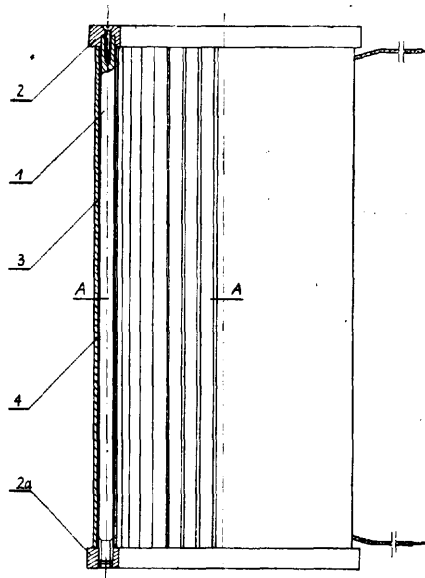
Uchwyt przelotowy wahlwy do przewodów elektroenergetycznych znamienny tym, że jest zaopatrzony w szczęki (2) i (3), umieszczone w korpusie (1), w których zaciskany jest przewód elektroenergetyczny pod wpływem siły ciężenia tego przewodu.

21c (P. 142112) 17. 07. 1970.

Andrzej Łuszczyński, Konin, Jerzy Kwiatkowski, Skawina.

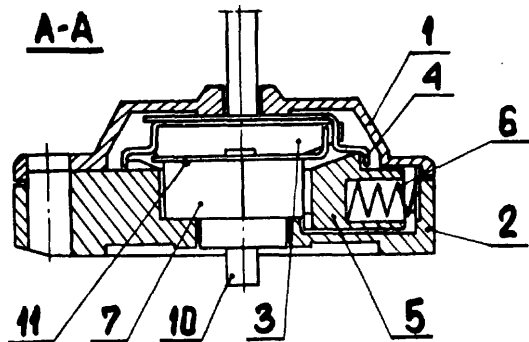
Rozrusznik wiroprądowy o wielostronnym wnikanii fali elektromagnetycznej w rdzeń znamienny tym, że rdzeń stanowi cylindryczną klatkę z prętów stalowych (1).

21c (P. 141950) 10. 07. 1970.

Zakłady Radiowe „Elektra”, Bydgoszcz, (Henryk Woźniński).

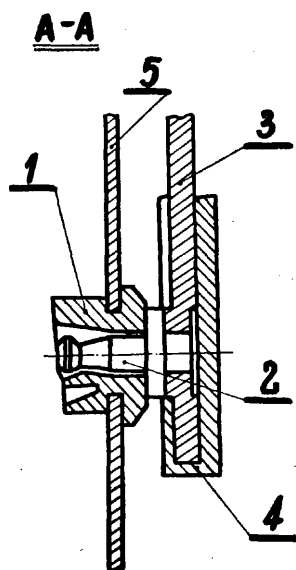
Mechanizm napędowy łącznika obrotowego znamienny tym, że składa się z korpusu (2) z komorą w środku której umieszczona jest ułożyskowana kostka (7), która z osią kwadratową (10) tworzy układ napędowy, przy czym komora posiada kilka przewężeń tworzących komory w których umieszczone są pojedyncze suwaki (5) w których z kolei umieszczone są pojedyncze sprężyny cylindryczne (8), przy czym każda ze sprężyn jednym ze swych końców opiera się o ścianę korpusu (2) a drugim końcem w otworze suwaków (5), tworząc w ten sposób układ ustalający styków.

21c (P. 142243) 24. 07. 1970.

Zakłady Radiowe im. M. Kasprzaka, Warszawa, (Bogumił Żurawski, Mieczysław Próchnicki, Władysław Niedbalski, Tadeusz Kęska).

Zaczep z uchwytem do wahlowego łączenia urządzeń i aparatów, zwłaszcza przenośnych znamienny tym, że składa się z tulei (1), która na jednym końcu posiada kołnierz, a na zewnętrznej powierzchni dwa symetryczne występy mocujące, zaś powierzchnia wewnętrzna posiada kształt cylindryczny i stożkowy z wybraniem tworzącym sprężysto - zaporowy występ, oraz bolca (2) z kołnierzem, którego jeden koniec jest zamontowany na stałe w uchwycie (3), a drugi koniec o kształcie cylindryczno-stożkowym umieszczony jest wahlowo w otworze tulei (1).

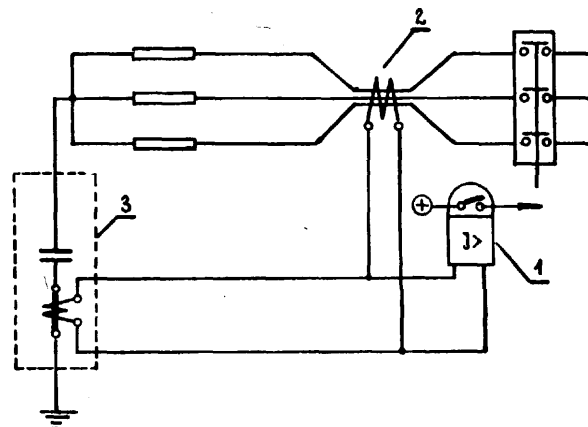

c (P. 133832) 25. 05. 1969.

Zakłady Pomiarowo-Badawcze Energetyki Energopomiar, Gliwice (Józef Trynkiewicz, Janusz Sajkowski).

Układ selektywnego zabezpieczenia ziemnozwarciowego uzwojeń stojana generatora stosowany w przy-

padkach gdy generator przyłączony jest bezpośrednio do szyn zbiorczych lub pracuje w układzie blokowym z transformatorem i dławikiem na odczepie znamienny tym, że przekładnik pomiarowy (1) zasilany jest różnicą składowej zerowej prądu generatora ze znanego w zasadzie układu pomiaru składowej zerowej prądu (2) oraz prądu będącego funkcją liniową składowej zerowej napięcia generatora z układu przesuwającego (3) fazę tego prądu w stosunku do składowej zerowej napięcia o kąt bliski 90° .

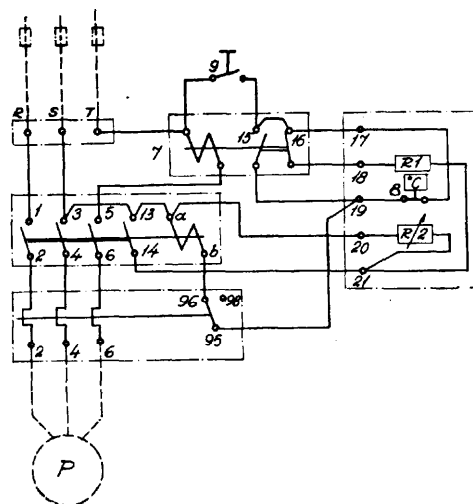

21c (P. 131328) 22. 01. 1969.

Pierwszeństwo. 23. 01. 1968 - Szwecja.

Stenberg-Flygt AB, Solna, Szwecja (Tor Albert Albertsson, Folke Landquist).

Układ zabezpieczeń i sterowania silnika elektrycznego pracującego przy zmiennym obciążeniu, zawierający elementy zapobiegające przeciążeniu, znamienny tym, że zawiera czujnik włączony w dowolnym punkcie układu reagujący na wielkość odpowiadającą obciążeniu silnika a przystosowany do odłączania zasilania od silnika po określonym czasie wtedy, kiedy wielkość ta spada poniżej określonej stałej wartości, a następnie zasilanie jest z powrotem dołączane do silnika po następnym określonym czasie lub też w wyniku osiągnięcia innej wartości wielkości odpowiadającej obciążeniu silnika.

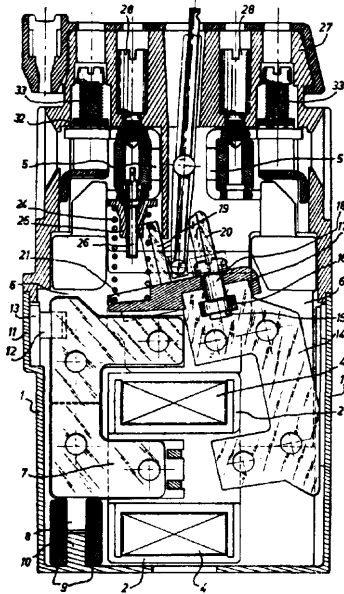
21e (P. 131336) 23. 01. 1969.

Pierwszeństwo: 23. 01. 1968 - Francja.

La **Telemeanique Electrique**, Nanterre, Francja (Georges Faffart). ""

Stycznik elektromagnetyczny posiadający elektromagnes z cewką i rdzeniem o płaskich nabiegunkach współpracujących z nabiegunkami ruchomej zwory, której przedłużeniem jest część izolacyjna poruszająca

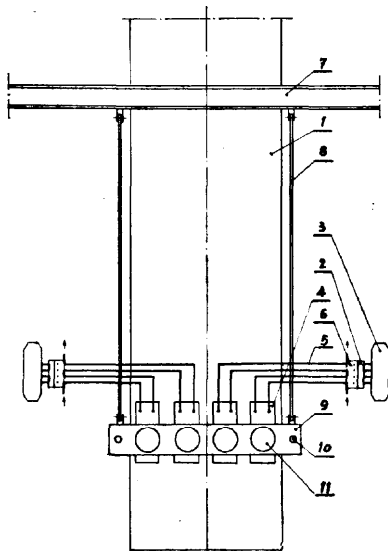
przez przyłożenie siły styki ruchome zamocowane na sprężynach stykowych znamienne tym, że ma rdzeń elektromagnesu gałąź (7) posiadający obracające się sprężyste odgałęzienie (7) oraz część izolacyjną (17) posiadającą po przeciwległej do nabiegunków stronie osi obrotu (22) zwory co najmniej jedne widełki (19 - 20) w których umieszczony jest luźno koniec sprężyny stykowej (35) styku ruchomego (34) współpracującego ze stykiem nieruchomym (29), a docisk konieczny dla uzyskania styku jest uzyskany za pomocą sprężyny (38) przy czym część izolacyjna (17) współpracuje z regulowanym układem sprężystym powrotu (23) zwory ruchomej, a zaciski do których przyłączone są styki umieszczone są w bloku izolacyjnym (27) tworzącym pokrywę obudowy (1) zawierającej elektromagnes.

21c (P. 142223) 23. 07. 1970.

Zakłady Azotowe im. Pawła Findera, Chorzów, (Karol Dymor, Alfons Wengel, Zbigniew Słup-Ostrawski).

Łącznik wielkopiędowy służy do łączenia pracujących w sposób ciągły elektrod pieca karbidowego z odczepami sieci krótkiej toru wielkopiędowego, zawierający chłodzoną wodą i służy do przenoszenia energii elektrycznej przewody rurowe, zakończone płytami kontaktowymi oraz chomąto zaopatrzone w elementy służy do docisku płyt kontaktowych do elektrod, znamienne tym, że ma chomąto (9) zamocowane na stałej wysokości oraz elementy dociskowe w postaci siłowników tłokowych (11), a drugie końce

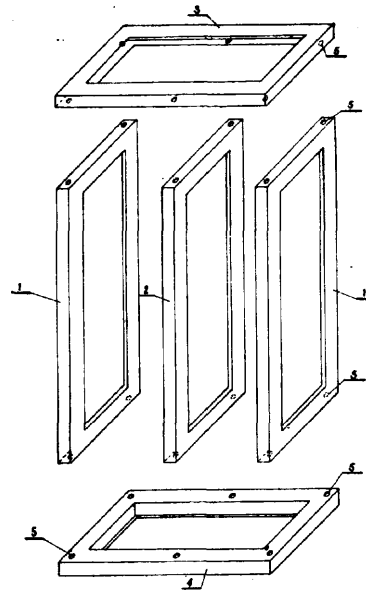

przewodów rurowych (4) połączone bezpośrednio z odczepami (2) toru wielkopiędowego.

21c (P. 131345) 23. 01. 1969.

„ELEKTROPROJEKT” Biuro Projektów Przemysłowych Urzędów Elektrycznych, Gdańsk (Jerzy Ledwoń).

Rozdzielnica przystosowana do produkcji potokowej znamienne tym, że konstrukcja jest zestawiona z ram płaskich 1, 2, 3, 4 i skręcona śrubami 5, drzwiczki 11 rozdzielnic są zawieszane na zawiasach 12 przymocowanych do konstrukcji bloku 13.

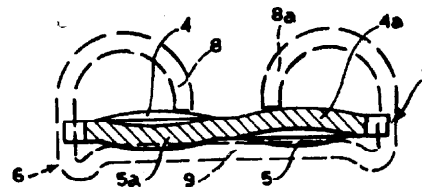

21c (P. 134708) 9. 07. 1969.

Pierwszeństwo: 25. 09. 1968 - Włochy.

Giovanni Brizzi, Baonasco, Turin, Włochy.

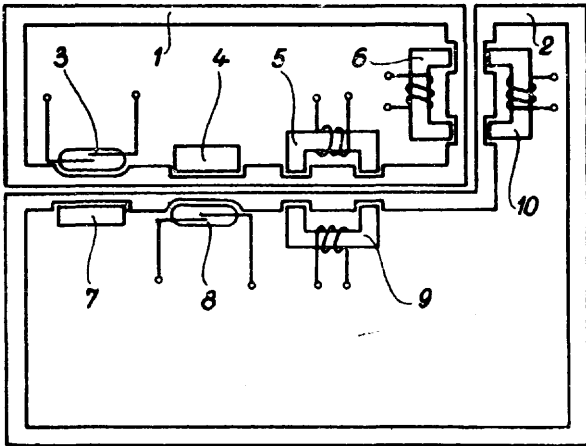
Płaska wtyczka złączki elektrycznej do łączenia z gniazdkowym elementem złączki, posiadającym płytkę podstawową z dwiema współpracującymi klapkami sprężynowymi, które wraz z płytką podstawową ograniczają płaskie wydłużone gniazdko, znamienne tym, że zawiera wypust (1) wykonany z przynajmniej dwoma występami (4, 5), które wystają ponad jego odpowiednie przeciwległe powierzchnie i są przystosowane do tworzenia styku odpowiednio z płytką podstawową (9) gniazdkowego elementu złączki (6) i z jedną z jego kłapek sprężynowych (8, 8a), niezależnie od tego, która z powierzchni wypustu (1) umieszczona zostanie na przeciw wymienionej płytki podstawowej (9).

21c (P. 141919) 8. 07. 1970.

Budapesti Rádíoótechnikai Gyár, Budapeszt, Węgry, (István Grimm, Gábor Nagy, Marcell Jánosi, Imre Katassy, Csaba Sonlai, Kárdy Fuzekes, Andor Mátai, Domorkos Szokol, László Krina).

Urządzenie do łączenia urządzeń elektrycznych i/lub elektronicznych znamienne tym, że w urządzeniach przewidziane są wzdłuż ich powierzchni wzajemnie przylegających kontaktrony i magnesy stałe lub elektromagnesy, przyporządkowane sobie geometrycznie.

21c

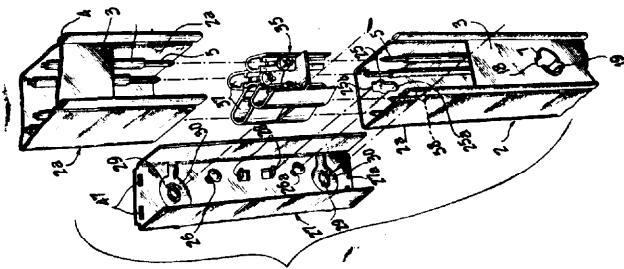
(P. 132241)

11. 03. 1969.

Pierwszeństwo: 12. 03. 1968 - Francja.

La Telemecanique Electrique, Nan terre, Francja (Jean Louis Andre Joly).

Układ do rozdziału energii elektrycznej zawierający sztywne odcinki osłon rurowych z wewnętrznymi przewodami izolowanymi, przy czym symetryczne osłony posiadają otwory odgałęźne, w których w położeniu jednoznacznym mocuje się łączniki odgałęźne, a osłony są sprzężone mechanicznie przez nałożenie nasadek niesymetrycznych w stosunku do wzdłużnej płaszczyzny symetrii odcinków osłon i to nasadek umieszczonych na obu końcach każdego odcinka osłony po tej samej stronie jego płaszczyzny symetrii, znamienny tym, że nasadka (27, 95, 77) odcinka (2) osłony jest posiada kształt litery U obejmującej końce odcinków osłon, a w dnie nasadki znajduje się gwintowany otwór przesunięty niesymetrycznie w stosunku do osi symetrii jej dna, a otwór posiada wkręt 26 przechodzący również przez otwór 25 wywiercony w odcinku osłony i przesunięty względem płaszczyzny symetrii odcinka, przy czym wymieniony otwór ma kształt rygla składającego się z części okrągłej przez którą przechodzi łeb wkrętu i części wąskiej 25a bardziej oddalonej od końca odcinka osłony, przy czym wkręt ten przed jego zakręceniem wsuwa się do wąskiej części otworu 25a.

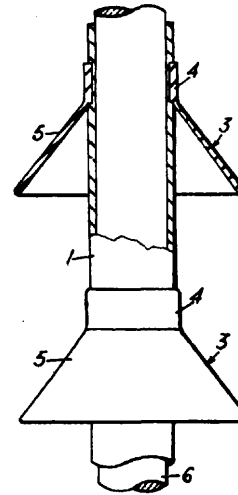
21c

(P. 127373)

5. 08. 1968.

British Insulated Callender's Cables Ltd, Londyn, Wielka Brytania (Edgardo Rebosio).

Izolator elektryczny z trzpieniem z włókna szklanego łączonego przy pomocy żywicy, znamienny tym, że na całym trzpieniu lub na większej jego części znajduje się pokrycie ochronne w postaci tulei wzdłużnej z elastomeropolimeru, na której w równych odstępach umieszczone są żebra z tego samego materiału co tuleja lub innego elastomero-polimeru o dobrej zgodności z materiałem tulei i o stosunkowo dużej odporności na powstawanie ścieżek węgla na powierzchni, przyczyniające się do wzrostu długości drogi przebicia powierzchniowego między **oprawami** końcowymi izolatora.

21c

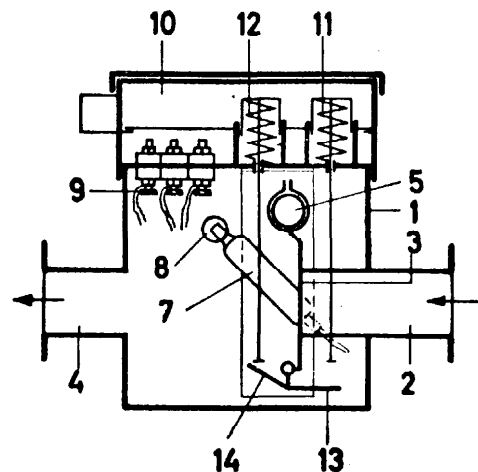
(P. 134437)

26. 06. 1969.

Pierwszeństwo: 26. 06. 1968 - NRF.

Maschinenfabrik Reinhausen Gebrüder Schenbeck KG, 8400 Regensburg 2, NRF, (Aleksander Bleitbren).

Zabezpieczenie przełącznika stopniowego transformatora regulacyjnego, wyposażone w wyłącznik uruchamiany za pomocą pokrywy dławiącej i reagujące na zwiększoną prędkość przepływu oleju w przewodzie rurowym pomiędzy głowicą przełącznika stopniowego i olejnikiem, znamiennie tym, że na pokrywie dławiącej (3) jest umieszczony magnes trwały (5), który w położeniu zamknięcia pokrywy dławiącej (3) znajduje się na przeciw drugiego magnesu trwałego (6) spełniającego funkcję magnesu trzymającego, natomiast w położeniu otwarcia pokrywy dławiącej (3), magnes (5) umieszczony na tej pokrywie, znajduje się na przeciw płytki ferromagnetycznej (8) stanowiącej wyposażenie magnetycznego zestyku hermetycznego (7).

21c

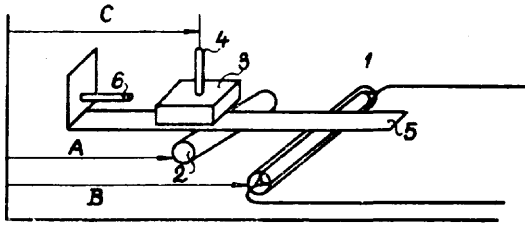
(P. 142660)

13. 08. 1970.

Pierwszeństwo: 14. 08. 1969 - Węgierska Republika Ludowa.

Tavkőzlesi Kutató Intézet, Budapest, Węgierska Republika Demokratyczna, (Endre Szabo).

Łącznik sygnalizatora temperaturowego i pożarowego zawierający magnes stały oraz/lub elektromagnes, lub kilka z nich o polu działania tegoż lub tychże posiada styk z języczkiem lub kilka z nich, którego zacisk wyjściowy wykazuje możliwość włączenia w obwód sygnalizacyjny, znamiennie tym, że w polu magnetycznym magnesu umieszczona jest wykonana z materiału ferrytowego bryła lub kilka takowych.

21e (P. 135229) 5. 08. 1969.

Przedsiębiorstwo Robót Termoizolacyjnych, „Termoizolacja”, Zabrze, (Michał Dziwiński, Jerzy Ahtelik, Andrzej Długosz).

Masa izolacyjna z materiałów termoizolacyjnych włóknistych, znamienna tym, że wypełniacz z materiałów termoizolacyjnych miesza się ze spoiwem, wykonanym z wodnego roztworu gliny lub pławionego kaolinu z dodatkiem cementu zwłaszcza szybkospawnego „400”.

21c (P. 135608) 30. 08. 1969.

Pierwszeństwo: 23. 07. 1969 - NRF.

Dr Kurt Herberts und Co. vorm. Otto Luis Herberts, Wuppertal-Barmen, NRF, (Arnold Döbdelstein, Hans-Dieter Hille, Anneliese Momm).

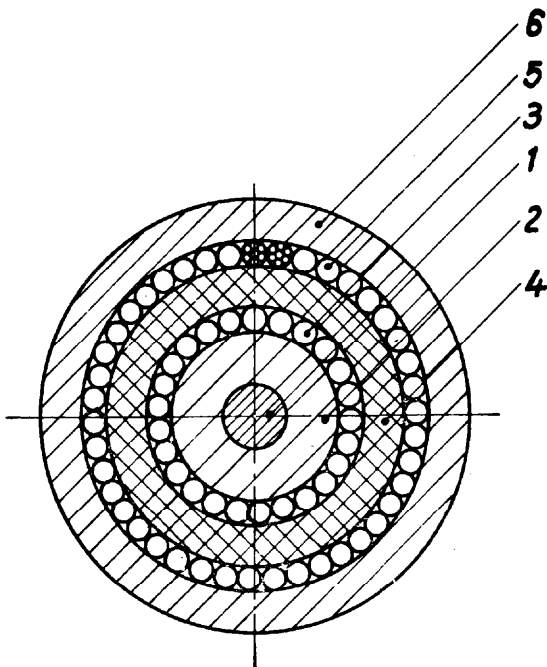
Sposób wytwarzania powłok izolacyjnych na przewodnikach elektrycznych przez powlekanie przewodnika warstwą roztworu poliestrów i ogrzewanie do temperatury powyżej 250°C, znamienny tym, że do powlekania stosuje się roztwory zawierające katalityczne ilości produktów reakcji dwuamidu dwucyjanu z hydrazyną, prowadzonej w temperaturze od temperatury pokojowej do około 280°C.

21c (P. 131184) 14. 01. 1969.

Pierwszeństwo : 19. 04. 1968.

VEB Kabelwerk Oberspree, Berlin, NRD, (Walter Woboditsch).

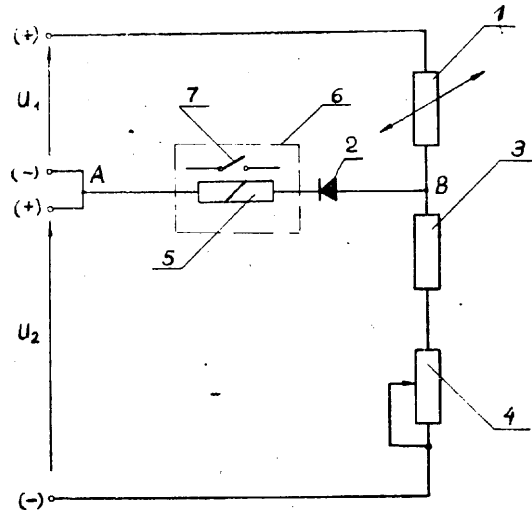
Kabel giętki o dużej wytrzymałości na rozrywanie, wyposażony we współśrodkowo do rdzenia umieszczony na płaszczu wewnętrznym element nośny, wykonany ze splotek stalowych z cienkiego drutu w postaci zamkniętej skrętki, znamienny tym, że jest zaopatrzony w płaszcz (6) z gumy lub z tworzywa sztucznego o wystarczającej grubości osadzony bezpośrednio na elemencie nośnym (5).

21c (P. 142441) 3. 08. 1970.

Politechnika Wrocławska Instytut Energoelektryki, Wrocław, (Jan Pytel, Roman Koczela, Józef Borecki, Zenon Okraszewski).

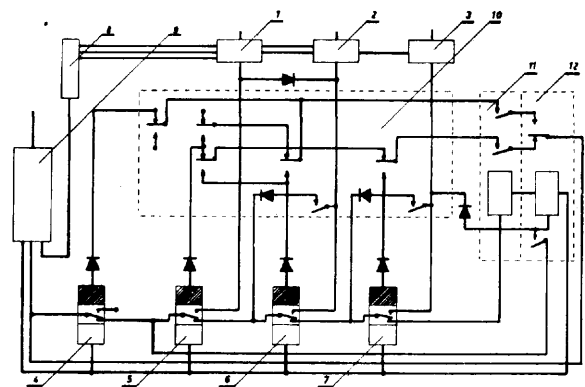
Przełącznik temperaturowy znamienny tym, że stanowi go termistorowy czujnik (1) połączony z jednej strony z dodatnim biegunem pomocniczego napięcia U zaś z drugiej strony z anodą diody (2) oraz opornikiem (3) lub termistorowym czujnikiem (8), który poprzez regulacyjny opornik 4 połączony jest z ujemnym biegunem pomocniczego napięcia (U_2 przy czym katoda diody (2) połączona jest z cewką (5) kontaktrowego przełącznika 6, która z drugiej strony połączona jest z połączonymi ze sobą dodatnim biegunem pomocniczego napięcia U i ujemnym biegunem pomocniczego napięcia U_1 .

21c (P. 131786) 17. 02. 1969.

Gdyńska Stocznia Remontowa, Gdynia, (Henryk Dombrowski).

Układ samoczynnego sterownika elektronicznego przeznaczonego do programowania prób elektrycznych silników wielobiegunowych, znamienny tym, że zawiera wyjściowe przełączniki (1, 2, 3) sterowane przez elektroniczne układy czasowe (4, 5, 6, 7), posiadające pomocnicze przełączniki powodujące uruchamianie układu wyłuzania impulsu (11) i przerzutnik przełącznikowy (10).

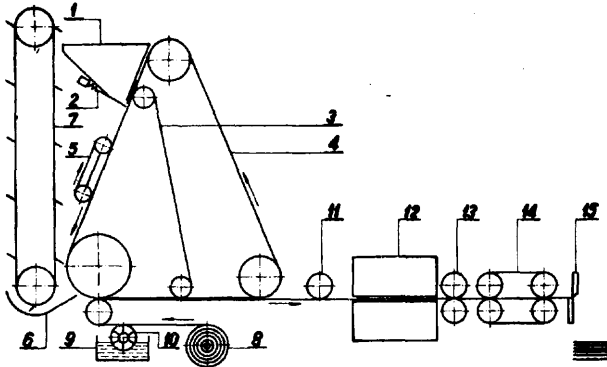

21c (P. 142351) 29. 07. 1970.

Zakłady Chemiczne „Krywałd”, Knurów, (Władysław Swatek).

Sposób wytwarzania mikanitów arkuszowych z płatków miki znamienny tym, że stosuje się zassanie warstw miki na skutek zetknięcia się jej z komorą próżniową poprzez ruchomą siatkę oraz zwalnianie warstw miki po minięciu przez tę siatkę komory próżniowej.

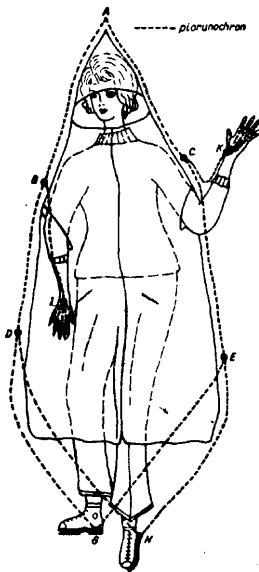
Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1, znamiennie tym, że składa się z zasobnika miki (1) wraz z dozownikiem (2), komory próżniowej (3), połączonej z wentylatorem wyciągowym lub pompą ssącą oraz ruchomej siatki bez końca (4), która stanowi ściankę roboczą komory próżniowej.

21c (P. 109800) 20. 07. 1964.

Stanisław Szpor - Gdańsk Wrzeszcz.

Piorunochron turystyczny znamiennie tym, że elektrody uziemiające są umieszczone pod stopami człowieka.

21c (P. 135361) 14. 08. 1969.

Pierwszeństwo: 16. 08. 1968 - NRD.

VEB Kombinat Elektromaschinenbau, Drezno, NRD, (Otto Haase).

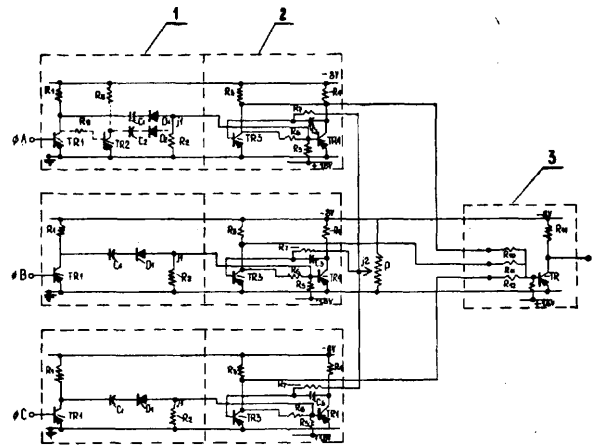
Urządzenie sterujące do bezstopniowej regulacji prędkości obrotowej silników prądu zmiennego bez zestyków ślizgowych za pomocą regulacji częstotliwości przez przetwornik, w szczególności do silników synchronicznych i asynchronicznych, znamiennie tym, że do każdej fazy uzwojenia silnika prądu zmiennego bez zestyków ślizgowych, zarówno na początku uzwojenia jak i na jego końcu, jest dołączony jeden biegun źródła napięcia zmiennego przez dwa tyrystory w układzie prostowniczym, a drugi biegun źródła jest dołączony do odczepu środkowego tej samej fazy uzwojenia przy czym dla półokresu pożądanej częstotliwości sieci, różnej od częstotliwości napięcia zasilającego, oba tyrystory każdej fazy uzwojenia leżące na przeciwnych końcach tej fazy uzwojenia i wykazujące różną polaryzację, zostają wystawiane równocześnie, przy czym polaryzacja fazy uzwojenia zmienia się niezależnie od napięcia sieci skoro tylko po upływie półokresu nastąpi przełączenie na pozostałe dwa tyrystory a przełączenie to odbędzie się w taki sposób, że przesunięcie fazowe napięć w poszczególnych

fazach uzwojenia wyniesie dla układu trójfazowego 120° względnie dla układu jednofazowego 90° .

1c (P. 135300) 8. 08. 1969.

Główny Instytut Górnictwa, Katowice, (Stanisław Szpilka).

Impulsowy filtr asymetrii układu trójfazowego znamiennie tym, że składa się z trzech detektorów (1) po jednym dla każdej fazy, wytwarzających impulsy wyzwalające jednakowej biegunowości, połączonych poprzez trzy monostabilne przerzutniki (2), generujące impulsy prostokątne o równych amplitudach, jednakowego znaku i jednakowych czasach trwania, z bramką (3), która wytwarza sygnał wyjściowy gdy impulsy (ΦA , ΦB , $0C$) dowolnych dwóch, faz zachodzą na siebie w czasie, lub gdy między impulsami powstaje przerwa, przy czym czas trwania impulsów generowanych jest taki, że w warunkach symetrii sygnał wyjściowy filtra jest równy zero, niezależnie od kolejności faz, natomiast w przypadku asymetrii poszczególne ciągi impulsów zmieniają fazę, powodując powstanie nakładania się impulsów oraz powstanie przerw między impulsami, przez co zostaje wytworzony sygnał wyjściowy w formie impulsów, których czas trwania jest miarą uchybów kątowych jednego znaku.

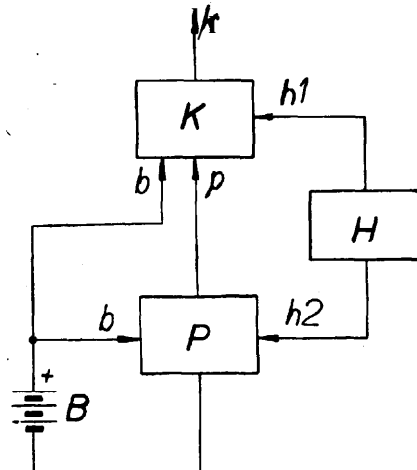

21c (P. 141221) 10. 06. 1970.

Pierwszeństwo: 12. 06. 1969 - Czechosłowacja.

ČKD, Praha, oborovy podnik, Praga, Czechosłowacja, (Petr Hainz, Josef Jarolim).

Układ do ustalania stanu **naładowania** baterii akumulatorów z wykorzystaniem pamięci analogowej znamiennie tym, że bateria (B) połączona jest z wejściem pamięci analogowej (P), której wyjście podłączone jest do jednego wejścia komparatora (K) na którego drugiej wejście podłączona jest bateria (B), przy czym do wejść, które sterują pamięć analogową (P) oraz komparator (K) podłączone są wyjścia obwodu próbkowania czasu pomiaru (H), a wyjście komparatora (k) służy do połączenia z urządzeniem ładującym.

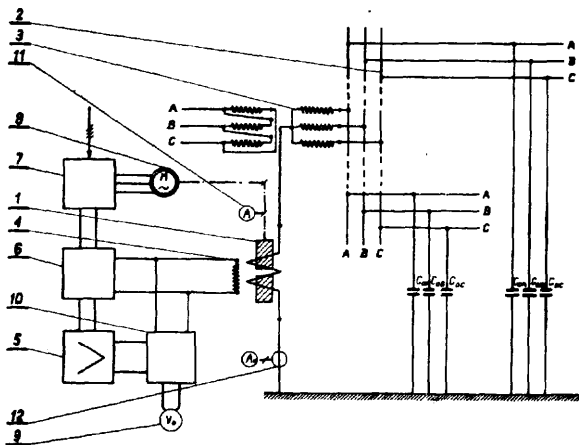
21C

(P. 133214)

26. 04. 1969.

Centralny Ośrodek Badawczo-Projektowy Górnictwa Odkrywkowego „Poltegor”, Wrocław (Antoni Lonart).

Sposób automatycznego zestrzajania dławików gaszących z płynną regulacją, z prądami pojemnościowymi doziemnymi w sieciach wysokiego napięcia, znamienny tym, że polega na pomiarze modułu napięcia rezonansowego (U_r), który stosuje się jako kryterium regulacyjne do kompensacji sieci, a mianowicie, gdy wartość napięcia nastawienia (U_n) w układzie pomiarowo-regulacyjnym jest większa od modułu napięcia rezonansowego (U_r) układ regulacji dławika gaszącego (1) zostaje włączony, zaś gdy wartość napięcia nastawienia (U_n) w układzie pomiarowo-regulacyjnym jest mniejsza od modułu napięcia rezonansowego (U_r), układ regulacji dławika gaszącego (1) jest wyłączony.

21c

(P. 141452)

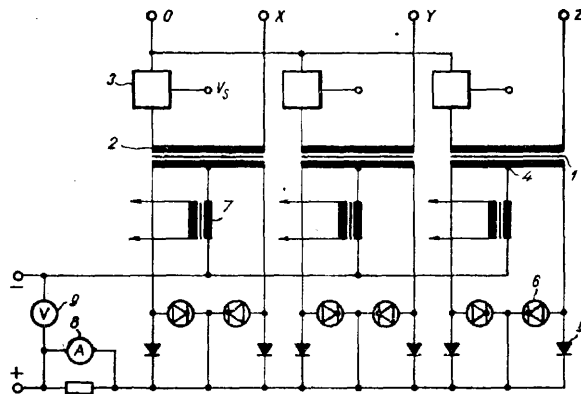
19. 06. 1970.

Pierwszeństwo: 14. 10. 1969 - Czechosłowacja.

Dehor, Okresni podnik mistního průmyslu Most, Most, Czechosłowacja, (Vaclav Malec).

Źródło prądu o regulowanej mocy wyjściowej prsy nastawionym napięciu i ograniczonym prądzie, zwłaszcza do celów galwanotechnicznych, znamienne tym, że jego transformator sieciowy (1) o co najmniej jednej fazie jest wyposażony w element sterujący (3) podłączony do końca uzwojenia pierwotnego (2), a w przypadku zastosowania transformatora trójfazowego, wejścia wszystkich elementów sterujących (3) są podłączone do punktu węzłowego układu gwiazdowego transformatora, przy czym uzwojenie pierwotne (2) stanowi jednocześnie dławik, chroniący przed przepięciami szczytowymi, przy czym strona wtórna transformatora sieciowego (1), stanowiąca wraz z dwupołówkowymi diodami półprzewodnikowymi (5) prostownik pełnokresowy jest podłączona do ograniczających selenowych zaworów stykowych (6), tworzących połączone równolegle zabezpieczenie przepięciowe, a do punktu środkowego (4) uzwojenia wtórnego transformatora (1) jest podłączony przekładnik prądowy, w którego uzwojeniu wtórnym indukują się napięcie pulsujące, proporcjonalne do jednokierunkowej wartości prądu, natomiast w przypadku zastosowania transformatora trójfazowego uzwojenia wtórne przekładników prądowych (7) są połączone korzystnie szeregowo i napięcie indukowane sumują się, a końce uzwojeń są podłączone za pomocą zacisku (21) do selektora (20) nachylenia charakterystyki napięciowo-prądowej, przy czym zestyk ślizgowy selektora (20) jest przyłączony do wejścia napięcia (13) regulatora mocy (10) poprzez ogranicznik napięcia (16), połączony z selektorem (14) ograniczającym napięcie a podłączonym do źródła (15) stałego napięcia, z kolei czujnik napięcia, stanowiący woltomierz (9) jest podłączony za pomocą zacisku (22) do regulatora mocy (10) natomiast zacisk (21) i wejście (12) regulatora mocy (10) są połączone poprzez ogranicznik prądu (19) do selektora (17) ogranicznika prądu, połączony ze źródłem (18) stałego napięcia, a całe źródło zasilane jest zamknięte w szafce (23), posiadającej u dołu otwory wlo-

towe (24) do zasysania powietrza zimnego i umieszczony na dnie transformator sieciowy mocy (1), a u góry otwór odpływowy (25) i wentylator elektryczny (26), przy czym górna część szafki (23) posiada półkę (27) z elementami uruchamiającymi i sygnalizacyjnymi oraz półkę (28) z elementami regulacyjnymi (28), a pod tym półkami znajduje się piętro z elementami bloku (29) regulatora mocy i niższe piętro z blokiem lub blokami prostowników stykowych (30), zaopatrzonych w żebra chłodnicze, na których jest zamocowany regulowany przełącznik cieplny (31), uruchamiający silnik elektryczny wentylatora (26) tylko wówczas, kiedy przełącznik cieplny (31) jest zamknięty.

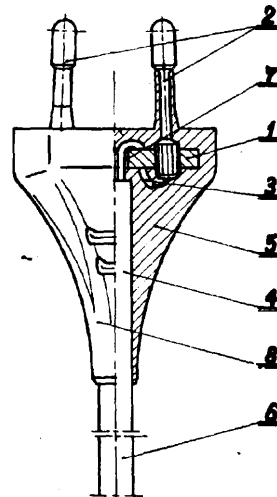
21c

(P. 141378)

17. 06. 1970.

Zakłady Sprzętu Instalacyjnego, Szczecinek, Polska, (Stefan Półtorak, Leopold Rutkowski, Antoni Ogonowski).

Sposób mocowania przewodów elektrycznych we wtyczkach, zwłaszcza w instalacjach nieprzemysłowych, w których wtyczka składa się z obudowy, kołków stykowych i przewodów elektrycznych, przy czym wtyczka jest zaprasowana w dowolnym kształcie termoplastycznym materiałem elektroizolacyjnym, znamienny tym, że łączący element (1), ma w części środkowej otwór (7) i wpusty (9) na obwodzie, stanowiące łożo pośredniego wprowadzenia żył (3) przewodu (6), a każda żyła (3) przewodu (6) oplata łączący element (1).

21c

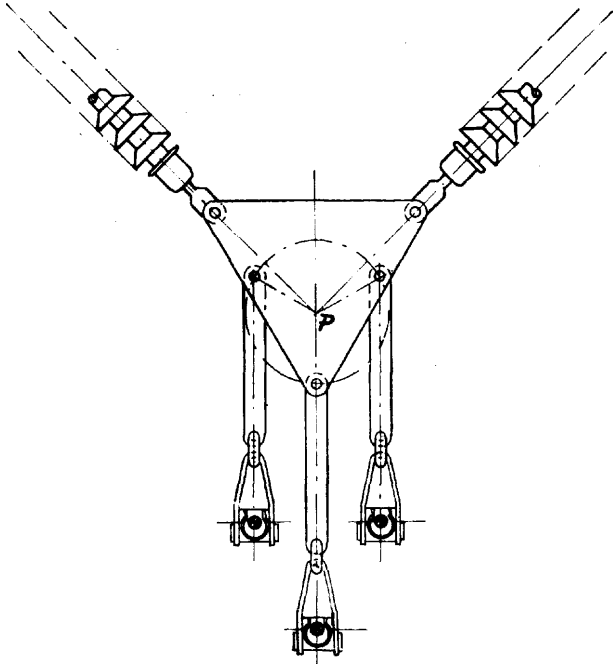
(P. 141538)

24. 06. 1970.

Biuro Studiów i Projektów Energetycznych „Energoprojekt”, Kraków, Polska, (Leszek Martini, Jerzy Lisowski, Czesław Palicki).

Łącznik orczykowy do zawieszenia wiązki przewodów linii elektroenergetycznych na łańcuchach w układzie „V” wykonany w postaci jednego elementu za-

opatrzonego w dwa otwory do mocowania łańcuchów i dalsze otwory w odpowiedniej liczbie, rozmieszczone tak samo jak przewody we wiązce, do zamocowania uchwytów przelotowych lub przedłużaczy do tych uchwytów, znamienny tym, że położenie otworów do mocowania łańcuchów jest tak usytuowane, że punkt (P) przecięcia się osi łańcuchów izolatorów pokrywa się ze środkiem ciężkości otworów do zawieszenia uchwytów lub przedłużaczy do tych uchwytów.

21c

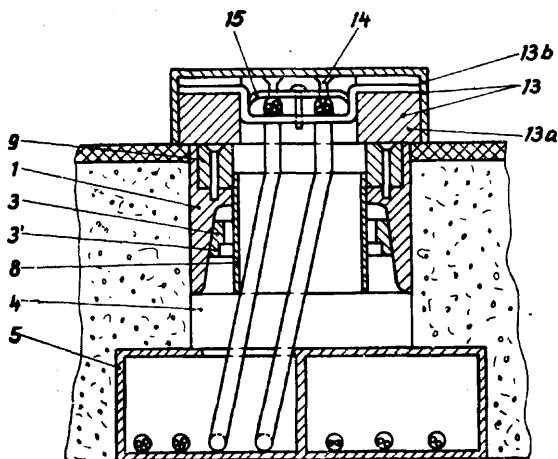
(P. 141129)

6. 06. 1970.

Pierwszeństwo: 28. 07. 1969 - NRD.

Walter Danschke KG Betrieb mit staatlicher Beteiligung, Elektro-Anlagenbau-Projektierung, Eisenhüttenstadt, NRD (Walter Danschke, Hermann Gitschke, Michael Nagel, Heniz Grabert, Gerhard Arnold).

Przepust wylotowy dla instalacji elektrycznych układanych w kanałach, który można wykonać w okresie późniejszym na kanale instalacyjnym poprzez otwór w jastrychu, znamienny tym, że wykonany na przykład z metalu pierścieni rozpierający (3), z którego zewnętrzna ścianka rozszerza się stożkowo ku dołowi, umieszczony jest pomiędzy wykonaną na przykład z odpornego na uderzenia tworzywa plastycznego, ma-

jąca kształt rury studzienki rozpierającą (1), której wewnętrzna ścianka zbiega się stożkowo ku górze oraz która w dolnej części wyposażona jest w szczeliny (2) oraz na górnej, rozszerzonej krawędzi - w wycięcia (6) i otwory (7), a cylindryczną, wykonaną na przykład z odpornego na uderzenia materiału plastycznego, połączoną ze studzienką rozpierającą (1) w sposób rozłączalny studzienką osprzętową (8), przy czym studzienka osprzętowa (8) ma co najmniej dwie płytki mocujące (12), wystające ponad górną krawędź części cylindrycznej i wchodzące w wycięcia (6).

21f

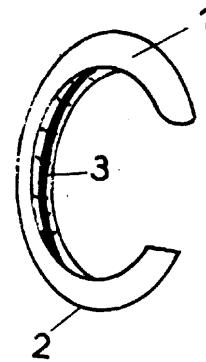
(P. 132625)

27. 03. 1969.

Pierwszeństwo: 29. 03. 1968, 8. 07. 1968, 22. 11. 1968 - Francja.

Melude S. A., Fribourg, Szwajcaria, (Knut Arenhold).

Cokół do nieośniewającego umieszczenia źródeł światła, jak żarówek, rur świetlnych lub tym podobnych, szczególnie do uzyskania pośredniego oświetlenia, przy jednoczesnej możliwości jego zastosowania jako sprzętu meblowego o szerszym zastosowaniu, znamienny tym, że zasadnicza część (2, 22), której końce zagięte są w jednakową stronę i leżą na tej samej wysokości posiada umieszczone w jej wnętrzu źródło światła (3, 33).

21g

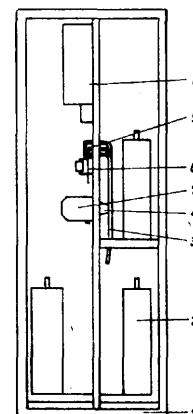
(P. 151002)

12. 10. 1971.

Pierwszeństwo: 8. 03. 1971 - Niemiecka Republika Demokratyczna.

VEB Starkstrom-Anlagenbau Leipzig-Halle Lipsk, NRD, (Horst Klein, Gunther Rutke, Klaus J. Milker, Eberhard Gritzka, Ralf Ribbeck, Eberhard Elsner, Lutz Schellenbeck, Gerhard Wolter, Helmut Hambach, Ruth Rossler, Heinrich Schuh).

Szafka z kondensatorami kompensacyjnymi do kompensacji składowej biernej prądu, zwłaszcza do kompensacji grupowej i centralnej, w której umieszczone są kondensatory, styczniki i zabezpieczenia, znamienny tym, że w odwróconej do obszaru obsługi części szafki (1) na wspornikach (4) umieszczone są pionowe szyny zbiorcze (3), które w górnej części są zagięte pod kątem na przykład 90° i wchodzą w zwróconą do obszaru obsługi część szafki (1), gdzie są przyłączone do zabezpieczeń (6) dalszych części urządzenia.

21g

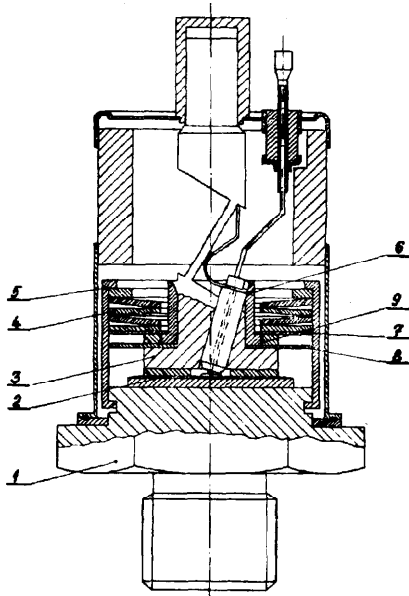
(P. 141222)

10. 06. 1970.

Pierwszeństwo: 12. 06. 1969 - Czechosłowacja.

ČKD Praha, Oborový podnik, Praga, Czechosłowacja, (Oldřich Pokorný, Jiří Pospíšil).

Konstrukcja części izolacyjnej układu dociskowego elementów półprzewodnikowych znamienna tym, że składa się ona z dwóch płaskich części izolacyjnych (7, 8) oraz jednej rurkowej części izolacyjnej (6) która wyposażona jest w kołnierzyk, przy czym płaskie części izolacyjne (7, 8) dociśnięte są z obu stron do kołnierza rurkowej części izolacyjnej (6).

21h

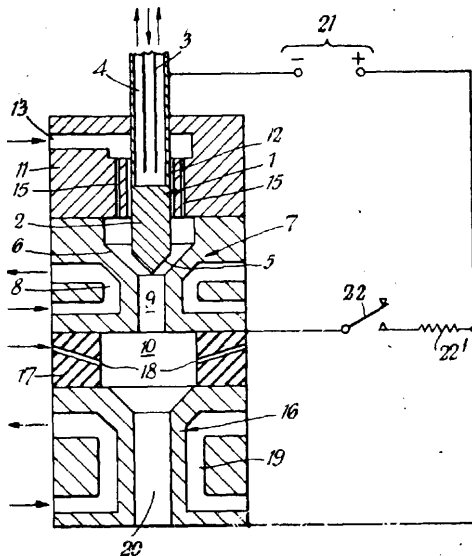
(P. 141509)

22. 06. 1970.

Pierwszeństwo: 4. 07. 1969 - Wielka Brytania.

British Railways Board, Londyn, Wielka Brytania, (David John Miller Dobbs, Jeremy Charles Gardener Wheeler, Joseph Kenneth Hill).

Sposób zasilania palnika plazmowego, zwłaszcza do czyszczenia szyn znamienny tym, że gaz o dużej zawartości powietrza wprowadza się stycznie poprzez poprzeczne kanały (18) do komory plazmowej (10) w ob-

szar między anodami (7, 16), oraz że gaz obojętny wprowadza się współosiowo z katodą (1) i pod prąd pierwszej anody (7).

Palnik zasilany sposobem według zastrz. 1 składający się z umieszczonych w półosiowo dwu katod, dwu anod wzajemnie oddzielonych od siebie i komory plazmowej, umieszczonej między anodami, znamienny tym, że zawiera poprzeczne kanały (18) dla wprowadzenia dużej ilości gazu o znacznej zawartości powietrza, ustawione stycznie do komory plazmowej (10) umieszczonej w obszarze między anodami (7, 16), jak również centralną rurką (3) umieszczoną współosiowo z katodą (1) i pod prąd pierwszej anody (7), dla doprowadzenia gazu nie reagującego z katodą (1) w wysokich temperaturach.

21k°

(P. 142513)

4. 08. 1970.

Śląskie Zakłady Przemysłu Lniarskiego „Lentex”, Lubliniec, Polska, (Sabina Żurawska, Tadeusz Biały, Mieczysław Kopiec, Antoni Bednarz, Edward Cierzniewski).

Sposób wytwarzania włókninowych osłon dla dodatków elektrod ołowianych akumulatorów pancernych, znamienny tym, że wysuszoną lecz niedogrzaną włókninę jonoprzepuszczalną, kwasoodporną napawa się syntetycznymi żywicami lub impregnatami zapewniającymi usztywnienie włókniny a następnie się suszy.

21k°

(P. 140979)

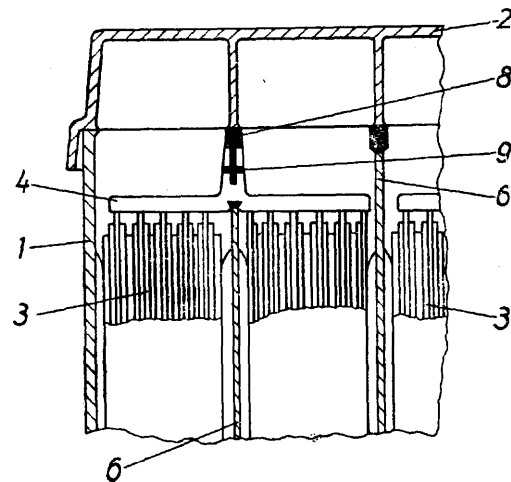
30. 05. 1970.

Patent dodatkowy do zgłoszenia nr. P. 136349

Pierwszeństwo: 3. 06. 1969 - NRF.

Varta Aktiengesellschaft, Frankfurt/Main, NRF, (Hans-Georg Lindenberg, Ulrich Hintz).

Sposób wytwarzania akumulatora z przechodzącymi przez przegrody międzyogniowe połączeniami, przez osadzenie mostkowych układów połączeniowych, w które zaopatrzone są zestawy płyt, w wyjęcia w przegrodach międzyogniowych naczynia akumulatorowego i następnie pokrycie tworzywem sztucznym natryskowo mostkowych układów połączeniowych i **wycięć**, według zgłoszenia P-136349, znamienny tym, że przy wtryskiwaniu tworzywa sztucznego w wyjęcia, górne brzegi przegród międzyogniowych przynajmniej częściowo pogrubia się.

21k°

(P. 141770)

2. 07. 1970.

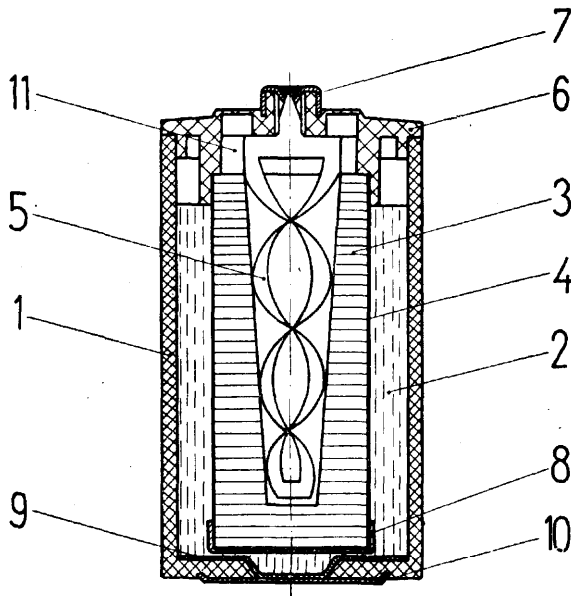
Pierwszeństwo: 4. 07. 1969 - NRD.

Kombinat VEB Galvanische Elemente Berlin, NRD, (Hans-Werner Uhlig, Aleksander Pinkowski, Klaus-Dieter Sigrüst Eberhard Hollax, Winfrid Wenzlaff, Wolfgang Wichmann, Ernst Fangradt, Jürgen Treter, Siegfried Wischer, Edgar Dommasch, Roland Ketzler).

Galwaniczne ogniwo tlenowe z elektrolitami alkalicznymi i z katodą polaryzowaną tlenowo, wykonaną z

węgla aktywnego z dodatkami hydrofobowymi oraz z nawiniętym lub wykonanym przez zanurzenie oddzielnikiem i z pastową lub prasowaną elektrodą cynkową z zagęszczonymi elektrolitami w kubku z tworzywa sztucznego z odprowadzeniami stykowymi i otworami wentylacyjnymi, znamiennie tym, że w pojemniku (1) w kształcie kubka z tworzywa sztucznego jest umieszczona **współśrodkowo** elektroda (2) z pasty cynkowej w postaci wydrążonego cylindra, otaczająca anodę węglową (3), wyposażoną w oddzielnik (4) i w osłonę izolacyjną (8) oraz w przewód **odprowadzający** (5), przy czym elektroda (2) i anoda węglowa (3) są przykryte pokrywą (6) z osłoną mosiężną (7), a w dolnej części ogniwa jest umieszczona zewnętrzna i wewnętrzna blacha (9, 10), odprowadzająca prąd na zewnątrz przez dno kubka (1) z tworzywa sztucznego.

Sposób wytwarzania galwanicznego ogniwa tlenowego według zastrz. 1—13, znamiennie tym, że elektrodę (2) z pasty cynkowej wypełnia się w stanie ciekłym w pojemniku (1) w kształcie kubka z tworzywa sztucznego za pomocą przyrządu napełniającego, a anodę węglową (3) z oddzielnikiem (4), wykonaną przez jej sprasowanie i przez zanurzenie lub nawinięcie, tak wciska się centrycznie w elektrodę (2) z pasty cynkowej, że elektroda (2) w peryferyjnej przestrzeni pośredniej, utworzonej przez pojemnik (1) z tworzywa sztucznego i anodą węglową (3) znajduje się w stanie ciekłym i przestrzeń tę wypełnia.

22n⁷

(P. 141940)

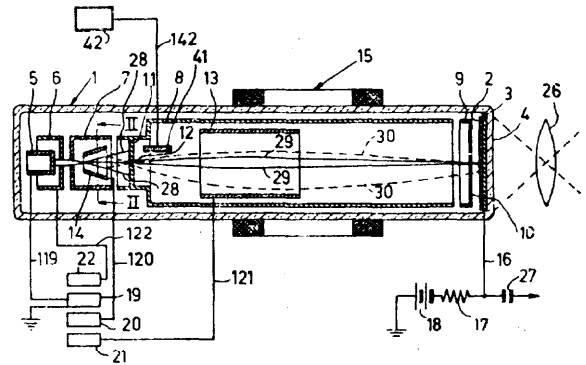
9. 07. 1970.

Pierwszeństwo: 11. 07. 1969. - Holandia.

N. V. Philips'Gloeilampenfabrieken, Eindhoven, Holandia.

Urządzenie zawierające telewizyjną lampę analizującą, która zawiera mozaikę służącą do zbierania informacji o obrazie sceny przewidzianej do zapisania, oraz wyrzutnię elektronową, wytwarzającą wiązkę elektronów skierowaną w stronę mozaiki, przy czym wyrzutnia elektronowa składa się z katody, siatki sterującej i anody przyspieszającej, w lampie, między siatką sterującą a mozaiką znajduje się przesłona, służąca do ograniczania wiązki elektronów, przy czym urządzenie zawiera soczewkę, ogniskującą wiązkę elektronów na mozaice, oraz urządzenie odchylające, służące do okresowego zamiatania mozaiki przez ograniczoną przesłoną wiązkę elektronów, co ma na celu stabilizację potencjału mozaiki na potencjale katody, podczas którego powstają sygnały wyjściowe odpowiadające informacji zebranej na mozaice, wspomniane urządzenia odchylające zawierają element odchylenia linii i element odchylenia ramki, znamiennie tym, że zawiera soczewkę połączoną z pierwszym generatorem impulsów

a służącą do wytwarzania w czasie powrotów odchylenia cross-over'u wiązki elektronowej, znajdującej się w płaszczyźnie rzeczony przesłony, oraz zawiera drugi generator impulsów, służący do jednoczesnego podnoszenia potencjału katody względem płytki sygnałowej, ponadto zawiera dodatkowy element odchylenia połączony z trzecim generatorem impulsów, a służący do dodatkowego odchylenia wiązki elektronów podczas powrotów odchylenia.

22a

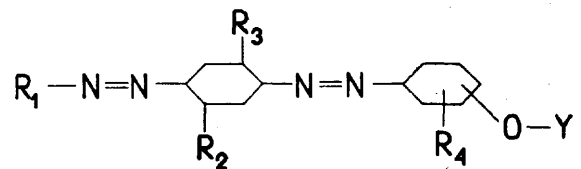
(P. 134681)

8. 07. 1969.

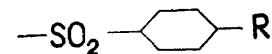
Pierwszeństwo: 10. 07. 1968 - Stany Zjednoczone Ameryki

Toms River Chemical Corporation, New Jersey, Stany Zjednoczone Ameryki.

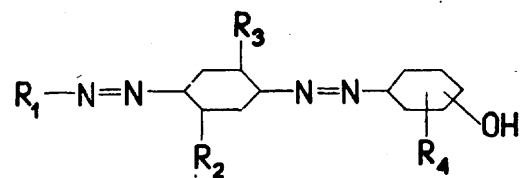
Sposób wytwarzania barwników disazowych o ogólnym wzorze 1, w którym R_1 oznacza grupę benzeno-sulfonową lub naftaleno-sulfonową, ewentualnie podstawioną niższymi rodnikami alkilowymi lub alkoksylowymi, R_2 i R_3 atom wodoru, krótkołańcuchowy rodnik alkilowy lub alkoksylowy, albo grupę OY, umiejscowioną w położeniu orto lub para do mostka azowego, a Y oznacza grupę o wzorze $B-SO_2-$, w którym B oznacza krótkołańcuchowy rodnik alkilowy lub rodnik fenylowy, zwłaszcza grupę o wzorze 2, w którym R oznacza atom wodoru, chlorowca lub rodnik alkilowy, znamiennie tym, że w związku o ogólnym wzorze 1, w którym R_1 , R_2 , R_3 , R_4 i Y mają wyżej podane znaczenie, a odpowiadającym związkowi o wzorze 29, poddaje się estryfikacji grupę hydroksylową.

Wzór 1

Wzór 2

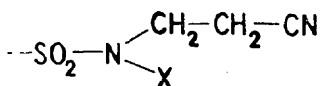
Wzór 29

22a (P. 134800) 14. 07. 1969.

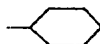
Pierwszeństwo: 13. 08. 1968 - NRD.

VEB Farbenfabrik Wolfen, NRD, (Gerhard Knöchel, Fritz Kleine, Horst Rabe, Klaus-Peter Pfeifer, Siegfried Schumann, Joachim Lang).

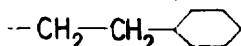
Sposób wytwarzania pigmentów azowych, znamieny tym, że związki dwuazoniowe otrzymane z aniliny jedno- lub dwupodstawionej grupą o wzorze 1, w którym X oznacza rodnik o wzorze $-\text{CH}_2-\text{CH}_2-$ lub ewentualnie podstawiony w grupie fenylovej rodnik o wzorze 2 lub 3, lub rodnik alkilowy o 1-5 atomach węgla i ewentualnie zawierającej jeszcze inne podstawniki sprzęga się z naftolem-2, kwasem 2, 3-hydroksynaftoesowym, kwasem 2, 3-hydroksykarbazolokarboksylovym, anilidami kwasu 2, 3-hydroksynaftoesowego, pochodnymi fenylopirazononu lub anilidami kwasu acetylooctowego, po czym w przypadku obecności grup nadających rozpuszczalność poddaje się je reakcji przez traktowanie roztworami soli wielowartościowych metali.

Wzór 1

Wzór 2

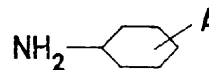
Wzór 3

22a (P. 134801) 14. 07. 1969.

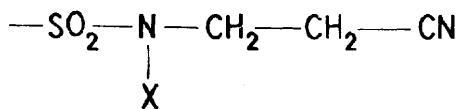
Pierwszeństwo: 13. 08. 1968 - NRD

VEB Farbenfabrik Wolfen, Wolfen, NRD, (Gerhard Knöchel, Fritz Kleine, Horst Rabe, Klaus-Peter Pfeifer, Siegfried Schumann, Joachim Lang).

Sposób wytwarzania pigmentów azowych, znamieny tym; że związki dwuazowe otrzymane z ewentualnie podstawionej aniliny lub ewentualnie podstawionej naftyloaminy sprzęga się z kwasem 2-hydroksy-3-naftoesowym, 2-hydroksykarbazolo-3-karboksylovym, kumaryno-3-karboksylovym, fenylopirazononokarboksylovym lub kwasem salicylovym podstawionym co najmniej w położeniu 5, następnie tak otrzymane karboksylowe kwasy barwnikowe przeprowadza się w chlorki kwasowe przez traktowanie chlorkiem siarkowodoru, chlorkiem tionylu, trójchlorkiem fosforu lub pięciochlorkiem fosforu w obojętnych rozpuszczalnikach w temperaturze leżącej w pobliżu temperatury wrzenia rozpuszczalnika, z dodatkiem katalitycznym ilości dwumetyloformamidu, po czym otrzymane chlorki kwasowe kondensuje się, ewentualnie z dodatkiem trzeciorzędowych amin przyspieszających reakcję ze związkami o wzorze 1, w którym A oznacza atom wodoru lub grupę o wzorze 2, w którym X oznacza rodnik o wzorze $-\text{CH}_2-\text{CH}_2-\text{CN}$, lub ewentualnie podstawiony w grupie fenylovej rodnik o wzorze 3 lub 4, lub rodnik alkilowy o 1-5 atomach węgla, przy czym związki o wzorze 1 oprócz podstawnika A mogą mieć inne podstawniki, a składniki wyjściowe dobrane są tak, że grupa anilidowa lub grupa składnika czynnego zawiera co najmniej jedną grupę o wzorze 2, w którym X ma wyżej podane znaczenie,

Wzór 1

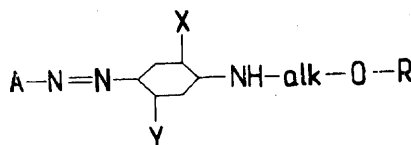
Wzór 2

22a (P. 127521) 14. 06. 1968.

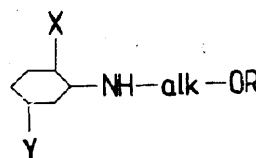
Pierwszeństwo: 14. 06. 1967

Ciba Société Anonyme, Bazy lea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania nierozpuszczalnych w wodzie barwników azowych o wzorze 1, w którym A oznacza grupę wywodzącą się z aromatycznych lub heterocyklicznych soli dwuazoniowych, X oznacza atom wodoru lub grupę alkilową, Y oznacza grupę aminową podstawioną grupą wywodzącą się z kwasu organicznego, R oznacza grupę acylową, a symbol „alk” oznacza grupę alkilenową znamieny tym, że otrzymuje się je przez sprzęganie soli dwuazoniowej aromatycznej lub heterocyklicznej aminy ze związkiem o wzorze ogólnym 2.

Wzór 1

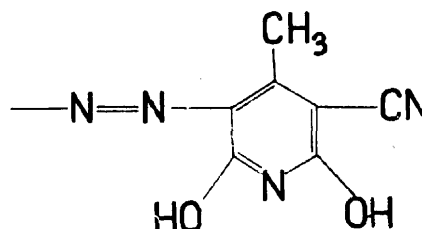
Wzór 2

22a (P. 134844) 15. 07. 1969.

Pierwszeństwo: 15. 07. 1968 - Szwajcaria.

Ciba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria

Sposób wytwarzania nowych barwników azowych zawierających co najmniej jedną grupę kwasową ułatwiającą rozpuszczalność tych barwników w wodzie oraz grupę o wzorze 1, a zwłaszcza zawierających jedno ugrupowanie zdolne do reagowania z włóknem ewentualnie w postaci kompleksów z metalem, znamieny tym, że 4-metylo-2, 6-dwuhydroksy-3-cyjanopirydynę sprzęga się ze związkami dwuazowymi, zawierającymi grupy kwasowe ułatwiające rozpuszczalność w wodzie, a otrzymane barwniki ewentualnie przeprowadza w kompleksy metalu za pomocą soli metalu jako środka oddającego jon metalu i/albo przez kondensację przeprowadza w barwniki reagujące z włóknami.

22a

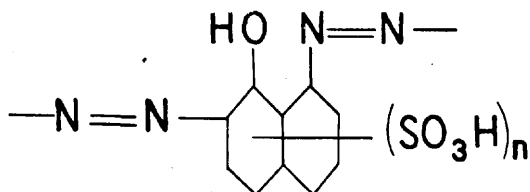
(P. 127432)

8. 06. 1968.

Pierwszeństwo: 9. 06. 1967 - Szwajcaria.

Ciba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania reaktywnych wobec w łkna nowych azowych barwników chromowych, stanowiących związek kompleksowy chromu z barwnikiem azowym i disazowym, o reaktywnych grupach acylowych, znanym tym, że związek kompleksowy chromu z barwnikiem monoazowym i barwnikiem disazowym, zawierający jedną lub dwie zdolne do acylowania grupy aminowe poddaje się acylowaniu jednym lub dwoma srodkami acylującymi zawierającymi poza grup  acyluj c  grup  reaktywną wobec w łkna taką jak alifatyczny, nasycony lub nienasycony ewentualnie podstawiony bromem lub chlorem rodnik o nie więcej niż 4 atomach węgla, lub acyluje si  srodkiem acylującym zawierającym reaktywny wobec w łkna rodnik halogenopirymidyny lub halogenotriazyny, z tym, że barwnikiem monoazowym występującym w związku kompleksowym chromu jest związek monoazowy $R_1-N=N-R_2$, w którym R oznacza reszt  karboksybenzenow , fenolową lub naftolow , zawierającą grup  zdolną do tworzenia wiązania kompleksowego, taką jak karboksylową lub hydroksylową umiejscowioną przy atomie węgla sąsiadującego z mostkiem azowym, a R_2 oznacza reszt  składnika sprzęgania umiejscowioną w sąsiedztwie grupy hydroksylowej, ketonowej lub aminowej taką jak reszt  enolowej składnika sprzęgania stanowiącą rodnik oksychinolini, kwasu barbiturowego, acetoacetyloaminobenzenu lub chlorobenzenu, albo 1-fenyl-, 1-naftylo- lub 1-n-oktylo-5-pyrazonu ewentualnie podstawiony w reszcie benzenowej lub naftylowej grupami sulfonowymi lub aminowymi, z tym, że pierścień pyrazolonu może być podstawiony w położeniu 3 rodnikiem fenylowym, metylowym lub grup  fenyloamidu kwasu karboksylowego, a umiejscowiona w położeniu 1 reszta fenolową może być podstawiona atomami chlorowca, rodnikami alkilowymi lub grupami sulfamidowymi, lub oznaczony symbolem R_2 i umiejscowiony w wyżej podanym położeniu podstawnik oznacza reszt  komponenty fenolowej, naftolowej lub naftyloaminowej, przy czym wszystkie wymienione wyżej komponenty z szeregu benzenu i naltalenu może zawiera  podstawniki jak atomy chlorowca, grupy aminowe, rodniki alkilowe, alkoksylowe, acylaminowe, benzoiloaminowe, grupy sulfonowe, lub sulfamidowe z tym, że podstawniki te może zawiera  dodatkowo jeden lub dwa rodniki fenylowe, alkilowe lub mydroksylowe, a podstawnik oznaczony symbolem R_1 o wyżej podanym znaczeniu może być podstawiony grupami nitrowymi, alkilowymi lub fenylosulfonylowymi, za  podstawnik oznaczony symbolem R_2 o wyżej podanym znaczeniu może zawiera  dalsze podstawniki jak grupa III-rzed. amylowa, cyjanoalkilowa lub karboetoksylowa, natomiast barwnikiem disazowym występującym w kompleksowym związku chromowym jest barwnik disazowy o wzorze 1, w którym n oznacza wartośc liczbową 1 lub 2, R_3 ma takie znaczenie jak wyżej podane dla R_2 , a R_4 ma takie znaczenie jak wyżej podane dla R_2 lub oznacza reszt  aminy zdolnej do sprzęgania w pozycji para, po czym otrzymany zacylowany kompleks chromowy ewentualnie zawierający ugrupowanie dwubromopropionyloaminowe poddaje si  reakcji ze srodkiem odciągającym chlorowcowodór i przeprowadza grupy dwubromopropionyloaminowe w grupy α -bromoakrylowe.

22a

(P. 134123)

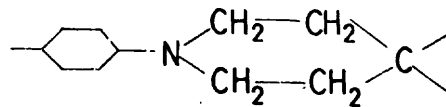
11. 06. 1969.

Pierwszeństwo: 14. 06. 1968 - Szwajcaria.

Ciba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania barwników azowych, znamienny tym, że za pomocą kondensacji lub sprzęgania wpro-

wadza si  reszt  biernego składnika sprzęgania o wzorze 1, w którym atom węgla znajdujący się w pozycji 4 pierścienia azacykloheksanowego jest związany z jedną lub korzystnie dwiema jednakowymi lub r nymi grupami nadającymi ładunek dodatni i otrzymany barwnik azowy, jeżeli zawiera on atomy azotu dające się czwartorz duj c, a zwi szcza reszty dwuazowe, ewentualnie czwartorz duje si .

Wzór 1

22a

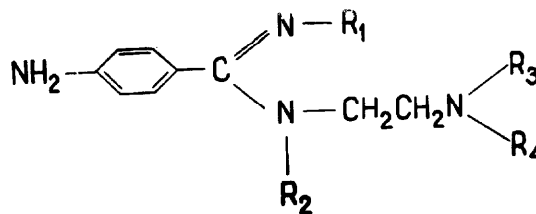
(P. 134106)

9. 06. 1969.

Pierwszeństwo: 9. 07. 1968 - NRD.

VEB Farbenfabrik Wolfen, Wolfen, NRD, (Horst Noack, Herman Schubert, Klaus-Peter Radler).

Sposób wytwarzania barwników zasadowych, znamienny tym, że związki dwuazoniowe otrzymane z aminobenzamidyn o wzorze ogólnym 2, w którym R_2 , R_3 , R_4 i R_5 oznaczają rodniki alkilowe, cykloalkilowe, lub aryloalkilowe, R_3 i R_4 może tworzy c pierścień poprzez rodniki $-(CH_2)_n-$ ($n=4$ lub 5), $-CH_2-CH_2-$, $-O-CH_2-CH_2-$ lub $-CH_2-CH_2-S-CH_2-CH_2-$, sprzęga się ze składnikami biernymi o wzorze ogólnym 3, w którym R_5 i R_6 oznaczają rodniki alkilowe, hydroksyalkilowe, cyjanoalkilowe, chloroalkilowe, alkoksyalkilowe, karbalkoksyalkilowe lub arylowe, R_7 oznacza atom wodoru, , chlorowca, rodnik alkilowy, alkoksylowy lub grup  acetyloaminow .

22a

(P. 131109)

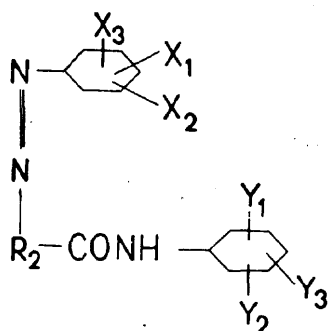
8. 01. 1969

Pierwszeństwo: 10. 01. 1968 - Szwajcaria.

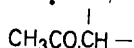
Ciba-Geigy AG, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania nowych nierozpuszczalnych w wodzie barwników azowych o ogólnym wzorze 1, w którym R_2 oznacza ewentualnie podstawioną atomem chlorowca lub grup  alkoksylową reszt  hydroksynaltalenu zawierającą grup  azow , hydroksylową lub zamidowan  grup  karboksylową w położeniu 1, 2, 3, albo oznacza reszt  o wzorze 2, X i X_2 oznacza atom wodoru lub atom chlorowca, grup  alkilową, alkoksylową, fenoksylow , nitrową, cyjanową, zestyfikowaną grup  karboksylową, alifatyczną grup  acyloaminową lub trój fluorometylow , Y i Y_2 oznacza atom wodoru lub atom chlorowca, grup  alkilową lub alkoksylową, X_3 i Y_3 , każde, oznacza atom wodoru lub atom chlorowca albo grupę o wzorze $-CONHR_5$, w której R_5 oznacza atom wodoru, grupę alkilową lub rodnik fenylowy ewentualnie podstawiony atomami chlorowca, grupami alkilowymi, trójfluorometylowymi, alkoksylowymi, nitrowymi, cyjanowymi, karbalkoksyloowymi albo alkanooiloaminowymi, albo X_3 lub Y_3 oznacza reszt  o wzorze $-NHCOCONHR_4$, w której R_4 oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy lub ewentualnie podstawioną atomami chlorowca, grupami alkilowymi, trójfluorometylowymi, alkoksylowymi, nitrowymi, cyjanowymi, karbalkoksyloowymi lub alkanooiloaminowymi, reszt  fenylową lub grup  o wzorze 3, znamienny tym, że kondensuje się halogenek kwasu karboksylowego o wzorze 4, z amin  o wzorze 5, w których to wzorach X_1 , X_2 , X_3 , R_3 , Y_1 , Y_2 i Y_3 mają wyżej podane znaczenie a hal oznacza chlorowec albo sprzęga się z pochodną dwuazową lub dwuazoaminow  aminy o

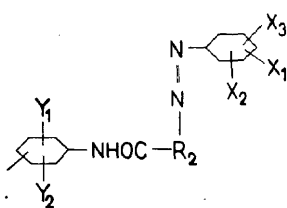
wzorze 6, w którym X_1 , X_2 i X_3 mają wyżej podane znaczenie, ze składnikiem biernym sprzęgania o ogólnym wzorze 7, w którym Y_1 , Y_2 , Y_3 i R_2 mają wyżej podane znaczenie, z tym, że dobiera się takie składniki sprzęgania aby podstawnik X_3 lub Y_3 oznaczał grupę o wzorze $-NHCOCONHR_4$, w którym R_4 ma wyżej podane znaczenie.

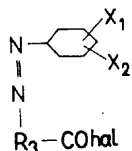
Wzór 1

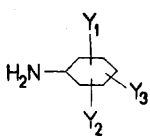
Wzór 2

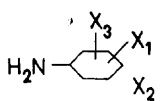
Wzór 3

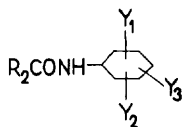
Wzór 4

Wzór 5

Wzór 6

Wzór 7

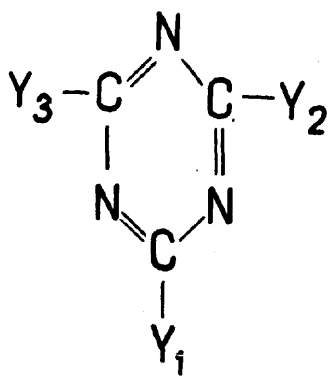
22a

(P. 131619)

7. 02. 1969.

Pierwszeństwo: 8. 02. 1968, 13. 12. 1968 - Szwajcaria
Ciba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania barwników kadziowych o ogólnym wzorze 1, w którym każdy z symboli X i X_2 oznacza policykliczny chinon zdolny do przeprowadzenia w leukopostaci, X_3 oznacza resztę barwnika azotowego, znamienne tym, że w dowolnej kolejności poddaje si  reakcji s-triazynę zawierajacą trzy podstawniki zdolne do reakcji wymiany, takie jak atomy chlorowca, umiejscowione przy atomach węgla, układu pierścieniowego, ze zdolnymi do kadziowania policyklicznymi chinonami wolnymi od grup sulfonowych ale zawierajacymi zdolne do acylowania grupy aminowe, oraz z barwni-

kiem azowym zawierajacym jedną grupę hydroksylo- w  lub jedną zdolną do acylowania grupę aminową, ale nie zawierajacym podstawników zdolnych do tworzenia soli i związków kompleksowych z metalami w obu pozycjach orto do grupy azowej.

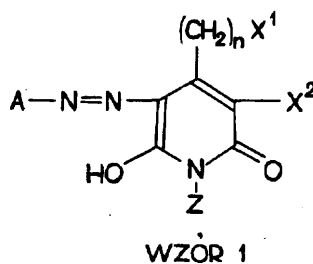
22a

(P. 133992)

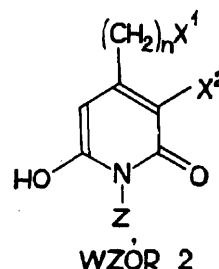
3. 06. 1969.

Pierwszeństwo. 27. 06. 1968 - Wielka Brytania
Imperial Chemical Industries Limited, Londyn Wielka Brytania, (Alistair Howard Berrie, Nigel Hughes).

Sposób wytwarzania barwników monoazowych, nierozpuszczalnych w wodzie, niezawierajacych grup sulfonowych i karboksylowych, których jedną z możliwych form tautomerycznych przedstawia wzór ogólny 1, w którym symbol A oznacza rodnik arylowy ewentualnie podstawiony, n oznacza wartośc liczbową 0 lub 1, Z oznacza rodnik alkilowy lub arylowy ewentualnie podstawione, jeden z symboli X^1 i X^2 oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy lub arylowy ewentualnie podstawione lub grupę CN, COOR, COR lub CONR¹R² a drugi z symboli X^1 i X^2 oznacza grupę CN, COOR, COR lub CONR¹R² w których to grupach R oznacza rodnik alkilowy lub arylowy ewentualnie podstawione, R¹ i R² każdy niezależnie oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy lub arylowy ewentualnie podstawione, względnie R¹ i R² tworzą razem z atomem azotu pierścień heterocykliczny 5 lub 6 członowy zawierajacý azot, znamienne tym, że aminę o wzorze ogólnym ANH₂ dwuazuje się i poddaje sprzeganiu ze skł dnikiem biernym o ogólnym wzorze 2, w których to wzorach symbole A, X^1 , X^2 , Z i n mają wyżej podane znaczenie, przy czym stosowana amina i skł dnik bierny nie zawierają grup karboksylowych i sulfonowych.

WZÓR 1

WZÓR 2

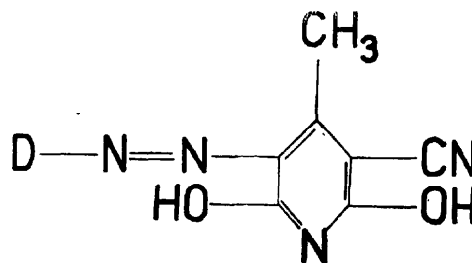
22a

(P. 133838)

27. 05. 1969.

Pierwszeństwo. 31. 05. 1968 - Szwajcaria
Ciba Societe Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania zasadowych barwników azowych, korzystnie nie zawierajacych kwasowych grup powodujacych rozpuszczalno c w wodzie, a zwłasczacz grupy sulfonowych, o wzorze 1, w którym D oznacza resztę skł dnika dwuazowego, zawierajacego ewentu-

alnie grupy azowe i który zawiera co najmniej jedną grupę aminową, hydrazynową lub zetyfikowaną grupę hydroksylaminową, ewentualnie przeprowadzoną w grupę czwartorzędową, znamienny tym, że barwniki te wytwarza się przez amidowanie, kondensację, sprzężanie lub przeprowadzanie w związki czwartorzędowe.

22a (P. 134986) 23. 07. 1969.

Pierwszeństwo: 25. 07. 1968, 30. 05. 1969 - Szwajcaria
Ciba - Geigy AG, Bazylea, Szwajcaria.

Trwały, stężony roztwór wodny zasadowych barwników azowych, metynowych, azametynowych, akrydynowych, azynowych, oksazynowych, ksantenowych lub antrachinonowych, zawierających grupę trójmetyloamoniową lub cykloamoniową albo zasadowych barwników trójfenylometanowych zawierających co najmniej pierwszorzędowe lub drugorzędowe grupy aminowe, znamienny tym, że zawiera 10—80% wagowych co najmniej jednej soli zasadowego barwnika wywodzącej się z mocnego kwasu nieorganicznego oraz 90—20% wagowych mieszaniny rozpuszczalnikowej, składającej się zasadniczo z 5—50% wagowych wody, 95—50% wagowych co najmniej jednego z kwasów tłuszczowych o 1—4 atomach węgla, 0—5% wagowych alkoholu jednowodorotlenowego lub ketonu jako dodatkowego rozpuszczalnika, i ewentualnie zawiera poiadto niejednotwórczy lub kationoczynny środek przeciwpieniący.

22a (P. 134677) 8. 07. 1969.

Pierwszeństwo: 10. 07. 1968 - Stany Zjednoczone
Ameryki

Toms River Chemical Corporation, Toms River, Stany Zjednoczone Ameryki.

Sposób wytwarzania barwników nitrofenyloaminowych, znamienny tym, że bis-(3-nitro-4-chlorowco-fenilo)-sulfony poddaje się reakcji z pierwszorzędowymi aminami.

22a (P. 134114) 10. 06. 1969.

Pierwszeństwo: 11. 06. 1968, 25. 07. 1968, 18. 04. 1969
- Szwajcaria

Ciba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Stabilne, stężone bezwodne roztwory barwników zasadowych, znamienne tym, że zawierają wywodzące się z mocnych kwasów nieorganicznych, sole zasadowych barwników azowych w rozpuszczalnikach organicznych, co najmniej częściowo mieszających się z wodą, z grupy alkiloglikoli i ich eterów zawierających powyżej 4 atomy węgla, jak również niskocząsteczkowych alifatycznych kwasów karboksylowych i ich amidów, względnie w mieszaninie takich rozpuszczalników.

22a (P. 134102) 9. 06. 1969.

Pierwszeństwo: 14. 06. 1969 - Szwajcaria
Ciba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Preparat do pigmentowania materiałów, znamienny tym, że zawiera co najmniej jeden nierozpuszczalny w wodzie barwnik i/lub co najmniej jeden rozjaśniacz optyczny i co najmniej jeden wielohydroksylowy związek organiczny zestryfikowany przynajmniej jednym wielozasadowym kwasem nieorganicznym.

Sposób wytwarzania preparatów do pigmentowania, znamienny tym, że co najmniej jeden nierozpuszczalny w wodzie barwnik i/lub co najmniej jeden rozjaśniacz optyczny miesza się z co najmniej jednym wielowodorotlenowym związkiem organicznym, który jest zestyfikowany przynajmniej jednym wielozasadowym kwasem nieorganicznym.

22a (P. 131781) 17. 02. 1969.

Pierwszeństwo: 19. 02. 1968, 29. 11. 1968 - Szwajcaria.
Ciba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania związków azowych o ogólnym wzorze $D-N=N-K$, w którym D oznacza resztę heterocyklicznej aminy z szeregu pirydyny, chinoliny, pirazolu, undazolu, triazolu, benzotiazolu lub tiadiazolu, a K oznacza resztę składnika biernego z szeregu benzenu, naftalenu lub z szeregu heterocyklicznego, znamienny tym, że nitrozopochodną pierwszorzędowej aminy heterocyklicznej poddaje się reakcji z biernym składnikiem sprzężania z szeregu benzenu, naftalenu lub z szeregu heterocyklicznego, w środowisku słabo kwaśnym.

22a (P. 131818) 18. 02. 1969.

Pierwszeństwo: 20. 02. 1968 - Szwajcaria
Ciba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania pochodnych 1-amino-antrachinonów znamienny tym, że kwas 1-amino-antrachinono-2-sulfonowy albo -2-sulfohalogenek po uprzednim wprowadzeniu grupy ochronnej do grupy 1-aminowej, nitruje się w pozycji 4, odszczepia grupę ochronną i ewentualnie hydrolizuje grupę -2-sulfohalogenkową do grupy kwasu sulfonowego w pozycji 2, redukuje grupę nitrową w pozycji 4 do grupy aminowej i przetwarza powstały kwas 1, 4-dwuamino-antrachinono-2-sulfonowy w 1, 4-dwuamino-2, 3-dwucyjano-antrachinon w znany sposób przez reakcję z cyjankami, w szczególności z wodnymi roztworami cyjanków rozpuszczalnych w wodzie.

22f (P. 131620) 7. 02. 1969.

Pierwszeństwo: 9. 02. 1968, 4. 12. 1968 - Szwajcaria
Ciba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Preparaty pigmentowe znamienne tym, że zawierają pigment i/lub wybielacz optyczny i maślan celulozy o zawartości maślanu co najmniej 43%, ewentualnie o zawartości acetylowych najwyższej 4, 5% i zawartości wolnych grup hydroksylowych co najmniej 0, 5%.

22f (P. 114828) 30. 05. 1966.

Pierwszeństwo: 31. 05. 1965 - Francja
Roger Morel, Paryż, Francja.

Sposób wytwarzania sadzy przez krakowanie ciekłych węglowodorów polegający na tym, że rozdrobniony węglowodór poddaje się wewnątrz aparatury zetknięciu z gorącym gazem w celu spowodowania procesu krakowania i powstającą w wyniku tego procesu sadzę oddziela się od gazu odlotowego, znamienny tym, że jako gorący gaz stosuje się gaz co najmniej częściowo wytworzony przez wprowadzenie do aparatury obojętnego gazu.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1. mające z jednej strony rurę rozpylającą zasilaną cieplem węglowodorem i jedno lub kilka doprowadzeń gazu, a po przeciwległej stronie mające wylot do odprowadzania gazu odlotowego, znamienny tym, że jedno z doprowadzeń gazu jest przeznaczone do doprowadzania gazu obojętnego.

22f (P. 131083) 6. 01. 1969.

Pierwszeństwo: 12. 02. 1968 - Niemiecka Republika
Demokratyczna

VEB Elektrochemisches Kombinat Bitterfeld, Bitterfeld, NRD, (Gerhard Landgraf, Walter Klingner, Regina Büttner, Gerhard Knöttsch).

Sposób wytwarzania pigmentów i materiałów obciążających (wypełniaczy), złożonych z białych drobnocząstkowych krzemianów metali ziem alkalicznych i/albo krzemianów glinu odpowiednich do ulepszenia określonych właściwości wyrobów przemysłu papierniczego, przemysłu farb, sztucznych tworzyw, i gumowego, zna-

mienny tym, że roztwory soli kwasów mineralnych i metali ziem alkalicznych i/albo glinu łączy się z roztworami krzemianów metali alkalicznych korzystnie z roztworami szkła wodnego w sposób ciągły, przy utrzymywaniu stałego stężenia reagujących ze sobą składników, stosując intensywne mieszanie za pomocą szybkoobrotowego mieszadła, w temperaturze normalnej i utrzymując stałą określoną wartość pH stwarzającą warunki izoelektryczne, tj. pH 8—10.

22f (P. 134442) 26. 06. 1969.

Pierwszeństwo: 11. 07. 1968 - Francja.

Société Anonyme Ugine Kuhlmann, Paryż, Francja, (Yvan Alfred Schwob).

Sposób wytwarzania sadz o typie „sadzy termicznej” znaną metodą spalania węglowodoru w piecu, znamienny tym, że prowadzi się zmieniające się kolejno okresy całkowitego spalania i okresy częściowego spalania.

Sposób według zastrz. 1, znamienny tym, że proces prowadzi się tak, że szybkość przepływu powietrza D w okresie całkowitego spalania, szybkość przepływu powietrza D' w okresie częściowego spalania, szybkość przepływu węglowodoru d w okresie całkowitego spalania, szybkość przepływu węglowodoru d' w okresie częściowego spalania, czas trwania t okresu całkowitego spalania i czas trwania t' okresu częściowego spalania spełniają następujące zależności:

$$\begin{aligned} D/10 < D' < D \\ 10 d < d' < 100d \\ 0,1 < \frac{t}{t'} < 2 \end{aligned}$$

22f (P. 127520) 14. 06. 1968.

Pierwszeństwo: 16. 06. 1967 - Szwajcaria

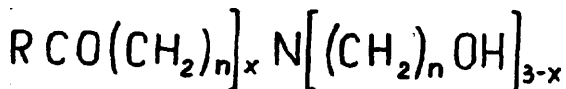
Ciba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania preparatów pigmentowych odpornych na flokulację, znamienny tym, że pigment miesza się z azotanem celulozy i ewentualnie z innym nośnikiem.

22g (P. 132712) 1. 04. 1969.

Ministerstwo Obrony Narodowej, Warszawa, (Tadeusz Czarnecki, Liliana Wolff, Zofia Zaczyńska).

Srodek do konserwacji wyrobów metalowych zawierający organiczny chromian rozpuszczalny w cieplem środowisku węglowodorowym znamienny tym, że chromian organiczny zawiera nośny zespół aminowy o wzorze ogólnym I, w którym R są jednakowe lub różne i oznaczają grupy alkilowe, cykloalkilowe, alkilocykloalkilowe lub alkilocykloalkilowe o 10—27 atomach węgla, x ma statystyczną wartość 2—3 zaś n oznacza liczbę całkowitą 2—4.

22g (P. 132905) 12. 04. 1969.

Instytut Badawczo-Projektowy Przemysłu Farb i Lakierów, Gliwice, Polska (Eugeniusz Tyrka, Marek Szandorowski, Jerzy Maciej Nowak, Kazimierz Uhacz, Bernard Andrzejewski, Tadeusz Łuczak).

Sposób otrzymywania farb przeciwkorozyjnych pigmentowanych kompozycją cementu i pigmentów pasywujących takich minia płowiana, chromiany ołowiu, strontu, baru, zasadowy siarczan lub węglan ołowiu i cyjanamid ołowiu, lub wymienione pigmenty osadzone na nośniku krzemiankowym, znamienny tym, że stosunek wagowy cementu do pigmentu pasywującego zawiera się w granicach od 0, 05 do 10.

22 (P. 132713) 1. 04. 1969.

Ministerstwo Obrony Narodowej, Warszawa, (Tadeusz Czarnecki, Zofia Zaczyńska).

Sposób wytwarzania środka antykorozyjnego do czasowego zabezpieczenia wyrobów metalowych przed korozją znamienny tym, że produkt niepełnej reakcji gliceryny lub glikolu etylenowego z kwasem naftenowym i następnie alkanoloaminą, najkorzystniej trój etanol oaminą, poddaje się z kolei reakcji z alkiloaminą pierwszo - oraz ewentualnie drugorzędową o grupie węglowodorowej zawierającej powyżej 6 atomów węgla, w temperaturze 110—170°C przez 0, 5—2 godziny, otrzymany produkt rozpuszcza się w oleju mineralnym i miesza z roztworem mydeł cynkowych oraz ewentualnie magnezowych oraz ewentualnie ołowiowych kwasów naftenowych w oleju mineralnym oraz z 1-aminoetyloimidazoliną podstawioną w pozycji 2 grupą alifatyczną lub cykloalifatyczną pochodzącą z kwasu olejowego oraz ewentualnie naftenowego albo z pochodną amidową wymienionej imidazolinie i kwasu olejowego oraz ewentualnie naftenowego.

22g (P. 133499) 12. 05. 1969.

Cen tralne Laboratorium Farb Graficznych, Gdańsk, Polska, (Czesław Gruszczyński).

Sposób wytwarzania związków błonotwórczych tworzących trwałe roztwory w wysoko wrzących cieczach pochodzenia naftowego, szybko oddających rozpuszczalnik i formujących błony odznaczające się wysokim połyskiem znamienny tym, iż wolne grupy karboksylowe pochodnych kalafonii lub innych żywic oraz grupy karboksylowe kwasów tłuszczowych, naftenowych lub kalafonii owych zubożają się jonami metali dwu lub więcej wartościowych.

22g (P. 128304) 24. 07. 1968.

Pierwszeństwo: 24. 07. 1967, 2. 11. 1967 - Szwajcaria.

Ciba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Wstępny preparat barwnikowy, znamienny tym, że zawiera co najmniej jeden barwnik sublimujący w temperaturze 100—300°C, korzystnie 160—220°C i/lub optyczny wybielacz i co najmniej jedną żywicę rozpuszczalną w wodzie i/lub organicznych rozpuszczalnikach.

Atrament drukarski, znamienny tym, że zawiera co najmniej jeden barwnik sublimujący w temperaturze 100—300°C, korzystnie 140—230°C, rozpuszczalną żywicę służącą jako nośnik barwnika, wodno-organiczny lub praktycznie czysto organiczny rozpuszczalnik lub mieszaninę rozpuszczalników i żywicę służącą jako zagęszczacz lub środek wiążący atramentu drukarskiego, przy czym oba składniki żywiczne mogą być identyczne, a mieszanina barwnika z jego nośnikiem stanowi wstępny preparat barwnikowy według zastrz. 1-25.

22g (P. 133486) 10. 05. 1969.

Pierwszeństwo: 21. 05. 1968 - NRD

VEB Lack - und Druckfarbenfabrik Coswig, Coswig, NRD, (Manfred Zieger, Eitel Heck, Günther Dietrich).

Sposób wytwarzania lakierów nawierzchniowych do wewnętrzznego i zewnętrznego powlekania metalowych taśm i płyt, puszek i urządzeń zamykających z blachy ocynowanej ogniwo lub elektrolitycznie, z aluminium lub z czarnej blachy chromianowanej, znamienny tym, że stosuje się etery celulozy lub inne pochodne celulozy, korzystnie w środowisku organicznych rozpuszczalników, w połączeniu z wysokocząsteczkowymi żywicami epoksydowymi i utwardzalnymi, plastyfikowanymi lub nie plastyfikowanymi żywicami fenolowymi oraz katalizatorami, alkoholami i eterami glikolowymi, ewentualnie z dodatkiem żywic barwiących.

22g (P. 132315) 13. 03. 1969.

Politechnika Wrocławska, Wrocław (Stanisław Mazur, Bożena Kolarz, W. Łaskawski, Dorota Swierkot, Maryla Kolendowicz).

Sposób wytwarzania elastycznych kitów kwaso i ługoodpornych znamienny tym, że jako lepiszcze stosuje

się żywice furanowe modyfikowane asfaltem w ilości 20—5 w stosunku do całej masy kitu, a wypełniaczem jest popiół lotny z węgla brunatnego ewentualnie jego mieszanina z innymi mączkami, koksową, ceramiczną, węglową czy mineralną, nasycony utwardzaczem o charakterze kwaśnym lub rozkładającym się z wydzieleniem kwasu w ilości od 1—25% w stosunku do wypełniacza.

22g (P. 127984) 8. 07. 1968.

Politechnika Wrocławska, Wrocław, (Włodzimierz Łaskawski, Stanisław Mazur, Bożena Kolarz, Dorota Swierkot, Józef Pilarz, Jerzy Zapart, Maryla Kolendowicz).

Kit kwaso i lugoodporny z żywicy fenolowofurfurylowej lub furfurylowej z alkoholu i aldehydu furfurylowego, utwardzalny w temperaturze otoczenia zawierający wypełniacz mineralny, znamienny tym, że jako wypełniacz zawiera popioły lotne z węgla brunatnego lub mieszaniny tych popiołów z mączką grafitową, węglową lub mineralną, w której to mieszaninie ilość popiołu jest większa od 5%, z naniesionym na nie utwardzaczem o charakterze kwaśnym lub rozkładającym się z wydzieleniem substancji o charakterze kwaśnym, przy czym wypełniacz stanowi od 45 do 65% wagowych w stosunku do żywicy.

22g (P. 132692) 31. 03. 1969.

Poznańska Fabryka Luster i Szlifiernia Szkła, Poznań, (Konrad Bolewski, Benon Rychły, Józef Prętki).

Sposób wytwarzania farby ochronnej do malowania podłewu luster za pomocą pistoletu natryskowego na podstawie polioctanu winylu i pigmentów nieorganicznych oraz 92—96% alkoholu etylowego jako rozpuszczalnika według patentu nr 63565 znamienny tym, że do modyfikowania polioctanu winylu zamiast szelaku naturalnego używa się od 10 do 50% kalafonii sosnowej, a korzystnie od 20 do 40% kalafonii sosnowej.

22g (P. 131132) 11. 06. 1969.

Ryszard Jankowski, Warszawa.

Barwne lakiery metaliczne zawierające jako pigmenty metaliczne proszku o danym stopniu rozdrobnienia metalicznego glinu lub stopów miedzi, cynku, żelaza i glinu, znamiennie tym, że zawierają, wprowadzony w odpowiedni sposób, 2 do 10% w stosunku do ilości użytego metalicznego pigmentu, niejonowe substancje powierzchniowo czynną jak etery alkilopoliglikolowego lub estry kwasów polialkilenoglikokarbonowego.

Sposób sporządzania barwnych lakierów według zastrz. 1 znamienny tym, że substancję powierzchniowo czynną rozpuszcza się na gorąco w niewielkiej ilości stosowanego rozpuszczalnika, a następnie dodaje się, przy ciągłym intensywnym mieszaniu, całą przeznaczoną ilość metalicznego proszku, otrzymując średniej gęstości pastę, którą następnie rozprowadza się w uprzednio sporządzonym, w normalnej temperaturze, roztworze zazwyczaj stosowanych suchych barwników w organicznych rozpuszczalnikach, po czym tak otrzymaną mieszaninę łączy się z osobno sporządzonym błonotwórczym roztworem spoiwa, rozcieńczalnika, reszty rozpuszczalnika i plastyfikatora.

22g (P. 123128) 20. 10. 1967.

Pierwszeństwo: 21. 10. 1966, 23. 11. 1966, 8. 02. 1967

- Wielka Brytania.

W. R. Grace and Co., New York, USA, (John Hurst).

Element do wytwarzania na dowolnej powierzchni warstwy wodoszczelnej, znamienny tym, że składa się z materiału wyjściowego w postaci arkusza i przylegającej do niego przepony z wodoszczelnego i ściśliwego lepiszcza.

Element według zastrz. 2, znamienny tym, że podkład stanowi warstwę nie przepuszczającą wody, wykonaną

z kauczuku naturalnego lub z syntetycznego polimeru organicznego, zwłaszcza poliolefiny, a w szczególności z polietylenu.

Element według zastrz. 2, znamienny tym, że podkład jest wytwarzany z materiału włókienniczego metodą tkania lub inną.

Element według zastrz. 2, znamienny tym, że podkład jest wykonany w postaci warstwy z metalu zwłaszcza miedzi lub aluminium.

Element według zastrz. 1—16, znamienny tym, że ściśliwe lepiszcze stanowi mieszanina bitumiczna, korzystnie mieszanina naturalnego kauczuku z **bitamem**, w której stosunek wagowy bitumu do kauczuku wynosi 80: 20 - 95: 5.

22g (P. 131787) 18. 02. 1969.

Instytut Badawczo Projektowy Przemysłu Farb i Lakierów, Gliwice, (Maria Jakubowska, Lesław Zassowski).

Lakier do puszek konserwowych typu epoksydowo-fenolowego i/lub fenolowo-winyłowego, znamienny tym, że zawiera jako środek poślizgowy wosk polietylenowy.

22g (P. 133901) 30. 05. 1969.

Zjednoczenie Morskich Stocznii Remontowych, Gdańsk, (Jerzy Perko, Bogusław Wirkijowski).

Pasta do zapobiegania tworzeniu się korozji na powierzchni przedmiotów metalowych, a zwłaszcza powierzchni okrętowych zbiorników wodnych zawierająca węglowodory alifatyczne, pigmenty, wypełniacze, rozpuszczalniki organiczne, inhibitory korozji, środki powierzchniowo czynne znamienna tym, że zawiera dodatkowo polizobutylen w ilości od 1—100 części wagowych na 100 części wagowych mieszaniny.

22h (P. 132635) 28. 03. 1969.

Ministerstwo Obrony Narodowej Główny Kwaterymistrzostwo Wojska Polskiego, Warszawa, (Tadeusz Lepiarski, Elżbieta Bukowska).

Mieszanka bitumiczna do czasowej konserwacji wyrobów metalowych przechowywanych w trudnych warunkach składowania, znamienna tym, że składa się z 30—45 części wagowych asfaltu izolacyjnego ponafetowego, 5—12 części wagowych żywicy dwufenylopropanowej modyfikowanej kalafonią i oktryfikowanej gliceryną, 4—8 części wagowych naftolosulfonianu baru, 40—60 części wagowych trójchloroetylenu stabilizowanego trójetanoloaminą.

(P. 131738) 14. 02. 1969.

Piotr Setman, Zielona Góra, Witold Dobrowolski, Warszawa, Edward Budzyński, Biotki.

Sposób wytwarzania kleju znamienny tym, że zmieszoną suchą korę drzew liściastych miesza się z popiołem drzewnym i zalewa wodą najkorzystniej w ilości 20 kg kory, 2 kg popiołu i 15 kg wody, przy czym całość podgrzewa się do temperatury 100—120°C, dokładnie miesza i po czasie cá 100 minut dodaje cá 0, 5 kg boraksu, następnie uzyskuje się cá 10 kg wyciągu z tej masy za pomocą cedzenia i prasowania, dodaje się do tej ilości wyciągu cá 2, 5 kg szlamu z wirówek do mleka i podgrzewa się do temperatury cá 80°C oraz dokładnie miesza przez 40 minut.

22k (P. 127396) 6. 06. 1968.

Pierwszeństwo: 20. 06. 1967 - NRD

VEB Leuchtstoffwerk Bad Liebenstein Bad Liebenstein, NRD (Vera Neugebauer, Siegrid Messerschmidt, Wally Schirmer).

Sposób wytwarzania mas świecących, których aktywatory są skuteczne tylko wtedy, gdy znajdują się w stanie niższej wartościowości dodatniej, zwłaszcza

mas świecących złożonych z fosforanów metali ziem alkalicznych aktywowanych cyną dwuwartościową, znamienny tym, że aktywator redukuje się za pomocą tlenku węgla, otrzymywanego na skutek niepełnego spalania węgla lub związków węgla, które podczas procesu wyprężania są oddzielone od poddawanego wyprężaniu surowca mas świecących.

23a (P. 132329) 13. 03. 1969.

Pierwszeństwo: 2. 04. 1968 - NRD

VEB Farbenfabrik Wolfen, Wolfen NRD (Helmut Furtig, Werner Hose, Wolfgang Paul, Otto Volker, Manfred Weber).

Sposób oczyszczania tłuszczów, olejów, estrów lub mieszanin estrów, znamienny tym, że tłuszcze, oleje, estry lub mieszaniny estrów, zawierające jako zanieczyszczenia wolne kwasy tłuszczowe; wodę, szlamy, fosfatydy, barwniki i/lub substancje zapachowe i smakowe, w stanie ciekłym lub w roztworze w rozpuszczalnikach i w temperaturze 5—300°C, a korzystnie 30—150°C, poddaje się działaniu krystalicznych glinokrzemionów metali o budowie zeolitycznej, mającej pory o jednakowej wielkości i o średnicy wynoszącej 3—15 angstrémów, przy czym zanieczyszczenia są adsorbowane na tych glinokrzemianach.

23b (P. 131627) 8. 02. 1969.

Pierwszeństwo: 14. 02. 1968 - Włochy.

Snam Progetti S. p. A, Milano, Włochy, (Pierleone Girotti, Telemaco Floris, Giancarlo Pecci).

Sposób wytwarzania olejów smarowych o wskaźniku lepkości w zakresie 90—145, silnikowego oleju gazowego o dużym wskaźniku zapłonności i o bardzo niskiej temperaturze płynności, benzyny ciężkiej nadającej się jako produkt wyjściowy do reformingu o dużej zawartości związków nftenowych, lekkich olejów smarowych i parafiny, znamienny tym, że odasfaltowaną próżniową pozostałość i/lub destylat próżniowy dowolnego pochodzenia i bez ograniczeń związanych z zawartością azotu lub związków siarki, wprowadza się razem z wodorem po przepuszczeniu przez podgrzewacz (3) do pierwszego stopnia (5) reakcji zawierającego katalizator składający się z siarczków i/lub tlenków metali z grupy VI i VIII okresowego układu pierwiastków osadzonych na niezbyt kwasowym nośniku, najlepiej na tlenku glinowym i reakcją uwodornienia prowadzi się w temperaturze 350—450°C, przy ciśnieniu 50—500 kg/cm, przy szybkości objętościowej w zakresie 0, 1 do 5 V (V) h przy czym natężenie przepływu wodoru wynosi 150—2000 N/1 na 1 l surowca następnie uzyskane produkty doprowadza się do drugiego stopnia (7) reakcji zawierającego katalizator składający się z siarczków i/lub tlenków metali z grupy VI i VIII okresowego układu pierwiastków osadzonych na kwasowym nośniku, najlepiej na nośniku krzemionka-tlenek glinowy przy czym warunki robocze w drugim stopniu (7) reakcji są takie same lub odmienne od warunków pracy w pierwszym stopniu (5) lecz utrzymuje się je w podanych dla stopnia pierwszego granicach, następnie produkty wychodzące ze strefy

reakcyjnej przeprowadza się do wysokociśnieniowego separatora (9) do oddzielenia wodoru, który po oczyszczeniu zawraca się do strefy reakcyjnej, następnie produkty reakcji przesyła się do niskociśnieniowego separatora (12) gdzie oddziela się część gazów i z tego separatora produkty dostarcza się do odpędowej kolumny (14) do oddzielania gazu, benzyny, paliwa do silników lotniczych odrzutowych i oleju gazowego i te trzy ostatnie produkty można zawrócić do strefy reakcyjnej, po czym odparafinowany produkt przesyła się do kolumny (18) frakcjonowania próżniowego do uzyskania podstawowych olejów.

23c (P. 131339) 23. 01. 1969.

Pierwszeństwo: 24. 01. 1968 - Wiochy.

Snam Progetti S. p. A. Mediolan, Włochy (Bruello Ciuti, Sergio Del Ross).

Płyn chłodziwo-smarujący stosowany przy obróbce skrawaniem sporządzony z glikoli, poliglikoli, skoholi i płynów mieszających się z wodą, w których rozpuszczone są sole metali znamienny tym, że solami metalu są sole kadmu.

23b (P. 119953) 12. 04. 1967.

Instytut Technologii Nafty, Kraków (Stefan Niementowski, Bronisława Paluszkiwicz, Edward Siembab, Eugeniusz Trybuła, Władysław Zajezierski, Józefa Ogrodowska).

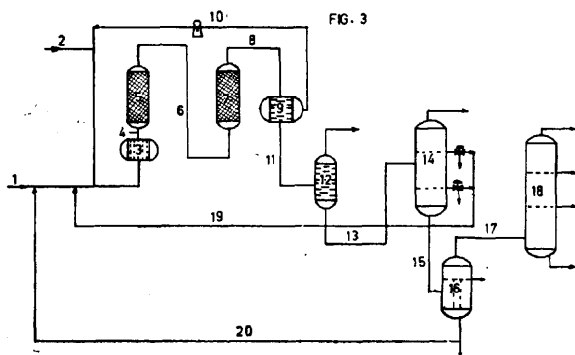
Sposób otrzymywania olejów transformatorowych, kondensatorowych, turbinowych, lekkich przemysłowych, komponentów do wielosezonowych olejów silnikowych oraz surowca do produkcji sadzy z frakcji ropy parafinowo-siarkowej o temperaturze wrzenia 280—450°C znamienny tym, że frakcję poddaje się głębokiemu odparafinowaniu za pomocą mocznika, tak aby jej temperatura krzepnięcia wynosiła poniżej -30°C, a następnie dokonuje się wobec katalizatora kobaltowo-molibdenowego (Co—Mo) osadzonego na tlenku glinu, lub molibdeno-kobaltowo-żelazowego (Mo—Co—Fe), lub molibdeno-niklowego (Mo—Ni), lub niklowo-wilf ramowego (Ni—W) hydro rafinacji przy ciśnieniu wodoru 30—200 atmosfer i w temperaturze 150—450°C do zawartości siarki w hydrrafinacie nie wyższej niż 0, 25% wagowych po czym poddaje się rafinacji selektywnej zawodnionym acetonem zawierającym od 4—10% wagowych wody lub furfurolemu do zawartości węglowodorów aromatycznych w rafinacie nie wyższej niż 25% wagowych, a następnie otrzymany produkt oczyszcza się przez kontaktowanie z ziemią odbarwiająca w ilości od 1—8% wagowych.

23c (P. 128105) 13. 07. 1968.

Pierwszeństwo: 15. 07. 1967, 7. 06. 1968 - NRF.

Farbwerke Hoechst Aktiengesellschaft vormals Meister Lucius und Bruning, Frankfurt nad Menem, NRF, (Helmut Diery, Siegbert Rittner, Horst Lorke).

Ciecze do obróbki metali zawierające wodę, znamienne tym, że zawierają aromatyczne kwasy sulfonamido-karboksyłowe o załączonym wzorze w postaci soli z nieorganicznymi lub organicznymi zasadami, jako środki do obróbki metali hamujące korozję, przy czym R i R₂ oznacza atom wodoru, fluoru, chloru, rodnik alkilowy lub alkoksy o 1—4 atomach węgla, przy czym suma atomów węgla rodników R₁ i R₂ nie powinna przekraczać liczby siedem, Ar oznacza resztę benzenową, naftalenową, antracenenową, dwufenyłową, dwufenylometanową, fenoksybenzenową, siarczku fenyłowego, sulfotlenku fenyłowego lub sulfonu fenyłowego, R₃ - atom wodoru, rodnik alkilowy o nie więcej niż 4 atomach węgla, rodnik beta-cyanoetylowy lub rodnik hydroksyalkilowy o 2—4 atomach węgla, R₄ rodnik alkenowy o 4—15 atomach węgla w łańcuchu, który ewentualnie może być podstawiony przez jedną lub kilka grup metylowych lub etylowych, a n oznacza 1, zaś w przypadku gdy Ar jest resztą benzenową, naftalenową lub antracenenową n oznacza 1 lub 2.

23c (P. 131335) 23. 01. 1969.

Pierwszeństwo: 24. 01. 1968 - Włochy

Snam Progetti S. p. A. Mediolan, Włochy (Brunello Ciuti, Sergio Del Ross).

Płyn chłodząco-smarujący stosowany przy obróbce skrawaniem znamienny tym, że jest sporządzony przy użyciu glikoli, poliglikoli, alkoholi i płynów mieszających się z wodą, w których są rozpuszczone sole metali alkalicznych i sole metali ziem alkalicznych i/lub sole amonowe zawierające molibdeniany, a zwłaszcza molibdenian amonowy, podsiarczyny, borany, octany, szczególnie sodu, przy czym ilość każdego z nich zawarta jest w zakresie od 0, 5% do 10% wagowo.

23c (P. 131334) 23. 01. 1969.

Pierwszeństwo: 24. 01. 1968 - Włochy

Snam Progetti S. p. A. Mediolan, Włochy (Sergio Del Ross, Brunello Ciuti).

Smar stały stosowany przy bardzo dużych obciążeniach znamienny tym, że zawiera dodatki soli kadmu.

23c (P. 131330) 23. 01. 1969.

Pierwszeństwo: 24. 01. 1968 - Włochy

Snam Progetti S. p. A. Mediolan, Włochy (Sergio del Ross, Brunello Ciuti)

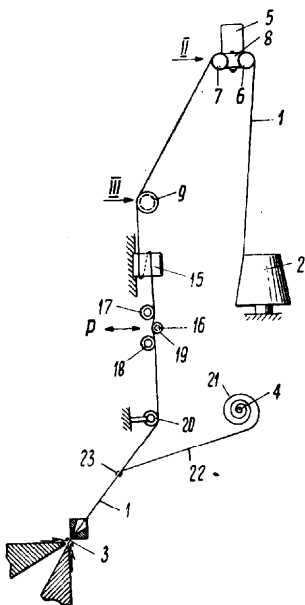
Smar stały do stosowania przy dużych obciążeniach, znamienny tym, że zawiera mieszaniny molibdenianów, tiosiarczanów i boranów.

25a (P. 129207) 24. 09. 1968.

Pierwszeństwo: 26. 09. 1967 - NRF

Franz Morat GmbH, Stuttgart-Vaihingen, NRF, (Gerhard Schmidt).

Szydełkarka z jednym lub kilkoma systemami i z układem prowadzącym nitkę, przeznaczonym dla nitki nieelastycznych, znamienna tym, że wszystkie miejsca zmiany kierunku nitki, (1) znajdujące się między cewkami (2) a miejscem dziania (3), utworzone są przez swobodnie obracające się krążki (6, 7, 17, 18, 19, 20) oraz tym, że wszystkie istniejące urządzenia wyłączające lub hamulce nitki, mają w celu prowadzenia wyłącznie swobodnie obracające się krążki.

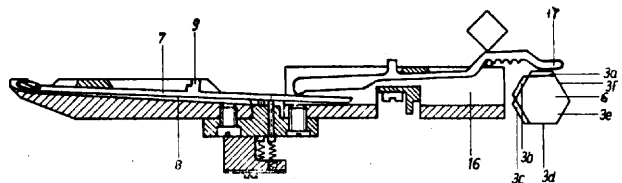
25a (P. 120345) 3. 05. 1967.

Pierwszeństwo: 23. 08. 1966 - Niemiecka Republika Demokratyczna

Veb Strickhandschuhwerk Polar Karl-Marx-Stad, NRD, (Manfred Ulber, Lothar Müller, Kurt Altrmann, Gerhard Hollmann).

Sposób wyrobu rękawic, znamienny tym, że najpierw dziane są worki palcowe na palec wskazujący i serdeczny, przy czym czynne przy tym grupy igłowe powiększone zostają o pewną ilość igieł pobranych z grup igłowych znajdujących się w spoczynku, których oczka przekazane zostają na przekładacze i są przez nie utrzymane w obrębie igieł dzianych worków palcowych do chwili wykonania obydwóch worków palcowych dla małego i środkowego palca za pomocą uruchamianych w tym celu grup igłowych powiększonych o zwolnione igły, po czym oczka znajdujące się na przekładaczach, zawieszane zostają z powrotem na igłach przynależnych do palca wskazującego i serdecznego.

Urządzenia do wykonywania sposobu według zastr. 1, znamiennie tym, że w płaszczyźnie obydwóch łoż płaszczkowych ułożyskowany jest obrotowo wielopłaszczyznowy wałek (6), na którego powierzchniach (3a, 3b) znajdują się kliny (4, 5, 10, 11), w celu zagłębiania za pomocą płaszczek (17) igieł (7) do łoża igłowego (8),

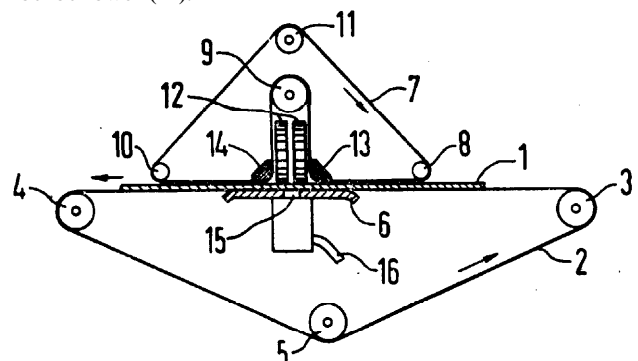

28a (P. 131467) 30. 01. 1969.

Maschinenfabrik Turner A. G. Oberursel/Taunus, NRF (Jiri Dokoupil, Jiri Zubik).

Sposób ciągłej obróbki wyrobów płaskich, jak skóra, błamy i tym podobne wyroby; znamienny tym, że materiał obrabiany umieszcza się w kanale obróbkowym za pomocą dwóch, położonych naprzeciwko siebie jeden nad drugim, przenośników taśmowych, poruszanych w tym samym kierunku, które mocują między sobą materiał poddawany obróbce i doprowadzają go do narzędzia obróbkowego, przy czym dolny przenośnik taśmowy jest poruszany do przodu razem z materiałem obrabianym pod narzędziem obróbkowym, a górny przenośnik taśmowy zwalnia obrabiany przed narzędziem obróbkowym.

Urządzenie do wykonywania sposobu według zastr. 1—3, znamiennie tym, że kanał obróbkowy jest wyposażony w umieszczone jeden nad drugim przenośniki taśmowe (2 i 7), poruszające się w tym samym kierunku i prowadzone na początku kanału obróbkowego chwilowo w przeciwnych kierunkach za pomocą odpowiednich krążków (8, 9, 10 i 11 oraz 2, 4 i 5), przy czym przenośniki te tworzą otwór dla materiału obrabianego (1), a górny przenośnik taśmowy (7) jest odchylony od dolnego przenośnika taśmowego (2) za pomocą odchylacza (13) na długość, umożliwiającą skuteczne prowadzenie materiału obrabianego (1), natomiast za odchylaczem (13) jest umieszczone narzędzie obróbkowe (12).

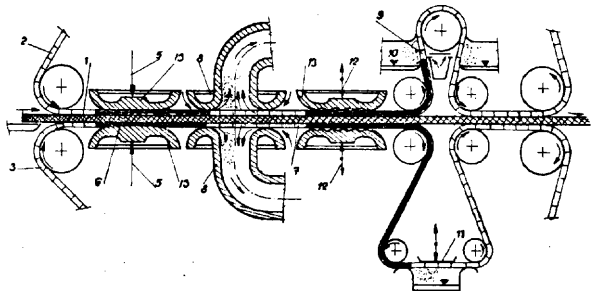

28a (P. 131466) 30. 01. 1969.

Maschinenfabrik **Turner** A. G. Oberursel/Taunus, NRF (Jiri Dokoupil, Jiri Zubik).

Sposób ciągłego odwadniania skóry i materiału skóropodobnego, znamienne tym, że obrabianą skórę przeprowadza się pomiędzy dwoma przenośnikami taśmowymi, wykonanymi w kierunku prostopadłym do ich powierzchni z elastycznego i przepuszczalnego materiału, przez przestrzeń roboczą, przy czym materiał przenośników taśmowych posiada zdolność traktowania wody przede wszystkim przez napięcie powierzchniowe, oraz tym, że wodę ze skóry przekazuje się przenośnikom taśmowym przez obustronne działanie dociskowe przyrządów dociskowych i wodę tę zasysa się z przenośników taśmowych przez podciśnienie, albo wydmuchuje się ją za pomocą strumienia powietrza lub usuwa się ją przez działanie dynamiczne urządzeń wibracyjnych.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1. znamienne tym, że przenośniki taśmowe (2, 3) są wykonane z materiału elastycznego, którego oporność na przejście powietrza prostopadle do powierzchni przenośników taśmowych (2, 3) wynosi mniej niż 1000 mm słu pa wody/dcm².

29b (P. 103274) 18. 12. 1963.

Pierwszeństwo: 24. 12. 1962 - Włochy

Snia Viscosa Societa **Nazionale** Industria Applicazioni Viscosa Sp. A. Mediolan, Włochy

Sposób wytwarzania włókien z polichlorku winylu przez wyprzedzanie lepkiego roztworu krystalicznego polichlorku winylu w cykloheksanonie lub czterowodopolichlorku winylu w cykloheksanonie lub czterowodofuranie do kąpieli ścinającej złożonej z wodnego roztworu soli, znamienne tym, że otrzymany w temperaturze 80—200°C roztwór, zawierający 5—40% wysoce krystalicznego polichlorku winylu, **wyprzedza się** do kąpieli ścinającej, składającej się z wodnego roztworu rodanku metalu alkalicznego, rodanku amonowego, chlorku cynku lub mieszaniny tych soli o stężeniu 10—70%, przy czym temperatura kąpieli wynosi 60—150°C.

29b (P. 112443) 13. 01. 1966.

Pierwszeństwo: 19. 01. 11965 - Wielka Brytania

Imperial Chemical Industries Limited, Londyn, Wielka Brytania.

Sposób modyfikowania kształtowanych wyrobów z syntetycznych polimerów tworzących włókna, znamienne tym, że wyrób napawa się dyspersją lub roztworem kopolimeru otrzymanego według polskiego zgłoszenia patentowego P. 104742 i zgłoszeń brytyjskich w 19. 736/64 i 47171/64 do którego dodaje się 0, 5-5% wagowych w przeliczeniu na ciężar kopolimeru, zahamowanego przeciwutleniacza fenolowego razem z 0, 005—5% także w przeliczeniu na ciężar kopolimeru, środka rozkładającego nadtlarki, wybranego z tiofosforanów, tiofosforynów i/lub ksantogenianów.

29b (P. 129018) 12. 09. 1968.

Pierwszeństwo: 12. 09. 1967 - Włochy

Montecatini Edison S. p. A., Milano, Włochw, (Paolo Longi, Alberto Valvassori, Francesco Greco, Ermanno Bernasconi).

Wyroby z nienasyconych kopolimerów olefinowych,

zwłaszcza elastyczne **folie i włókna**, znamienne tym, że otrzymuje się je z nienasyconych, wysokocząsteczkowych, zdolnych do wulkanizowania terpolimerów etyleniu, propylenu i monomerycznych węglowodorów, zawierających co najmniej dwa wiązania podwójne, które to terpolimery są bezpostaciowe w stanie spoczynku, lecz zdolne do krystalizacji pod wpływem rozciągania.

29b (P. 131481)

Pierwszeństwo: 2. 02. 1968, 24. 10. 1968 - Szwajcaria

Ciba Société Anonyme, **Bazylea**, Szwajcaria.

Sposób barwienia syntetycznych superpoliamidów w masie przednej znamienne tym, że jako barwniki stosuje się chromowe związki kompleksowe 1 : 2 barwników 0, 0'-dwydroksymonoazowych posiadają grupę sulfoamidową i inne podstawniki nienadające rozpuszczalności w wodzie lub grupę alkanosulfonylową bądź też reaktywną względem włókna grupę acyloaminową.

29b (P. 131482) 31. 01. 1969.

Pierwszeństwo: 2. 02. 1968, 24. 10. 1968 - Szwajcaria

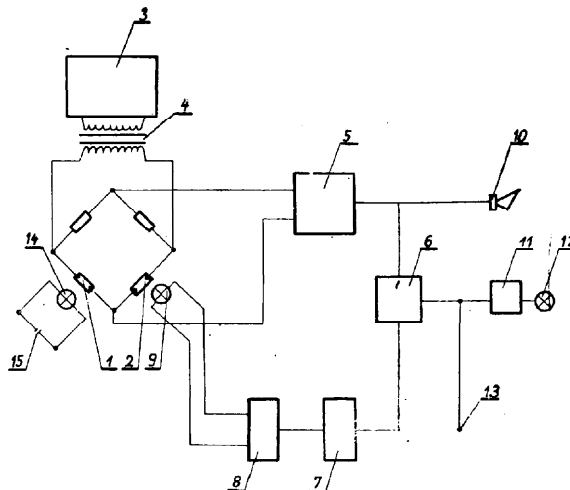
Ciba Société Anonyme, **Bazylea**, Szwajcaria.

Sposób barwienia liniowych, syntetycznych superpoliamidów, za pomocą barwników antrachinowych, znamienne tym, że barwienie w masie prowadzi się za pomocą barwników antrachinonowych rozpuszczalnych w wodzie.

30a (P. 142251) 24. 07. 1970.

Tadeusz Łakomy, Gdańsk

Pulsoindikator elektryczny do pomiaru tętna obwodowego ludzi i zwierząt, zawierający wzmacniacz prądu zmiennego oraz zakładany na płatek ucha lub palec czujnik fotoelektryczny wyposażony w żarówkę i fotoopornik, znamienne tym, że posiada mostek samorównowążący się prądu zmiennego, w którego jedno ramię włączony jest fotoopornik pomiarowy (1), a w drugie ramię fotoopornik kompensacyjny (2), przy czym mostek zasilany jest napięciem sinusoidalnym z generatora (3) poprzez transformator (4), zaś wyjście mostka połączone jest poprzez wzmacniacz (5) prądu zmiennego, detektor (6), człon uśredniający (7) i wzmacniacz (8) prądu stałego z żarówką kompensacyjną (9), oświetlającą fotoopornik kompensacyjny (2), ponadto wyjście wzmacniacza (5) prądu zmiennego połączone jest głośnikiem (10), a wyjście detektora (6) dołączone jest poprzez drugi wzmacniacz (11) prądu stałego do żarówki sygnalizacyjnej (12).

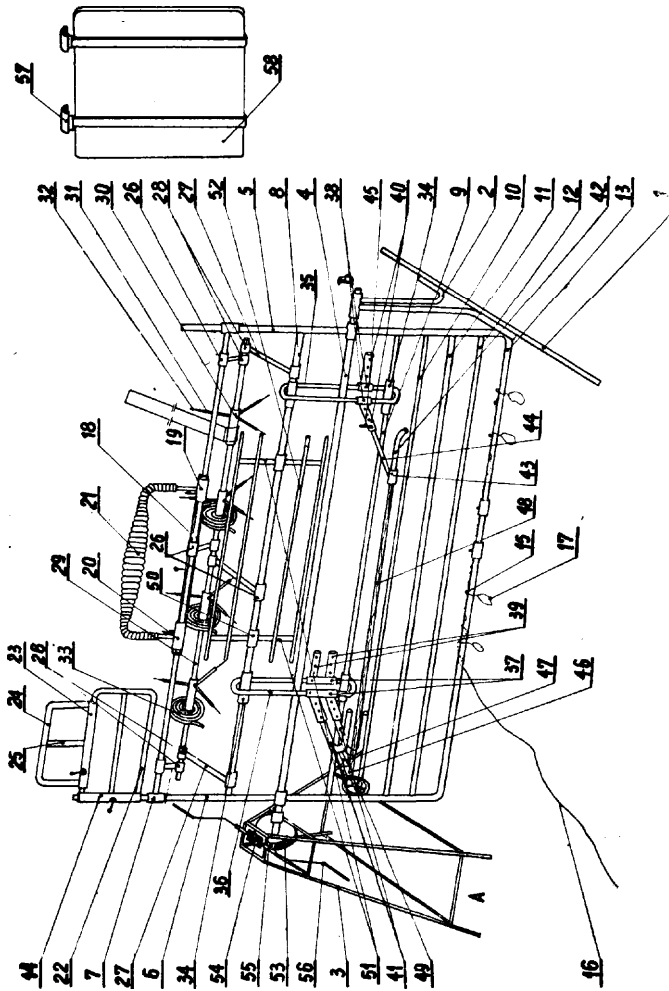

30c (P. 133121) 23. 04. 1969.

Czesław Golack, Sulejówek, Lila Maria Golacik, Warszawa.

Urządzenie do unieruchamiania dużych zwierząt znamienne tym, że na wspornej konstrukcji (1), którą

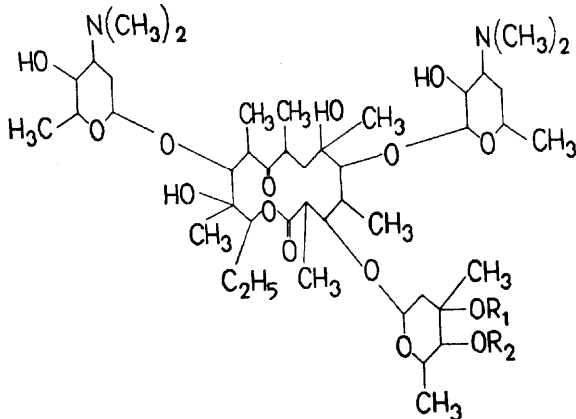
stanowią dwa stojaki oporowe (2 i 3) ma osadzony w łożyskach wał główny (4), do którego zamocowane są na stałe poprzeczne rury (5 i 8), przy czym do poprzecznych w stosunku do wału głównego rur (5 i 6) są przyspawane elementy rurowe (8, 9, 10, 11, 12, 13), natomiast rurowy element (7) jest zamocowany przesownie.

30h (P. 127186) 25. 05. 1963.

Pierwszeństwo. 26. 05. 1967, 21. 02. 1698 - USA.
Scherico Ltd., Lucerna, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania nowej grupy antybiotyków zwanej megalomycyną i stanowiącej frakcje A, B, C i C₂ o ogólnym wzorze przedstawionym na rysunku, w którym we frakcji A megalomycyny R i R₂ oznaczają atom wodoru, we frakcji B megalomycyny R oznacza atom wodoru, R₂ oznacza grupę acetylową, we frakcji C megalomycyny R i R₂ oznaczają grupę acetylową,

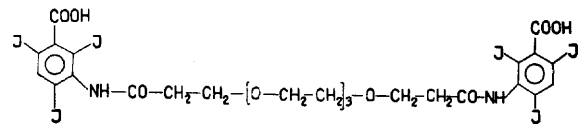
a we frakcji C₂ megalomycyny R oznacza grupę acetylową, R₂ oznacza grupę propionylową oraz jej estrów i soli, znamienny tym, że nowy mikroorganizm rodzaju Micromonospora megalomicea oznaczony indywidualnie numerami NRRL 3274 lub NRRL 3275 indubuje się w wodnej pożywce, w warunkach tlenowych, aż do uzyskania żądanej aktywności antybiotyku w pożywce, po czym megalomycynę lub conajmniej jedną frakcję A, B, C lub C₂ megalomycyny wydziela się i wyosabia samą lub w postaci soli lub estru.

30h (P. 134732) 10. 07. 1969.

Bracco Industria Chimica Società per Azioni, Mediolan, Włochy, (Ernst Felder, Davide Pitre).

Sposób wytwarzania kontrastu rentgenowskiego lub związku jodowego, nadającego się do stosowania w charakterze kontrastu rentgenowskiego 4, 7, 10, 13-czterooksaheksadekano-1, 16-diojlo-bis-(3-karboksylo-2, 4, 6-trójjodo-anilidu) o wzorze 1, oraz jego nietoksycznych, rozpuszczalnych w wodzie soli metalicznych lub aminowych, znamienny tym, że dokonuje się reakcji kwasu 3-amino-2, 4, 6-trójjodobenzoesowego z chemicznie czynną pochodną kwasu 4, 7, 10, 13-czterooksaheksadekano-1, 16 - dwukarboksylowego, a produkt wyodrębnia i przeprowadza w jego nietoksyczną sól metaliczną lub aminową.

Sposób wytwarzania według zastrz. 1, znamienny tym, że w charakterze -chemicznie czynnej pochodnej kwasu 4, 7, 10, 13-czterooksaheksadekano-1, 16-dwukarboksylowego stosuje się przede wszystkim jego halogenek kwasowy, a w szczególności jego chlorek kwasowy, albo mieszaną bezwodnik tego związku.

30h (P. 127841) 1. 07. 1968.

Pfizer Inc., Nowy Jork, USA, (James Joseph Korst).

Sposób oczyszczania a - 6-dezoksy-5-oksy-tetracykliny przez przemianę jej sulfosalicylanu, zanieczyszczonego metalami i anhydro- oraz apo-tetracyklinami w chlorowoderek o wysokim stopniu czystości, znamienny tym, że zanieczyszczony sulfosalicylan rekrytalizuje się z metanolowego roztworu chlorowodoru, po czym rozpuszcza w bezwodnym etanolowym roztworze chlorowodoru, którego zawartość koryguje się tak, aby wynosiła ona co najmniej 12 moli chlorowodoru na 1 mol rozpuszczonej a-6-dezoksy-5-oksy-tetracykliny, do uzyskanego etanolowego roztworu dodaje się tyle wody, aby jej stężenie wynosiło najwyżej 11% objętościowych, a następnie wydziela z otrzymanego roztworu etanolowo-wodnego wytrącony chlorowoderek.

30h (P. 127811) 29. 06. 1968.

Gunar Briksson, Lindigo - Szwecja, Arnold Mangen, Karlstad - Szwecja.

Sposób wytwarzania leków porcjowanych w postaci stałej, polegającej na zmieszaniu jednego lub więcej składników aktywnych leku z substancją nośnikową, która przy temperaturze pokojowej występuje w postaci stałej, a przy podwyższonej temperaturze przechodzi w stan ciekły, w celu przygotowania z tak powstałej mieszaniny dawek leków, znamienny tym, że wspomniana mieszanina zawierająca aktywny składnik leku w postaci rozproszonej lub rozpuszczonej o temperaturze, przy której substancja nośnikowa znajduje się w stanie ciekłym podawana jest między dwa obracające się wałki dociskowe wzajemnie do siebie, na zewnętrznych powierzchniach których znajdują się wgłębienia o wymiarach odpowiadających wymaganym wymiarom dawek jednostkowych leków, wypełniane przez podawaną ciekłą mieszaninę, która

w wyniku chłodzenia wałków do odpowiedniej temperatury ulega zestaleniu we wgłębieniach tworząc dawki jednostkowe leku, które następnie są usuwane z wgłębień i, jeśli jest to wymagane, poddawane obróbce wykończającej, polegającej na **przykład** na nałożeniu zewnętrznej warstwy pokrywającej.

30h (P. 114157) 21. 04. 1966.

Pierwszeństwo. 1. 06. 1965, 7. 03. 1966 - Bułgaria
Texim Entreprise Economique d'Etat Sofia, Bułgaria
(Iwan Georgiew **Bogdanow**).

Sposób wytwarzania nowej aktywnej substancji **przeciwrakowej**, polegającej na hodowli mikroorganizmu w pożywce i następnym wydzieleniu i oczyszczeniu substancji, znamieny tym, że mikroorganizm *Lactobacillus Bulgaricus Tumoronecroticans B51* - 1 m/65 hoduje się w warunkach beztlenowych, w temperaturze w granicach 28—50°C, w ciągu 18—24 godzin, w środowisku odżywczym zawierającym przynajmniej jedną z substancji takich jak wyciąg z soi, pepton, wyciąg z drożdży, wyciąg z kukurydzy, wyciąg z mięsa, glikoza, maltoza, laktoza, sacharoza, dekstryna czy melasa oraz sole nieorganiczne, następnie rozbija się komórki bakteryjne a substancję **przeciwrakową** ekstrahuje za pomocą wody lub fenolu i wytrąca z wyciągu.

30h (P. 133357) 5. 05. 1969.

Pierwszeństwo: 6. 05. 1968 - Stany Zjednoczone
Ameryki

Scherico Ltd., Lucerna, Szwajcaria, (Hans Reimann).

Sposób otrzymywania antybiotyku W 847-A oraz jego czynnych pochodnych stosowanych **farmaceutycznie**, znamieny tym, że w drodze selektywnej hydrolyzy substratu, zawierającego conajmniej jeden z antybiotyków oznaczonych W 847-B, **W-847-C₁** lub W 847-C₂, przekształca się je w antybiotyk W 847-A, izoluje antybiotyk W 847-A, lub frakcję wzbogaconą w antybiotyk W 847-A, w postaci wolnej lub w formie czynnej pochodnej.

30h (P. 129070) 14-09. 1968.

Pierwszeństwo: 22. 01. 1968 - USA
Merck and Co., Inc. Rahway, New Jersey, USA (Thomas W. Miller).

Sposób otrzymywania czystego antybiotyku 833A z zanieczyszczonych wodnych roztworów zawierających ten antybiotyk, znamieny tym, że brzczkę fermentacyjną lub roztwór antybiotyku przepuszcza się przez kolumnę wypełnioną żywicą jonitową z grupy anionitów żywicowych lub silnie kwasowych kationów żywicowych, eluuje adsorbat żywicowy odpowiednim **eluentem**, zbiera eluaty i łączy frakcje aktywne.

30h (P. 129069) 14. 09. 1968.

Pierwszeństwo: 22. 01. 1968 - USA
Marck nad Oo., Inc. Rahway, New Jersey, USA,
(Luis Chaiet).

Sposób oczyszczania antybiotyku 833 A, znamieny tym, że zanieczyszczony roztwór antybiotyku miesza się w kwaśnym środowisku z przemytym kwasem tlenkiem glinowym, odsącza powstałą mieszaninę i tlenek glinowy z **adsorbatem** eluuje za pomocą zasadowego, wodnego lub alkoholowego roztworu i stęża **eluat**.

30h (P. 134610) 4. 07. 1969.

Pierwszeństwo. 5. 07. 1968 - NRF
Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft, Leverkusen, NRF, (Otto Armbrusten:).

Sposób wytwarzania liofilizowanej szczepionki kompleksowej przeciwko pomorowi świń oraz bakteryjnym chorobom świń, znamieny tym, że roztwór osłabionego wirusa pomoru świń miesza się z roztworem stabi-

lizatora i suchym proszkiem inaktywowanych bakterii w ilościach przy których w dawce szczepieniowej gotowej szczepionki uzyskuje się 800 UMP wirusa pomoru świń i 20×10^9 bakterii, następnie mieszaninę poddaje liofilizacji a przed szczepieniem rozpuszcza w rozpuszczalniku zawierającym substancję pomocniczą w celu wzmocnienia działania uodporniającego.

30h (P. 131112) 8. 01. 1969.

Pierwszeństwo. 8. 01. 1968, 15. 11. 1968 - Szwajcaria
Sandoz AG, Bazylea, Szwajcaria, (Botond Berde, Albert **Fanchamps**).

Sposób wytwarzania nowego złożonego preparatu znamieny tym, że miesza się ze sobą naturalną, półsyntetyczną lub syntetyczną pochodną kwasu lizeroowego, typu peptydowych alkaloidów sporsysu, o działaniu tonizującym naczynia, kofeinę i **9-/1-metylo 4-piperdylideno/tioksanten** i dodaje w danym przy-padku nośniki.

30h (P. 131695) 12. 02. 1969.

Pierwszeństwo. 15. 02. 1968, 3. 12. 1968 Wielka Brytania
Aktiebolaget Astra, Södertälje, Szwecja, (Peter Staffan Delin, Bertil Ake Ekström, Berndt Olof Harald Sjöberg, Karl Hugo Thelin, Lars **Sölve Nathorst-Westfelt**).

Sposób wytwarzania acylazy penicylinowej nie zawierającej komórek bakterii, znamieny tym, że poddaje się hodowli fermentacyjnej szczep *Escherichia coli* wytwarzający ten enzym, po czym w temperaturze 0—50°C enzym zawarty w komórkach oddziela się od ciekłej kultury mikroorganizmu przez szybkie wytlóczenie materiału zawierającego komórki przez otwór lub szczelinę pod ciśnieniem co najmniej 30 atm, ale nie wyższym niż 210 atm, a następnie wytlóczony materiał komórkowy miesza się z wodą w temperaturze 0, 1—5 godzin, w celu rozpuszczenia enzymu i z nieaktywnego materiału komórkowego ekstrahuje się enzym w wodnym roztworze.

30h (P. 133916) 30. 05. 1969.

Pierwszeństwo. 24. 10. 1968 - Holandia
Gerrit Hendrik van Leeuwen, Soestdijk, Holandia

Sposób wytwarzania preparatów przeciwdrobnoustrojowych, w których substancję przeciwdrobnoustrojową miesza się z normalnie do celów terapeutycznych używanymi domieszkami, znamieny tym, że dodatkowo dodaje się **histaminazę** oraz ewentualnie jeszcze jeden lub więcej enzymów.

30i (P. 134534) 30. 06. 1969.

Pierwszeństwo. 1. 07. 1968 - Austria
Blendax-Werke R. Schneider und Co., Mainz, NRF.
(Helmuth Harth, Karl Rau).

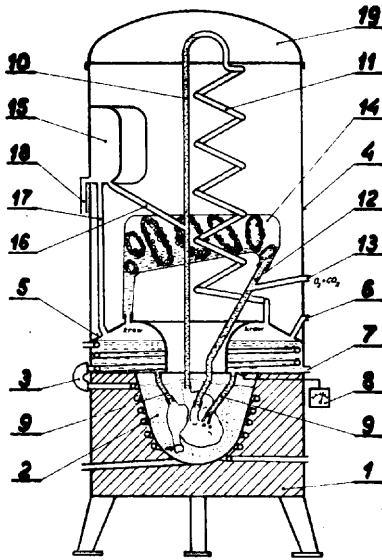
Srodek do pielęgnacji zębów i jamy ustnej zawierający wodę oparty na znanych substancjach podstawowych i pomocniczych, znamieny tym, że zawiera proteolityczne enzymy z *Bacillus subtilis*.

30k (P. 133722) 20. 05. 1969.

Janusz Pawłowski, Wielkie Rychnowo.

Urządzenie do podtrzymywania czynności życiowych wyosobnionych narządów zwierzęcych lub ludzkich, **związczą** serca, wykorzystujące ciśnienie hydrostatyczne słupa utlenowanej krwi do **perfuzji naczyń** wieńcowych wyosobnionego serca, a pracę wyosobnionego serca do perfuzji układu naczyniowego innych wyosobnionych narządów, znamienne tym, że jest wyposażone w sztuczną aortę (10), połączoną z kikutem aorty wyosobnionego serca i przechodzącą w spiralny przewód (11) do odprowadzania krwi, oraz w sztuczną tętnicę płucną (12), połączoną z kikutem tętnicy płucnej wyosobnionego serca i zaopatrzoną w dopływ tlenu

(13), służący do wprowadzenia tlenu i dwutlenku węgla do krwi, zwartej w sztucznej tętnicy płucnej (12), która w górnej swej części przechodzi w odpieniacz (14), przeznaczony do uwalniania pęcherzyków gazu ze krwi.

30k

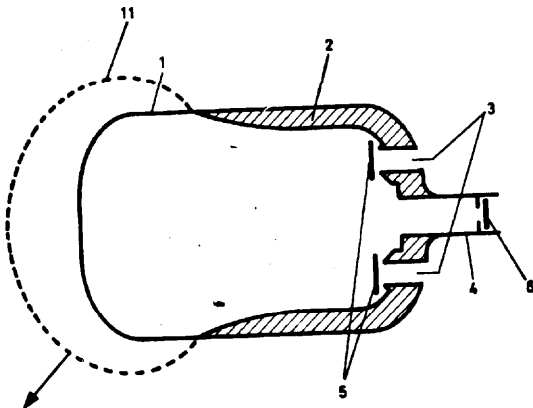
(P. 134657)

7. 07. 1968.

Pierwszeństwo: 8. 07. 1968 - Szwecja.

Ruth Lea Hesse, Kopenhaga, Dania, (Henning Moritz Ruben).

Aparat wdmuchujący do przeprowadzania sztucznego oddychania lub narkozy, zawierający element pompujący, którego wlot jest przyłączalny do źródła gazu, a wylot połączony jest z drogami oddechowymi pacjenta poprzez zawór zwrotny, uniemożliwiający powrót gazu, oraz zawierający na wlocie (3) zawór zwrotny (5), uniemożliwiający powrót gazu do źródła gazu, znamienne tym, że ma conajmniej jedną gazoszczelną, elastyczną membranę (1), która tworzy przynajmniej część ścianki elementu pompującego i która posiada taką elastyczność, że jej objętościowa rozszerzalność przy ciśnieniach niższych od wcześniej ustalonego nadciśnienia, które normalnie nie jest szkodliwe dla pacjenta, nie jest wystarczająca dla wyrównania działania sił, zmierzających do podwyższenia ciśnienia gazu w elemencie pompującym, podczas gdy po osiągnięciu wyżej wymienionego, wcześniej ustalonego nadciśnienia ta objętościowa rozszerzalność jest wystarczająco duża, by wyrównać skutki działania takich sił, usiłujących zwiększyć ciśnienie gazu, poprzez odpowiednie zwiększenie objętości membrany lub membran, dzięki czemu nadciśnienie w instalacji ograniczone jest tą najwyższą, wcześniej ustaloną wartością.

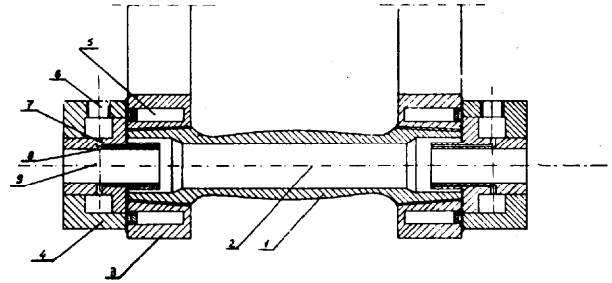
31a¹

(P. 142442)

30. 08. 1970.

Instytut Metalurgii Żelaza im. Stanisława Staszica, Gliwice, (Eryk Czajka, Andrzej Tokarz, Adam Kuciel).

Piec oporowy do nagrzewania materiałów w atmosferze ochronnej z następnym szybkim ich oziębaniem znamienne tym, że ma element grzewczy (1), którego powierzchnia ma profil zapewniający równomierny rozkład temperatury wzdłuż jego osi natomiast wnętrze elementu (1) stanowi komorę grzewczą pieca (2), oraz posiada głowice (4) z otworami (7) i kanalikami (8) doprowadzającymi do komory (2) atmosferę ochronną lub medium chłodzące.

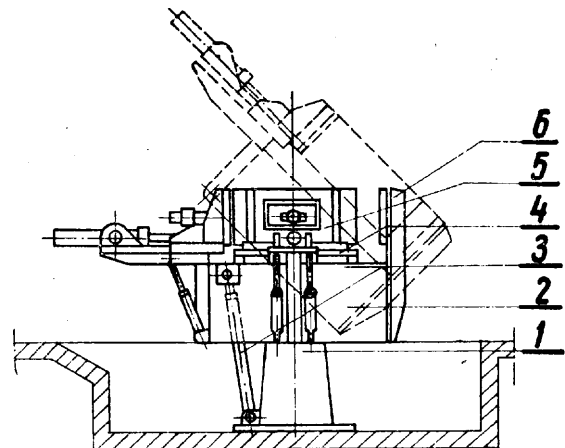
31b

(P. 135234)

5. 08. 1969.

Zjednoczone Przedsiębiorstwo Projektowania i Wyposażania Zakładów Przemysłu Elektro-Maszynowego „Prozamet-Bepes” Oddział Projektowy - Gliwice, (Jan Ficek, Zenon Najmowicz, Edward Dyrda).

Maszyna do odlewania kokilowego różnych metali znamienne tym, że do jej korpusu (2) przymocowane są ruchome przystawki (4) z przesuwanymi płytami podkokilowymi, stół stały z ruchomą płytą (5) oraz przystawka stała ze stałą podkokilową płytą (6).

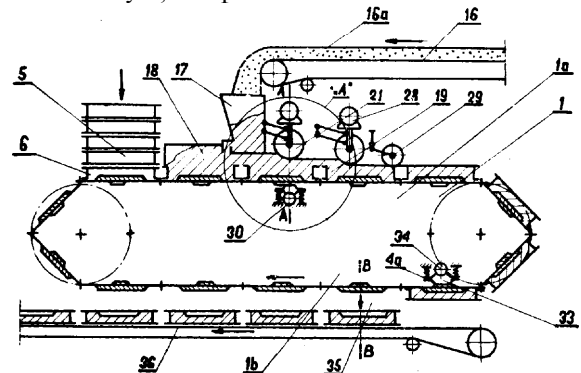
31b¹

(P. 141108)

5. 06. 1970.

Instytut Odlewnictwa, Kraków, Polska, (Jan Rogowski, Jan Danek, Mieczysław Nader, Władysław Pałka).

Formierka wibracyjno-prasująca, o ruchu ciągłym, znamienne tym, że posiada walec lub kilka walców

(21), o dużym ciężarze, umieszczonych **posobnie**, a oś walca (21) połączona jest sztywno poprzez podpory (27) z wibratorem (28), który to wibrator (28) nadaje walcowi (21) ruch **posuwisto-zwrotny** w kierunku pionowym.

31b¹ (P. 134989) 23. 07. 1969.

Aeroplane and Motor Aluminium Castings Limited, Birmingham, Wielka Brytania.

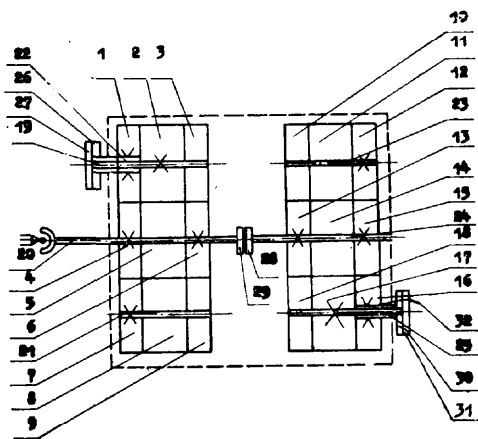
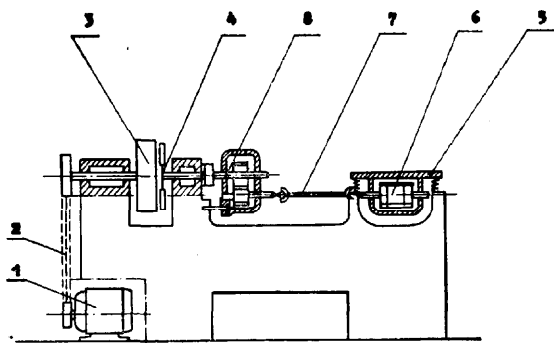
Rozpuszczalny rdzeń odlewniczy, znamienny tym, że składa się z rozpuszczalnej w wodzie soli i z żywicy syntetycznej.

31b¹ (P. 134835) 15. 07. 1969.

Instytut Odlewnictwa, Kraków, Polska, (Robert Gadowski, Bolesław Małecki, Romuald Sobczak).

Wstrząsarka do mas sypkich, znamienna tym, że w układzie napędowym między silnikiem (1) a wibratorem (6) posiada sprzęgło (4) włączalne na okres pracy wibratora (6).

Wstrząsarka według zastrzeżenia 1, znamienna tym, że posiada dwuczęściowy wibrator (6) składający się z zespołu wzajemnie ząbujących się kół (1—18) zapatrzoonych w masy mimośrodowe.

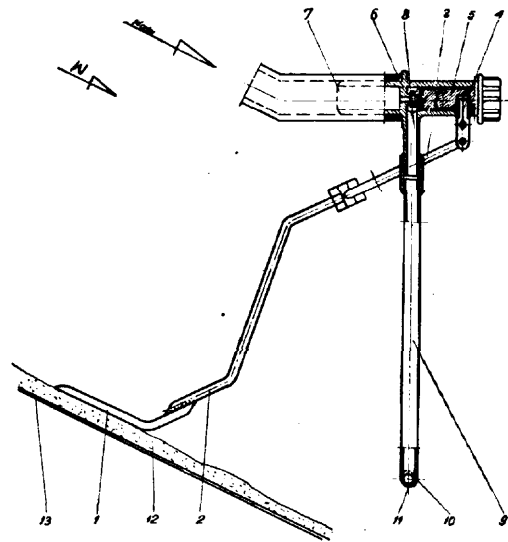

31b¹ (P. 135438) 19. 08. 1969

Zakłady Mechaniczne „Gorzów”, Gorzów Wielkopolski, (Jerzy Iżewicz).

Urządzenie do zwilżania masy formierskiej w którym zastosowano znany zawór (6), znamiennie tym, że nad taśmą, w jej podłużnej osi symetrii jest umieszczony czujnik (1) połączony za pośrednictwem części z otwo-

rem przepływowym wody z sieci wodociągowej, który to otwór łączy się za pośrednictwem przewodu (8), rury (9) skraplacza z rurą (10) tego skraplacza usytuowaną nad taśmą.

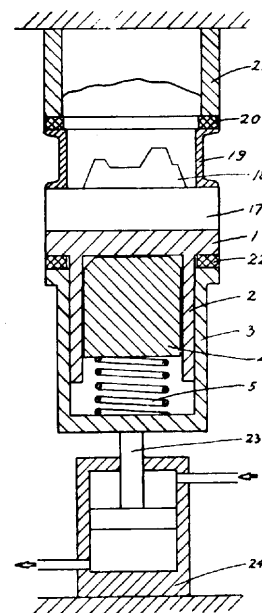

31b¹ (P. 139733) 1. 04. 1970.

Pierwszeństwo: 15. 04. 1969 - Szwecja.

Malcus Industri AB, Malmstad, Szwecja, (Olof Johan Gerhard Hedberg).

Urządzenie mocujące skrzynki formierskie do zespołów wstrząsających maszyn formierskich składające się ze stołu z tłokiem umieszczonym w cylindrze wibracyjnym oraz kowadła umieszczonego ruchomo w cylindrze, przy czym kowadło i stół w znany sposób wprowadzone są w pulsacyjny ruch względny dzięki ciśnieniu doprowadzonemu w kanałach stołu i kowadła, znamiennie tym, że zespół wstrząsający i skrzynka formierska ustawiona a stole wraz z kasetą, jest do ciśnienia przy pomocy urządzenia ciśnieniowego, na przykład cylindra ciśnieniowego do pojemnika z piaskiem lub do podpory tak, że górna krawędź skrzynki styka się z dolną krawędzią pojemnika piasku lub podporą, a między tymi dwiema krawędziami znajduje się dodatkowa przekładka, a między poziomymi powierzchniami stołu i cylindra wibracyjnego jest również umieszczona dodatkowa przekładka.

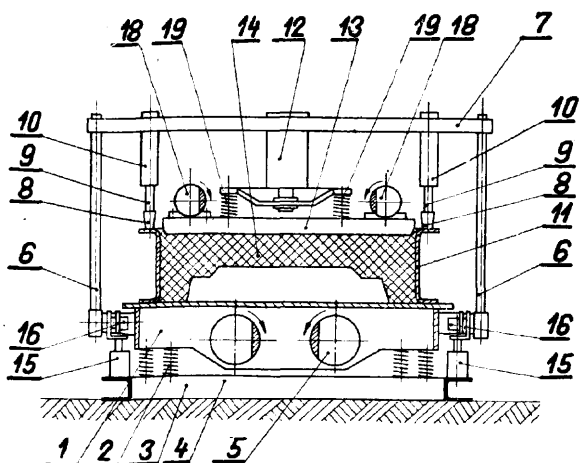
31b¹

(P. 141743)

1. 07. 1970.

Fabryka Maszyn Odlewniczych, Kraków, Polska.
(Stanisław Jędrysek).

Formierka wibracyjna, znamieną tym, że stół (1) wsparty na sprężystych elementach (2) opierający się na ramie (3) spoczywającej na fundamencie (4) i posiadający znany zespół wibratorów (5) z regulowaną wielkością siły wymuszającej, połączony jest za pomocą łączników (6) z górną ramą (7) zawieszoną nad stołem (1), przy czym w ramie (7) umieszczone są blokujące listwy (8) unieruchamiające skrzynię formierską (11) na stole (1), oraz dociskowa płyta (13) zawieszona na hydraulicznym siłowniku (12) doprasuwująca górne warstwy masy (14) w skrzyni (11) podczas procesu jej zagęszczania przez wibrację.

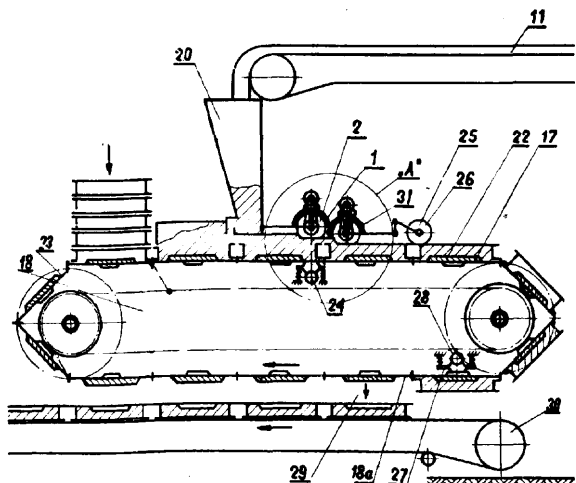
31b¹

(P. 141837)

4. 07. 1970.

Instytut Odlewnictwa, Kraków, Polska, (Jan Rogowski, Jan Danek, Mieczysław Nader).

Przeponowa automatyczna formierka ciągła znamieną tym, że posiada przeponę (2) wykonaną w kształcie walca jako płaszcz (3) z miękkiej powłoki elastycznej, napełnionej wewnątrz dowolnym medium w stanie gazowym lub ciekłym, lub w stanie stałym spienionym, przy czym przepona (2) obraca się wokół wału (5), który stanowi jej oś obrotu, a który jest wewnątrz drażony i posiada kanał (4) doprowadzający i odprowadzający medium wypełniające płaszcz (3).

31b²

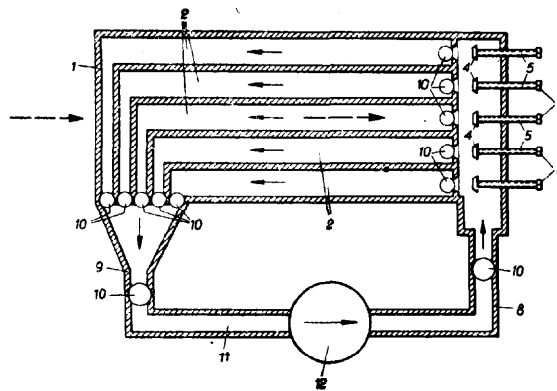
(P. 133943)

2. 06. 1969.

Pierwszeństwo: 5. 06. 1968 - Austria

Wiener **Schwachstromwerke** Gesellschaft m. b. H.,
Wiedeń, Austria, (Alfred Adamec, Roland Leder).

Urządzenie do **ciągłego** odlewania zaopatrzone w urządzenie chłodzące umieszczone na zewnątrz kokili przepływowej służące do chłodzenia odlewu w kokili, o rozdzielonych przed wlotem lub na wlocie do chłodnicy lub chłodnic strumieniach czynnika chłodzącego oraz przepływających w kierunku ruchu odlewu, znamienne tym, że poszczególne strumienie przepływające równoległe stanowią elementy jednego tylko obiegu czynnika chłodzącego, przy czym co najmniej na jednym strumieniu czynnika chłodzącego jest zainstalowany element sterujący, służący do regulowania natężenia przepływu czynnika chłodzącego.

31b²

(P. 133489)

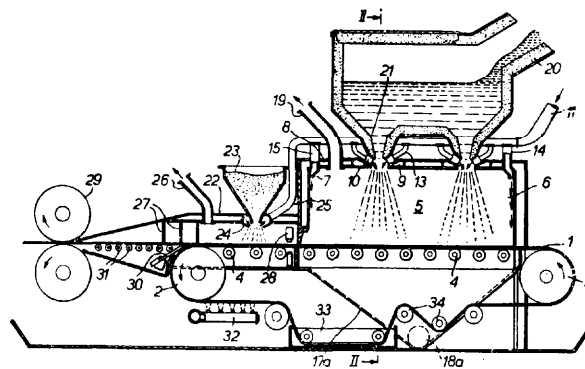
10. 05. 1969.

Pierwszeństwo: 14. 05. 1968, 6. 08. 1968, 14. 08. 1968,
6. 05. 1969 - Wielka Brytania

National Research, Development Corporation, London,
Wielka Brytania, (Alfred Richard Eric Singer).

Sposób wytwarzania artykułów metalowych o kształcie wydłużonym i stosunkowo małym przekroju, znamienne tym, że osadza się natryskowo stopiony metal na podłożu, przy czym strumień rozpylony za pomocą gazu cząsteczek roztopionego metalu jest skierowany na podłożu, gdzie następuje koagulacja i formowanie przylegającej warstwy, zdejmując się ukształtowany już artykuł metalowy z podłoża i obrabia na gorąco, kiedy jest on jeszcze gorący, przy czym obróbkę na gorąco przeprowadza się albo przed lub po zdjęciu z nieodkształcalnego podłoża albo po zdjęciu z **odkształcalnego** podłoża.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1, znamienne tym, że składa się z komory wyposażonej w środki do wytwarzania strumienia cząstek roztopionego metalu rozpylanego przy pomocy gazu

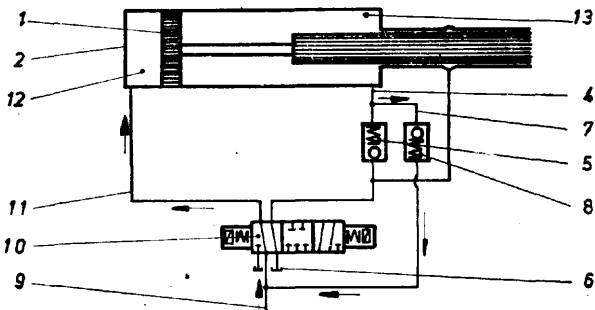

i w środki kierujące cząstki na nieodkształcalne podłoże umieszczone wewnątrz komory w taki sposób, ażeby występująca koagulacja cząstek utworzyła przywierającą warstwę, z urządzeń do obróbki na gorąco osadzonej przez natrysk warstwy przed albo po zdjęciu jej z podłoża jednak w czasie kiedy jest jeszcze gorąca i z środków odprowadzających natryskiwaną warstwę z komory.

31b² (P. 137154) 27. 11. 1969.

Pierwszeństwo: 2. 12. 1968 - Niemiecka Republika Demokratyczna
VEB Plastmaschinenwerk Freital, Freital, NRD, (Eberhard Hilpert).

Układ hydrauliczny do uruchamiania napędów maszyn wytwórczych, zwłaszcza kolankowych napędów we wtryskarkach, **znamienny** tym, że dźwąż tłokowy (15) tłoka roboczego (1) znajdującego się w hydraulicznym cylindrze roboczym (2) jest ukształtowany częściowo jako ruchomy tłok sterowniczy (14) w cylindrze sterowniczym (16), a przewód (4) jest połączony między zaworem drogowym (10) i zaworem zwrotnym (5), przepuszczającym w kierunku komory wewnętrznej (13) od strony dźwąża tłokowego hydraulicznego cylindra roboczego (2) przez przewód sterowniczy (3) z rowkiem pierścieniowym (17), z krawędzią sterującą (18) w cylindrze sterowniczym (16), jak również jest połączony między hydraulicznym cylindrem roboczym (2) i zaworem zwrotnym (5) przez przewód (7) poprzez dalszy **zawór** zwrotny (8), działający w przeciwnym kierunku z pominięciem zaworu drogowego (10) z przewodem tłoczącym (9) pompy olejowej.

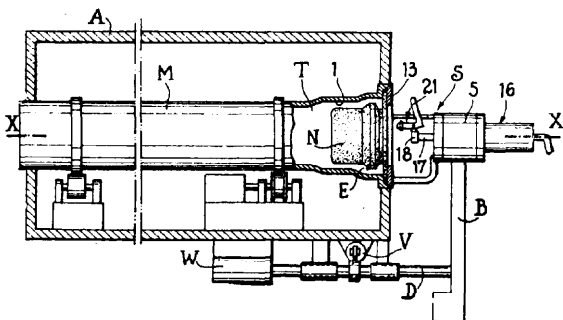

31b² (P. 141776) 2. 07. 1970.

Pierwszeństwo: 3. 07. 1969 - Francja

Centre de Recherche de Pont-à-Mousson, Pont-à-Mousson, Francja, (Michel Pierrel).

Urządzenie do mocowania rdzenia w formie wirującej zamocowane na końcu wychylnej podpory i zawierające obudowę składającą się z części nieruchomej części obrotowej przedłużonej przynajmniej jednym ramieniem, na którym w pewnej odległości jest zamocowany pierścień oporowy stanowiący zamek rdzenia, **znamiennie** tym, że część nieruchoma (5, 6) obudowy zawiera siłownik (16), którego tłoczysko (17) przechodzi osiowo przez tę część nieruchomą a na jego końcu jest osadzony mechanizm (18-28) chwytający rdzeń od wewnątrz i składający się z wychyl-

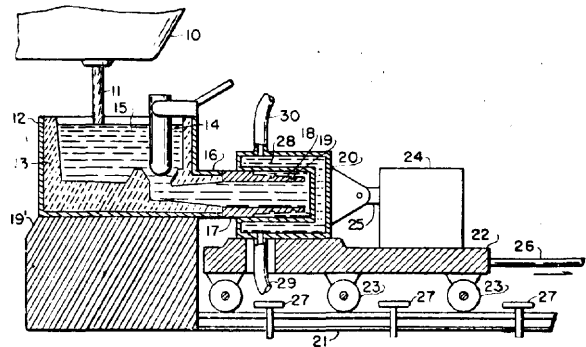
nych szczęk (21 posiadający ramiona zderzakowe (28), które przy zetknięciu się z pierścieniem oporowym (13) powoduje rozchylenie szczęk (21) i tym samym uchycenie rdzenia od wewnątrz.

31b² (P. 140833) 23. 05. 1970.

Technicon Instruments Corporation, Tarrytown - Nowy Jork, Stany Zjednoczone Ameryki Północnej.

Sposób ciągłego odlewania metalowego kęsa lub kęsiska płaskiego, obejmujący wprowadzanie roztopionego metalu ze źródła roztopionego metalu do formy o zamkniętym końcu, **znamienny** tym, że formę o zamkniętym końcu chłodzi się, oraz odsuwa się ją od źródła roztopionego metalu z prędkością równą średniej prędkości odlewania, przy czym tworzy się zakrzepłą skorupę odlewniczą kęsa, z roztopionym rdzeniem, umożliwiając w trakcie odlewania przepływ roztopionego metalu z jego źródła, przez rdzeń kęsa, do formy o zamkniętym końcu.

Urządzenie do ciągłego odlewania metalowego kęsa lub kęsiska płaskiego, obejmującego źródło roztopionego metalu i formę o zamkniętym końcu, w której formowany jest kęs lub kęsisko płaskie, **znamiennie** tym, że ma rurą kształtkę początkową (17), przez którą z tego źródła wprowadza się roztopiony metal, oraz że wyposażone jest w formę (20) o zamkniętym końcu, zawierającą elementy, służące do chłodzenia (28, 29, 30), mającą ściany boczne (38) i ściankę końcową (37), przy czym forma ta otacza kształtkę początkową, oraz, że ma elementy (24, 25) do odsuwania formy od kształtki początkowej tak, że powoduje się przepływ roztopionego metalu przez tę kształtkę początkową do formy i tworzy się kęs z roztopionym rdzeniem oraz stałą skorupę odlewniczą, która powstaje na styku tego roztopionego rdzenia z układem ścian tej formy.

31b³ (P. 141857) 6. 07. 1970.

Emil Hassa, Wrocław, Polska.

Sposób wytwarzania cylindrów o dokładnych i gładkich powierzchniach, **znamienny** tym, że na walcowy rdzeń nawija się gładki arkusz blachy, **zaciska** się go opaskami, szczeliny przy krawędziach arkusza wypełnia się klejem do metalu, a następnie **ustala** osiowo tak przygotowany rdzeń w kokili rurowej i przestrzeń wolną zalewa się utwardzalnym środkiem, po czym **po** utwardzeniu **wyjmuje** się rdzeń.

31b³ (P. 132245) 11. 03. 1969.

Clevite Corporation Cleveland, Stany Zjednoczone Ameryki (Victor John Turk, Charles Herman Junge, George Rothwell Kingsbury).

Sposób wytwarzania taśmy stopu **łożyskowego**, **znamienny** tym, że na powierzchnię stalowej taśmy nanosi się warstwę sproszkowanego metalu zawierającego przynajmniej częściowo stop miedzi i cyny a resztę miedzi, przy **czym** ilość cyny w stopie wynosi tyle, że wspomniana warstwa zawiera 0-2,0% cyny, a naniesiona warstwa spieka się **na** taśmie w atmosferze redukującej przez **doprowadzenie** zarówno taśmy, jak i warstwy sproszkowanego metalu do **temperatury** około 1030°C, schładza się tę taśmę i spieczoną warstwę do temperatury około 315-400°C w atmosferze redukują-

cej, leje się stopiony ołowiowy babbitt zawierający cynę w atmosferze redukującej, w temperaturze 315—340°C na wspomnianą spieczoną warstwę, przy czym wspomniana spieczona warstwa po jej nasyceniu babbitem ma 5—6, 5% cyny, po czym taśmę szybko się ochładza, dzięki czemu babbitt twardnieje i przylega wraz ze spieczoną warstwą do wspomnianej taśmy, zaś temperatura lania i warunki czasu i temperatury przed szybkim ochłodzeniem wspomnianej złożonej taśmy są takie, iż twarda warstwa z reakcji miedzi i cyny wytwarza się między spieczoną warstwą a lanym babbitem, nie przekracza grubości 0, 005 mm.

Taśma stopu łożyskowego wykonanego sposobem według zastrz. 1—4, znamienne tym, że twarda warstwa z reakcji miedzi i cyny zlokalizowana między miedzią Warstwy spieczonej i babbitem, nie przekracza grubości około 0, 005 mm.

32b

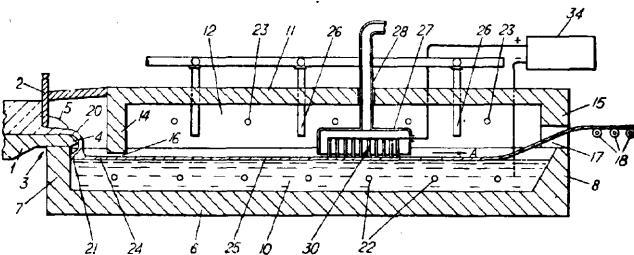
(P. 134707)

9. 07. 1969.

Pierwszeństwo: 15. 07. 1968 - Wielka Brytania
Pilkington Brothers Limited, Liverpool, Wielka Brytania, (David Gordon Loukes, William Ramsey Maltman).

Sposób wytwarzania szkła mającego w swej powierzchni wymagane stężenie wolnego metalu znamienne tym, że szkło (25, 40) poddaje się obróbce powierzchniowej przez wywołanie wnikania jonów metalowych na powierzchnię szkła po czym bezpośrednio następuje reakcja jonów metalu do metalu wolnego i powtarza się kolejno taką obróbkę powierzchniową za pomocą tego samego metalu lub różnych metali w celu zwiększenia wymaganego stężenia wolnego metalu w powierzchni szkła przy czym obróbkę powierzchniową prowadzi się w temperaturze w której szkło jest podatne do modyfikacji powierzchni.

Urządzenia do stosowania sposobu według zastrz. 1—7, zawierające elementy do podtrzymywania szkła poddawanego obróbce w temperaturze w której szkło jest podatne do modyfikacji powierzchni, mające anodę włącznie z masą stopionego metalu wprowadzaną w szkło ta masa ma powierzchnię znajdującą się w galwanicznym zetknięciu z powierzchnią szkła, przyczem do anody jest dołączone źródło prądu elektrycznego umożliwiające przepływ prądu elektrycznego ze stopionej masy metalu do powierzchni szkła, oraz wyposażone w elementy ograniczające atmosferę redukującą nad powierzchnią szkła i elementy nadające względny ruch między szkłem i anodą, znamienne tym że ukształtowanie masy (33, 44) lub mas stopionego metalu i/lub elementu wywołującego względny ruch jest tego rodzaju, że każdy obszar powierzchni szkła (25, 40) jest poddawany kolejno elektrolitycznym obróbkom powierzchni za pomocą stopionego metalu (33, 44) występującymi na przemian z obróbkami redukcji jonów za pomocą atmosfery redukującej.

34b

(P. 129099)

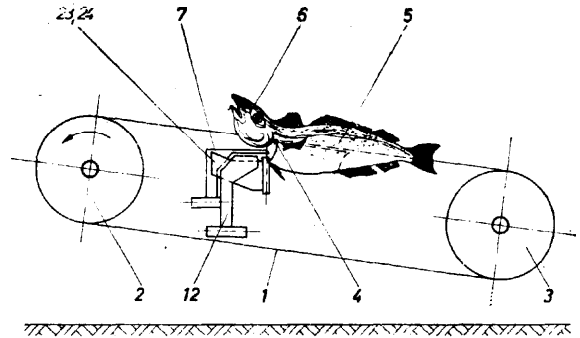
17. 09. 1968.

Pierwszeństwo: 19. 09. 1967 - Niemiecka Republika Federalna

Nordicher Maschinenbau Rud, Baader D-24 Lübeck, NRF, (Alfred Friedrich Bartels).

Sposób usuwania wątroby z ryb, znamienne tym, że usuwanie wątroby razem z wewnętrznosciami odbywa się poczynając od otworu skrzelowego poniżej kręgosłupa a płaty wątroby, znajduje się obustronnie od przełyku usuwane przez zgarniacze wzdłuż ścian wewnętrznych jamy brzusznej.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1 do 5 z przenośnikiem transportującym rybę uchwyconą za głowę lub za pomocą otworu skrzelowego i urządzenia do oddzielania wątroby, znamienne tym, że urządzenie do usuwania wątroby składa się z dwóch szczękowych uchwytów, z których jeden tworzy zgarniacz (10), wątroby i składa się z dwóch odchylnych szczękowych ramion wyposażonych w wypukłe kształtowniki (23 i 24) z tnącymi krawędziami (26) zgarniającymi powierzchniami (19) nieruchomą osią (8) oraz wielozębnym połączeniem (9), podczas gdy drugie urządzenie jest wykonane w postaci dociskacza (12) osadzonego na dwóch nieruchomych osiach (11) o dociskowych powierzchniach (20), z synchronizowanym sprzężeniem.

34f

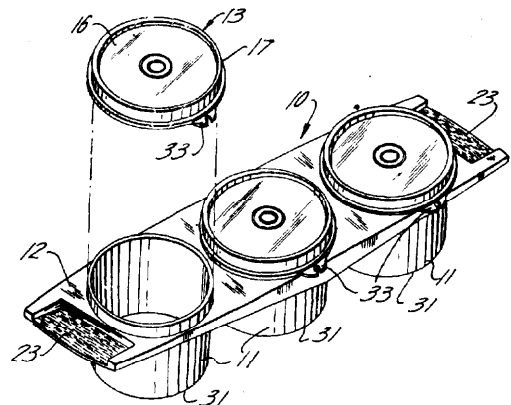
(P. 132699)

1. 04. 1969.

Pierwszeństwo: 1. 04. 1968 —USA

Rexall Drug and Chemical Company Los Angeles, California, USA, (James Baldwin Swett, Albert Kner).

Zasobnik wielonaczyniowy, znamienne tym, że składa się z pewnej liczby otwartych od góry pojedynczych naczyń (11) posiadających oddzielne ścianki (32), osadzonych w półce nośnej podtrzymującej i obejmującej te naczynia, wykonanej ze sztywnego materiału (12), przy czym każde z naczyń zaopatrzone jest w całkowicie odejmowaną pokrywę (13) płynoszczelną.

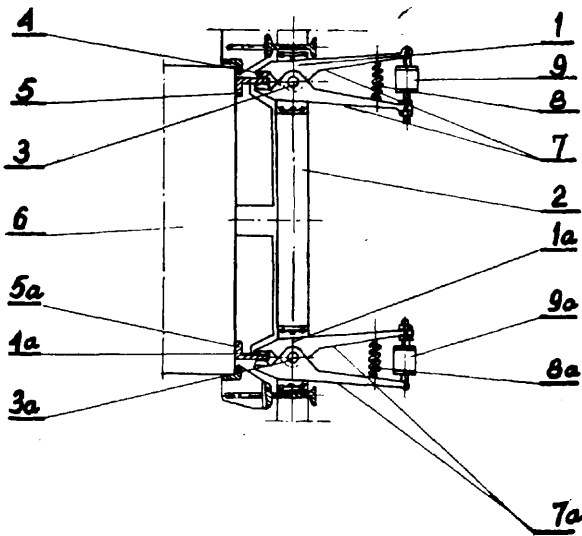
35a

(P. 141254)

12. 06. 1970.

Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica, Instytut Maszyn Górniczych Przerobczych i Automatyki, Kraków, Polska, (Zygmunt Kawecki).

Hamulec naczynia wyciągowego, zawierający zaciski tarciove, sprężyny i siłowniki, znamienne tym, że zaciski tarciove (1 i 1a) są wyposażone w szczęki cierne (4 i 4a) w celu wywołania hamującej siły tarcia, na element naczynia wyciągowego, korzystnie na prowadnicę (5 i 5a), zmniejszający sprężyste wydłużenie liny podczas załadunku naczynia wyciągowego w podzbiu.

35b (P. 141451) 19. 06. 1970.

Pierwszeństwo: 30. 06. 1969 - Czechosłowacja
 ČKD Praha, oborový podnik, Praga, Czechosłowacja,
 (Zdeněk Volný, Vítězslav Hlásný).

Sposób sterowania pojazdów roboczych, a zwłaszcza żurawi masztowych i bramowych, przy których wszystkie sterowane koła są skręcane na pionowych czopach pod różnymi w stosunku do siebie kątami i następnie wszystkie te sterowane koła są ze sobą sprzężone, a osie toczenia wszystkich odpowiadających sobie kół przecinają się z normalnymi do stycznych do okręgów, opisywanych przez poszczególne koła podczas jazdy po łuku, zawsze w punkcie, który porusza się po prostej skierowanej prostopadłe do wzdłużnej osi pojazdu, znamienne tym, że podczas skręcania kół, jedno z kół wewnętrznych zatrzymuje się w swym ruchu skręcania w zakresie kąta do 45°, w stosunku do wzdłużnej osi pojazdu i punkt, w którym przecinają się osie toczenia wszystkich kół, przesuwa się po normalnej do koła wewnętrznego, którego skręt jest właśnie nastawiony, przy czym kąt skręcania przeciwnego koła zewnętrznego, odniesiony do wzdłużnej osi pojazdu, w dalszym ciągu się zmniejsza, a przy drugiej parze sterowanych kół - wspomniany ten kąt się zwiększa.

Urządzenia do stosowania sposobu według zastrz. 1 w którym wszystkie sterowane koła skręcane są za pomocą dźwigni i łączników, przy czym między przkładnią koła kierownicy a mechanizmem dźwigniowym umieszczona jest płaska kulisa, w której przewiduje się rowek prowadzący, do którego wchodzi połączony ze sterowanymi kołami czop wodzący, a rowek prowadzący jest tak wykonany, że jego odległość od osi obrotu kulisy płaskiej zmienia się w sposób ciągły i między łącznikami kół umieszczona jest następnie część trójkąta, przymocowana swym jednym wierzchołkiem obrotowo do ramy pojazdu, podczas gdy pozostałe wierzchołki połączone są obrotowo z łącznikami sterowanych kół, znamienne tym, że środkowy czop (6), wokół którego obraca się przedni uruchamiający trójkąt (5) zainstalowany jest obrotowo przy kamieniu (9) umieszczonym suwliwie w prowadzeniu (10), które jest równoległe do wzdłużnej osi pojazdu i znajduje się w przednim korpusie (11) krzywki, przymocowanym do ramy pojazdu, z tym, że kamień (9) jest ustawiony odpowiednio do kształtu krzywizny prowadnicy sterującej (13) znajdującej się w przednim korpusie krzywki (11) a środkowy czop (17), wokół którego obraca się tylny uruchamiający trójkąt (16), jest zainstalowany obrotowo w dźwigni (20) wychylnej obracającej się wokół stałego czopa (21), przy czym wychylenie dźwigni (20) jest zależne od kształtu krzywizny prowadnicy sterującej, zamocowanego do ramy pojazdu korpusu (23) krzywki.

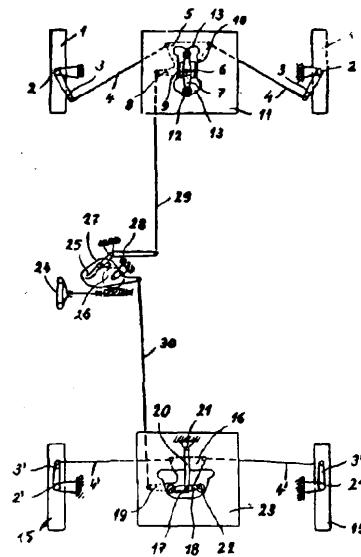
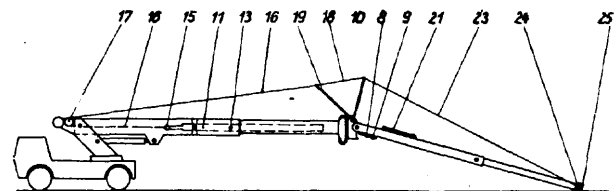

Fig. 1

35b (P. 141730) 1. 07. 1970.

Pierwszeństwo: 2. 07. 1969 - NRD
 VEB Schwermaschinenbau Georgij Dimitroff, Magdeburg, NRD, (Klaus Spichale).

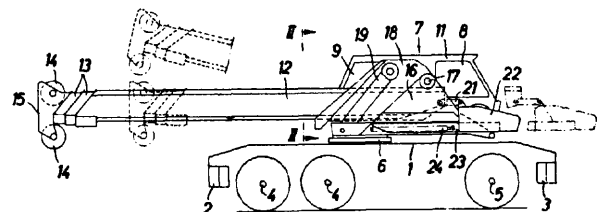
Wieżowe żurawie obrotowe szczególnie samochodowe lub podobne składające się z umieszczonego na obrotowej tarczy teleskopowej wysięgnika pochylonego ustawialnego pionowo używanego jako kolumna dźwigniowa z wysięgnikiem wypadowym, znamienne tym, że na wierzchołku (5) wysięgnika (3) na znanym ogólnie przy składanych mechanizmach przegubie (6) zainstalowany jest przedłużony teleskopowo i składany, na przykład z boku, wypadowy wysięgnik (4), którego mechanizm wypadowy (2) zawiera linę (16), zastrzały (19, 20) oraz łączące liny (18, 23), przy czym w celu otrzymania teleskopowych ruchów, zarówno dla wysięgnika (3) używanego jako wieża jak również dla wypadkowego wysięgnika (4), zainstalowany jest teleskopowy cylinder (11).

35b (P. 142185) 20. 07. 1970.

Pierwszeństwo: 23. 07. 1969 - NRF
 Leo Gottwald K. G., Dusseldorf, NRF.

Przejezdny żuraw obrotowy z wysięgnikiem teleskopowym składający się z podwozia i nadwozia, które są połączone przy pomocy łoża obrotowego oraz kabiny kierowcy służącej do kierowania pojazdem żurawia i kabiny operatora skąd steruje się pracą żurawia, znamienne tym, że kabina kierowcy (8) i kabina operatora (9) są zamontowane na nadwoziu (7) pojazdu.

37d (P. 141165) 9. 06. 1970.

Biuro Projektowo-Badawcze Budownictwa Ogólnego „Miastoprojekt”, Kielce, Polska, (Ryszard Patrzyk, Aleksander Poturalski, Ryszard Jaworski).

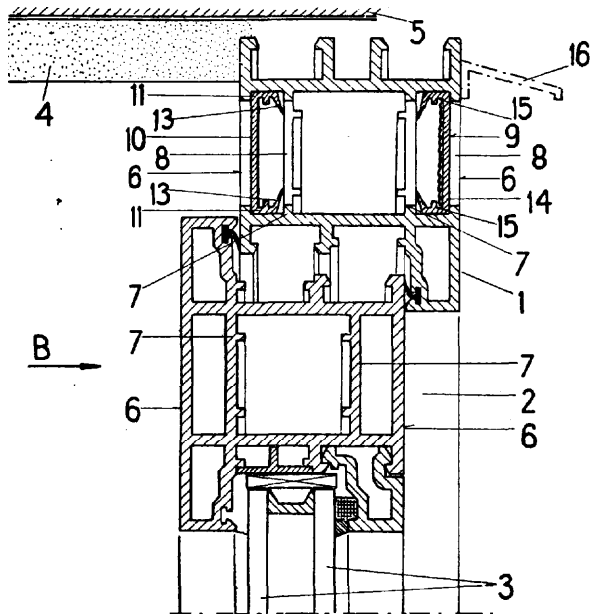
Sposób stabilizacji kruszywa przy wytwarzaniu faktur dennych na betonowych elementach w trakcie ich prefabrykacji, wykonywanych według znanej technologii wytwarzania ścian betonowych z gotową fakturą zewnętrzną, z tym, że na dnie formy układa się mieszaninę stabilizującą o składzie less lub less z dodatkiem kredy, piasek i woda w stosunku wagowym 1: 2 do 3: 0, 6 do 0, 7, lekko **zawibrowując** dla równomiernego rozłożenia, po czym rozsiewa się kruszywo fakturowe w jednej warstwie, ponownie **zawibrowując**, przez co uzyskuje się stabilną warstwę, fakturą do nałożenia na niej betonu konstrukcyjnego.

37d (P. 141918) 8. 07. 1970.

Pierwszeństwo: 10. 07. 1969 - NRF

Dynamit Nobel Aktiengesellschaft, Troisdorf, NRF, (Hans Schaefer, Walter **Andree**, Hans Theissen).

Wywiewnik do okien, drzwi lub tym podobnych otworów, mających ramę o przynajmniej jednym pustym profilu mogącym posiadać ścianki działowe i/lub półki wewnętrzne, który to pusty profil ma przynajmniej jeden otwór przewietrzający, przy czym powierzchnia tego otworu daje się zmieniać przy pomocy przynajmniej jednego elementu **przestawnego**, z tym, że otwór przewietrzający (8) wykonany jest w pustym profilu (1, 2) ramy, a **element przestawny** osadzony jest przesuwnie wewnątrz pustego profilu (1, 2) między ściankami zewnętrznymi (6) tego profilu a jego ściankami działowymi (7) i/lub jego półkami wewnętrznymi.

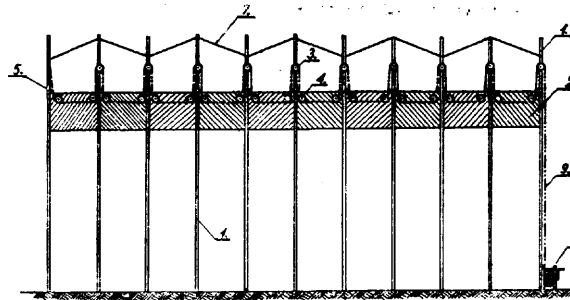

37e (P. 141909) 8. 07. 1970.

Zakład Badań i Doświadczeń przy Zjednoczeniu Budownictwa **Wodno-Inżynieryjnego**, Warszawa, Polska, (Anatol Gierych, Stanisław Nowak).

Sposób ślizgowego deskowania ścian betonowych o zmiennej i znacznej grubości, z tym, że podnosi się jednocześnie grupowo sąsiadujące ze sobą płyty szalunkowe (2) za pomocą urządzenia linowo-blokowego (3) i (9) z wyciągarką (6), przy czym regulowanie jednorazowego podniesienia grupy płyt odbywa się za pomocą zapadek (5) ograniczających posuw płyt szalunkowych, zapierających się na opórkach prowadnicy (1).

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrzeżenia 1, z tym, że składa się z prowadnic (1) zewnętrznych płyt szalunkowych (2) łączonych zabetonowanymi w ścianie ryglami (8) lub zakotwieniami oraz, że stalowe sztywne płyty szalunkowe (2) są **nieznacznie nachylone** w stosunku do powierzchni wznoszonej ściany betonowej.

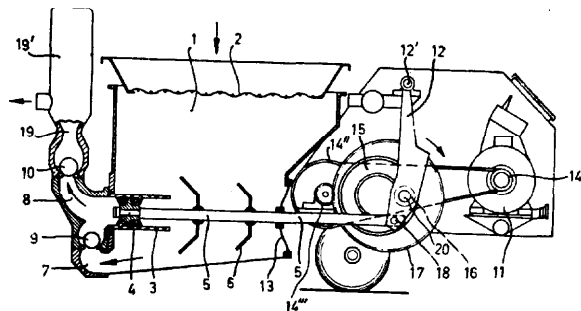

37e (P. 128038) 10. 07. 1968.

Pierwszeństwo: 22. 07. 1967 - Włochy

I. Co. T. Société á responsabilité limitée, Preganziol, Włochy, (Giancarlo Martini).

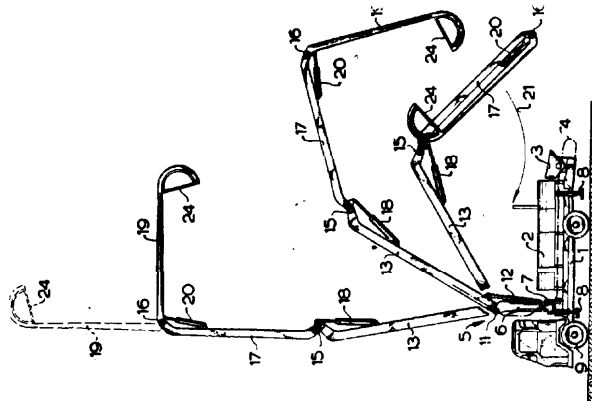
Urządzenia do rozprowadzania zapraw i materiałów betoniarskich zawierające zbiornik, w którym pracuje mieszadło łopatkowe oraz pompę tłokową zasysającą zaprawę, z tym, że pompa z tłokiem (4) pracująca w zanurzeniu w pompowanym materiale umieszczona jest na dole zbiornika (1) przy jego dnie i otrzymuje napęd za pośrednictwem wałka (5), który uzyskuje ruch zwrotny od układu przekładniowego i przetwarzającego ruch, przy czym przewód ssący (7) umieszczony jest bezpośrednio przy dnie zbiornika (1) i oddzielony jest za pomocą zaworu (9) od przewodu tłoczącego (8), który poprzez zawór (10) doprowadza pompowany materiał na zewnątrz.

37e (P. 141155) 8. 06. 1970.

Pierwszeństwo: 10. 06. 1969, 7. 01. 1970 - NRF
Friedrich Schwing, Wanne-Eickel, NRF, (Friedrich Schwing, Bernard Meinken).

Urządzenie do rozprowadzania betonu, mające przewód do tłoczenia betonu prowadzony za pomocą wychylnego masztu rozprowadzającego, składającego się

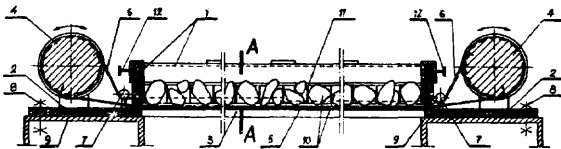

z szeregu członów połączonych wzajemnie ze sobą przy pomocy przegubów, przy czym dwa dolne człony stanowiące wysięgnik główny i dołączony do niego człony wysięgnikowy są ponadto połączone ze sobą za pośrednictwem mogącego je wzajemnie odchylić siłownika tłokowego o zakresie kąta odchylenia 180°, znamienne tym, że połączenie przegubowo z członem wysięgnikowym (17) dalszy człony (19) masztu jest nastawny przy pomocy tłokowego siłownika wychylającego o zakresie wychyleń kątowych do 180° i może być złożony tak, by mieścił się między wymienionym członem wysięgnikowym i wysięgnikiem głównym (13).

37e (P. 142534) 5. 08. 1970.

Zakład Badań i Doświadczeń przy Kieleckim Zjednoczeniu Budownictwa, Kielce, Polska, (Ryszard Patrzałek).

Urządzenie do równomiernego ułożenia warstwy materiałów rozdrobnionych zwłaszcza kruszywa skał mineralnych, znamienne tym, że składa się z ramy (1), prętów tworzących dno szczelinowe (3), grzebienia rozdzielczego (11) zawieszono na bokach ramy (1) przepony (5) giętkiej nawijanej na walce (4) umieszczone na płaskownikach (2) mocujących ramę (1) do boków formy (9) wytwarzającej dowolne elementy.

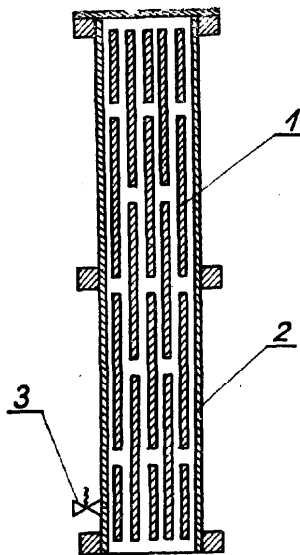

37e (P. 132229) 10. 03. 1969.

Jerzy Dziekoński, Koszalin.

Sposób betonowania, polegający na doprowadzeniu masy betonowej za pomocą pompy przez rurę do środka szczelnego deskowania, znamienne tym, że w czasie ruchu ślizgowego deskowania, wymuszane wciskaniem pod ciśnieniem do jego wnętrza masy betonowej, kształtowane są w murze za pomocą wkładek wewnętrznych (1), przymocowanych do ścianek deskowania (2), otwory i szczeliny.

Deskowanie do stosowania sposobu w/g zastrzeżenia 1 znamienne tym, że posiada zawór bezpieczeństwa.

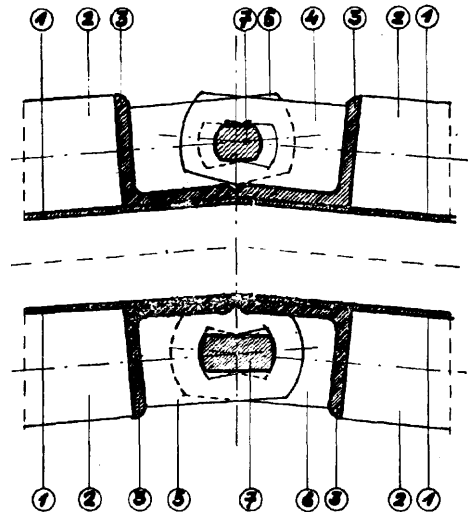

37e (P. 141676) 29. 06. 1970.

Rzeszowskie Przedsiębiorstwo Robót Inżynierskich, Rzeszów, Polska, (Jan Pecka).

Przegubowy zamek łączący elementy stalowe, zwłaszcza elementy płaszczyzn szalunkowych, znamienne

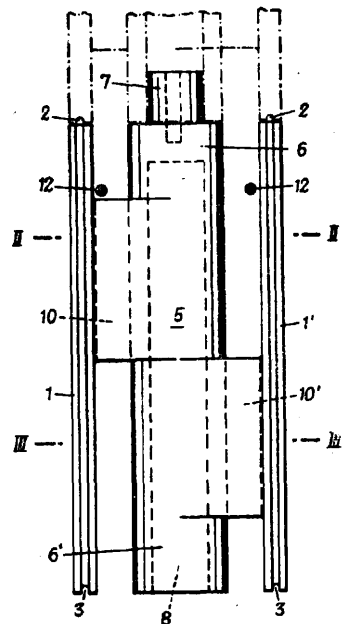
ny tym, że składa się z trzech elementów stalowych (4, 5, 6) trwale umocowanych do konstrukcji (2) płaszczyzn szalunku, przy czym w elementach tych znajdują się otwory dla włożenia czwartego elementu zamka - klina (7).

37e (P. 132343) 14. 03. 1969.

Pierwszeństwo: 14. 03. 1968 - Austria
Etablissement Cotarex, Vaduz, Lichtenstein.

Element do deskowania z twardego tworzywa piankowego do wykonywania okładziny ścian betonowych, składających się z dwóch płyt piankowych twardych, połączonych ze sobą w określonej odległości za pomocą dwóch lub więcej jednoczęściowych elementów połączeniowych, znamienne tym, że elementy połączeniowe (5) są wyposażone w umieszczone pionowo pomiędzy dwiema płytami (1, i 1') czopy (7) oraz mają po stronie przeciwległej odpowiednie otwory (8) do wtykowego połączenia ze sobą dwóch osadzonych jeden na drugim elementów do deskowania.

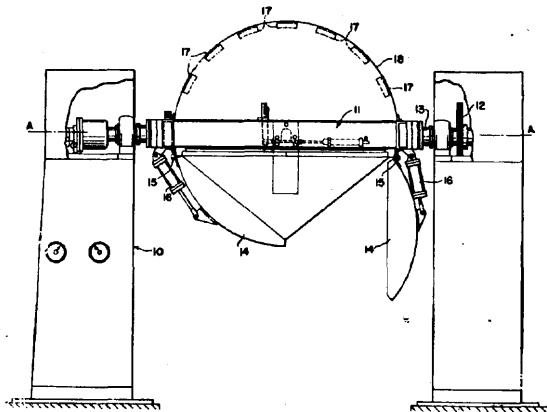
39a² (P. 131182) 14. 01. 1969.

Pierwszeństwo: 24. 01. 1968 - Stany Zjednoczone Ameryki
Vistron Corporation, Cleveland, USA, (Barriett).

Sposób formowania tworzyw termoplastycznych według którego ładuje się do formy odpowiednią ilość

materiału potrzebnego do uformowania danego przedmiotu, wiruje się wieloosiowo formę wokół prostopadłych względem siebie osi, ogrzewa się ciągle wirującą formę energią promieniowania głównie podczerwonego ze źródła o wysokiej intensywności, pracującego w zakresie temperatur od około 650°C do 1650°C zajmującego stałą pozycję względem ramy oraz ochładza się formę, ażeby wyjąć z niej ukształtowany przedmiot, znamienny tym, że otwiera się w ramie przynajmniej jedno wahliwe skrzydło drzwi odbijające promieniowanie podczerwone, przenosi i zakłada się formę w ramę, a następnie podtrzymuje się drzwi w pozycji zamkniętej podczas cyklu nagrzewania.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1, składające się z wirującej ramy, obrotowo w niej osadzonej formy, środków grzewczych opartych na promieniowaniu głównie podczerwonym, w których źródłem promieniowania są powierzchnie o temperaturze w zakresie od około 650°C do 1650°C, przy czym powyższe środki grzewcze stanowić może nawet jeden grzejnik umieszczony w bezpośrednim sąsiedztwie formy, dopasowany kształtem do jej profilu ścianek i obejmujący przynajmniej część tego profilu, napędu obrotowego formy umieszczonego na ramie wydrążonego wału osadzonego w ramie na czopy, służącego jednocześnie jako element doprowadzający gaz oraz urządzenia ustalające ramę (11) w zasadniczej pozycji poziomej na początku i na końcu każdego wieloosiowego cyklu grzewczego, znamienny tym, że posiada przynajmniej jedną powierzchnię reflektorową promieniowania podczerwonego umieszczoną w ramie (11) i urządzenie nastawcze utrzymujące powyższy reflektor w stałej zależności względem ramy podczas cyklu nagrzewania.

(P. 141256)

12. 06. 1970.

Zakłady Radiowe im. M. Kasprzaka, Warszawa, Polska, (Bogumił Żurawski, Józef Skulimowski, Jerzy Osajda, Władysław Niedbalski, Janusz Malinowski, Janusz Kowalski, Jerzy Mazur).

Sposób nakładania warstwy metalu lub farby na podłoże ze sztucznego tworzywa - (treść zgłoszenia została zamieszczona w klasie 151 na stronie 48).

39a³

(P. 141047)

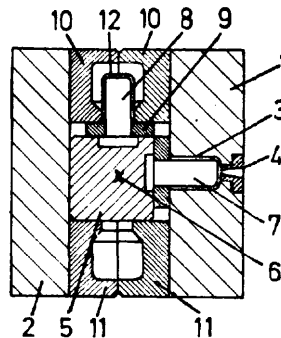
2. 06. 1970.

Pierwszeństwo: 2. 07. 1969 - NRF

Dieter vom Hofe, Halstenbek i Rolf vom Hofe, Lüdenscheid, NRF.

Forma do kształtowania tworzyw sztucznych przez rozdmuchiwanie, składająca się z nieruchomej połówki i ruchomej połówki formy, w których znajduje się przynajmniej jedna wnęka wtrysku i dzielona poprzecznie do kierunku zamykania, formujące wnęki rozdmuchiwania oraz jedną głowicę rdzeniową z rdzeniami dyszowymi osadzonymi względem siebie pod kątem 90°, która wykonuje ruch prostoliniowy zgodny z kierunkiem zamykania formy i ruch obrotowy wokół własnej osi, w celu przemieszczania rdzeni dyszowych z położenia wtrysku w położenie rozdmuchiwania, znamienna

tym, że z obydwu stron wnęki wtrysku (3), usytuowanej zgodnie z kierunkiem zamykania formy, znajdują się przebiegające pod kątem 90° do tego kierunku dwie wnęki formujące (10) i (11) do rozdmuchiwania, a głowica rdzeniowa (5) z dwoma rdzeniami (7, 8), jest osadzona obrotowo na pionowej osi obrotu (6) z możliwością obrotu w obie strony o kąt 90°, przy czym w każdym położeniu skrajnym głowicy rdzeniowej (5), jeden rdzeń dyszy (7, lub 8) znajduje się we wnęcie wtrysku (3), a drugi rdzeń (8 lub 7) znajduje się, w jednej z wnęk rozdmuchiwania, a na każdym rdzeniu (7, 8) osadzona jest przesuwnie płyta zdzierająca (9) wzdłuż rdzenia za pomocą rolki prowadzącej (42), poruszającej się w rowku profilowym (48) płyty przewodnicy (47) podczas przemieszczania rdzenia z położenia rozdmuchiwania w położenie wtrysku.

39a³

(P. 128134)

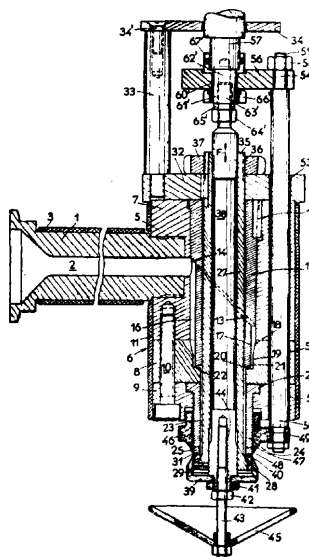
15. 07. 1968.

Pierwszeństwo: 3. 08. 1967 - Francja

Generale Alimentaire S. A., Neuilly-Sur-Seine, Francja.

Sposób wytłaczania rur siatkowych z tworzywa sztucznego, znamienny tym, że polega na doprowadzeniu tworzywa sztucznego w stanie płynnym do dyszy rurowej posiadającej w swej bocznej ścianie otwór przejściowy pofalowany o kształcie meandra lub zębów piły i na umożliwieniu przepływu tworzywa wyłącznie poprzez kolejne strefy dyszy umieszczone na obwodzie koła leżącego w płaszczyźnie prostopadłej w stosunku do osi wspomnianej dyszy.

Urządzenie do wytłaczania ciągłej siatki rurowej, znamienny tym, że posiada dwie współosiowe dysze rurowe z których jedna posiada w swej ścianie bocznej otwór przejściowy pofalowany lub w kształcie zębów piły lub w kształcie meandra a druga otwór przejściowy pierścieniowy oraz tym, że przewidziane są środki nadające przemienny ruch poosiowy pomiędzy dwoma położeniami skrajnymi.

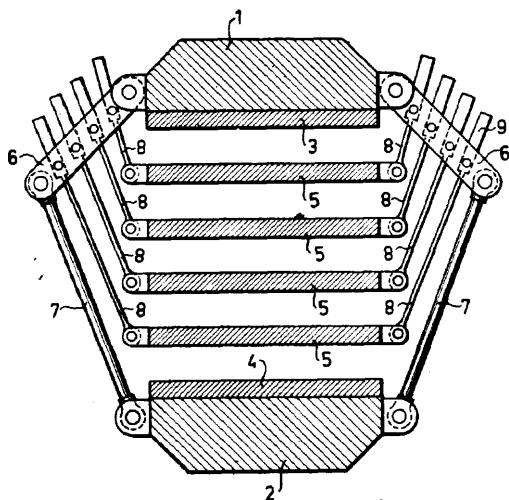
39a

(P. 134441)

26. 06. 1969.

Pierwszeństwo: 27. 06. 1968 - Szwecja
Aktiebolaget Motala Verkstad, Motala, Szwecja, (Nils Book).

Urządzenie pras wielopółkowych z jednoczesnym otwieraniem i zamykaniem przedziałów, wyposażonych w układ do jednoczesnego przemieszczania wszystkich lub określonych, ruchomych płyt półkowych prasy w kierunku do lub od stałej płyty dociskowej przy zamykaniu lub otwieraniu prasy z prędkością w przybliżeniu proporcjonalną do odstępów poszczególnych płyt półkowych, od płyty stałej, przy całkowicie otwartej prasie, dzięki czemu przedziały prasy są zamykane i otwierane razem lub w grupach jednocześnie i przy tej samej prędkości względnego ruchu płyt, przy czym urządzenie wyposażone jest w człony zabezpieczające układ przed przeciążeniem w procesie prasowania i przeciwdziałający wpływowi ciężaru płyt półkowych na ciśnienie powierzchniowe w prasie, znamienne tym, że zawiera jeden lub większą liczbę członów (9), z których każdy zawiera cylinder (16) i trzon tłokowy (14) przesuwne względem siebie i element cierny (10-13), działający między nimi, złożony z pewnej liczby pierścieni ciernych (10), których jedna lub obie płaszczyzny czołowe mają stożkowate wgłębienia i z odpowiedniej liczby płytek dociskowych (11) umieszczonych między wymienionymi pierścieniami ciernymi (10) oraz dwóch płytek dociskowych zakończeniowych (12-13) umieszczonych na zewnątrz skrajnych pierścieni ciernych całego elementu ciernego, przy czym jedna lub obie powierzchnie czołowe wymienionych płytek dociskowych (11, 12, 13) mają wypukłości o kształcie dostosowanym do ich współpracy ze stożkowatymi zagłębieniami w pierścieniach ciernych (10).

39a²

(P. 127162)

24. 05. 1968.

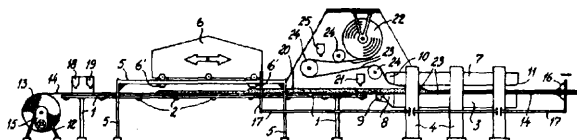
Pierwszeństwo: 18. 12. 1967 - Szwecja

Ingenjörfirma B-Projekt Aktiebolag, Enebyberg, Szwecja, (Jonas Anders Göte Heleson).

Sposób wyrobu obłogowanych płyt z materiału roślinnego znamienne tym, że materiał nasycony klejem z żywicy syntetycznej umieszcza się w postaci warstwy o wymaganej grubości na taśmie powierzchniowej, naciągniętej nad nie podpartym odcinkiem stanowiącym przerwę między prowadznicami, przy czym taśmę tę przesuwają się pod dozownikiem materiału do dolnej płyty grzejnej, a górną ruchomą półkę prasy opuszcza się w kierunku pionowym w celu sprasowania materiału, związania go i równoczesnego przymocowania do taśmy.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1-13, znamienne tym, że ma wydłużone prowadnice (1, 3), których jeden koniec utworzony jest przez dolną

półkę grzejną (3) współpracującą z ruchomą w kierunku pionowym półką grzejną (7) i hamującymi urządzeniami (15, 16) do stopniowego posuwu taśmy obłogowej (14) za pomocą rolki przesuwowej (13) wzdłuż prowadnic (1, 3) w kierunku półek prasy i poprzez przeswit między półkami, utrzymujące taśmę obłogową w stanie naprężonym przy przejściu przez odcinek stanowiący przerwę między prowadznicami (1, 3) oraz posiada umieszczony nad prowadznicami ruchomy w kierunku wzdłużnym dozownik (6) materiału do równomiernego nanoszenia frakcji nasyconych klejem z żywicy syntetycznych na taśmę przesuwającą się wzdłuż prowadnic.

39b¹

(P. 133772)

23. 05. 1969.

Pierwszeństwo: 24. 05. 1968, 17. 07. 1968 - Finlandia

Oy Keskuslaboratorio-Centrallaboratorium Tapiola, Finlandia, (Hannes Sihtola, Boris Nizovsky).

Sposób wytwarzania wiskozy z alkaliceleulozy, otrzymanej i dojrzewającej w znany sposób, znamienne tym, że dojrzalą alkaliceleulozę poddaje się przed siarczkowaniem co najmniej jednemu dodatkowemu alkalizowaniu z następnym odciskaniem, przy czym co najmniej do jednego z dodatkowych alkalizowań stosuje się ług o stężeniu poniżej 15% i po ewentualnie następującym w wyniku alkalizowania i odciskania rozwłóknieniu prowadzi się siarczkowanie za pomocą dwusiarczku węgla w ilości takiej samej lub mniejszej niż zużywana dla otrzymywania odpowiedniego produktu w zwyczajnym procesie wiskozowym, i przy czym siarczkowanie prowadzi się ewentualnie w znacznie wyższej temperaturze i w krótszym czasie, przez co ksantogean rozpuszcza się do wiskozy w sposób w zasadzie znany, przy czym ustala się mniejszą zawartość wodorotlenku sodowego w wiskozie niż normalnie, kiedy siarczkowanie przeprowadza się za pomocą normalnej ilości dwusiarczku węgla, a normalną lub mniejszą od normalnej zawartości wodorotlenku sodowego, kiedy siarczkowanie przeprowadza się za pomocą mniejszej ilości dwusiarczku węgla niż normalnie, przy czym proces otrzymywania wiskozy ewentualnie prowadzi się metodą ciągłą.

39b²

(P. 119476)

15. 03. 1967.

Zakłady Chemiczne „Oświęcim”, Oświęcim (Stanisław Gibiński, Bogdan Krajewski, Jerzy Sachajdak, Henryk Sojka, Jan Babiarz, Mieczysław Wiertel, Jan Godyń).

Sposób przygotowania lateksu kauczuku syntetycznego do zateżnienia, przy zastosowaniu obróbki lateksu metodą homogenizacji, znamienne tym, że lateks doprowadzony do stanu bliskiego zanikowi stabilności, przetacza się przez homogenizator za pomocą medium pośredniego w taki sposób, że lateks nie jest narażony na działanie sił ścinających przed przejściem przez homogenizator.

39b³

(P. 134730)

10. 07. 1969.

Pierwszeństwo: 12. 07. 1968, 23. 06. 1969 - Francja

Société Nationale des Pétroles d'Aquitaine, Courbevoie, Francja, (Jacques Mace, Philippe Hubin-Eschger, Lino Vio).

Sposób wytwarzania mieszanin polimerowych znamienne tym, że roztwór co najmniej jednej substancji

kauczukowej niewulkanizowanej w co najmniej jednym monomerze winylowym, poddaje się prepolimeryzacji do osiągnięcia w prepolimerze zjawiska zwanego inwersją faz, po czym otrzymany prepolimer poddaje się mechanicznemu rozdrobieniu na cząstki elementarne, po czym monomer zawarty w tych cząstkach poddaje się polimeryzacji w zawieszinie.

39b³ (P. 102080) 5. 07. 1963.

Patent dodatkowy do patentu nr (P. 97348)
Pierwszeństwo: 13. 07. 1962 - Wielka Brytania

The International Synthetic Rubber Company Limited Southampton, Hampshire, Wielka Brytania

Sposób obróbki lateksu kauczuku naturalnego lub lateksu stanowiącego mieszaninę kauczuku naturalnego i syntetycznego w celu obniżenia lepkości lateksu według patentu nr (P. 97348) znamienny tym, że lateks przetłacza się przez przewężenie pod ciśnieniem nie mniejszym niż 70307 G/cm², przy czym lateks ma stężenie cząstek zdyspergowanych nie mniejsze niż 15% wagowych.

39b³ (P. 131975) 26. 02. 1969.

Instytut Przemysłu Organicznego, Instytut Przemysłu Gumowego, Warszawa, Polska, (Tadeusz Zdrojek, Jerzy Czyżewicz, Jan Pieniążek, Krzysztof Salmonowicz, Wanda Żurek, Mieczysław Ziółko, Zofia Siudak).

Środek przeciwstarzeniowy, znamienny tym, że jest mieszaniną jednej lub więcej N-alkilo-N-arylo-p-fenylenodwuaminy, w której alkil posiada od 1—20 atomów węgla, aryl natomiast jest fenylem lub nafty - lem oraz jednej lub więcej N, N-dwuarylo-p-fenylenodwuaminy, przy czym jeden lub oba aryle mogą być nafty - lem lub fenylem, ilość zaś każdego składnika w mieszaninie wynosi od około 2 do około 60%, przy czym w kompozycji stosuje się od 3—6 składników.

39b³ (P. 106326) 20. 11. 1964.

Patent dodatkowy do patentu nr P. 97348)

Pierwszeństwo: 25. 11. 1963 - Wielka Brytania
The International Synthetic Rubber Company Limited Southampton, Hampshire, Anglia.

Sposób obróbki lateksu kauczuku naturalnego lub syntetycznego, spolimeryzowanego w emulcji, w celu obniżenia jego lepkości i (lub) zwiększenia wielkości zdyspergowanych cząstek polimeru, według patentu nr (P. 97348), znamienny tym, że stężenie zdyspergowanych cząstek polimeru nastawia się w znany sposób tak, aby wynosiło nie mniej niż 30% wagowych części lateksu, przy czym pH lateksu doprowadza się do rzędu 7—9 i lateks przetłacza się przez przewężenie pod ciśnieniem nie mniejszym od 18 kG/cm² i nie większym od 70 kG/cm².

39b³ (P. 120505) 11. 05. 1967.

Pierwszeństwo: 17. 05. 1966 - Francja
Société Auxiliaire de l'Institut Français du Caoutchouc, Paryż, Francja, (Rene Pautrat, Roland Cheritat).

Sposób modyfikacji polimerów nienasyconych za pomocą reakcji z tlenkiem węgla, znamienny tym, że mieszaninę polimeru nienasyconego i rozpuszczalnika tlenku węgla poddaje się reakcji z tlenkiem węgla, ewentualnie w połączeniu z innym reagentem, w atmosferze beztlenowej, i ewentualnie w obecności katalizatorów, przy czym tlenek węgla wprowadza się do wymieszanej mieszaniny utrzymywanej w niskiej temperaturze zawartej w granicach —80°C i 0°C sprzyjającej rozpuszczeniu go, i tak otrzymaną mieszaninę

reakcyjną ogrzewa się następnie do temperatury zawartej między 0° i 240°C pod ciśnieniem 1 do 100 atmosfer, aby mogła nastąpić reakcja.

39b³ (P. 131668) 11. 02. 1969.

Akademia Wychowania Fizycznego im. gen. K. Swierczewskiego, Warszawa, (Paweł Herman, Mieczysław Gulmantowicz).

Wykładzina do pokrywania nawierzchni, zwłaszcza nawierzchni urządzeń sportowych, stanowiąca mieszaninę gumową na bazie kauczuków chloroprenowych lub kauczuku naturalnego, kauczuku butadienowego, kauczukowych kopolimerów butadienu albo izoprenu, oraz sposób jej wytwarzania, znamienna tym, że mieszanina gumowa na 40—55% wagowych kauczuku zawiera 25—40% wagowych granulatu gumowego uzyskanego z rozdrobnienia odpadów gumowych, korzystnie z odpadów gumy sadzowej, o wielkości ziarna 3—6 mm i twardości 50—80° Shore'a.

39b³ (P. 127091) 21. 05. 1968.

Pierwszeństwo: 22. 05. 1967 - Japonia

Japan Synthetic Rubber Co., Ltd. Tokio, Japonia, (Sakuji Hattori, Yoshikazu Torigse, Mitsuri Ikeda).

Sposób otrzymywania polimerów kauczukowych z ich roztworów w rozpuszczalnikach węglowodorowych przez usuwanie rozpuszczalnika z parą wodną w co najmniej dwóch kolumnach odpędowych i wytwarzanie wodnej zawiesiny grudek polimeru, oddzielanie wody z tej zawiesiny i suszenie grudek, znamienny tym, że w jednym lub w kilku stadiach po pierwszym zabiegu destylacji z parą wodną zatęża się wodną zawiesziną przez usuwanie z niej wody.

39b³ (P. 130752) 20. 12. 1968.

Pierwszeństwo: 22. 12. 1967 - Japonia.

Bridgestone Tire Company Limited, Tokio, Japonia, (Akira Onishi, Shiro Anzai, Koichi Irako, Ryota Fujio, Yoshihiro Hayakawa, Minoru Kojima, Hiroshi Kawamoto).

Sposób kopolimeryzacji sprzężonego dienu i węglowodoru winylaromatycznego, znamienny tym, że mieszaninę monomerów, składającą się ze sprzężonego dienu o —12 atomach węgla i węglowodoru aromatycznego z podstawnikiem winylowym, poddaje się kopolimeryzacji w temperaturze —80—150°C, w środowisku bezwodnego ciekłego węglowodoru o nie więcej niż 20 atomach węgla, przy udziale katalizatora składającego się ze związku litowoorganicznego o ogólnym wzorze R¹(Li)x, w którym R¹ oznacza grupę alifatyczną cykloalifatyczną lub aromatyczną, o 1—40 atomach węgla, a X oznacza liczbę całkowitą 1—4 i ze związku stanowiącego pochodną pirydyny o przedstawionym ogólnym wzorze, w którym R², R³, R⁴, R⁵ i R⁶ oznaczają atomy wodoru lub rodniki węglowodorowe i co najmniej dwa z nich stanowią rodniki węglowodorowe, takie jak alkilowy, alkenylowy, cykloalkilowy lub aralkilowy, przy czym związek litowoorganiczny stosuje się w ilości 0, 01—100 milimoli na 1 mol mieszaniny monomerów, a pochodną pirydyny stosuje się w stosunku molowym do związku litowoorganicznego 0, 5-10, 0.

39b³ (P. 115439) 5. 07. 1966.

Pierwszeństwo: 9. 07. 1965 - Holandia

Stamicarbon N. V. Heerlen, Holandia

Sposób wytwarzania **wysokocząsteczkowych** polimerów sprzężonych dienów w obecności katalizatora

utworzonego z karbonylku niklu i (lub karbonylku kobaltu lub też z częściowo podstawionych związków karbonylku i halogenku metalu, znamienny tym, że jako halogenek metalu stosuje się halogenek metalu czwartej do szóstej grupy włącznie okresowego układu Mendelejewa oraz ze związku karbonylku wydzielą się tlenek węgla utrzymując stężenie tlenu węgla na niskim poziomie w obecności jednego lub kilku alifatycznych i/lub cykloalifatycznych związków z jedną lub kilkoma alkalicznie nasyconymi grupami i jednego lub kilku związków z jedną lub kilkoma alkalicznie nienasyconymi grupami.

39b³ (P. 122001) 1. 08. 1967.

Chemische Werke **Huls** Aktiengesellschaft Marl, Niemiecka Republika Federalna.

Sposób regulowania średniego ciężaru cząsteczkowego i **podziału** ciężaru cząsteczkowego przy polimeryzacji butadienu przy pomocy katalizatorów mieszanych ze związków glinoorganicznych lub wodorków glinowych, związków kobaltu i związków niklu, w których związki glinowe do sumy związków kobaltu i niklu użyte są w stosunku molowym między 5 i **5000:1**, zwłaszcza między 50 do **1000:1** znamienny tym, że stosunek ciężaru kobaltu do niklu w mieszaninie związków kobaltu i związków niklu jest **zmieniany** wewnątrz zakresu 10: 1 do 1, 2: 1.

39b⁴ (P. 127775; 27. 06. 1968.

Pierwszeństwo: 28. 03. 1968 - Japonia

Bridgestone Tire Company Limited, Tokio, Japonia, (Junji Furukawa, Yutaka **Ise**da, Kazuo Haga, Nobuyuki Kataoka).

Sposób wytwarzania przemiennych kopolimerów sprzężonych **die nów** i sprzężonych polarnych monomerów winylowych, w których człony sprzężonego dienu i sprzężonego polarnego monometru **winyłowego** połączone są zasadniczo przemiennie, znamienny tym, że poddaje się kopolimeryzacji monomer sprzężonych dienów o **4—10** atomach węgla ze sprzężonym polarnym monomerem winylowym, takim jak akrylonitril, metakrylonitril lub estry α , β -nienasyconych kwasów **karboksylowych**, w temperaturze, **-78°C—100°C**, w stanie ciekłym i w obecności katalizatora otrzymanego ze składnika (A) stanowiącego co najmniej jeden związek metalu przejściowego IV i V grupy okresowego układu pierwiastków oraz ze składnika (B) stanowiącego związek zawierający glin, o ogólnym wzorze AlR_2X , $Al_2R_3X_2$ i $AlRX_2$, lub mieszaninę dwóch lub kilku związków glinu, o ogólnych wzorach AlR_2X , $Al_2R_3X_2$, $AlRX_2$, AlX_3 i AlX_3 , w którym R oznacza rodnik węglowodorowy, taki jak alkilowy, **cykloalkilowy**, aryłowy, alkiloaryłowy lub aryloalkilowy o **1—20** atomach węgla a X **oznacza** rodnik chlorowcowy, taki jak rodnik F, **Cl**, Br, i J, przy czym stosuje się składnik zawierający glin, w którym stosunek (d) ogólnej liczby rodników węglowodorowych do ogólnej liczby rodników chlorowcowych spełnia zależność $0(d(2, 0, \text{ natomiast } R \text{ i } X \text{ w związkach glinu wchodzących w skład składnika B są takie same lub różne.$

39b⁴ (P. 127232) 28. 05. 1968.

Pierwszeństwo: 11. 12. 1967 - Jugosławia.

Organsko Hemijska **Industrija** „Naum Naumovski-Borce” Skoplje, Jugosławia (**Djuro Petrov**)

Sposób prowadzenia polimeryzacji **lub kopolimeryzacji** monomerów winylowych z innymi monomerami w obecności inicjatorów powodujących powstawanie wolnych rodników i **ewentualnie** w środowisku rozpuszczalnika, znamienny tym, że stosuje się dodatek soli kwasu **etylenodwuaminoczweroocetowego**, kwasu **dwuetylenotrójaminopięciocetowego** lub jego soli albo **kwasu cykloheksanodwuamino-1, 2-czweroocetowego** lub jego soli i prowadzi polimeryzację w środowisku rozpuszczalnika w temperaturze podwyższonej, wynoszącej korzystnie **40—90°C** i przy wartości pH środowiska 4-8.

39b⁴ (P. 109318) 31. 05. 1965.

Pierwszeństwo: 2. 06. 1964 - Holandia

Stamicarbon N. **V.** Heerlen, Holandia.

Sposób wytwarzania nienasyconych kopolimerów przez polimeryzowanie mieszaniny **składającej się** co najmniej z jednego alken-1, o wzorze **R—CH=CH₂**, w którym **R** oznacza atom wodoru, grupę alkilową, aryłową, aralkilową lub alkiloaryłową lub cykloalkenu i co najmniej jednego węglowodoru o więcej niż jednym podwójnym wiązaniu, za pomocą katalizatora koordynującego w fazie ciekłej, zawierającego związek metaloorganiczny metalu grupy **I—III** lub grupy IV B i związek metalu grupy **IVA—VIIA** lub grupy VIII układu okresowego pierwiastków, znamienny tym, że składniki katalizatora mieszają się ze sobą w ciekłym środowisku w obecności rozpuszczalnego nienasyconego polimeru w takiej ilości, aby nie utworzył się przy tym osad, po czym doprowadza do strefy polimeryzacji.

39b⁴ (P. **134054**) 6. 06. 1969.

Pierwszeństwo: 7. 06. 1968 - Wielkie Księstwo

Luksemburg

Solvay et Cie, Bruksela, Belgia, (Jean Golstein).

Sposób polimeryzacji i/lub kopolimeryzacji chlorku winylu, znamienny tym, że prowadzi się polimeryzację bez czynnika rozpraszającego w środowisku zawiesiny ciała stałego w cieczy nie będącej rozpuszczalnikiem i w obecności jednego lub wielu katalizatorów rodnikowych, przy czym monomer lub monomery wprowadza się do autoklawu polimeryzacyjnego w postaci gazowej, a ciśnienie panujące w autoklawie **polimeryzacyjnym** jest zawsze **mniejsze** od prężności oparów nasyconych monomeru lub monomerów poddawanych polimeryzacji.

39b⁴ (P. 142551) 6. 08. 1970.

Pierwszeństwo: 7. 08. 1969 - NRF

Farbwerke Hoechst Aktiengesellschaft vormals Meister Lucius und Brüning, Frankfurt nad Menem, NRF, (Karlheinz Burg, Ernst Wolters, Harald **Cherdron**, Hans-Joachim Leugering).

Termoplastyczne tłoczywo na podstawie polioksymetyleny, zawierające polioksymetylen o zredukowanej lepkości właściwej wynoszącej **0, 07—2, 5 dl. g⁻¹** i o temperaturze topnienia krystalitu **150—180°C** oraz nieorganiczny środek inicjujący krystalizację w ilości **0, 0005—1, 0%** wagowego w przeliczeniu na całkowitą ilość mieszaniny, znamienny tym, że sferolity polioksymetyleny wytworzone podczas izotermicznej krystalizacji tłoczywa pod ciśnieniem **1 at** w temperaturze **150°C** mają średnicę **30—250** mikronów.

39b⁴ (P. 131751) 15. 02. 1969.

Pierwszeństwo: 17. 02. 1968 - NRF

Farbwerke Hoechst A. G. Vormalis Meister Bruning, Frankfurt nad Menem, NRF, (Kurt Rust, Erwin Schrett, Rainer Klein).

Sposób polimeryzacji **α -olefin** o wzorze ogólnym **CH₂=CHR**, w którym R oznacza nie podstawiony lub podstawiony grupami alkilowymi lub aryłowymi alifatyczny łańcuch węglowodorowy zawierający od 1 do 8 atomów węgla, oraz mieszanin tych α -olefin między sobą i/lub z etylenem, przy czym zawartość jednej z α -olefin w mieszaninie wynosi powyżej 95%, jak również kopolimeryzacji blokowej tych α -olefin i/lub z etylenem, w zawiesinie lub w fazie gazowej z zastosowaniem katalizatorów mieszanych, składających się ze związku organicznego jako **stereoregulatora**, związku metalu **ciężkiego** z **IV—VI** podgrupy układu okresowego pierwiastków, w którym to związku wartościowość metalu jest niższa od maksymalnej, i ze związku metaloorganicznego metalu **I—III** grupy układu okresowego pierwiastków, w temperaturach od 20 do **120°C**, pod ciśnieniami niższymi od 50 **atm**, ewentual-

nie z zastosowaniem regulacji ciężaru cząsteczkowego za pomocą wodoru, znamienny tym, że polimeryzacje przeprowadza się w obecności katalizatora mieszanego, składającego się z **cykloheptatrienu-1, 3, 5** lub jego pochodnych podstawionych jedną lub wieloma grupami alkilowymi, **arylowymi** lub **alkoksyłowymi**, przy czym grupa alkilowa względnie **alkoksyłowa** zawiera od 1 do 4 atomów węgla, lub z mieszanin tych pochodnych **między** sobą względnie z substancją podstawową (składnik A), i z zawierającego chlorowec związku metalu ciężkiego z **IV—VI** podgrupy układu okresowego pierwiastków, w którym to związku wartościowość metalu jest niższa od maksymalnej (składnik B), i z nie zawierającego chlorowca związku metaloorganicznego metali **I—III** grupy układu okresowego pierwiastków (składnik C).

39b⁴ (P. 131712) 13. 02. 1969.

Pierwszeństwo: 14. 02. 1968 - Włochy

Montecatini Edison S. P. A., Mediolan, Włochy, (Flaviano Glati).

Tworzywo o specyficznej fotoselektywności na osnowie syntetycznych polimerów termoplastycznych nadające się do stosowania w postaci błon, płyt i postaciach podobnych w urządzeniach do intensyfikacji rozwoju roślin i **urządzeniach** ochronnych używanych w ogrodnictwie, kwaciarstwie i sadownictwie, składające się z przynajmniej jednego tworzywa termoplastycznego, przykładowo polichlorku winylu, polietylenu, polipropylenu, **polimetakrylanu** metylu, kopolimerów etylen/octan winylu, łatwo przeksztalcalne w błony, płyty i postaci podobne, oraz środka stabilizującego **i/lub** kostabilizującego na działanie ciepła i światła ewentualnie jednego lub kilku związków wolnych od absorpcji promieni ultrafioletowych, środka plastyfikującego i smarnego znamiennie tym, że zawiera jeden **lub** więcej znanych barwników, przy czym wprowadza się tafcie barwniki w określonych ilościach które nadają tworzywu przeksztalconemu w błony, płyty i podobne postaci widmo absorpcji wykazujące przynajmniej jedno minimum przepuszczalności procentowej w paśmie **3800—5900 Å**, korzystnie lecz niekoniecznie maksimum przepuszczalności powyżej 50% w paśmie **6300—6600 Å** i maksimum przepuszczalności powyżej 70% w paśmie **6600—7500 Å**.

39b⁴ (P. 129143) 19. 09. 1968.

Instytut Ciężkiej Syntezy Organicznej, Błachownia Śląska, (Bogdan Thomalla, Maria Nowakowska, Tadeusz Zawada, Roman John).

Sposób wytwarzania kopolimerów i trójpolimerów **α-olefin** znamienny tym, że przygotowaną wstępnie mieszaninę **α-olefin** lub **α-olefin** i **dienów** z rozpuszczalnikami węglowodorowymi albo chlorowcopochodnymi węglowodorów zawierającymi ewentualnie od 0, 01 do 0, 5% molowych wodoru, w odniesieniu do sumy ilości monomerów, wprowadza się w sposób ciągły do reaktora rurowego, po czym w strumień mieszaniny reakcyjnej doprowadza się **AL(C₂H₅)₂Cl** rozpuszczony w takim samym rozpuszczalniku jak monomery a następnie **VOCl₃** w takiej ilości by stosunek molowy **AL(C₂H₅)₂Cl** do **VOCl₃** w utworzonym kompleksie katalitycznym był wyższy od 15 zaś proces polimeryzacji prowadzi się przy całkowicie wypełnionej przestrzeni reaktora w temperaturze **-20** do **+60°C**, pod ciśnieniem od 7 do 35 atmosfer i czasie reakcji od 5 do 15 **minut**, a powstały w wyniku reakcji kopolimer lub trójpolimer odbierany jest w sposób ciągły.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz 1 znamiennie tym, że stanowi reaktor rurowy (1) o średnicy wewnętrznej od 8 do 40 mm i stosunku długości do średnicy wewnętrznej powyżej 200, zaopatrzony w płaszcz chłodzący (2) do którego **króćcem** (3) doprowadza się mieszaninę reakcyjną, **króćcem** (4) **AL(C₂H₅)₂Cl**, **króćcem** (5) **VOCl₃**, **króćcem** (6) uzupełnia się składniki mieszaniny reakcyjnej a **króćcem** (7) katalizator **VOCl₃**, zaś gotowy produkt odbiera się **króćcem** (8), ponadto **króćce** (9) i (10) **służą** do kontro-

li analitycznej procesu a **króćcem** (11), doprowadza się medium chłodzące, które odprowadza się **króćcem**(12).

39b⁴ (P. 131221) 16. 01. 1969.

Pierwszeństwo: 17. 01. 1968 - Francja

SOLVAY et Cie. Bruksela, Belgia, (André Delbouile, Jean-Louis Derroitte).

Sposób prowadzenia procesu polimeryzacji i kopolimeryzacji olefin znamienny tym, że prowadzi się go w obecności katalizatora, w skład którego wchodzi związek metaloorganiczny i produkt reakcji przeprowadzonej w fazie ciekłej i w warunkach zabezpieczających od możliwości przegrzań, pochodnej metalu przejściowego ze stałym nośnikiem stanowiącym wodorotlenek o wzorze **M(OH)₂**, w którym M oznacza atom metalu o wartościowości 2.

39b⁴ (P. 127073) 21. 05. 1968.

Instytut Ciężkiej Syntezy Organicznej, Błachownia Śl., (Tadeusz Zawada, Bogdan Thomalla, Roman John, Witold Pawłowski).

Sposób wytwarzania ciekłych małowartościowych kopolimerów olefinowych z zastosowaniem ciekłych **substratów** reakcji kompleksowych metaloorganicznych katalizatorów oraz wodoru znamienny tym, że proces **kopolimeryzacji** prowadzi się w przestrzeni reakcyjnej całkowicie **wypełnionej** ciekłymi substratami **reakcji** z zastosowaniem conajmniej. dwóch czynników obniżających ciężar cząsteczkowy produktu przy zachowaniu wysokich **wydajności** jednostkowych, przy czym jako czynniki obniżające ciężar cząsteczkowy obok rozpuszczonego w środowisku reakcji wodoru stosuje się wysoki stosunek molowy propylenu do etylenu oraz dodatek węglowodorów aromatycznych lub **chlorowcowęglowodorów**.

39b⁴ (P. 128249) 20. 07. 1968.

Pierwszeństwo: 22. 07. 1967, 24. 02. 1968, 30. 05. 1968

31. 05. 1968, 1. 06. 1968 - NRF

Badische Anilin u. Soda Fabrik AG, Ludwigshafen n/Renem, NRF, (Carl Heinrich Krauch, Axel Sann er).

Sposób wytwarzania polimerów o strukturze **włóknistej** w postaci porowatych, płaskich materiałów, znamienny tym, że ciecz zawierające monomery o conajmniej dwóch zdolnych do polimeryzacji za pomocą światła widzialnego lub nadfioletowego lub promieniowania twardego podwójnych wiązaniach lub mieszaniny tych monomerów i monomerów o nienasyconym wiązaniu etylenowym w ilości conajmniej 0, 01% wagowego w stosunku do monomerów o **conajmniej** dwóch zdolnych do **polimeryzacji** podwójnych wiązań, w postaci rozpuszczonej, zemulgowanej i/lub **zdyspergowanej**, doprowadza w formie płaskiej do całkowitego lub **conajmniej** w 50% wagowych krystalicznego zestalenia, zestaloną masę napromieniowuje się światłem widzialnym lub nadfioletowym albo promieniowaniem twardym aż do spolimeryzowania monomerów, zestaloną ciecz rozmraża się i oddziela od otrzymanych polimerów o strukturze **włóknistej**.

39b⁵ (P. 110850) 14. . 09. 1965.

Pierwszeństwo: 18. 09. 1964 - Niemiecka Republika Federalna

Th. Goldschmidt A. G. Essen, NRF.

Sposób otrzymywania wodnych roztworów żywic sztucznych stosowanych jako lepiszcze do płyt z drewna lub do impregnowania papierów, runa lub tkanin, które po wysuszeniu mogą być użyte do wytwarzania laminatów, do pokryć powierzchniowych materiałów wszelkiego rodzaju albo do sklepania, przy czyni mieszanie się żywicę aminoplastowe z żywicami fenolorezolowymi, znamienny tym, że:

a) żywicę fenolofomaldehydową kondensują się z wodorotlenkiem baru jako katalizatorem, tak iż na (każdą zdolną do reakcji pozycję jądra surowca fenolowego stosuje się 0, 35 do 0, 55 mol formaldehydu i na

mol fenolowego surowca stosuje się 0, 01 do 0, 2 mol wodorotlenku baru,

b) żywicą aminoplastową jest czysta **żywica melaminowa** lub taka żywica, w której do 20 mol % **melaminy** zastąpiono innymi czynnikami tworzącymi aminokwasy i w której na każdą zdolną do reakcji grupę aminową stosuje się 0, 5 do 1, 0 mol formaldehydu,

c) **wymienione** skondensowane wstępne żywice **pojedyncze** miesza się ze sobą równomiernie w ten sposób, że stosunek molowy surowca fenolowego do **melaminy** lub jej mieszaniny z innymi czynnikami tworzącymi aminokwasy jest zawarty między 1: 3 i 3: 1, oraz

d) przetwarza się w nierozpuszczalną w układzie postaci wodorotlenek baru przed lub po zmieszaniu obu żywic **pojedynczych** przez dodanie takiego kwasu, który z jonami Ba^{++} tworzy powyżej pH 4 **trudnorozpuszczalne** sole, przy czym jednocześnie ustawia się wartość pH na 5—7.

39 (P. 134103) 9.06.1969.

Pierwszeństwo: 10. 06. 1968 - NRF

Farbwerke Hoechst A. G. vormalis Meister Lucius u. Brüning, Frankfurt n/Menem. NRF, (Harald Cherdron, Karlheinz, Klemens Gutweiler).

Sposób wytwarzania tworzyw termoplastycznych opartych na poliacetalach, znamienny tym, że miesza się w temperaturach od 150 do 250°C w sposób jednorodny 99, 9—90% wagowych produktu homopolimeryzacji lub **kopolimeryzacji** formaldehydu lub **trioksanu** o średnim, ciężarze cząsteczkowym od 5 000 do 200 000 i 0, 1—10% wagowych polimeru o średnim ciężarze cząsteczkowym od 1000 do 1000 000, którego temperatura mięknięcia jest niższa od temperatury topnienia krystalitów poliacetalu i którego temperatura zeszklenia wynosi od —120 do +30°C, przy czym drugi z wymienionych składników mieszaniny **znajduje się** w mieszaninie w postaci cząstek o średnicy od 0, 1 do 5 mikronów.

39b⁵ (P. 133284) 29.04.1969.

Pierwszeństwo: 30. 04. 1968 - Niemiecka Republika Federalna

Farbenfabriken Bayer A. G. Leverkusen, NRF, Mobay Chemical Company Pittsburg, Stany Zjednoczone Ameryki

Sposób wytwarzania mikroporowatych folii przepuszczających parę wodną, znamienny tym, że rozpuszcza się

a) 90—70 części wagowych wielkocząsteczkowego poliuretanu wolnego od grup NCO i zawierającego około 6—20% grup poliuretanowych wytworzonych przy stosunku NCO/OH od 0, 99—1, 15, przy czym wytrzymałość poliuretanu na rozciąganie wynosi co najmniej 100 kp/cm², a twardość A według Shore'a 35—85, zaś temperatura mięknięcia powyżej 120°C,

b) 10—30 części wagowych w przeważającej części liniowego wielkocząsteczkowego poliuretanu wolnego od grup NCO, zawierającego 8—35% wagowych grup **uretanowych** i 0, 5—2, 0% wagowych czwartorzędowych grup amonowych w postaci wodnej zawiesiny lub roztworu koloidalnego w

c) 200—2000 częściach wagowych rozpuszczalnego w wodzie, silnie polarnego rozpuszczalnika dla a) o temperaturze wrzenia powyżej 100°C i usuwa się rozpuszczalnik c) za pomocą wody lub mieszaniny wody i rozpuszczalnika c), a następnie suszy się otrzymaną mikroporowatą folię.

39b5 (P. 120293) 28.04.1967.

Pierwszeństwo: 30. 04. 1966 - NRF

Plate GmbH, Bonn, NRF.

Sposób wytwarzania **drobnoziarnistego proszku poliamidowego** za pomocą **polimeryzacji** anionowej pod normalnym ciśnieniem w roztworze w obecności katalizatorów i aktywatorów i następną obróbką, znamienny tym, że katalizatory i/lub aktywatory dodaje się w postaci dokładnie rozdrobnionej, korzystnie roz-

puszczonej stopniowo do rozpuszczonych monomerów w większej liczbie dawek w odstępach czasu.

39b⁵ (P. 129138) 19.09.1968.

Pierwszeństwo: 20. 09. 1967 - Szwajcaria

Ciba Societé Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób barwienia wysokocząsteczkowych tworzyw organicznych barwnikami pigmentowymi znamienny tym, że jako pigment stosuje się dwubenzantronosulfamid lub **izodwubenzantronosulfamid**.

39b⁵ (P. 128250) 20.07.1968.

Pierwszeństwo: 22. 07. 1967 - NRF

Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft, Leverkusen, NRF, (Bruno Zorn, Harald Oertel, Dieter Dietrich).

Sposób wytwarzania mikroporowatych laminatów i folii przepuszczających parę wodną przez koagulację roztworów poliuretanów za pomocą pary wodnej i wody po ich uformowaniu, znamienny tym, że mieszaniny składające się z 90-70% wagowych jednego lub kilku poliuretanomoczników, wolnych od grup NCO, otrzymanych przez reakcję wielkocząsteczkowych głównie liniowych **niemieszających się z wodą** związków polihydroksylowych z końcowymi grupami OH i o ciężarze cząsteczkowym 500—5000 i ewentualnie innych małocząsteczkowych **dioli** z dwuizocyjanianami do preadduktu zawierającego grupy NCO, następnie przedłużanie łańcucha za pomocą wody i/lub dwufunkcyjnego związku zawierającego reaktywne atomy wodoru przy atomach azotu, w **wysokopolarnych** rozpuszczalnikach o temperaturze wrzenia powyżej 100°C, oraz 10—30% wagowych (w przeliczeniu na substancję suchą) jednego lub kilku wielkocząsteczkowych głównie liniowych kationowych poliuretanów wolnych od grup NCO, zawierających 8—30% grup **uretanowych** i ewentualnie mocznikowych i 0, 5—2% wagowych czwartorzędowych amoniowych atomów azotu, przy czym żywica poliuretanowa jest w postaci wodnej zawiesiny lub roztworu koloidalnego o takim stężeniu przy którym po ich wprowadzeniu do gotowej mieszaniny zawartość wody w mieszaninie wynosi poniżej 7% wagowych, rozpuszcza się w 200—2000 częściach wagowych rozpuszczalnego w wodzie **wysokopolarnego** rozpuszczalnika poliuretanomoczników o temperaturze wrzenia powyżej 100°C przy czym lepkość tak otrzymanego roztworu mierzona przy **temperaturze** 20°C w aparacie Forda z dyszą wypływową 6 mm wynosi 1—30 minut, po czym roztwór po ukształtowaniu i ewentualnie żelowaniu w wilgotnym powietrzu wymywa się mieszaniną składającą się z rozpuszczalnika i **nierozpuszczalnika** i ewentualnie przed żelowaniem dodaje do roztworu 2, 5% wagowych (obliczonych jako substancja sucha w stosunku suchych kationów poliuretanów) syntetycznych garbników anionowych otrzymanych znanym sposobem głównie z ewentualnie podstawionych kwasów **arylo-sulfonowych**, arylokarboksylowych fenoli i **formaldehydu**, ewentualnie ze związków reagujących z kwasem siarkawym lub jego solami lub innych reagujących z formaldehydem, lub skoagulowane błony otrzymane z poliuretanomoczników i kationowych poliuretanów traktuje następczo wodnym roztworem podanych garbników syntetycznych.

39b⁵ (P. 127812) 29.06.1967.

Pierwszeństwo: 29. 06. 1967 - Wielka Brytania

Gevaert - Agfa N. V. Mortsel, Belgia (Andre Jan Co nix, Lambert Gaston Jeurissen).

1. Sposób wytwarzania tworzywa z pilitereftalanu etylenowego znamienny tym, że politereftalan etylenowy o lepkości istotnej wynoszącej co najmniej

$\frac{dcl}{g}$
0, 65 $\frac{dcl}{g}$, mierzonej w mieszaninie fenolu i czterochloroetanu w stosunku 60: 40, w temperaturze 25°C, miesza się z (A) 0, 1—10% wagowych **poliestru** o temperaturze topnienia polimeru najwyższej 150°C i o lepkości

istotnej wynoszącej co najmniej 0,3 dcl/g, albo z łatwo płynącym homopolimerem nienasyconym związku organicznego zawierającego wiązania α , β -etylenowe i grupę estrową, albo łatwo płynącym kopolimerem, w skład którego wchodzi co najmniej dwa nienasycone związki organiczne zawierające wiązania α , β -etylenowe, z których co najmniej jeden zawiera grupę estrową i stanowi co najmniej 10% molowych omawianego kopolimeru, przy czym jest on **estrem** nienasyconego alkoholu zawierającego wiązania α , -etylenowe i nasyconego kwasu karboksylowego, albo **estrem** alkiilowym nienasyconego kwasu karboksylowego zawierającego wiązania α , β -etylenowe, oraz z (B) 0—10% wagowych dobrze rozdrobnionej, obojętnej substancji mineralnej o średniej wielkości cząstki mniejszej od 10 μ .

39b⁵ (P. 133944) 2. 06. 1969.

Pierwszeństwo: 13. 06. 1968 - Szwajcaria
Ciba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Roztwór katalizatorów do utwardzania polisiloksanów, znamienny tym, że zawierają sól cynkową, kadmow , tytanową lub cyrkonową kwasu karboksylowego trudno rozpuszczalnego w wodzie, sól kwasu alkilobenzenosulfonowego z metalem 1. grupy g łwnej, 2. grupy g łwnej, 2. podgrupy, 3. grupy g łwnej, 4. grupy g łwnej lub 4. podgrupy układu okresowego, przy czym ci zar atomowy metalu wynosi najwy zej 138, a reszta względnie reszty alkiilowe w sumie posiadają co najmniej 8 atomów węgla, **rozpuszczalny** w wodzie związek polietylenoglikolowy, który zawiera z cząsteczce 18-80 grup $-\text{CH}_2\text{CH}_2-\text{O}-$ i co najmniej jedną hydrofobową reszt  związku organicznego powstają przez odszczepienie zdolnego do reakcji atomu wodoru i ciekly, ewentualnie chlorowcowany węglowodór aromatyczny o ci zarze cząsteczkowym najwy zej 134.

39b⁵ (P. 120642) 19. 05. 1967.

Pierwszeństwo: 20. 05. 1966, 21. 10. 1966 - Wielka Brytania
Gevaert - Agfa N. V., Mortsel, Belgia.

Sposób wytwarzania poliesteru kwasu tereftalowego i glikoli, zwi szcza glikolu etylenowego, przez polikondensacj  tereftalanu glikolu w obecności związku germanu jako katalizatora, znamienny tym, że zawiera etap oddzielnego «rozpuszczenia dwutlenku germanu w glikolu przez podgrzanie dwutlenku germanu w glikolu pod ciśnieniem w granicach 1,5 do 15 atm., w temperaturze w granicach 210°C do 300°C, otrzymany w ten sposób roztwór katalizatora dodaje się do mieszaniny reakcyjnej podczas Właściwego procesu polikondensacji tereftalanu glikolu w takiej ilości, aby podczas wyżej wspomnianego procesu stosunek wagowy rozpuszczonego dwutlenku germanu do tereftalanu glikolu wynosił co najmniej 0,005%.

39^b (P. 112852) 9. 02. 1966.

Pierwszeństwo: 27. 04. 1965 - NRD
Instytut Chemii Przemysłowej (Witold Jackiewicz)

Sposób wytwarzania kopolimerów z olejów schnących, z estrów mieszanych olejów schnących, zwi szcza z żywic alkidowo-rycymenowych z monomerami związków winylowych, zwi szcza styrenem znamienny tym, że procesowi **kopolimeryzacji** poddawane są bezpośrednio po wytworzeniu gorące stopy **kosubstratów** opartych o oleje schnące, zwi szcza gorące stopy żywic alkidowo-rycymenowych.

39b⁶ (P. 132277) 12. 03. 1969.

* Politechnika Wrocławska, Wrocław (Stanisław Mazur, Janina Kluska, Bożena Kolarz).

Sposób wytwarzania plastycznych mas zalewowych znamienny tym, że jako lepiszcze stosuje się asfalt modyfikowany żywic  w ilości 5—50% w stosunku do całej masy, a wypełniaczem jest popioł lotny z węgla brunatnego, ewentualnie jego mieszanina z innymi

mączkami mineralnymi i ceramicznymi, nasycony utwardzaczem o charakterze kwaśnym lub rozkładający się z wydzieleniem kwasu w ilości 1—25% w stosunku do ilości wypełniacza.

40a (P. 131274) 20. 01. 1969.

Applied Aluminium Research Corporation, Louisiana, USA, (Charles Toth).

Sposób produkcji glinu z trój chlorku glinu, znamienny tym, że tlenek glinowy poddaje si  reakcji z chlorkiem manganowym w warunkach redukujących i w obecności koksu, węgla kamiennego lub węgla drzewnego tak, aby otrzymac tr jchlerek glinu i mangan, przy czym reakcja następuje w pierwszej strefie reakcyjnej (12) w temperaturze w granicach od około 190°C do 1400°C, po czym w drugiej strefie reakcji (24) tr jchlerek glinu w postaci gazowej wprowadza się w kontakt z manganem w postaci ciekłej w temperaturze powyżej temperatury topnienia manganu aż do temperatury 1400°C, tak aby mangan w reakcji z trój chlorkiem glinu zredukował go do glinu, przy czym powstaje chlorek manganowy w postaci gazowej, po czyni chlorek manganowy w postaci gazowej oddziela się od glinu.

40a (P. 132318) 13. 03. 1969.

Pierwszeństwo: 13. 03. 1968 - Australia

Elektrolytio Zino Company of Australasia Limited Melbourne, Australia (Jan George Matthew, Dagwin Eisner).

Sposób wyodrębniania metalu z krzemianowych rud cynkowych poprzez poddawanie rudy działaniu wodnego roztworu kwasu siarkowego, znamienny tym, że **ługowanie** prowadzi się przeciwwr dowo w sposób ciągły w większej liczbie zbiorników do końcowego pH od 2,5 do 6,0 w celu otrzymania bogatego w metal ługu lub pulpy zawierającej zawiesin  krzemionki o postaci umożliwiającej łatwe jej odfiltrowanie znanymi sposobami i otrzymanie filtratu, który można bezpośrednio skierowa  do konwencjonalnej instalacji elektrolitycznej otrzymywania cynku.

40a (P. 132825) 8. 04. 1969.

Pierwszeństwo: 9. 04. 1968 - Wielka Brytania

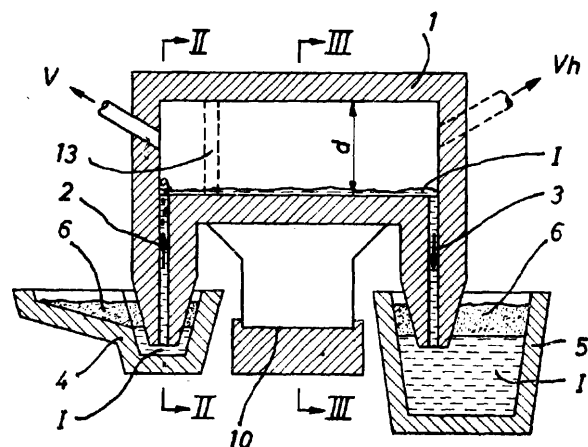
Imperial Smelting Corporation (Alloys) Limited, Londyn, Wielka Brytania.

Sposób topienia i oczyszczania stopionych metali a zwi szcza zapobiegania ich utlenieniu, znamienny tym, że stopiony metal pokrywa się warstw  topnika, zawierającego podwójną sól chlorku sodowego i chlorku glinu.

40a (P. 127748) 26. 06. 1968.

A. - B. Inva, Morgardshammer, Szwecja, (Erik Sven Malte).

Sposób upraszczania procesów hutniczych przez deintegracj  przerabianych materiałów, **znamienny** tym,

że przerabiany materiał wprowadza się do pojemnika wprawianego w ruch wahadłowy tak, iż materiał wprawia się w ruch rzucający w takim samym kierunku, jak wahadłowy podczas którego poddaje się go dezintegracji i obróbce.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1—14, znamienny tym, że ma pojemnik (1), do którego przymocowany jest jeden koniec wahadła podpierającego, którego drugi koniec jest osadzony wychylnie w łożysku (10), oraz ma urządzenie do wprawiania pojemnika w ruch wahadłowy tak, aby przerabiany materiał w pojemniku wykonywał powtarzalne ruchy rzucające.

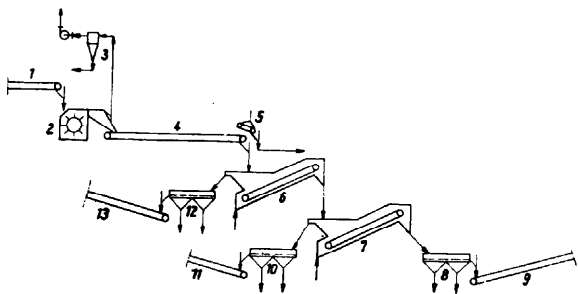
10a (P. 127502) 12. 06. 1968.

Pierwszeństwo: 12. 06. 1967, 13. 06. 1967, 3. 05. 1968 - Niemiecka Republika Federalna.

Eisen und Metall AG. Gelsenkirchen, NRF (Hans Lenz, Jochen Mehlbeer, Heinrich Macura, Otto Weidner).

Sposób odzyskiwania metali ze starych kabli i ze złomu kablowego, w którym stary kabel lub złom jest rozdrabniany i sortowany we młynie młotkowym, znamienny tym, że wyładunek z młyna młotkowego doprowadza się bez magazynowania pośredniego do pierwszej osadzarki, a półwyrob doprowadza się bezpośrednio do drugiej osadzarki o innym ciężarze właściwym, w danym przypadku bezpośrednio do dalszej osadzarki, przy czym prędkości doprowadzania do tych osadzarek i przez nie co najmniej dwóch rodzajów metali zawartych w produkcie lub w półwyrobie są tak dobierane, że osiąga się rozdrobnienie we młynie młotkowym zwłaszcza części metalowych przeznaczonych do odzyskania.

Urządzenie do przeprowadzania sposobu według zastrz. 1—5, znamiennie tym, że jest wyposażone w urządzenie zasysające (3) umieszczone przy wyładunku z młyna młotkowego na przenośnik (4) chwytający wyładunek z umieszczonym w jego zasięgu separatora magnetycznym (5), w zasilaną przenośnikiem (4) osadzarkę taśmową (6) do oddzielania lekkich części składowych i w drugą osadzarkę (7) chwytającą materiał spadający z pierwszej osadzarki taśmowej (6), przy czym obu osadzarkom taśmowym (6 i 7) służącym do chwytania materiału podlegającego flotacji są podporządkowane sита oczyszczające (10, 12) z przenośnikami taśmowymi (11, 13), a w drugiej osadzarkę taśmowej (7) podporządkowane jest dodatkowo sito oczyszczające (8) i przenośnik taśmowy (9) do chwytania materiału opadającego.

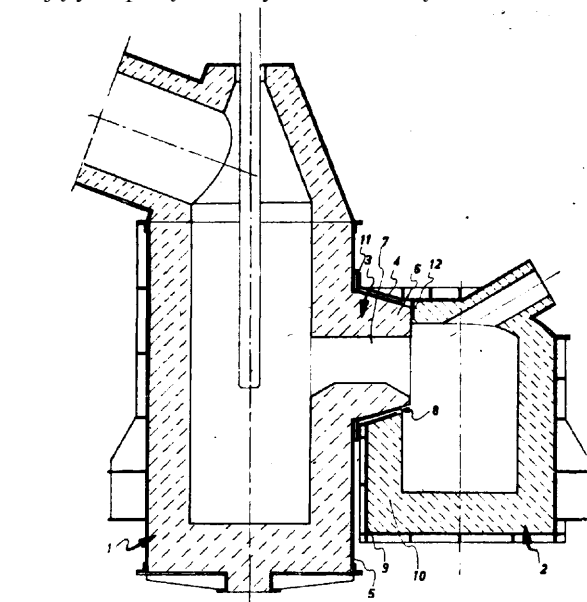

40a (P. 135532) 26. 08. 1969.

Institut de Recherches de la Siderurgie Francaise, Saint Germain ene Laye (Yvelines), Francja, (Claude Tsymbal).

Zbiorniki metalurgiczne, łatwo i szybko łączone oraz wymieniane, w szczególności kadz do świeżenia w której świeży się metal i wytwarza żużel oraz kadz do której wprowadza się świeżony metal i żużel dla oddzielenia ich przez dekantację, przy czym zbiorniki te mają wyłożenie i izolację z materiałów ogniotrwałych, znamiennie tym, że kadz do świeżenia ma część obejmowaną, połączoną sztywno z tą kadzią i mającą przewód ogniotrwały, przez który przepływa metal i żużel, zaś kadz do dekantacji ma część obejmującą, umieszczoną w ścianie kadzi do dekantacji i zaopatrzoną w otwór o kształcie i wymiarach umożliwiających połączenie tych dwóch części.

Urządzenie do destylatywnego oczyszczania metali, zwłaszcza cynku, a szczególnie śrutu cynkowego i stopów cynku innych odpadów cynku przy zastosowaniu kolumny frakcyjnych, znamienny tym, że oczyszczany stopiony metal nierafinowany jest nadawany w takiej ilości w postaci co najmniej ciągłego strumienia cieczy z góry do prostopadłej kolumny z wypełniaczem, ogrzewanej od zewnątrz, że co najmniej ciągły strumień stopionego metalu nierafinowanego ścieka przez co najmniej znaczną część kolumny z wypełniaczem, podczas gdy wyparowany metal przenosi się w przeciwnym kierunku przez kolumnę z wypełniaczem do góry i na żądanie uwalnia się strumień pary odebrany z głowicy kolumny od porwanych kropelek metalu.

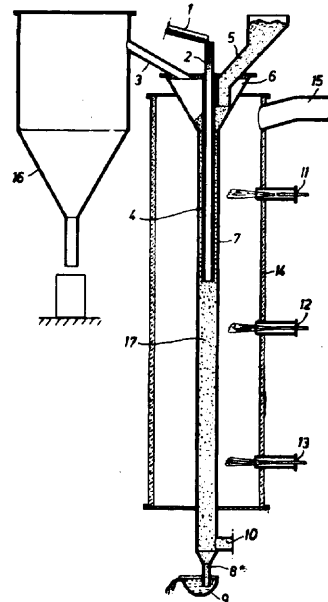

40a (P. 128251) 20. 07. 1968.

Pierwszeństwo: 20. 07. 1967 - NRF

Grillo-Werke Aktiengesellschaft, Duisburg-Hamborn, NRF (Norbert Lowicki).

Urządzenie do destylatywnego oczyszczania metali, a zwłaszcza do destylatywnego czystego uzysku cynku, znamiennie tym, że składa się z prostopadłej, stojącej kolumny destylacyjnej (7) napełnionej wypełniaczem (17), do której w części górnej doprowadzona jest rura zasilająca (2) do oczyszczanego metalu nierafinowanego.

40b (P. 127883) 3. 07. 1968.

Pierwszeństwo: 7. 07. 1967 - Wielka Brytania
Albright and Wilson Limited Oldbury, Warwickshire, Wielka Brytania, British Railways Board, Londyn, Wielka Brytania (George Eden Walker, Eric Douglas Henley).

Przedmioty wykonane z żeliwa, narażone na ścieranie na skutek tarcia, znamienne tym, że wykonane są z żeliwa zawierającego w stosunku wagowym 2—10%, a korzystnie 2, 4—5% fosforu.

40b (P. 139543) 21. 03. 1970.

Zakłady Metalurgiczne „Trzebinia”, Trzebinia-Siersza, (Henryk Duda, Wojciech Piszczan, Leszek Leśniewski, Jerzy Nowak, Julian Blacha, Władysław Tabor, Adam Szpila).

Materiał na okładziny cierne dla urządzeń dźwigowych i in. otrzymany ze spiekanych proszków metali i niemetałów na osnowie elektrolitycznego proszku miedzi znamienne tym, że jego skład chemiczny w procentach wagowych jest następujący: miedź 70—75%, cyna 6—8%, żelazo 6—8%, krzemionka 3, 5—5% ołów 2—4%, aluminium 0, 75-2%, grafit 5-7%, tlenek glinu 1, 5-3%.

40b (P. 131360) 24. 01. 1969.

Pierwszeństwo: 31. 01. 1968 - Japonia

Mitsubishi Jukogyo Kabushiki Kaisha, Tokio, Japonia (Kazuhisa Suzuki, Tashikazu Shimoyama).

Sposób otrzymywania stali o wysokiej wytrzymałości na rozciąganie przeznaczonej na konstrukcje spawane, znamienne tym, że stal zawierająca 0, 05—0, 15% C, 0, 05-0, 6% Si, 0, 1-1, 4% Mn, 0, 5-4, 5% Ni, 0, 1-1, 4% Cr i 0, 1—0, 8% Mo, a ponadto Al i/lub Ti w ilości Al 0, 01—0, 09% i Ti 0, 001—0, 15%, przy czym sumaryczna zawartość Mn, Ni, Cr i Mo wynosi 1, 6—4, 2% a resztę «stanowi Fe i pewne trudne do usunięcia zanieczyszczenia, po podgrzaniu do temperatury powyżej przemiany A_3 chłodzi się, w przypadku gdy sumaryczna zawartość Mn, Cr, Ni i Mo wynosi 1, 6—3, 2%, od temperatury 800°C do 500°C w czasie 2, 1—54 sekund a następnie dalej od 500°C do 200°C w czasie dłuższym niż 15 sekund, gdy zawartość tych pierwiastków wynosi od 3, 2-3, 8% od 800°C do 500°C w czasie 2, 3-70 sekund, a następnie od 500°C do 200°C w czasie dłuższym niż 20 sekund, zaś gdy zawartość tych pierwiastków wynosi 3, 8-4, 2% od 800°C do 500°C w czasie 2, 4-80 sekund, a następnie od 500°C do 200°C w czasie ponad 24 sekundy, otrzymując w ten sposób drobnoziarnistą strukturę bainityczną.

40b (P. 131361) 24. 01. 1969.

Pierwszeństwo: 31. 01. 1968 - Japonia

Mitsubishi Jukogyo Kabushiki Kaisha, Tokio, Japonia (Kazuhisa Suzuki, Toshikazu Shimoyama).

Sposób otrzymywania stali o strukturze bainitycznej i wysokiej wytrzymałości na rozciąganie, znamienne tym, że stal zawierająca 0, 03—0, 09% C, 0, 05—0, 60% Si, 0, 10-0, 60% Mn, 1, 8-8, 0% Ni, 0, 4—2, 5% Cr i 0, 5-2, 5% Mo, a ponadto Al w ilości 0, 01—0, 09% i/lub Ti w ilości 0, 001—0, 15% oraz resztę w postaci Fe i pewnych nieuniknionych zanieczyszczeń, przy sumarycznej zawartości Ni/2 + Cr + Mo ponad 3, 4%, po podgrzaniu do temperatury powyżej przemiany A_3 chłodzi się od 800°C do 400°C w czasie dłuższym niż 5 sekund a następnie chłodzi się w dalszym ciągu od 400°C do 100°C w czasie dłuższym niż 17 sekund, tworząc tym samym strukturę bainityczną stali.

40b (P. 131362) 24. 01. 1969.

Pierwszeństwo: 31. 01. 1968 - Japonia

Mitsubishi Jukogyo Kabushiki Kaisha, Tokio, Japonia (Kazuhisa Suzuki, Toshikazu Shimoyama).

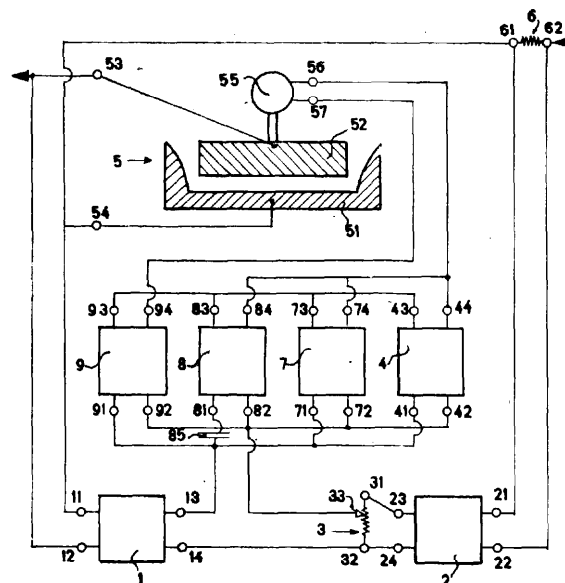
Sposób otrzymywania stali o wysokiej wytrzymałości na rozciąganie przeznaczonej na konstrukcje spawane,

znamienne tym, że stal zawierająca 0, 05—0, 15% C, 0, 05-0, 6% Si, 0, 5-1, 4% Mn i 0, 1-0, 8% Mo, a ponadto Al i/lub Ti w ilości Al 0, 01-0, 09% i Ti 0, 001-0, 15% przy łącznej zawartości Mn i Mo 1, 1—1, 7% i reszcie stanowiącej Fe i pewne nieuniknione zanieczyszczenia, po podgrzaniu powyżej temperatury przemiany A_3 chłodzi się od temperatury 800°C do 500°C w czasie od 3 do 30 sekund, a następnie od temperatury 500°C do 200°C w czasie ponad 20 sekund otrzymując dzięki temu strukturę bainityczną stali.

40c (P. 131854) 20. 02. 1969.

Compagnie Pechiney, Paryż, Francja, (Rene Bonfils).

Urządzenie do automatycznego regulowania odległości anodowej waniek elektrolitycznych, proste, mało kosztowne, mało wrażliwe na atmosferę oddziały produkcyjnego, w którym panuje napięcie proporcjonalne do $U-RI$, gdzie U oznacza napięcie na zaciskach wanny, I oznacza natężenie prądu przez nią przepływającego, zaś R oznacza założoną wartość oporu wewnętrznego wanny przyjętej jako odniesienia, przy czym wartość w ten sposób otrzymaną przyrównuje się do e-siły przeciwelektromotorycznej elektrolizy, następnie zasila silnik, który steruje położeniem jednej z elektrod, anody lub katody, wanny, we wszystkich przypadkach kiedy wartość $U-RI$ różni się od e więcej niż to założono uprzednio i w taki sposób żeby odległość anodowa została zmniejszona jeżeli $U-RI$ jest większe od $e+a$ oraz zwiększona jeżeli $U-RI$ jest mniejsze od $e-a$, znamienne tym, że zawiera pierwszy obwód stanowiący przetwornicę napięcia (1) dającą napięcie kU proporcjonalne do U , drugi obwód zawierający przetwornicę natężenia (2) wysyłającą prąd $i=k'I$ proporcjonalny do napięcia panującego na zaciskach bocznika (6) połączonego szeregowo z wanną (5) i w konsekwencji do natężenia prądu przepływającego przez tę ostatnią, jak również zawiera potencjometr (3) połączony z zaciskami tej drugiej przetwornicy (2) i dający napięcie $k'k'I$, którego regulacja pozwala na osiągnięcie kRI gdzie R oznacza założoną wartość oporu wewnętrznego wanny oraz w końcu ma trzeci obwód zawierający conajmniej jeden przełącznik graniczny (4) połączony szeregowo z dwoma pierwszymi obwodami względem siebie połączonymi przeciwnie, który to przełącznik wysyłając impuls elektryczny identyczny za każdym razem jak $k(U-RI)$ różni się od ke więcej od wartości uprzednio założonej przy czym znak tego impulsu zależy od znaku wyrażenia $ke-k(U-RI)$.

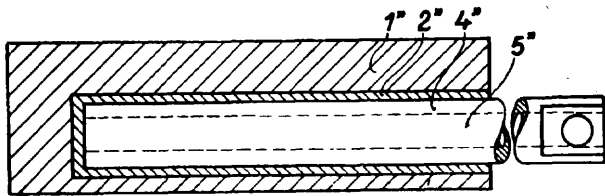

40c (P. 133770) 23. 05. 1969.

Femipari Kutato Intizet, Budapeszt, Węgry (Endre Balars, Jozsef Orkenyi).

Urządzenie katodowe do waniek elektrolitycznych wytwarzających aluminium, znamienne tym, że meta-

łowa szyna katodowa (3', 4'') wprowadzona z boku w wypalony wstępnie blok węglowy katodowy (1, 1') jest osadzona w płaszczyźnie prostopadłej do jej osi wzdłużnej w wydrążeniu lub otworze, zamkniętym ze wszystkich stron przez materiał katodowy.

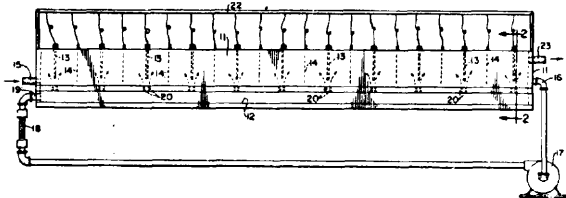

40c (P. 119357) 7. 03. 1967.

Pierwszeństwo: 12. 12. 1966 - Stany Zjednoczone Continental Copper Steel Industries Inc., New York, Stany Zjednoczone.

Sposób elektrolitycznego otrzymywania metali z roztworu rud, zawierającego zanieczyszczenia, znamienny tym, że elektrolit zawierający jony danego metalu przeprowadza się kontrolowanym przepływem poprzez otwór w kierunku na elektrodę dodatnią (anodę), a następnie ujemną (katodę), przy czym różnica potencjałów między anodą a katodą jest utrzymywana na poziomie powodującym redukcję jonów metalu, tak że z zanieczyszczonego roztworu otrzymuje się stosunkowo czysty metal.

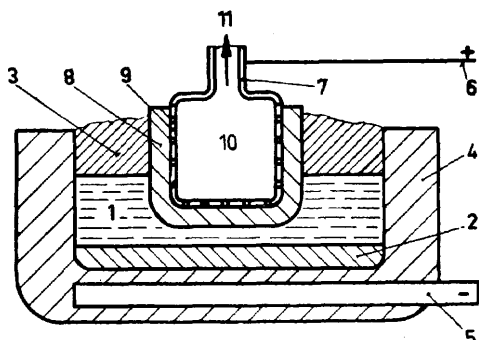
Aparatura do wykonania sposobu według zastrz. 1-3, znamienna tym, że składa się z: pojemnika (11), przynajmniej jednej anody (13) i przynajmniej jednej katody (14), pompy (17) dla wywołania określonego przepływu elektrolitu oraz skierowania skoncentrowanego przepływu tegoż elektrolitu w kierunku zanurzonej anody (13), a następnie poprzez katodę (14).

40c (P. 120507) 11. 05. 1967.

Pierwszeństwo: 17. 05. 1966, 28. 04. 1967 - Szwajcaria Schweizerischer Aluminium A. G., Neuhausen am Rheinflall, Szwajcaria, (Borut Marinček, Wolfgang Schmidt-Hatting, Sebastian Huwyler).

Sposób przeprowadzania termoelektrolizy tlenków, zwłaszcza tlenku glinu, znamienny tym, że anodę przewodzącą elektrony doprowadza się do styku ze stopioną masą podlegającą elektrolizie poprzez warstwę z materiału przewodzącego w temperaturze elektrolizy jony tlenowe i odporną na działanie stopionej masy, przy czym jony tlenowe elektrolitu podczas elektrolizy przechodzą przez tę warstwę a następnie rozkładują się na anodzie oddając elektrony i tworząc tlen gazowy.

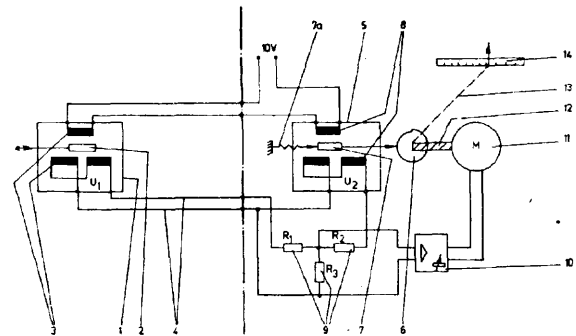
Urządzenie do termoelektrolizy tlenków, zwłaszcza tlenku glinu pomiędzy dwoma elektrodami, znamienny tym, że część anody przewodzącej elektrony i odpornej na tlen zanurzana w stopionej masie przeznaczona do elektrolizy jest pokryta warstwą pośrednią (8, 13, 17) z materiału przewodzącego jony tlenowe w temperaturze elektrolizy i odpornej na działanie stopionej masy.

42b (P. 141551) 24. 06. 1970.

Pierwszeństwo: 25. 06. 1969 - NRD

VEB Gaskombinat Schwarze Pumpe, Schwarze Pumpe, NRD, (Jürgen Knapp, Jürgen Wenzel, Wilfried Schreiter).

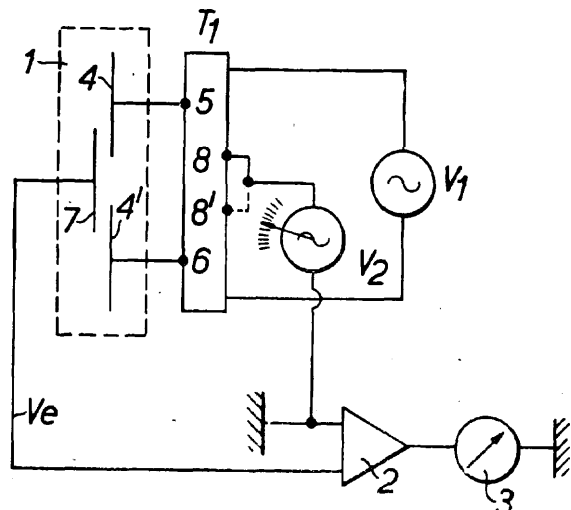
Miernik szczelinowy, służący do przeprowadzania pomiarów, zdalnego przekazywania oraz ciągłego rejestrowania nieznacznych naturalnych ruchów zachodzących w budowłach, górotworach i tym podobnych obiektach, znamienny tym, że zawiera indukcyjny nadajnik (1) układu kompensacyjnego, stanowiący transformator różnicowy służący do przekazywania ruchów szczeliny na rdzeń (2) różnicowego transformatora (3) na zasadzie sztywnego dociskowego połączenia.

42d (P. 131652) 10. 02. 1969.

Pierwszeństwo: 12. 02. 1968 - Wielka Brytania The Rank Organisation Limited, Londyn, Wielka Brytania.

Układ przetwarzający do odtwarzania przemieszczeń liniowych reagujących na zmianę położenia dwóch ruchomych względem siebie członów zawierający zasilane prądem przemiennym elementy czujnikowe odprowadzające napięcie wyjściowe, którego amplituda jest zależna od względnego położenia tych ruchomych członów, znamienny tym, że zawiera regulowane źródło prądu przemiennego kompensującego (V2) połączone szeregowo z elementami czujnikowymi (1), oraz źródłem prądu przemiennego (V1), przy czym regulacja

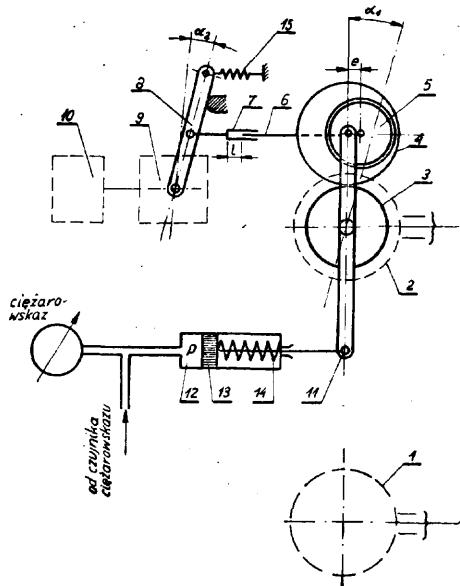

źródła kompensującego (V_2) służy do równoważenia napięcia wyjściowego a ustawienia kompensującego źródła prądu (V_2) wyrażają względne położenia ruchomych członów (7), (4), (4').

42d (P. 142448) 3. 08. 1970.

Przedsiębiorstwo Geologiczne, Warszawa, (Juliusz Stachurski, Henryk Knop, Jerzy Ogorzałek, Roch Czołga, Karol Feist).

Urządzenie do rejestracji pracy lin, składające się z hydraulicznego czujnika obciążenia liny i łącza selsynowego sprzężonego z bębniem linowym znamienne tym, że - selsyn odbiorczy łącza napędza licznik (10) przez koła zębate (3) i (4), mimosród (5), łącznik (6) i (?), dźwignię (8), przekładnię wolnobiegową (9) zaś tłok (13) przesuwany przy zmianie ciśnienia p podanego przez czujnik siły, wychyla dźwignię (11), co powoduje zmianę długości martwego skoku części (6) łącznika, a tym samym zmianę przełożenia przekłani napędzającej licznik (10).

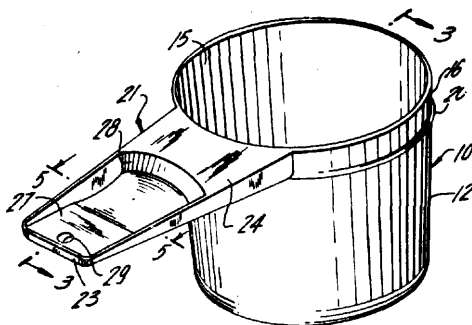

42e (P. 135086) 28. 07. 1969.

Pierwszeństwo: 12. 08. 1968 - USA

Dart Industries, Inc., Los Angeles, USA, (Sidney Zee Smith, James Baldwin Swett).

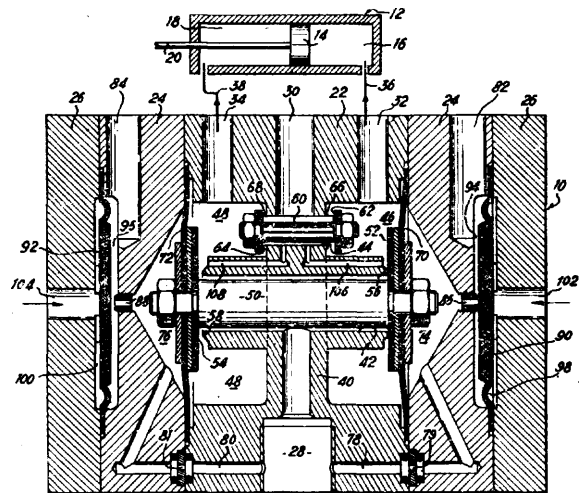
Pojemnik odmiarowy posiadający przy swym wylocie konstrukcję zapobiegającą spływaniu kropli podczas wylewania z niego płynów lub cieczy, znamienne tym, że jego główna część ma spodnią ściankę oraz ścianki boczne, które kończą się górną krawędzią oraz wychodzące na zewnątrz obrzeże umieszczone poniżej wymienionej górnej krawędzi, przy czym obrzeże ma górną powierzchnię oraz niżej położoną powierzchnię, które to powierzchnie zbiegają się ze sobą tworząc ostrą krawędź.

42e (P. 134796) 14. 07. 1969.

Societe Anonyme DBA, Paryż, Francja, (Charlès Rivolier).

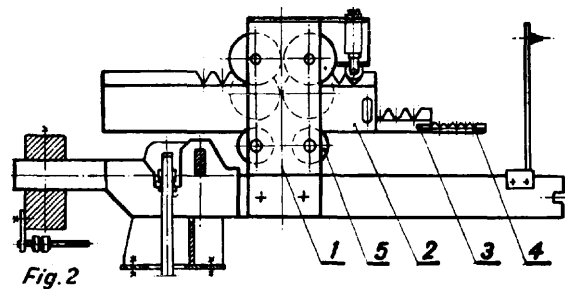
Kontrolny zawór ciśnieniowy do regulacji przepływu cieczy zawierający w obudowie trzpienie sterujące, które ulokowane są w komorze zasilającej i przystosowane do połączenia z odpowiednim źródłem ciśnienia i otworem wylotowym, przystosowanym do połączenia ze zbiornikiem ciśnieniowym dolnego przepływu na skutek reakcji ustalonego z góry sygnału kontrolnego, przy odpowiednio dobranym połączeniu dwu oddzielnych otworów wylotowych, przystosowanych do połączenia ze zbiornikiem ciśnieniowym przepływu zewnętrznego oraz dopływem i otworem powrotnym, znamienne tym, że trzpienie (50 i 60) z ulegającymi ruchowi pod wpływem różnicy ciśnień przeponami (70 i 72) umieszczone są w komorach kontrolnych (74 i 76), przy czym przepony te posiadają powierzchnię podlegającą wychyleniu na skutek różnicy ciśnień powodowanych przez otwory (34 i 36) za pomocą kontrolnego sygnału.

42f (P. 141931) 9. 07. 1970.

Zakłady Górniczo-Hutnicze „Sabinów”, Sabinów k/Częstochowy, (Longin Michnikowski, Tadeusz Gibaszek, Stanisław Kubik, Zdzisław Kłosowski, Bolesław Zawadzki, Ryszard Sobański).

Aparat przesuwnikowy do wag kolejowych i samochodowych umieszczony w zamkniętej obudowie i zaopatrzonej w dźwignię główną ułożyskowaną w głowicy wagowskazu, z tarownikami na końcówce wagowskazu znamienne tym, że posiada układ przesuwników (1), składający się z przesuwników uzębionych (2, 3, 4) umieszczonych przesuwnie między krążkami prowadzącymi (5), zamocowanymi obrotowo w konstrukcji.

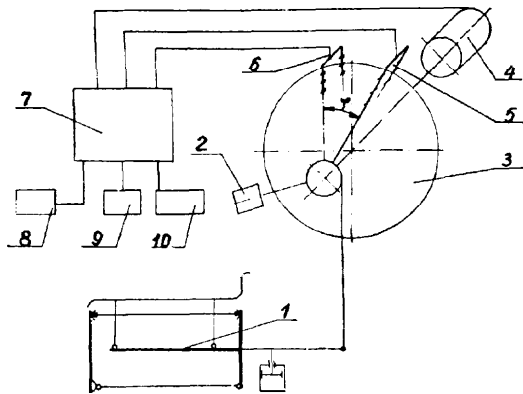

42f (P. 131744) 14. 02. 1969.

Lubelskie Fabryki Wag, Lublin, (Jacek Szwaczyński, Marian Bartnik).

Urządzenie do pomiaru i wyznaczania wartości liczbowych kąta wychylenia przez wartość zadaną stoso-

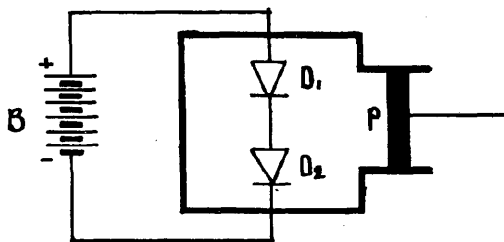
wane w szczególności do wag uchylnych znamienne tym, że posiada tarczę impulsową (3) z niezależnym napędem (4), połączoną bezstykowo z układem uchylnym (2), czujniki (17, 18, 19) zliczające impulsy oraz układ funkcji logicznych (7).

42i (P. 142429) 1. 08. 1970.

Politechnika Warszawska Katedra Elektrotechniki Teoretycznej „A”, Warszawa, (Wojciech Włodarski).

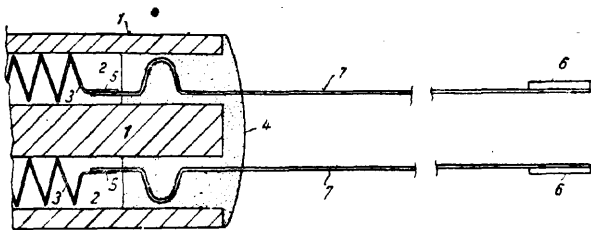
Półprzewodnikowy czujnik temperatury w obszarze ciśnienia hydrostatycznego znamienno tym, że stanowi on szeregowo połączenie dwóch złącz p-n spolaryzowanych w kierunku przewodzenia przy czym znieczulenie czujnika na wpływ ciśnienia uzyskuje się przez taki dobór materiałów półprzewodnikowych na przykład krzemu i arsenku galu użytych do budowy tych złącz aby ich czułości ciśnieniowe miały jednakowe lub zbliżone wartości i przeciwne znaki, a charakterystyka czujnika wyrażona jest zależnością przyrostu prądu w funkcji temperatury przy stałym napięciu na czujniku.

42j (P. 134957) 21. 07. 1969.

Pierwszeństwo: 23. 07. 1968 - Czechosłowacja
Zavody priemyslove automatizace - Janovice, narodni podnik, zavod Usti nad Labem, Czechosłowacja, (Walter Hiebsch, Decin).

Wyprowadzenie do platynowych oporników pomiarowych temperatury, znamienne tym, że ma przekrój prostokątny, którego dłuższy bok przynajmniej pięciokrotnie przekracza długość krótszego boku, że wykonane są ze stopu, zawierającego od 20% do 30% chromu, od 3% do 6% aluminium i najwyżej 3% kobaltu, a pozostałą część stanowi żelazo, a na zewnętrznych końcach tych przewodów przyspawane są płytki stykowe, w miarę możliwości wykonane z niklu.

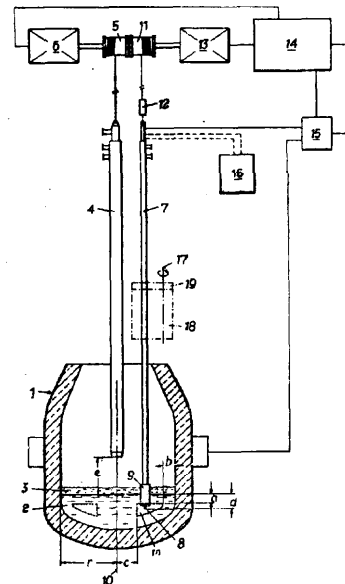

42i (P. 133447) 9. 05. 1969.

Pierwszeństwo: 15: 05. 1968 - Austria
Vereinigte Österreichische Eisen - und Stahlwerke Aktiengesellschaft, Linz, Austria, (Meinhard Truppe, Matthias Scherthner, Günter Pofertl).

Sposób ciągłego mierzenia temperatury kąpieli metalowej w czasie przebiegu procesu świeżenia względnie w czasie całego następujących po sobie procesów świeżenia w konwertorach, przy czym przez żerdź nadmuchiwaną nadmuchiwany jest tlen a w kąpieli zanurzona jest żerdź pomiarowa, znamienne tym, że pomiędzy osią żerdzi nadmuchiwej a punktem pomiarowym żerdzi pomiarowej utrzymywana jest stała odległość, przy czym punkt pomiarowy żerdzi pomiarowej usytuowany jest pomiędzy punktem leżącym na 1/3 odległości osi żerdzi nadmuchiwej od omurowania a punktem, który jest oddalony przynajmniej o 200 mm od ogniotrwałego omurowania, a ponadto punkt pomiarowy żerdzi pomiarowej jest w czasie pomiaru usytuowany na stałej głębokości, przynajmniej 200 mm poniżej powierzchni kąpieli przed rozpoczęciem nadmuchiwania, a w przypadku przerwy w pomiarach, przy umieszczeniu wsadu, część pomiarowa żerdzi pomiarowej utrzymywana jest w temperaturze wynoszącej przynajmniej około 1000°C.

Żerdź pomiarowa do stosowania sposobu według zastrz. 1-3, której część pomiarowa wprowadzana od góry do kąpieli metalowej ma metalową lub metalowo-ceramiczną rurę ochronną zawierającą termoelement, w którym znajduje się rurka kapilarna, przy czym ramiona termoelementu połączone są poprzez wtyczkę z przewodem wyrównawczym termoelementu, znamienne tym, że ramiona (27, 28) termoelementu podłączone są do tulejki (29) wtyczki współosiowej, przy czym kapilarna rurka (24) i tulejka (29) podłączone są za pomocą osłony (30) wykonanej z elektrycznie izolacyjnego materiału do wymiennej części montażowej.

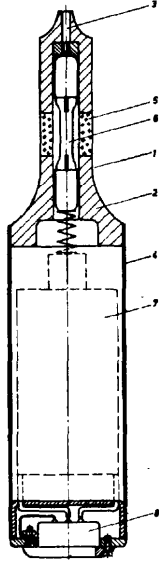

42k (P. 141245) 11. 06. 1970.

Pierwszeństwo: 13. 06. 1969 - NRD
VEB Mechanisierung Karl-Marx-Stad, Röhrtorf, NRD, (Roland Schubert, Peter Löbig, Klaus Schuricht).

Przyrząd kontrolny do wykrywania porów oraz rys w powłokach z materiałów niemetalicznych, naniesionych na przedmiotach lub elementach konstrukcyjnych wykonanych z przewodzącego elektrycznie lub półprzewodnikowego materiału, który posiada podłączone do urządzenia wytwarzającego elektryczne wysokie napięcie dwie elektrody, z których jedna utworzona jest przez przedmiot albo element konstrukcyjny, podczas gdy druga właściwa elektroda probiercza podłączona jest do uzwojenia wtórnego transformatora Tesli, przy

czym urządzenie do wytwarzania wysokiego napięcia posiada zbudowany w znany sposób zasilacz niskonapięciowy, a do wytwarzania właściwego wysokiego napięcia srodek do rozładowywania kondensatora akumulacyjnego przez uzwojenie pierwotne transformatora Tesli, znamienny tym, że transformator Tesli 7 umieszczony jest, w utrzymującej elektrodę pobieracza, głowicy próbkującej 1, połączonej z pozostałym przyrządem kontrolnym przy pomocy kabla niskiego napięcia.

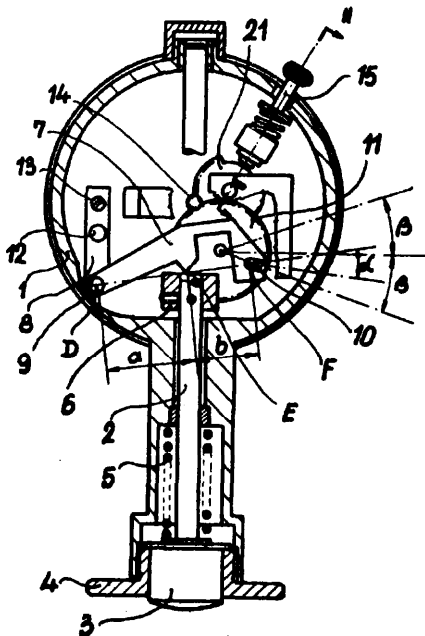
42k

(P. 142409)

31. 07. 1970.

Pierwszeństwo: 31. 07. 1969 - Węgry
Irodagépipari és Finommechanikai Vallalat, Budapest, Węgry, (Lésló Jeszenszky, Kurt Kiss, Károly Kovács).

Przyrząd do badania twardości form, a przede wszystkim do pomiaru twardości powierzchniowej form piaskowych względnie rdzeni, który w swej obudowie zawiera ułożyskowaną przesuwnię w kierunku wzdłużnym oś naciskową oraz ostrze naciskowe przymocowane do jednego końca tej osi, jak również wskazówkę z przekładnią kół zębatych i podziałką kolistą, znamienny tym, że wystające ostrze (E) ramienia przesuwnej (7), ułożyskowanego na jednym końcu w bloku regulującym (8), wspiera się na górnym, płaskim i prostopadłym do osi naciskowej (2) kołnierzu przymocowanym do osi naciskowej (2) pierścienia przesuwnej (6), a drugi koniec ramienia przesuwnej (7) po-

łączony jest celowo za pomocą widełek z urządzeniem przekładniowym wprawiającym w ruch wskazówkę, zwłaszcza z kołem zębatym (11) w sposób pozwalający na przekręcanie się.

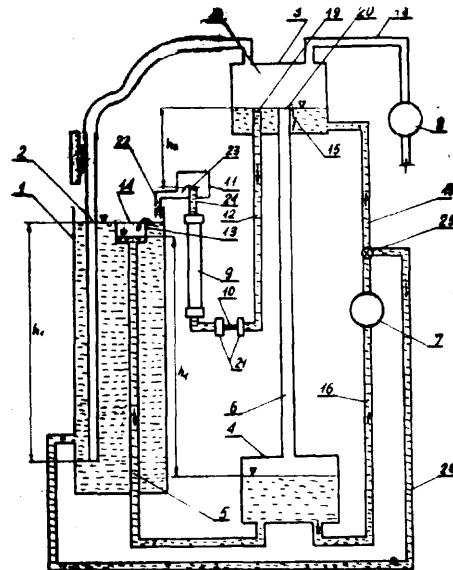
42k

(P. 133118)

23. 04. 1969.

Politechnika Warszawska Katedra Części Maszyn, Warszawa, (Felix Rawski).

Hydrauliczno-pneumatyczne urządzenia do pomiaru przepustowości dysz, a zwłaszcza dysz gaźników silników spalinowych, zaopatrzone w zespół zbiorników, z których główny posiada ustalony poziom cieczy na pośredniej wysokości w stosunku do poziomu dna zbiornika dolnego i poziomu ściany górnej zbiornika górnego, złączonego rurką ze zbiornikiem głównym i dwiema rurkami ze zbiornikiem dolnym, przy czym w obwodzie jednej z tych dwóch rurek znajduje się pompa, a zbiornik górny jest jednocześnie połączony z niezależnym źródłem ciśnienia, a poza tym zbiornik ten połączony jest z układem pomiarowym i przyłączoną do niego badaną dyszą, znamienne tym, że rurka (2) łącząca zbiornik górny (3) ze zbiornikiem głównym (1) jest umiejscowiona swym końcem w przestrzeni gazowej zbiornika górnego (3), a część jej długości przy drugim końcu jest umieszczona w cieczy zbiornika głównego (1) w celu uzyskania niezmiennego i dokładnego ciśnienia gazu (P_n) w zbiorniku górnym (3), przy czym stałość poziomu tej cieczy zapewnia układ przelewowy, na przykład w postaci zbiornika przelewowego (13) z rurką (5) odprowadzającą przelaną ciecz do przestrzeni ciecowej zbiornika dolnego (4), z którą za pośrednictwem rurki (16), poprzez pompę tłoczącą lub ssąco-tłoczącą (7), połączona jest przestrzeń cieczowa w zbiorniku górnym (3), posiadająca także ustaloną wysokość (15) uzyskiwaną poprzez wystawioną ponad dno zbiornika krawędź przelewową (20) rurki przelewowej (6), wyprowadzającej przelaną ciecz do zbiornika dolnego (4), a do przestrzeni gazowej zbiornika górnego (3) jest przyłączony obwód (18) niezależnego źródła ciśnienia gazu, zaś poniżej poziomu cieczy w tym zbiorniku znajduje się wlot rurki (12) kierującej weickaną cieczą poprzez końcówkę lub końcówki (21) i załączoną z nimi sprawdzaną dyszę (10) przepuszczającą czynnik roboczy, do układu pomiarowego (9) lub (27), zaopatrzonego w wylot (22) na przykład w zbiorniku ściekowym (11), skierowany ku wnętrzu zbiornika głównego (1), względnie skierowany wpraw w kierunku badanej dyszy (10).

42k

(P. 139462)

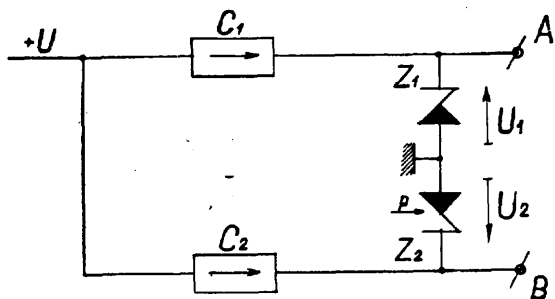
17. 03. 1970.

Patent dodatkowy do patentu głównego (nr zgłoszenia P. 135922 z dnia 20. IX. 1969 r.)

Politechnika Warszawska Katedra Elektrotechniki Teoretycznej „A”, Warszawa, (Wojciech Włodarski).

Układ elektroniczny współpracujący z czujnikiem ciśnienia hydrostatycznego według patentu (zgłoszenie

patentowe P 135922 z dnia 20. IX. 1969 r.) zawierający pomiędzy źródłem napięcia zasilania a diodami regulatory prądu w postaci correctorów dowolnego rodzaju znamienny tym, że składa się z dwóch połączonych różnicowo diod Zenera lub skompensowanych termicznie zestawów diod Zenera o jednakowych lub zbliżonych wartościach współczynnika czułości temperaturowej, z których jedna stanowi czujnik umieszczona jest w obszarze działania ciśnienia hydrostatycznego a druga stanowiąca źródło napięcia odniesienia umieszczona jest poza tym obszarem, przy czym napięcie źródła odniesienia jest równe napięciu początkowemu czujnika przy którym ciśnienie jest równe ciśnieniu atmosferycznemu a na wyjściu układu uzyskuje się sygnał różnicowy będący funkcją ciśnienia.

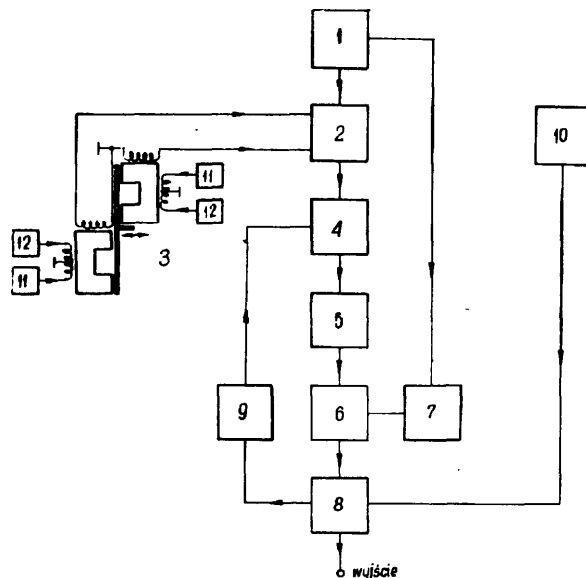
42k (P. 141461) 20. 06. 1970.

Polska Akademia Nauk, Instytut Chemii Fizycznej, Warszawa, Polska, (Andrzej Kalinowski, Wanda Pa-siuk-Bronikowska).

Sposób uzyskiwania sygnału elektrycznego proporcjonalnego do mierzonych ciśnień statycznych i dynamicznych polegający na przetwarzaniu wielkości ciśnienia na sygnał niezrównoważenia mostka pomiarowego prądu zmiennego zawierającego w ramionach wartości impedancji indukcyjnych będących uzwojeniami głównymi obwodów magnetycznych ze szczelinami znamienny tym, że sygnał niezrównoważenia mostka przy zerowej wartości wielkości mierzonej sprowadza się do zera regulując wartość impedancji indukcyjnych mostka pomiarowego drogą przepuszczania prądu przez uwojenia dodatkowych obwodów magnetycznych, przy czym sprowadzony do zera sygnał niezrównoważenia mostka stabilizuje się na drodze ujemnego sprzężenia zwrotnego głównego strumienia magnetycznego ze strumieniem pochodzącym od prądu stabilizującego płynącego w innych uzwojeniach dodatkowych obwodów magnetycznych, a następnie przy niezzerowej wartości wielkości mierzonej sygnał niezrównoważenia mostka proporcjonalny do wielkości szczeliny obwodów magnetycznych poddaje się wzmocnieniu i detekcji fazoczułej przy prostokątnym sygnale wzorcowym, po czym sygnał proporcjonalny do mierzonego ciśnienia podlega oznaczeniu przez porównanie, sumowanie algebraiczne, sumowanie logiczne i/lub komutowanie go z sygnałami z innych układów lub torów pomiarowych.

Urządzenie do stosowania sposobu w/g zastrzeżenia 1 znamienny tym, że składa się z generatora (1) sygnału zmiennego o kalibrowanej amplitudzie, ramion (2) mostka pomiarowego z automatyczną stabilizacją zera, czujnika indukcyjnego (3), wzmacniacza (4) o regulowanym wzmocnieniu, przesuwnika fazowego (5), fazoczułego detektora (6) o wyjściu niesymetrycznym, kształtownika (7) prostokątnego sygnału fazującego, sumatora i/lub komparatora (8), automatycznego regulatora wzmocnienia ARW (9), przekształtnika (10) sygnału synchronizacji i/lub innych sygnałów pomiarowych na sygnał pomocniczy sterujący sumatorem i/lub komparatorem (8), źródła prądu regulacji (11) impedancji indukcyjnych czujnika (3) oraz źródła prądu stabilizacji (12) sygnału niezrównoważenia mostka, przy czym wyjście mostka pomiarowego składającego się z impedancji indukcyjnych uzwojeń głównych czujnika (3) oraz ramion (2) połączone jest przez

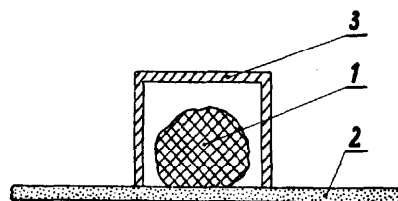
wzmacniacz (4) i przesuwnik fazowy (5) z detektorem fazoczułym (6), którego wyjście połączone jest z sumatorem i/lub komparatorem (8) sterowanym przekształtnikiem (10).

421 (P. 139229) 5. 03. 1970.

Główny Instytut Górnictwa, Katowice, (Marek Rogoż, Tadeusz Bromek).

Sposób oznaczania współczynnika odsączalności skal przez odsączanie próbek skał, określanie ich porowatości i wilgotności zachowanej po odsączeniu, znamienny tym, że nasyconą próbkę umieszcza się w zamkniętej komorze, zapobiegającej odparowaniu i poddaje odsączeniu grawitacyjnemu tylko w jednym kierunku, przy czym wewnątrz tej komory próbkę umieszcza się na materiale drobnoporowatym o własnościach higroskopijnych, wystającym częściowo poza komorę dla odparowania odsączonej wody, tak aby oprócz grawitacyjnego odsączenia uzyskać jednocześnie odsączenie ssące próbki w tym samym kierunku.

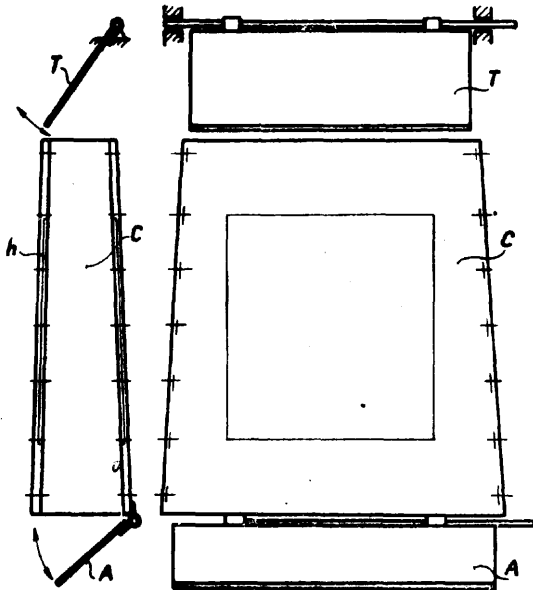
421 (P. 134590) 3. 07. 1969.

Pierwszeństwo: 4. 07. 1968 - Węgry
Nikex Nehezpavi Kűlkereshedelmi Vállalat, Budapest, Węgry, (László Ruska, János Fűvjes, Imre Domokos).

Sposób rejestrowania i samoczynnego regulowania wilgotności włóknistego, mającego strukturę wiórową, niejednorodnego dielektryka podczas przeróbki, znamienny tym, że stosuje się włączony do strumienia wysuszanego materiału płaski kondensator, którego geometryczne wymiary ograniczają, określoną objętość wiórów, (wiórów drewnianych, paździerz i tym podobne) i automatycznie pobierają okresowo jako próbkę z procesu wytwórczego, obie zmienne próbki: wilgotność i ciężar objętościowy są mierzone według cech dielektrycznych odpowiednio do okresów pobierania próbki, a dalej wytwarza się znaczące napięcie elektryczne niezależne od wahań ciężaru objętościowego przez samoczynne wyrównywanie ciężaru i doprowadza się ten znak do w zasadzie znanego stopnia rejestrującego i regulującego, którego elementy są przeznaczone z jednej strony do utrwalania wartości

wilgotności pobranych próbek w rzędach punktów, a z drugiej strony do korygowania temperatury suszarni w pożądanym kierunku i rozmiarze w celu samoczynnego regulowania wilgotności i wiórów.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1, znamienny tym, że ma uruchamiane automatycznie, otwierające się i zamykające się drzwiczki zapewniające pobieranie próbki wiórów oraz uruchamianą automatycznie klapę zapewniającą bezruch próbki podczas dielektrycznego określania cech.

421

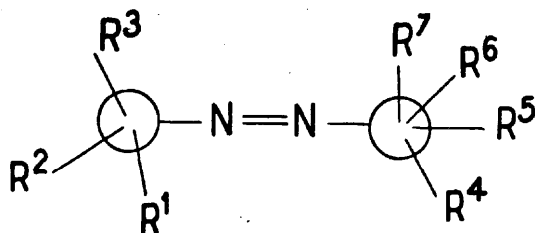
(P. 132158)

6. 03. 1969.

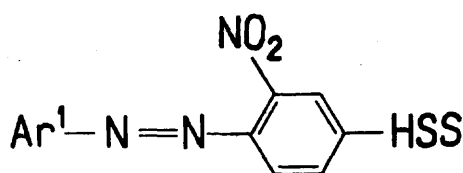
Pierwszeństwo: 9. 03. 1968 - NRF

E. Merck A. G., Darmstadt, NRF.

Wskaźniki do pomiaru pH, w postaci papierków, proszków, folii względnie kształtek, tabletek, sztabek lub sztyftów, składające się z substancji nośnej na bazie celulozy lub regenerowanej celulozy, nasyconej jednym względnie kilkoma barwnikami, w cząsteczki których wbudowane są grupy reaktywne, tworzącymi z substancją nośną wiązanie chemiczne, znamiennie tym, że cząsteczki barwników oprócz grup reaktywnych zawierają co najmniej jedną dodatkową grupę sulfonową i/lub korboksyłową.

Wzór 1

Wzór 2

421

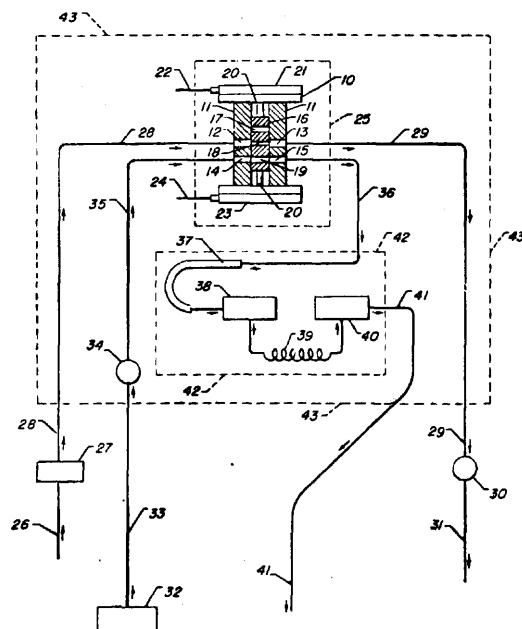
(P. 108197)

1. 04. 1965.

Uniwersal Oil Products Company Des Plaines, Illinois, USA (Ellsworth Richard Fenslke)

Sposób analizy chromatograficznej mieszaniny ciekłych składników, z których (przynajmniej jeden jest selektywnie sorbowany przez kontakt ze stałym sorbentem, a przynajmniej jeden jest przez ten sorbent sorbowany w mniejszym stopniu, znamienny tym, że przepuszcza się strumień gazu obojętnego przez strefę rozdzielania, zawierającą sorbent, próbki mieszaniny wprowadza się co pewien czas do strumienia gazu obojętnego w punkcie powyżej strefy rozdzielania, następnie prowadzi się w sposób ciągły elucję selektywnie zaadsorbowanego składnika, a w sposób nieciągły elucję mniej zaadsorbowanego składnika ze strefy rozdzielania, strumień wypływający na strefy rozdzielania przepuszcza się najpierw przez komorę pomiarową, a następnie po określonym opóźnieniu czasowym przez komorę porównawczą, przy czym wywołane sygnały w komorze pomiarowej i w komorze porównawczej odpowiadają stężeniu selektywnie zaadsorbowanego składnika, w przypadku, gdy mniej adsorbujący się składnik jest nieobecny w każdej z komór, a sumaryczne stężenie obydwu tych składników w przypadku, gdy składnik mniej adsorbujący się, jest obecny w każdej z komór, przy czym opóźnienie w czasie jest wystarczająco długie, aby sygnały porównawcze i pomiarowe, które odpowiadają składnikowi mniej adsorbującemu, nie pokrywały się, a sygnały pomiarowe i kontrolne są dostarczane w sposób przeciwny do elektrycznego przyrządu wyjściowego, który wytwarza całkowite sygnały wyjściowe, odpowiadając różnicy między sygnałami pomiarowymi i porównawczymi.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1, zawierające kolumnę rozdzielczą wypełnioną stałym sorbentem sorbującym selektywnie, co najmniej jeden ze składników mieszaniny, przewód doprowadzający gaz obojętny, połączony z kolumną, urządzenie do wprowadzania próby ciekłej mieszaniny do przewodu gazu obojętnego przed jego wejściem do kolumny, komorę pomiarową i porównawczą, wywołujące sygnały elektryczne o zmiennych wartościach, zależnych od zmian składu gazu przepływającego przez kolumnę, znamiennie tym, że posiada przewód łączący wylot z kolumny rozdzielczej (37) z wlotem pomiarowej kolumny (38), przewód (39) opóźniający przepływ cieczy, łączący wylot pomiarowej komory (38) z wlotem porównawczej komory (40) oraz obwód (50), łączący obie komory w sposób przeciwny, tak, aby powstawały całkowite sygnały wyjściowe, odpowiadające różnicy między sygnałami komór,

42m³

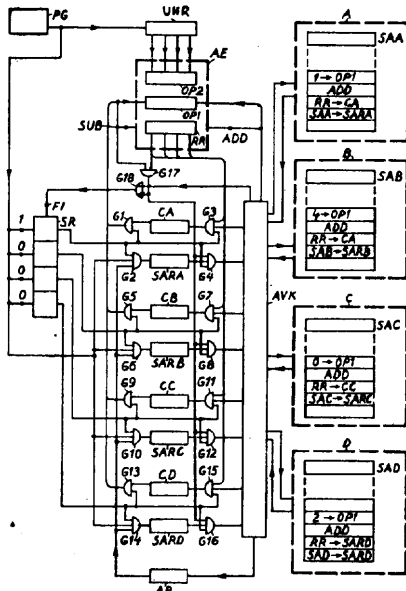
(P. 141343)

13. 06. 1970.

Pierwszeństwo: 17. 06. 1969 - Szwecja.

Telefonaktiebolaget LM Ericsson, Sztokholm, Szwecja, (Göran Anders Hénrik Hemdal).

Układ połączeń w urządzeniu przetwarzającym informacje, przeznaczony do sterowania wykonania programów o różnych pierwszeństwach w określonych przez nadajnik czasu interwałach w kolejności ich pierwszeństw, **znamienny** tym, że każdemu z programów (**A—D**) przyporządkowany jest pierwszy rejster (**CA—CD**) do ustalenia odstępu czasowego dla przeprowadzania tego programu i drugi rejster (**SARA—SARD**) dla adresu początkowego programu, przy czym zespół arytmetyczny (AE) zawiera pierwszy rejster czasowy (**OP2**) sterowany przez rejster (**FUHR**) nadajnika impulsów **synchronizujących** oraz drugi rejster czasowy (**OP1**), który przyjmuje zawartość pierwszego rejestru (**CA—CD**), a wartość obu tych rejstrów czasowych (**OP1, OP2**) są ze sobą porównywane a ponadto napędzane przez impulsy **synchronizujące** urządzenie uruchamiające (SR) za pomocą swych stopni pobudza do odczytywania sterowane przez bramki (**G1, G4, G5, G6, G9, G12, G13 i G16**) pierwsze i drugie rejestry (**DA—CD; SARA—SARD**) a bramka odczytu (**G17 i G18**) przeprowadza porównanie wartości w pierwszym i drugim rejestrze czasowym (**OP2, OP1**) w taki sposób, że w przypadku gdy wartość drugiego rejestru czasowego (**OP1**) jest mniejsza niż wartość rejestru (**UHR**) nadajnika impulsów **synchronizujących**, urządzenie rozruchowe (SR) zostaje przełączone a przy zgodności porównywanych wartości wykonywany jest skok do odpowiedniego programu, przy czym w dekodерze (**AVK**) dekodowany jest adres początkowy zawarty w drugim rejestrze (**SARA—SARD**) i pobudzany zostaje znajdujący się pod tym adresem rozkaz.

42n

(P. 142195)

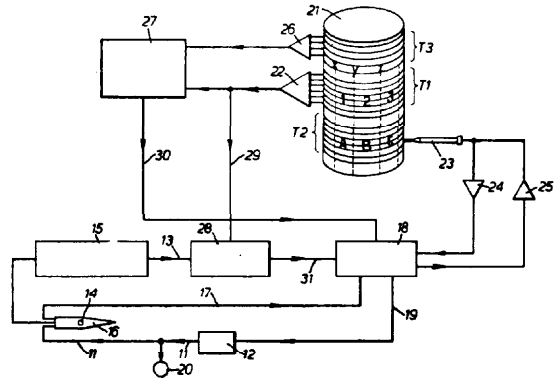
21. 07. 1970.

Jakob Zawels, Eric Donald Renaud Waterklof, Pretoria, Republika Południowo-Afrykańska.

Sposób kontroli wyników nauczania polegający na kontroli łańcucha znaków **alfabetyczno-numeracyjnych**, wybranego przez odpowiadającego na pytanie studenta, **znamienny** tym, że w czasie wyboru przez studenta każdego ze znaków odbywa się ich automatyczne porównanie z odpowiednim znakiem zapamiętanej odpowiedzi na to pytanie, po czym do studenta **są** wysyłane wskazówki zależne od **wyniku** każdego porównania, a następujące natychmiast po wyborze przez niego znaku, przy czym, jeżeli porządek wybra-

nych przez studenta znaków jest identyczny z całym porządkiem znaków zapamiętanej odpowiedzi, do studenta jest **wysyłany** stały, pojedynczy sygnał dodatniego **wzmocnienia**.

Elektryczne urządzenie do nauczania, **znamienne** tym, że zawiera studencką końcówkę **wejście-wyjście**, urządzenie pamięci informacji, urządzenia kontroli logicznej zawierające urządzenie porównywania logicznego, przy czym pojemność pamięci informacji jest przynajmniej wystarczająca do zapamiętania właściwej odpowiedzi na pytanie, zawierającej łańcuch znaków **alfabetyczno-numeracyjnych**, informację o formule oraz **otrzymaną** z kontrolnego urządzenia logicznego informację o decyzji, przy czym końcówka studencka może do urządzenia kontroli logicznej wysyłać, znak po znaku, ciąg wybranych przez studenta znaków **alfabetyczno-numeracyjnych** oraz informację potwierdzającą wybór znaku, przy czym **wysyłanie** odbywa się w chwili wyboru każdego ze znaków, ponadto końcówka studencka może odbierać decyzję kontrolnego urządzenia logicznego, wysyłając zgodnie z nimi czytelne **sygnały**; urządzenie porównywania logicznego porównuje znaki otrzymane z końcówki studenckiej ze znakami wybranymi z odpowiedzi znajdującej się w pamięci informacji, wytwarzając sygnał wyniku każdego porównania; kontrolne urządzenie logiczne¹ odbiera z pamięci informacji zapisaną informację o decyzji oraz informację o formule i w oparciu o te informacje, o informację potwierdzenia wyboru znaku oraz o wynik bieżącego porównania, wytwarza i wysyła w czasie porównania decyzje zawierające decyzje przeznaczoną do zapisania w urządzeniu pamięci informacji, a określającą wybór przeznaczoną do porównania następnego ewentualnie znaku zapamiętanej **odpowiedzi** oraz decyzje wysyłane do końcówki studenckiej nakazujące wysyłanie wskazówek natychmiast po wybraniu znaku na tej końcówce, włączając w to stały pojedynczy sygnał dodatniego umocnienia, następujący po wybraniu na końcówce studenckiej porządku znaków, identycznego z porządkiem znaków odpowiedzi, znajdującej się w urządzeniu **pamięci** informacji.

(P. 142222)

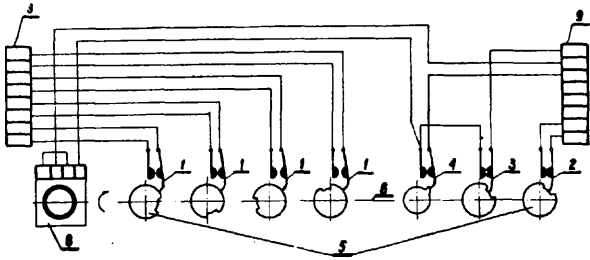
23. 07. 1970.

Centralny Ośrodek Badawczo-Projektowy Górnictwa Odkrywkowego „Poltegor”, Wrocław, (Antoni Lenart).

Sterownik **programowy**, wyposażony w silnik synchroniczny z reduktorem, sprzęgło łączące oś silnika synchronicznego z osią sterownika, oraz krzywki programowe, osadzone na osi sterownika, **znamienny** tym, że ma główne styki (1), **pmocniczy** styk (2) kontroli stanu wyjściowego sterownika i pomocnicze styki (3, 4) samosterowania, przy czym każdy z tych styków (1, 2, 3, 4) jest wyposażony w programową krzywkę (5), a główne styki (1) **mają** **wspólny** obwód wejściowy i indywidualne obwody wyjściowe, wyprowadzone na listwę zaciskową (9).

Układ elektryczny sterowania sterownika według zastrz. 1—3, **znamienny** tym, że ma zewnętrzny impulsowy styk (10), **włączony** w szereg z pomocniczym, normalnie **zamkniętym** stykiem (3) samosterowania,

a równolegle do tych styków (3, 10) włączony jest pomocniczy, otwarty w stanie wyjściowym sterownika sty (4) samosterowania.

42r

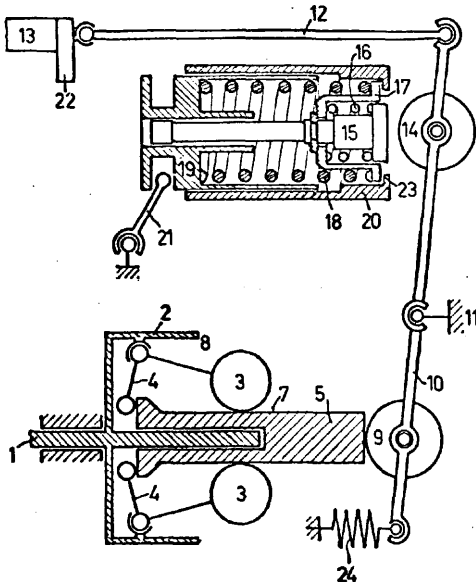
(P. 142179)

20. 07. 1970.

Pierwszeństwo: 23. 07. 1969 - Austria.

Friedmann Maier Aktiengesellschaft, Hallein, Austria, (Anton Pischinger, Max Haubenhofer).

Regulator odśrodkowy dla pomp wtryskowych silników spalinowych z wtryskiem paliwa, w którym skok tulei przenoszony jest przez system dźwigniowy na drążek regulujący pompy wtryskowej a w system przenoszenia siły z tulei regulatora do członu regulującego pompy wtryskowej, włączony jest urządzenie dokładnego korygowania powodującego przy wzroście ilości obrotów przestawienie członu regulującego w kierunku zmniejszenia ilości paliwa znamienne tym, że system dźwigniowy składa się z głównego mechanizmu dźwigniowego, który w znany sposób przekazuje siłę odśrodkową z tulei na mechanizm sprężynowy i który w trakcie przeważającej części ruchu tulei przenosi ruch tulei na drążek regulujący, oraz pomocniczy mechanizm dźwigniowy, który tylko w ciągu krótkiego zakresu skoku tulei oddziałuje na przekazywanie ruchu z tulei na drążek regulujący i powoduje odwrócenie kierunku ruchu drążka regulacyjnego.

(P. 141779)

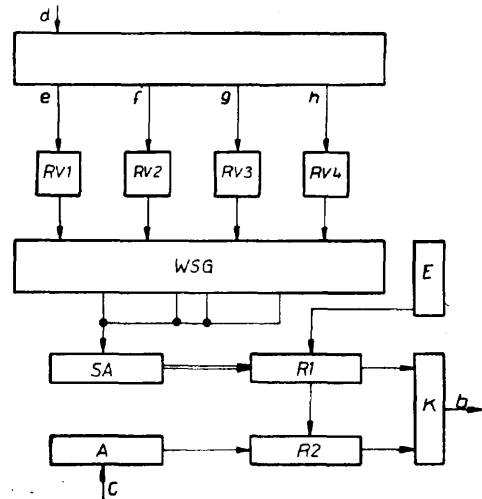
3. 07. 1970.

Pierwszeństwo: 4. 07. 1969 - NRD.

VEB Starkstrom - Anlagenbau, Karl-Marx-Stadt, NRD, (Waldemar Schnecke).

Układ połączeń do nadzorowania analogowych napięć elektrycznych z urządzeniem do zadawania wartości granicznych, jak również z urządzeniem porównującym znamienne tym, że wyjścia (e; f; g; h) składającego się z wielu nastawialnych stopni przerywnikowych łańcucha przesuwającego (SK) doprowadzone są każdorazowo do wejść wzmacniaczy przekątnikowych (RV1 ... RV4), przy czym przewidziane jest wejście (d)

łańcucha przesuwającego (SK) do przyjmowania impulsu startowego, oraz że wyjścia wzmacniaczy przekątnikowych (RV1 ... RV4) doprowadzone są każdorazowo do wejść grupy łączników wybierania wstępnego (WSG), przy czym wyjścia grupy łączników wybierania wstępnego (WSG) wzajemnie ze sobą złączone, połączone są z wejściem członu wykonawczego (SA), który sprzężony jest mechanicznie z przestawialnym dzielnikiem napięcia (R1), którego wejście połączone jest ze źródłem napięcia stabilizowanego (E), którego pierwsze wyjście połączone jest z pierwszym wyjściem układu nakazującego (K) i którego drugie wyjście połączone jest z pierwszym wejściem Kombinacji oporowej (R2), przy czym drugie wejście kombinacji oporowej (R2) doprowadzone jest do wyjścia wysokoomowego członu dopasowującego (A), oraz że wyjście kombinacji oporowej (R2) połączone jest z drugim wyjściem układu nakazującego (K).

42s

(P. 142550)

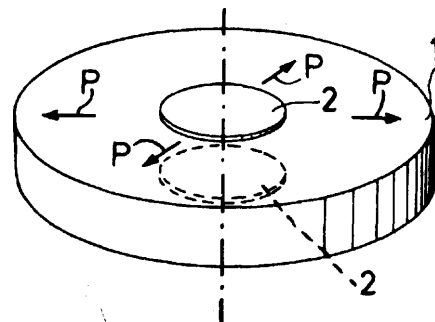
6. 08. 1970.

Pierwszeństwo: 9. 08. 1969 - Holandia.

N. V. Philips Gloeilampenfabrieken, Lindhoven, Holandia.

Wibrator piezoelektryczny grubościowy z materiału piezoelektrycznego o elektromechanicznym współczynniku sprzężenia $K > 0$, 15 w postaci elementu płytkowego, którego powierzchnie czołowe wyposażone są w elektrody pobudzające, znamienne tym, że największy wymiar D leżących naprzeciw siebie w kierunku grubości wibratora powierzchni (0) elektrod (2) spełnia wymaganie $D = d A / K$, przy czym d przedstawia grubość elementu tarczowego płytkowego K elektromechaniczny współczynnik sprzężenia, zaś A stała, która dla różnych rodzajów drgań ma poniższe wartości:

- dla kierunku ścinającego przy czym występuje także skręcanie. $A = 6$,
 - dla kierunku grubości i rozszerzalności $A = 4$,
 - dla kierunku promieniowego $A = 30$,
- oraz tym, że odstęp każdego punktu obwodu powierzchni (0) od elektrod krawędzi wibratora jest co najmniej równy wymiarowi powierzchni (0) w tym kierunku w którym ten odstęp jest mierzony.

45

(P. 133358)

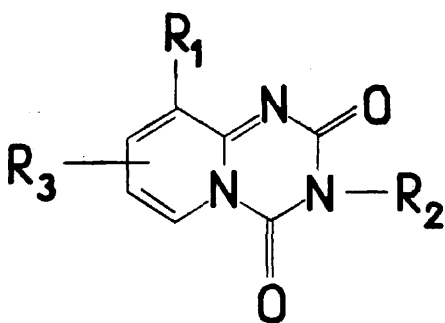
5. 05. 1969.

Pierwszeństwo: 6. 05. 1968 - Szwajcaria.

Agrispat S. A., Bazylea, Szwajcaria.

Środek do zwalczania chwastów i niepraw, znamieny tym, że zawiera jako składnik biologicznie czynny co najmniej jeden pirydo [1, 2-a]-s-triazyno-dion o wzorze 1, w którym R_1 oznacza atom wodoru, chlorowca, grupę nitrową, niższy rodnik alkilowy, niższy rodnik alkoksylowy lub chlorowco-alkilowy, R_2 oznacza alifatyczny rodnik węglowodorowy, rodnik alkoalkilowy lub chlorowcoalkilowy, a R_3 oznacza atom wodoru, chlorowca, grupę nitrową, niższy rodnik alkilowy, niższy rodnik alkoksylowy lub chlorowcoalkilowy razem z odpowiednimi nośnikami i/lub środkami dyspergującymi.

Środek według zastrz. 1, znamieny tym, że zawiera jako składnik biologicznie czynny co najmniej jeden związek o wzorze 1, w którym R_1 oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy o 1—5 atomach węgla, R_2 oznacza rozgałęziony rodnik alkilowy o 3—8 atomach węgla lub rodnik cykloalkilowy o 3—9 atomach węgla, a R_1 oznacza atom wodoru.

45c

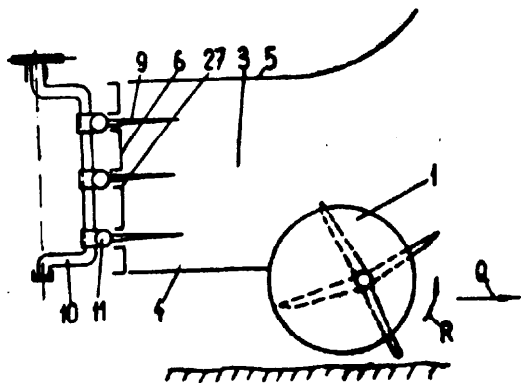
(P. 133026)

18. 04. 1969.

Pierwszeństwo. 19. 04. 1968 - Niemiecka Republika Federalna

Ernst Weichel Heiningen, NRF

Maszyna do transportowania plonów rolnych z urządzeniem zbierającym, do którego przylega wyposażona w ukośną tylną ścianę i przebiegającą zasadniczo poziomo prowadnica współpracująca z urządzeniem transportującym, które przesuwają transportowane plony poprzecznie w stosunku do kierunku działania urządzenia zbierającego i doprowadza je do umieszczonego z boku zakończenia zdawczego prowadnicy, znamienna tym, że równoległe i w odstępnie do prowadnicy (4), a pod kątem do tylnej ściany (6) jest umieszczona dodatkowa ściana (5), która wraz z prowadnicą (4) i tylną ścianą (6) tworzy otwartą z jednej strony rynnę (3) do transportu poprzecznego, której otwór wlotowy umieszczony jest zasadniczo wzdłuż całej długości urządzenia zbierającego, którego otwór wlotowy jest usytuowany w płaszczyźnie, znajdującej się z boku wymienionego wyżej urządzenia do transportu poprzecznego, posiada wyczepty transportowe (9) ustawione zasadniczo równoległe do płaszczyzn prowadnicy (4) lub dodatkowe ściany (5) i których

swobodne zakończenia są skierowane w stronę otworu wlotowego, a które w znany sposób poruszają się w rynnie (3) w kierunku transportowania wzdłuż, leżącej na przeciwko otworu wlotowego, tylnej ściany (6).

45f

(P. 127606)

19. 06. 1968.

Pierwszeństwo: 19. 06. 1967 - Australia

Alain Meilland Cap d'Antibes, Francja (Cornelis Geytenbeek)

Sposób rozmnażania krzaków róż przez szczepienie metodą oczkowania na podkładkach takich jak Indica Major, znamieny tym, że stosuje się podkładki, które przed szczepieniem, są niezakorzenione i pozbawione pączków i oczek.

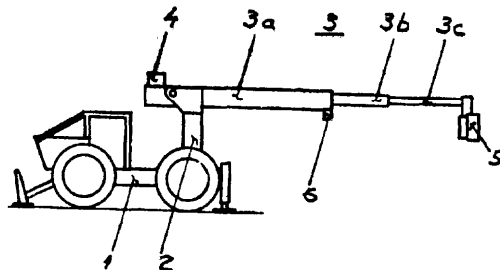
45f

(P. 127635)

20. 06. 1968.

Logma Aktiebolag Svetsaruagen, Solna, Szwecja (Karl - Gunnar Jotgensen).

Urządzenie do obcinania gałęzi ze ściętych drzew stanowiące pojazd oraz zamontowany na nim obrotowy, wokół pionowej osi żuraw, wyposażony w wydłużający i skrcający się wysięgnik, zawierający przynajmniej skrajną wewnętrzną część oraz skrajną zewnętrzną część, znamieny tym, że na skrajnej wewnętrznej części (3a) zamontowane jest narzędzie chwytające (6) a na zewnętrznym końcu skrajnej wewnętrznej części (3c) zamontowane jest narzędzie ścinające (5) przez co ścięte drzewo (16) może być oczyszczone z gałęzi przez objęcie i uchwycenie jednego końca drzewa przez narzędzie chwytające (6) oraz przesuwanie narzędzia ścinającego (5) wzdłuż pnia drzewa przez zmianę długości wysięgnika (3) żurawia.

45i

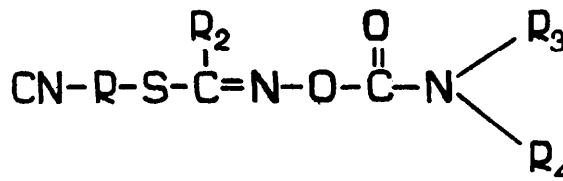
(P. 132243)

11. 03. 1969.

Pierwszeństwo: 13. 03. 1968 - Wielka Brytania

Shell Internationale Research Maatschappij N. V. Haga Holandia.

Środek szkodnikobójczy znamieny tym, że zawiera jako substancję czynną oksym karbaminianu o ogólnym wzorze 1, w którym R oznacza grupę alkilenową o 2—6 atomach węgla, R_2 oznacza niższą grupę alkilową, a R_3 i R_4 , każdy oddzielnie, oznacza atom wodoru lub niższą grupę alkilową z dodatkiem nośnika i/lub substancji powierzchniowo czynnych.

45i

(P. 131313)

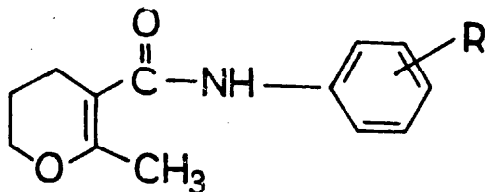
21. 01. 1969.

Pierwszeństwo: 22. 01. 1968, 27. 09. 1968 - NRF.

Farbwerke Hoechst A. G. vormals Meister Lucius u. Bruning, Frankfurt n/Menem, NRF, (Otto Scherer, Gunther Heubach).

Środek ochrony roślin uprawnych, znamieny tym, że zawiera anilid kwasu 2-metylo-5, 6-dwuwodo-

ropirano - 3-karboksylowego o wzorze ogólnym 1 w którym R oznacza atom wodoru, grupę metylową lub metoksyłową, przy czym podstawnik może się znajdować w położeniu meta, orto lub para.

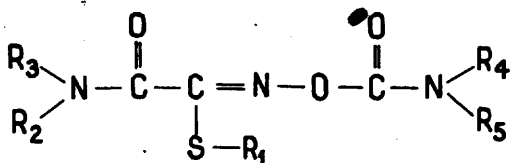
451

(P. 129195)

23. 09. 1968.

E. I. Du Pont De Nemours and Company, Wilmington, Delaware, USA, (James B. Buchanan).

Środek do zwalczania szkodników, znamieny tym, że jako składnik czynny zawiera związek o wzorze 1, w którym R₁ oznacza rodnik alkilowy o 1-4 atomach węgla lub rodnik alkenylový o 3-4 atomach węgla, R₂ oznacza atom wodoru, grupę metoksyłową, grupę alkilową o 1-4 atomach węgla, grupę alkenylovą o 3-4 atomach węgla lub grupę cykloalkilową o 3-5 atomach węgla, R₃ oznacza atom wodoru, grupę alkilową o 1-4 atomach węgla lub grupę alkenylovą o 3-4 atomach węgla, R₄ oznacza grupę alkilową o 1-3 atomach węgla, grupę alilową lub propargilową, a R₅ oznacza atom wodoru lub rodnik metylowy, przy czym R₂ i R₃ mogą razem stanowić grupę alkilową o 2-6 atomach węgla, a R₂ i R₃ nie zawierają łącznie więcej niż 7 atomów węgla.

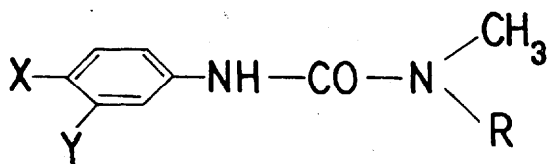
451

(P. 131683)

11. 02. 1969.

Pierwszeństwo: 13. 02. 1968 - Szwajcaria
Ciba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Środek chwastobójczy, znamieny tym, że zawiera co najmniej jeden związek o wzorze ogólnym 1, w którym X oznacza atom fluoru względnie niższą grupę alkilową, Y oznacza atom wodoru, fluoru, chloru, bromu lub jodu, niższą grupę alkilową, niższą grupę alkoksylową, niższą grupę alkiłtio, niższą grupę alkilosulfonyłową, niższą grupę alkilosulfonyłową, grupę nitrową lub niższą grupę halogenoalkilową natomiast R oznacza atom wodoru, niższą resztę alkilową ewentualnie podstawioną przez jedną lub dwie niższe grupy alkoksylowe, niższą grupę alkoksylową, grupę alilową lub n-butyłową.

451

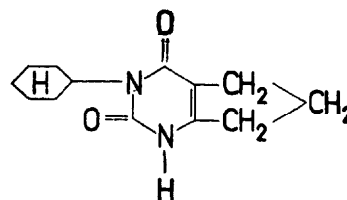
(P. 129135)

19. 09. 1968.

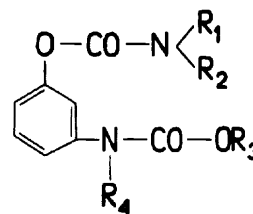
Pierwszeństwo: 20. 09. 1967 - NRF
Schering Aktiengesellschaft, Bergkamen, NRF i Berlin Zachodni.

Środek chwastobójczy, znamieny tym, że jako substancję czynną zawiera mieszaninę składającą się z 3-cykloheksylo-5,6-trójmetylouracylu o ogólnym wzorze 1 i co najmniej jednego związku o ogólnym

wzorze 2, w którym R oznacza rodnik, jak arylový, aryloalkilowy, rodnik węglowodoru alifatycznego lub cykloalifatycznego ewentualnie jedno lub wielopodstawione chlorowcem, rodnikiem chlorowcoalkilowym, alkilowym, alkoksylowym, alkilomerkapto, grupą aminową, nitrową, cyjanową, karboalkoksylową lub karbamidową, R₂ oznacza atom wodoru lub rodnik węglowodoru alifatycznego z tym, że ewentualnie R₁ i R₂ wspólnie z atomem azotu oznaczają pierścień heterocykliczny zawierający ewentualnie dalsze atomy azotu i/lub atomy tlenu, R₃ oznacza rodnik węglowodoru alifatycznego, jedno lub wielopodstawiony podstawnikami jak wymienione dla rodnika oznaczonego symbolem R₄ ewentualnie chlorowcowany w grupie końcowej, a R₄ oznacza atom wodoru lub rodnik węglowodoru alifatycznego, oraz znane dodatki takie, jak np. ciekłe lub stałe nośniki względnie rozpuszczalniki.

Wzór 1

Wzór 2

451

(P. 129048)

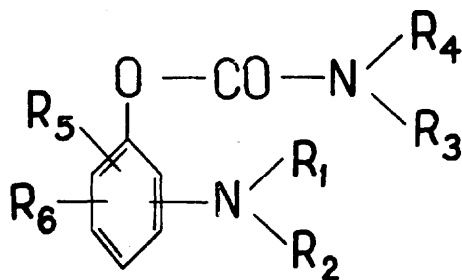
13. 09. 1968.

Pierwszeństwo: 14. 09. 1967 - Szwajcaria
Siba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Środki do zwalczania szkodników znamienne tym, że jako aktywny składnik zawierają co najmniej jeden związek o ogólnym wzorze 1 w postaci wolnej zasady lub soli tej zasady, przy czym we wzorze tym grupa -N (R₁) (R₂) znajduje się w położeniu orto lub meta w stosunku do grupy karbamoilooksylowej, R₁ oznacza rodnik alkenylový zawierający do 6 atomów węgla, R₂ - rodnik alkilowy zawierający do 6 atomów węgla, R₃ i R₄ niezależnie od siebie wodor lub rodnik alkilowy zawierający do 4 atomów węgla a R₅ i R₆ niezależnie od siebie - wodor lub grupę metylową, jak również co najmniej jeden spośród takich dodatków jak: nośniki, rozpuszczalniki, rozcieńczalniki, dyspergatory, emulgatory, środki zwilżające, środki zwiększające przyczepność lub zagęszczacze jak również inne środki do zwalczania szkodników.

Sposób otrzymywania związków o ogólnym wzorze 1, w którym grupa - N (R₁) (R₂) znajduje się w położeniu orto lub meta w stosunku do grupy karbamoilooksylowej, R₁ oznacza rodnik alkenylový zawierający do 6 atomów węgla, R₂ - rodnik alkilowy zawierający do 6 atomów węgla, R₃ i R₄ niezależnie od siebie - wodor lub rodnik alkilowy zawierający do 4 atomów węgla a R₅ i R₆ niezależnie od siebie - wodor lub grupę metylową, znamieny tym, że fenol o wzorze 12 poddaje się reakcji z izocyjanianem metalu alkalicznego lub chlorkiem kwasu dwualkilokarbaminowego, albo węglan lub chlorowęgla aminofenylu o wzorze 13 poddaje się reakcji z dwualkił lub alkiloaminą, przy czym we wzorach tych symbole R₁, R₂, R₃ i R₆ mają wyżej podane znaczenia albo R₁ oraz R₂ oznaczają takie podstawniki, które przez zalkilowanie lub przez odszczepienie chlorowca albo

chlorowcowodoru można przekształcić na podstawniki R_1 lub R_2 o podanym znaczeniu a X oznacza chlor albo inny dowolny podstawnik zawierający węgiel i ulegający łatwo wymianie.

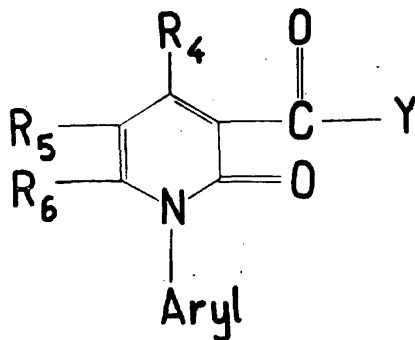

451 (P. 131204) 15. 01. 1969.

Pierwszeństwo: 16. 01. 1968 - Stany Zjednoczone Ameryki

Rohm and Haas Company, Philadelphia, USA, (Michael Caspar Seidel, Kenneth Lyle Viste, Roy Yang-ming Yih).

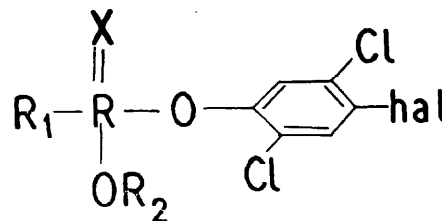
Środek do regulowania wzrostu roślin, zawierający substancję czynną i obojętny nośnik, znamienny tym, że jako substancję czynną zawiera związek o ogólnym wzorze 1, w którym Y oznacza grupę NH_2 lub grupę o wzorze OR, w którym R oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla lub kation tworzący sól, X oznacza grupę aminową, metoksyową lub nitrową, atom fluoru, chloru, bromu lub jodu albo rodnik metylowy, X' oznacza atom fluoru, chloru, bromu lub jodu albo rodnik metylowy lub metoksyowy, a n oznacza liczbę całkowitą 0—2, przy czym X może oznaczać atom wodoru, gdy n oznacza liczbę 1 lub 2, a X' oznacza co najmniej jeden atom chlorowca w pozycji 3.

451 (P. 133816) 25. 05. 1969.

Pierwszeństwo: 28. 05. 1969 8. 04. 1969 —Szwajcaria
CIBA — Société Anonyme - Bazylea, Szwajcaria.

Środek szkodnikobójczy do zwalczania owadów żyjących w glebie, termitów i nicieni znamienny tym, że jako substancję czynną, zawiera co najmniej, jeden związek o wysokiej stabilności wobec gleby, określony ogólnym wzorem 1, w którym hal oznacza atom bromu lub jodu, X oznacza atom tlenu lub siarki, każdy z symboli R_1 i R_2 oznacza rodnik alkilowy o nie więcej jak 4 atomach węgla lub w którym symbol hal oznacza atom chloru, a X ma wyżej podane znaczenie, a jeden z symboli R lub R_2 oznacza ewentualnie podstawioną grupę o jednym atomie węgla podczas gdy drugi z tych symboli oznacza rodnik alkilowy o rozgałęzianym lub nierozgałęzionym łańcuchu węglowym ewentualnie podstawiony atom chlorowca, razem z conajmniej jedną ze znanych substancji pomocniczych jak nośnik, rozpuszczalnik, rozcieńczalnik, środek dyspergujący, zwilżający, środek zwiększający przyczepność i/lub środki użyźniające glebę i inne środki szkodnikobójcze o działaniu chwastobójczym, nicieniobójczym, grzybobójczym, bakteriobójczym lub owadobójczym.

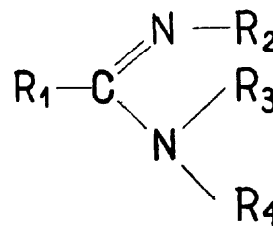

451 (P. 127253) 28. 05. 1968.

Pierwszeństwo: 30. 05. 1967 (Szwajcaria)

Agripat S. A. Bazylea, Szwajcaria

Środek grzybobójczy, znamienny tym, że jako składnik czynny zawiera co najmniej jedną podstawioną amidynę o ogólnym wzorze 1, w którym R1 oznacza rodnik alkilowy o 1—13 atomach węgla, rodnik alkenyowy o 3 atomach węgla, rodnik fenyłowy lub benzyłowy albo rodnik fenyłowy podstawiony chlorowcem, R_2 oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy o 1—14 atomach węgla, rodnik benzyłowy, ewentualnie podstawiony chlorowcem i rodnikiem metylowym, rodnik cykloheksyłowy lub rodnik alkilowy o 1 lub 2 atomach węgla, podstawiony grupą dwualkiloaminową zawierającą w rodnikach alkilowych 1—8 atomów węgla, R_3 oznacza rodnik alkilowy o 1—14 atomach węgla, rodnik alkenyowy o 3 atomach węgla, rodnik benzyłowy, rodnik alkoksyalilowy, zawierający łącznie do 8 atomów węgla lub grupę mono- albo dwualkiloaminoalkilową, zawierającą łącznie do 8 atomów węgla, R_4 oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla, przy czym R_3 i R_4 razem z sąsiednim atomem azotu mogą też tworzyć grupę heterocykliczną o 5—7 członach pierścienia, w którym oprócz atomu azotu jako człon może znajdować się również atom tlenu, a amidyna może występować w postaci soli z organicznym lub nieorganicznym kwasem, przy czym składnik czynny jest zmieszany ze znanymi nośnikami i/lub składnikami rozcieńczającymi, odpowiednimi do stosowania do ochrony roślin.

451 (P. 134674) 8. 07. 1969.

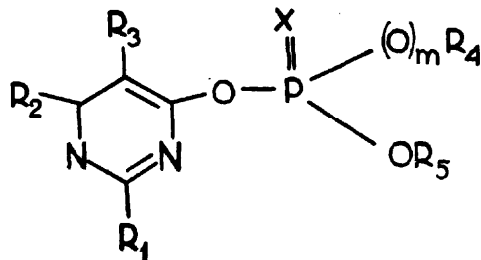
Pierwszeństwo: 7. 08. 1968 - Wielka Brytania

Imperial Chemical Industries Limited, Londyn, Wielka Brytania, (Peter Frank Hilary Freeman, Roger Franklin Joseph Markey, Frederick Charles Peacock, Stuart Peter Sharpe).

Środek szkodnikobójczy, znamienny tym, że jako substancję czynną zawiera pochodną pirymidyny o ogólnym wzorze 1, w którym R1 oznacza rodnik alkilowy, tioalkilowy, alkoksycarbonylotioalkilowy, aminowy, formamidowy, acyloaminowy, mono- lub dwualkiloaminowy, R_2 i R_3 oznaczają, każdy oddzielnie, atom wodoru, chlorowca lub rodnik alkilowy, przy czym co najmniej jeden z symboli R_2 lub R_3 oznacza atom chlorowca, R_4 i R_5 oznaczają każdy oddzielnie rodnik alkilowy, X oznacza atom siarki lub tlenu, a m oznacza wartość liczbowa 0 lub 1 albo sole tych związków.

Środek według zastr. 1, znamienny tym, że jako substancję czynną zawiera związek o ogólnym wzorze 1, w którym R_1 , R_2 , R_3 , R_4 , R_5 , X i m ma znaczenie jak w zastr. 1 i każdy podstawnik przy atomie węgla w pierścieniu pirymidynowym, stanowiący rod-

nik z atomami węgla, zawiera 1—10 atomów węgla, korzystnie 1—4 atomów węgla.

451 (P. 130640) 17. 12. 1968.

Jan Kapuściński i Michał Furtak, Łódź, Polska.

Sposób wytwarzania płytek owadobójczych zawierających dwumetylo-2, 2-dwuchlorowinylofosforan, znamieny tym, że płytkę pilśniową o grubości 2—6 mm, po wysuszeniu do stałej wagi w temperaturze 80—180°C, umieszcza się w zbiorniku zawierającym dwumetylo-2, 2-dwuchlorowinylofosforan na czas 2—4 godzin po czym po wysuszeniu płytki na powietrzu w ciągu 30—90 minut zanurza się ją raz lub kilkakrotnie do roztworu polichlorku winylu w rozpuszczalniku organicznym i następnie suszy na powietrzu.

451 (P. 134050) 6. 06. 1969.

Pierwszeństwo: 7. 06. 1968, 17. 09. 1968, 31. 01. 1969, 26. 02. 1969 - Francja

Seppic, Paryż, Francja, (Christian Vachette, Pierre Faillet).

Srodek chwastobójczy o działaniu synergetycznym do selektywnego odchwaszczania roślin po wzejściu, znamieny tym, że zawiera znany srodek chwastobójczy taki jak cykloheksylo-3-trójmetyleno-5,6-uracyl (lenacyl), 1-n-butylo-3- (3, 4-dwuchlorofenyl)-1-metylomocznik (neburon), 5-amino-4-chloro-2-fenylpirydazydon-3 (PCA) lub N-(3'-metylofenyl)-karbaminian-3-metoksykarbonylamino-fenylu (fenmedifam) oraz niefitotoksyczny lub słabo fitotoksyczny olej parafinowy, zawierający mniej niż 10% substancji ulegających sulfonowaniu, przy czym na 1 kg oleju srodek zawiera 0, 05—1 kg fenmedifamu, 0, 15—1 kg PCA, 0, 05—0, 6 kg lenacylu lub 0, 02—2 kg neburonu.

451 (P. 134611) 4. 07. 1969.

Pierwszeństwo: 6. 07. 1968 - NRF

Farbwerke Hoechst A. G. vormals Meister Lucius u. Brüning, Frankfurt n/Menem, NRF, (Walter Finkenbrink, Ludwig Friedrich Emmel).

Srodek szkodnikobójczy znamieny tym, że zawiera on mieszaninę siarczanu 1, 2, 3, 4, 7, 7-sześciocloro-dwucyko-(2, 2, 1)-hepteno-2-dwuhydroksymetylenowego-5, 6 i 1-fenyl-3-(0, 0-dwuetylotionofosforylo)-1, 2, 4-triazolu.

451 (P. 128093) 13. 07. 1968.

Institut Przemysłu Organicznego, Warszawa, (Romuald Malinowski, Bohdan Sledziński, Stefan Fulde, Józef Kroczyński).

Sposób wytwarzania środka owadobójczego o działaniu w fazie gazowej z fosforanu 0, 0-dwumetylo-0-2, 2-dwuchlorowinyloowego i polichlorku winylu znamieny tym, że wyroby z plastyfikowanego polichlorku winylu nasycy się w temperaturze od 10° do 80° mieszaniną, której głównym składnikiem jest fosforan 0, -dwumetylo-0-2, 2-dwuchlorowinyloowy.

451 (P. 131207) 15. 01. 1969.

Pierwszeństwo: 16. 01. 1968 - NRF.

Farbenfabriken Bayer, Aktiengesellschaft, Leverkusen, NRF, (Franz Alfes, Wolfgang Behrenz, Karl Raichle, Kurt Weirauch).

Srodek owadobójczy o przedłużonym działaniu w postaci kształtek jak płytki, kulki, taśmy, tabletki i sztabki na osnowie estru 0, -dwumetylo-0-2, 2-dwuchlorowinyloowego kwasu fosforowego, nienasyconych poliesterów i dopolimeryzowujących związków winylowych, znamieny tym, że zawiera stałe wypełniacze ewentualnie razem z ciekłymi wypełniaczami, przy czym stosunek wagowy substancji czynnej do nienasyconych żywic poliesterowych wynosi 1 : 4 do 2 : 1.

46a (P. 127979) 8. 07. 1968.

Institut Technologii Nafty, Kraków, Polska, (Witold Pawłowski, Michał Dichter).

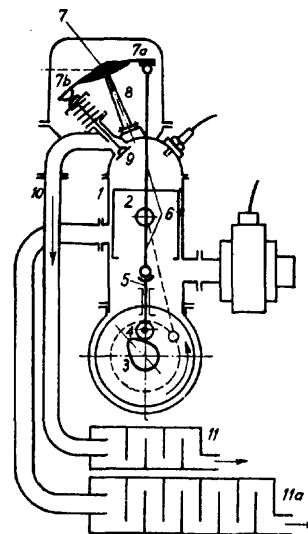
Sposób otrzymywania uszlachetniającego wielofunkcyjnego dodatku do olejów znamieny tym, że mieszaninę estrów metakrylowych w ilości: metakrylan metylu 0, 2 do 10% wag, metakrylan dodecyłu 20 do 75% wag, metakrylan cetylo-stearylu 15 do 45% wag, podgrzanych do temperatury 80—90°C kopolimeryzuje się z pochodną winylopirydyny lub winylo-pikoliny w środowisku rozpuszczalnika w ilości 80 do 120% wag, masy estrów oleju mineralnego lub toluenu w obecności inicjatora jak na przykład nad-tlenku benzoilu 0, 5 do 2, 5% wag, w atmosferze azotu lub bez przy ciągłym mieszaniu w ciągu 14 do 20 godzin, a otrzymany produkt oczyszcza się znanymi metodami.

46a (P. 142202) 23. 07. 1970.

Institut Lotnictwa, Warszawa, (Stanisław Antoni Witkowski).

Sposób zapewnienia ciągłości zapłonów silnika dwusuwowego z zapłonem iskrowym, przy biegu jałowym lub przy małych obciążeniach, znamieny tym, że wprowadza się do cylindra mieszanek w nadmiarze, a następnie upuszcza się ją podczas suwu sprężania.

Silnik do stosowania sposobu według zastrz. 1, znamieny tym, że w głowicy jest umieszczony zawór (9) sterowany krzywką (3) osadzoną suwliwie na wielowypustowym trzpieniu (3a) stanowiącym przedłużenie czopa łożyskowego wału korbowego, zaś krzywka (3) jest związana z linką (12) przepustnicy (17) gaźnika, a ponadto jest on wyposażony w nastawny ogranicznik (23) ustalający minimalne otwarcie przepustnicy (17).

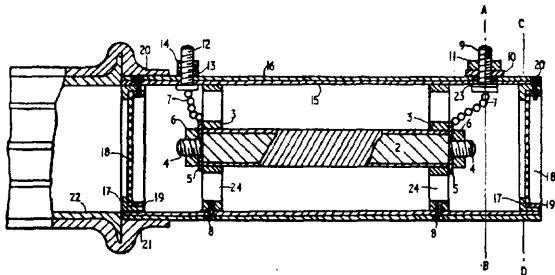
46c (P. 135459) 20. 08. 1969.

Pierwszeństwo: 20. 08. 1968 - Australia
Duncan Roderick Mc Wade, Bankston, Australia.

Sposób zasilania silnika spalinowego umożliwiający lepsze spalanie mieszanki i zmniejszenia zanieczyszczeń gazów wydechowych, znamieny tym, że zasysane przez silnik powietrze przed wlotem do gaźnika

podgrzewa się do temperatury w której następuje spalanie drobnych zanieczyszczeń zawartych w tym powietrzu oraz oczyszcza się to powietrze przynajmniej dwukrotnie, przed wlotem do podgrzewacza i przed wlotem do gaźnika.

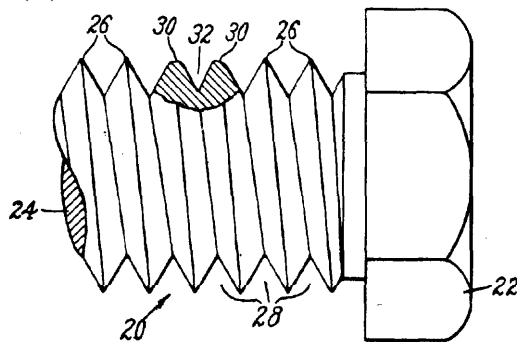
Podgrzewacz elektryczny do stosowania sposobu według zastrz. 1—2, znamienny tym, że zawiera elektryczny element grzejny (1) umieszczony wewnątrz cylindrycznej metalowej rury (16) osadzonej w rurze ssącej silnika przed wlotem do gaźnika i zamocowany na izolacyjnych pierścieniach (3) posiadających przełotowe otwory (24) przy czym na końcach rury (16) podgrzewacza znajdują się wkłady filtracyjne (18).

47a¹ (P. 133771) 23. 05. 1969.

Pierwszeństwo: 23. 05. 1968 Stany Zjednoczone
USM Corporation, Boston, Stany Zjednoczone (Howard Erwin Podell).

Samohamowny, gwintowy element łączny, znamienny tym, że jego strefa ustalająca utworzona jest przez dwa sąsiednie, pochylone względem siebie zwoje gwintu, przy czym odległość osiowa pomiędzy grzbietami (30, 31) tych zwojów jest mniejsza niż odległość pomiędzy sąsiednimi grzbietami normalnych zwojów (26).

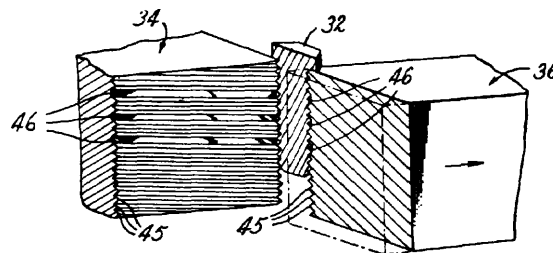
47a¹ (P. 141597) 25. 06. 1970.

Pierwszeństwo: 18. 07. 1969 - Stany Zjednoczone
Ameryki Północnej
USM Corporation, Boston, Stany Zjednoczone Ameryki Północnej, (Howard Irwin Podell, Stephen Joseph Kehoe).

Samoustalający łącznik gwintowy zawierający trzpień z łbem zaopatrzonej w zwoje gwintu i w strefę ustalającą utworzoną przez dwa sąsiednie zwoje gwintu, których skok jest mniejszy od skoku pozostałych zwojów, znamienny tym, że strefa ustalająca zawiera przynajmniej część pierwszego przylepionego zwoju gwintu (26) mającego nieobciążoną powierzchnię nośną (92) zorientowaną względem promieniowej płaszczyzny (102) łącznika (20) pod kątem mniejszym od połowy kąta zarysu gwintu, oraz obciążoną powierzchnię nośną (94) zorientowaną względem promieniowej płaszczyzny (102) pod kątem równym połowie kąta zarysu gwintu i drugi zwoj gwintu (30) przylepiony mniej niż przyległy pierwszy zwoj gwintu (26).

Sposób wykonania samoustalającego łącznika gwintowanego według zastrz. 1 znamienny tym, że trzon łącznika walcuje się pomiędzy parą rolek (34, 36) do

nawalcowywania gwintów, z których przynajmniej jedna zaopatrzona jest w bruzdę (46) powstałą przez usunięcie przynajmniej części wierzchołka nawalcowującego gwint (26) na nie pracującej stronie rolki (34) oraz posiada co najmniej jedną zmniejszoną powierzchnię wierzchołka nawalcowującego gwint przyległą do bruzdy (46).

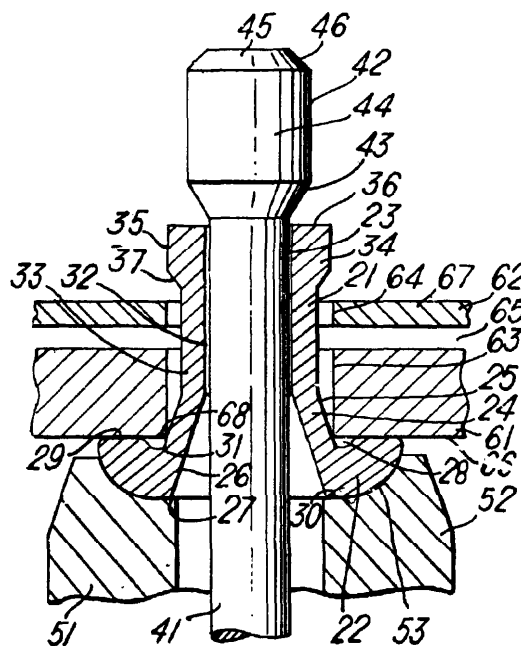

47a¹ (P. 142253) 24. 07. 1970.

Pierwszeństwo: 28. 07. 1968 - Wielka Brytania
AERPAT A. G. 6301 Zug, Szwajcaria, (Philip Jeal).

Sposób zaślepiania rurkowego nita posiadający otwór nita przesuwany jest wzdłużny trzpień zaopatrzonej w główkę, której maksymalna średnica jest większa od średnicy otworu nita, przy czym kierunkowe zakończenie główki trzpienia wykonane jest w kształcie stożka posiadającego kąt nie mniejszy niż 45°.

Nit rurkowy składający się z wydłużonego trzonu i promieniowo powiększonej główki na jednym z końców trzonu, znamienny tym, że odcinek trzonu przylega do stożkowej główki w sposób promieniowy na zewnątrz w kierunku główki nita, przy czym stożek znajdujący się po stronie zewnętrznej i wewnętrznej jest wykonany w taki sposób, że zgrubienie ścianki stożkowego odcinka trzonu jest częściowo takie same jak grubość ścianki przynajmniej w mniejszej części długości pozostałego trzonu.

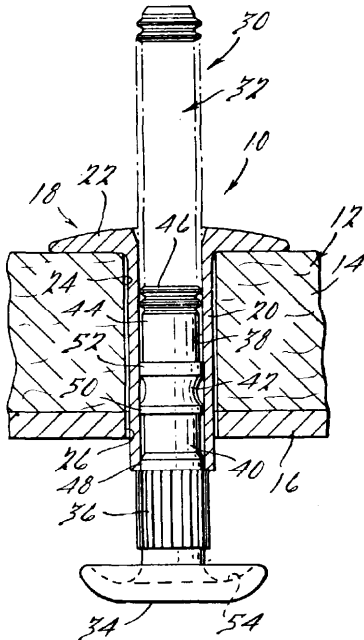

47a¹ (P. 134555) 1. 07. 1969.

Pierwszeństwo: 1. 07. 1968 - Stany Zjednoczone
Ameryki
Huck Manufacturing Company, Detroit-Michigan,
Stany Zjednoczone Ameryki, (Charles Wakefield).

Dwuczęściowy element łączny do połączenia części roboczych, posiadających otwory współosiowe, składający się z tulei rurowej, która posiada poszerzony łeb

opierający się o jedną stronę części oraz trzon wkładany w otwory części łączonych poza przeciwległą ich powierzchnię oraz ze sworznia posiadającego łeb oparty o zewnętrzny koniec wymienionego trzonu tulei, przy czym trzon sworznia przechodzący przez wymienioną tuleję poza łeb tulei, znamieny tym, że łeb sworznia (34) posiada powierzchnię wewnętrzną (54) dociskaną do zewnętrznego końca tulei (18), tak iż odkształca on zewnętrzny koniec tulei (18) promieniowo na zewnątrz, w miarę jak sworznie (30) jest wyciągany do wymienionej tulei (18), w celu utworzenia kształtowego łba (56) opierającego się na przeciwległej powierzchni części łączonych.

47a³

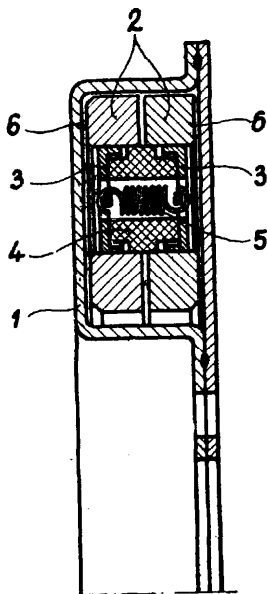
(P. 135166)

4. 08. 1969.

Pierwszeństwo: 6. 08. 1968 - Węgry

Csepel Antygyár Szigethalmon, Węgry, (Ferenó Kosis, Laszlo Töröcsik).

Tłumik drgań skrętnych z pierścieniem wahadłowym, wypełniony lepka cieczą, znamieny tym, że pierścień wahadłowy (2) składa się z dwóch połówek, między którymi umieszczony jest element rozprężny (4) regulujący szerokość szczeliny (6) między zewnętrznymi powierzchniami bocznymi obu połówek pierścienia wahadłowego (2) i ścianą obudowy (1).

47b

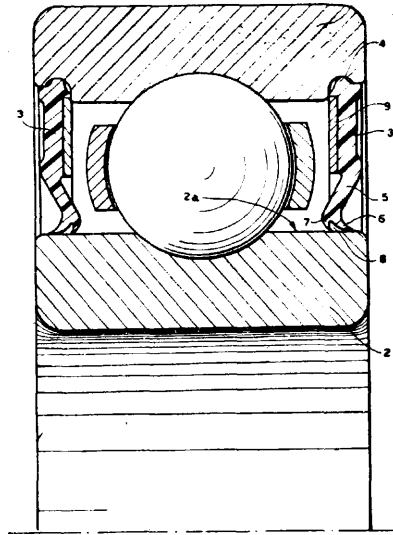
(P. 135165)

4. 08. 1969.

Pierwszeństwo: 7. 08. 1968 - Włochy

RIV-SKF Officine di Villar Perosa S. p. A., Turyn, Włochy, (Dino Senigalliesi).

Ochronny element podporowy łożyska kulowego, znamieny tym, że zawiera pierścieniowy element (3) z materiału plastycznego, zaopatrzonego w zewnętrzną krawędź (4) przystosowaną do osadzenia w rowku pierścieniowym, wykonanym w zewnętrznym pierścieniu (1) łożyska, w środkową część (5), dającą się odkształcać w kierunku promieniowym i w co najmniej jeden kołowy występ (6, 7) wykonany na wewnętrznej krawędzi elementu, stykający się z wewnętrzną powierzchnią cylindryczną (2a) wewnętrzne pierścienia (2) łożyska.

47b

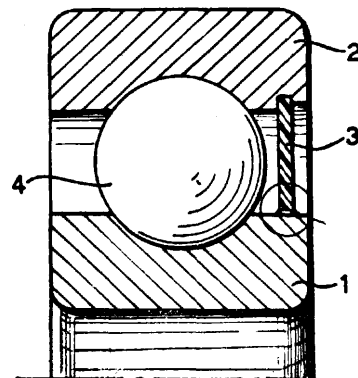
(P. 131944)

25. 02. 1969.

Pierwszeństwo: 26. 02. 1968 - Włochy

RIV-SKF Officine di Villar Perosa S. p. A., an Italian Joint Stock Company, Turyn, Włochy, (Ingar Kinberg).

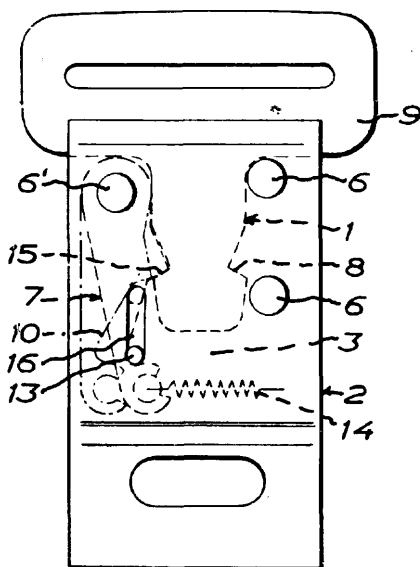
Pierścień uszczelniający dla dwóch obracających się względem siebie części, przy zastosowaniu jedno lub kilkuczęściowej pierścieniowej uszczelki, która swą jedną krawędzią zamocowana jest na jednej z dwóch uszczelnianych w stosunku do siebie części, a której druga swobodna krawędź ma przynajmniej jedno wystające promieniowo wywinięcie kołnierzowe o zmniejszającym się przekroju w kierunku drugiej uszczelnianej części, przy czym koniec tego wywinięcia jest w pewnej określonej odległości od drugiej uszczelnianej części, znamienne tym, że uszczelka (3) wykonana jest z podatnego na wpływ ciepła sztucznego tworzywa oraz tym, że średnica zbieżnego końca wywinięcia lub wywinięć (5) jest w takim samym stosunku do średnicy uszczelnianej powierzchni przyporządkowanej obracającej się części (1 lub 9), przy których w początkowym zakładaniu uszczelki (3) koniec ten zostaje w swym położeniu roboczym elastycznie odkształcony.

47d (P. 141024) 1. 06. 1970.

AB Industrifjädrar, Mönsterås, Szwecja, (Dlev Pontus Saxmark).

Sprzączka do spinania pasów bezpieczeństwa pojazdów mechanicznych, wodnych lub samolotów, zawierająca część mocowaną oraz korpus, w którym wykonane jest wgłębienie do wkładania części mocowanej, przy czym wgłębienie to określone jest przez dwie nieruchome płytki oddalone wzajemnie od siebie w zasadzie o grubość części mocowanej oraz przez nity łączące te płytki, prowadzące podłużne krawędzie części mocowanej, przy czym zatrzask blokujący część mocowaną przez wsunięcie się we wgłębienie wykonane w jednej podłużnej krawędzi tej części osadzony jest w obudowie wahadłowo, znamieną tym, że zatrzask (7) posiada część zakrzywioną (15), z którą współpracuje kołek (13) zamocowany w osłonie (12), suwliwie osadzony w korpusie (2), przy czym część zakrzywiona (15) zatrzasku (7) jest tak ukształtowana, że zatrzask (7) obracany jest w kierunku odblokowania części umocowanej (1), gdy osłona (12) przesuwana jest w jednym kierunku wzdłuż korpusu (2) sprzączki.

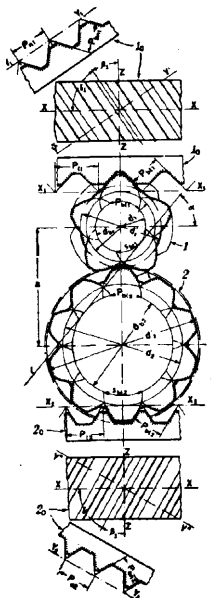

47h (P. 131747) 15. 02. 1969.

Pierwszeństwo: 21. 02. 1968 - Włochy

High Sliding Gears S. p. A., Neapol, Włochy, (Roberto Preti).

Przekładnia zębata o osiach równoległych z prostym, ukośnym lub strzałkowym uzębieniem wewnę-

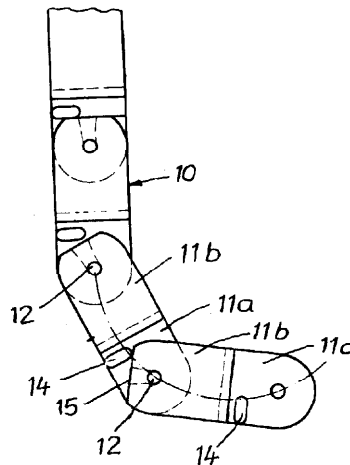
trznym lub zewnętrznym o ewolwentowym profilu po-przecznym zębów, znamieną tym, że każde koło zębate (1, 2) pary kół zębatych posiada przy dowolnej liczbie zębów normalną (lub pozorną) grubość pod-stawy lub grubość zasadniczą zębów większą lub naj-wyżej taką samą jak grubość normalnej (lub pozornej) podziałki koła zębatego, oraz istnieje rzeczywista lub urojona powierzchnia walca (średnica d_2), która jest określona jako wałec podstawowy uzębienia dla odnośnego koła zębatego i na której normalna (lub pozorna) grubość zęba jest taka sama jak grubość normalnej (lub pozornej) podziałki koła zębatego (P_{1n} , P_{2n}), przy czym czynna użytkowa powierzchnia nośna stanowi łączną powierzchnię nośną koła zębatego, należąca do ewolwenty spiralnej.

47k (P. 141557) 24. 06. 1970.

Pierwszeństwo: 26. 06. 1969 - NRF

Kabelschlepp GmbH 5900 Siegen, NRF, (Klaus Hen-drich, Alfred Krewitt, Kurt Loos, Fritz Pithan).

Energetyczny łańcuch przewodniczy przeznaczony do doprowadzenia różnego rodzaju do agregatów prze-wodów energetycznych umieszczonych w przeloto-wych przestrzeniach wewnętrznych nośnego łańcucha członowego złożonego z członów łańcuchowych, które przegubowo połączone są ze sobą za pomocą lasz zewnętrznych, które posiadają zderzaki ograniczające wzajemny kąt wychylenia, oraz człon łańcuchowy składający się z dwu lasz zewnętrznych połączonych ze sobą za pomocą środka, znamieną tym, że lasze zewnętrzne (11, 20) ukształtowane są elastycznie i ugiinalnie, przy czym lasze te posiadają na końcach (11a, 20a) czopy (12, 23) a na przeciwnych końcach (11b, 20b) otwory (13, 25) odpowiadające kształtem czopom (12, 23) do których to otworów wprowadzane są czopy (12) drugiego członu łańcuchowego (10, 19).

48a (P. 131621) 7. 02. 1969.

Pierwszeństwo: 9. 02. 1968 - Francja

Compagnie Pechiney, Paryż, Francja, (Henri Ri-chaund, Michel Roussos).

Sposób samo barwiącej anodyzacji aluminium i stopów aluminium znamieną tym, że prowadzi się go w elektrolicie sporządzonym z roztworu kwasu sulfo-maleinowego w ilości 10—300 g/l z dodatkiem kwasu siarkowego dochodzącym do 15 g/l, korzystnie w elek-trolicie zawierającym 50—200 g/l kwasu sulfomaleino-wego i 0, 5—8 g/l kwasu siarkowego, utrzymując tem-peraturę elektrolitu w czasie procesu anodyzacji w gra-nicach od -10 do +50°C, zwłaszcza 15—30°C, stosu-jąc prąd stały, zmienny lub falujący, a zwłaszcza prąd stały, przy czym gęstość prądowa wynosi 0, 5—10 A/dm² anodyzowanej powierzchni, korzystnie 1—4 A/dm² i uzyskuje się warstwę tlenku glinowego o pożąda-nej grubości, korzystnie 10—50 m.

48a (P. 131220) 18. 01. 1969.

Pierwszeństwo: 17. 01. 1968 - Niemiecka Republika Federalna

ECM Gesellschaft für elektrochemische Materialbeschichtung mbH und Co. KG, Frankfurt (Main), NRF, (Jürgen Weigel).

Sposób wytwarzania ograniczonych powłok na elektrycznie przewodzących przedmiotach, w szczególności metalach, w którym elektrycznie przewodzące przedmioty podłącza się jako anodę albo katodę, zanurza do mającej charakter elektrolitu wodnej zawiesiny przereagowanych wstępnie i/albo przereagowanych całkowicie tworzyw sztucznych i podłącza napięcie elektryczne, znamienny tym, że ustala się elektryczne przewodnictwo właściwe zawiesiny w zakresie 5000—100 000, lub najkorzystniej 10 000—30 000 $\mu\text{S} \cdot \text{cm}^{-1}$ w temperaturze 20°C i dodaje do zawiesiny jedną lub więcej substancji organicznych, które po przyłożeniu napięcia są zdolne do osadzania się na elektrodzie osadowej, wytwarzając przy tym opór elektryczny na elektrodzie osadowej w czasie krótszym niż 25 sekund po osiągnięciu maksymalnej gęstości prądu i obniżając gęstość prądu do mniej niż 20% wartości maksymalnej gęstości prądu.

48a (P. 132628) 27. 03. 1969.

Pierwszeństwo: 3. 04. 1968 - USA
Norton Company, Worcester, USA, (Steve Eisner).

Sposób elektrolitycznego osadzania metali na podłożu z dużą prędkością osadzania i przy dużej gęstości prądu, znamienny tym, że powierzchnię osadu elektrolitycznego mechanicznie aktywuje się w sposób nieciągły w niezwykle krótkich odstępach czasu powtarzania przez cały okres osadzania elektrolitycznego a jednocześnie na powierzchnię osadu poddaje się świeży elektrolit.

48a (P. 134617) 5. 07. 1969.

Pierwszeństwo: 6. 07. 1968 - Wielka Brytania
Consolidated Tin Smelters Limited, Londyn, Anglia, John Henry Harris, Norman James Steed).

Katoda do wanny elektrolitycznej znamienna tym, że katoda zawiera spirale z drutu lub łańcuchy.

Sposób wytwarzania metalu przez osadzanie elektrolityczne z zastosowaniem katody według zastrz. 1—12 znamienny tym, że metal który jest osadzony na katodzie, a osad którego następnie jest roztopiany, ma temperaturę topienia niższą niż metal, z którego jest wykonana katoda.

48b (P. 131624) 7. 02. 1899.

Pierwszeństwo: 9. 02. 1968, 20. 05. 1968 - Wielka Brytania
Albright and Wilson Limited Oldburg, Warwickshire, Wielka Brytania, (Clifford Alfres Vessey).

Sposób chromowania metali żelaznych, a w szczególności taśm stalowych, przez wytwarzanie na metalu przylegającej warstwy powierzchniowej zawierającej chrom i pierwiastek tlenobiorczy i wygrzewanie całości w celu spowodowania dyfuzji chromu do podłoża, znamienny tym, że wygrzewanie prowadzi się w obecności bezwodnego halogenku reaktywnego.

48b (P. 120054) 5. 06. 1967.

Pierwszeństwo: 7. 06. 1966, 16. 03. 1967, 11. 04. 1967 - Wielka Brytania.
Associated Chemical Companies Ltd., Harrogate, Wielka Brytania.

Sposób chromowania wyrobu lub wyrobów żelaznych przez wytwarzanie na jednym lub kilku wyrobach porowatej warstwy zawierającej chrom w zetknięciu metalu z metalem i następnie poddawanie działaniu ciepła dla wytworzenia stopu dyfuzyjnego drogą ogrzewania wyrobu lub wyrobów w piecu w obecności haloidku żelazowego w temperaturze co naj-

mniej 750°C w czasie wystarczającym do wytworzenia stopu dyfuzyjnego o pożądanej grubości i kompozycji, znamienny tym, że po wytworzeniu warstwy na wyrobie, lecz przed ogrzewaniem, nakłada się na wyrób dalszą warstwę zawierającą haloidek metalu, który stanowi haloidek żelazawy lub haloidek który podczas ogrzewania reaguje z żelazem, tworząc haloidek żelazawy, przy czym powierzchnia wyrobu lub wyrobów pokrytych powłoką styka się z sąsiadującą powierzchnią tego samego lub innego wyrobu zwłascza w postaci ścisłego zwoju.

48(1) (P. 129022) 12. 09. 1968.

Pierwszeństwo: 13. 09. 1967 - USA.
Multi Minerals Limited, Toronto, Kanada, (Wayne Cochran).

Sposób regenerowania zanieczyszczonych kationami roztworów kwasowych, znamienny tym, że traktuje się roztwór kwasowy środkiem redukującym wybranym z grupy obejmującej metaliczne żelazo, dwutlenek siarki, metaliczny glin lub siarkowodor, a następnie kontaktuje się roztwór kwasowy z żywicą jonitową w cyklu wodorowym, przy czym przed stadium kontaktowania żywica jonitowa jest uwolniona od tlenu i jest utrzymywana w stanie wolnym od zasadniczo wszelkiego tlenu podczas tego stadium, tak że przynajmniej część kationów pozostaje w niższym stopniu utlenienia, i że po oddzieleniu roztworu kwasowego od żywicy jonitowej żywica ta jest regenerowana za pomocą kwasu nieorganicznego.

48d (P. 128079) 12. 07. 1968.

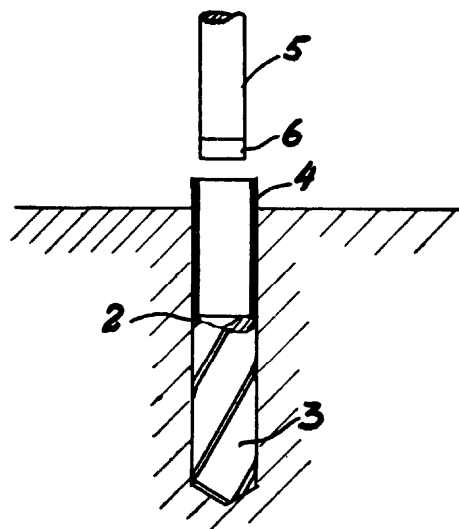
Pierwszeństwo: 21. 07. 1967 - NRF.
ECM Gesellschaft für elektrochemische Materialbeschichtung mbH Co. KG, x., Frankfurt n/M, NRF, (Jürgen Weigel).

Sposób zabezpieczenia przed korozją metali i ich stopów, i/lub wytwarzania podłoża do lakierowania lub wydzielania tworzyw sztucznych przez naniesienie zasadniczo organicznej powłoki przy zastosowaniu prądu elektrycznego, znamienny tym, że nie nałączone jako anoda lub katoda metale lub ich stopy nanosi się powłokę składającą się zasadniczo z tensydu, w kąpieli wodnej zawierającej jeden lub kilka tensydów.

49a (P. 142375) 30. 07. 1970.

Pierwszeństwo: 4. 08. 1969 - Dania, 22. 06. 1970 - Szwecja
Finn Røstvig, Stavanger, Norwegia, i Terje Brasten, Dala Ed, Szwecja, (Finn Røstvig).

Sposób usuwania odłamków wiertel, gwintowników lub innych podobnych narzędzi, z otworu obrabianego

materiału, znamienny tym, że do otworu wprowadza się rurę izolacyjną i równocześnie lub później wprowadza się do tej rury elektrodę wykonaną z materiału spawalniczego lub zaopatrzoną na jednym ze swych końców w materiał spawalniczy, przy czym elektrodę przeprowadza się przez rurę izolacyjną aż do styku z powierzchnią złamanego narzędzia i elektrycznie spawa się ją do odłamka, tego narzędzia, który następnie wyciąga się za pomocą elektrody jako uchwytu.

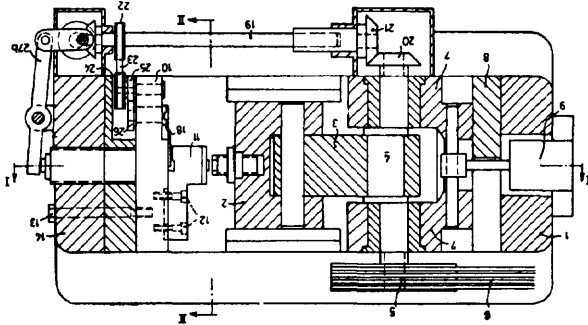
Elektroda do stosowania sposobu według zastrz. 1, znamienna tym, że jest zaopatrzona przynajmniej w pobliżu końcówki spawającej osłonę z materiału izolacyjnego, tworzącą rurę izolacyjną wokół drutu spawalniczego.

49i (P. 129154) 18. 09. 1968.

Pierwszeństwo: 18. 09. 1967 - Holandia.

Nedschroef Octrooi Mastschappij N. V., Helmond, Holandia, (Gerandus Gornelius van de Meerendonk).

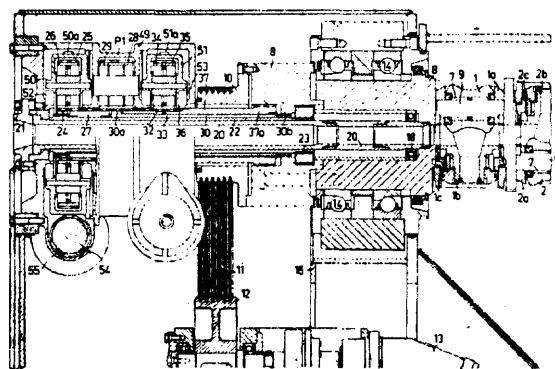
Urządzenie do tłoczenia nakrętek lub tym podobnych przedmiotów zawierające suwak poruszający się ruchem postępowo-zwrotnym, stemple lub podobne narzędzia współpracujące z umieszczonymi naprzeciw nich matrycami przy ruchu postępowo-zwrotnym suwaka, elementy służące do wypychania uformowanych przedmiotów z matryc oraz mechanizm służący do przemieszczania tłoczonych przedmiotów od jednego narzędzia do drugiego, znamiennie tym, że stemple (16) i matryce (15) lub podobne narzędzia umieszczone są razem, w jednym elemencie na przykład w kształcie bloku (10, 11), stanowiąc jeden zespół wyjmowalny w całości z urządzenia.

49h (P. 128384) 30. 07. 1968

Pierwszeństwo: 24. 11. 1967 - NRF
Th. Kieserling Albrecht Solingen, NRF

Urządzenie do prostowania podłużnego okrągłego materiału, na przykład prętów i rur za pomocą kilku korpusów prostujących umieszczonych we wspólnej obłej, krążącej dokoła prostowanego materiału, które to korpusy podczas krążenia obejmują się nastawiane skośnie lub promieniowo do osi prostowanego materiału i mają czopy z kołami ślimakowymi ząbującymi się ze ślimakami na wałkach ułożyskowanych w obłej, znamiennie tym, że wałki (41, 42, 43, 44) stanowią elementy napędowe wspólne dla grupowego nastawiania skośnego korpusów (1-6) przez ich ruch osiowy i ich promieniowego nastawiania przez

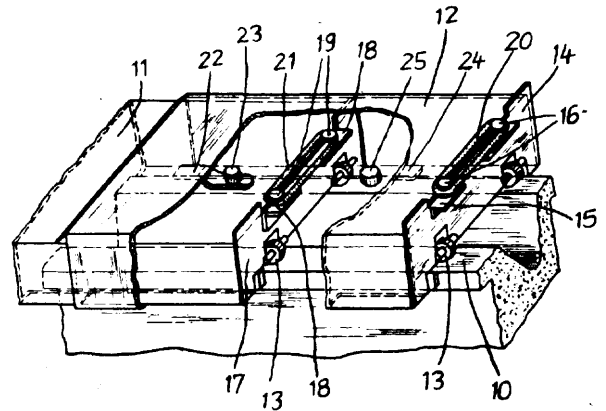
ich ruch obrotowy, przy czym wałki (41-44) zaopatrzone w ślimaki (43c, 42c, 44c, 41c, 43d) ząbione są z kołami ślimakowymi (1d-6d) osadzonymi w obłej (8) w sposób umożliwiający obrót, jednak osiowo unieruchomionymi i ząbującymi się w gwintowanymi czopami przesuwными (1e-6c) rolek (1-6).

49m (P. 141555) 24. 06. 1970.

Pierwszeństwo: 27. 06. 1569 - NRF.

Kabelschlepp GmbH, Siegen, NRF, (Kurt Loos).

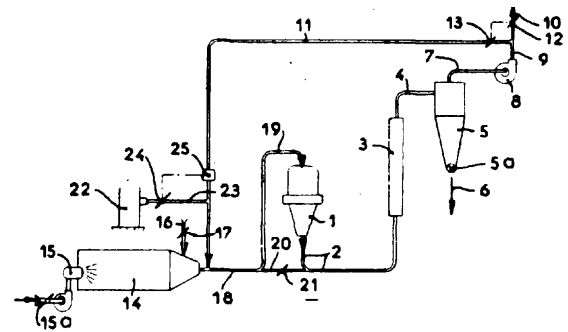
Osłona ochronna prowadnic obrabiarek narzędziowych, złożona z większej ilości blach osłaniających zachodzących na siebie i wsuwających się jedna na drugą w sposób teleskopowy, w której to osłonie ochronnej każda blacha osłaniająca oparta jest swoją przednią ścianą czołową za pośrednictwem rolek tocnych, ślizgaczy lub tym podobnych na prowadnicy, zaś swoim odwrotnym końcem na następnej, mniejszej blasze osłaniającej, przy czym wymieniona osłona ochronna posiada zasobniki energii rozmieszczone między blachami osłaniającymi, magazynujące energię odbieraną w czasie przechodzenia blach w położenie krańcowe przy pełnym ich zsunieciu lub rozsunieciu i oddające w postaci energii ruchu powrotnego umożliwiającą opuszczenie położenia krańcowego - znamienna tym, że energia doprowadzana jest do zasobników energii na przykład do taśm elastycznych 20, 21, dopiero z chwilą przekroczenia określonego obszaru przed położeniem krańcowym, podczas gdy blachy wraz z zasobnikiem w środkowym obszarze między położeniami krańcowymi są przesuwne swobodnie.

50b (P. 133918) 30. 05. 1969.

Andre Mark, Lion, Francja

Sposób zapobiegania pożarowi lub eksplozji w urządzeniach do wytwarzania płyt włóknistych metodą na sucho, znamiennie tym, że operacje mielenia, suszenia, transportu pneumatycznego oraz rozmieszczania włókien na taśmie formującej prowadzi się w atmosferze wystarczająco ubogiej w tlen.

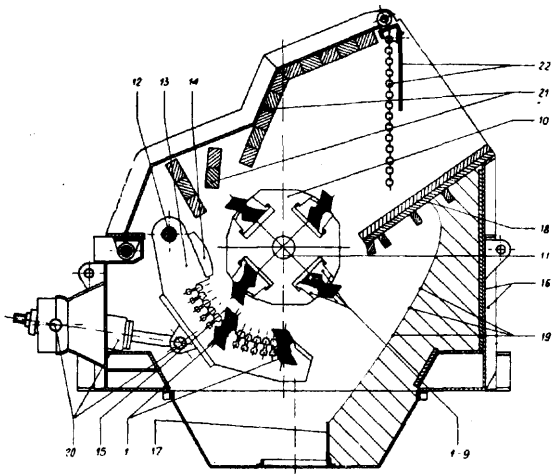
50c (P. 132293) 12. 03. 1969.

Pierwszeństwo: 14. 03. 1968 - Austria

Franz Wageneder in Laakirchen, Austria.

Udarowy młyn kruszący z wirnikiem i płytami drobiącymi osadzonymi w sposób stały w korpusie młyna,

które przeznaczone są w szczególności do rozdrabniania kamieni, aż do frakcji piasku, przy czym bezpośrednio pod ostatnią płytą drobiącą ułożyszona jest w sposób nastawny belka przechylna, która w zasięgu materiału rozdrabnianego wchodzącego między nią a wirnik zaopatrzona jest w płytę kruszącą najlepiej symetryczną i przylegającą do niej listwy przykrywające również symetrycznie znamienne tym, że listwy uderzające (1) zabudowane są w wyźłobieniach wirnika (10) na warstwie elastycznej masy (2) między klinami (3) i (4) i w belce przechylnej (15) przy czym są one skierowane przednimi krawędziami przeciw przednim krawędziom listew wirnika, a ich przednia i tylna ściana wykazują nachylenia od 25° do 45° do osi w kierunku obrotu wirnika, przy czym tylna ściana (16) korpusu młyna przesunięta ku tyłowi a jej podstawa znajduje się przegroda zatrzymująca (17), która spiętrza zmielony materiał aż do wysokości skośnej płyty oporowej (18).

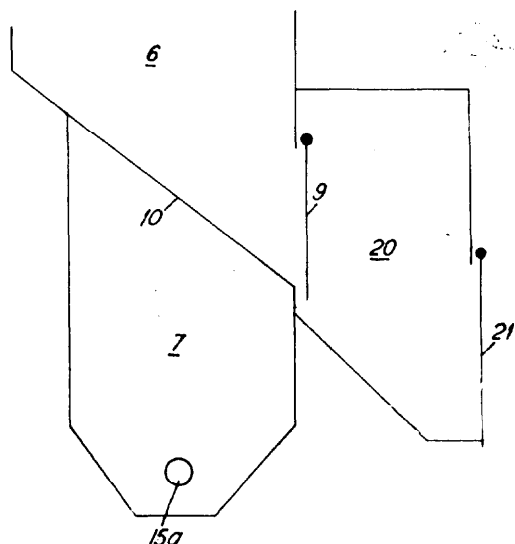
50c

(P. 129139)

19. 09. 1968.

Patent dodatkowy do patentu (zgłoszenia P. 120288) Babcock and Wilcox Limited, Londyn, Wielka Brytania.

Młyn proszkujący według patentu (zgłoszenia P. 120288) wyposażony w rurę załadowniczą, przez którą doprowadzony jest surowiec do powierzchni rozdrabniającej, kanał prowadzący od odbieralnika i doprowadzający odrzut do rury załadowniczej i tak skonstruowany, że różnica ciśnień występująca między powierzchniami ścierającymi, a wejściem materiału wywołuje różnicę ciśnienia pomiędzy końcami kanału powrotnego umożliwiającą pneumatyczny transport odrzutu z odbieralnika do rury załadowniczej, znamienne tym, że odbieralnik (6) wyposażony jest w wylotową

zasuwę (9) stanowiącą dojście do odbieralnika (6), obudowę tworzącą wewnętrzną komorę (20) obejmującą zasuwę (9) i wyposażoną w kontrolną zasuwę (21) stanowiącą dojście do komory (20), urządzenie łączące zasuwę (9 i 21) i umożliwiające otwarcie jednej z zasuw tylko wówczas gdy druga jest zamknięta oraz urządzenie umożliwiające przejście odrzutu do komory (20) w czasie gdy wylotowa zasawa (9) jest otwarta.

50c

(P. 133132)

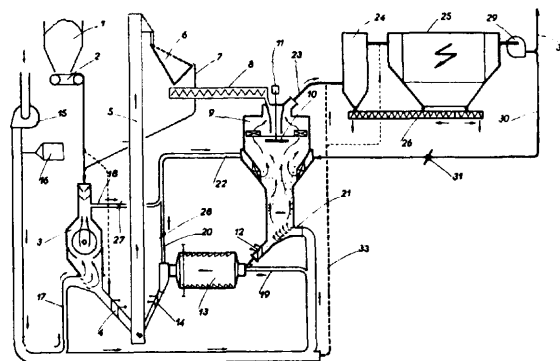
23. 04. 1969.

Pierwszeństwo. 10. 05. 1968 - Francja

SOCIÉTÉ DS FORGES ET ATELIERS DU CREUSOT, Paryż, Francja

Urządzenie do rozdrabniania i suszenia surowców skalnych z zastosowaniem gorących gazów otrzymywanych z pieca do obróbki materiałów sproszkowanych, wyposażone w kruszarkę, w odśrodkowy separator dynamiczny, w młyn zasilany cząstkami granulowanymi wychodzącymi z separatora i zainstalowany w taki sposób, że jeszcze niedostatecznie rozdrobnione cząstki wychodzące z niego są ponownie kierowane do separatora dynamicznego, oraz w urządzenie do filtrowania i separacji materiałów sproszkowanych zawieszonych w strumieniu gazów i w wentylator wprawiający w ruch strumień gazów, znamienne tym, że strumień gorących gazów jest przesyłany równoległe do kruszarki, do separatora dynamicznego i do młyna, a gaz wychodzący z kruszarki i z młyna jest ponownie kierowany do separatora dynamicznego, skąd pojedynczy strumień gazów z zawieszoną materiału sproszkowanego jest przesyłany do urządzenia służącego do filtracji i separacji materiałów.

Urządzenie według zastrz. 1, znamienne tym, że separator dynamiczny jest wyposażony w zewnętrzną obudowę złożoną z górnego zespołu walcowego i z dolnej kolumny walcowej o mniejszej średnicy, przy czym oba te zespoły są połączone pośrednim zespołem stożkowym, w obracającą się płytę tworzącą wirnik odśrodkowy, umieszczony w górnej części walcowej obudowy, w silnik napędzający obracającą się płytę i w urządzenie do wprowadzania materiału na obracającą się płytę, a ponadto we wlot gazów umieszczony w stożkowej części obudowy oraz we wlot gazów w dolnej walcowej kolumnie, umieszczony w taki sposób, że strumień gazów płynie od dołu do góry i w końcu w sito do usuwania granulowanego materiału w dolnej części separatora.

50c

(P. 136435)

21. 10. 1969.

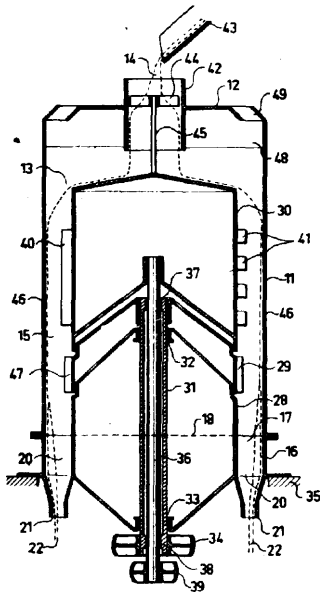
Pierwszeństwo: 22. 10. 1968 - Szwecja

Aktiebolaget Motala Verkstad, Motala, Szwecja, (Bengt J. Carlsson)

Sposób rozdziału jednego strumienia cząsteczek na strumienie składowe znamienne tym, że nadaje się strumieniowi kształt o przekroju kołowym, kieruje się ten strumień osiowo do wnętrza komory która jest w zasadzie w postaci cylindrycznej obudowy i która wypełniona jest płynem, wirującym wokół osi tej komory, dzieli się następnie ten strumień cząsteczek obudowy podczas przechodzenia tego strumienia przez

część wylotową umieszczoną współśrodkowo z komorą i podzieloną na obwodzie na przedziały ściankami działowymi poprowadzonymi konsentrycznie z komorą przy czym ich górne krawędzie znajdują się w jednej płaszczyźnie.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1 znamienne tym, że zawiera obudowę (11) ukształtowaną wewnątrz w postaci cylindra w której umieszczony jest wirnik (30) którego oś wirowania pokrywa się z osią obudowy (11) przy czym między obudową (13) a wirnikiem (30) utworzona jest komora (15) posiadająca w przekroju poprzecznym kształt pierścienia przy czym komora (15) wypełniona jest płynem wprawionym w ruch wirowy za pomocą wirnika (30); środki do dostarczania do jednego końca komory (15) i przenoszenia osiowego wzdłuż tej komory cząsteczek oraz część wylotową (16) umieszczoną współśrodkowo z komorą (15) na drugim końcu obudowy przy czym część wylotowa podzielona jest na obwodzie na przedziały odpowiadające żadanemu podziałowi masy głównego strumienia za pomocą ścian działowych (17) których krawędzie umieszczone są w przybliżeniu w jednej płaszczyźnie (18) współśrodkowo z komorą (15).

50d

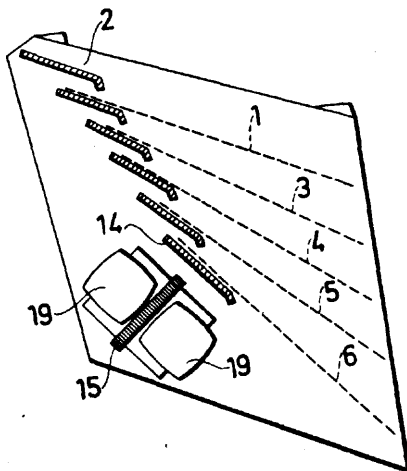
(P. 134010)

4. 06. 1969.

Pierwszeństwo: 4. 06. 1968 - Szwecja.

Nils Peder Mogensen, Djursholm, Szwecja.

Urządzenie sortujące według wielkości, przeznaczone dla zbiorów cząstek, składające się z pewnej ilości ustawionych w pewnej odległości wzajemnej jedno nad drugim sit, prętów lub podobnych elementów z otworami większymi niż nadchodzące cząstki, znamienne tym, że przestrzeń (2) na górnym sitem (1) jest praktycznie zupełnie próżna.

50d

(P. 139999)

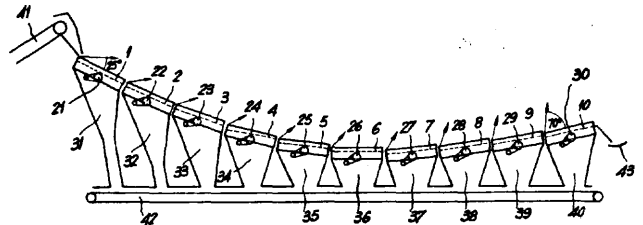
13. 04. 1970.

Pierwszeństwo: 18. 04. 1969 - Francja.

Eugène Marie Burstlein, Meudon-Bellevue, Francja.

Sposób przesiewania o dużej sprawności na przesiewaczu wibracyjnym dla substancji w ziarnach lub sproszkowanych, suchych lub mokrych znamienne tym, że wysokość warstwy produktu przesiewanego na powierzchni przesiewania powiększa się od pewnej wysokości H_0 w części początkowej do wartości H wyższej lub przynajmniej równej w części końcowej, przy czym produktowi przesiewanemu nadaje się taką szybkość postępową V , a wspomnianej powierzchni taką szerokość l , że dla dwóch dowolnych punktów wzdłuż drogi przesiewania iloczyn $V \cdot l$ zmniejsza się proporcjonalnie do ubytku ciężaru produktu przesiewanego między tymi punktami i przeciwnie, powiększa się wysokość warstwy między tymi samymi punktami.

Przesiewacz do stosowania sposobu według zastrz. 1 znamienne tym, że ma powierzchnię przesiewania podzieloną na swojej długości na liczne sekcje, które posiadają nachylenie zmniejszające się od około 35° w części początkowej aż do 0° , natomiast ostatnie sekcje w części końcowej posiadają nachylenie ujemne, nie przekraczające 10° , przy czym sekcje wprawia się w ruch niezależnie i różne, najkorzystniej prostoliniowe, które przykładowo charakteryzują się skokami stopniowo zmieniającymi się od około 25 mm w części początkowej do 6 mm w części końcowej, częstotliwościami odpowiednio od około 650 do 1400 wstrząsów na minutę i kątami podrzutu odpowiednio od około 25° do 70° .

53c

(P. 134539)

1. 07. 1969.

Instytut Przemysłu Miesnego, Warszawa, (Kazimierz B. Miler, Zbigniew P. Kozłowski).

Sposób wytwarzania środka aromatyzującego i/lub antyśpetycznego i/lub przeciwdziałających utlenianiu, znamienne tym, że dowolny materiał celulozowy i/lub ligninowy, korzystnie drewno drzew iglastych i/lub liściastych lub torf, poddaje się destylacji rozkładowej w obecności 4—30-krotnego, a korzystnie 6—15-krotnego nadmiaru powietrza w temperaturze $400-1200^\circ\text{C}$, a korzystnie w temperaturze $600-1000^\circ\text{C}$ i otrzymany dym kondensuje się, po czym kondensat poddaje się frakcjonowaniu wykorzystując różną zdolność składników kondensatu do dysocjacji elektrolitycznej, zdolność niektórych z tych składników do tworzenia związków typu soli w zależności od pH środowiska oraz wykorzystując rozpuszczalność składników dymu nie ulegających dysocjacji i/lub uwolnionych ze związków typu soli w ograniczonych rozpuszczalnikach nie mieszających się z wodą, przy czym dwie pierwsze frakcje oddziela się w środowisku alkalicznym, a następnie usuwa się w kwaśnym środowisku niepożądane składniki balastowe i z pozostałości ekstrahuje się w kwaśnym środowisku trzecią frakcję, po czym frakcje te miesza się w odpowiednim stosunku w zależności od przeznaczenia środka i następnie miesza z nośnikiem lub rozpuszcza w nim.

53e

(P. 114481)

7. 05. 1966.

Pierwszeństwo: 12. 05. 1965

Paracurd S. A. Genewa, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania słodkich twarogów serów, znamienne tym, że najpierw zagęszcza się mleko stano-

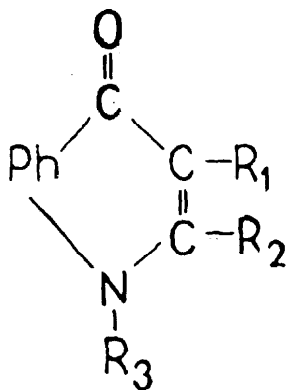
wiące surowiec po czym zakwasza się zagęszczone mleko znanymi sposobami aż do wartości pH około 5 i pozostawia w bezruchu po czym to zagęszczone zakwaszone dojrzałe mleko miesza się z ciepłą wodą, przy czym rozdziela się sernik od serwatki mleka, które wytworzyły się w ściętym mleku w przewodzie doprowadzające je do urządzenia umożliwiające jego odsączenie po czym proces wytwarzania zakończy się znanymi sposobami zwłaszcza schładzania zakończone homogenizacją.

53g (P. 131483) 27. 09. 1967.

Pierwszeństwo: 29. 09. 1966, 7. 04. 1967, 3. 07. 1967, 18. 08. 1967 - Stany Zjednoczone Ameryki

Ciba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Karma do przemysłowego tuczenia drobiu, znamienne tym, że obok ogólnie znanych składników zawiera kwasy benzocykoalifatoksy- lub benzocykoalifatylomerkapto-4-hydroksy-3-chinolinokarboksyłowe lub ich 1-podstawione tautomery albo estry, amidy, hydrazydy lub nityle ewentualnie w postaci soli, a zwłaszcza związki o ogólnym wzorze I, w którym Ph oznacza rodnik 1, 2-fenylenowy zawierający podstawiony jedną lub dwoma grupami o wzorze -X-A-R, w którym R oznacza rodnik cykloalifatyczny, A oznacza albo bezpośrednio wiązanie między X i R albo dwuwartościowy rodnik alifatyczny, X oznacza atom tlenu lub siarki, R oznacza ewentualnie zestryfikowaną grupę karboksylową, karbamylową, hydrazynokarbonyłową lub cyjanową, R₂ oznacza atom wodoru lub niski rodnik alkilowy, R₃ oznacza atom wodoru lub ewentualnie podstawiony alifatyczny lub cykloalifatyczny rodnik węglowodorowy, lub zawiera tautomery tych związków, w których R₃ oznacza atom wodoru, lub ewentualnie podstawiony rodnik węglowodorowy o charakterze alifatycznym lub cykloalifatycznym m albo tautomerami tych związków, w których R₃ oznacza atom wodoru albo estry tych tautomerów lub nietoksyczne sole tych związków.

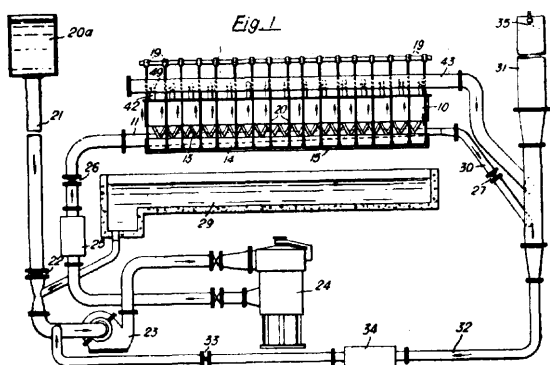

55d (P. 134588) 3. 07. 1969.

Pierwszeństwo: 4. 07. 1968 - Wielka Brytania

St. Anne's Board Mill Company Limited, Bristol, Wielka Brytania, (Brian William Attwood, Harold George Curry).

Urządzenie wlewowe do maszyny papierniczej lub wytwarzającej karton, znamienne tym, że jest zaopa-

trzone w zamknięty zbiornik wlewowy (10), wlot (11) masy do zbiornika, pompę (23) doprowadzającą masę do wlotu, wylot (13) masy ze zbiornika (10) do szczeliny (15) urządzenia wlewowego oraz zbiornik naporowy (31) połączony ze zbiornikiem wlewowym (10) do odbioru przelewu masy z niego, zaś zbiornik naporowy (31) jest połączony z wlotem pompy (23) do recyrkulacji nadmiaru masy.

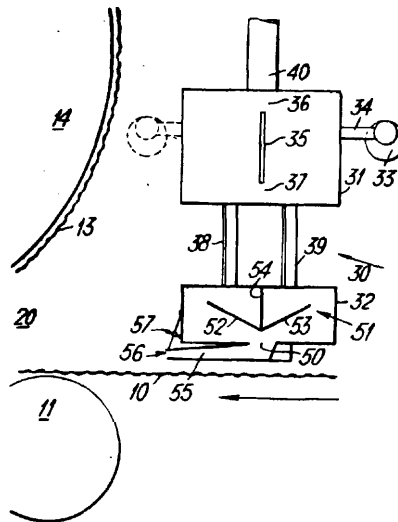
55d (P. 134587) 3. 07. 1969.

Patent dodatkowy do patentu wg zgłoszenia P. 122408

Pierwszeństwo: 4. 07. 1968 - Wielka Brytania

St. Anne's Board Mill Company Limited, Bristol, Wielka Brytania, (Brian William Attwood, Harold George Curry).

Urządzenie wlewowe do maszyn odwadniających masę papierniczą według zgłoszenia P. 122408, znamienne tym, że jest zaopatrzone w komorę rozprężającą wyposażoną we wlot masy i przeciwległy wylot masy, każdy z nich o całkowitym przekroju poprzecznym mniejszym od poprzecznego przekroju komory rozprężającej odpowiednio przy wlocie i wylocie oraz nieperforowaną przegrodę umieszczoną na drodze przepływu masy i dzielącą komorę na dwie części połączone dwoma przewężonymi przelotami wokół przeciwległych krańców przegrody.

57b (P. 127220) 27. 05. 1968.

Pierwszeństwo: 17. 07. 1967 - Niemiecka Republika Demokratyczna

VEB Fotochemische Werke Berlin, Berlin-Köpenick, NRD, (Georg Eichhorn, Lothar Richter).

Sposób przygotowania podłoża z politereftalanu etylenowego do oblewu emulsją światłoczułą poprzez pokrywanie podłoża roztworem warstwy pośredniej zwiększającej trwałość przylegania emulsji, znamienne tym, że na podłożu nanosi się roztwór zawierający co najmniej jeden związek epoksydowy o więcej niż jedna grupach epoksydowych lub jeden alkohol wielowodorotlenowy i co najmniej jeden kwas dwukarboksylowy względnie jego bezwodnik, poczem suszy się go w ciągu 3-40 minut w temperaturze 80-150°C.

57b (P. 133310) 30. 04. 1969.

Naukowo-Produkcyjne Centrum Półprzewodników, Instytut Technologii Elektronowej, Warszawa (Herbert Czichon, Zygmunt Grzybowski, Andrzej Stadnicki).

Sposób otrzymywania określonych wzorów metodą fotomechaniczną, zwłaszcza na powierzchni materiałów półprzewodnikowych, znamienne tym, że odpo-

wiednio przygotowaną płytkę półprzewodnikową pokrywa się warstwą światłoczułą zawierającą policynamonian winylowy o liczbie K większej od 40, liczbie cynamioilowej większej od 150 i liczbie jodowej większej od 8 oraz sensybilizator optyczny w ilości 0, 8—20% w stosunku do suchej masy rozpuszczone w mieszaninie węglowodorów aromatycznych i alkoholi alifatycznych o składzie 0—80% toluenu, 0—80% ksylenu, 0—20% propanolu i 0—20% butanolu.

57c

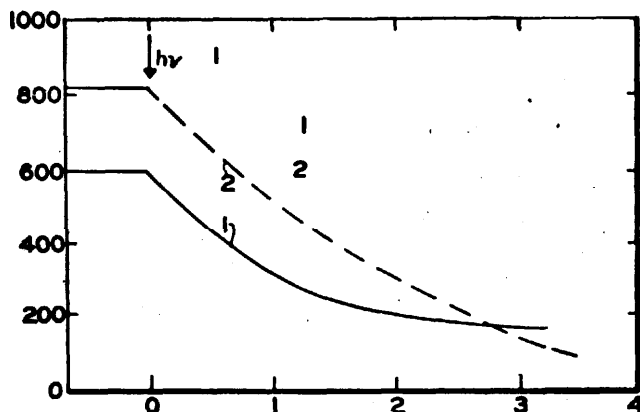
(P. 132347)

14. 03. 1969.

Rank Xerox Limited, Londyn, Wielka Brytania (D. Deanna Jvirblis, N. L. Petruzzella).

Kserograficzna płyta obrazowa znamienna tym, że składa się z warstwy zawierającej cząsteczki selenu heksagonalnego w elektroizolującym spoiwie organicznym.

Sposób wytwarzania kserograficznej płyty obrazowej według zastr. 1—21, znamienny tym, że miełe się w młynie kulowym mieszaninę cząsteczek selenu bezpostaciowego z wspomnianym elektroizolującym organicznym spoiwem i omawianym organicznym lotnym rozpuszczalnikiem w temperaturze nie wyżej niż około 70°C.

57e

(P. 132320)

13. 03. 1969.

Rank Xerox Limited, Londyn, Wielka Brytania, (F. M. Palermi, S. F. Royka, W. A. Sullivan, P. L. Emerald).

Sposób wytwarzania obrazów kserograficznych, znamienny tym, że wytwarza się elektrostatyczny obraz utajony na przeznaczony do kilkakrotnego użytku powierzchni obrazowej, i stosuje się swobodnie przepływającą substancję do kserograficznego wywoływania, zawierającą cząstki, składające się z bardzo rozdrobnionej substancji tonującej oraz z ilości od 0, 02% do około 20% - w zależności od ciężaru wspomnianej substancji tonującej - przynajmniej jednej stałej hydrofobicznej soli metalicznej kwasu tłuszczowego, występującej na zewnętrznych powierzchniach wspomnianych cząstek, w celu spowodowania wytworzenia przez wspomniany elektrostatyczny obraz utajony obrazu tonowanego, odpowiadającego temu elektrostatycznemu obrazowi utajonemu oraz przenosi się wspomniany tonowany obraz ze wspomnianej powierzchni, zawierającej obraz i przeznaczony do kilkakrotnego użycia, na powierzchnię nośną oraz ściera się wspomnianą powierzchnią zawierającą obraz i przeznaczoną do kilkakrotnego użycia za pomocą co najmniej jednego elementu ścierającego przy ciśnieniu, wystarczającym do utrzymania grubości nawastrzeń wspomnianej soli metalicznej kwasu tłuszczowego na wspomnianej powierzchni, zawierającej obraz i przeznaczony do kilkakrotnego użycia, na poziomie poniżej 10 mikronów.

57e

(P. 131773)

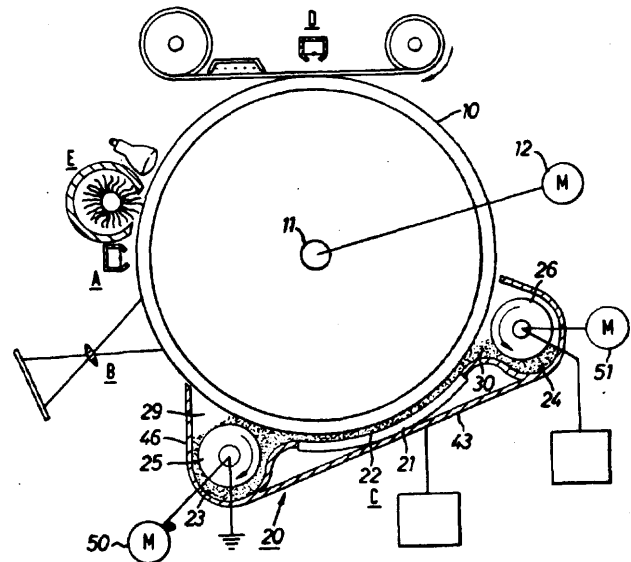
17. 02. 1969.

Rank Xerox Limited, Londyn, Wielka Brytania.

Sposób wywoływania utajonego kserograficznego obrazu elektrostatycznego, znamienny tym, że tworzy

się utajony obraz elektrostatyczny na fotoprzewodzącej powierzchni, po czym powierzchnia ta jest przemieszczana w kierunku pod górę, przy czym utrzymuje się pewną ilość materiału wywoływacza w styku z poruszającą się ku górze powierzchnią aby spowodować, by materiał wywoływacza przepływał w styku z ruchomą powierzchnią przez obszar czynnego wywoływania o długości wystarczającej do wywołania obrazu, a ponadto, w celu podtrzymywania przepływu materiału wywoływacza przez obszar czynnego wywoływania materiał wywoływacza doprowadza się w sposób ciągły do obszaru czynnego wywoływania.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastr. 1 znamienny tym, że zawiera ruchomą, fotoprzewodzącą powierzchnię przeznaczoną do niesienia na niej utajonego obrazu elektrostatycznego, urządzenie do napędzania wymienionej powierzchni **fotoprzewodzącej**, przy czym przynajmniej część wymienionej powierzchni przemieszcza się w kierunku pod górę, płytę usytuowaną przyległe do poruszającej się w kierunku do góry części fotoprzewodzącej powierzchni i rozciągającą się poprzecznie do kierunku ruchu tej powierzchni tworząc między powierzchnią a płytą szczelinę o szerokości równej szerokości obszaru obrazu na wymienionej powierzchni, oraz urządzenie zasilające przemieszczające w sposób ciągły wystarczającą ilość materiału wywoływacza w tę szczelinę, w celu utrzymania styku międzyfazowego między ruchomą powierzchnią i materiałem wywoływacza gdy powierzchnia ta przemieszcza się wzdłuż wymienionej płyty, przy czym w szczelinie wytworzony jest przepływ materiału wywoływacza do góry.

57e

(P. 110995)

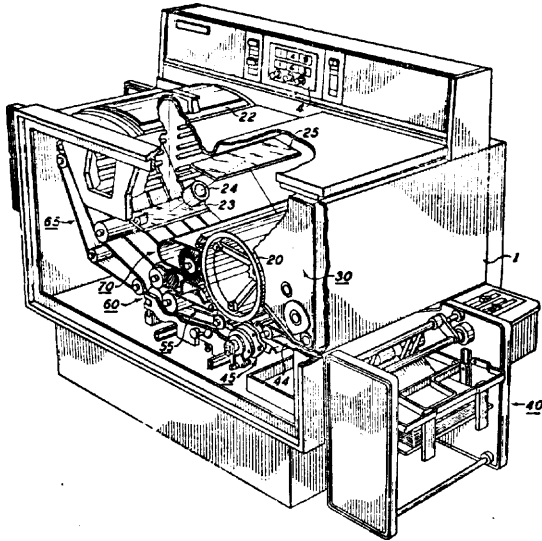
25. 09. 1965.

Pierwszeństwo: 30. 09. 1964 - Stany Zjednoczone Ameryki

Rank Xerox Limited, Londyn, Wielka Brytania.

Automatyczna kopiarka kserograficzna do kopiowania na arkuszach materiału zapisu, znamienna tym, że zawiera zespół nośny przenoszonego obrazu, zespół do przenoszenia obrazu na arkusze materiału zapisu gdy znajdują się one w styku z zespołem nośnym obrazu, mechanizm podajnikowy przeznaczony do doprowadzania kolejno i synchronicznie arkuszy materiału zapisu do styku z zespołem nośnym obrazu w celu spowodowania przeniesienia obrazu na każdy arkusz, zespół programowy, który ma układ wytwarzający impuls elektryczny dla każdego arkusza materiału zapisu, przenoszonego przez wymieniony mechanizm podajnikowy, przy czym zespół programowy ma ponadto licznik sterowany przez wymieniony układ wytwarzania impulsów w celu kumulacyjnego rejestrowania liczby podanych arkuszy materiału zapisu, mechanizm rejestrujący, układ odbierania impulsów przeznaczony do uruchamiania mechanizmu rejestru-

jącego w odpowiedzi na impulsy wejściowe odebrane przez wymieniony układ odbierania impulsów z prędkością jednego zadziałania na jeden impuls wejściowy oraz układ wytwarzania impulsów połączony operacyjnie z wymienionym licznikiem i z układem odbierania impulsów w celu wytwarzania wielokrotnych ciągów impulsów wejściowych zgodnie ze stopniowanym programem podczas przenoszenia arkuszy materiału zapisu, przy czym mechanizm rejestrujący jest uruchamiany przez różne liczby impulsów wejściowych dla różnych podawanych arkuszy materiału zapisu.

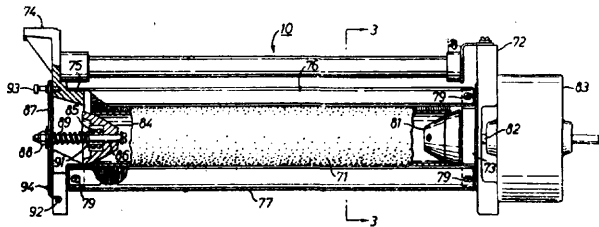
57e

(P. 132346)

14. 03. 1969.

Rank Xerox Limited, Londyn, Wielka Brytania (GT Severynse).

Urządzenie czyszczące do usuwania cząstek materiału przylegających do powierzchni, znamienne tym, że składa się z obudowy, włosianej szczotki, zabudowanej obrotowo wewnątrz tej obudowy, będącej w styku z powierzchnią oczyszczaną, podłużnego elementu strząsającego stykającego się z czubkami włosów i środków powodujących wypływ strumieniowy gazu z dużą prędkością z elementu strząsającego w kierunku przeciwnym do ruchów włosów, które powodują usuwanie wszystkich cząstek bez jakiegokolwiek pozostałości ich na oczyszczanej powierzchni.

57e

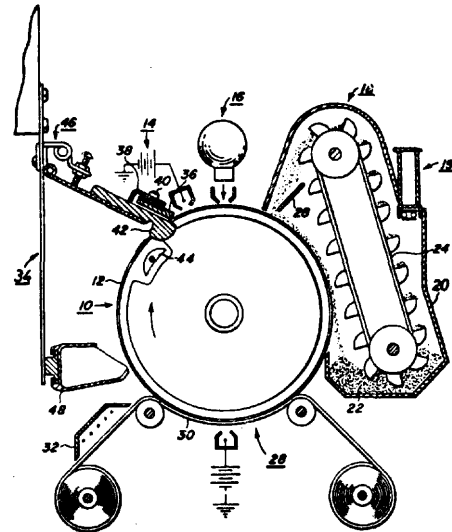
(P. 132321)

13. 03. 1969.

Rank Xerox Limited, Londyn, Wielka Brytania (S. F. Royka, E. L. Emerald).

Elektrostatograficzne urządzenie do odtwarzania obrazów, znamienne tym, że zawiera warstwę umożliwiającą ponowne przeprowadzenie cyklu roboczego z elektrostatograficzną powierzchnią do odtwarzania obrazów (12) oraz pewną liczbę stanowisk technologicznych, urządzenia, które powodują względny ruch między wymienioną elektrostatograficzną powierzchnią do odtwarzania obrazów i podanymi stanowiskami, pierwsze z wymienionych stanowisk (14), które ma urządzenia dla wytwarzania elektrostatycznego utajonego obrazu na wymienionej powierzchni do odtwarzania obrazów, drugie z wymienionych stanowisk (18),

które ma urządzenia do doprowadzania cząstek barwnika do podanej powierzchni do odtwarzania obrazów, w celu wywołania utajonego obrazu elektrostatycznego, trzecie z wymienionych stanowisk (28), które ma urządzenie do przeniesienia wywołanych obrazów barwnika z powierzchni do odtwarzania obrazów na powierzchnię odbierającą obraz, czwarte z wymienionych stanowisk, które posiada co najmniej jeden zespół łopatkki oczyszczającej do usuwania pozostałych cząstek przynajmniej z części powierzchni do odtwarzania obrazów, przy czym podany zespół łopatkki oczyszczającej posiada co najmniej jedną elastyczną łopatkę oczyszczającą (36) i urządzenia do wyrównywania położenia łopatkki oczyszczającej, która to łopatkka oczyszczająca posiada w zasadzie graniastą krawędź przyporu, przy czym urządzenia nastawiające położenie łopatkki oczyszczającej są tak przystosowane, że umożliwiają łopatkce oczyszczającej ustwić się w zasadzie równoległe do wymienionej powierzchni odtwarzającej obraz, gdy łopatkka oczyszczająca styka się z powierzchnią odtwarzającą obraz oraz urządzenie dla doprowadzenia suchego smaru stałego (62) do elektrostatograficznej powierzchni do odtwarzania obrazów.

57e

(P. 133694)

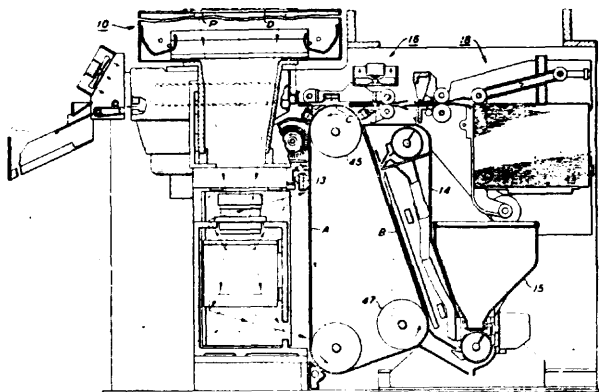
19. 05. 1969.

Pierwszeństwo: 24. 05. 1968 - Stany Zjednoczone Ameryki

Rank Xerox Limited, Londyn, Wielka Brytania, (Ellsworth Dayton Hewes, Norbett Harold Kaupp).

Urządzenie do elektrostatycznego powielania oryginalnego dokumentu na arkuszach papieru, znamienne tym, że zawiera płytę fotoprzewodzącą w kształcie elastycznego pasa, urządzenie do wytwarzania na tym pasie jednorodnego ładunku, mechanizm do podpierania i napędzania pasa z określoną prędkością na drodze posiadającej przynajmniej jedną część, w której pas przemieszcza się płasko tworząc stanowisko naświetlania, urządzenie oświetlające do oświetlenia całego oryginału, gdy urządzenie działa i rzutowania obszaru całkowicie oświetlonego na pas w stanowisku naświetlania, w celu wytworzenia na pasie utajonego obrazu elektrostatycznego każdego oryginału, urządzenie sterujące do włączania działania urządzenia oświetleniowego na krótki okres czasu, aby spowodować błyskowe naświetlenie całego oryginału, podczas gdy pas porusza się, przy czym czas każdego naświetlania błyskowego jest wystarczająco krótki, żeby nie spowodować rozmazania obrazu utajonego, urządzenie do wywołania obrazu utajonego za pomocą cząstek wywoławczych, zasobnik papieru, mechanizm podawania papieru do podawania oddzielnych arkuszy papieru z zasobnika papieru do ich zetknięcia się z pasem w stanowisku przenoszenia, przez co papier jest przygotowany do przeniesienia nań wywołanego obrazu, oraz

środki pobudzania, połączone operacyjnie z urządzeniem sterującym i mechanizmem podawania papieru, by uruchamiać go w uprzednio określonej zależności czasowej od włączania wymienionego urządzenia oświetleniowego przez urządzenie sterujące, tak, by podawanie arkuszy papieru było zsynchronizowane z wytwarzaniem na pasie odpowiednich obrazów utajonych.

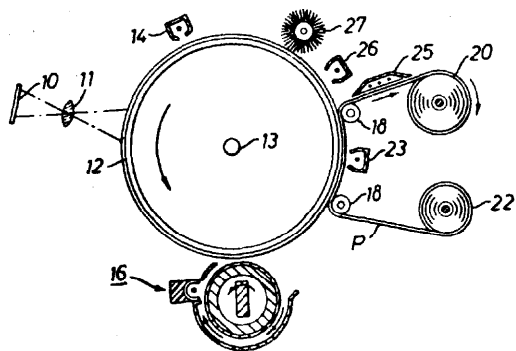
57e (P. 132668) 31. 03. 1969.

Pierwszeństwo: 22. 04. 1968 - USA

Rank Xerox Limited, Londyn, Wielka Brytania, (Thomas John Flint).

Urządzenie do wywoływania utajonego obrazu kserograficznego, znamienne tym, że zawiera korytko, w którym umieszczony jest zapas magnetycznego materiału tonera, magnetyczny transporter przewidziany do poruszania się przez wymieniony zapas tonera, urządzenie napędowe do napędzania wymienionego transportera, przy czym na powierzchni tego transportera tworzy się pokrycie z wymienionego magnetycznego tonera, urządzenie ładowania usytuowane na drodze transportera, służące do elektrostatycznego ładowania wymienionego z biegunowością odwrotną do biegunowości wywoływanej utajonego obrazu elektrostatycznego, urządzenie odchylające, usytuowane na drodze transportera w obszarze wywoływania, służące do odchylania przynajmniej części naładowanego pokrycia w zbliżeniu z utajonym obrazem elektrostatycznym, urządzenie służące do wprowadzenia wymienionego urządzenia odchylającego w drgania poprzeczne do ruchu transportera, w celu spowodowania drgań wymienionego pokrycia podczas wywoływania utajonego obrazu.

Sposób wywoływania elektrostatycznego obrazu utajonego, znamienne tym, że wzdłuż utajonego obrazu elektrostatycznego przepływa spójny strumień cząstek wywoływacza tworzący falę.

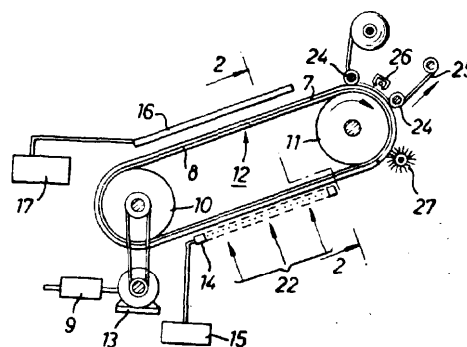
57e (P. 132669) 31. 03. 1969.

Rank Xerox Limited, Londyn, Wielka Brytania, (J. Tarry Bickmore, J. F. Knapp, W. A. Sullivan).

Sposób wywoływania elektrostatycznych obrazów utajonych, znamienne tym, że wytwarza się elektro-

statyczny obraz utajony na pionowej powierzchni elektrycznie izolacyjnego elementu, i przykłada się jednorodne pole elektryczne do omawianego obrazu utajonego, a pionową powierzchnię elementu poddaje się działaniu swobodnie spadającego dwuskładnikowego materiału wywołującego, aż do momentu, w którym powstanie obraz widzialny.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1-3, znamienne tym, że zawiera element elektrycznie izolujący posiadający przynajmniej jedną pionową powierzchnię służącą do wytwarzania na niej elektrostatycznego ładunku, przewodząca pionową elektrodę wywołującą umieszczoną równoległe do elektrycznie izolacyjnego elementu w taki sposób, że materiał dwuskładnikowego wywoływacza wprowadzony pomiędzy element izolacyjny i elektrodę wywołującą będzie spadał pod własnym ciężarem i stykał się z powierzchnią elementu izolacyjnego, oraz środki wytwarzające potencjał elektryczny na elektrodzie wywołującej.

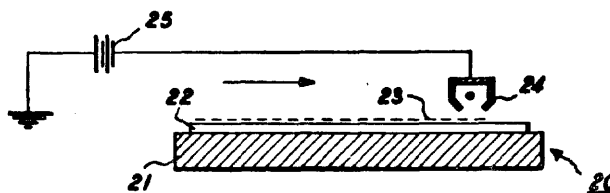

57e (P. 134958) 21. 07. 1969.

Pierwszeństwo: 26. 07. 1968 - USA

Rank Xerox Limited, Londyn, Wielka Brytania, (Thomas Lawrence Thourson).

Sposób elektrostatycznego powielania obrazów, znamienne tym, że zawierające obraz elektrostatyczny powierzchnie fotorzprzewodzącego materiału izolującego styka się lub prawie styka z jednorodnie naładowaną powierzchnią izolującego podłoża, po czym wytwarza się pole elektryczne pomiędzy wymienionymi powierzchniami, o takim natężeniu, by nastąpiło wyładowanie pomiędzy tymi powierzchniami, a następnie wymienione powierzchnie oddzieli się przez co selektywnie przeniesiony pomiędzy tymi powierzchniami ładunek tworzy elektrostatycznie naładowany wzór na wymienionym dielektrycznym podłożu, zgodny w kształcie z utajonym obrazem elektrostatycznym na materiale fotorzprzewodzącym, po czym wymieniony materiał fotorzprzewodzący ma trwałe przewodnictwo tła podczas przenoszenia ładunku.

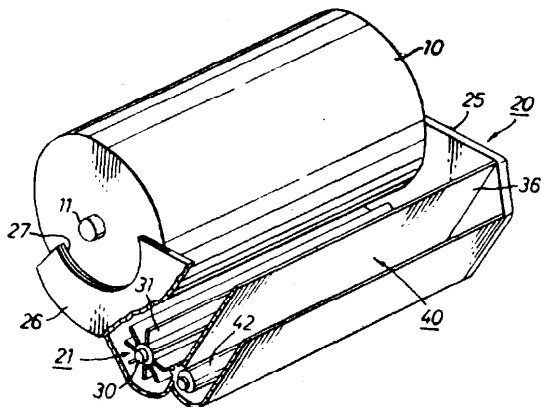
57e (P. 131525) 3. 02. 1969.

Rank Xerox Limited, Londyn, Wielka Brytania, (Prabhulal Premji Chawda, J. Preston Caldwell, William E. Kramer).

Sposób wywoływania utajonego obrazu elektrostatycznego, znamienne tym, że wytwarza się utajony obraz elektrostatyczny na fotorzprzewodzącej powierzchni, przy czym powierzchnia, na której znajduje się obraz jest przesuwana, w kierunku ku górze, przy czym obudowa, przystosowana do utrzymywania określonej ilości wywoływacza jest ustawiona względem poruszającej się ku górze powierzchni tak, że wy-

woływacz wprowadzony zostaje w styk cierny z poruszającą się powierzchnią, przez co zostaje on wprowadzony w styk przepływowy z poruszającą się powierzchnią w obszarze aktywnego wywoływania, przy czym wywoływacz jest we wspomnianej obudowie mieszany.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. —3, znamienny tym, że zawiera ruchomą powierzchnię fotoprzewodzącą, przystosowaną do utrzymywania na sobie utajonego obrazu elektrostatycznego, urządzenie do poruszania wspomnianej powierzchni względem określonej ilości wywoływacza, obudowę przeznaczoną do utrzymywania określonej ilości wywoływacza i ustawianą względem wspomnianej obudowy tak, że siła tarcia pomiędzy poruszającą się powierzchnią fotoprzewodzącą a wywoływaczem powoduje, że stykający się z poruszającą się powierzchnią wywoływacz porusza się razem z nią, służące umieszczone we wspomnianej obudowie urządzenie do mieszania wywoływacza zanim wejdzie on w styk ze wspomnianą powierzchnią oraz urządzenie do utrzymywania urządzenia mieszającego na potencjale ziemi.

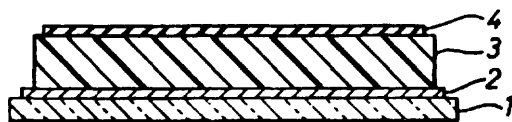

57e (P. 131846) 20. 02. 1969.

Rank Xerox Limited, Londyn, Anglia, (William Locke Goffe).

Płyta kserograficzna, znamienna tym, że składa się z przewodzącego podłoża (1) znajdującej się na tym podłożu izolacyjnej warstwy (3) żywicy organicznej o grubości od około 0, 5 do około 50 i warstwy fotoprzewodzącej (4) o grubości od około 0, 02 do około 4 naniesionej na warstwę izolacyjną (3).

Sposób wytwarzania obrazu widzialnego na płycie kserograficznej według zastrz. 1 — 8, znamienny tym, że na powierzchni płyty wytwarza się utajony obraz elektrostatyczny, a następnie powierzchnię płyty styka się z elektrostatycznie naładowanym materiałem znaczącym.

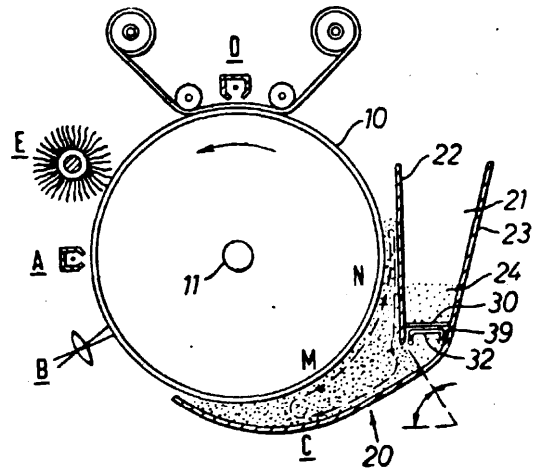

57e (P. 131770) 17. 02. 1969.

Rank Xerox Ltd., Londyn, Wielka Brytania, (Prabhulal Premji Chawda, John Preston Caldwell).

Urządzenie do wywoływania utajonego obrazu elektrostatycznego na fotoprzewodzącej powierzchni, znamienne tym, że zawiera ruchomą fotoprzewodzącą powierzchnię przewidzianą do niesienia na niej utajonego obrazu, urządzenie do poruszania wymienionej powierzchni, przy czym przynajmniej część tej powierzchni porusza się w kierunku ku górze, obudowę przewidzianą do utrzymywania w niej materiału wywoływacza w styku z poruszającą się ku górze częścią wymienionej powierzchni, przy czym materiał wywo-

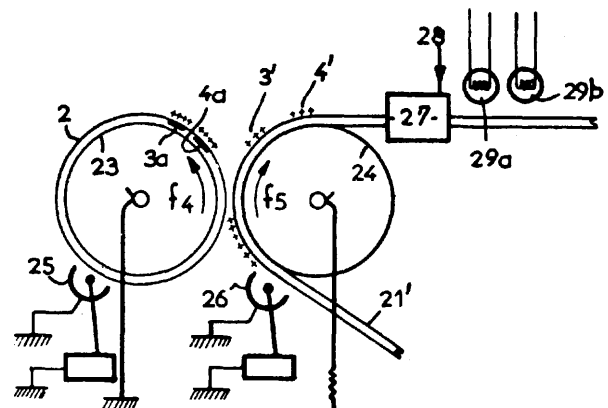
ływacza w przestrzeni międzyfazowej wzdłuż obszaru styku przemieszcza się w kierunku ku górze a materiał wywoływacza pozostający w obudowie przemieszcza się w kierunku ku dołowi, w celu wypełnienia pozostającej pustej przestrzeni wytworzonej na skutek przepływu materiału ku górze, zasadniczo pionową przegrodę umieszczoną w obudowie w zbliżeniu z poruszającą się w kierunku ku górze częścią wymienionej powierzchni, w celu prowadzenia przepływu materiału wywoływacza w kierunku ku dołowi w obudowie, oraz urządzenie do dozowania świeżego materiału wywoływacza w powrotny przepływ materiału wywoływacza.

57e (P. 132292) 12. 03. 1969.

Pierwszeństwo: 13. 03. 1968 - Francja
Anicet Anstalt, Vaduz, Księstwo Lichtenstein (Mustapha Waly).

Sposób odtwarzania elektrograficznego dokumentu, znamienny tym, że tworzy się na powierzchni elementu metalowego obraz dokumentu oryginalnego składający się z wykroju posiadającego wgłębienie i części wystające, które pokrywane są materiałem izolacyjnym, a następnie poddaje się wymienioną powierzchnię działaniu ładunku przestrzennego, w wyniku którego następuje naładowanie selektywne stref pokrytych materiałem izolacyjnym oraz powstanie trwałego i utajonego obrazu elektrostatycznego utajonego, na podstawie którego tworzy się na żądanej kartce za pomocą przenoszenia elektrograficznego, obraz stanowiący kopię pierwszego obrazu.

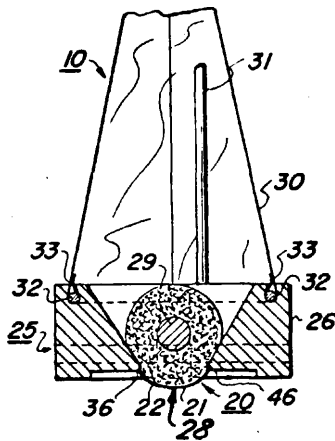

57e (P. 140981) 30. 05. 1970.

Pierwszeństwo: 4. 06. 1969 - Stany Zjednoczone Ameryki
Xerox Corporation Rochester, New York, Stany Zjednoczone Ameryki.

Urządzenie do dozowania rozdrobionych substancji stałych, zwłaszcza silnie rozdrobionych substancji da-

jących się **ładować** elektrycznie, znamienne tym, że zawiera obrotowy wałek dozujący (20) o sprężystej teksturowanej powierzchni służący do przenoszenia sproszkowanego materiału, podstawę (26) z otworem (28) przebiegającym przez całą jej długość i posiadającym przynajmniej jeden wzdłużny występ (36) lub (46) stykający się z wałkiem dozującym (20) oraz miękki pojemnik (30) zamocowany do podstawy (26) zawierający materiał "sproszkowany, który styka się z wałkiem dozującym (20), przy czym występ (36 lub 46) otworu (28) służy do mechanicznego odkształcania sprężystej powierzchni wałka (20) w celu usunięcia z niego materiału sproszkowanego.

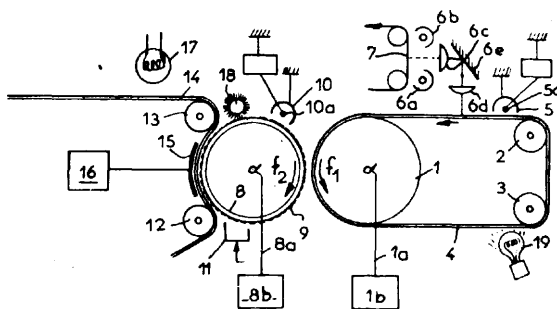
57e (P. 132345) 14. 03. 1969.

Pierwszeństwo: 15. 03. 1969 - Francja

Anicet Anstalt, Vaduz, Księstwo Lichtenstein (Mou-stapha Waly).

Sposób odtwarzania elektrograficznego dokumentu, znamienne tym, że na elemencie uzyskuje się pierwszy obraz elektrostatyczny utajony dokumentu, a następnie przenosi się ten obraz na element pośredni w celu uzyskania drugiego obrazu elektrostatycznego utajonego dokumentu o stałej jakości a następnie przenosi się wspomniany obraz na kartkę, na której uzyskuje się obraz końcowy, za pomocą elektrograficznego przenoszenia, przy czym wywoływanie obrazu dokonuje się za pomocą materiału elektroskopijnego, najkorzystniej naładowanego elektrostatycznie.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1-14, znamienne tym, że składa się z układu do naświetlania elementu zwłaszcza fotoczułego lub foto-przewodzącego w obecności oryginalnego dokumentu do odtwarzania, układu doprowadzającego do stanu obrazu elektrostatycznego utajonego obrazu uzyskanego przez naświetlanie, z zespołu zbliżającego element noszący obraz elektrostatyczny utajony do elementu pośredniego wyżej wymienionego oraz z układu do wywoływania i przenoszenia obrazu uzyskanego na elemencie pośrednim na kartkę papieru, na której uzyskuje się obraz końcowy.

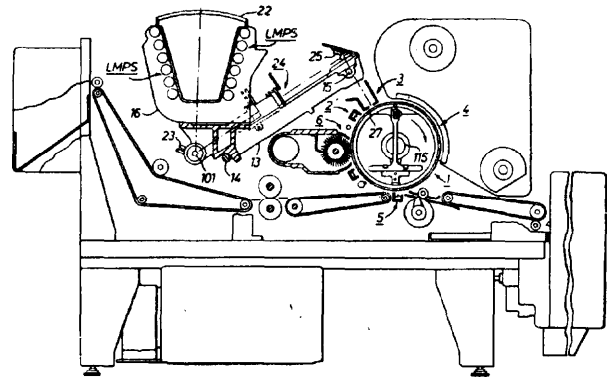

57e (P. 131769) 17. 02. 1969.

Rank Xerox Ltd., Londyn, Wielka Brytania, (John F. Carduer).

Automatyczny powielacz kserograficzny zwłaszcza urządzenie do analizowania dokumentu i rzutowania

różnego formatu obrazów tego dokumentu na ruchomą powierzchnię* przyjmującą obraz znamienne tym, że zawiera zespół wsporczy przeznaczony do utrzymywania dokumentu w nieruchomej pozycji, zespół oświetleniowy przeznaczony do oświetlania dokumentu umieszczonego na wymienionym zespole wsporczym, ruchomy człon posiadający powierzchnię przyjmującą obraz, który jest usytuowany na drodze optycznej, rozpoczynającej się na oświetlonym dokumencie umieszczonym na wymienionym zespole wsporczym, a kończącym się na wymienionej powierzchni przyjmującej obraz, analizujące zwierciadło przeznaczone do zdejmowania optycznego obrazu dokumentu i przekazywania tego obrazu na wymienioną powierzchnię przyjmującą obraz, w celu wytworzenia na niej odwzorowania dokumentu, układ soczewek umieszczony na wymienionej drodze optycznej w celu rzutowania różnoformatycznych obrazów dokumentu na wymienioną powierzchnię przyjmującą obraz, mechanizm napędowy funkcjonalnie włączony między analizujące zwierciadło a ruchomy człon posiadający powierzchnię przyjmującą obraz oraz urządzenie sterujące usytuowane między analizującym zwierciadłem a wymienioną powierzchnią przyjmującą obraz, które jest połączone operacyjnie z wymienionym mechanizmem napędowym i jest przeznaczone do selekcyjnego zmieniania szybkości analizowania, w celu zmieniania wymiaru rzutowanego obrazu.

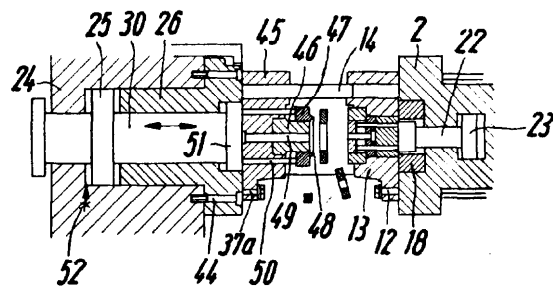

58a (P. 141050) 2. 06. 1970.

Pierwszeństwo: 14. 06. 1969 - NRF

Maschinenfabrik Lorenz A. G., Ettlingen/Baden, NRF, (Adam Axtmann).

Prasa, zwłaszcza do wykrawania precyzyjnego z dwoma suwakami, do których przytwierdzone są obie połowy zestawu narzędzi, znamienne tym, że co najmniej jeden suwak (24, 25, 26) składa się z dwóch uruchamianych niezależnie od siebie współosiowych tłoków (25, 26), z których każdy może być ustalany na ramie prasy (1, 24).

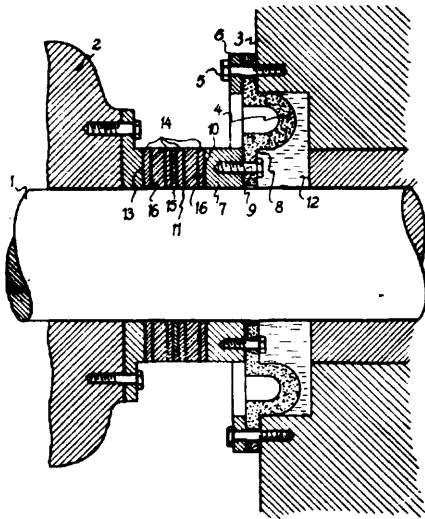
59b (P. 129071) 14. 09. 1968.

Pierwszeństwo: 16. 09. 1967 - Norwegia

Sigurd Golten, Brooklyn, USA.

Urządzenie do uszczelniania tulei wału śruby okrętowej, którego powierzchnie na wale i tulei pozostają

między sobą w szczelnym przyleganiu, znamienny tym, że przynajmniej jedna z powierzchni jest elastycznie, ustępliwie połączona z wałem lub tuleją, tak, że powierzchnie te mimo przesunięcia lub zgięcia wału pozostają ze sobą w przyleganiu.

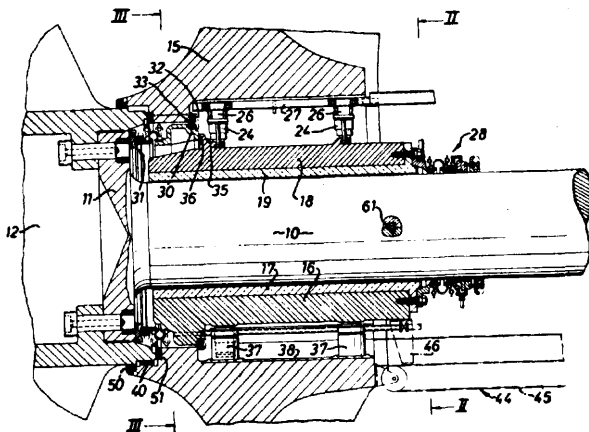
59b

(P. 141090)

4. 06. 1970.

Pierwszeństwo: 5. 06. 1969 - Wielka Brytania
Turnbull Marine Design Company Limited, Sale,
Wielka Brytania, (John Armstrong Clay).

Zespół łożyskujący wał śruby napędowej statku zawierający dzielone łożysko osadzone w części sterowej i podpierające wał napędowy wystający przez otwór z części sterowej statku, przy czym łożysko to zawiera zdejmowaną pokrywę usuwaną z nad wału bez konieczności jego przesuwania w celu kontroli wału w czasie, gdy statek pływa po wodzie oraz część obudowy podpierająca wał w czasie, gdy pokrywa jest zdjęta, znamienny tym, że część obudowy (16) jest odejmwana i przesuwana do przodu statku a układ uszczelki (50, 51) zabezpiecza przed przedostawaniem się wody między wał (10) i część sterową (15) podczas usunięcia części obudowy (16).

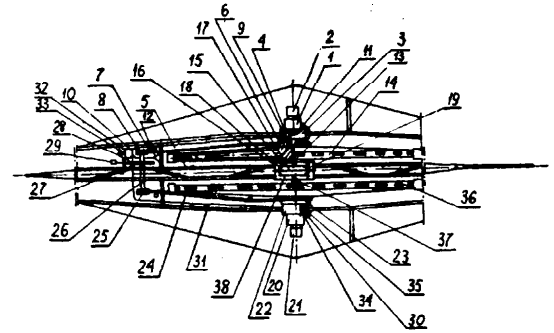
62a²

(P. 141544)

24. 06. 1970.

Ryszard Łysiak, Warszawa, Polska.

Urządzenie do wytwarzania siły ciągu dla obiektów latających, znamiennie jest tym, że posiada dwa wirniki (14) i (36) typu wentylatora promieniowego, połączone przez układ kół zębatych (15), (16), (19) i (38) w ten sposób, że obrót wirnika (14) o określony kąt spowoduje obrót o ten sam kąt ale w przeciwnym kierunku wirnika (36).

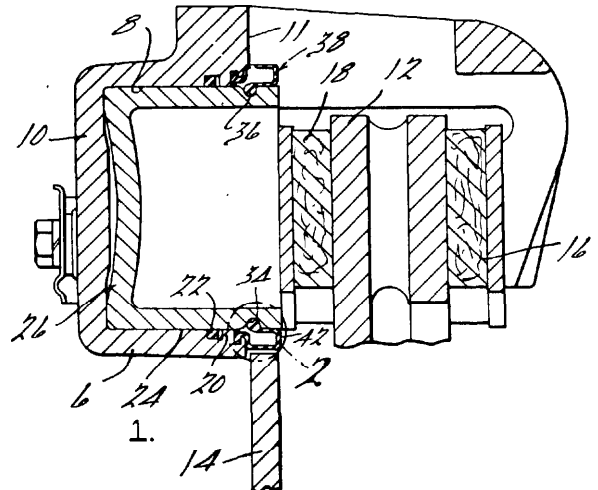
63c

(P. 134533)

30. 06. 1969.

Pierwszeństwo: 1. 07. 1968 - Stany Zjednoczone
Kelsey-Hayes Company, Romulus, Michigan, Stany
Zjednoczone, (Darwin Adolph Wasmer).

Hamulec tarczowy, znamienny tym, że wyposażony jest w obudowę w której umieszczony jest osiowo otwór cylindra w pobliżu jednego końca pierścieniowy rowek zwrócony promieniowo do wewnątrz, tłok osadzony i wystający z wymienionego otworu i pierścieniową elastyczną uszczelką otaczającą tłok i stwarzającą uszczelnienie między tłokiem a obudową przy rowku, przy czym uszczelka ta ma powierzchnie położone po przeciwnych stronach w kierunku osiowym, współpracujące z przeciwległymi osiowo ściankami rowka w celu stworzenia uszczelnienia na co najmniej jednej ze ścianek a obrzeże znajduje się pod działaniem osiowego ściskania między ściankami.

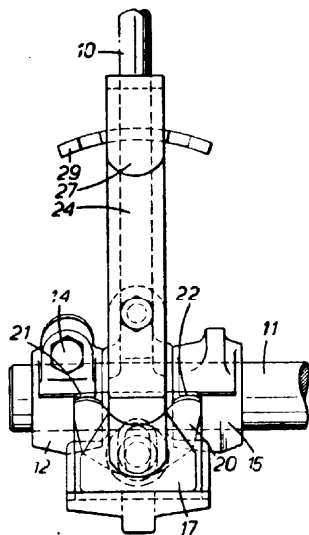
63c

(P. 134499)

28. 06. 1969.

Pierwszeństwo: 20. 07. 1968 - Wielka Brytania
Girling Limited, Birmingham, Wielka Brytania.
(Stanley Walker).

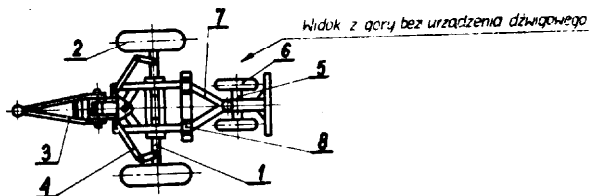
Hamulcowy mechanizm uruchamiający do zastosowania w ciągnikach rolniczych lub podobnych pojazdach, w których hamulce kół po przeciwnych stronach pojazdu wykorzystywane są wybiórczo lub jednocześnie przy użyciu pojedynczego pedału znamienny tym, że pedał (10) jest zamocowany obrotowo na wałku (11) pomiędzy jedną łapą (12) zaklinowaną na tym wałku i drugą łapą (15) zamocowaną na nim obrotowo, przy czym w odpowiedniej oprawie przy pedale zamocowany jest suwak (17) przemieszczający się równoległe do osi wałka pod działaniem mechanizmu wybiórczego nastawianego ręką lub nogą, a w żłobku tego suwaka umieszczony jest element oporowy (20) odpowiednio zakrzywiony lub wykonany w postaci litery U, który wchodzi wybiórczo w sprzężenie z powierzchnią krzywek na obu wymienionych łapach lub na jednej z nich stosownie do położenia suwaka.

63c (P. 141151) 8. 06. 1970.

„Polmo” Ośrodek Konstrukcyjno-Badawczy Przemysłu Motoryzacyjnego, Warszawa, Polska, (Tytus Wiraszka).

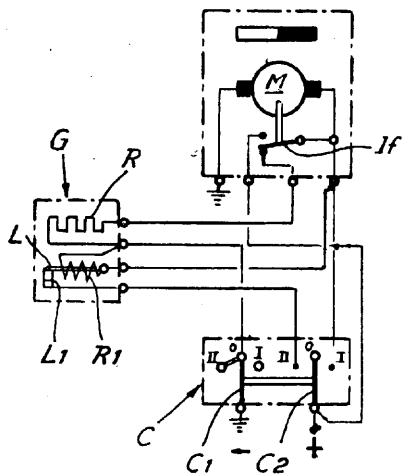
Samozaładowczy wózek holowniczy, do holowania uszkodzonych pojazdów samochodowych, zwłaszcza ciężarowych, znamienne tym, że posiada różny rozstaw kół osi przedniej (1) i tylnej (5).

63c (P. 134116) 10. 06. 1969.

Pierwszeństwo: 11. 06. 1968 - Włochy
 Fabbrica Italiana Magneti Marelli S. p. A., Mediolan, Włochy, (Ugo Gilardelli).

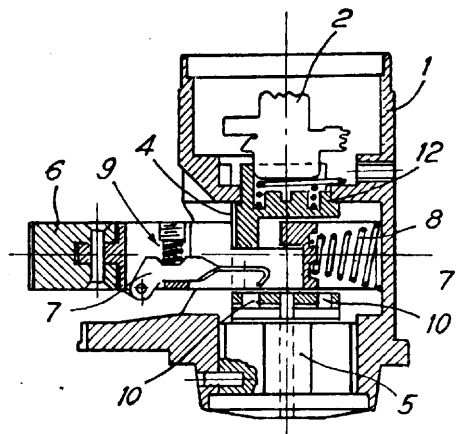
Urządzenie napędowe do elektrycznych wycieraczek przednich szyb pojazdów, o pracy **ciągłej** i przerywanej, zwłaszcza do silników wzbudanych magnesem stałym, znamienne tym, że w obwód elektryczny hamowania silnika włączony jest opornik, tak w chwili wyłączania pracy ciągłej czy przerywanej ramienia wycieraczki, jak i na końcu każdego cyklu przesuwu ramienia wycieraczki w czasie pracy przerywanej.

63c (P. 134115) 10. 06. 1969.

Pierwszeństwo: 11. 06. 1968 - Włochy
 Fabbrica Italiana Magneti Marelli S. p. A., Milano, Włochy, (Enrico Cossio).

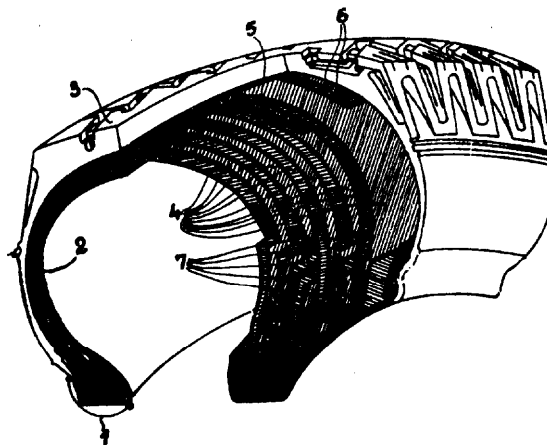
Urządzenie zabezpieczające pojazdy mechaniczne przed kradzieżą, zaopatrzone w wyłącznik do otwierania i zamykania określonych obwodów elektrycznych i współpracujące z urządzeniem do unieruchamiania kolumny kierownicy, względnie z zamkiem uruchamianym za pomocą klucza, przy czym urządzenie to zawiera element obracany kluczem, służącym do uruchamiania zamka blokującego kolumnę kierownicy, jak również przełącznik elektryczny, znamienne tym, iż wymieniony element stanowi krzywka, której powierzchnia współpracująca z powierzchnią roboczą języka zamka, posiada pierwszy zarys kołowy o **środku** leżącym w osi obrotu klucza, przy czym wymieniona krzywka jest ograniczona dwoma wgłębieniami pozycyjnymi, za wymienionym zaś pierwszym zarysem znajduje się zarys drugi, leżący za wspomnianym wgłębieniem, przy czym wymieniona krzywka porusza się ruchem obrotowym w wyjęciu języka zamka, ten zaś jest zaopatrzony w występ współpracujący z wspomnianymi zarysami jak również z wspomnianymi wgłębieniami.

63C (P. 134048) 6. 06. 1969.

Orszagos Gumiipari Vallalat, Budapeszt, **Węgry**, (Zoltan Bartha, László Vad, Imre-Biró, Ottó Ferkas).

Opona samochodowa pneumatyczna o diagonalnej konstrukcji jej szkieletu, znamienne tym, że posiada jedną lub kilka, sięgających od stopki do stopki, wkładek strefowych z diagonalnymi nitkami kordowymi, umieszczonych w strefie znajdującej się pod bieżnikiem, pomiędzy wkładkami tkanin lub ich parami, a wkładki te sięgają najwyżej do strefy zginania i tworzą z linią przepony kąt ostry, przy czym kierunek nitek kordowych jest wyznaczony we wkładkach strefowych przez kąt graniczny ugięcia i przez kąt kordów tworzących sąsiadujące ze sobą pełne wkładki z tkaniny.

63c

(P. 141362)

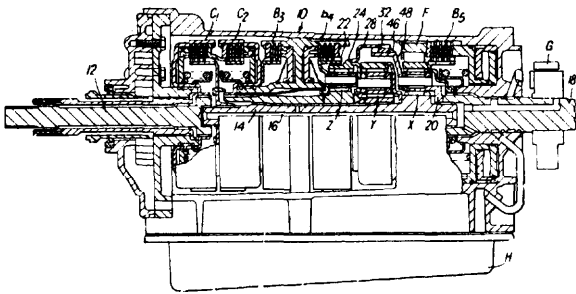
15. 06. 1970.

Pierwszeństwo: 10. 07. 1969 — Wielka Brytania

Borg Warner Limited, Letchworth, Wielka Brytania
(James Morrison Laing).

Sposób wykonywania złącza do przenoszenia momentu obrotowego między dwoma członami zaopatrzonymi w miski z cienkiej blachy, mające części pierścieniowe, znamienny tym, że kształtuje się szereg osiowo rozciągających się zagłębień podobnych do zębów w pierścieniowej części pierwszej miski, następnie kształtuje się szereg zagłębień podobnych do zębów w pierścieniowej części drugiej miski oraz montuje się obydwie miski tak, aby ich zagłębienia wewnętrznie się zazębiały, tworząc złącze do przenoszenia momentu obrotowego, podobne do wielowypustu.

Złącze do przenoszenia momentu obrotowego wykonane sposobem według zastrz. 1, znamienna tym, że miski (48) i (28) są wykonane z cienkiej blachy i w części pierścieniowej (52) pierwszej miski (48) ukształtowane są osiowo rozciągające się zagłębienia (46), podobne do zębów, a w pierścieniowej części (30) drugiej miski (28) ukształtowane są zagłębienia (32), podobne do zębów, i że zagłębienia (46) (32) obydwu misek (48) (28) tworzą złącze do przenoszenia momentu obrotowego między członami przekładni.

3c

(P. 134496)

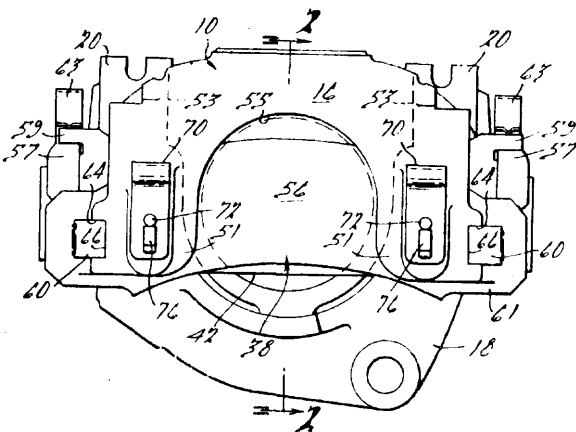
28. 06. 1969.

Pierwszeństwo: 1. 07. 1968 -, Stany Zjednoczone

Ameryki

Kelsey - Hayes Company, Romulus, Michigan, Stany Zjednoczone Ameryki.

Zespół hamulca tarczowego z nieruchomą częścią osiową, wirującą tarczą, członem szczękowym obejmującym co najmniej część obrzeża wymienionej tarczy i z dwoma segmentami ciernymi, w którym wymieniony człon szczękowy ma w jednej z części po jednej stronie tarczy urządzenie silnika hydraulicznego, którego działanie dociska pierwszy z wymienionych wyżej segmentów ciernych, a część reakcyjna członu szczękowego po drugiej stronie tarczy działa na drugi segment cierny, który ma poza tym urządzenie utrzymujące wymieniony człon szczękowy w sposób pozwalający na ruch poosiowy, a zapobiegający przed ru-

chem po obwodzie znamienny tym, że zawiera na częściach reakcyjnych (14) szczęki (10), parę segmentów ciernych (38, 40) rozmieszczonych **przeciwnie**, płytę mocującą (56) wykonaną z blachy metalowej zwłaszcza o płaskiej postaci, która to płyta mocująca ma ukształtowaną na obwodzie parę występów oporowych (60) z których każdy jest połączony z główną częścią płaską płyty (56) po jej zewnętrznej stronie, przy czym występy oporowe (60) są nachylone ku sobie po odwrotnej w stosunku do wymienionej na wstępie tarczy stronie płyty podstawowej (56) i służy do zazębienia się z oporami (66) części reakcyjnej (14) szczęki (10) w celu przenoszenia hamującego momentu obrotowego z reakcyjnego segmentu ciernego (40) na wymienioną część reakcyjną (16) szczęki (10) przy dowolnym kierunku wirowania tarczy.

63c

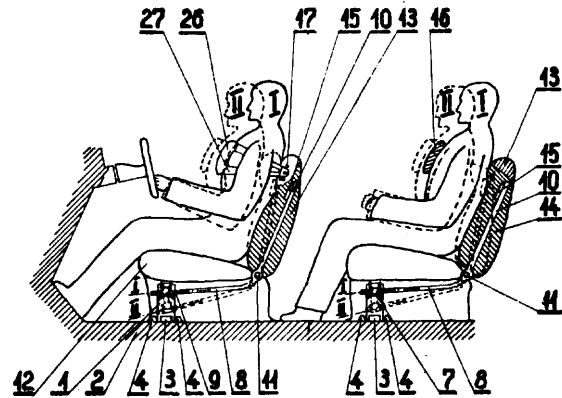
(P. 128268)

23. 07. 1968.

Patent dodatkowy do patentu nr P. 127452

Mieczysław Jelonek, Wrocław.

Urządzenie zabezpieczające użytkowników pojazdów samochodowych przed obrażeniami powstałymi w wyniku zderzenia czołowego lub gwałtownego hamowania oparte na zastosowaniu amortyzacji jednokierunkowej według zgłoszenia Nr P. 127452, znamienna tym, że urządzenie jednokierunkowej amortyzacji (1), umieszczone pod siedzeniem (12) połączone jest poprzez elastyczny łącznik (5) i zespół ustalający zaczepu (7) z wahliwym układem dźwigniowym (8, 9, 10), do którego górnego ramienia (10) przymocowane jest oparcie fotela (13) z mocującym użytkownika pasem bezpieczeństwa (16).

63c

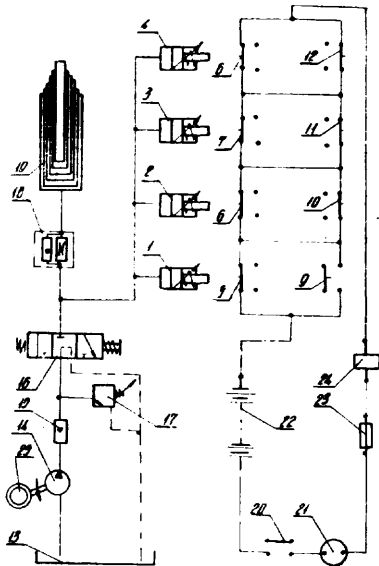
P. 134438)

26. 06. 1969.

Pierwszeństwo: 26. 06. 1968 - Bułgaria

DSO „Balkancar”, Sofia, Bułgaria, (S. D. Lazarow, M. A. Rumyan, G. S. Iwanow).

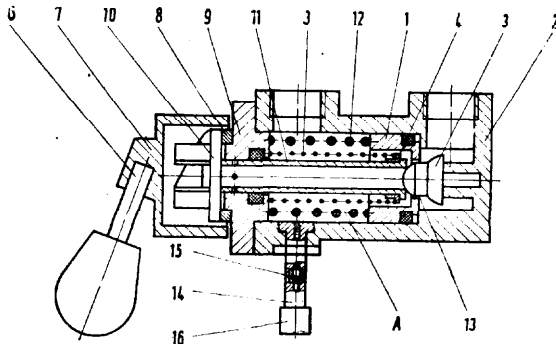
Zespół elektro-hydrauliczny do automatycznego ograniczania ciężaru ładunku podnoszonego przy pomocy hydraulicznego cylindra teleskopowego oraz do automatycznego ograniczania wysokości podnoszenia ładunku, podnoszonego przy pomocy nurnikowego lub teleskopowego cylindra hydraulicznego, **przeznaczony** dla urządzeń transportowych dokonujących manipulacji ładunkami, a w szczególności dla elektrycznych i spalinowych wózków dźwigniowych o wysokim podnoszeniu, znamienny tym, że w wyniku równoczesnego oddziaływania na obydwie parametry, to jest ciężar podnoszonego ładunku i wysokość jego podnoszenia, następuje, przy próbie podnoszenia ładunku cięższego niż dopuszczalny, niezależnie od wysokości na jakiej ładunek zostaje podjęty, lub podczas podnoszenia ładunku na wysokość większą niż jest dopuszczalna dla danego ładunku (z punktu widzenia stateczności wózków elektrycznych lub spalinowych), przerwanie podnoszenia ładunku, wskutek zatrzymania silnika elektrycznego pompy (25) wózka elektrycznego lub silnika spalinowego (30) wózka spalinowego.

63c (P. 141455) 19. 06. 1970.

VEB Berliner Bremsenwerk, Berlin, NRD, (Hans-Jürgen Ritter, Christoph Peter).

Zawór hamulca ręcznego, sterujący cylindrem hamulca sprężynowo-pneumatycznego w pojazdach mechanicznych, znamienny tym, że stosuje się zwykły handlowy zawór zwrotny (15), odcinający powietrze na zewnątrz i przepuszczający je ku zaworowi hamulca ręcznego.

63c (P. 142333) 28. 07. 1970.

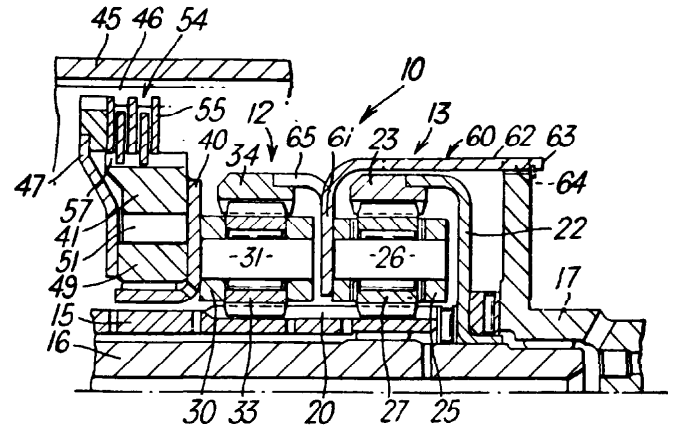
Pierwszeństwo: 29. 07. 1969 - Wielka Brytania
Borg-Warner Limited, Letchworth, Wielka Brytania, (Morrison Laing).

Kosz przenoszący moment obrotowy przekładni planetarnej zawierającej kilka zespołów planetarnych kół zębatach i wał napędowy, przy czym kosz ten połączony jest przynajmniej dwoma elementami zespołów planetarnych i ze wspomnianym wałem, znamienny tym, że kosz (60) wykonany jest z arkusza blachy i zawiera środkową część promieniową (61) część osiową (62) i występy osiowe (65) połączone ze wspomnianymi kołami zębatymi zespołów planetarnych (12) i (13) i z wałem (17).

Przekładnia planetarna zawierająca kilka zespołów kół zębatach planetarnych, wał napędowy oraz kosz połączony z kołami zębatymi tych zespołów i ze wspomnianym wałem znamienny tym, że kosz (60) utworzony jest z arkusza blachy i zawiera środkową część promieniową (61), część osiową (62) i występy (65) przy czym części te łączą wspomniany kosz z elementami zespołów planetarnych (12) i (13) i z wałem (17).

Sposób wytwarzania kosza przenoszącego moment obrotowy w przekładni planetarnej według zastrz. 1, znamienny tym, że kształtuje się rurowy element z arkusza blachy, kształtuje się z części tego rurowego ele-

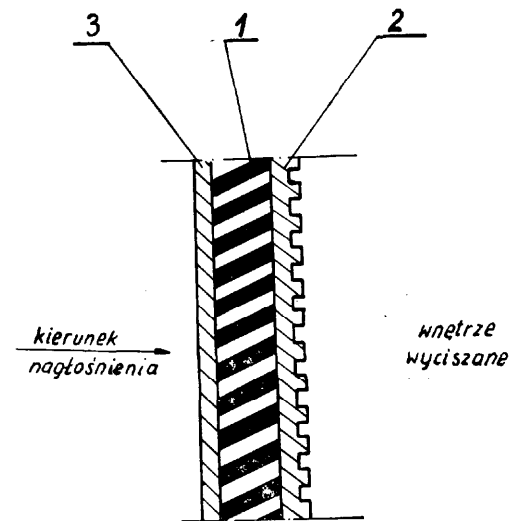
mentu część promieniową (61) oraz część osiową (62) nacina się częściowo kosz w miejscach między częścią powierzchniową i osiową oraz zagina się nacięte części i tworzy występy (65) osiowe przeciwległe do części osiowej (62) wystające z części promieniowej (61).

63c (P. 141673) 29. 06. 1970.

Centralny Ośrodek Konstrukcyjno-Badawczy Przemysłu Motoryzacyjnego „Polmo” Przedsiębiorstwo Państwowe, Warszawa, Polska, (Anna Rucińska, Tomasz Łaskiewicz, Lech Mroczkowski, Kazimierz Medyński, Julian Sikora, Czesław Drwięga, Marian Pawlicki, Szymon Wójcik).

Wielowarstwowy dywanik fonoizolacyjny, zwłaszcza do pojazdów mechanicznych, znamienny tym, że stanowi go warstwa piankowej gumy lateksowej (1) pokryta od strony przestrzeni uciszzonej warstwą gumy podłogowej (2) o zewnętrznej powierzchni ryflowanej a od strony przestrzeni nagłośnień warstwą gładkiej gumy (3), przy czym warstwa gumy podłogowej (1) i warstwa gumy gładkiej (3) są trwale połączone na obrzeżach np. przez wulkanizowanie.

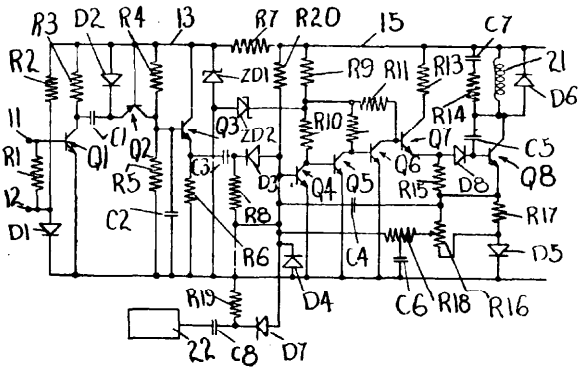

63c (P. 133766) 22. 05. 1969.

Pierwszeństwo: 22. 05. 1969 - Wielka Brytania
Girling Limited, Tyseley, Birmingham - W. Brytania.

Obwód czujnikowy układu hamulcowego pojazdu, zwłaszcza pojazdu drogowego, znamienny tym, że stanowi połączenie generatora wytwarzającego sygnał o wielkości zależnej od ujemnego przyspieszenia wybranego koła z elementami elektromagnetycznymi sterującymi siłą hamowania przyłożoną do koła przy czym generator jest połączony z wymienionymi elementami elektromagnetycznymi poprzez obwód sterowania, który przy określonej wartości ujemnego przy-

spieszenia zapoczątkowuje przepływ prądu w wymienionych elementach elektromagnetycznych a następnie zwiększa ten przepływ prądu ze wzrostem ujemnego przyspieszenia w określony sposób w celu zmniejszenia lub usunięcia możliwości wystąpienia poślizgu koła.

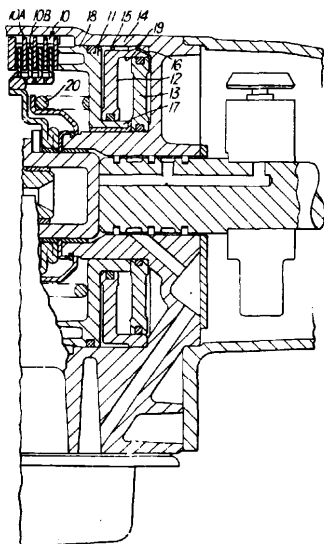

63c (P. 142128) 17. 07. 1970.

Pierwszeństwo: 18. 07. 1969 - Wielka Brytania
Borg - Warner Limited, Letchworth, Wielka Brytania, (Morrison Laing).

Zesból uruchamiający sprzęgło lub hamulec automatycznej przekładni planetarnej zawierający tłoki umieszczone osiowo przesuwnie w cylindrze hydraulicznym i stykające się z elementami ciernymi przy czym płyn roboczy wprowadzany do cylindra działa najpierw na jeden tłok a następnie na oba tłoki razem w wyniku czego zwiększa się siła zaciskająca elementy cierne. Znamienne tym, że między wspomnianymi tłokami (11) i (13) umieszczony jest przesuwnie w cylindrze (14) trzeci tłok (12) przy czym w tłoku tym umieszczony jest kanał (16) w postaci zwężki a w ścianie cylindra (14) umieszczony jest otwór (15) do podawania płynu roboczego do wnętrza cylindra (14) między tłoki (11) i (12) dzięki czemu elementy cierne ściskane są z siłą wynikłą z parcia tego płynu na pierwszy tłok (11) a następnie ściskane są dodatkową siłą wynikającą z parcia płynu roboczego przepływającego przez kanał (16) na tłok (13).

Automatyczna **przekładnia** planetarna zawierająca przynajmniej jeden zespół uruchamiający sprzęgło lub hamulec, znamienne tym, że **zespół** ten skonstruowany jest według zastrz. 1-5.

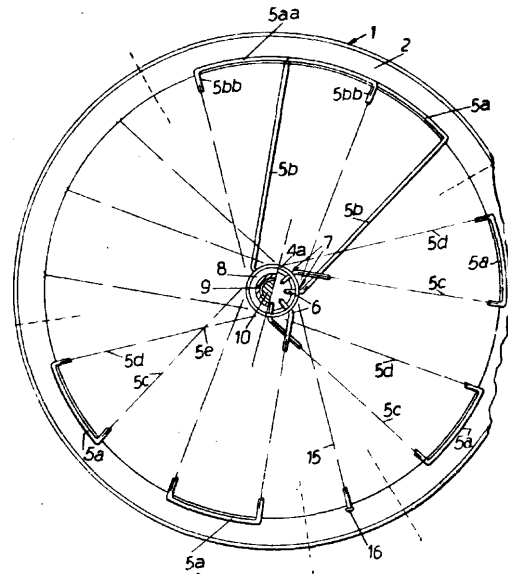
63d (P. 137937) 2. 01. 1970.

J. G. Meiklejohn and Co. Ltd., Kirkcaldy, Wielka Brytania.

Koło szprychowe zawierające obręcz, zespół łożyskowej osi z piastą i tulejami, oraz pewną ilość szprych

łączących obręcz z zespołem łożyskowej osi. Znamienne tym, że w celu zmniejszenia ilości części składowych wewnętrzne końce 5 szprych (5b, 5bb, 5c, 5d i 15) ułożone są osiowo ku wnętrzu pomiędzy tulejami (8) a piastą (4) tak, że szprychy sztywno utrzymują obręcz (2) na łożyskowym zespole osi.

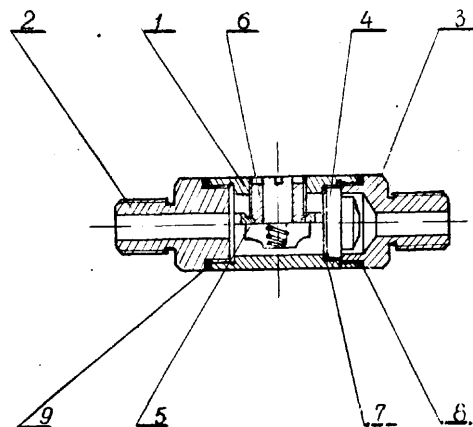
Sposób wytwarzania koła szprychowego według zastrz. 1, znamienne tym, że wewnętrzne końcówki szprych (5b, 5bb, 5c, 5d, 15) doprowadzone są przy montażu do zespołu łożyskowej piasty oraz są prostopadłe do osi piasty (4), a przez wciśnięcie pary tulejek (8) są zaginane ku środkowi odpowiednio na obydwu końcach piasty (4), przez co tworzy się wewnętrzne zagięte odcinki szprych, a także mocuje i napina szprychy.

63e (P. 142370) 30. 07. 1970.

Edmund Riedl, Kraków, Zdzisław Żyhatyński, Kraków.

Urządzenie do pompowania powietrza, zwłaszcza do kół samochodowych, znamienne tym, że składa się z korpusu (1), dwóch króćców (2 i 3), dwóch zaworów zwrotnych (4 i 5), śruby dociskającej zawór zwrotny (6) oraz trzech uszczelek (7, 8 i 9).

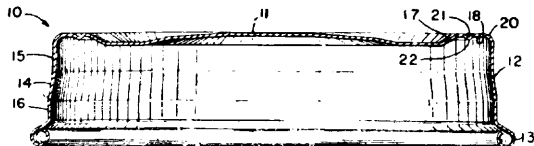

64a (P. 127255) 29. 05. 1968

Continental Can Company, Inc., Nowy Jork, USA (Donald Henry Zipper).

Pokrywa zamykająca z regulowanym momentem otwierania tworząca wspólnie z pojemnikiem kompletnie opakowanie, składająca się z górnej płytowej ścianki i z obwodowej ścianki bocznej, zakładana na szyjkę

pojemnika, zaopatrzoną w element kształtujący gwint i zakończoną skierowanym ku górze obrzeżem znamienne tym, że ma element w postaci grzbietu (22), zabezpieczający przed osiadaniem pokrywy (24) na szyjce (32) pojemnika, a tym samym przed wzrostem momentu obrotowego, niezbędnego do odkręcenia pokrywy (24) po jej założeniu na szyjkę (32) pojemnika, przy czym wymieniona pokrywa ma wykładzinę (23) uszczelniającą, rozłożoną na bocznej ścianie (12) pokrywy i częściowo na górnej płytowej ścianie (11), z gwintem (36) ukształtowanym przez element szyjki, kształtujący ten gwint w czasie nakładania wymienionej pokrywy na wymienioną szyjkę, pozwalającym na zdejmowanie pokrywy poprzez jej przekręcenie względem pojemnika.

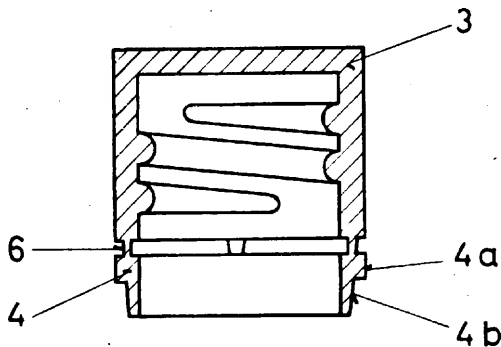
64a (P. 134746) 11. 07. 1969.

Pierwszeństwo: 23. 07. 1968 - NRF

Ciba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania zamknięcia do zbiorników z zabezpieczeniem przed otwieraniem si , mającego kołpak z pierścieniem zabezpieczającym uformowanym na kołnierzu szyjki zbiornika znamienne tym, że na szyjkę zbiornika nakłada się półprodukt kołpaka z twardego tworzywa termoplastycznego z pierścieniem zabezpieczającym, który pomiędzy lini  zerwania a obrzeżem ma część górną o grubszej ścianie i część dolną o ci nszej ścianie, po czym kształtuje się na szyjce zbiornika część dolną pierścienia zabezpieczającego za pomocy nacisku mechanicznego i doprowadzania ciepła, przy czym w czasie doprowadzania ciepła ciągle sprawdza się stan uplastycznienia dolnej części pierścienia zabezpieczającego i natychmiast po stwierdzeniu dostatecznej plastycznosci poddaje się ją naciskowi mechanicznemu, a dopływu ciepła przerywa się przed doprowadzeniem górnej części pierścienia zabezpieczającego do stanu plastycznego.

Zamknięcie wedlug zastrz. 1, z kołpakiem z tworzywa termoplastycznego, który swą pierścieniową cz ci  obejmuje szyjkę zbiornika, przy czym ta pierścieniowa część jest połączona z kołpakiem lini  przewidzianego zerwania i w strefie pierścienia zabezpieczającego przylegającej do linii przewidzianego zerwania ma grubszą ściankę górną, znamienne tym, że kołpak (3) jest wykonany z twardego tworzywa termoplastycznego, zaś pierścieniowa część dolną (4b) jest uformowana na szyjce zbiornika na gorąco (plastycznie).

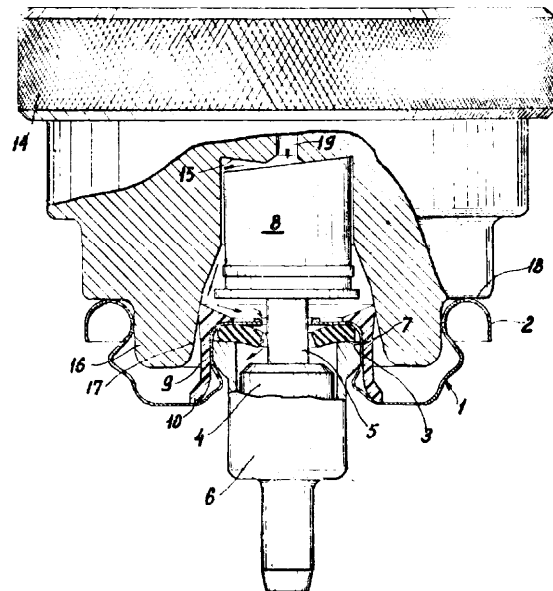
64b (P. 134628) 5. 07. 1969.

Pierwszeństwo: 8. 10. 1968—10. 04. 1969 — Wielka Brytania Aerosol Inventions and Developments S. A., Fribourg, Szwajcaria, (William Harry Donkin).

Sposób napełniania gazem pojemników do aerozoli, przeznaczony dla pojemników zaopatrzonej na obsadzie zaworu w wybrzuszeniu z otworem, przez który

to otwór przechodzi trzon służyący do otwierania zaworu, znamienny tym, że bezpośrednio na wybrzuszeniu układu zaworowego umieszcza się pierścieniowy czł n uszczelniający z elastycznego tworzywa nie przepuszczającego gazu, przy czym czł n uszczelniający umieszcza się w pozycji obejmującej otwór w taki sposób, iż między czł nem uszczelniającym a trzonym stwarza się prześwit wokół trzonu, a następnie głowicę ładowania gazem doprowadza się do zetknięcia z układem zaworowym stwarzając gazoszczelną komorę otaczającą otwór, a w układowach zaworowych zaopatrzonej w trzon otaczającą ten trzon za pomocy pierścieniowej powierzchni głowicy połączony szczelnie z pierścieniowym czł nem uszczelniającym, po czym gaz wytwarzający ciśnienie przepuszcza się z głowicy do utworzonej komory i dalej przez wspomniany otwór, oddzielający głowicę od układu zaworowego, do pojemnika.

Urządzenie do stosowania sposobu wedlug zastrz. 1 do 9, znamienne tym, że zawiera pojemnik dozujący z układem zaworowym posiadającym centralne wybrzuszenie (3) z otworem, przez który może wystawiać trzon uruchomij cy (5) zaworu, pierścieniowy kołnierz uszczelniający (9) z elastycznego tworzywa nie przepuszczającego gazu stykający się z zewnętrzną osłon  centralnego wybrzuszenia wokół otworu oraz głowicę (14) do ładowania gazu przystosowaną do połączania jej z układem zaworowym pojemnika, zaopatrzoną w komorę (15, 15') obejmującą strefę wybrzuszenia zawieraj cog otwór oraz w kłozowy otwór (17) stykający się szczelnie z zewnętrzną powierzchni  pierścieniowego czł nu uszczelniającego.

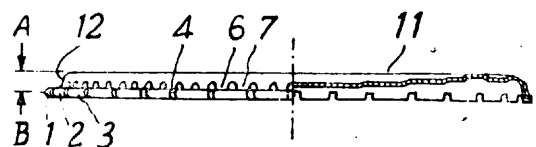

64b (P. 122290) 21. 08. 1967

Pierwszeństwo: 23. 01. 1967 - Francja

Pierre Bindschedler, Clichy, Francja.

Pudełko metalowe do konserw o zamknięciu kapsl , znamienne tym, że ma brzeg wywinięty na zewnątrz oraz jest zamknięte kapsl  koronową, której płaszcz zaopatrzonej jest brzeżem walcowanym (8), składowym się z części przerywanych szczelinami (4), przy czym wysokość płaszczu wynosi 2—4 mm.

Sposób napełniania gazem pojemników do aerozoli, przeznaczony dla pojemników zaopatrzonej na obsadzie zaworu w wybrzuszeniu z otworem, przez który

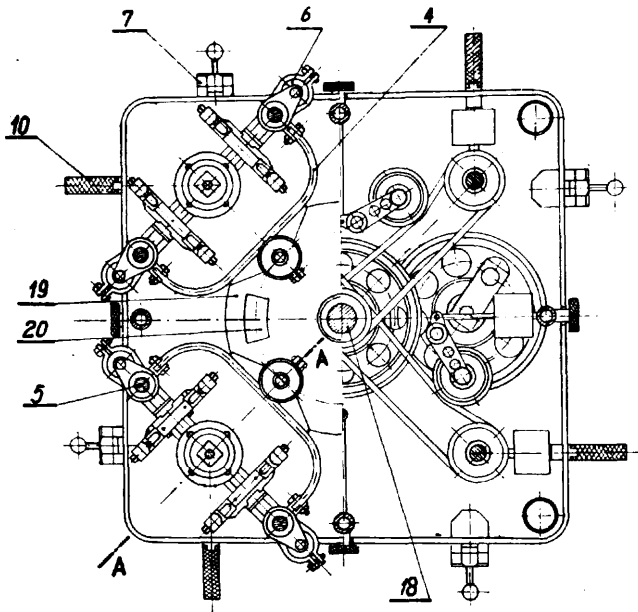
67a

(P. 142672)

13. 08. 1970.

Krakowskie Zakłady Armatur, Kraków, Polska, (Jan Holewa).

Wielogniazdowa docieraczka kurków ze słupami prowadzącymi suporty z układami mocowania korpusów kurków i siłowników pneumatycznych podnoszących suporty sterowane zaworami pneumatycznymi znamienna tym, że posiada elastyczne imaki (11) do mocowania kurków w suportach (4) podnoszonych w nieregularnych odstępach przez krzywki (20) stołu obrotowego (19) i rolki (17) podnośnika (16) w stosunku do obrotów stożków kurków w korpusach zamocowanych pionowo na kielkach (12) konika (3) i wrzeciona (13) napędzanych przez wkładki chwytowe (14) wrzecion (13) za czworokąty stożków kurków.

A - A

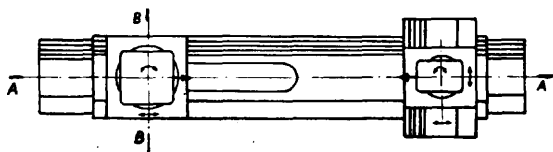
67a

(P. 141923)

9. 07. 1970.

Politechnika Krakowska, Katedra Obrabiarek, Kraków, (Wacław Pieniądz, Andrzej Osyczka).

Układ napędu ruchu obrotowego i mocowania przedmiotu obrabianego szlifierek do powierzchni obrotowych, znamienny tym, że zespół źródła energii i przekładnie zmiany prędkości napędu (1) są zamocowane w korpusie szlifiarki lub poza korpusem w ten sposób, że nie przemieszczają się wraz ze stołem (12) szlifiarki w czasie pracy, przy czym w szlifiarkach uniwersalnych zamiast płyty skrętnej (18) zastosowano układ umożliwiający przemieszczenie się kła konika (17) w dowolne położenie w płaszczyźnie przechodzącej przez osie wrzeciona (10) i kła konika (17) tak, że osie wrzeciona przedmiotowego (10) i kła konika (17) pokrywają się.

67a

(P. 142064)

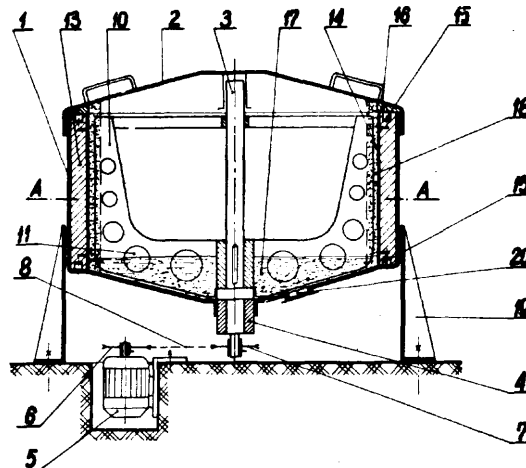
15. 07. 1970.

Lubuska Fabryka Zgrzeblarek Bawełnianych, Zielona Góra, (Ryszard Lipiec).

Sposób polerowania zwłaszcza sit podbębnowych zgrzeblarki znamienny tym, że zamocowane na wewnętrznym obwodzie zamkniętego zbiornika sita są poddawane działaniu sił tarcia przez ziarna ściernie zawarte w wirującym pierścieniu cieczy tworzącym się

na skutek działania siły odśrodkowej od obracającego się wirnika umieszczonego w osi zbiornika.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1 i 2 znamiennie tym, że jest zbudowane z zamkniętego pokrywą (2) zbiornika (1), na którego obwodzie wewnętrznym umieszczone są obejmy (13) z zamocowanymi w nich sitami (14), natomiast w osi zbiornika (1) znajduje się obrotowo zamocowany w łożysku (4) napędzany od silnika elektrycznego (5) za pośrednictwem kół pasowych (6) i (7) oraz paska klinowego (8) wał (3), do którego przymocowany jest wirnik (9) z łopatkami (10) zanurzony swą dolną częścią w znajdującej się w zbiorniku (1) znanej kompozycji ścierniej (17).

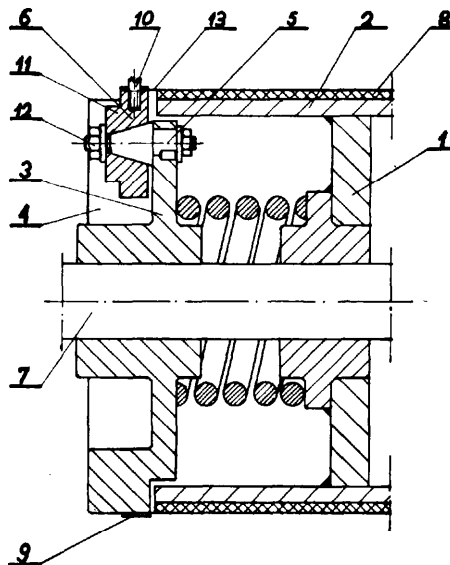
67c

(P. 141583)

25. 06. 1970.

Sopockie Zakłady Przemysłu Maszynowego, Sopot, Polska, (Romuald Chabros).

Naprężacz taśmy zaciskowej w uchwycie papieru ściernego szlifierek walcowych zwłaszcza do drewna, znamienny tym, że swobodny koniec zaciskowej taśmy (9) jest zaczepiony na obwodzie naprężającej rolki (6) pokrętnej na stożkowym sworzniu (5) osadzonego w korpusie (3) tarczowej piasty (3) pierścieniowego uchwytu, w stałym położeniu względem osi (7) i płaszczyzny (2) walca szlifierskiego.

67c

(P. 132943)

15. 04. 1969.

Patent dodatkowy do patentu nr 47809

Biuro Projektów Konstrukcji i Technologii Obrabiarek i Narzędzi, „Koprotech”, Warszawa, (Tadeusz Rakowski, Zdzisław Czapski, Stefan Skupiński, Ryszard Zapolski).

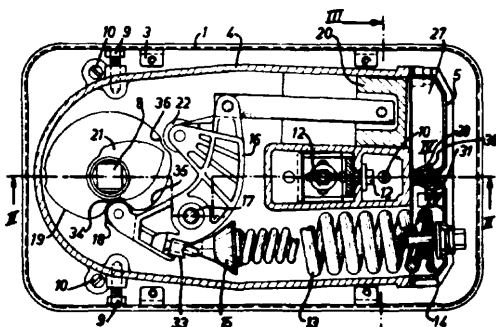
Sposób wytwarzania tarcz ściernych o spoiwie gumowym według zastrzeżenia z patentu Nr 47809 z dnia

12. 01. 1963 r. ze znanych mas ściernych, w skład których wchodzi **spolimeryzowane** butadieny lub ich pochodne albo ich kopolimery będące spoiwem, znane ścierniwa naturalne lub sztuczne oraz wypełniacze i przyspieszacze wulkanizacji znanymi tym, że spoiwo sporządza się z lateksu kauczukowego, a do masy ścierniej wprowadza się w końcowej fazie jej mieszania tlenki metali.

68a (P. 141076) 3. 06. 1970.

Pierwszeństwo: 4. 06. 1969 - Francja
Société d'Etudes Verrières Appliquées „S. E. V. A. ”, Neuilly, Francja, (Pierre René Berry, Roman Fernandez).

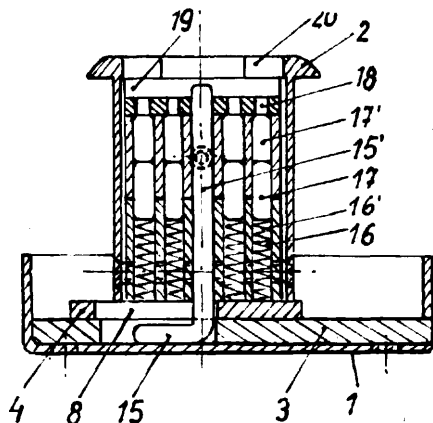
Urządzenie do zamykania drzwi wahadłowych wyposażone w sprężynę powrotną oraz amortyzator hydrauliczny ruchu powrotnego zawierający otwór dławiący, znamienne tym, że otwór dławiący (30) ma postać cienkościenną kryzy o przepływie burzliwym tworzącej przewężenie, którego długość jest mniejsza od jego wymiaru poprzecznego.

68a (P. 134465) 28. 06. 1969.

Feliks Jakubowski, Poznań, Polska

Zamek, zwłaszcza zamek bezpieczeństwa, znamienne tym, że ma zespoły elementów blokujących (16 i 17, 17') umieszczone w dwóch względem siebie poziomo i obrotowo osadzonych elementach, z których jeden cokol (13) umieszczony w osłonie (2) jest nieruchomy, drugi zaś (11) obraca się wraz z zaślepką (9) zaopatrzoną w szczelinę (19) połączoną otworami (18) o średnicy mniejszej aniżeli elementy blokujące (17, 17') przesuwne w kanałach (16), przy czym elementy (17, 17') mają rozmaite rozmiary dostosowane do kłków (22) kluczyka tak, że przy wciśnięciu kluczyka w szczelinę (19) linia podziału elementów blokujących znajduje się na samym poziomie rozdziału elementów (11 i 13).

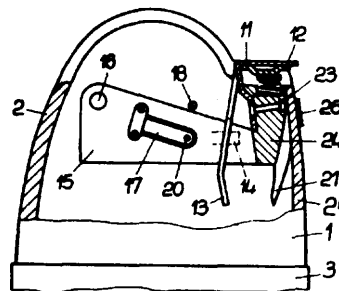

69 (P. 141920) 8. 07. 1970.

Pierwszeństwo: 11. 07. 1969 - Luksemburg
Braun Aktiengesellschaft, Frankfurt n/Main, NRF. (Richard Fischer).

Głowica tnąca do aparatu do golenia na sucho, z częścią do ścinania krótkich włosów i sąsiadującą

z nią, dającą się nastawiać w położenie robocze, częścią do ścinania długich włosów, znamienne tym, że część (11, 12) do ścinania długich włosów jest utworzona jako zamknięty funkcjonalnie zespół i na obu końcach jest wyposażona w dwa ułożyskowane wychylnie w obudowie (1) głowicy tnącej ramiona (15), przy czym wolna długość tych ramion jest większa niż odstęp punktu ułożyskowania (16) od zewnętrznych krawędzi części (8, 9) do ścinania krótkich włosów o obniżeniu wychylenia części do ścinania długich włosów.

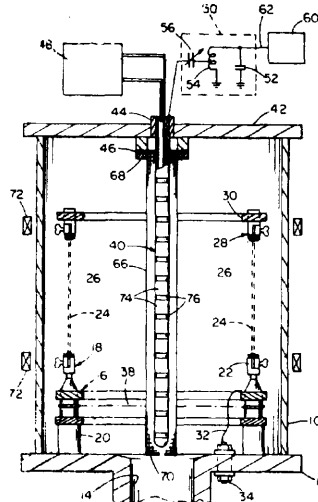

69 (P. 142309) 27. 07. 1970.

Pierwszeństwo: 28. 07. 1969 - USA
The Gillette Company, Boston - USA.

Sposób wytwarzania nożyka do golenia znamienne tym, że nanosi się na metalowe podłoże wyrobu cienką warstewkę stopu, przy czym wyrób znajduje się w atmosferze o zmniejszonym ciśnieniu, a nanoszenie odbywa się przez bombardowanie jonowe elektrody złożonej z metalu N i metalu wzmacniającego, co powoduje przemieszczenie atomów tych metali z elektrody na podłoże, tworząc na nim warstewkę stopu.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastr. 1—6, znamienne tym, że zawiera komorę dostosowaną do wytworzenia w niej atmosfery o zmniejszonym ciśnieniu, konstrukcję do takiego zamocowania stosu nożyków wewnątrz tej komory, że nożyki przylegają do siebie płaszczyznami, a ich naostrzone krawędzie znajdują się w jednej linii, elektrodę równoległą do osi stosu oraz obwód elektryczny pobudzający jony do bombardowania tej elektrody w celu przemieszczenia z niej metalu na ostrza nożyków.

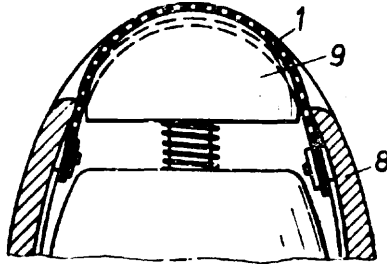

69 (P. 142609) 10. 08. 1970.

Pierwszeństwo: 26. 08. 1969 - Luksemburg
Braun, Aktiengesellschaft, Frankfurt nad Menem, NRF, (Werner Messinger).

Układ tnący do golarek z nożem górnym posiadający dla wprowadzenia włosów liczne otwory conajmniej dwóch różnych wykonanych rodzajów oddzielone wzajemnie od siebie przesmykami znamienne

tym, że ma otwory i szczeliny conajmniej na głównej części pola perforowanego umieszczone w sposób wzajemnie wymieszany przy czym długość szczeliny jest większa niż średnica otworów.

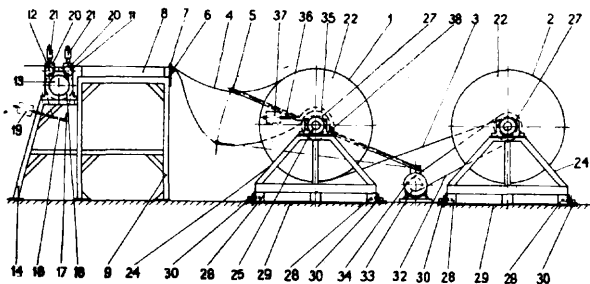

73 (P. 133488) 10. 05. 1969.

Pierwszeństwo: 10. 05. 1968 - NRF

Glanzstoff A. G., Wuppertal, NRF, (Kurd - Jürgen Schulze, Heinrich Giesen, Wilhelm Haas, Kurt - Heuer).

Urządzenie do doprowadzania wiązki drutów, spłotów drucianych lub lin drucianych, nawiniętych na cewkę lub na wał osnowy, których pojedyncze warstwy są oddzielone od siebie za pomocą taśmy metalowej, do urządzenia do dalszej obróbki zwłaszcza na wkładki do opon, przy czym taśma oddzielająca wykorzystywana jest do pośredniego napędu, zaś urządzenie zaopatrzone jest w płytę podstawową i dwa koźły do podpierania cewki nawiniętej i cewki nienawiniętej lub wału osnowy, oraz w napęd umożliwiający regulację ilości obrotów, znamieny tym, że oba koźły wsporcze (24) służące do podtrzymywania nawiniętej cewki (1) i nienawiniętej cewki (2) lub wału osnowy, są umieszczone jeden za drugim, przy czym koźół do podtrzymywania cewki, przeznaczonej dla taśmy metalowej (3), znajduje się za koźłem wsporczym dla nawiniętej cewki (1) w kierunku przeciwnym do kierunku odprowadzania, natomiast nienawinięta cewka (2) napędzana jest silnikiem (34) o regulowanej ilości obrotów, którego przestawianie następuje przez wybieranie pętli (4), utworzonej z drutów, spłotów drucianych lub lin drucianych między linią odłączenia i przyrządem hamującym (8, 16, 17, 18, 19).

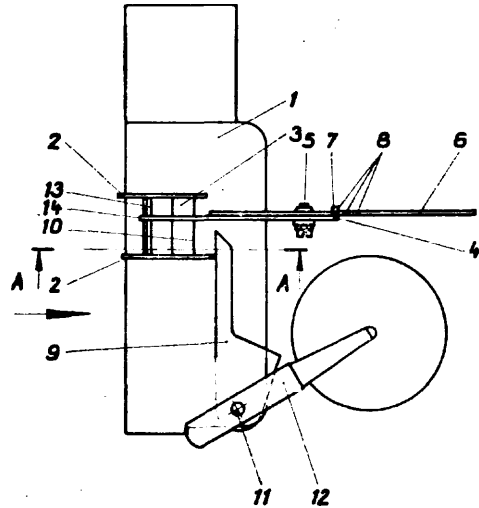
74b (P. 142656) 13. 08. 1970.

Pierwszeństwo: 25. 02. 1970

VEB Elektrotechnik und Gerätbau „Magdeburg“, Beriebn, NRD, (Manfred Kuss, Erwin Stolpmann).

Urządzenie do sygnalizowania przepływu strumienia cieczy w systemach rurociągów, w którym przegroda spiętrzająca, znajdująca się w pobliżu pływaka jest zmontowana na wspólnej osi z uchwytem pływaka, przegroda spiętrzająca wychyla się wgłęb przepływającego medium znamienne tym, że całkowity czynny przekrój przegrody spiętrzającej (9) znajduje się w strumieniu przepływającej cieczy, przy czym przeciwnie dołożyska koniec przegrody spiętrzającej przylega siodłowo do dwóch blach przewodniczy (2), że obydwie blachy przewodniczy (2) i zamykająca płyta zwrotna (13) opasują system magnetyczny (3), że między przegroda spiętrzającą (9), przylegającą do dol-

nych blach przewodniczy (2) i systemem magnetycznym (3) zawsze istnieje szczelina powietrza (10) i że system magnetyczny (3) jest połączony z blachą nastawczą (4) przy pomocy której ma możliwość przesuwania się w stosunku do stałej blachy obudowy (6).

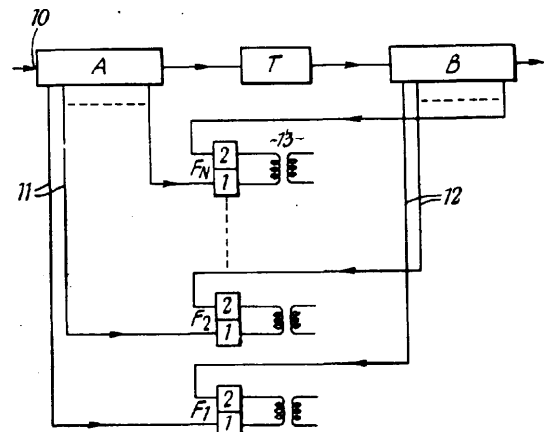

74b (P. 152834) 10. 01. 1972.

Pierwszeństwo: 12. 01. 1971 - Wielka Brytania.

British Railways Board, Londyn, Wielka Brytania. (Michael Sambrook Birkin).

Układ łączności zwłaszcza do przesyłania informacji z toru do pociągu i z pociągu do toru, znamieny tym że urządzenie odbiorcze otrzymujące zakodowaną cyfrowo informację w postaci wielokrotnie nadawanego telegramu wyposażone jest w pierwszy rejestr (A), którego sygnałem wejściowym jest seria zakodowanych telegramów, posiadający co najmniej jedno wyjście (11) połączone z pierwszym wejściem układu bistabilnego (F_1, F_2, \dots, F_n) sterowanym informacją zawartą w telegramie oraz wyposażony jest w drugi rejestr (B) połączony z obwodem opóźniającym (T), doprowadzającym do drugiego rejestru (B) sygnał cyfrowy pierwszego telegramu pierwszego rejestru po odebraniu przez ten rejestr drugiego telegramu z serii, przy czym odpowiednie wyjścia (12) drugiego rejestru są połączone z odpowiadającymi im drugimi wejściami wspomnianych układów bistabilnych, a do wyjścia każdego z tych układów dołączone jest pierwotne uzwojenie transformatora wyjściowego (13).

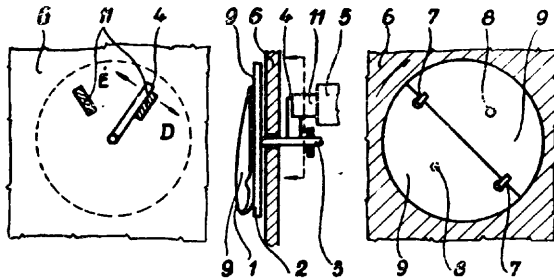

74c (P. 142718) 15. 08. 1970.

Pierwszeństwo: 15. 08. 1969 - Węgry „FOK-GYEM” Finommechanikai és Elektronikus Műszergyártó, Budapest, Węgry, (Jozsef Mandzsú. László Kellner, László Jagicza, Sándor Jodal).

Urządzenie wskaźnikowe do pokazywania wizualnych informacji cyfr, znaków, symboli oraz obrazów.

które zbudowane jest z umieszczonych obok siebie w sposób mozaikowy w liniach (szeregach) oraz kolumnach, wyposażonych w sterujące elektromagnesy, składających się z przerzucanych kłapek wizualnych jednostek wskaźnikowych, w którym przerzucane kłapki podczas ich przykrywania mają taką samą barwę jak odkrywana przez nie powierzchnia, znamienne tym, że posiada ono wykazujące różnobarwne powierzchnie boczne, zapewniające przez przerzucenie (przemieszczenie) punktu ciężkości dwa stany kłapki informacyjne (1) które najkorzystniej wykonane są w kształcie półkola albo wycinka koła oraz dysponują osią ze strony swej prostej krawędzi bocznej, które to urządzenie wskaźnikowe posiada płytkę trzymającą (2), która najkorzystniej ma kształt kołowy i umocowana jest na tworzącej z pionem pewien kąt najkorzystniej poziomej osi, które ma oprócz tego obracalne urządzenie przesuwające punkt ciężkości kłapki informacyjnej (1).

78c (P. 134130) 11. 06. 1969.

Institut Przemysłu Organicznego, Warszawa, (Aleksy Siwiec, Krzysztof Salmonowicz, Kazimierz Mizak).

Zapalniki elektryczne milisekundowe i zwłoczne bezpieczne w użyciu w atmosferze gazów palnych i pyłu węglowego znamienne tym, że składają się z łuski metalowej z wprasowanym materiałem wybuchowym, przykrytym czapeczką metalową i wkładki metalowej z uprzednio wprasowanym elementem opóźniającym, przy czym w dnie wkładki jest otwór o średnicy mniejszej od średnicy ścieżki masy pirotechnicznej opóźniacza, a górna część wkładki jest obciśnięta wraz z łuska zapalnika na korku gumopodobnym zespołu zapalczego korzystnie w połowie jego długości.

78e (P. 129364) 4. 10. 1968.

Zakłady Tworzyw Sztucznych „Erg” w Bieruniu Starym, Bieruń Stary, (Witold Szeniawski, Julian Sulima Samujłło, Kazimierz Sowa, Rajmund Wasilewski, Bogusław Tabaczyński, Jan Szyguła, Jan Wieczorek).

Zapalnik elektryczny milisekundowy powietrzny składający się ze spłonki i zamontowanych w niej opóźniacza i główki zapalczej, znamienne jest tym że opóźniacz posiada zaprasowany od strony ładunku spłonkowego niewielki ładunek dwunitroortkrezolanu ołowiu z zawartością do 10% węgla baru.

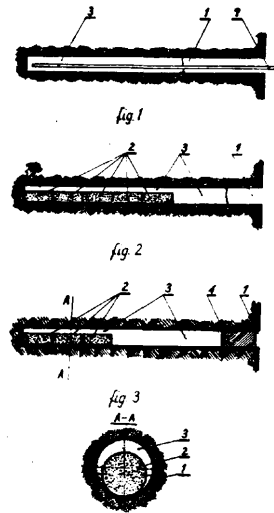
78e (P. 134749) 11. 07. 1969.

Główny Instytut Górnictwa, Katowice, (Wacław Cybulski, Jan Gruszka, Marian Borkowski).

Sposób wypełniania otworu strzałowego żelatynizowaną lub zagęszczoną, półpłynną masą, znamienne tym, że najpierw część otworu strzałowego wypełnia się substancją półpłynną, zawierającą obojętne dodatki zagęszczające lub żelatynizujące, oraz dodatki podnoszące efekt wybuchu, lub zwiększające bezpieczeństwo materiału wybuchowego wobec atmosfery kopalnianej, a następnie do otworu ładuje się naboje materiału wybuchowego bez otoczek, lub umieszczone w różnego rodzaju otoczkach i na koniec pozostałą wolną część otworu strzałowego aż do jego wylotu, wypełnia się tą samą substancją półpłynną lub przybitką plastyczną.

Odmiana sposobu według zastrz. 1, znamienne tym, że najpierw do otworu strzałowego ładuje się naboje materiału wybuchowego, po czym za pomocą przewodu wprowadza się do otworu substancję półpłynną wypełniając ją dokładnie całą wolną przestrzeń otworu.

Odmiana sposobu według zastrz. 1 i 2, znamienne tym, że do otworu strzałowego, uprzednio załadowanego materiałem wybuchowym, wprowadza się pojemniki z substancją półpłynną i następnie za pomocą nabijaka rozgniata się każdy pojemnik wciskając zawartą w pojemniku masę w wolną przestrzeń zawartą pomiędzy nabojami materiału wybuchowego i ścianą otworu strzałowego.

79a (P. 131124) 9. 01. 1969.

Pierwszeństwo: 10. 01. 1968, 1. 11. 1968 - Stany Zjednoczone Ameryki

Celanese Corporation, New York, USA, (Ralph Robert Mian, Charles Herbert Keith).

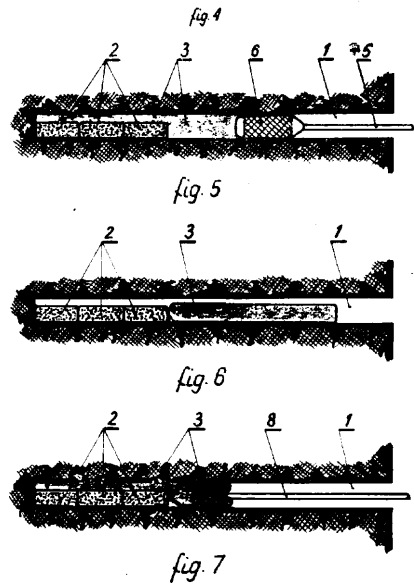
Materiał syntetyczny odpowiedni do stosowania w wyrobach do palenia, znamienne tym, że zawiera spalający się materiał wybrany z grupy, obejmującej skrobię, pochodne skrobi i celulozy, ich sole podstawione niższym alkilem, niższym hydroksyalkilem lub też niższą grupą karboksyalkilową oraz substancję wypełniającą, o budowie makrocząstkowej, służącą do podtrzymywania palenia, przy czym spalający się materiał i substancja wypełniająca występują w stosunku wagowym takim, aby szybkość palenia się była zadawalająca.

79a (P. 131124) 9. 01. 1969.

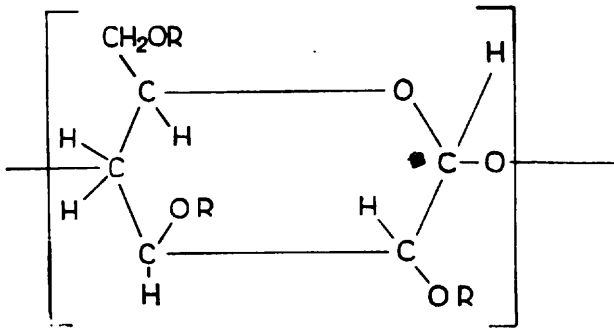
Pierwszeństwo: 10. 01. 1968, 1. 11. 1968 - Stany Zjednoczone Ameryki

Celanese Corporation, New York, USA, (Ralph Robert Mian, Charles Herbert Keith).

Materiał syntetyczny odpowiedni do stosowania w wyrobach do palenia, znamienne tym, że zawiera spalający się materiał wybrany z grupy, obejmującej skrobię, pochodne skrobi i celulozy, ich sole podstawione niższym alkilem, niższym hydroksyalkilem lub też niższą grupą karboksyalkilową oraz substancję wypełniającą, o budowie makrocząstkowej, służącą do podtrzymywania palenia, przy czym spalający się materiał i substancja wypełniająca występują w stosunku wagowym takim, aby szybkość palenia się była zadawalająca.

Sposób modyfikowania tytoniu do palenia w celu zmniejszenia procentowej zawartości składników powstających podczas palenia wspomnianego tytoniu, jak również podtrzymywania w znacznym stopniu jego palenia i własności smakowych, znamienne tym, że miesza się tytoń i materiał wybrany z grupy obejmującej skrobię i pochodne skrobii i celulozy oraz ich sole, zawierające powtarzającą się jednostkę o podanym na rysunku wzorze, w którym co najmniej jedno R jest wybrane z grupy obejmującej niższy alkil, niższy hydroksyalkil i niższy karboksyalkil i ich mieszaniny, a pozostałe R oznaczają wodór; średni stopień podstawienia R jest od około 0, 2 do 3, 0, z substancją wypełniającą o budowie makrocząsteczkowej w stosunku wagowym 15 : 85 do 85 : 15.

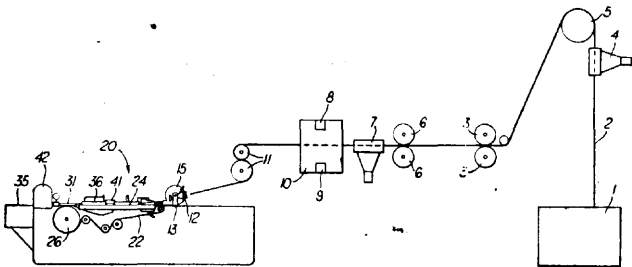
79b (P. 127034) 18. 05. 1968.

Pierwszeństwo: 8. 06. 1967 - USA

Cigarette Components Limited, Londyn, Wielka Brytania.

Sposób wytwarzania filtrów do papierosów, z pasma włókien i spoiwa, z których zostaje utworzona trwała linka, składająca się z włókien sklejonych ze sobą tym spoiwem, znamienne tym, że włókna zostają pocięte na kawałki pewnej określonej długości jeszcze przed utworzeniem z nich linki na filtry.

Urządzenie służące do przeprowadzania sposobu według zastrz. 1, składające się z urządzenia doprowadzającego pasma włókien i urządzenia wytwarzającego z tych włókien linkę, znamienne tym, że pomiędzy nimi znajduje się sieczkarka (13) tnąca włókna na kawałki określonej długości.

79b (P. 120794) 29. 05. 1967.

Pierwszeństwo: 31. 05. 1966 - Szwajcaria

Celfil Company Establishment, Vaduz., Liechtenstein, (Paul Adolf Müller).

Sposób wytwarzania materiału filtracyjnego dla papierosów, w postaci marszczoną wstęgi, nadającej się do wyrobu sznura filtracyjnego dzielonego na filtry do papierosów, w którym zwilżoną nieelastyczną wstęgę materiału poddaje się naciskowi między parą ząbkujących się podgrzanych walców do rowkowania wzdłużnego i rozciągania poprzecznego wstęgi materiału, w celu rozluźnienia włókien bez naruszania poprzecznej ciągłości wstęgi, znamienne tym, że rowkowaną i rozciągniętą wstęgę wychodzącą z zacisku, przesuwają przy zachowaniu styku z jednym z walców przez ich obrót, w celu częściowego wysuszenia i utwardzenia wstęgi oraz zachowania jej struktury uzyskanej wskutek przejścia między walcami, a na-

stępnie częściowo wysuszoną wstęgę przesuwają się zaciskając ją między wzajemnie ząbkowanymi podgrzanyymi walcami pierwszym i trzecim, przy czym rowki we wstędze pogłębia się przy jej dalszym rozciąganiu poprzecznym w celu rozluźnienia włókien, przy jednoczesnym zachowaniu nienaruszonej ciągłości wstęgi.

80a (P. 141165) 9. 06. 1970.

Biuro Projektowo-Badawcze Budownictwa Ogólnego „Miastoprojekt”, Kielce, Polska, (Ryszard Patrzalek, Aleksander Poturalski, Ryszard Jaworski).

Sposób stabilizacji kruszywa przy wytwarzaniu faktur dennych na betonowych elementach w trakcie ich prefabrykacji (tekst zgłoszenia zamieszczony został w klasie 37d na stronie 82).

80a (P. 142534) 5. 08. 1970.

Zakład Badań i Doświadczeń przy Kieleckim Zjednoczeniu Budownictwa, Kielce, Polska, (Ryszard Patrzalek).

Urządzenie do równomiernego ułożenia warstwy materiałów rozdrobnionych, zwłaszcza kruszywa skał mineralnych (tekst zgłoszenia zamieszczony został w klasie 37e na stronie 83).

80a (P. 135556) 27. 08. 1969.

Pierwszeństwo: 2. 09. 1968 - NRF.

Ferma Gesellschaft für rationelle Fertigbaumethoden und Maschinenanlagen mbH und Co. Ettlingen, NRF, (Karl Schäfer).

Sposób ciągłego wytwarzania kształtek, w szczególności płyt z gipsu, z ewentualnymi dodatkami, jak również z włókien o znacznej objętości podlegających spłnieniu, polegający na nakładaniu suchego materiału na powierzchnię formierską znajdującą się w ciągłym ruchu oraz na nawilżaniu materiału taką ilością wody, żeby ilość wody niezbędna do wiązania była tylko nieznacznie przekroczona, znamienne tym, że wysypywanie suchych materiałów z silosów zasobowych, dozowanie i rozdział tych materiałów na wstępną taśmę formierską, znajdującą się przed główną taśmą formierską, następuje w ten sposób, że zostaje utworzone dwuwarstwowe luźne pasmo, mające ostateczny kształt płyty, składające się z warstwy włókien oraz leżącej na niej lub pod nią warstwy gipsu, przy czym obie warstwy bezpośrednio po uzyskaniu kształtu pasma podlegają przemieszaniu, a podczas przemieszania wymieszanego pasma ze wstępnej taśmy formierskiej na główną taśmę formierską lub po tym przemieszczeniu doprowadza się wodę wiążącą, oraz, że nawilżone pasmo jest następnie sprasowywane w kierunku podłoża formierskiego.

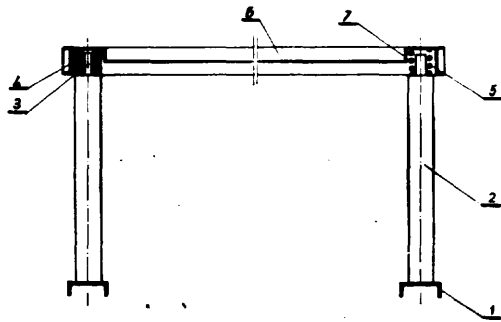
80a (P. 148031) 8. 05. 1971.

Przedsiębiorstwo Prefabrykacji Przemysłu Węglowego, Katowice (Aleksander Oleksy, Henryk Bajek, Stanisław Karpowicz, Mirosław Szewczyk).

Sposób wykonywania elementów żelbetowych z wystającymi ku górze strzemiionami a zwłaszcza belek DZ-3 i urządzenie dostosowania tego sposobu znamienne tym, że zagłębienie (7) wibrującej płyty (6) stołu wibracyjnego wypełnia się piaskiem zagęszcza się go, na nim układa się formę dnem ku górze, wkłada się w nią w pozycji odwrotnej zbrojenie, zagłębiając wystające końce strzemiion w piasku, formę zasypuje się masą betonową, zagęszcza się ją i zaciera z góry paczką równo z wierzchem formy, zamocowuje się podkład, formę wraz z podkładem i wykonanym w niej elementem, przewozi się na miejsce dojrzewania, rozformowuje się boki formy a element pozostaje na podkładzie do ewentualnej dalszej obróbki betonu.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1, składające się z podstawy, nóg, sprężyn i płyty stołu

wibracyjnego, z zamocowanym na niej wibratorem, znamieny tym, że płyta (6) stołu wibracyjnego ma wgłębienie (7) na piasek który stanowi podkład formy.

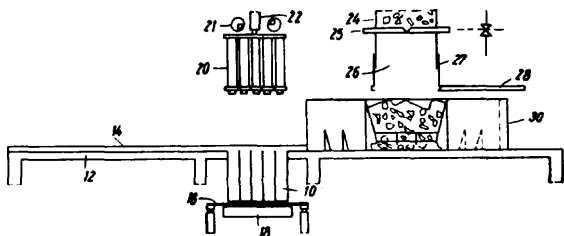
80a (P. 136930) 17. 11. 1969.

Pierwszeństwo: 21. 11. 1968, 22. 05. 1969, 7. 06. 1969 - Niemiecka Republika Federalna.

Wolfgang Schneider, Hamburg, NRF, (Wolfgang Schneider, Klaus Schneider).

Sposób wytwarzania elementów betonowych z zastosowaniem formy podzielonej na kilka komór, której górny brzeg styka się z wycięciem w stole i która napełniana jest masą betonową w ilości dokładnie odmierzonej przed napełnieniem, przy czym beton przemieszczany jest od stacji dozującej wzdłuż prostej poziomej po stole do miejsca usytuowania formy i wlewany do formy u góry otwartej, po czym wlewy do formy beton zostaje zagęszczony, a ewentualny nadmiar z napełniania - usunięty, znamieny tym, że podczas procesu napełniania beton przesuwany jest poza u góry otwartą formę i poza odwróconą od stacji odmierzonej stronę formy i poruszany równocześnie w poziomie prostopadle w poprzek do kierunku przesuwu, przy czym część betonu spada do formy, a część betonu odsunięta zostaje z powrotem ruchem poprzecznym skierowanym w przeciwnym kierunku.

Urządzenie do wytwarzania elementów betonowych zawierające otwartą u góry formę, podzieloną na kilka komór, która napełniana jest z usytuowanej z boku stacji dozującej odmierzoną dokładnie przedtym ilością betonu przy zastosowaniu przesuwnej poziomo po stole jezdny wózka napełniającego, na który beton pobierany jest ze stacji dozującej przez swój górny otwarty otwór i odprowadzany nad formę przez swój dolny otwór, przy czym w obrębie formy usytuowane są urządzenia do zagęszczania betonu znajdującego się w formie i pobrania z formy ewentualnych nadmiarów z napełniania, znamienne tym, że stół jezdny z torem wózka napełniającego sięga od stacji dozującej o co najmniej długość przestrzeni napełnianego wózka.

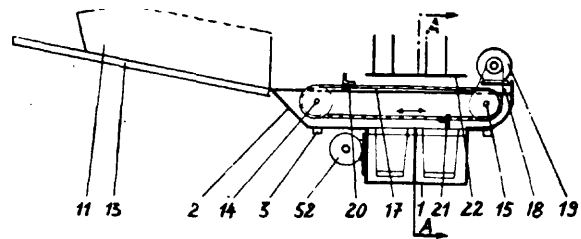

80a (P. 135592) 29. 08. 1969.

Betonwerk Erich Winkler KG, Pretsch, NRD.

Urządzenie do wytwarzania pustaków i innych małych wymiarowych elementów budowlanych, składające się ze skrzynki formującej, ułożyskowanej na podwoziu w sposób umożliwiający regulowanie wysokości jej położenia i ze stempli obciążającego, osadzonego przesuwnie w kierunku prostopadłym nad tą skrzynką na podwoziu, znamienne tym, że w niecce (2) nad

skrzynkami formującymi (1) są umieszczone poruszające się w kierunku osi wzdłużnej pojazdu zgarniarki (20, 21), transportowane za pomocą silnika poprzez łańcuchy zębate (16, 17), a z boku poprzecznym pojazdu jest sprzężony wózek (11) do betonu w dnie (13), pochylonym w kierunku niecki (2).

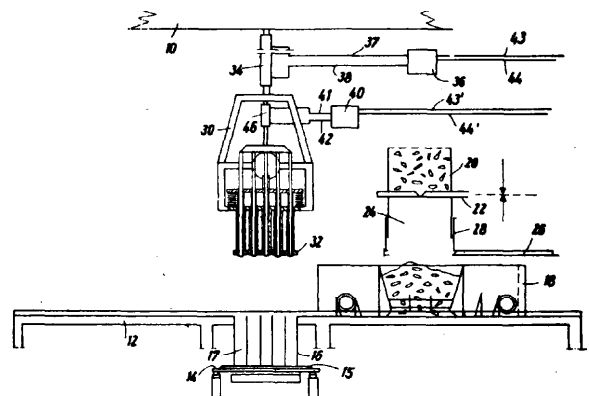
80a (P. 140815) 2. 05. 1970.

Pierwszeństwo: 22. 05. 1969, 5. 12. 1969 - NRF.

Wolfgang Schneider, Klaus Schneider, Buxtehude, NRF.

Sposób wytwarzania elementów z betonu w formie, w którą po jej napełnieniu masą produkcyjną wciskany zostaje od góry dla jej zagęszczenia stempel tłoczny przy czym odprowadzany zostaje z formy w toku procesu sprężania ewentualny nadmiar masy, znamieny tym, że po zapoczątkowaniu procesu zagęszczania nadmiar napełniania pobierany zostaje z formy w kilku kolejnych masach jednostkowych.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1, połączone z urządzeniem zagęszczającym i w którą wsuwalny jest za pomocą urządzenia tłoczno stempel tłoczny, którego płyta tłoczna pokrywa górny otwarty przekrój formy, znamienne tym, że płyta tłoczna (32) zaopatrzona jest w co najmniej jeden otwór, w którym umieszczona jest rura tłoczna (50) przesuwalna w pionie, niezależnie od ruchu stempla (30).

80b (P. 131776) 17. 02. 1969.

Pierwszeństwo: 20. 02. 1968. - Szwajcaria

Siderpatents S. A., Lugano, Szwajcaria, (Giovanni Crespi).

Sposób wytwarzania wykładziny ogniotrwałej do pieców stalowniczych mającej charakter zasadowy, znamienne tym, że masę wykładzinową otrzymuje się w stanie stopionym lub półpłynnym w temperaturze 1800—2500°C przez zmieszanie przede wszystkim dolomitu i/lub magnezytu z szaro-czarnym zasadowym żużlem stalowniczym bezpośrednio w piecu do topienia podczas normalnego prowadzenia wytopu.

80b (P. 132648) 29. 03. 1969.

Pierwszeństwo: 29. 03. 1968 - Włochy.

Montecatini Edison S. p. A., Mediolan, Włochy, (Giacomo Ceales).

Tworzywo ogniotrwałe o wysokiej wytrzymałości na zmiany temperatury oraz ścieranie, otrzymane przez

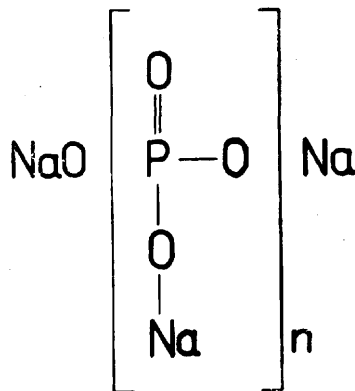
elektrostapianie, znamienne tym, że zawiera trzy fazy krystaliczne, fazę korundu, mulitu, badeleitu oraz fazę szklistą i wykazuje skład chemiczny wyrażony w tlenkach: 60-75% Al_2O_3 , 16-22% SiO_2 , 10-20% ZrO_2 , 0, 8-1, 3% Na_2O , odpowiadający układowi wagowemu poszczególnych faz: 35-50% korundu, 30-45% mulitu, 10-20% badeleitu, 11-15% fazy szklistej.

80b (P. 127929) 5. 07. 1968.

Pierwszeństwo: 26. 07. 1967 - USA.

General Refractories Company, Filadelfia, Pensylwania, USA, (Walter Sebastian Treffner, Alred Henry Foessel).

Sposób wytwarzania zasadowych materiałów ogniotrwałych zawierających tlenek magnezu i posiadających zwiększoną wytrzymałość w podwyższonej temperaturze, składających się zasadniczo z kalcynowanego magnezytu, związku wapnia i polifosforanu sodowego, znamienne tym, że miesza się kalcynowany magnezyt o zawartości krzemionki poniżej 0, 7%, polifosforan sodowy o wzorze przedstawionym na rysunku, w którym n oznacza liczbę całkowitą od 4 do 100, oraz związek wapnia, zaś ilości wszystkich składników są tak dobrane, aby gotowy produkt posiadał zawartość krzemionki poniżej 0, 7%, stosunek wagowy $CaO : SiO_2$ co najmniej około 4, 5 : 1, stosunek $P_2O_5 : SiO_2$ od 3 : 1 do 12 : 1, stosunek $P_2O_5 : CaO$ od 0, 6 : 1 do 1, 2 : 1 i stosunek $CaO : (P_2O_5 + SiO_2)$ od 0, 8 : 1 do 1, 3 : 1.

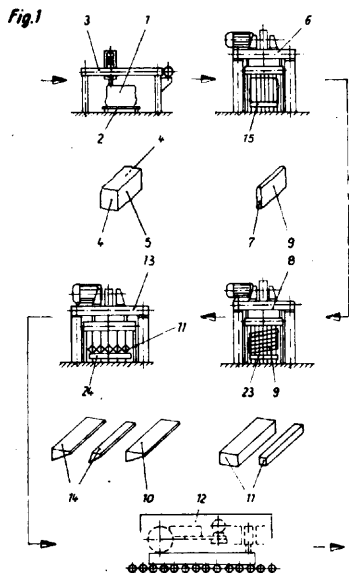

80d (P. 141476) 20. 06. 1970.

Pierwszeństwo: 11. 08. 1969 - NRD.

VEB Lansitzer Granit Demitz-Thumitz, Demitz-Thumitz, NRD, (Dieter Gerlach, Siegfried Domschke).

Sposób wytwarzania krawężników, stopni i podobnych elementów z kamienia naturalnego lub z po-

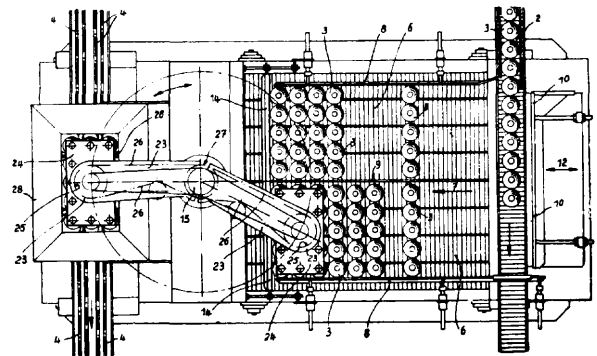
łączeń kamienia i innych materiałów budowlanych przez ciosanie lub piłowanie, znamienne tym, że blok (1) kamienia obrabia się na wrębiarce lub traku (3) kamieniarskim na obu przeciwległych końcach (4) według wymiaru długości gotowych krawężników (18) lub stopni (25), następnie obrobiony blok (5) kamienia przecina się prostopadłe do ścianek czół (4) na płyty (7), które w kolejnej operacji przecina się prostopadłe lub ukośnie do głównych płaszczyzn (9) na półfabrykaty (11), a te z kolei przecina się wzdłużnie w przybliżeniu po przekątnej przekroju, przy czym uzyskane stopnie (10) połówkowe względnie górne części (14) krawężników lub stopni stosuje się bądź od razu w takim stanie bądź skleja się podstawki (21) po ich wysuszeniu z dolnymi częściami (16) krawężników lub stopni wykonanymi z betonu względnie innego podobnego materiału.

81a (P. 132001) 27. 02. 1969.

Pierwszeństwo: 29. 02. 1968 - Francja.

COBELCOMEX, Neuilly-sur-Seine, Francja, (René Deldon).

Urządzenie do przenoszenia i ładowania przedmiotów zwłaszcza butelek do skrzyń lub podobnych pojemników, mające zespół przenoszący przedmioty luzem, zespół dostarczający pojemniki na przedmioty oraz obrotową kolumnę umieszczoną pomiędzy wymienionymi zespołami, zaopatrzone w dwa ramiona z których każde ma głowicę chwytającą grupę przedmiotów, znamienne tym, że przenośnik zespołu przenoszącego przedmioty luzem składa się z dwóch równoległych części rozmieszczonych symetrycznie po obu stronach osi przechodzącej przez środek kolumny (15) i zespołu dostarczania pojemników, a dwa ramiona (23) kolumny (15) rozstawione są pod takim kątem, że gdy głowice (25) jednego lub drugiego ramienia znajdują się nad każdą z wspomnianych stref, to głowica drugiego ramienia znajduje się nad stanowiskiem dostawy pojemników.

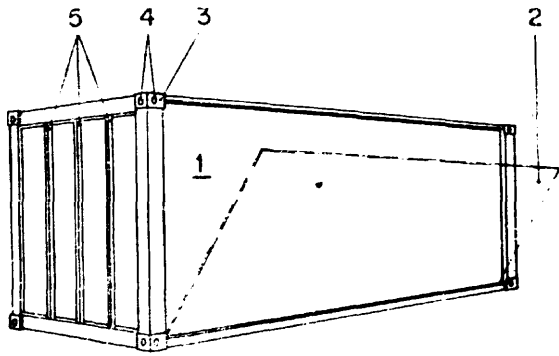

81c (P. 141223) 10. 06. 1970.

Pierwszeństwo: 5. 06. 1970 - Szwajcaria.

Aktiengesellschaft Brown, Boveril Cie, Baden, Szwajcaria, (Hans - Joachim Kern).

Pojemnik, do transportu aparatury elektrycznej, odpowiadający swymi wymiarami oraz konstrukcją międzynarodowym wymiarom i wyposażeniu aparatury elektrycznej, zawierający elementy do zawieszenia, znamienne tym, że ramy nośne (5, 9) pojemnika (1) stanowią integralną część składową ramy montażowej umieszczonej w pojemniku aparatury elektrycznej, na przykład kompletnego nadajnika ze stopniami (11, 12) wysokiej i niskiej częstotliwości, i sterowania, przy czym nadajnik jest zamontowany w pojemniku i połączony przewodami.

81c

(P. 131684)

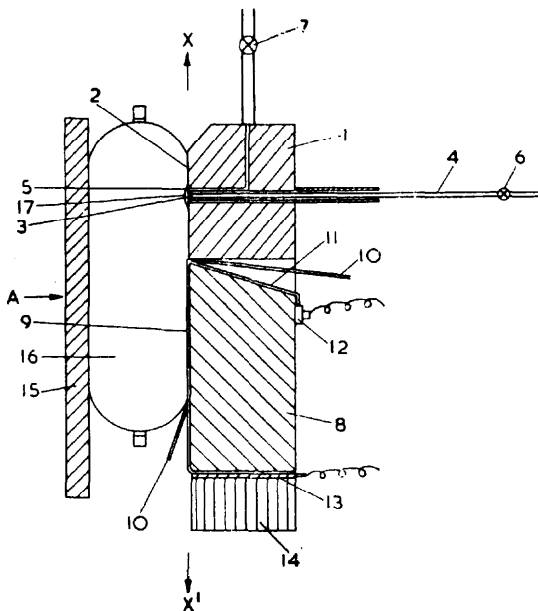
11. 02. 1969.

Pierwszeństwo: 29. 02. 1968, 14. 06. 1968 - Wielka Brytania.

Imperial Chemical Industries Limited, Londyn, Wielka Brytania, (Andrew George Ford, Ronald Augustus Hudson).

Sposób wytwarzania pojemnika, stanowiącego szczelnie zamknięte opakowanie z elastycznego tworzywa sztucznego, napełnione produktem znajdującym się w tym pojemniku pod ciśnieniem gazu wyższym od ciśnienia atmosferycznego, znamienny tym, że otwór w ścianie zamkniętego pojemnika umieszcza się w bezpośredniej drożności z otworem w gładkiej powierzchni głowicy urządzenia do napełniania, który jest połączony ze źródłem gazu pod wyższym ciśnieniem od atmosferycznego i nadmucha się pojemnik gazem, utrzymując ściankę ograniczającą otwór pojemnika w gazoszczelnym kontakcie z gładką powierzchnią głowicy urządzenia do napełniania, a następnie napełniony gazem pojemnik przesuwa się ruchem ślizgowym po gładkiej powierzchni do osiągnięcia kontaktu części ścianki otworu pojemnika z elastyczną taśmą spajającą trwale otwór, utrzymywaną w nieprzerwanym kontakcie z gładką powierzchnią urządzenia i otworem i ewentualnie spawa się przez zgrzewanie.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1-4, znamienne tym, że zawiera gładką powierzchnię z otworem połączonym ze źródłem gazu pod ciśnieniem, układ doprowadzający taśmę uszczelniającą w sposób umożliwiający przyciąganie jej ze źródła zasilania po gładkiej powierzchni lub z torem tej powierzchni w stałym kontakcie z tą powierzchnią, układ do ustawiania w odpowiednim miejscu otworu znajdującego się w ścianie pojemnika w położeniu bezpośredniej drożności z otworem znajdującym się

na gładkiej powierzchni, w celu nadmuchania pojemnika gazem, urządzenie do przesunięcia pojemnika ruchem ślizgowym wzdłuż gładkiej powierzchni, z zachowaniem gazoszczelności w stosunku do gładkiej powierzchni, w celu uszczelnienia obryza otworu taśmą uszczelniającą, ewentualnie przez zgrzewanie.

Pojemnik z tworzywa sztucznego wykonany systemem taśmowym z folii w kształcie spłaszczonej rury tworzącej połączone ze sobą końcami pojemniki do zastosowania w sposobie według zastrz. 1, znamienny tym, że zawiera otwór do napełniania w tej części ścianki, która po wypełnieniu pojemnika gazem przyjmuje kształt cylindryczny.

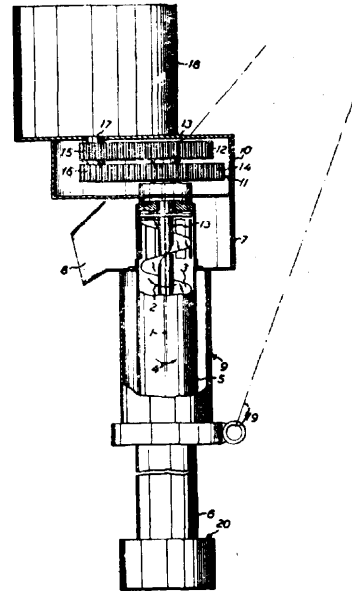
81e

(P. 131343)

23. 01. 1969

Olle Lennart Siwersson Karl Gunuar Tell, Halsingborg, Szwecja.

Urządzenie do podawania lub nagarniania materiału do wlotu przenośnika śrubowego, znamienne tym, że wyposażone jest w przynajmniej jedną powierzchnię prowadzącą, która przynajmniej część jest wirująca ukształtowana jest w postaci śrubowej lub nie od wirowania śruby, przy czym powierzchnia wirująca ukształtowana jest w postaci śrubowej lub spiralnej łopaty, umieszczonej w otwartej osłonie utworzonej przez powierzchnię prowadzącą w całości umieszczonej wokół wlotowego końca przenośnika.

81e

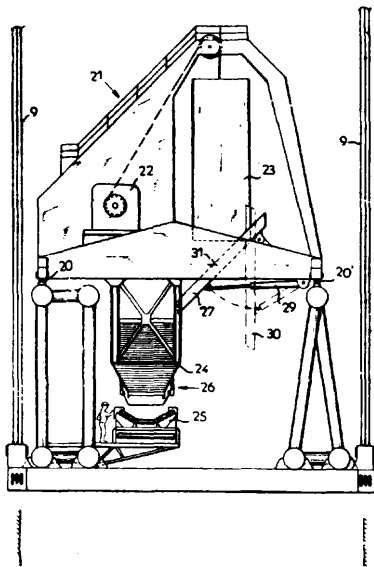
(P. 142256)

24. 07. 1970.

Pierwszeństwo: 25. 07. 1969, 7. 11. 1969, 20. 11. 1969 - Francja.

Port Autonome de Dunkerque, Dunkierka, Francja, (Pierre Demandolx Dedons, Geraed Giroud, Daniel Delaunay).

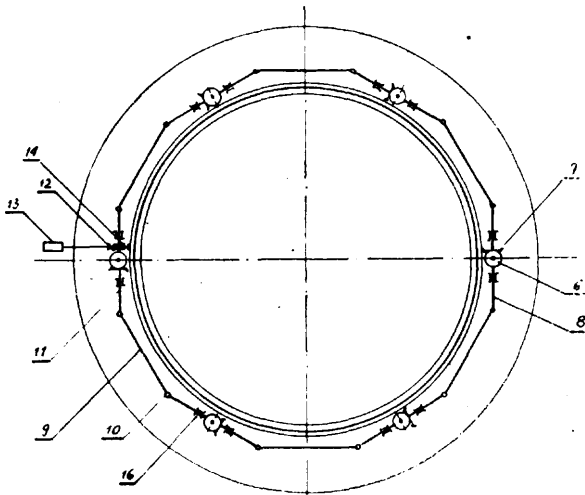
Urządzenie do manipulowania i magazynowania elementów stałych luzem, zawierające belkę poziomą zamontowaną na co najmniej jednym wsporniku poprzecznym, znajdującą się nad stołem elementów poddawanych manipulacji, wózek-wciągarka przemieszczający się wzdłuż belki i wyposażony w co najmniej w jeden chwytak, przenośnik taśmowy umieszczony równoległe do osi belki oraz zasobnik zasilający do zasilania przez chwytak przenośnika taśmowego, znamienne tym, że zasobnik zasilający (24) jest zespolony ze środkami mechanicznymi (27) zsynchronizowanymi z ruchem chwytaka, umożliwiającymi przechylenie chwytaka (23) znajdującego się w położeniu górnym, bezpośrednio do zasobnika (24).

81e (P. 142140) 18. 07. 1970.

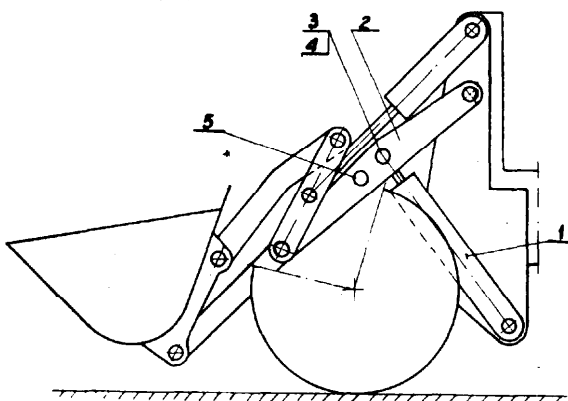
Przedsiębiorstwo Projektowania i Dostaw Kompletnych Obiektów Przemysłowych „Chemadex” Oddział w Krakowie, Kraków, (Zygmunt Bojan).

Urządzenie do regulacji położenia gardzieli w podawaczach talerzowych zainstalowane między zasobnikiem (1) a talerzem (3) znamienne tym, że gardziel (2) jest ruchoma dzięki napędowi od śrub pociągowych (5) obracanych za pomocą układu napędowego, składającego się z kół stożkowych (6) i (7), wałków (9) i (11), sprzęgieł wychyłnych (10), ślimacznicy (12), ślimaka (14) i silnika (13).

81e (P. 142319) 28. 07. 1970.

Huta Stalowa Wola Przedsiębiorstwo Państwowe, Stalowa Wola (Szymon Cendrowski, Tadeusz Raszek)

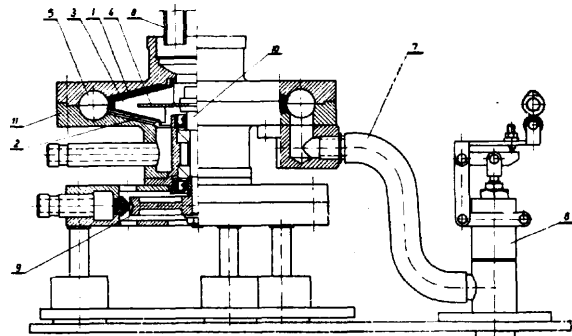

Układ roboczy ładowarki hydraulicznej znamienne tym, że siłowniki (1) hydrauliczne podnoszenia połączone są z wysięgnikami (2) z możliwością dowolnego nastawiania długości ramion sił przez ustalanie połączeń siłowników (1) z wysięgnikami (2) w różnych skokowo lub przesuwnie dobieranych miejscach wysięgników (2), dzięki czemu uzyskuje się możliwość regulacji nośności ładowarki w zależności od potrzebnej wysokości podnoszenia.

82b (P. 141196) 10. 06. 1970.

Instytut Chemii Nieorganicznej, Gliwice, Polska, Tadeusz Delebiński, Juliusz Zdzienicki, Czesław Grabczyński).

Urządzenie do oddzielania zawieszin substancji stałych od fazy ciekłej za pomocą siły odśrodkowej składające się z obudowy i ruchomego bębna, znamienne tym, że bęben składa się z dwu den stożkowych, pomiędzy którymi zachowana jest obwodowa szczelina umocowanych za pośrednictwem łopatek do nieruchomej poziomej przegrody, o średnicy mniejszej od zewnętrznej średnicy den, dzielącej bęben na dwie części - górną i dolną, a w obudowie bębna znajduje się pierścieniowa komora odpływowa dla zagęszczonej zawiesziny odprowadzanej następnie przez zawór upustowy, zaś poniżej dolnego dna bębna znajduje się komora zaopatrzona w króciec odpływowy dla sklarowanej fazy ciekłej.

84c (P. 139229) 5. 03. 1970.

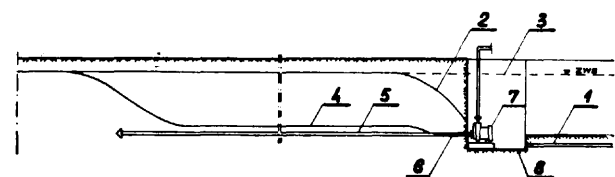
Główny Instytut Górnictwa, Katowice (Marek Rogoż, Tadeusz Bromek).

Sposób oznaczania współczynnika odłączalności skal. (tekst zastrzeżenia zamieszczony został w klasie 421 na stronie 97).

84c (P. 140949) 29. 05. 1970.

Zakład Badań i Doświadczeń przy Zjednoczeniu Budownictwa Wodno-Inżynieryjnego, Warszawa, Polska, (Romuald Hoffman).

Sposób odwadniania wykopów zwłaszcza wąsko-przestrzennych znamienne tym, że do założonych poziomo lub ze spadkiem filtrów lub drenów (5) podłącza się pompę (7) umieszczoną u wylotu filtrów poniżej poziomu wody gruntowej (2) i (4).

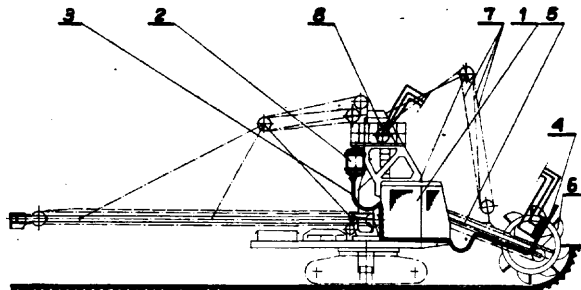

84d (P. 134740) 10. 07. 1969.

Kopalnia Węgla Brunatnego „Turów”, Turossów (Władysław Szymański, Henryk Dzierżan, Adam Winter).

Układ do samoczynnej regulacji poziomu plantowania dla koparek, a zwłaszcza dla koparek kołowych,

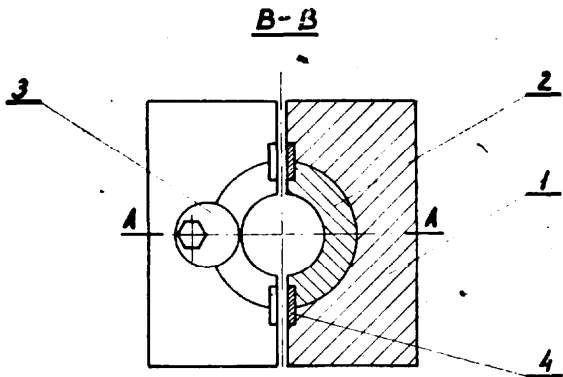
wyposażony w układ naczyń połączonych, znamienne tym, że jedno z naczyń stanowi elastyczny przewód (3) zakończony elektrycznym wskaźnikiem (4) poziomów, który ma trzy zestyki (Z_1, Z_2, Z_3) przy czym położenie skrajnych zestyków (Z_1, Z_3) jest proporcjonalne do założonych dopuszczalnych odchyłek nierówności plantowania poziomu, a wszystkie trzy zestyki łączą się z elektrycznym zasilaczem (9), tranzystorowym wzmacniaczem (10) oraz zespołem analityczno-sterowniczym (11), w którym znajdują się styczniki (S_0, S_p) silnika (12) wciągarki.

87a (P. 142443) 3. 08. 1970.

Politechnika Śląska im. W. Pstrowskiego, Gliwice, (Stanisław Koncewicz, Ryszard Hebdzyński, Tomasz Oczkowicz, Józef Rabus, Antoni Tyma).

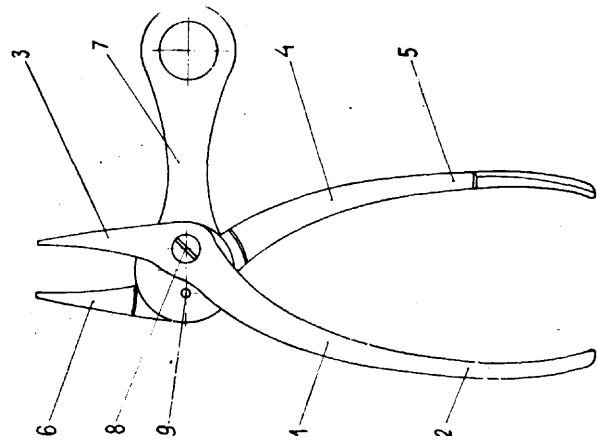
Sposób mocowania wkładek wymiennych do szczęk zaciskowych szczególnie do wózków ciągarek i wciskarek, znamienne tym, że wkładki wkłada się równoległe do kierunku działania siły technologicznej i zabezpiecza się przed wypadnięciem.

87a (P. 142615) 11. 08. 1970.

Polska Akademia Nauk, Instytut Chemii Fizycznej, Warszawa, Polska, (Bolesław Lecko).

Szczypce do pierścieni osadnych zaopatrzone w dwa ramiona z których każde ma na jednym końcu rękojeść

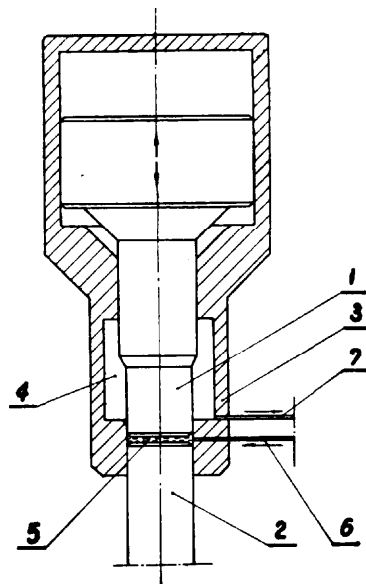

a na drugim szczękę roboczą, znamienne tym, że między ramionami (1) i (4) jest umieszczona zwrotnica (7) w postaci płytki, zaś ramiona są do zwrotnicy (7) umocowane obrotowo za pomocą oddzielnych sworzni (8) i (9) rozmieszczonych od siebie w odległości od 2 do 30 mm na podłużnej osi zwrotnicy.

87b (P. 142509) 4. 08. 1970.

Zakłady Konstrukcyjno-Mechanizacyjne Przemysłu Węglowego, Gliwice, (Kazimierz Turopolski, Jan Orłacz).

Sposób tłumienia hałasu spowodowanego przez pracę maszyny udarowej znamienne tym, że do miejsca zderzenia elementów (1, 2) maszyny doprowadza się przed każdym zderzeniem ciecz zwłaszcza olej w celu wytworzenia cienkiej warstwy (5) między powierzchniami zderzenia tych elementów, a następnie po każdym zderzeniu odprowadza się tę ciecz w celu wymiany i chłodzenia.

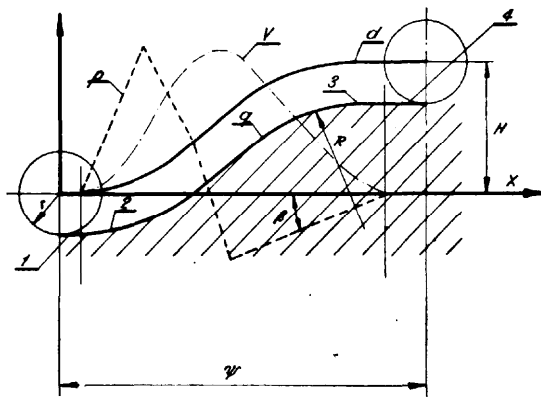

88b (P. 135314) 9. 08. 1969.

Zakłady Urzędzeń Okrętowych „Hydroster”, Gdańsk. (Bohdan Sieniawski, Władysław Szumilas).

Krzywka zwłaszcza do silników hydraulicznych wymuszająca ruch popychacza z zapewnieniem stałej chłonności przy możliwie dużym promieniu krzywizny części wypukłej garbu znamienne tym, że jej część wkleśła w przedziale $\langle \gamma, \gamma + \rangle$ wymusza jednostajnie ciągły przebieg przyśpieszeń, a maksymalna jego wartość w tym przedziale określona jest wzorem

$$W^1 = \frac{h}{[(n+1)\xi + \delta] \cdot \xi}$$

U R Z Ą D P A T E N T O W Y P R L

zawiadamia

że zamierza wznowić nakłady:

**MIĘDZYNARODOWEJ KLASYFIKACJI
PATENTOWEJ**

(podział zgrubny) w wydaniu kieszonkowym,

szczególnie przydatny dla rzeczników patentowych

**TABLICE PRZEJŚĆ Z NIEMIECKIEJ
KLASYFIKACJI PATENTOWEJ NA MKP**

(uzupełnione i uaktualnione)

W celu określenia wysokości nakładu
zamówienia prosimy składać na adres:

**P. P. „Powszechna Księgarnia Wysyłkowa”
Warszawa, ul. Nowolipie 4**

U R Z Ą D P A T E N T O W Y P R L

przygotowuje do druku

ALFABETYCZNY INDEKS HASEŁ
MIĘDZYNARODOWEJ
KLASYFIKACJI PATENTOWEJ

z podziałem szczegółowym

w cenie około 350, —zł

Wydawnictwo to ukaze się w 1973 r.

Celem określenia nakładu
prosimy kierować zamówienia na adres:

P. P. „Powszechna Księgarnia Wysyłkowa”

Warszawa, ul. Nowolipie 4

SPIS TREŚCI

Klasa 1	Przygotowanie rud, paliwa i innych minerałów oraz pozostałości paleniskowych1	Klasa 42	Przyrządy	93
Klasa 4	Oświetlenie za pomocą materiałów palnych i palniki grzejne w ogólności	1	Klasa 45	Rolnictwo łącznie z leśnictwem; hodowla zwierząt; polowanie i zakładanie pułapek; rybołówstwo	101
Klasa 5	Górnictwo1	Klasa 46	Silniki spalinowe, na sprężone powietrze, sprężynowe i inne	104
Klasa 6	Przemysł fermentacyjny, alkohol, wódka, piwo, ocet, drożdże, jak również inne czynniki wywołujące fermentację, produkty fermentacji, enzymy	4	Klasa 47	Elementy maszyn, materiały izolujące, hamulce, urządzenia do smarowania, urządzenia zamykające do elementów wytrzymałych na ciśnienie, przekładnie, zespoły konstrukcyjne mechaniki precyzyjnej, zwijanie i nawijanie w ogólności	105
Klasa 7	Wyrób i obróbka blachy, rur metalowych, drutu oraz walcowanie metali	5	Klasa 48	Obróbka i traktowanie metali sposobami innymi niż mechaniczne	107
Klasa 8	Bielenie, pranie, barwienie, drukowanie tkanin i tapet, wykańczanie	6	Klasa 49	Obróbka mechaniczna metali	108
Klasa 10	Paliwa7	Klasa 50	Mielenie i rozdrabnianie łącznie z przygotowaniem przemiału, dalsza obróbka miewa przez odsiewanie i mieszanie oraz oddzielanie pyłu mącznego od użytego powietrza	109
Klasa 11	Introligatorstwo, albumy, segregatory i teczki zbiorcze	3	Klasa 53	Srodki spożywcze i używki, o ile nie należą do klas specjalnych, również pasze	111
Klasa 12	Chemiczne procesy i aparaty nie wymienione w specjalnych klasach	9	Klasa 55	Wyrób celulozy, papieru i tektury	112
Klasa 14	Silniki parowe, siłownie parowe i niezależne do kotła parowego zasobniki pary świeżej i odlotowej	48	Klasa 57	Fotografia, kinematografia i film obrazowo-dźwiękowy	112
Klasa 15	Drukarstwo, maszyny do liniowania, maszyny do pisania, stemple	48	Klasa 58	Prasy	117
Klasa 17	Wytwarzanie lodu i chłodu, przechowywanie lodu, wymiana ciepła, skraplanie drogą mechaniczną trudno kondensujących się gazów i mieszanin gazów np. powietrza	48	Klasa 59	Pompy i inne urządzenia do podnoszenia cieczy	117
Klasa 18	Hutnictwo żelaza	48	Klasa 62	Lotnictwo, poduszki, astronautyka	118
Klasa 19	Budowa dróg, linii kolejowych i mostów	50	Klasa 63	Pojazdy bezszynowe	118
Klasa 20	Kolejnictwo	51	Klasa 64	Wyszynk	123
Klasa 21	Elektrotechnika	52	Klasa 67	Szlifowanie i polerowanie	124
Klasa 22	Barwniki, pokosty, lakiery, materiały powlekające, kleiwa	64	Klasa 68	Wyroby ślusarskie	125
Klasa 23	Przemysł tłuszczowy i olejowy	71	Klasa 69	Narzędzia do cięcia łącznie z bronią sieczną i kolną	125
Klasa 25	Splatanie, wyrób koronek, dzianie, wyrób pasmanterii, tkactwo dekoracyjne i dywanowe wiązanie sieci	72	Klasa 73	Wyrób lin	126
Klasa 28	Garbarstwo, obróbka skór surowych, obróbka i przeróbka skóry	73	Klasa 74	Sygnalizacja	126
Klasa 30	Lecznictwo	73	Klasa 78	Wyrób materiałów zapalowych, materiały wybuchowe, rozsadzanie za pomocą materiałów wybuchowych, ognie sztuczne światło błyskowe, wytwarzanie sztucznej mgły	127
Klasa 31	Piece do wypalania, piece do prażenia, piece, retorty, odlewnictwo, metalurgia proszków	76	Klasa 79	Tytoń, cygara, papierosy	127
Klasa 32	Szkło, welna mineralna i żużlowa	80	Klasa 80	Wyroby z gliny, kamienia, wapna, cementu, gips, asfalt, również prasy do brykietów	128
Klasa 34	Maszyny, przybory i wszelkiego rodzaju przedmioty gospodarstwa domowego oraz meble	80	Klasa 81	Transport i opakowanie	130
Klasa 35	Dźwignice	80	Klasa 82	Suszarnictwo, także prażenie, piecyki do palenia kawy, wirówki do ogólnego zastosowania	132
Klasa 37	Budownictwo lądowe	82	Klasa 84	Budownictwo wodne i fundamentowe	132
Klasa 39	Przeróbka mas plastycznych, kauczuku i rogowatych tworzyw, nie przewidziana na innym miejscu; wytwarzanie produktów polikondensacji, polimeryzacji	83	Klasa 87	Narzędzia i przyrządy, również narzędzia pneumatyczne do ogólnego użytku	133
Klasa 40	Hutnictwo metali (prócz żelaza); stopy łącznie ze stopami żelaza	90	Klasa 88	Silniki wiatrowe i wodne; elektrofizyczne i nukleotechniczne napędy odrzutowe, napędy fotonowe	133

Cena 45 zł